

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΗ'

Τρίτη 9 Φεβρουαρίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 7903, 7904, 7905, 7908, 7911, 7918, 7920, 7925, 7929, 7930, 7931, 7932, 7933, 7934, 7935, 7937, 7941, 7942, 7943, 7945, 7960, 7961, 7966, 7967, 7972, 7973, 7974, 7975, 7976, 7982, 7983, 7984, 7985, 7987, 7988

2. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 7929, 7930, 7974, 7975

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις», σελ. 7903-7993

2. Ενστάσεις αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

i. Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ επί των άρθρων 12,16,18,19,20, 21 έως 32 και 40 του σχεδίου νόμου, σελ. 7920-7921

ii. Βουλευτών του Κινήματος Αλλαγής επί των άρθρων 18 έως 20 και 21 έως 32 του σχεδίου νόμου, σελ. 7920, 7922-7923

iii. Βουλευτών του ΜέΡΑ25 επί των άρθρων 1,2,5,6,7,8,9, 10,12,14,15,16,18,23,33 και 34 του σχεδίου νόμου, σελ. 7920, 7924

3. Συζήτηση και λήψη απόφασης επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 7925-7933

4. Αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπ. Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 7980-7981

5. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Ο Υπουργός Οικονομικών, οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, οι Υπουργοί Επικρατείας καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Εσωτερικών κατέθεσαν στις 9/2/2021 σχέδιο νόμου «Μισθολόγιο και ζητήματα ανθρώπινου δυναμικού της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων», σελ. 7954

6. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό: «Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2010/13 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Μαρτίου 2010 για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, όπως έχει τροποποιηθεί με την Οδηγία (ΕΕ) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2018 και άλλες διατάξεις» αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Ενημέρωσης», σελ. 7935

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 7974-7993
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 7903-7933

ΒΙΤΣΑΣ Δ., σελ. 7940-7947
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 7961-7974
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 7933-7940
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 7947-7961

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α., σελ. 7974, 7975, 7976, 7982, 7983, 7984, 7985, 7987, 7988

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ., σελ. 7903, 7904, 7905, 7908, 7911, 7912, 7918, 7920, 7925, 7929, 7930, 7931, 7932, 7933

ΒΙΤΣΑΣ Δ., σελ. 7941, 7942, 7943, 7945
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 7905, 7931, 7932

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ., σελ. 7904

ΚΕΛΛΑΣ Χ., σελ. 7976

ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν., σελ. 7904

ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ., σελ. 7933

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 7966, 7967, 7972, 7973

ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ., σελ. 7983, 7984

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 7933, 7934, 7935, 7937

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α., σελ. 7908, 7973, 7975

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 7904, 7905, 7982, 7983, 7984

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 7960, 7961

ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ., σελ. 7905, 7929

ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π., σελ. 7903, 7905, 7929, 7931, 7932

ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ., σελ. 7967

ΦΙΛΗΣ Ν., σελ. 7904, 7967, 7974, 7975, 7976, 7985

ΧΗΤΑΣ Κ., σελ. 7904, 7929, 7924

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α., σελ. 7975

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 7929

ΦΙΛΗΣ Ν., σελ. 7974

ΧΗΤΑΣ Κ., σελ. 7929, 7930

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 7960, 7961

ΑΚΤΥΠΗΣ Δ., σελ. 7964

ΑΠΑΤΖΙΔΗ Μ., σελ. 7948

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ., σελ. 7916

ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α., σελ. 7972, 7973

ΑΧΜΕΤ Ι., σελ. 7970

ΒΑΡΔΑΚΗΣ Σ., σελ. 7957

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ., σελ. 7944, 7945

ΓΚΑΡΑ Α., σελ. 7991, 7992

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι., σελ. 7942, 7943

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ., σελ. 7939

ΔΕΛΗΣ Ι., σελ. 7914

ΔΗΜΑΣ Χ., σελ. 7961

ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α., σελ. 7986

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. ,	σελ. 7985
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. ,	σελ. 7976, 7977
ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. ,	σελ. 7988, 7989
ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 7940, 7941
ΚΑΜΙΝΗΣ Γ. ,	σελ. 7936
ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. ,	σελ. 7968
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 7934, 7935
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 7955
ΚΕΛΛΑΣ Χ. ,	σελ. 7972, 7975, 7976
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 7909, 7978
ΚΕΦΑΛΑ Μ. ,	σελ. 7952
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. ,	σελ. 7912
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. ,	σελ. 7943
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. ,	σελ. 7987
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. ,	σελ. 7984
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. ,	σελ. 7955
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 7953
ΜΑΚΡΗ Ζ. ,	σελ. 7950
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. ,	σελ. 7937
ΜΑΡΚΟΥ Κ. ,	σελ. 7989
ΜΕΛΑΣ Ι. ,	σελ. 7973
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 7965, 7966
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. ,	σελ. 7970
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 7976
ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. ,	σελ. 7982, 7983, 7984
ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. ,	σελ. 7958, 7960
ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 7979
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 7951
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. ,	σελ. 7990
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,	σελ. 7905, 7908, 7944, 7973
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 7946
ΠΑΠΠΑΣ Ι. ,	σελ. 7956
ΠΑΤΣΗΣ Α. ,	σελ. 7969
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 7982, 7983, 7984
ΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 7963, 7964
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 7918
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 7962
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 7978
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 7949
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. ,	σελ. 7966, 7967
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 7908, 7909, 7911, 7912, 7945, 7973, 7989
ΦΟΡΤΩΜΑΣ Φ. ,	σελ. 7971, 7972
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 7954
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 7967
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 7933
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ,	σελ. 7935
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 7945, 7974
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 7938

Δ. Επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας:

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 7931, 7933
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 7926, 7927, 7933
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 7932
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 7928, 7829, 7833
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 7927
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 7925, 7930, 7933
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 7930
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 7925, 7931
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 7928, 7929, 7933

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΗ'

Τρίτη 9 Φεβρουαρίου 2021

Αθήνα, σήμερα στις 9 Φεβρουαρίου 2021, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της 4ης Φεβρουαρίου 2021 τη συζήτηση των νομοσχεδίων σε δύο έως το πολύ τρεις συνεδριάσεις ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Ειδικότερα, η συζήτηση του σχεδίου νόμου προτείνεται να διεξαχθεί με φυσική παρουσία των Βουλευτών σε δωδεκαμελείς κύκλους που θα περιλαμβάνουν ομιλητές με την εξής αναλογία: πέντε από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από τον ΣΥΡΙΖΑ, έναν από το Κίνημα Αλλαγής, έναν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έναν από την Ελληνική Λύση και έναν από το ΜέΡΑ25.

Εάν, ωστόσο, επιθυμεί κάποιος να συμμετέχει μέσω τηλεδιάσκεψης θα έχει τη δυνατότητα να το κάνει κατόπιν ενημέρωσης της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας και της Διευθύνσεως Νομοθετικού Έργου, ώστε να του αποσταλεί ο σύνδεσμος του «Webex» και με τη δυνατότητα να τοποθετηθεί, αφού ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις των ομιλητών που θα παρίστανται στην Ολομέλεια.

Επίσης, σημειώνεται ότι για λόγους υγειονομικής προστασίας οι ομιλητές θα πρέπει να αποχωρούν από την Αίθουσα μετά την αγόρευσή τους, όπως έχει αποφασιστεί και στη Διάσκεψη των Προέδρων, ενώ όταν θα λαμβάνουν τον λόγο οι πολιτικοί Αρχηγοί θα τηρείται αυστηρά το όριο των πενήντα, ταυτοχρόνως, παριστάμενων Βουλευτών στην Αίθουσα της Ολομέλειας, οι οποίοι θα εκπροσωπούν τις Κοινοβουλευτικές τους Ομάδες ως εξής: είκοσι έξι από τη Νέα Δημοκρατία, δεκατέσσερις από τον ΣΥΡΙΖΑ, τέσσερις από Κίνημα Αλλαγής, δύο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δύο από την Ελληνική Λύση και δύο από το ΜέΡΑ25.

Σημειώνεται ότι αν δεν τηρηθούν αυστηρά οι χρόνοι ομιλίας θα στερήσετε το δικαίωμα ομιλίας των συναδέλφων σας, με δεδομένο ότι η συζήτηση θα ολοκληρωθεί την Πέμπτη με την ψη-

φοφορία. Άρα, λοιπόν, την Πέμπτη θα γίνει η ψηφοφορία. Συνεπώς, η συζήτηση θα διαρκέσει τρεις μέρες.

Τα ονόματα των ομιλητών έχουν ήδη οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με σχετικές επιστολές και η υπηρεσία έχει κατάρτισει τον κατάλογο που θα σας διανεμηθεί. Προσθήκες δεν θα γίνουν δεκτές, παρά μόνο αμοιβαίες αλλαγές.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το Σώμα συνεψήφισε.

Πριν δώσω τον λόγο στην εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, να πω ότι έχουν κατατεθεί ενστάσεις αντισυνταγματικότητας.

Πρώτη κατατέθηκε ένσταση αντισυνταγματικότητας από το Κίνημα Αλλαγής, σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού. Θα σας διανεμηθεί. Δεν τη διαβάζω γιατί είναι δισέλιδη. Στη συνέχεια κατατέθηκε ένσταση αντισυνταγματικότητας από το ΜέΡΑ25. Και αυτή θα σας διανεμηθεί. Και τέλος, κατατέθηκε ένσταση αντισυνταγματικότητας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Συνεπώς, θα σας διανεμηθούν. Είθισται η συζήτηση να γίνεται μετά την ολοκλήρωση των ομιλιών των δύο εισηγητών και των τριών ειδικών αγορητών. Όσοι θέλουν να ετοιμαστούν, ώστε να έχουν τον χρόνο να ετοιμαστούν και οι εισηγητές επί των ενστάσεων. Θα γίνει, όμως, μετά το τέλος της ομιλίας των εισηγητών και ειδικών αγορητών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη. Ζητάτε τον λόγο επί της διαδικασίας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πάρω τον λόγο για ένα θέμα που προηγείται της κατάθεσης των αιτήσεων αντισυνταγματικότητας.

Από το πρωί κυκλοφορεί μία δήλωση του αρμόδιου Υπουργού Υγείας ότι είναι πολύ πιθανό ότι ο ίδιος θα εισηγηθεί καθολικό lockdown στην Αττική. Αυτό αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργεί νέα δεδομένα για όλους μας, αλλά δημιουργεί και για το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε αυτή τη στιγμή.

Εμείς έχουμε κατ' επανάληψη υποστηρίξει ότι για κρίσιμα νομοσχέδια, για τα οποία δημιουργούνται διαφορετικές προσεγγίσεις, να το πω επεικώς -για να μην πω ότι λειτουργούν διχαστικά- πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν τις συνθήκες που δημιουργούνται και κατά συνέπεια, εισηγούμεν η Βουλή να πάρει απόφαση να παγώσει τη συζήτηση του νομοσχεδίου για την παιδεία.

Δεν μπορούμε να πηγαίνουμε σε τέτοιου είδους εισηγήσεις, που το πιο πιθανό είναι να γίνουν αποδεκτές για λόγους υγειονομικούς, και να έχουμε την απαίτηση να συζητήσουμε επί δύο, τρεις μέρες ένα νομοσχέδιο που είναι βέβαιο ότι θα συνοδευτεί

από διαδηλώσεις, από συγκρούσεις, όπου την ευθύνη για ό,τι συμβεί θα την έχει η Κυβέρνηση με τις εμμονές της.

Νομίζω, λοιπόν, έστω την ύστατη ώρα, ότι πρέπει η Κυβέρνηση να παγώσει αυτή τη διαδικασία. Είναι θέμα κοινωνικής ευθύνης, είναι θέμα προστασίας της δημόσιας υγείας. Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται μια στάση ευθύνης από όλους μας. Μπορούμε να συμφωνήσουμε πάνω σε αυτό. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να δοκιμάσουμε τις αντοχές της κοινωνίας και της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Είναι επί της διαδικασίας αυτό, αλλά θα ακουστούν οι απόψεις όλων.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο επί της διαδικασίας και του επί του αιτήματος, παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σε όλες και όλους συναδέλφους.

Πρώτα απ' όλα, σχετικά με αυτό που διατύπωσε ο κ. Σκουρλέτης. Αλίμονο, κύριε Σκουρλέτη, αν η πρότασή σας είναι να κλειδώσουμε τη Βουλή και να μην νομοθετούμε εξαιτίας της πανδημίας. Θα ήταν η μεγαλύτερη απειλή κατά της δημοκρατίας. Το γεγονός ότι ο διάλογος συνεχίζεται με φορείς, συνεχίζεται μεταξύ των Βουλευτών, συνεχίζεται μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, είναι ακριβώς απόδειξη του πόσο ισχυρή είναι η δημοκρατία μας.

Μία επισημάνση, παρ' ό,τι καταλαβαίνω ότι θα συζητηθεί εν συνεχεία το θέμα των ενστάσεων. Όπως είδατε, δόθηκε η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, η οποία όχι μόνο δεν επισημαίνει καμία αντισυνταγματικότητα, αλλά υπογραμμίζει και την υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την ασφάλεια και την προστασία προσώπων και υποδομών στα πανεπιστήμια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Άλλο...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας πω, κύριε Φίλη, γιατί το λέω αυτό.

Η Επιστημονική Υπηρεσία, λοιπόν, δεν επισημαίνει αντισυνταγματικότητα.

Ωστόσο, θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι εμείς προχωρούμε σε νομοτεχνικές βελτιώσεις σε επιμέρους ζητήματα του νομοσχεδίου, όπως κάποιες παρατηρήσεις σχετικά με τα πειθαρχικά, σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα, οι οποίες θα δοθούν το συντομότερο στους Βουλευτές.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Γρηγόριδη, έχετε τον λόγο.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, όπως όλοι γνωρίζουν παντού στον κόσμο, η παιδεία είναι ίσως η σημαντικότερη παράμετρος της κοινωνικής ζωής μιας χώρας, μιας ευνομούμενης πολιτείας.

Είναι, κατά τη γνώμη μας, ενδεικτικό της τραγελαφικής κατάστασης στην οποία συνολικά έχει φέρει τη χώρα η διακυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, το γεγονός ότι καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και τελικά να αποφασίσουμε για ένα τόσο σημαντικό τομέα της ζωής των ανθρώπων όπως είναι η παιδεία, υπό ποιες συνθήκες, κύριε Πρόεδρε; Με κλειστά τα λύκεια. Αυτό, για να το καταλάβουμε όλοι, σημαίνει ότι σε κάποιες περιοχές λειτουργεί εύρυθμα η τηλεδιάσκεψη για το μάθημα και σε κάποιες άλλες όχι. Άρα, δεν έχουν προετοιμαστεί όλα τα παιδιά με ίσο τρόπο για τις επερχόμενες εξετάσεις.

Επίσης, αυτή τη στιγμή, λόγω ακριβώς των συνθηκών που έθεσε ο κ. Σκουρλέτης, με την κοινωνία σε lockdown, είναι αδύνατον να διαδηλώσει ο οποιοσδήποτε -κάθε φορά που επιχειρεί να διαδηλώσει, η Αστυνομία τον σκοτώνει στο ξύλο- για να δείξει την αντίθεσή του σε αυτά που προσπαθεί να νομοθετήσει η Κυβέρνηση.

Με λίγα λόγια -και θα τελειώσω εδώ- για ένα τόσο σημαντικό θέμα, χωρίς να λειτουργεί τίποτα στη χώρα, συντασσόμαστε απολύτως με την άποψη ότι θα πρέπει να αναβληθεί αυτή τη στιγμή αυτή η συζήτηση.

Ευχαριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ. Ο κ. Χήτας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα τοποθετηθώ μόνο επί του συγκεκριμένου που έθεσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, όχι επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Πάντως, η αντισυνταγματικότητα θα συζητηθεί μετά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρούμε ότι το Κοινοβούλιο είναι η καρδιά της δημοκρατίας και όπως λειτουργεί όλο αυτό το χρονικό διάστημα, έτσι και πρέπει να συνεχίσει. Η πανδημία δεν είναι μία αργία, δηλαδή έκατσε το νομοσχέδιο σε μία αργία, να το πάμε μία ημέρα μετά. Εδώ κι έναν χρόνο ταλαιπωρούμαστε με αυτό. Άρα, νομίζουμε πως όπως νομοθετείτε και συμμετέχουμε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, έτσι πρέπει η διαδικασία να συνεχιστεί. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον: Δηλαδή, για να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο σημαντικό για την παιδεία δεν ενδείκνυνται οι συνθήκες, αλλά ενδείκνυνται οι συνθήκες για να καλείτε σε συλλαλητήρια και σε πορείες διαμαρτυρίας χιλιάδες κόσμου και λαού, να συνωστίζονται έξω και να διαμαρτύρονται και να είναι υγειονομικές βόμβες; Εκεί, λοιπόν, δεν υπάρχει πανδημία; Υπάρχει πανδημία μόνο για το Κοινοβούλιο, για να συζητήσουμε;

Επειδή είναι μια διαδικασία πολύ σοβαρή και τριήμερη, προτινών να κοιτάξουμε την ουσία, να αφήσουμε τα προσχηματικά στην άκρη και να ξεκινήσουμε άμεσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Παφίλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχουμε ξαναπεί ότι αποτελεί πρόκληση. Αυτό που κάνετε -και θα χρησιμοποιήσω βαριά έκφραση- είναι το λιγότερο ανήθικο, για να μην χρησιμοποιήσω κάτι άλλο. Έναν χρόνο είναι κλειστά τα πανεπιστήμια. Έναν χρόνο! Οι μαθητές και γενικά η εκπαιδευτική κοινότητα βρίσκονται σε κατάσταση πρωτόγνωρη, μπροστά σε έναν υπολογιστή, με σχολεία που ανοίγουν και είναι ο ένας πάνω στον άλλον χωρίς ουσιαστικά υγειονομικά μέτρα προστασίας.

Κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, έρχεστε, κυρία Υπουργέ -η Κυβέρνηση, γιατί δεν είναι θέμα μονοπροσώπου- και ανατρέπετε τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων με αυτά τα νομοσχέδια. Εμείς δεν είπαμε να σταματήσει η Βουλή. Όμως, νομοσχέδια τέτοιας σημασίας δεν μπορεί να έρχονται εν μέσω γενικής πανδημίας και εν μέσω όλων αυτών των μέτρων που έχετε πάρει.

Είναι πρόκληση -και απαντάω και στον κ. Χήτα- να λέτε ότι η δημοκρατία είναι μόνο μέσα στο Κοινοβούλιο. Ο λαός δεν έχει δικαίωμα να πει τη γνώμη του, δεν έχει δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί, δεν έχει δικαίωμα να διαδηλώσει; Και έρχεστε εδώ -θα τα πούμε και μετά- με μία δημοσκοπήση με σημεία ερωτήματα και μας λέτε, «η κοινωνία συμφωνεί μαζί μας», ενώ όλη η εκπαιδευτική κοινότητα -γονείς, μαθητές, καθηγητές πανεπιστημίων, μέσης εκπαίδευσης, ανώτερης, ανώτατης- είναι αντίθετη, εκτός από εξαιρέσεις, έρχεστε εδώ χωρίς να ακούτε τίποτα, με το έτσι θέλω, με τρόπο όχι απλά αυταρχικό, αλλά πολύ χειρότερο, με ανήθικο -λέω- τρόπο απέναντι στο λαό.

Δεν μου λέτε, κύριε Χήτα, αλήθεια όταν ανατρέπεται η ζωή όλων και ανατρέπεται σοβαρά η ζωή όλων, όταν μένει το 30% των μαθητών έξω από τα πανεπιστήμια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Παφίλη, να απευθυνόμαστε στο Προεδρείο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...όταν μπαίνει η Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια, όταν συμβαίνουν όλα αυτά, δεν έχει δικαίωμα ο κόσμος να διαμαρτυρηθεί;

Γιατί δεν το αφήνετε για αργότερα; Γιατί βιάζεστε τόσο πολύ; Το κάνετε, πέρα από τη στρατηγική σας, ακριβώς γι' αυτό τον λόγο, όπως και όλες οι κυβερνήσεις οι προηγούμενες, κύριε Σκουρλέτη και κύριοι του ΠΑΣΟΚ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη βιάζεσαι και μην ξύνεσαι στην γκλίτσα του τσοπάνη.

Όλες οι κυβερνήσεις, με ελάχιστες εξαιρέσεις, έφεραν ανατροπές και μεγάλες αλλαγές είτε καλοκαίρι, τον Αύγουστο -

νόμος Διαμαντοπούλου- είτε Μεγάλη Εβδομάδα -νόμος Γαβρόγλου, κύριε Σκουρλέτη, για να γνωρίζομαστε καλά- που ήταν κλειστά τα πανεπιστήμια και τα σχολεία συνολικά. Αυτό, όμως, που συμβαίνει σήμερα, ξεπερνάει κάθε προηγούμενο.

Εμείς σας λέμε να το αποσύρετε. Το είπαμε από την πρώτη στιγμή. Θέλετε να το φέρετε; Φέρτε το, όταν ηρεμήσουν τα πράγματα και όταν έρθουν άλλες συνθήκες, που θα μπορεί καλύτερα και να συζητηθεί, αλλά κυρίως να εκφράσει τη γνώμη του και ο κόσμος. Και εσείς έχετε την ευθύνη. Για ό,τι κι αν συμβεί, έχετε την ευθύνη. Δεν μπορείτε να μας επιβάλλετε στρατιωτικό νόμο, επειδή έτσι θέλετε. Δεν μπορεί να έχετε περάσει εκατόν τριάντα νόμους, οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι πάρα πολύ σοβαροί, σε συνθήκες πανδημίας. Και μας μιλάτε για δημοκρατία; Τι θέλετε να κάνει ο κόσμος, δηλαδή; Να είναι κλεισμένος στα σπίτια του μόνο και ειδικά με τέτοια συντριβή στα δικαιώματά του;

Λέμε ξανά ότι αυτά θα τα πληρώσετε πολύ ακριβά. Και αφήστε τις υγειονομικές βόμβες. Πείτε μας σήμερα -να τα πει όποιος Υπουργός θέλει- σε πόσα εργοστάσια και μεγάλους χώρους δουλειάς έχετε κάνει ελέγχους και τι πρόστιμα βάλατε. Σε πόσα μέσα μαζικής μεταφοράς, που γίνεται χαμός και που όλες οι μελέτες αυτό λένε, ότι οι δύο υγειονομικές βόμβες είναι οι χώροι δουλειάς και μέσα μαζικής μεταφοράς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Παφίλη, αυτό τώρα είναι στην ουσία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εσείς θα έχετε την ευθύνη για ό,τι συμβεί. Αν νομίζετε ότι θα μας βουλώσετε τα στόματα, κάνετε μεγάλο λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Σκανδαλίδης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ σέβομαι απολύτως τον προβληματισμό που έθεσαν οι συνάδελφοι προηγούμενα σε ό,τι αφορά την κατάσταση στην παιδεία και σε ό,τι αφορά την κατάσταση στα πανεπιστήμια. Και, θα έλεγα, ότι σέβομαι και απολύτως το σκεπτικό ότι η σημερινή έκρυθμη κατάσταση είναι σε αντίθεση με τη βιασύνη της Κυβέρνησης να ψηφίσει αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που έρχεται με τρόπο και με διαδικασίες που δεν βοηθούν τη σωστότερη αντιμετώπιση του προβλήματος που υπάρχει. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι ο κ. Παφίλης έκανε και τη σωστή πρόταση, να αποσύρετε το νομοσχέδιο -είναι μια λογική πρόταση- για να γίνει ένα καλύτερο νομοσχέδιο απ' αυτό που υπάρχει σήμερα.

Αυτό, όμως, εγώ το διαχωρίζω από τη λειτουργία της Βουλής. Σε οποιαδήποτε περίοδο, για οποιονδήποτε λόγο το Κοινοβούλιο, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να συζητάει, να αποφασίζει, να προχωράει και με όλες τις πολιτικές αντιπαραθέσεις που έχουμε για οτιδήποτε έχει σχέση με αυτό. Άλλο το «αποσύρετε το νομοσχέδιο» και άλλο το «μη συζητάτε σήμερα που υπάρχει μια έκρυθμη κατάσταση». Ο καθένας μπορεί να την εκτιμήσει και να πει τη γνώμη του γι' αυτήν. Νομίζω, όμως, ότι θεσμικά η λειτουργία της Βουλής δεν πρέπει να ανασταλεί σε καμμία περίπτωση και για κανέναν λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Κλείνουμε σε λίγο έναν ολόκληρο χρόνο μέσα σε ένα περιβάλλον πρωτόγνωρο για την πατρίδα, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο, ένα περιβάλλον που, λόγω της πανδημίας, έφερε μεγάλες δυσκολίες, μεγάλα προβλήματα στην κοινωνία, στην οικονομία, αλλά και στην ίδια τη Βουλή, κύριε Σκουρλέτη. Παρ' όλα αυτά, οι νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης, οι πολιτικές και οι δράσεις που αναπτύξαμε όλο αυτό τον χρόνο, κράτησαν την Ελλάδα, τη χώρα μας σε μία περίοπτη θέση συγκριτικά με τις υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Κρατήσαμε και την κοινωνία -χρησιμοποιώ έναν κοινό όρο που είχεται να τον χρησιμοποιούν όλα τα κόμματα- και την οικονομία όρθια.

Πάνω απ' όλα, όμως, κύριε Πρόεδρε, αυτό που απέδειξε αυτή η Κυβέρνηση είναι ότι ειδικά στη λειτουργία της δημοκρατίας διαμέσου του Κοινοβουλίου, η δημοκρατία στάθηκε όρθια. Συνεχίσουμε να νομοθετούμε. Υπήρξε δυνατότητα κοινωνικού, πολιτικού διαλόγου, κοινοβουλευτικού διαλόγου έναν ολόκληρο

χρόνο. Και αυτό, πραγματικά, περιποιεί τιμή και για τον Πρόεδρο της Βουλής και για τα όργανα της Βουλής και για τα κόμματα, τα οποία συνέβαλαν στη λειτουργία του κοινοβουλευτισμού στη χώρα μας.

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, έχουμε μπροστά μας ένα κρίσιμο, σημαντικό, μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που θα αλλάξει τη χώρα και το μέλλον της, το νομοσχέδιο που εισηγείται η Υπουργός Παιδείας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αυτό είναι θέμα ουσίας, κύριε Βρούτση. Θα τα πείτε μετά. Είναι θέμα ουσίας, δεν είναι θέμα διαδικασίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Είναι ουσία αυτό που λέω, κύριε Πρόεδρε.

...και το οποίο είναι κρίσιμο για το μέλλον της χώρας.

Όσον αφορά, λοιπόν, το νομοσχέδιο, δεν πρέπει να διακοπεί ούτε η συζήτησή του, ούτε η ψήφισή του. Και δεν βλέπουμε κανέναν λόγο και επί της ουσίας -διότι έναν ολόκληρο χρόνο, σε διαφορετικές φάσεις και της πανδημίας, κρατήθηκε ο κοινοβουλευτικός διάλογος- να μη συζητηθεί και να μην προχωρήσει η διαδικασία.

Άρα -και προς τιμήν του Κινήματος Αλλαγής- η θεσμική λειτουργία του Κοινοβουλίου πρέπει να συνεχιστεί. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να διακοπεί.

Και κάτι ακόμα: Είναι προκλητικό εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, την ώρα που εισηγείται τη διακοπή της Βουλής ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ή ο Κοινοβουλευτικός του ΣΥΡΙΖΑ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν μιλήσαμε για διακοπή της Βουλής!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: ...να μιλάει για συγκρούσεις και πόλεμο στα πεζοδρόμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Σκουρλέτη, σας παρακαλώ μη διακόπτετε. Ο καθένας λέει τις απόψεις του εδώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Προσέξτε, δηλαδή, την αντίφαση του ΣΥΡΙΖΑ:

Από τη μία λέει να διακοπεί η συζήτηση στην Βουλή, να παγώσει η λειτουργία της, να μην έρθει το νομοσχέδιο και από την άλλη να καλεί τον κόσμο στις διαδηλώσεις και πόλεμο στα πεζοδρόμια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ. Έχουμε από τρία κόμματα ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, που είναι το μείζον, και υπερκαλύπτονται απ' αυτά που ειπώθηκαν. Θα σας δοθεί η ευκαιρία να αναπτύξετε περαιτέρω κατά τη συζήτηση επί των ενστάσεων της συνταγματικότητας.

Ο ρόλος του νομοθετικού σώματος είναι διαφορετικός τώρα και προχωράμε στη συζήτηση επί της ουσίας με πρώτη εισηγία την κ. Παπακώστα Αικατερίνη από τη Νέα Δημοκρατία.

Τον λόγο έχει η κ. Παπακώστα για δεκαπέντε λεπτά.

Γενικώς το λέω, επειδή είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές, παρακαλώ να τηρηθεί ο χρόνος. Βέβαια στους εισηγητές από έθιμο επικράτησε να μιλούν λίγο περισσότερο.

Ορίστε, κυρία Παπακώστα έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο άνθρωπος που έβαλε τη σφραγίδα του στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της σύγχρονης Ελλάδας ήταν ο μεγάλος παιδαγωγός Ευάγγελος Παπανούτσος, καθώς συνέταξε ένα νόμο πρωτοποριακό για την εποχή του και για τα εκπαιδευτικά και κοινωνικοπολιτικά δεδομένα που κλήθηκε να αντιμετωπίσει. Στηρίχτηκε δε, στην προσπάθεια του αυτή στο πνεύμα ενός άλλου μεγάλου δασκάλου και παιδαγωγού του Αλέξανδρου Δελμούζου, ο οποίος είχε έντονη παρουσία στα εκπαιδευτικά πράγματα της χώρας στα πρώτα χρόνια του εικοστού αιώνα.

Η ανωτέρα εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αποτέλεσε σταθμό και σημείο αναφοράς για το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, όχι μόνο για τις καινοτομίες που εισήγαγε, αλλά κυρίως, διότι καταπολεμούσε στην πραγματικότητα νοοτροπίες ετών, οι οποίες αποτελούσαν τροχοπέδη στην πραγματική μόρφωση και στην παιδεία των νέων της χώρας. Και για τον λόγο αυτό, όταν και ει-

σχήθη προς ψήφιση στην πρώτη βουλή της Μεταπολίτευσης, με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και Υπουργό Παιδείας τον Γεώργιο Ράλλη, για πρώτη φορά συμπολίτευση και αντιπολίτευση συμφώνησαν και υπερψήφισαν ένα εκπαιδευτικό νομοσχέδιο.

Οι τότε πολιτικές δυνάμεις με το κλίμα συναίνεσης που διαμόρφωσαν, αφογκράστηκαν στην πραγματικότητα μια κοινωνική επιταγή, η οποία τους καλούσε να νομοθετήσουν, ατενίζοντας το μέλλον και έχοντας ως γνώμονα τις πραγματικές απαιτήσεις της νέας γενιάς και διαμορφώνοντας όλες τις απαιτούμενες παραμέτρους να υλοποιήσουν το εκπαιδευτικό σχέδιο μακριά από πολιτικές σκοπιμότητες και κομματικά συμφέροντα.

Σε αυτήν την άκρως μεταρρυθμιστική, μα πάνω απ' όλα, με κοινωνικό πρόσημο κατεύθυνση, κινείται, αγαπητοί συνάδελφοι, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, καθώς στοχεύει και αποσκοπεί, αφ' ενός, στον εκσυγχρονισμό του μοντέλου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και αφ' ετέρου, στην εξάλειψη των παθογενειών που ταλανίζουν διαχρονικά τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας.

Διαθέτοντας, λοιπόν, ισχυρή πολιτική βούληση, αλλά και πολιτική απόφαση, αναλαμβάνουμε την πολιτική ευθύνη ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης συνολικά της εκπαίδευσης στη χώρα μας. Και τολμάμε σήμερα να βάλουμε επιτέλους ένα οριστικό τέλος σε χρόνιες αγκυλώσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος που το κρατάνε δέσμιο, αγκιστρωμένο και προβληματικό στο χθες.

Δυστυχώς, όμως, με την έως τώρα στάση τους τα κόμματα της Αντιπολίτευσης δεν στέκονται στο ύψος των περιστάσεων, καθώς προσκολλημένα σε ιδεοληψίες και θεωρήσεις μέσω παραμορφωτικών φακών ασκούν στην πραγματικότητα μικροπολιτική εργαλειοποιώντας τον χώρο της παιδείας για κομματικές και ψηφοθηρικές σκοπιμότητες.

Ο χώρος, όμως, της παιδείας απαιτεί εθνική συναίνεση και δεν δύναται να αποτελεί πλέον πεδίο πολιτικών αντιπαραθέσεων. Η κοινωνία απαιτεί από όλους εμάς να αποφασίζουμε με στόχο το μέλλον των παιδιών μας και όχι να παραμένουμε εμμονικά προσκολλημένοι σε αντιπαραθέσεις του παρελθόντος, που καμμία απολύτως επιρροή δεν ασκούν στα όνειρα και στις ανησυχίες τους. Γιατί να συμπορευτείτε μαζί μας, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, και δη της Αξιωματικής; Μας κατηγορείτε όλες αυτές τις ημέρες συζήτησης του νομοσχεδίου στις αρμόδιες επιτροπές ότι δήθεν με το παρόν νομοσχέδιο βρισκόμαστε μπροστά σε μια θεσμική εκτροπή, ότι πρόκειται περί χουντοδιατάγματος, μια Οργουελιανή και Λουδοβίκα φαντασίωση, μια απειλή για τη δημοκρατία που θα κουρελιαστεί ευθύς αμέσως μόλις εσείς λάβετε την εξουσία.

Ισχυρίζεστε κατ' αρχάς, λοιπόν, ότι με το παρόν νομοσχέδιο δήθεν καταργούμε εν τοις πράγμασι το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Και αναρωτιέται κανείς, πώς είναι δυνατόν αυτό να συμβαίνει όταν η ελάχιστη βάση εισαγωγής τίθεται από κάθε πανεπιστημιακό τμήμα ως ποσοστό επί του μέσου όρου των επιδόσεων όλων των υποψηφίων του ίδιου επιστημονικού πεδίου, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα με τον τρόπο αυτό τις ακαδημαϊκές προϋποθέσεις επιτυχούς φοίτησης και έγκαιρης ολοκλήρωσης σπουδών, τη θωράκιση του κύρους των πανεπιστημιακών σπουδών και κυρίως -και αυτό είναι το σημαντικότερο- τη δυνατότητα κάθε τμήματος να διαμορφώνει την ιδιαίτερη ακαδημαϊκή του φυσιογνωμία;

Πώς είναι αλήθεια δυνατόν να μιλάτε για φαλκίδευση δικαιωμάτων και εξοστρακισμό των νέων μας από τη δημόσια παιδεία και εκπαίδευση, όταν κατά τη διαδικασία συμπλήρωσης του μηχανογραφικού δελτίου σε ποσοστό 10% του συνόλου των τμημάτων κάθε επιστημονικού πεδίου για τους υποψηφίους από τα γενικά λύκεια και ως 20% για τους υποψηφίους από επαγγελματικά λύκεια και μετά την ανακοίνωση των επιτυχόντων της πρώτης φάσης οι μη εισαχθέντες θα συμμετέχουν στη δεύτερη φάση κατά την οποία οι επιλογές τους εκεί θα είναι απεριόριστες;

Πώς είναι δυνατόν να απαξιωνέτε και να αντιμετωπίζετε ως σπουδαστές δεύτερης κατηγορίας τους υποψηφίους που επιλέ-

γουν την εισαγωγή στην επαγγελματική εκπαίδευση, τις δομές της οποίας προσφάτως αναβαθμίσαμε, συνδέοντας αυτές με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και της αγοράς εργασίας; Πώς μπορεί να συμβαίνει πραγματικά αυτό, όταν με το παρόν νομοσχέδιο δίνεται η δυνατότητα να υποβάλει ένας υποψήφιος δύο μηχανογραφικά, ένα για την εισαγωγή μέσω πανελλαδικών εξετάσεων στα πανεπιστήμια της χώρας και ένα για την εισαγωγή σε δημόσια ΙΕΚ μέσω απολυτηρίου και άλλων τιθέμενων κριτηρίων, τονίζοντας με τον τρόπο αυτό την ύπαρξη εναλλακτικών επαγγελματικών επιλογών με βάση τις κλίσεις, τις δεξιότητες και τις προτιμήσεις των υποψηφίων;

Γιατί δεν αναγνωρίζετε το γεγονός ότι παράλληλα με τη θέσπιση ανώτατης χρονικής διάρκειας φοίτησης, λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τους εργαζόμενους φοιτητές, τους ανάπηρους αλλά και για εκείνους στους οποίους συντρέχει σοβαρός λόγος υγείας στα πρόσωπα των ιδίων ή στο πρόσωπο συγγενών τους πρώτου βαθμού;

Αναμφισβήτητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλος ο πρώτος άξονας του νομοσχεδίου δημιουργεί ένα προστατευτικό πλέγμα για τους υποψηφίους φοιτητές, ενισχύει τις ακαδημαϊκές προϋποθέσεις εισαγωγής στα πανεπιστήμια, υπογραμμίζει παράλληλα εναλλακτικές διαδρομές και δυνατότητες επιλογής και σε κάθε περίπτωση δίνει κίνητρα στους φοιτητές που πραγματικά επιθυμούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους να το πράξουν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος που δεν απαξιώνει το πτυχίο τους και τον μόχθο που έχουν καταβάλει.

Μα περισσότερο από όλα εισάγει επιτέλους την καινοτομία να διαμορφώνουν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας αυτόνομα πλέον την δική τους ακαδημαϊκή φυσιογνωμία με τη θέσπιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής διαμορφωμένες από το εκάστοτε πανεπιστημιακό τμήμα.

Και δεν μπορώ στο σημείο αυτό να μην εκφράσω την τεράστια έκπληξή μου, όταν κατά τη διάρκεια της συζήτησής του στις αρμόδιες επιτροπές έγινε πολλάκις αναφορά από τους ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και αναρωτιέται κανείς σε ποιο ακριβώς τμήμα του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης όταν απαιτούσε -αν απαιτούσε- για την εισαγωγή συμμετοχή στις εξετάσεις, θα υπήρχε η δυνατότητα να εισαχθεί υποψήφιος σπουδαστής με βαθμολογία κάτω από τη βάση; Και σε κάθε περίπτωση εμείς αυτό το επίπεδο φοίτησης θέλουμε πραγματικά για την εκπαίδευση στη χώρα μας; Αυτό πρέπει να είναι το όραμά μας για την παιδεία, να εισάγονται οι υποψήφιοι σε ΑΕΙ με βαθμολογίες «0.6», «0.9» και «3.1» στα «20», να υφίστανται πανεπιστημιακά τμήματα με μέσο όρο επιτυχόντων «3.6», «4.2» και «6» στα «20»;

Πιστεύει πραγματικά κανείς ότι θα ολοκληρώσουν τις σπουδές τους οι συγκεκριμένοι εισακτέοι και πως θα καταφέρουν να εργαστούν, αφού σύμφωνα με έρευνα του ΟΟΣΑ του 2020 υπολογίζεται πως το 37% των Ελλήνων αποφοιτούν ως επί το πλείστον από το προπτυχιακό τους λίγο πριν την ηλικία των τριάντα; Έχουμε το δικαίωμα πραγματικά να συνεχίσουμε να εθελotuφλούμε και να διασυρόμαστε παγκοσμίως, όταν το ποσοστό αποφοίτων κατ' έτος επί των εγγεγραμμένων φοιτητών στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT, είναι ακόμα 9,17% για το έτος 2018, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι σταθερά στο 24%;

Επιτρέπεται πραγματικά να είμαστε πιο κάτω από τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, το Μαυροβούνιο, την Κροατία ακόμα και τη γειτονική Τουρκία; Καίτοι περαιτέρω, πιστεύετε ειλικρινά ότι στα δημόσια πανεπιστήμια των ανεπτυγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία έχουμε ως πρότυπο και σημείο αναφοράς, οι σπουδαστές έχουν τη δυνατότητα να φοιτούν για απεριόριστο χρόνο; Αγνωείτε μήπως το γεγονός ότι σύμφωνα με το ισχύον σύστημα σε πολλά δημόσια πανεπιστημιακά ιδρύματα της δυτικής Ευρώπης, όταν ένας φοιτητής αποτυγχάνει να επιτύχει στα μαθήματα των εξεταστικών περιόδων ενός έτους είναι υποχρεωμένος να επαναλάβει το ακαδημαϊκό έτος; Έχετε μήπως την εντύπωση ότι αυτό δύναται να το κάνει απεριόριστα;

Είναι καιρός πια να αναρωτηθούμε τι είδους ακαδημαϊκή εκπαίδευση επιθυμούμε πραγματικά να έχουμε στη χώρα μας και ως αναλάβει επιτέλους ο καθένας τις ευθύνες του.

Η δε παροικιολογία εμμονή σας με τα ιδιωτικά κολέγια τη χρονική στιγμή, μάλιστα, κατά την οποία η συζήτηση στο Κοινοβούλιο αφορά νομοσχέδιο για τη δημόσια παιδεία, αποδεικνύει περίτρανα την ένδειξη των επιχειρημάτων σας. Η αναφορά σας ωστόσο στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης δεν σχετίστηκε επουδενί φυσικά με τις εκεί επικρατούσες ακαδημαϊκές διεργασίες και διαδικασίες, αλλά επικεντρώθηκε τεχνηέντως αποκλειστικά και μόνο στο φλέγον ζήτημα της ασφάλειας και φύλαξης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Θα περίμενε ωστόσο κανείς από τις τοποθετήσεις του συνόλου των ομιλητών της Αντιπολίτευσης Μείζονος και Ελάσσονος ότι πράγματι εφόσον αναγνωρίζετε το πρόβλημα ασφαλείας που υφίσταται σε κάποια εκ των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της χώρας, είστε έτοιμοι πλέον να συμφωνήσετε στις βαθιές τομές που απαιτούνται για την προάσπιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος κυρίως στα μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας.

Αντί αυτού εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι και ειδικά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, χρησιμοποιείτε διχαστική ρητορική και καλλιεργείτε συνθήκες πόλωσης εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, αποκλειστικά και μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους. Και προκειμένου να αποτρέψετε έστω και την ύστατη ώρα τη δημοσκοπική σας καταβάρθρωση, χρησιμοποιείτε το ιερό αγαθό της παιδείας με γνώμονα τα μικροκομματικά σας συμφέροντα, αγνοώντας επιδεικτικά τις πραγματικές ανάγκες των φοιτητών μας.

Ωστόσο, το φοιτητικό κίνημα, που διαρκώς επικαλείστε και διακαώς προσπαθείτε να ιδιοποιηθείτε, δεν είναι ευτυχώς προσκολλημένο στα ψευδεπίγραφα διχαστικά πολιτικά διλήμματα του περασμένου αιώνα και σε πολιτικούς διαχωρισμούς που εσείς θέτετε και τους οποίους πλέον η δημοκρατική μας κοινωνία έχει κλειδώσει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Αγωνιά για την ποιότητα των σπουδών του, την ασφάλεια της παρουσίας του στους χώρους των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, τη δυνατότητα να συμμετάσχει στις πανεπιστημιακές εκδηλώσεις χωρίς προσκόμματα, εμπόδια εξωγενή, φαινόμενα βίας και ανομίας, την ομαλή πραγματοποίηση και ολοκλήρωση των σπουδών του, τη διασύνδεση των πτυχίων με την αγορά εργασίας και κυρίως την προοπτική να αξιοποιήσει τις σπουδές του στην αγορά εργασίας της πατρίδας του όπως και όχι να εξαναγκαστεί να μεταναστεύσει στο εξωτερικό.

Η επίθεση, λοιπόν, και η μετέπειτα δημόσια διαπόμπευση του Πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Δημητρίου Μπουραντώνη αποτέλεσε αναμφισβήτητη τη σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι για τη βία και την παραβατικότητα στους χώρους των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Παρακολουθώντας, ωστόσο, τις τελευταίες εβδομάδες με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, αλλά και έκπληξη τολμώ να πω όλη τη δημόσια συζήτηση σχετικά με τις επικείμενες διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, εντόπισα κάποια εύλογα ερωτηματικά τα οποία θα θέσω ευθύς αμέσως και τα οποία σαφώς και είναι ρητορικά.

Όταν κάποιοι μιλάνε για αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, συνταγματικά κατοχυρωμένο πράγματι στο άρθρο 16 παράγραφος 5, δεν γνωρίζουν ότι άλλο πράγμα το αυτοδιοίκηση και άλλο πράγμα η αυτονομία του χώρου τους; Δεν γνωρίζουν ότι όλος ο ελληνικός χώρος, ολόκληρη η ελληνική επικράτεια αστυνομεύεται κατά τρόπο ισότιμο και σε κανέναν σημείο της ελληνικής επικράτειας δεν παύει η δικαιοδοσία της ελληνικής δικαιοσύνης ήτοι η εισαγγελική δικαιοδοσία και άρα όπου έχει αρμοδιότητα ο εισαγγελέας έχει αρμοδιότητα και η Αστυνομία;

Και σε κάθε περίπτωση γιατί το αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων θα πρέπει να είναι αρχή υπέρτερη έναντι των επίσης κατοχυρωμένων συνταγματικά ατομικών ελευθεριών; Πόσες ατομικές ελευθερίες όσων εργάζονται ή φοιτούν στα ΑΕΙ πρέπει να τίθενται σε κίνδυνο, ώστε να μην βλαφθεί το ήδηθεν απεριόριστο του συνταγματικού αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ; Με βάση το άρθρο 64 του ν. 4623/2019 η ακαδημαϊκή ελευθερία δεν αφορά μόνο στην ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία καθώς και στην ελεύθερη έκφραση και διακίνηση ιδεών;

Έχουν αυτές οι δραστηριότητες καμμία σχέση με τις λειτουργ-

γίες της Αστυνομίας με βάση το παρόν νομοσχέδιο; Αυτό δεν αναφέρεται στην ασφάλεια των πανεπιστημίων, στην πρόληψη, την αποτροπή και στην παρεμπόδιση της παραβατικής συμπεριφοράς; Το πανεπιστήμιο είναι άσυλο ιδεών ή και παράνομων πράξεων; Μα, άσυλο ιδεών δεν είναι κάθε τετραγωνικό χιλιόστο μιας δημοκρατικής χώρας;

Οι παράνομες πράξεις δεν πρέπει να διώκονται όπου και αν συμβαίνουν; Υπάρχει αλήθεια αυτοδιοίκηση στην παρανομία; Υπάρχουν χώροι όπου επιτρέπεται η βία και η καταστροφή; Αν η πολιτεία γνωρίζει εκ του αποτελέσματος ότι σε κάποιους δημόσιους χώρους μπορεί να κινδυνεύσουν φοιτητές, καθηγητές ή εγκαταστάσεις οφείλει ή δεν οφείλει να τους προστατεύσει;

Υπάρχει καμμία αμφιβολία σήμερα ότι σε κάποια πανεπιστήμια υπάρχει οσμή και η ένταση στην ατμόσφαιρα της βίας; Υπάρχει πραγματικά κανείς μέσα σε αυτή την Αίθουσα που να πιστεύει ότι σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο της Ευρώπης υφίσταται η παραβατικότητα που υφίσταται σε κάποια από τα πανεπιστήμιά μας; Υπάρχει έστω ένα άτομο που να πιστεύει ότι αν συνέβαινε κάτι από τα ανωτέρω σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο της Ευρώπης, δεν θα αναλάμβανε δράση η Αστυνομία εντός των πανεπιστημίων;

Αλήθεια τώρα, μπορεί πραγματικά να γίνει αποδεκτό το επιχείρημα ότι σε ένα κράτος δικαίου η αντιπαράθεση στα ΑΕΙ μπορεί να λάβει χώρα ακόμα και με αντισυμβατικούς όρους; Και ποιος θα ορίσει τα όρια της αντισυμβατικής αντιπαράθεσης και σε ποιανού τη διακριτική ευχέρεια αυτά τα αφεθούν; Μήπως αυτών που χρησιμοποιούν τα αντισυμβατικά μέσα;

Και για μισό λεπτό, η καλλιέργεια της επιστήμης είναι συμβατή με τη δυνατότητα άσκησης φυσικής βίας από τους αντισυμβατικούς φοιτητές και άλλους, που δρουν κατά βούληση, αλλά δεν είναι συμβατή με τη δυνατότητα πρόληψης και φυσικής βίας από εκπαιδευμένους αστυνομικούς και ειδικούς φρουρούς υπαλλήλους του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, που θα δρουν κατά τον νόμο και θα λογοδοτούν επί αυτού;

Μπορούν, αλήθεια, τα πανεπιστήμια να δράσουν προληπτικά, να αποτρέψουν ή ακόμη και να καταστείλουν την παραβατικότητα από μόνα τους; Μα, από το 1982 δοκιμάστηκαν διάφορα μοντέλα αυτονομίας της πανεπιστημιακής κοινότητας και απέτυχαν όλα. Πρυτάνεις, καθηγητές, ακόμη και το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα, κατά τον κ. Γαβρόγλου, αποδείχθηκαν διαχρονικά ακατάλληλοι να προασπίσουν σε ορισμένα πανεπιστήμια τη νομιμότητα στις σχολές τους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα μέτρα που προβλέπονται στο παρόν νομοσχέδιο αποτελούν φραγμό σε κάθε μορφή παραβατικότητας που εμφανίζεται στα ελληνικά πανεπιστήμια. Θεσμοθετούμε, κατά συνέπεια, ένα ολιστικό σχέδιο το οποίο προσαρμοσμένο στις ανάγκες και ιδιαιτερότητες κάθε ΑΕΙ προβλέπει την ελεγχόμενη και ασφαλή είσοδο στις εγκαταστάσεις του κάθε πανεπιστημιακού ιδρύματος, τη σύσταση μονάδας ασφαλείας και προστασίας, που υπάγεται στην πρυτανία και στελεχώνεται από μέλη ΔΕΠ, καθώς επίσης και την Επιτροπή Ασφάλειας και Προστασίας συγκροτούμενη από τις συγκλήτους με ρόλο εισηγητικό σε προληπτικά μέτρα ακόμη και την ευαισθητοποίηση των φοιτητών και του προσωπικού σε θέματα ασφαλείας και διαχείρισης κρίσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ την ανοχή σας. Σας ευχαριστώ. Η αντιμετώπιση όμως, των αξιόποινων πράξεων είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί μόνο από την ομάδα προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων αποτελούμενη από ειδικούς φρουρούς, που εκτός της τρίμηνης εκπαίδευσης που θα λάβουν θα μετεκπαιδεύονται διαρκώς λόγω του διακριτού ρόλου που θα κατέχουν, μια ομάδα με διαφορετική εντελώς φιλοσοφία επικεντρωμένη στην επιτήρηση και διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των ΑΕΙ σε απόλυτη συνεργασία με τις πρυτανικές αρχές, χωρίς να φέρει πυροβόλα όπλα, η οποία θα τοποθετηθεί στα πανεπιστημιακά ιδρύματα που βρithουν έκνομων και αξιόποινων ενεργειών, με στόχο αποκλειστικά την αποτροπή, την πρόληψη και στην προστασία των πανεπιστημιακών χώρων από την τέλεση ποινικών αδικημάτων.

Και για να ξεκαθαρίσουμε, το σύνολο δε των τεχνικών μέσων που θα χρησιμοποιηθούν διαμορφώνονται ως προς τη λειτουργία τους σύμφωνα πάντα με τις προδιαγραφές για την προστασία των προσωπικών δεδομένων ως ορίζει τόσο η νομοθεσία της χώρας μας όσο και η σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η ρητορική που χρησιμοποιείτε στα επιχειρήματά σας κατά της αστυνομικής παρουσίας στα πανεπιστημιακά ιδρύματα διέπεται πρωτίστως από φαρισσαϊσμό και μείζονα στοιχεία υποκρισίας.

Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών αποτελεί αρχή θεμελιώδη και υπέρτατη του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και διέπει τις τελευταίες δεκαετίες όλους τους δημόσιους χώρους της χώρας μας και όχι μόνο τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Και αυτή τη θεμελιώδη αρχή, που με βάσανα, αγώνες και αίμα ο λαός μας έχει κατακτήσει, προασπίζονται πρωτίστως οι γυναίκες και οι άντρες της Ελληνικής Αστυνομίας σκοπός της οποίας ως θεσμός είναι να υπηρετεί και να προστατεύει την κάθε Ελληνίδα και Έλληνα πολίτη οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Άλλωστε αυτές οι υπηρεσίες έχουν ταχθεί και θεσμοθετηθεί συνταγματικά υπέρ του λαού, για τον λαό, από τον λαό.

Και αναρωτιέται κανείς, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύετε ειλικρινά ότι τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας που θα υπηρετούν στα πανεπιστημιακά ιδρύματα και τα οποία θα προέρχονται από τον πυρήνα της νεολαίας μας δεν θα υπηρετούν τον ανωτέρω σκοπό; Η παρουσία τους εκεί θα υπονομεύει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των φοιτητών μας, του εκπαιδευτικού προσωπικού και των εργαζομένων; Τα στελέχη, όμως, αυτής της Αστυνομίας δεν χρησιμοποιείτε και εσείς για τη δική σας προστασία;

Δυστυχώς, αποδείξατε καθ' όλη τη διάρκεια της διαβούλευσης ότι δεν ενδιαφέρεστε πραγματικά για την επίλυση των προβλημάτων ασφαλείας στα πανεπιστήμια. Στρουθοκαμηλίζετε και δεν προτείνετε βιώσιμες λύσεις. Αντιθέτως δε επιθυμείτε τη διαίωση αυτών των προβλημάτων, για να δημιουργήσετε συνθήκες πόλωσης, να εκμεταλλευτείτε πολιτικά και ψηφοθηρικά περιθωριακές ομάδες και να χρησιμοποιείτε εξωπανεπιστημιακούς παράγοντες για δημιουργία άναρχων καταστάσεων εντός των ιδρυμάτων ως στοιχείο της αντιπολιτευτικής σας τακτικής, κλείνοντας το μάτι φυσικά σε φαινόμενα ανομίας.

Άραγε το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, που με τόση παρρησία μνημονεύετε, αντιμετώπισε ποτέ τα φαινόμενα που παρατηρούνται κατά καιρούς στα μεγάλα ελληνικά πανεπιστήμια; Έχουν καταγραφεί μήπως στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης παραβατικές συμπεριφορές, όπως διαρκείς καταλήψεις των κτηρίων του, φθορές, καταστροφές πανεπιστημιακού εξοπλισμού, διαρρήξεις γραφείων, εισβολές σε αίθουσες διδασκαλίας και συγκλήτους, προπηλακισμοί, εκφοβισμός, απειλές και σωματικές βλάβες καθηγητών, φοιτητών και εργαζομένων, κτίσιμο των γραφείων τους, παρεμπόριο και εμπόριο ναρκωτικών, απόπειρες ή και τέλεση βιασμών, διαπόμπευση πρυτάνεων;

Η ακαδημαϊκή κοινότητα αναμφισβήτητα κάνει τεράστια προσπάθεια μέσα σε συνθήκες κρίσης και ανασφάλειας και εμείς οφείλουμε να διασφαλίσουμε σε όλους τους παράγοντες που τη συνθέτουν τα απαραίτητα εχέγγυα να επιτελέσει το έργο της απρόσκοπτα και να πραγματοποιήσει εκείνο το άλμα που είναι ικανή να πραγματοποιήσει προς το μέλλον.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, δεν θα μπορούσα να μην υπογραμμίσω τη σπουδαιότητα της θεσμοθέτησης των κανόνων του Πειθαρχικού Δικαίου με δεδομένη την έλλειψη αντίστοιχων ρυθμίσεων σε πολλά πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας. Η οριζόντια εφαρμογή του Πειθαρχικού Δικαίου στα πανεπιστημιακά τμήματα με καθορισμένα τα παραπτώματα και τις προβλεπόμενες ποινές τους αποτελεί ρύθμιση απόλυτα κινούμενη στην κατεύθυνση της διευκόλυνσης και εξυπηρέτησης των ιδρυμάτων στον καθορισμό των παραπτωμάτων και των ποινών τους, προκειμένου να είναι πλήρως αποσαφηνισμένο το Πειθαρχικό Δίκαιο ως προς τους φοιτητές.

Όσον αφορά δε τις επικρίσεις του συνόλου της Αντιπολίτευσης για τις σχετικές διατάξεις, θα επιθυμούσα και πάλι να αναφερθώ στο παράδειγμα του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, που προφανώς αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση ιδίως για την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ. Έχετε πάει στα είκοσι λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Πριν από μερικές ημέρες δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» μια δήλωση του κ. Παύλου Ελευθεριάδη, καθηγητή Δημοσίου Δικαίου της Νομικής Σχολής της Οξφόρδης και υπεύθυνου για το πειθαρχικό συμβούλιο της σχολής. Εκτός των άλλων, ο κ. Ελευθεριάδης ανέφερε χαρακτηριστικά, αναφορικά με την πειθαρχική αντιμετώπιση των φοιτητών στο συγκεκριμένο πανεπιστήμιο, ότι η τελευταία ποινή που επιβλήθηκε ήταν σε φοιτητή ο οποίος ήταν σε καραντίνα λόγω κορωνοϊού και την έσπασε, για να κάνει μια βόλτα στις δώδεκα τα μεσάνυχτα, χωρίς όμως να συναντήσει κάποιον. Όπως συνεχίζει ο καθηγητής, το συμβούλιο του επέβαλε ποινή αποβολής από τη σχολή, επειδή παραβίασε τους κανόνες.

Και δεν μπορεί να μην αναρωτηθεί κανείς για μία ακόμη φορά, αγαπητοί συνάδελφοι, ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Σε ελληνικό πανεπιστήμιο τότε επιβλήθηκε άραγε τελευταία φορά πειθαρχική ποινή σε φοιτητή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ πολύ, ολοκληρώστε. Έχετε περάσει τα είκοσι λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ναι, ολοκληρώνετε, αλλά πρέπει να τελειώσετε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ολοκληρώνω.

Πότε έγινε αυτό για περιστατικά, μάλιστα, πειθαρχικών παραπτωμάτων τα οποία δύναται να είναι μείζονος σημασίας, αλλά και περιστατικά βίας και ανομίας τα οποία αποτελούν και ποινικά αδικήματα; Ρητορικά, εννοείται, και πάλι τα ερωτήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, ελευθερία δεν σημαίνει ασυδοσία. Μας το είπε και ο Ισοκράτης δυομις χιλιάδες χρόνια πριν: «Η δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται, διότι κατεχράσθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία» και θέλει, πραγματικά, αρετή και τόλμη, αλλά και πολιτική ευθύνη, για να αναμετρηθείς με το απαραιτημένο και να μεταρρυθμίσεις το αυτονόητο, που καμία πολιτική ηγεσία δεν τόλμησε μέχρι και σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Μία σελίδα, κύριε Πρόεδρε, και ολοκλήρωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Είκοσι ένα λεπτά έχετε πάει.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Σε αυτό δεν χωρούν παραχωρήσεις. Έχω και τη συγκατάθεση και τη συναίνεση της Αντιπολίτευσης.

Δεν το επιτρέπει, λοιπόν, η ιδεολογία μας, η συνείδησή μας. Πρωτίστως, όμως, δεν το επιτρέπει η ευθύνη μας προς την ακαδημαϊκή κοινότητα συλλήβδην, μια ευθύνη η οποία είναι συνυφασμένη με την ίδια την υπόσταση της παιδείας μας. Γιατί η παιδεία, σύμφωνα άλλωστε και με τον Πλάτωνα, αποτελεί το «εν μέγα». Και αυτό το «εν μέγα» το οποίο θα συγκροτήσει όχι μόνο ηθικά και πνευματικά τους νέους μας, αλλά θα αποτελέσει και τον λίθο που θα θεμελιωθεί η νέα Ελλάδα, αποτελεί σήμερα αίτημα της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κοιτάξτε, επειδή το νομοσχέδιο είναι θεμελιώδες και στους εισηγητές και τους αγορητές υπάρχει πάντα μια ανοχή από τη Βουλή. Έτσι και ο κ. Φίλης και όλοι οι εισηγητές θα έχουν την άνεση που πρέπει.

Τον λόγο έχει εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ ο εισηγητής κ. Νικόλαος Φίλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν λίγες μέρες για πρώτη

φορά ένα ελληνικό πανεπιστήμιο, το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών έσπασε σε μια αξιόπιστη διεθνή κατάταξη το φράγμα των διακοσίων καλύτερων πανεπιστημίων στον κόσμο και κατέλαβε την αξιοσημείωνη εκατοστή ογδοηκοστή θέση. Είναι μια μεγάλη επιτυχία.

Η ικανοποίηση είναι μεγαλύτερη, γιατί όλα τα δημόσια πανεπιστήμια βελτίωσαν τη θέση τους, καθώς όλα τα ιδιωτικά κολέγια -για τις προσπάθειές σας να τα αναβαθμίσετε τεχνητά θα μιλήσω παρακάτω, κύριε Υπουργέ- βρίσκονται χιλιάδες θέσεις πιο κάτω. Εξηγεί η κατάταξη γιατί η ελληνική οικογένεια νοιάζεται να δει το παιδί της να σπουδάζει και να ξεκινά το δρόμο για τον επαγγελματικό βίο σε ένα αξιόπιστο δημόσιο πανεπιστήμιο. Γιατί είναι το ακαδημαϊκό περιβάλλον και τα εφόδια απείρως καλύτερα.

Ενώ, λοιπόν, θα έπρεπε να μιλάμε για τα καλά νέα για τα δημόσια πανεπιστήμια και πώς θα τα συνδράμουμε θεσμικά και οικονομικά, για να ανέβουν και άλλα σκαλοπάτια -σας θυμίζω ότι φέτος έχει μειωθεί ο τακτικός προϋπολογισμός για την εκπαίδευση στον προϋπολογισμό-, για να προσλάβουμε, ας πούμε, τουλάχιστον χίλιους από τους τρεις χιλιάδες πανεπιστημιακούς δασκάλους που τους λείπουν, τι κάνουμε; Συζητάμε, δυστυχώς, σαν να είμαστε η Βουλή της δεκαετίας του '60, για χωροφύλακες στα πανεπιστήμια, για ποινές και διαγραφές στους φοιτητές, για χαφιέδες και χαφιεδισμό, για παρακολούθηση και καταγραφή των συστημάτων επικοινωνίας. Η μόνη αλλαγή είναι ότι έχουν αλλάξει και οι καιροί και ο χαφιεδισμός είναι, βέβαια, κυρίως ηλεκτρονικός πια, με κάμερες και control room.

Και συζητάμε μέσα σε μια ομίχλη ψεύδους που έχετε δημιουργήσει με συνεργούς στην κοινωνία, μέσα σε θύελλα κατασκευοφάντησης πρυτάνεων, δασκάλων, μαθητών και ενοχοποίησης του απλού πολίτη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στη διάρκεια αυτών των τριών ημερών θα αναδειξεί κάθε μεγάλο και μικρό ψέμα που έχετε εκστομίσει και αξιοποιήσει, για να βλάψετε το δημόσιο πανεπιστήμιο και το δημόσιο σχολείο, για να κόψετε το μέλλον της νέας γενιάς.

Φέτος γιορτάζουμε την επέτειο των διακοσίων χρόνων από την Επανάσταση του 1821, που ξέσπασε με πίστη των εξεγερμένων στον αγώνα για ελευθερία και μόρφωση. Τιμούμε, άραγε, την εθνική επέτειο, όταν συζητάμε ένα νομοσχέδιο που καταπνίγει την ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη και σκοτώνει το όνειρο για μόρφωση σε δεκάδες χιλιάδες νέους;

Επί περίπου εκατόν ενενήντα χρόνια από την ίδρυση του πρώτου πανεπιστημίου ο θεσμός της ανώτατης εκπαίδευσης εξελίχθηκε. Όμως, είναι δυνατόν σήμερα να μιλάτε για πανεπιστήμια της παραβατικότητας, των ναρκωτικών, των φοιτητών που τα εγκαταλείπουν και δεν παίρνουν ποτέ το πτυχίο τους;

Περιλαμβάνει πολλά και ανήκουστα το νομοσχέδιό σας, αλλά το πιο ανήκουστο ίσως είναι ότι καλύτερο πανεπιστήμιο είναι αυτό που κλείνει. Αυτό είναι το δόγμα σας: Καλύτερο πανεπιστήμιο είναι αυτό που κλείνει! Γιατί αυτό κάνετε. Στερείτε με την κινητή βάση εισαγωγής σε δεκαπέντε χιλιάδες απόφοιτους λυκείου, δηλαδή σε τουλάχιστον έναν στους τέσσερις φοιτητές που εισήχθησαν το Σεπτέμβριο του 2020, τη δυνατότητα να σπουδάσουν φέτος και ως αποτέλεσμα αφήνετε δεκάδες τμήματα κυρίως στα περιφερειακά ΑΕΙ χωρίς φοιτητές να παρακάμψουν και να κλείσουν μέσα σε τέσσερα-πέντε χρόνια.

Ας μιλήσουμε με στοιχεία, για να καταλάβει ο Έλληνας οικογενειάρχης ποιο είναι το όραμά σας για την παιδεία και γιατί αυτό έρχεται σε αντίθεση με κάθε σύγχρονη τάση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Καταθέσαμε μελέτη στην οποία τίποτα δεν έχετε αντικρούσει και την καταθέτουμε και σήμερα εδώ στη Βουλή, για να υπάρχει στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι, επίσης, η μελέτη που κατέθεσε και η ΟΛΜΕ στο πλαίσιο της επιτροπής, με την οποία αποδεικνύει ότι το 30% των παιδιών δεν θα μπουν στα πανεπιστήμια με τα νέα μέτρα σας. Άρα, λοιπόν, φέτος θα έχουμε σε σχέση με πέρσι δεκατέσσερις χιλιάδες λιγότερους εισακτέους.

Αν κάποια ΑΕΙ επιλέξουν να μην εφαρμόσουν τη χαμηλότερη

δυνατή βάση, αλλά φανούν πιο αυστηρά -τα κεντρικά πανεπιστήμια προφανώς-, τότε ο αριθμός των εισακτέων θα μειωθεί περισσότερο και ίσως έχουμε τριάντα και τριάντα πέντε χιλιάδες μη επιτυχόντες σε εβδομήντα χιλιάδες αποφοίτους. Και αυτά τότε; Σήμερα που οι απόφοιτοι βρίσκονται δεύτερη χρονιά μακριά από τα σχολεία τους και τους καθηγητές τους. Τα παιδιά της φετινής Γ' λυκείου για δεύτερη χρονιά δεν πηγαίνουν στο σχολείο. Οι φετινοί απόφοιτοι έχουν να πάνε στην πράξη στο σχολείο από το Φεβρουάριο του 2020. Τουλάχιστον το 30% αυτών δεν μπορεί να παρακολουθήσει ικανοποιητικά ούτε τηλεκαπαίδευση.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, τα ενενήντα χιλιάδες τάμπλετ που θα δίνετε στα παιδιά μέχρι τον Φεβρουάριο -το είχε πει και ο κύριος Πρωθυπουργός στη Βουλή τον προηγούμενο Νοέμβριο- τι γίνανε; Πήγε κανένα; Δεν έχουμε ακούσει. Είναι Φεβρουάριος. Ενενήντα χιλιάδες! Τίποτα δεν έχετε στείλει μέχρι στιγμής!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όλα, όλα έχουν πάει!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μέχρι στιγμής, όχι! Στοιχεία θα φέρετε. Δεν έχετε στείλει τίποτα μέχρι στιγμής. Ενενήντα χιλιάδες μέσα στον Φεβρουάριο δεν έχουν πάει.

Και έρχεστε εσείς μετά τη μέση της χρονιάς, κυριολεκτικά τον Φεβρουάριο, να αλλάζετε τη βάση εισαγωγής με δεκαπέντε χιλιάδες παιδιά να ξεπετιούνται από τις θέσεις στα πανεπιστήμια. Αναλγησία; Αδιαφορία για την ελληνική οικογένεια; Ακραίος σαδισμός της Δεξιάς για τον Έλληνα μαθητή και το πιο φτωχό γονί; Γιατί μη γελιόμαστε, η πιο φτωχή οικογένεια πλήττεται από τα μέτρα. Αυτή δεν θα έχει να πληρώσει περισσότερα φροντιστήρια στη μέση της χρονιάς, για να ανταποκριθεί το παιδί στον εντονότερο ανταγωνισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εντεκάμισι χιλιάδες παιδιά που αποφοίτησαν πέρσι και έδωσαν εξετάσεις για τα πανεπιστήμια δεν κατόρθωσαν να περάσουν. Αυτά τα παιδιά δεν πέτυχαν καλούς βαθμούς και έμειναν απ' έξω. Αλλά και στους επιτυχόντες υπήρχαν και απόφοιτοι με χαμηλό βαθμό που κατόρθωσαν να εισαχθούν. Όχι με λευκή κόλλα, με χαμηλούς βαθμούς κάποια από αυτά τα παιδιά!

Αλλά εσείς, με τα μέσα ενημέρωσης που ελέγχετε, λέτε: «Να, ένα παιδί μπήκε στη Δασολογία του Καρπενησίου -από ένα μικρό χωριό ξεκίνησε- με «2», «3»!». Κατ' αρχάς, θέλω να ευχηθώ από αυτό το Βήμα της Βουλής σε αυτό το παιδί να τελειώσει. Είμαστε δίπλα στον αγώνα που δίνει από το μικρό χωριό της Αιτωλοακαρνανίας να τελειώσει Δασολογία στο Καρπενήσι και να προσφέρει στην πατρίδα του. Είναι λάθος να διασύρουμε τα παιδιά και να τους κόβουμε την έφεση, τον αγώνα να μορφωθούν και να προσφέρουν στην κοινωνία.

Η γενική εικόνα είναι άλλη. Αυτοί οι απόφοιτοι του λυκείου οι οποίοι περνούν με λίγες μονάδες είναι ελάχιστοι. Δώστε μας στοιχεία. Πόσοι απόφοιτοι έχουν περάσει με «2», «3», «4», «5»; Είναι εκατό, διακόσιοι, τριακόσιοι, χίλιοι; Δεν είναι είκοσι τέσσερις χιλιάδες που κόβετε! Άρα, μην κοροϊδεύετε τον κόσμο, μην κάνετε ξεκλήρισμα υποψηφίων εν ονόματι μικρού αριθμού περιπτώσεων.

Και κάτι άλλο. Ανάμεσα στους συμπολίτες μας που πήγαν σε πανεπιστήμια με χαμηλούς βαθμούς και σήμερα εργάζονται, γνωρίζουμε πολλούς που διαπρέπουν σε όλα τα επαγγέλματα και σε όλες τις επιστήμες, άλλα που δεν κατάφεραν, επειδή έγραψαν χαμηλούς βαθμούς στις εισαγωγικές, να μπουν σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Έφυγαν στο εξωτερικό, σπούδασαν, επέστρεψαν και διαπρέπουν ανάμεσά μας. Μη διασύρετε, λοιπόν, αυτόν τον κόσμο και μην δημιουργείτε μια αρνητική εικόνα για αυτούς που προσπαθούν να σπουδάσουν.

Στη μελέτη που καταθέσαμε δείχνουμε ποιοι θα πληγούν περισσότερο από την κινητή βάση εκτός από τους εισακτέους: Τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Εκατόν τριάντα εννέα τμήματα και εισαγωγικές κατευθύνσεις σε σύνολο τετρακοσίων δέκα οκτώ θα έχουν απώλειες φοιτητών. Έξι τμήματα δεν θα έχουν καθόλου εισακτέους και θα κλείσουν. Πενήντα πόλεις θα χάσουν φοιτητές. Δεκαπέντε από τα είκοσι τέσσερα ΑΕΙ θα υποστούν απώλειες. Αυτό το μέλλον προδιαγράφεται για την εκπαίδευση και τους νέους. Σταδιακά με τις απώλειες τα τμήματα που θα συρρικνωθούν και θα κλείσουν θα είναι δεκάδες. Αλλά κάτι προσφέρουν

αυτά τα τμήματα στην περιφέρεια. Ιδρύθηκαν -σας θυμίζω- για να υπηρετήσουν μορφωτικούς, αναπτυξιακούς, κοινωνικούς και κάποια από αυτά και εθνικούς σκοπούς.

Γνωρίζετε ποιο σύνολο ενισχύει -στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης- για τη μόρφωση των πολιτών; Το 40% των λυκείων της ηλικίας τριάντα δύο - τριάντα έξι ετών να έχει πανεπιστημιακή μόρφωση έως το 2020. Αυτό ήταν ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί; Μόνο επειδή η μόρφωση τέρπει και γιατρεύει την ψυχή; Όχι! Επειδή η μορφωμένη κοινωνία -λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση- αναπτύσσεται οικονομικά και ανταποκρίνεται καλύτερα στις αλλαγές και τις προκλήσεις της τεχνολογίας. Στο 43% βρίσκεται η Ελλάδα. Κοντά στο 42% είναι ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τώρα η πορτογαλική προεδρία θέτει ως στόχο το 2030 οι έχοντες πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην ηλικία τριάντα δύο - τριάντα έξι ετών να είναι το 50%. Είστε η μόνι στην Ευρώπη που θέλετε να το κατεβάσετε. Το έχουν αντιληφθεί αυτό οι «μένουμε Ευρωπαίοι» του 2015; Τόσο Ευρωπαίοι είσατε;

Είναι σαφές: Από το τι σχολείο θέλετε, καταλαβαίνουμε τι ανάπτυξη θέλετε. Θέλετε ένα μοντέλο ανάπτυξης που θα εξυπηρετείται από χαμηλού επιπέδου κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας. Είναι το μοντέλο της έκθεσης Πισσαρίδη. Θέλουμε και εμείς -και στην Ευρώπη αυτός είναι στόχος- ένα μοντέλο ανάπτυξης που θα έχει θέσεις που θα παράγουν υψηλή προστιθέμενη αξία και θα είναι καλοπληρωμένες. Άρα χρειαζόμαστε μορφωμένους τεχνολογικά και ευρύτερα ανθρώπους.

Σε ποιο προεκλογικό σας πρόγραμμα είπατε στους πολίτες ότι θα μειώσετε τον αριθμό των εισακτέων; Ρητορεύετε ότι νομοθετείτε με βάση τα προεκλογικά σας. Πού το γράψατε αυτό; Πού το είπατε; Το είπατε μήπως στις πρώτες δηλώσεις του Πρωθυπουργού όταν ήρθε στη Βουλή; Ούτε στις προγραμματικές δηλώσεις το είπατε.

Είναι προφανές! Είχατε γράψει στο προεκλογικό σας πρόγραμμα ότι θα πετούσατε έξω από τα πανεπιστήμια εξακόσιους μαθητριες από τα νυχτερινά σχολεία; Αυτούς, βρε, βρήκατε να χτυπήσετε, αυτούς τους ελάχιστους κυριολεκτικά εισακτέους που επιστρέφουν στο θρανίο νύχτα, με χίλιες δυσκολίες, έχοντας ένα επιπλέον κίνητρο να μπουν στο πανεπιστήμιο; Τόσο μίσος για τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας, για τους πιο κυνηγημένους από τις δυσκολίες της ζωής και την ανάγκη να δουλέψουν, που κράτησαν μακριά από το σχολείο και τους συνομηλικούς τους αυτές οι ανάγκες; Σε αυτούς τους εξακόσιους αποφοίτους των νυχτερινών στρέψατε το μένος σας, αντί να τους βοηθήσετε και να τους ανοίξετε περισσότερους δρόμους. Τόση αξιοκρατία, λοιπόν; Τόση αριστεία;

Την ίδια ώρα στην ιδιωτική εκπαίδευση γίνεται ένα αληθινό πάρτι αριστείας -από την ανάποδη. Εκεί δεν θέλει κόπο, θέλει κόλπο. «Μακριά από τα πανεπιστήμια» κραυγάζετε με δάκρυα στα μάτια «ο μέτριος απόφοιτος να μην μπει». Για να βρεθεί πιο κοντά στα κολέγια. Η Ένωση Ιδιωτικών, που είχε περήφανα δηλώσει ότι κάνει ό,τι θέλει την τσέπη της και γι' αυτό χρηματοδότησε προεκλογικά τη Νέα Δημοκρατία -το θυμάστε, το είπαν στη Βουλή μέσα-, εκεί που μπαίνει, λοιπόν, σ' αυτά τα κολέγια όχι με «7» και «8» κάποιος, αλλά πράγματι με «0», δεν δίνει εξετάσεις. Αρκεί να πληρώσει η οικογένεια τα δίδακτρα και τότε πλέον μια χαρά οι σπουδές και το πτυχίο, ισότιμο με τα πτυχία των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων.

Είστε υποκριτές, είστε συκοφάντες. Σας έχουν πάρει είδηση οι γονείς και οι μαθητές. Δεν ξέρω αν τους ακούσατε στα δύο συλλαλητήρια. Αν όχι, θα τους ακούσατε καλύτερα στο μεθαυριανό, στο τρίτο απαγορευμένο από τον χουντονόμο Χρυσοχοϊδης μαζικό συλλαλητήριο των μαθητών, φοιτητών και καθηγητών.

Αλλά ας και μιλάτε για αυτά, θα ήθελα να καταθέσω στη Βουλή τις αποφάσεις των συγκλήτων. Είναι όλες εναντίον του νόμου σας για τα ζητήματα της δημοκρατίας και τα ζητήματα που αφορούν την πανεπιστημιακή αστυνομία. Αποφάσεις συγκλήτων, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Πάντειο, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Δημοκρίτειο Θράκης, Ιόνιο, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας,

Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών. Παρακαλώ, καταθέτω για τα Πρακτικά τις αποφάσεις των συγκλήτων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και πάω στο άλλο θέμα. Μας επικρίνετε ότι καλούμε την κοινωνία σε ανυπακοή. Λέτε: «Ο ΣΥΡΙΖΑ του 3% επιστρέφει». Δεν έχετε καταλάβει ποτέ σας γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ του 3% πήρε τρεις φορές πάνω από 30% σε μια πενταετία και θα ξαναπάρει σύντομα. Γιατί είχατε βουλιάξει την κοινωνία στην κρίση, στην παρακμή και τη χρεοκοπία.

Μας συκοφαντείτε ότι ανεχόμαστε ή επιδοκιμάζουμε τη βία στα πανεπιστήμια. Ποιοι; Εσείς που επιβραβεύσατε τη βία στον τελευταίο ανασχηματισμό, δίνοντας τη θέση στο Υπουργικό Συμβούλιο -ξέρετε- στον κ. Κατσαφάδο. Αν είναι ποτέ δυνατόν! Έχει και η υποκρισία τα όριά της. Αλλά σε αυτήν τη αντιδημοκρατική και αντισυνταγματική εκτροπή θα μας βρείτε απέναντί σας.

Τα αστυνομικά τμήματα στα πανεπιστήμια, ο ηλεκτρονικός χαφιεδισμός και οι κάμερες στις φοιτητικές συναθροίσεις και συνελεύσεις είναι πράγματα που όχι μόνο δεν εφαρμόζονται στην Ευρώπη, αλλά σε κανένα δημοκρατικό καθεστώς του κόσμου. Θα μείνουν στα χαρτιά μέχρι να τα καταργήσει η επόμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Καθαρά και ξάστερα το λέμε έξω: Έξω η Αστυνομία από τις σχολές. Υπάρχει πρόταση των πρυτάνεων για τη φύλαξη των πανεπιστημίων την οποία υποστηρίζουμε: Χρηματοδότηση από το κράτος, με ευθύνη της υπηρεσίας των πανεπιστημίων, ό,τι συμβαίνει, δηλαδή, σε όλο τον κόσμο και όχι με πρωτοτυπία αντιδημοκρατική στην Ελλάδα. Και λυπάμαι, γιατί ήξερα πως ο κ. Χρυσοχοϊδης τουλάχιστον συμφωνούσε. Αφήνω την κ. Κεραμέως που έχει άλλες παραστάσεις.

Έλεγε ο κ. Χρυσοχοϊδης από το Βήμα πριν από έναν χρόνο: «Στα πανεπιστήμια δεν έχει θέση ούτε η Αστυνομία ούτε η ανομία». Και τώρα τι κάνει; Φτιάχνει ειδικό σώμα από έκτακτους φρουρούς, τους οποίους προσλαμβάνει με ρουσφετολογικά κριτήρια και τους στέλνει στην αστυνομία, τους στέλνει στα πανεπιστήμια. Γι' αυτό διαφωνούν και οι αστυνομικοί, όπως ξέρετε και η ΠΟΑΣΥ.

Τι συνέβη και αλλάξατε γνώμη; Το μόνο που άλλαξε αυτούς τους δεκατρείς μήνες από τη συνέντευξη του κ. Χρυσοχοϊδης είναι ότι τα πανεπιστήμια είναι κλειστά. Συνεπώς, δεν υπάρχει στην πράξη καμία παραβατικότητα. Τι συνέβη, λοιπόν; Α, ναι! Η απολύτως καταδικαστέα ενέργεια εναντίον του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, στον οποίο εκφράζω τη συμπάθειά μου και τη συμπαράσταση από το Βήμα της Βουλής, όταν μία ομάδα έδρασε προβοκατόρικα, δίνοντας το πρόσχημα στην Κυβέρνηση να προσλάβει χίλιους τριάντα ειδικούς φρουρούς. Προσέξτε! «Τριάντα». Τα ρουσφέτια όλα! Χίλιους τριάντα! Με ποια έρευνα; Με ποια μελέτη χίλιοι τριάντα;

Εν πάση περιπτώσει, το ρουσφέτι θα πάει σύννεφο. Συνωστίζονται ήδη στους διαδρόμους των τοπικών Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας οι γονείς. Αλλά να είναι βέβαιοι ότι για την εκλογική περιφέρεια του κ. Χρυσοχοϊδης θα γίνουν οι προσλήψεις.

Από τα πανεπιστήμια, λοιπόν, λείπουν σήμερα τρεις χιλιάδες καθηγητές και καθηγήτριες και διοικητικό προσωπικό. Και τι κάνει η Κυβέρνηση στη χώρα που είναι δεύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε αριθμό αστυνομικών ανά πληθυσμό; Προσλαμβάνει άλλους χίλιους τριάντα. Ούτε καθηγητές, ούτε νοσοκόμους, ούτε γιατρούς, ούτε κοινωνικούς λειτουργούς, ούτε άλλους επιστήμονες, αλλά χίλιους τριάντα ειδικούς φρουρούς!

Μας κουνάτε μια δημοσκόπηση που λέει ότι το 60% των πολιτών δήθεν συμφωνεί. Μα, όποιον ρωτήσατε «θέλεις βία στα πανεπιστήμια» θα απαντήσει «όχι, δεν θέλω». Η συκοφαντία σας έγκειται στο ότι ελάχιστα είναι τα κρούσματα παραβατικότητας στα πανεπιστήμια, κάτω από το 0,1% όσων σημειώνονται σε όλη την Ελλάδα ετησίως. Και για αυτά δεν αρκεί -λέτε- η Αστυνομία και η κατάργηση του ασύλου, για την οποία μας λέγατε ότι θα λύσει το πρόβλημα -άρα, μας κοροϊδεύατε το καλοκαίρι του 2019-, αλλά θέλετε χίλιους τριάντα αστυνομικούς, παρακολούθηση των συστημάτων τηλεπικοινωνιών και κάμερες στα αμφιθέατρα.

Δεν σας τα λέει αυτά κανείς ΣΥΡΙΖΑ του 3%. Πάψτε να εμπαίζετε τον λαό και να τον θεωρείτε ικανό να χάσει κάθε επικοινωνιακό σας ψεύδος! Σας τα λένε όλα τα πρυτανικά συμβούλια. Κατέθεσα ήδη τα έγγραφα. Καταφέρατε το ακατόρθωτο! Μας το λέει με επιστολή του -που έχει στείλει εδώ- ο Σύλλογος των Ακαδημαϊκών Εργαζομένων στην Οξφόρδη. Την καταθέτω και αυτή στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ακόμα, μας το λένε χιλιάδες πανεπιστημιακοί από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Καταθέτω εδώ στα Πρακτικά της Βουλής την πρωτοβουλία «Όχι Αστυνομία στα Πανεπιστήμια», που υπογράφουν χίλιοι διακόσιοι περίπου Έλληνες πανεπιστημιακοί και προσυπογράφουν περίπου χίλιοι -οκτακόσιοι δεκατέσσερις, για την ακρίβεια- πανεπιστημιακοί του εξωτερικού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εκεί φτάσατε, να διασύρετε διεθνώς το ελληνικό πανεπιστήμιο και την Ελληνική Δημοκρατία.

Άλλο θαύμα: Κατορθώσατε να πείσετε -όπως ισχυρίζεστε εσείς, βέβαια- ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ. Μάλιστα, αλλά δεν έχετε πείσει πρώην Υπουργούς Παιδείας, τομεάρχες και ανώτατα στελέχη κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, όπως τον κ. Σουφλιά, τον κ. Φορτσάκη, τον κ. Σπηλιωτόπουλο, τον κ. Ζώη, τον κ. Κύρτσο, που σας επικρίνουν για τη λύση «πονάει κεφάλι, κόψει κεφάλι» με την ίδρυση της πανεπιστημιακής Αστυνομίας.

Ετήσιως 30 εκατομμύρια ευρώ θα κοστίζει ο αυταρχισμός σας και η ιδεοληψία σας, όχι για νέους καθηγητές, όχι για υποδομές, εργαστήρια, όχι για νέα έρευνα, όχι για φοιτητικές εστίες, ούτε καν για πετρέλαιο θέρμανσης στα πανεπιστήμια, 30 εκατομμύρια ευρώ ως η ετήσια επιχορήγηση έξι πανεπιστημίων από τον κρατικό προϋπολογισμό!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Βουλευτή)

Θα το ξαναπώ, γιατί ίσως δεν το έχουν αντιληφθεί ούτε καν οι φιλικοί σας δημοσιογράφοι: Η μισθοδοσία των χιλίων τριάντα ειδικών φρουρών ξεπερνάει την επιχορήγηση έξι πανεπιστημίων, στα οποία περιλαμβάνεται και το Αθηνών. Αντί για το πανεπιστήμιο της γνώσης και της έρευνας, μας οδηγείτε στο πανεπιστήμιο της αρβύλας, του γκλοπ και του ηλεκτρονικού χαφιεδισμού, στο πανεπιστήμιο του 1969, όπως μας είπε ο κύριος Υφυπουργός -ντροπή!-, στο «Σπουδαστικό της Ασφάλειας» και άλλων σκοτεινών εποχών. Καταλύετε το αυτοδιοίκητο, το αυτοδιοίκητο που είναι πλήρες, σύμφωνα με τη διατύπωση του Συντάγματος, «πλήρες αυτοδιοίκητο», όχι αλά καρτ!

Με την απαράδεκτη συμπεριληψη της Αστυνομίας ως το όργανο που παρακολουθεί τη συλλογή και την επεξεργασία κάθε κίνησης και επικοινωνίας των φοιτητών και καθηγητών στα πανεπιστήμια, παραβιάζετε ακόμα και αυτή την αρχική διαπίστωση του Προέδρου της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων κ. Μενουδάκου, που είχε πρωτοπεί για το αντίθετο, κάτι που φυσικά θα εκπέσει στα δικαστήρια. Και εσείς λέτε ξεδιάντροπα ψέματα ότι έχετε λάβει υπ' όψιν την παρατήρηση.

Έχετε βυθιστεί μέσα σε έναν νομοθετικό «ταλιμπατισμό» και τώρα απομονωμένοι λέτε ότι θα φέρετε νομοθετικές βελτιώσεις. Δεν υπάρχει νομοθετική βελτίωση, κατάργηση υπάρχει του ψηφιακού φακελώματος στα πανεπιστήμια. Μην μας κοροϊδεύετε, λοιπόν!

Νομοθετείτε υπέρ ιδιωτικών σχολείων και κολλεγίων από την πρώτη στιγμή που μπήκατε στο Υπουργείο, σαν να μην υπάρχει αύριο. Ενδεχομένως εδώ να το παραδεχτώ ότι έχετε κάτι υπ' όψιν, ίσως υπολογίζετε ότι πράγματι δεν θα υπάρξει αύριο και νομοθετείτε στα μουλωχτά μέσα στην πανδημία σαν ραδιούργοι του Μεσαίωνα. Γνωρίζετε καλά ότι η νομοθέτησή σας θα προκαλέσει αντιδράσεις και διαδηλώσεις. Δεν είναι επείγουσα, κάθε άλλο! Η περικοπή εισακτέων δεν λύνει κανένα επείγον πρόβλημα και παρ' όλα αυτά τη φέρνετε στη Βουλή, την ίδια ώρα που κα-

τηγορείτε τους πολίτες ότι διαδηλώνουν. Ντροπή σας!

Και αρνηθήκατε σήμερα να υπάρξει μια νομοθετική διέξοδος με την απόσυρση του νομοσχεδίου, να μην συζητηθεί σήμερα στη Βουλή, όταν ο κ. Κικίλιας μάς προαναγγέλλει από το πρωί ότι θα έχουμε σκληρό lockdown τις επόμενες μέρες.

Ακόμα και τώρα είναι καιρός να πάρετε πίσω αυτό το νομοσχέδιο!

Και φτάνετε στο απόγειο, όταν με το άρθρο 36 του νόμου σας η Υπουργός εξουσιοδοτεί τον εαυτό της και συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες για μια σειρά ζητημάτων της εκπαίδευσης. Τέτοια λουδοβίκεια μεγαλεία!

Μην έρχεστε στη Βουλή πια, κάντε το άρθρο πιο διευρυμένο, να έχετε αρμοδιότητα για ό,τι λαχταρά η ψυχή σας!

Κάποτε ακούγαμε να γίνει η κρίση ευκαιρία». Σας αναγνωρίζω ότι δείχνετε ευελιξία, το σύνθημά σας τώρα είναι «να γίνει η πανδημία ευκαιρία», ευκαιρία για να θάψετε το δημοκρατικό κεκτημένο της Μεταπολίτευσης και για να θεριέψετε τις κοινωνικές ανισότητες, εις βάρος μάλιστα της νεολαίας και των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων.

Δεν κραυγάζει τυχαία ο κ. Χρυσόχοϊδης «λευτεριά από τη Μεταπολίτευση!», διερμηνεύοντας ένα κυρίαρχο πνεύμα μέσα στο κόμμα που σήμερα υπηρετεί με αφοσίωση, το πνεύμα που τείνει να αμφισβητήσει και να ακυρώσει την προσφορά που είχε ο συντηρητικός χώρος στην αποκατάσταση της δημοκρατίας. Το σύνθημα του 1975, το οποίο εσείς υπονομεύετε σήμερα, το συνέταξε ο Κωνσταντίνος Τσάτσος και το συνυπογράφει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Ήταν, βέβαια, αποτέλεσμα και ανταποκρινόταν σε έναν συσχετισμό κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που έβγαιναν από τη χούντα με τη λαχτάρα της δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, αν μπορείτε, να συντομεύετε την τοποθέτησή σας, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ολοκληρώνω, ευχαριστώ.

Δεν τα κάνετε εσείς, λοιπόν, αυτά τα οποία λέτε και που λέει ο κ. Χρυσόχοϊδης, για να ταυτιστείτε με τους ακροδεξιούς νοσταλγούς που ως απελευθέρωση των δεσμών της δημοκρατίας εννοούν την αναβίωση του μετεμφυλιοπολεμικού κράτους και του δικτατορικού καθεστώτος.

Η σημερινή ομάδα της Νέας Δημοκρατίας γνωρίζει ότι η δημοκρατική Μεταπολίτευση, οι συμβολισμοί της, η θεμελίωσή της στον αντιδικτατορικό αγώνα, με καθοριστική τη συμβολή της Αριστεράς είναι το ιστορικό ορόσημο του δημοκρατικού προοδευτικού χώρου, ότι οι βασικοί θεσμοί που κρατούν από τότε δεν αποκλείουν την καθοριστική εισφορά του λαϊκού παράγοντα και της Αριστεράς στις εξελίξεις. Αυτή την Αριστερά θέλανε να εξορίσετε θεσμικά από τη λειτουργία του πολιτεύματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στόχος με την αποδυνάμωση των πανεπιστημίων και το νέο αστυνομικό σώμα είναι να αποκλείσετε με κάθε τρόπο -το τονίζουν αυτό άλλωστε- την επάνοδο των ελαττωματικών ιδεών, όπως λέτε, της Αριστεράς στη διακυβέρνηση του τόπου. Αυτό το σχέδιο έχει μπει για τα καλά σε εφαρμογή και οι «αντι-μεταρρυθμίσεις» στην παιδεία είναι τμήμα του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, γιατί έχετε πάει στα είκοσι τρία λεπτά, κύριε Φίλη!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Το είδαμε στο προηγούμενο νομοσχέδιο με τη στροφή από την παιδική εργασία και την εγκατάλειψη του σχολείου από τα δεκαπέντε, πρόσφατα με τη χουντικής έμπνευσης εγκατάσταση δοτών εκπροσώπων στα υπηρεσιακά συμβούλια των καθηγητών, λίγο μετά τη σφαλιάρα του 93% αποχή από νόθες εκλογές της κ. Κεραμέως που έκαναν οι εκπαιδευτικοί.

Ματαιοπονείτε, κύριοι της Κυβέρνησης! Όποιο πλαίσιο και να διαμορφώσετε, όσες νομοθετικές ρυθμίσεις και αν περάσετε, όλες δυνάμεις καταστολής και αν επιστρατεύσετε, οι μέρες σας είναι μετρημένες. Κάτι αλλάζει στην ατμόσφαιρα της κοινωνίας αυτές τις μέρες! Κάτι αλλάζει, καταλάβετε το! Κάτι αλλάζει, μα η «καρία», μα το «πίσω εμπρός», μα η απογοήτευση των ανθρώπων για τα μέτρα που παίρνετε, μα τα lockdown και η δοκιμασία των ανθρώπων, κάτι αλλάζει, καταλάβετε το! Μην σας πιάνει η μακαριότητα των δημοσκοπήσεων. Κάτι αλλάζει στην κοινωνία

και θα σας αναγκάσει να κάνετε πολιτικές κινήσεις για να διασωθείτε γρήγορα, θα σας αναγκάσει να κάνετε πολιτικές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία, σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Καλούμε -και τελειώνω- κάθε Βουλευτή που θέλει να συνδέσει το όνομά του με αυτούς που επί σαράντα έξι χρόνια υπηρετούν το δημοκρατικό πανεπιστήμιο, που δεν θέλει, όμως, να συνδέσει το όνομά του με αυτούς που ξαναφέρνουν την Αστυνομία στα πανεπιστήμια και αντί να ανοίγουν σχολεία και να κλείνουν φυλακές, κλείνουν πανεπιστήμια και στη θέση τους ανοίγουν σουπερμάρκετ και φαστφουντάδικα της εκπαίδευσης». Αυτό είναι το μοντέλο σας για την εκπαίδευση, μοντέλο «φάστ φουντ και σουπερμάρκετ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία, ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Φίλη, είκοσι τέσσερα λεπτά έχετε μιλήσει!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Για κάθε πρόβλημα εσείς έχετε μία λύση, είναι η Αστυνομία, ο αυταρχισμός. Για κάθε πρόβλημα στην εκπαίδευση κατ' αναλογία έχετε επίσης μία λύση, σκληρές εξετάσεις, ενώ έχουμε ανάγκη από εκπαίδευση, από μάθημα, ιδιαίτερα σήμερα λόγω της πανδημίας. Εσείς, σκληρές εξετάσεις!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοθέτημα, το οποίο έχετε προστάς σας σήμερα, αποτελεί μήτρα για την εμπέδωση ενός αντιδημοκρατικού κλίματος σε ολόκληρη την κοινωνία. Είναι μήτρα για το πτωχόπαιδα συνολικά της κοινωνίας. Είναι μήτρα για τη μεγέθυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κάθε υπερβολική υπέρβαση του χρόνου είναι σε βάρος των συναδέλφων Βουλευτών που θα μιλήσουν την τελευταία μέρα.

Η κ. Χαρά Κεφαλίδου, ειδική αγορήτρια από το Κίνημα Αλλαγής, έχει τον λόγο.

Ορίστε, κυρία Κεφαλίδου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, σωστά είπε η Υπουργός ότι η λειτουργία του Κοινοβουλίου δεν σταματάει με την πανδημία. Το αποδεικνύει η τριήμερη συζήτηση ενός νομοσχεδίου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και λοιπές διατάξεις.

Είναι ένα νομοσχέδιο που διαφημίστηκε όσο μπορούσε από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας πολύ πριν δοθεί στη διαβούλευση, έγινε πολλές φορές πρωτοσέλιδο εφημερίδων, συζητήθηκε στα τηλεοπτικά παράθυρα, βαφτίστηκε «μεταρρύθμιση», κατέληξε «κόκκινο πανί» για την Αξωματική Αντιπολίτευση, που βρήκε σε αυτό ένα νέο πεδίο της μητέρας όλων των μαχών και ένα φρέσκο «raison d'être» για να ανακόψει τη δημοσκοπική της καθίζηση.

Συζητούμε σήμερα μια τολμηρή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που φέρνει στο προσκήνιο καίρια ζητήματα για την ποιότητα των ελληνικών πανεπιστημίων -το αν δίνει λύσεις μένει να φανεί- ζητήματα με τα οποία οι τελευταίες σοβαρές προσπάθειες και της κ. Γιαννάκου από τη Νέα Δημοκρατία και της κ. Διαμαντοπούλου από το ΠΑΣΟΚ αναμετρήθηκαν τα τελευταία δέκα και πλέον χρόνια.

Ειδικά ο νόμος Διαμαντοπούλου υπήρξε ιδιαίτερα τολμηρός, ριζοσπαστικός, έφερε φρέσκο αέρα στη σχετική συζήτηση και αγκαλιάστηκε κοινοβουλευτικά όσο ελάχιστα νομοθετήματα στην ιστορία. Στην εφαρμογή του όμως άρχισε να υπονομεύεται και να ξηλώνεται από την επόμενη κιόλας μέρα. Έτσι, δέκα χρόνια μετά, βρισκόμαστε ξανά μπροστά στα ίδια άλυτα προβλήματα.

Το νομοσχέδιο όντως συγκέντρωσε τεράστιο ενδιαφέρον από την κοινωνία. Δυστυχώς όμως, για τους λάθος λόγους και με λάθος τρόπο. Ασχολείται με τρία εξαιρετικής σημασίας ζητήματα. Πρώτο, τη βάση εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση υπό το βάρος μιας ντροπιαστικής πραγματικότητας, να εισάγονται φοιτητές που η βαθμολογία τους δεν αρκεί για να προαχθούν

στην τάξη και είναι αποδεδειγμένα δύσκολο να ανταποκριθούν στις σπουδές τους. Δεύτερον, την ασφάλεια και φύλαξη των ΑΕΙ στη σκιά της αποτυχίας, της προ δεκαοκταμήνου εμβληματικής, όπως λέγατε, νομοθέτησης για το πανεπιστημιακό άσυλο. Και φυσικά το Πειθαρχικό Δίκαιο, όπου ο τίτλος του θα ήταν καλύτερα να λέγατε «Ας αναμασήσουμε τα ήδη νομοθετημένα», γιατί ξέρετε ότι από τον ν.4009/2011, κάθε ένα πανεπιστήμιο έχει την υποχρέωση να προβλέπει στον εσωτερικό κανονισμό του πειθαρχικά παραπτώματα, ποινές, αρμόδια όργανα για τον έλεγχο της τήρησης των θεσμοθετημένων κανόνων, αρμοδιότητες και διαδικασίες. Τουλάχιστον, ας τα μαζεύουμε όλα μαζί και ας τα βάζουμε σε ένα ενιαίο κωδικοποιημένο κείμενο. Αυτό πραγματικά θα ήταν εργαλείο για όλα τα πανεπιστήμια.

Κυρία Υπουργέ, κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου η δημοκρατία να μην δεν σταμάτησε λόγω πανδημίας, αλλά έχασε το πιο ισχυρό όπλο της, τον διάλογο. Στην επιτροπή, ξέρετε πολύ καλά, διάλογος δεν έγινε, παρά άγονοι μονόλογοι και αυτό με δική σας ευθύνη. Διατυπώθηκαν πράγματι όλες οι απόψεις από τα κόμματα, την ηγεσία της ακαδημαϊκής κοινότητας, τους εμπλεκόμενους φορείς. Έθεσαν όλοι με σοβαρότητα και ευκρίνεια τις παραμέτρους των ρυθμίσεων που φέρνετε, ανέδειξαν τις αστοχίες και τα αδιέξοδα που δημιουργεί το νομοσχέδιο, αλλά δεν εισακούστηκε τίποτα.

Αρνούμενη τον εποικοδομητικό διάλογο, μέναιτε αμετακίνητη στα έτοιμα, όπως συνηθίζετε πάντα, να σερβίρατε και σήμερα μας υποχρεώνετε με την πλειοψηφία σας σε αναγκαστική κατάποση αμάσχητων, ανεπεξέργαστων, ανεφάρμοστων, αναποτελεσματικών και κυρίως, ανόητων ρυθμίσεων.

Στο πρώτο μέρος σχετικά με τις ρυθμίσεις για θέματα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σας είπαμε και στην επιτροπή ότι ξεκινάτε ανάποδα. Συζητάμε για τη φάση εισαγωγής στα ΑΕΙ προτού βρούμε πόσα ΑΕΙ, ποιες σχολές χρειαζόμαστε μέσα από την αξιολόγηση που ακόμα περιμένουμε και τη σύνδεση με έναν αναπτυξιακό σχεδιασμό.

Αντί να συζητάμε για τη σωστή και αποτελεσματική κατανομή των τμημάτων, όταν έχουμε δεκάδες τμήματα με το ίδιο αντικείμενο, όπως π.χ. λογιστική, εσείς ξεκινάτε αντίστροφα. Αντί τα ΑΕΙ να αποκτήσουν επιτέλους προγραμματισμό τετραετίας, στη βάση ενός εθνικού σχεδιασμού για την εκπαίδευση, όπως όριζαν χρόνια πριν και ο ν.3549/2007 της κ. Γιαννάκου και ο ν.4009/2011 της κ. Διαμαντοπούλου, εσείς προσπαθείτε με τεχνάσματα να περιορίσετε τους εισακτέους, ίσα για να σας βγουν τα νούμερα. Ίσως γιατί σκέφτεστε να το βάλετε ως κάποιο προσωπικό επίτευγμα σε προεκλογικό σας φυλλάδιο.

Κυρίες και κύριοι, το κλειδί για μια έντιμη μέθοδο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι η ριζική μεταρρύθμιση του λυκείου. Σίγουρα δεν είναι η σαλαμοποίηση, σαν αυτήν που έκανε το Υπουργείο, ξεχωρίζοντας το γενικό λύκειο από το επαγγελματικό και την επαγγελματική κατάρτιση. Από εκεί ξεκινάς, από τη ρίζα του προβλήματος, ώστε να μπορέσεις να διορθώσεις το θλιβερό φαινόμενο των εισαγομένων με «1», «2», γιατί ξέρετε ότι παίζουμε «ΠΡΟΠΟ» στα γραπτά των εξετάσεων.

Υποστηρίζουμε και επιμένουμε στη θεσμοθέτηση εθνικού απολυτηρίου λυκείου, γενικού και επαγγελματικού, με χρήση Τράπεζας Θεμάτων, για μια ενιαία αξιολόγηση των μαθητών στα ευρωπαϊκά πρότυπα, μέθοδος ξεκάθαρη και έντιμη, που δίνει την πραγματική συνολική εικόνα του μαθητή, πολυδοκιμασμένη και αποδεκτή σε ολόκληρη την Ευρώπη. Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε τον τροχό! Έτσι τελειώνει μια και καλή η συζήτηση για τη βάση εισαγωγής.

Δεν χρειάζεται να σπάτε το κεφάλι σας με ελάχιστη βάση εισαγωγής, με αθροίσματα μέσων όρων, των μέσων όρων. Ένα πράγμα που θέλει μισή ώρα για να το εξηγήσεις, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικό. Αντί του παραπάνω, το Υπουργείο επέλεξε άλλη μια φορά να χρησιμοποιήσει το μέτρο της θεσμοθέτησης βάσης εισαγωγής στα ΑΕΙ για τους λάθος λόγους και με λάθος τρόπο.

Η κ. Κεραμέως δεν καίγεται να φτιάξει ένα δίκαιο σύστημα εισαγωγής, αλλά να κλείσει πανεπιστημιακά τμήματα, χωρίς να «στάνει ρουθούνι». Δεν έχει, όμως, και την τόλμη να πει καθαρά τι έχει στο σχεδιασμό της και να το υποστηρίξει. Η λογική λέει

ότι πρώτα δημιουργείς τις διεξόδους και μετά σχεδιάζεις το πώς θα κλείσεις πανεπιστημιακά τμήματα.

Έτσι λοιπόν, φτιάχνετε μια δυσνόητη και δύσχυρη πατέντα, αιφνιδιάζοντας τους υποψηφίους και τις οικογένειές τους, αφού θέλετε να ισχύσει στις επόμενες πανελλήνιες. Σας λέω, όπως και τις προηγούμενες φορές, ξανασκεφτείτε το. Η πανδημία τα ανέτρεψε όλα.

Θέλετε να μειώσετε τους εισακτέους; Κάντε το ομοιόμορφα, ανάλογα με τις προτάσεις των πανεπιστημίων. Αντί γι' αυτό το λογικό βήμα, το Υπουργείο προετοιμάζει μια αναδιάρθρωση με καταργήσεις και συγχωνεύσεις, με κριτήριο όχι κάποιον εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό των εκπαιδευτικών δομών ούτε με βάση την αξιολόγηση της ΕΘΑΑΕ, αλλά με βάση το τι δηλώνουν οι υποψήφιοι και πού δεν τους βολεύει να σπουδάσουν.

Εμείς, δεν κρύβουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί, δεν κρύβουμε τις πικρές αλήθειες. Σας λέμε ότι είναι ντροπιαστικό, σπάταλο και εντέλει ανώφελο η πολιτεία να εμπαίζει τους νέους, την ακαδημαϊκή κοινότητα και τους φορολογούμενους, μοιράζοντας πτυχία που δεν αξίζουν ούτε το χαρτί που τυπώνονται, χωρίς αντίκρισμα στην οικονομία, χωρίς αντίκρισμα στην εργασία, αλλά ούτε καν στη μόρφωση.

Τολμούμε να πούμε ότι τα πανεπιστήμια πρωτίστως πρέπει να υπάρχουν για τους φοιτητές, για να παρέχουν επιστημονικά εφόδια στους αυριανούς επιστήμονες. Η διατήρηση σχολών που παράγουν πτυχία χωρίς καμμία αξία και ανταπόκριση στην οικονομία και την εργασία, δεν είναι παρά μια δαπανηρή και οδυνηρή διαστροφή.

Αυτή η κουβέντα και το αντίστοιχο νομοσχέδιο θα έπρεπε να είχαν προηγηθεί του παρόντος. Αυτό όμως, κυρία Υπουργέ, θέλει πολιτικό θάρρος. Δεν γίνεται με κουτοπονηριές και μπαλώματα. Ρωτήστε τις προκατόχους σας, στις οποίες θέλετε και να μοιράσετε.

Μέρος Β'. Πάμε στις διατάξεις που πονάνε, τραυματίζουν και σκιάζουν όλο το νομοσχέδιο, τη φύλαξη και την αστυνόμευση των ΑΕΙ. Ειπώθηκαν πολλά και η σχετική συζήτηση σχεδόν μονοπώλησε και όλο το ενδιαφέρον αυτού του νομοσχεδίου. Τα κόμματα τοποθετήθηκαν χωρίς ιδιαίτερες εκπλήξεις, αφού επανέλαβαν σε μεγάλο βαθμό γνωστές απόψεις που οι περισσότερες έχουν αξία μόνο ως αντίκες.

Εμείς, στο Κίνημα Αλλαγής και αναγνωρίζουμε τα λάθη μας και πληρώνουμε τους λογαριασμούς μας. Ξεκαθαρίσαμε λοιπόν, τη θέση μας με κατάθεση ολοκληρωμένης πρότασης νόμου -δεν την καταθέτω σήμερα, έχει κατατεθεί στον διάλογο πολύ πριν την κατάθεση του νομοσχεδίου-, που αυτή η πρόταση δίνει έμφαση στην ασφάλεια και στη φύλαξη των ΑΕΙ, με σεβασμό πάντα στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Ρίχνουμε το βάρος μας στην εύρυθμη και ασφαλή λειτουργία των ΑΕΙ και εκεί πραγματικά θεωρούμε ότι αυτό το κομμάτι ανήκει στις διοικήσεις των ΑΕΙ. Δεν πετάμε το βάρος στην εξέδρα, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το κάνουμε πάσα, όπως κάνει η Νέα Δημοκρατία. Φέρνουμε τις διοικήσεις των ΑΕΙ αντιμέτωπες με τις ευθύνες τους. Απαιτούμε να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις του έργου που ανέλαβαν για να διοικούν τον χώρο τους, εξασφαλίζοντας ασφάλεια και απρόσκοπτη λειτουργία των ιδρυμάτων.

Παρά τις προσπάθειες της Υπουργού να μας ταυτίσει με τους αυτόκλητους προστάτες των φοιτητοπατέρων και των γηραλέων φοιτητικών κινημάτων που μυρίζει ναφθαλίνη του '70, εμείς ήμασταν και είμαστε απόλυτα ξεκάθαροι. Καταδικάζουμε απερίφραστα τη βία, την ανομία, τους προπηλακισμούς και τους βανδαλισμούς και δεν θα ανεχόμαστε καμμία απόπειρα απαξίωσης του πανεπιστημίου από κανέναν.

Για μας απαξίωση του χώρου και της έννοιας του πανεπιστημίου δεν επιφέρουν μόνο οι «μπαχαλάκηδες», αλλά και η εκχώρηση της φύλαξης σε αστυνομικό σώμα που εποπτεύεται και λογοδοτεί σε ένα ξένο, προς το ακαδημαϊκό ίδρυμα, σώμα που είναι οι Υπηρεσίες και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Στον αντίποδα της δικής μας πεντακάθαρης θέσης, η Κυβέρνηση έχει διάφορες απόψεις για την κυβερνητική επιλογή της αστυνόμευσης των ΑΕΙ. Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη τη θεωρεί αναγκαστική πράξη, η κ. Κεραμέως πάλι «αναβάθμιση ακαδημαϊκού περιβάλλοντος».

Αλήθεια, πόσο αναγκαστική προβάλλει η ολίγη αντισυνταγματική έκπτωση προς χάριν της τεκμαιρόμενης, αλλά όχι αποδεικνυόμενης επίτευξης της ασφάλειας μέσω της εκχώρησης μέρους του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ στο αναρμόδιο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη; Τελικά, πόσο αποτελεσματικό θα είναι αυτό το παζάρεμα των συνταγματικών κανόνων; Και τελικά αξίζει τον κόπο; Το να ευλογήσουμε νομοθετικά την ανικανότητα των πανεπιστημίων να ασκήσουν θεμελιώδες μέρος της ευθύνης τους και να θεσπίσουν το ακαταλόγιστο των πρυτανικών αρχών είναι όντως η μόνη επιλογή που έχουμε;

Η ασφάλεια και η αστυνόμευση στους χώρους των ελληνικών ΑΕΙ ταλαιπωρεί το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας επί δεκαετίες, χωρίς ακόμη να έχει βρεθεί βιώσιμος τρόπος εξασφάλισής της. Ο κύριος λόγος είναι ότι τα κόμματα συνήθισαν σε όλη τη Μεταπολίτευση να χρησιμοποιούν τα ΑΕΙ για τους δικούς τους σκοπούς και για να τα βλέπουν υπό το πρίσμα των ιδεολογικών τους καταβολών, του ιστορικού τους παρελθόντος και των ψηφοθηρικών τους επιδιώξεων.

Η δε ακαδημαϊκή ηγεσία, όσο η επαναστατική γυμναστική δεν χτυπούσε την πόρτα της, ήταν απλώς θεατής των όσων συνέβαιναν. Όταν όμως το μπάχαλο μετατράπηκε σε τρομοκρατία και κέντρο διακίνησης ναρκωτικών, τότε σήκωσε τα χέρια ψηλά, δόθηκε κατάπληκτη από όλα όσα η ίδια άφησε να θεριέψουν και να καταλάβουν κάθε γωνιά και κάθε σπιθαμή πολλών μεγάλων ΑΕΙ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς όλοι τα επιτρέψαμε όλα αυτά, τα κόμματα και οι ηγεσίες των ΑΕΙ εναρμονισμένα. Με πράξεις και με παραλείψεις μας επιτρέψαμε τη διαμόρφωση μιας γενηκευμένης ανοχής στην ανομία, που έγινε συνήθεια και κατέληξε κουλτούρα από τα μικροσυμφέροντα, την οκνηρία και την αδιαφορία μας. Ας κάνουμε και λίγη αυτοκριτική, κύριοι συνάδελφοι.

Το πανεπιστήμιο χρειάζεται ελεγχόμενη πρόσβαση και καλή φύλαξη. Και αυτό δεν γίνεται με την υποκατάσταση εξουσίας, όπως μάλλον μόνο η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δεν αντιλαμβάνεται. Γίνεται με ανάληψη ευθύνης, με δουλειά, με εξασφάλιση πόρων από την πολιτεία.

Ευτυχώς που ο κ. Χρυσόχοϊδης ομολόγησε ότι σκοπός είναι το δυνατόν συντομότερα να καταλήξουμε στην ευθύνη του πρύτανη και σε σεκιούριτι, δηλαδή, στην κατάσταση που επικρατεί στα περισσότερα μέρη της Ευρώπης και του κόσμου. «Αυτός είναι ο στόχος», είπε με διάθεση αυτοκριτικής.

Τι έχουμε λοιπόν εμείς σήμερα; «Σώμα εξειδικευμένων φυλάκων», λέμε εμείς. «Χίλιους τριάντα μόνιμους διορισμένους ειδικούς φρουρούς», λέει η Νέα Δημοκρατία. Για τον ΣΥΡΙΖΑ δεν το συζητά, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, καμμία ανομία, κανένας τραμπουκισμός, ούτε βία στα πανεπιστήμια. Μα, τι λέτε;

«Εκπαιδευμένους φύλακες, εκεί που εκπαιδεύονται όλοι, στη Σχολή Εκπαίδευσης της Αστυνομίας» λέμε εμείς, για να λύσω την απορία της κ. Κεραμέως. Πρόκειται για το ΚΕΜΕΑ, το Κέντρο Μελετών Ασφάλειας. Εκεί παίρνουν πιστοποίηση όλοι όσοι ενδιαφέρονται να έχουν εκπαίδευση στο κομμάτι της ιδιωτικής φύλαξης.

Εσείς πάλι λέτε: «Μόνιμους ειδικούς φύλακες που μετά την πρόσληψή τους θα περάσουν και μια εκπαίδευση». «Φύλακες που θα προσλαμβάνονται ως μισθωτοί για όσο χρειάζεται από τα ΑΕΙ», λέμε εμείς. «Διορισμένους εσαεί», λέει η Νέα Δημοκρατία. «Τόσοι όσοι κάθε ΑΕΙ χρειάζεται», λέμε εμείς. «Χίλιοι τριάντα ακατατέβιστα», λέει η Νέα Δημοκρατία, σώνει και ντε! Πώς προκύπτει αυτό το νούμερο;

«Θα συνεργάζονται όταν χρειάζεται με την Αστυνομία που είναι παρούσα εντός και εκτός των ΑΕΙ με ασυρμάτους και με όλα τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας», λέμε εμείς. «Αποκλειστικά με τα δικά της παιδιά μπορεί να συνεννοείται και να συνεργάζεται η Αστυνομία», λέει η Νέα Δημοκρατία. «Θα λογοδοτεί στις πρυτανικές αρχές», λέμε εμείς. «Θα λογοδοτεί στην ΕΛΑΣ», λέει η Νέα Δημοκρατία, γιατί πολύ απλά οι διοικήσεις των πανεπιστημίων είναι ανίκανες.

Εμείς, στο Κίνημα Αλλαγής, κάναμε ολοκληρωμένη πρόταση νόμου για την ασφάλεια των ΑΕΙ, βασιζόμενοι κυρίως στην κοινή λογική, στην πρόσφατη νομοθέτηση για την πραγματική έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου που δίνει χώρο και δυνατότητα

στην Αστυνομία να παρεμβαίνει παντού, μέσα και έξω από τα ΑΕΙ όπου συντελείται παράνομη ενέργεια, με στόχο την αποτελεσματική φύλαξη με όλα τα σύγχρονα μέσα, με πλήρη σεβασμό στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, το οποίο θυμόμαστε αλά καρτ.

Ήταν μια πρόταση νόμου που χαιρετίστηκε πομπωδώς και αγνοήθηκε παταγωδώς από την Υπουργό Παιδείας με τη δικαιολογία -που έχει γίνει και το hit του μήνα- σαράντα χρόνια ανομίας, βίας και τρομοκρατίας στα ΑΕΙ οι πρυτάνεις δεν έκαναν κάτι, γιατί να κάνουν τώρα; Ακούστε επιχείρημα!

Δεν είναι όμως έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μόνο δεκαοκτώ μήνες πέρασαν από τη νομοθέτηση της διάταξης περί πανεπιστημιακού ασύλου. Πότε πρόλαβε η Κυβέρνηση με κλειστά ΑΕΙ να καταλάβει ότι ο εμβληματικός της νόμος δεν λειτουργεί; Πότε πρόλαβε να δικαιώσει τον ΣΥΡΙΖΑ και το ρωμαλέο κίνημα των τριανταπεντάρηδων «πιτσιρικάδων» που το πολέμησαν;

Η απάντηση της Κυβέρνησης στο κατάπτυστο περιστατικό βίας με τον πρύτανη του ΟΠΑ είναι να κάνουμε εκείνες τις συνταγματικές προβλέψεις ή ελεύθερη διασκέυή κατά το δοκούν. Δηλαδή, για σκεφτείτε, κάθε φορά που μια αρχή δεν κάνει καλά τη δουλειά της, αντί να την αλλάξουμε, να τη φτιάξουμε, να τη διορθώσουμε, εμείς θα την υποκαθιστούμε με μια άλλη αρχή; Κι αυτό θα το βαφτίζουμε «αναβάθμιση»;

Εάν δηλαδή τα κόμματα δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, να υποκαταστήσουμε τη δημοκρατία μας με κάτι άλλο; Είναι ακραίο το επιχείρημα, θα μου πείτε, αλλά σκεφτείτε το λίγο. Μου φαίνεται ότι τελικά η ασθένεια του ΣΥΡΙΖΑ για το στοκάρισμα όλων των αρμών της εξουσίας μάλλον είναι κολλητική. Ούτε η αστική Νέα Δημοκρατία μπόρεσε να ξεφύγει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλα τα δημόσια αγαθά που είναι πληρωμένα με ιδρώτα και αίμα από τους φορολογούμενους πρέπει να οικοδομήσουμε κουλτούρα σεβασμού και έγνοιας. Η καλή διαχείριση της δημόσιας περιουσίας πρέπει να μας νοιάζει όλους. Ένας λόγος παραπάνω για τα ΑΕΙ που δεν είναι απλά δημόσια οικήματα, αλλά ίσως τα πολυτιμότερα εργαλεία για ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά μας και για την πατρίδα μας.

Χρειαζόμαστε φρέσκο αέρα στα πανεπιστήμια. Το μάθημα που πήραμε με τη δεκάχρονη ατολμία μας να προχωρήσουμε στις μεταρρυθμίσεις της κ. Γιαννάκου και της κ. Διαμαντοπούλου, οι οποίες ψηφίστηκαν με πολύ μεγάλη αποδοχή σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, είναι εμφανές. Αγκαλιάστηκαν και την ίδια στιγμή υπονομεύτηκαν.

Όλο αυτό πρέπει να μας δώσει ένα δίδαγμα, πως τα μεγάλα εθνικά ζητήματα, όπως η παιδεία, δεν μπορούν να προχωρήσουν χωρίς ειλικρινή συναίνεση και ομόνοια. Τίποτα δεν πάει μπροστά χωρίς αυτά τα δύο. Η αλαζονεία, η προσηχηματική αντιμετώπιση του διαλόγου, η ιδεοληπτική ακαμψία και η κουτοπονηριά είναι εντελώς ακατάλληλα συστατικά για την επίτευξη αυτών των αναγκών προϋποθέσεων.

Όπως θα καταλάβατε ήδη, καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο - παρωδία προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας και υποβάθμισης του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Όμως, αισθανόμαστε εξαιρετικά λυπημένοι γιατί αυτή η νομοθέτηση που φέρεται είναι άλλη μια χαμένη ευκαιρία για τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε, κυρία Κεφαλίδου.

Στη συνέχεια τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννης Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ξαν τον κλέφτη μες την πανδημία η Κυβέρνηση χτυπά για τρίτη φορά στην εκπαίδευση αιφνιδιαστικά. Την πρώτη φορά ξανάφερε στο λύκειο την Τράπεζα Θεμάτων, λύκειο που μοιάζει ολοένα και περισσότερο με αρένα εξεταστική, εκτόπισε και άλλο από την εκπαίδευση την ουσιαστική γνώση με τις δεξιότητες όχι και τόσο απαραίτητες όλες και βέβαια περιόρισε δραστικά τις μετεγγραφές που τόσο βοηθάνε τα παιδιά των φτωχών, των λαϊκών οικογενειών.

Τη δεύτερη φορά, κάνοντας ένα ακόμα χατίρι στο ΣΕΒ με το

νόμο για την επαγγελματική εκπαίδευση, άνοιξε διάπλατα και επίσημα τον δρόμο της ανήλικης εργασίας μέσα από την πρόωγη κατάρτιση.

Και τώρα έρχεται το τρίτο χτύπημα μες στη μέση της φετινής σχολικής χρονιάς. Και ποιας χρονιάς; Με τα σχολεία να ανοιγοκλείνουν, αφού ένα χρόνο τώρα αρνείστε με πείσμα να εξασφαλίσετε τη ζωντανή τους λειτουργία με επιπλέον χώρους και εκπαιδευτικούς. Μες στη μέση, λοιπόν, της φετινής σχολικής χρονιάς, τέσσερις μήνες πριν τις πανελλαδικές εξετάσεις αλλάζετε δραστικά τη διαδικασία εισαγωγής στα πανεπιστήμια.

Δεν έφτανε, δηλαδή, στα παιδιά και τις οικογένειές τους το άγχος το μεγάλο των εξετάσεων που έχουν, άγχος που χτυπάει κόκκινο ξέρετε στα λαϊκά σπίτια από τις δύσκολες και σκληρές συνθήκες της πανδημίας, έρχεστε τώρα και εσείς αυτό το άγχος τους να το μεγαλώσετε ακόμα περισσότερο φέρνοντας κάτι αλλαγές σκέτο φαρμάκι, όπως η ελάχιστη βάση εισαγωγής και το λεγόμενο διπλό μηχανογραφικό.

Νομίζετε πως βρήκατε τώρα την ευκαιρία και βαυκαλιζέστε συνέχεια με τις δημοσκοπήσεις που σας λένε πως όλα αυτά που ψηφίζετε τα βλέπει θετικά, λέει, η πλειοψηφία της κοινωνίας. Ξέρετε κάτι, όμως; Όλα αυτά αλλάζουν και μάλιστα πάρα πολύ γρήγορα όταν θα τα δουν και θα τα ζήσουν στην πράξη.

Αυτό θα γίνει και με τις αλλαγές στο εξεταστικό σύστημα. Γιατί στην πραγματικότητα με αυτές τα εμπόδια που πρέπει να ξεπερνάνε τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών για να μπουν στο πανεπιστήμιο γίνονται ακόμα μεγαλύτερα. Το νέο μεγάλο εμπόδιο που υψώνεται με το νομοσχέδιό σας και μάλιστα άμεσα στις πανελλαδικές εξετάσεις του ερχόμενου Ιούνη λέγεται ελάχιστη βάση εισαγωγής στη θέση της παλαιότερης βάσης του «δέκα».

Από φέτος ακόμα με την πρώτη εφαρμογή αναμένεται να είναι λιγότεροι οι εισακτέοι στα πανεπιστήμια από είκοσι έως τριάντα χιλιάδες σύμφωνα με τους πρυτάνεις, την ΟΛΜΕ, αλλά και τη δική σας έμμεση ομολογία. Και αυτές οι χιλιάδες λιγότεροι φοιτητές θα λείψουν από τις σχολές τις περιφερειακές με ορατό το ενδεχόμενο αρκετές από αυτές, όπως και ορισμένες κεντρικές, να κλείσουν.

Και προειδοποιούμε, μην αρχίσουν μετά οι τοπικοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας τα κροκοδείλια δάκρυα και τις ψευτοπαληκαριές στις περιφέρειές τους για τις σχολές που κλείνουν, γιατί εδώ μέσα το χέρι τους το σηκώνουν και τα ψηφίζουν όλα αυτά.

Ο μεγάλος, όμως, κόφτης που λέγεται ελάχιστη βάση εισαγωγής έχει και άλλες συνέπειες αρνητικές για τα εκπαιδευτικά και εργασιακά δικαιώματα των νέων, καθώς για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα στα ίδια τα πανεπιστήμια, στα τμήματα και τις σχολές να διαμορφώνουν αυτές τις ελάχιστες βάσεις εισαγωγής. Μπορεί αυτό να δίνεται ως δέλεαρ στα πανεπιστήμια για να δεχτούν και να αποδεχτούν την καταστολή στους χώρους τους για τους φοιτητές τους, αυτό όμως οδηγεί ακόμα πιο γρήγορα και στο μεγαλύτερο άνοιγμα της ψαλίδας ανάμεσα στις σχολές, στο βάθεμα, δηλαδή, της κατηγοριοποίησης τους, των πτυχίων τους, συνεπώς και των αποφοίτων τους. Και έτσι ανοίγεται ένας δρόμος στο τέλος του οποίου δεν θα είναι οι υποψήφιοι, αλλά οι σχολές εκείνες οι οποίες τελικά θα επιλέγουν τους φοιτητές τους.

Η Κυβέρνηση εδώ έρχεται και προβάλλει ένα λογικοφανές επιχείρημα και λέει: «Κανείς πια με «2» «3» «4», κ.λπ., στα πανεπιστήμια» και να πως ανεβαίνει αμέσως το επίπεδο των εισακτέων, όπως και το επίπεδο των σχολών.

Αν αφήσουμε για λίγο στην άκρη τον μεταβαλλόμενο βαθμό μικρής ή μεγάλης δυσκολίας των θεμάτων, τις προτιμήσεις των υποψηφίων με βάση, βεβαίως, το κόστος σπουδών σε μια άλλη πόλη, καθώς και το αντίκρισμα μικρό ή μεγάλο -γιατί δεν είναι το ίδιο- κάθε πτυχίου στην καπιταλιστική αγορά εργασίας -και μη μου πείτε ότι όλα αυτά δεν επηρεάζουν τις βάσεις των σχολών- και πάμε να δούμε το επίπεδο των εισακτέων για το οποίο κόπτεστε, τότε πρέπει να παραδεχτούμε ότι αυτό το επίπεδο δεν είναι παρά ο καθρέφτης του σχολείου από το οποίο προέρχονται.

Μόνο που αυτό το σχολείο, ξέρετε, είναι δημιουργήμα των κυβερνήσεων σας, κυρία Κεραμέως και κύριε Φίλη, και το σχολείο αυτό με τους νόμους σας, που ψηφίζετε εναλλάξ, το προσανατολίζετε όλο και πιο πολύ για τις ανταγωνιστικές πανελλαδικές

εξετάσεις και έτσι γίνεται όλο και πιο εξοντωτικό, όλο και πιο ψυχοφθόρο για τους μαθητές του. Τη δε ουσιαστική γνώση και την πολύπλευρη μόρφωση τη δίνει με το σταγονόμετρο και ας πασχίζουν για αυτό με όλη τους τη δύναμη οι εκπαιδευτικοί του.

Ο νόμος Γαβρόγλου δεν ήταν που μετέτρεψε τη Β' και Γ' λυκείου από σχολικές τάξεις γενικής παιδείας σε καθαρά φροντιστηριακές τάξεις αλληπάλληλων εξετάσεων; Πάνω σε αυτό το νόμο πάτησε το καλοκαίρι η Νέα Δημοκρατία και η κ. Κεραμέως και τον εμπλούτισε με την Τράπεζα Θεμάτων που έφερε από φέτος και για αρχή μάλιστα από την Α' λυκείου, Τράπεζα Θεμάτων η οποία ξέρете αντικειμενικά πιέζει τους εκπαιδευτικούς να δουλεύουν μόνο με τα «sos» των εξετάσεων.

Πάει πολύ, λοιπόν, να μιλάτε εσείς και οι κυβερνήσεις σας για το επίπεδο των μαθητών - υποψηφίων όταν έχετε αποψιλώσει το μορφωτικό επίπεδο μιας ολόκληρης γενιάς και το σχολείο το θέλετε ως μια απλή εκγύμναση των πανελλαδικών εξετάσεων. Πάει πολύ, δηλαδή, που θα έλεγαν και οι μαθητές αυτοί που μας έκλεψαν το βιβλίο από το χέρι να μας κατηγορούν ότι μείναμε και αδιάβαστοι.

Μετά την ελάχιστη βάση εισαγωγής το δεύτερο νέο εμπόδιο που υψώνεται για τους υποψηφίους είναι το μηχανογραφικό δελτίο των δύο φάσεων, λέει, που αντιγράφει δημιουργικά είναι αλήθεια μια παλαιότερη ιδέα του ΣΥΡΙΖΑ για τα «κόκκινα» και «πράσινα» τμήματα. Στην πρώτη φάση συμπλήρωσης του αυτού του δελτίου, που θυμίζει τυχερό παιχνίδι, ρουλέτα κανονικά δηλαδή, μπαίνει όριο με ελάχιστες επιλογές το 10% μόλις των σχολών κάθε πεδίου. Όποιος δεν τα καταφέρει στην πρώτη φάση και αυτοί θα είναι, βέβαια, οι περισσότεροι, τότε θα συμπληρώνει το δεύτερο μηχανογραφικό για όσες όμως και για όποιες κενές θέσεις περισεύουν από την πρώτη φάση.

Κι αυτό σοβαρά λέτε ότι εξασφαλίζει στους υποψηφίους την επιλογή που επιθυμούν; Ποιον κοροϊδεύετε; Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει και μάλιστα χειρότερα και απ' ότι γίνεται σήμερα. Βέβαια, η Κυβέρνηση το διπλό μηχανογραφικό το πήγε για του χρόνου κάνοντάς έναν αναγκαστικό ελιγμό από τις μαθητικές κινητοποιήσεις.

Πάντως, αν ήθελαν πραγματικά οι κυβερνήσεις να εισάγονται οι μαθητές στις σχολές που επιθυμούν θα τους έδιναν το δικαίωμα να επαναλαμβάνουν τη διαδικασία, να κατοχυρώνουν τη βαθμολογία μαθητών για τις επόμενες χρονιές και να έχουν διευρυμένες επιλογές σχολών ανάλογα με τα μαθήματα. Το προτείναμε κατ' επανάληψη, αλλά το απέρριψε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ παλαιότερα. Και όχι μόνο αυτό, αλλά βάζετε και επιπλέον κόφτες, έτσι που τελικά η εισαγωγή ενός παιδιού στο πανεπιστήμιο να εξαρτάται από την τσέπη των γονιών του και την κοινωνική του καταγωγή.

Δεν μπορούν, όπως λέτε, όλοι να πηγαίνουν στο πανεπιστήμιο, ειδικά αν πρόκειται για παιδιά από λαϊκά σπίτια. Λέτε, βέβαια, σε αυτά τα παιδιά: «Δεν πειράζει, υπάρχουν και άλλες, εναλλακτικές εκπαιδευτικές διαδρομές, όχι μόνο το πανεπιστήμιο» και δείχνετε τα δημόσια ΙΕΚ. Μάλιστα.

Ποια ακριβώς; Αυτά που κλείνετε με το νόμο που ψηφίσατε πριν έναν μήνα; Δεν ψηφίσατε ότι, για να μην κλείσουν σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη τα δημόσια ΙΕΚ, πρέπει -λέει- να εξασφαλίσει το καθένα τουλάχιστον διακόσιους πενήντα σπουδαστές και στην υπόλοιπη Ελλάδα εκατό; Το ξεχάσατε;

Για ποια δημόσια ΙΕΚ μιλάτε; Γι' αυτά που μειώσατε τη χρηματοδότησή τους από 85 εκατομμύρια -τόσα τους δίνανε και δεν τους έφταναν- που τα πάτε τώρα στα 56 εκατομμύρια; Φυτοζωόσαν που φυτοζωούσαν από την υποχρηματοδότηση και πιο πριν και τώρα τους λέτε εσείς σοβαρά ότι με λιγότερα λεφτά θα μπορούν να δεχτούν περισσότερους σπουδαστές; Μας δουλεύετε ή σκοπεύετε τα λεφτά που μειώσατε να τα βρείτε από τις τσέπες των σπουδαστών; Μην τολμήσετε! Οι σπουδαστές των ΙΕΚ δεν θα σας το επιτρέψουν.

Τελικά, μετά τη μεγάλη σφαγή των υποψηφίων και τις περιορισμένες θέσεις των δημόσιων ΙΕΚ, η μόνη εναλλακτική που θα απομένει στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών είναι τα ιδιωτικά ΙΕΚ και τα κολέγια που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια.

Και εδώ, στα κολέγια, ο ΣΥΡΙΖΑ τη φωλίτσα του την έχει λερωμένη. Έφερε και αυτός και το 2017 και το 2018 ευνοϊκές ρυθ-

μίσεις γι' αυτά τα κολέγια ως κυβέρνηση, ενώ αλησμόνητη βεβαίως θα μείνει και η τότε ερώτηση εξήντα ενός Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ -ήσασταν κι εσείς ανάμεσα σε αυτούς, κύριε Φίλη- που απαιτούσατε να μην καθυστερεί η αντιστοίχιση των πτυχίων των κολλεγίων.

Τώρα, για να πάμε και στο άλλο θέμα, την ώρα που τα πανεπιστήμια είναι τα μόνα που έκλεισαν και δεν άνοιξαν ποτέ εδώ και έναν χρόνο, τα mall -βλέπετε- και όλα τα εμπορικά κέντρα μπορούν να λειτουργούν εκεί κοντά στο Υπουργείο σας, όχι όμως οι σχολές οι πανεπιστημιακές. Την ώρα που οι φοιτητές διεκδικούν να ανοίξουν οι σχολές τους με όλα τα απαραίτητα μέτρα υγειονομικής ασφάλειας, την ώρα που αρχίζουν -όπως στην Κρήτη, για παράδειγμα- οι ίδιοι οι φοιτητές με τους συλλόγους τους να ζωντανεύουν τις σχολές τους παίρνοντας πρωτοβουλίες επαναλειτουργίας τους, τι κάνετε εσείς;

Μπορεί να κλαίγεστε συνέχεια για το brain drain, αλλά τους επιστήμονες στην Ελλάδα δεν τους αξιοποιείτε για να διδάξουν στα πανεπιστήμια. Ανοίγετε βέβαια, αλλά όχι τις σχολές. Ανοίγετε αστυνομικά τμήματα μέσα στις σχολές και στα πανεπιστήμια. Αξιοποιείτε την ολοφάνερη, προβοκατόρική δράση μηχανισμών γνωστών αγνώστων, που καμμία σχέση δεν έχουν με τους φοιτητές και το κίνημά τους. Και ως μάννα εξ ουρανού σας ήρθε εκείνη η γνωστή απάνθρωπη, προβοκατόρική ενέργεια με τον πρύτανη της ΑΣΟΕΕ.

Επενδύσατε, βλέπετε, τόσα χρόνια στη συστηματική συκοφάντηση των πανεπιστημίων ως κέντρων εγκληματικότητας και φέρνετε τώρα να ψηφίσετε με το σημερινό νομοσχέδιο μαζεμένα τα κατασταλτικά μέτρα σε βάρος των φοιτητικών συλλόγων και των φοιτητών, που διεκδικούν για τις σπουδές τους και τις ζωές τους, ένα σωρό κατασταλτικές διατάξεις, όλες κάτω από την ταμπέλα της προστασίας -δήθεν- της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της αναβάθμισης -τάχα μου- του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, διατάξεις οι οποίες συνθέτουν ένα απέραντο πλέγμα οργάνων, μέτρων, μέσων για την παρακολούθηση, ποινικοποίηση, τρομοκράτηση των φοιτητικών αγώνων και των διεκδικήσεων.

Δεν είναι μόνο η ανήκουστη εγκατάσταση, μόνιμη μάλιστα, της Αστυνομίας στα πανεπιστήμια. Λες και αυτή η Αστυνομία δεν έχει άλλη δουλειά να κάνει! Ο φυγόποινος χρυσαυγίτης Παππάς ακόμα παραμένει ασύλληπτος, κύριε Χρυσοχοϊδί!

Υπάρχουν κι άλλα: Ηλεκτρονικά και λοιπά συστήματα ασφαλείας για εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους, ηλεκτρονικές μπάρες εισόδου, κάμερες επιτήρησης παντού, ακόμα και μέσα στα αμφιθέατρα, ηλεκτρονικά μηχανήματα ανίχνευσης στις εσωτερικές και εξωτερικές εξόδους! Όλα αυτά θα σε κάνουν να ξεχνάς πως βρίσκεσαι σε πανεπιστήμιο, μέσα στα νιάτα δηλαδή, με τη ζωή και τη γνώση και θα νομίζεις πως βρίσκεσαι σε κάποιο επιχειρηματικό κέντρο υψίστης ασφαλείας.

Όμως, το κατασταλτικό κρεσέντο της Κυβέρνησης δεν τελειώνει εδώ. Με την ίδια αντιδραστική, κατασταλτική λογική φέρνει και το λεγόμενο «Πειθαρχικό Δίκαιο των Φοιτητών». Οι ποινές που προβλέπονται για παραβάσεις φωτογραφίζουν και στοχοποιούν όχι βέβαια κάποιους εγκληματίες, αλλά τη δράση των φοιτητικών συλλόγων και τους ίδιους τους αγωνιζόμενους φοιτητές μέσα στα πανεπιστήμια. Υπάρχουν ποινές που φτάνουν ακόμα και στη διαγραφή από τη σχολή για παρακώλυση μαθήματος και θεσμικού οργάνου, όπως παραδείγματος χάριν το πειθαρχικό συμβούλιο φοιτητών που φτιάχνετε και το οποίο μπορεί ακόμη και να διαγράψει κάποιον από τη σχολή με εκείνη την αόριστη και γενικόλογη κατηγορία του άρθρου 23 περί παρεμπόδισης της εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος.

Άνετα μπορεί να υπαχθεί σε αυτή τη γενικόλογη διάταξη η διαμαρτυρία ενός φοιτητικού συλλόγου για την επιβολή -ας πούμε- διδασκτρών στα μεταπτυχιακά ή για την απαράδεκτη κατάσταση που υπάρχει στις φοιτητικές εστίες!

Τι είναι όλο αυτό, αν όχι καταστολή ενάντια στις γενικές συνειδήσεις των φοιτητικών συλλόγων, καταστολή ενάντια στις δικαίες κινητοποιήσεις τους, οι οποίες στο παρελθόν -μην το ξεχνάμε!- μπλόκαραν και ακύρωσαν μέχρι και την επιβολή διδασκτρών σε μεταπτυχιακά. Πρόκειται ασφαλώς για μια πολύ αντιδραστική, επικίνδυνη εξέλιξη.

Και εδώ όμως, ο δρόμος άνοιξε και το άλλοθι δόθηκε πάλι από

την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ αυτός που δύο χρόνια πριν, το Σεπτέμβριο του 2018, με εκείνο το πόρισμα της Επιτροπής Παρασκευόπουλου έδινε το σύνθημα για την παραπέρα ποινικοποίηση των αγώνων των φοιτητών, κατατάσσοντας την κατάληψη στα ποινικά αδικήματα και προβλέποντας ακόμα και τη σύσταση επιτροπής αντιμετώπισης καταλήψεων.

Να τη, λοιπόν, μπροστά μας η κύρια αιτία και ο βασικός σκοπός όλων αυτών των αστυνομικών μέτρων. Προορίζονται, πριν απ' όλα, να περιφρουρήσουν την επιχειρηματική λειτουργία των ιδρυμάτων, αλλά και να αντιμετωπίσουν με βία και καταστολή κάθε οργανωμένη συλλογική αμφισβήτηση του πανεπιστημίου - ανώνυμη εταιρεία και κάθε αγωνιστική διεκδίκηση των φοιτητών για ολοκληρωμένες σπουδές με αντίκρισμα.

Να γιατί μπάζετε και την Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια και αυτό δεν αλλάζει είτε αυτή υπάγεται στο Αρχηγείο της Αστυνομίας είτε υπάγεται στις πρυτανείες των ιδρυμάτων, όπως θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι υπόλοιποι αντιπολιτευόμενοι.

Το συμπέρασμα βγαίνει μόνο του: Όσο το πανεπιστήμιο μετατρέπεται σε επιχείρηση, όσο εμπορευματοποιείται, όσο εν τέλει απομακρύνεται από τις πραγματικές ανάγκες των φοιτητών, αλλά και της κοινωνικής πλειοψηφίας τόσο θα καταφεύγει στην καταστολή, στην πυγμή, στη φοβέρα.

Κατασταλτικός, στην ουσία, είναι και ο ρόλος των ορίων που μπαίνουν τα περίφημα « $n + 2$ », με τη γνωστή ατάκα περί αιώνων φοιτητών. Καλά, πού ζείτε; Δεν ξέρετε ότι πολλοί φοιτητές δυσκολεύονται να ανταποκριθούν στο κόστος των σπουδών τους; Δεν ξέρετε ότι σχεδόν οι μισοί, σύμφωνα με έρευνες, δουλεύουν σε δουλειές του ποδαριού, κακοπληρωμένες, ανασφάλιστες, για να μπορέσουν να σπουδάσουν;

Τι νομίζετε; Ότι όλα τα παιδιά έχουν στραμμένα καλά στη ζωή τους και έρχεστε και τους βάλτε το μαχαίρι στο λαιμό να τελειώνουν γρήγορα-γρήγορα τις σπουδές τους λες και αυτοί δεν θέλουν, λες και μπορούν και δεν το κάνουν. Και αυτά τα παιδιά που για κοινωνικούς λόγους τα περισσότερα καθυστερούν το πτυχίο τους τολμάτε να τα απειλείτε με διαγραφές και τα βάζετε να σας παρουσιάσουν και ένσημα ότι εργάζονται για να κάνουν τι; Να τα βοηθήσετε μήπως οικονομικά και να τα στηρίξετε για να πάρουν έγκαιρα το πτυχίο τους; Όχι βέβαια, αλλά για να παρατείνετε εσείς οι ίδιοι τις σπουδές τους. Εσείς οι κατηγοροί των αιώνων φοιτητών παρατείνετε τις σπουδές τους.

Στην πραγματικότητα φράγκο δεν δίνετε γι' αυτά τα παιδιά και ασχολείστε με το φαινόμενο των καθυστερήσεων στις σπουδές γιατί αυτό χαλάει τη μόστρα των πανεπιστημίων στις διεθνείς κατατάξεις των αξιολογήσεων τους. Μόνο που στους δείκτες αυτών των αξιολογήσεων οι φοιτητές είναι σκέτοι αριθμοί και όχι άνθρωποι με ανάγκες. Και τις αξιολογήσεις αυτές τις προσκυνάτε όλοι σας από τη Νέα Δημοκρατία μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ακούγαμε όλες αυτές τις μέρες και ακούμε από τον ΣΥΡΙΖΑ να λέει ότι θα καταργήσει, άμα γίνει κυβέρνηση, αυτόν τον νόμο. Καλά, πολλά έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ πως θα καταργήσει με έναν νόμο και με ένα άρθρο, ας μην τα θυμηθούμε τώρα.

Αλλά για να έχουμε καλό ερώτημα τι ακριβώς θα καταργήσει ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα καταργήσει μήπως τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά που ο ίδιος απογείωσε; Θα καταργήσει τα διδάκτρα στα ξενόγλωσσα τμήματα που ο ίδιος εισήγαγε; Θα καταργήσει τις μπίζνες των πανεπιστημίων ακόμα και σε βάρος των φοιτητών που και αυτός υποβοήθησε; Θα καταργήσει την ομηρία της έρευνας από τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων; Αυτό δεν ζούμε τώρα με τα εμβόλια; Θα καταργήσει μήπως τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα προβλέπει όλα αυτά; Όχι, βέβαια, γιατί ο ίδιος και συμφωνεί και τα υπερασπίζεται όλα αυτά. Το πολύ-πολύ άντε να αλλάξει το χρώμα στις στολές των πανεπιστημιακών αστυνομικών, όπως ζητούσε η «ΑΥΓΗ» και να τους υπαγάγει στον πράσινο αντί για τον αρχηγό της Αστυνομίας.

Στην πραγματικότητα κι αυτό το ξέρουμε όλοι, ο μόνος που μπορεί και πρέπει να τα καταργήσει όλα αυτά στην πράξη είναι ο λαός και τα παιδιά του, με την πάλη τους και με πυξίδα σταθερή, τίποτα λιγότερο από τις σημερινές σύγχρονες ανάγκες τους. Και θα το κάνει, να είστε σίγουροι, όλες αυτές τις μέρες και αύριο με τα συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα αυτό ακριβώς θα βροντοφωνάξει.

Καταψηφίζουμε φυσικά με χέρια και πόδια αυτό το νομοσχέδιο και καταθέτουμε ως ΚΚΕ αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του νομοσχεδίου, αφού αυτή η αρχή είναι που καθορίζει και το αντιδραστικό του περιεχόμενο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Δελή.

Εκ μέρους της Ελληνικής Λύσης, τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια κ. Σοφία Ασημακοπούλου.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μέρα είναι πολύ σημαντική και είναι τόσο σημαντική ακριβώς επειδή συζητούμε για την παιδεία και ειδικότερα για την ανώτατη εκπαίδευση, την πρόσβαση σε αυτήν και την ασφάλειά της, διότι η ύπαρξη ενός εκπαιδευτικού συστήματος υψηλής ποιότητας και απόδοσης αποτελεί ένα πολύτιμο κεφάλαιο για κάθε πολιτεία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μέσα από αυτό δημιουργούνται σκεπτόμενοι Έλληνες με γνώσεις και άρτια κατάρτιση. Μιλάμε, επομένως, για μία επένδυση κίαιρας σημασίας την οποία και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να παραγνωρίζουμε.

Σήμερα συζητάμε για την ελληνική παιδεία. Σήμερα ερχόμαστε μπροστά στα παιδιά μας να τους μιλήσουμε γι' αυτό που εσείς ως κόμματα καταστρέψατε, την παιδεία. Όταν λέμε εσείς αναφερόμαστε στη Νέα Δημοκρατία, τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ. Εσείς φτιάχνετε εκατοντάδες νομοσχέδια από το 1974 μέχρι και σήμερα για την παιδεία και δείτε τα αποτελέσματα και τα χάλια των πανεπιστημίων.

Σήμερα, λοιπόν, έρχεστε εδώ και αντιδικείτε ως Νέωνες για το ποιος έβαλε τη μεγαλύτερη φωτιά. Σήμερα, λοιπόν, αντί να ζητήσετε συνγνώμη αντιδικείτε μόνο για το κομματικό σας ακροατήριο. Συμφωνείτε σε όλα, στα οικονομικά, στις Πρέσπες, στα ελληνοτουρκικά και δήθεν διαφωνείτε στο θέμα αυτό για το κομματικό σας ακροατήριο. Εσείς που συμφωνείτε στα lockdown, στον εγκλεισμό των νέων και των μεγάλων, που συμφωνείτε στον υποχρεωτικό εμβολιασμό, που συμφωνείτε στο μεταναστευτικό, δήθεν διαφωνείτε στο θέμα του νομοσχεδίου. Όχι, κύριοι, δεν διαφωνείτε στο θέμα του νομοσχεδίου. Ψηφοθηρείτε στη βάση του νομοσχεδίου.

Εισάγεται προς ψήφιση η ελάχιστη βάση εισαγωγής. Πόσο ικανοποιημένη μπορεί να είναι η ελληνική κοινωνία όταν οι υποψήφιοι εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με βαθμούς λίγο πιο πάνω από το μηδέν; Τέτοιες περιπτώσεις, οι οποίες δεν είναι λίγες, αποτελούν μια ακραία απόδειξη της υποβάθμισης του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, με τα ίδια τα πανεπιστήμια από τη μεριά τους να διαμαρτύρονται για την ποιότητα της γνωστικής υποδομής των φοιτητών τους, υπονομεύει την ποιότητα και του δικού τους έργου.

Το βαθμολογικό κατώφλι εισαγωγής είναι λογικό να τίθεται προκειμένου να περιοριστεί αυτό το φαινόμενο. Οι λανθασμένες στοχεύσεις του παρελθόντος έχουν οδηγήσει πολλές φορές την ανώτατη εκπαίδευση σε πορεία παρακμής και απαξίωσης. Μερίδια σε αυτήν την πορεία έχει και η πεποίθηση που είχε επικρατήσει εδώ και δεκαετίες, ότι δηλαδή η κατοχή πτυχίου σημαίνει αυτόματα και την κοινωνική καταξίωση του ατόμου, καθώς και τη διασφάλιση μιας κέρδους επαγγελματικής ενασχόλησης.

Ταυτόχρονα, το γεγονός ότι οι υποψήφιοι έχουν τη δυνατότητα να δηλώνουν σχολές επιλογής χωρίς κάποιο μέτρο, οδηγεί στο φαινόμενο οι φοιτητές να μην εισάγονται σε σχολές των πρώτων επιλογών τους. Αυτό βεβαίως έχει ως αποτέλεσμα αφ' ενός να μην έχουν την απαιτούμενη θέληση να αφοσιωθούν στην επιστήμη της επιλογής τους και να μην αντλούν κάποια ουσιαστική ικανοποίηση από τις σπουδές τους και αφ' ετέρου να μην έχουν τη δυνατότητα ή τη διάθεση να ενισχύσουν το εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο του πανεπιστημίου τους. Γι' αυτό και η συμπλήρωση του μηχανογραφικού δελτίου πρέπει να γίνεται πολύ προσεκτικά και με συγκεκριμένο όριο, ούτως ώστε να σταματήσουν τα προβλήματα του παρελθόντος.

Συχνά, επειδή δεν έχουν λάβει την κατάλληλη καθοδήγηση και δεν έχουν διαγνωσθεί ορθά οι κλίσεις και οι δεξιότητές τους οδηγούνται σε λανθασμένη επιλογή επιστημονικού κλάδου. Γι' αυτό

ο ρόλος του επαγγελματικού προσανατολισμού είναι για όλες αυτές τις περιπτώσεις καθοριστικός.

Ταυτόχρονα το ζήτημα των αιώνιων φοιτητών απαιτεί ξεκάθαρη ρύθμιση. Γι' αυτό λέμε και για την αναγκαιότητα ενίσχυσης του επαγγελματικού προσανατολισμού ο οποίος θα οδηγεί σε ξεκάθαρους επιλογές και αγάπη για την επιστήμη ή τον τομέα που θα επιλέξει ο κάθε υποψήφιος.

Η είσοδος στο πανεπιστήμιο αποτέλεσε αυτοσκοπό για τις περισσότερες ελληνικές οικογένειες, βάζοντας λανθασμένα σε δεύτερη μοίρα τη σημασία της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης η οποία μπορεί να συμβάλλει αποδεδειγμένα στην ποιοτική αναβάθμιση του παραγωγικού ιστού, αλλά και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση από την άλλη, δεν πρέπει να απομακρύνεται από τους στόχους της που είναι η παροχή ευρύτερης παιδείας και καλλιέργειας προσωπικότητας, ούτε να αποτελεί αποκλειστικά και μόνο ένα ακόμα σκαλοπάτι για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η αγάπη για τη γνώση είναι χαρακτηριστική στον ελληνικό πολιτισμό και βαθιά ριζωμένη στην ελληνική συνείδηση.

Για να τεθούν, όμως, σοβαρές βάσεις, πρέπει οι αιφνιδιαστικές αλλαγές που δημιουργούν πρόσθετο άγχος στους υποψηφίους κάπου πια να σταματήσουν.

Δημιουργήστε, όπως επανειλημμένα σας έχουμε πει εμείς στην Ελληνική Λύση, μια διακομματική επιτροπή για να καταρτίσει ένα δωδεκαετές πρόγραμμα εκπαίδευσης το οποίο θα εφαρμόζεται σε όποιον βρίσκεται στην κυβέρνηση.

Η μάθηση και η επένδυση σε ανθρώπινο κεφάλαιο σχετίζονται όχι μόνο με καλές επιδόσεις στο ΑΕΠ, αλλά και με μια σειρά από άλλους δείκτες, όπως η μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στις δημοκρατικές λειτουργίες, η υψηλότερη ευημερία και η χαμηλότερη εγκληματικότητα.

Η εκπαίδευση, η έρευνα και η καινοτομία, συστατικά στοιχεία της ανώτατης εκπαίδευσης, αποτελούν τις συνιστώσες της εθνικής και όχι μόνο προόδου και ανάπτυξης. Και φυσικά, ο ρόλος που έχουν τα πανεπιστήμια στην οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας έχει αποδειχθεί στρατηγικής σημασίας. Είναι γνωστό, εξάλλου, ότι η ανώτατη εκπαίδευση οφείλει να μπει τους φοιτητές στην επιστημονική γνώση και στην επιστημονική μεθοδολογία. Στα δημόσια πανεπιστήμια μας εκκολάπτονται οι αυριανοί επιστήμονες, που δεν πρέπει να είναι σε θέση απλώς και μόνο να αναπαράγουν τις γνώσεις οι οποίες τους παρέχονται, αλλά και να τις προωθούν και να τις εξελίσσουν.

Τώρα σε ό,τι έχει να κάνει με την ασφάλεια και την προστασία των πανεπιστημίων, η λύση είναι μία και σας την έχουμε καταθέσει εμείς στην Ελληνική Λύση. Άμεση δημιουργία ειδικού σώματος προστασίας των πανεπιστημίων. Το προσωπικό αυτού του ειδικού σώματος θα έχει την κατάλληλη εκπαίδευση και παράλληλα θα έχει και ολοκληρωμένη στρατιωτική θητεία στις ειδικές δυνάμεις. Το άρτια εκπαιδευμένο αυτό προσωπικό θα παρεμβαίνει χωρίς να χρειάζεται ειδική άδεια σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τελούνται εγκληματικές πράξεις. Γιατί ένα είναι το ζητούμενο, η ασφάλεια τόσο των φοιτητών όσο και του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού των πανεπιστημίων.

Για να ενταχθεί η ασφάλεια, χρειάζεται και κάτι ακόμα. Εκείνο που ζητάμε και θέλουμε είναι το άσυλο ιδεών, όχι άσυλο παρανόμων και παρανομίας. Η φύλαξη και η προστασία των ακαδημαϊκών χώρων είναι ένα πολύ σοβαρό έργο. Γι' αυτό και πρέπει να επιτελείται από ανθρώπους και προσωπικό με την εκπαίδευση που αναφέραμε.

Είχαμε μιλήσει για την απόλυτη αναγκαιότητα της πλήρους θωράκισης των εισόδων των πανεπιστημίων. Είναι ξεκάθαρο ότι η είσοδος θα πρέπει να γίνεται μόνο με ειδική κάρτα και θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά όσους έχουν το δικαίωμα να βρίσκονται εντός του πανεπιστημιακού χώρου. Και αυτό είναι απαραίτητο να εφαρμόζεται και στους εσωτερικούς και στους εξωτερικούς χώρους των πανεπιστημίων. Όταν πρόκειται για την ασφάλεια των παιδιών μας, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ συγκεκριμένοι.

Τα πανεπιστήμια είναι χώροι εκπαίδευσης στους οποίους δεν έχουν καμμία θέση ούτε η βία ούτε η παρανομία. Αυτή η αλυσίδα της παραβατικότητας πρέπει επιτέλους να σπάσει. Τα ελληνικά

πανεπιστήμια δεν μπορούν να παραμείνουν για πάντα όμηροι των παραβατικών, των κουκουλοφόρων, των βιαιοπραγιών και των καταστροφών. Η βία δεν μπορεί να είναι συμβατή με τη λειτουργία του πανεπιστημίου. Το πέπλο του φόβου δεν έχει καμμία απολύτως θέση στη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Οι φοιτητές σε πάρα πολλές περιπτώσεις ζουν υπό καθεστώς τρόμου. Φοβούνται να προσεγγίσουν το πανεπιστήμιο, ιδίως τις βραδινές ώρες. Πιστεύετε ότι αυτές οι συνθήκες μπορούν να συνυπάρξουν με την έννοια της εκπαίδευσης και της έρευνας; Τα παραδείγματα των πανεπιστημίων του εξωτερικού είναι χαρακτηριστικά. Είναι αδιανόητο να επιτραπεί εκεί η οποιαδήποτε έκνομη πράξη, χωρίς να παρέμβει αστυνομική δύναμη.

Σε ό,τι έχει να κάνει με την καταστροφή δημόσιας περιουσίας, ξεκάθαρο μέτρο είναι η αναγκαστική πληρωμή και η πλήρης ανάληψη της ευθύνης των ζημιών και φυσικά, αυστηρή πειθαρχική ποινή για τους φοιτητές που εμπλέκονται σε καταστροφές, η αποπομπή τους, δηλαδή, από το πανεπιστήμιο. Τέτοια φαινόμενα δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να είναι ανεκτά. Δεν γίνεται να απονέμονται τελικά ακαδημαϊκοί τίτλοι σε όσους επιδίδονται σε πράξεις καταστροφής και βίας απέναντι στον ίδιο τον πανεπιστημιακό χώρο. Η διασφάλιση της απρόσκοπτης ακαδημαϊκής λειτουργίας είναι θεμελιώδους σημασίας.

Δεν μπορούμε, όμως, να μην τονίσουμε την αντίθεσή μας σχετικά με όσα διαβάσαμε για τη σύσταση αυτοτελούς υπηρεσίας με τίτλο Μονάδα Ασφάλειας και Προστασίας, η οποία και θα συστήνεται σε κάθε ΑΕΙ. Η μονάδα -λέτε- θα στελεχώνεται από τακτικό προσωπικό του ΑΕΙ και προσωπικό που απασχολείται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, αν το τακτικό προσωπικό του ΑΕΙ δεν επαρκεί για τη στελέχωση της μονάδας. Είναι ξεκάθαρη η πρόθεση, δηλαδή, να γεμίσουν οι δημόσιοι ακαδημαϊκοί χώροι με «ημέτερους». Η μισθοδοσία του έκτακτου προσωπικού θα βαρύνει τον προϋπολογισμό του χρηματοδοτούμενου έργου από ίδιους πόρους του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας. Θα προσλαμβάνονται, δηλαδή, άτομα για θέματα ασφαλείας και προστασίας των ΑΕΙ και θα επιβαρύνεται ο ΕΛΚΕ; Πόσο λογικό είναι αυτό; Στην ουσία επιβαρύνεται η έρευνα, που είναι από τις κύριες δραστηριότητες των πανεπιστημίων.

Τα κόμματα και οι πολιτικές παρατάξεις δεν έχουν καμμία θέση στα δημόσια πανεπιστήμια. Πλήρης αποκομματικοποίηση των δημοσίων πανεπιστημίων χθες! Όχι τώρα, χθες! Δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα ούτε στην εκπαίδευση ούτε στην έρευνα. Γιατί αυτοί και μόνον αυτοί είναι οι σκοποί της ανώτατης εκπαίδευσης.

Επίσης, το ίδιο ισχύει και για τις πρυτανικές εκλογές οι οποίες είναι αναγκαίο και απολύτως απαραίτητο να αποσυνδεθούν από τους φοιτητές.

Τα ΑΕΙ πρέπει να είναι χώρος παραγωγής νέας γνώσης και όχι εστίες κάθε είδους παραβατικότητας με καταστροφές πανεπιστημιακών χώρων, κλοπές σημαντικών ερευνητικών οργάνων, διακίνηση ναρκωτικών και άλλες εγκληματικές ενέργειες στους χώρους τους. Γι' αυτό διαφωνούμε και με τη μη ύπαρξη εκπροσώπου των φοιτητών στο πειθαρχικό συμβούλιο των φοιτητών. Οι έννοιες της τάξης και της προστασίας της δημόσιας περιουσίας είναι πραγματικά πολύ σημαντικές.

Δεν πρέπει να αμελούμε και την ισότιμη πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ένα χαρακτηριστικό σημείο, προκειμένου να διασφαλιστεί η ισότιμη ένταξη των ατόμων με αναπηρία είτε ως φοιτητές είτε ως εργαζόμενοι, αποτελεί η προσβασιμότητα των προσφερόμενων υποδομών. Το πανεπιστήμιο πρέπει να είναι για όλους, χωρίς διακρίσεις.

Διανύουμε μια κρίσιμη περίοδο εξαιτίας της πανδημικής συγκυρίας, με τους λοιμωξιολογούς να δηλώνουν ότι πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μείνουν ανοιχτά τα σχολεία. Πράγματι. Όμως, έχετε πάρει όλα τα κατάλληλα μέτρα; Γιατί τα στοιχεία δείχνουν ότι υπάρχει αύξηση των εισαγωγών στα νοσοκομεία παιδών.

Ένα πολύ σοβαρό ζήτημα το οποίο με κάθε ευκαιρία οφείλουμε να αναφέρουμε είναι εκείνο που αφορά στους νέους Έλληνες και Ελληνίδες, περίπου εξακόσιες χιλιάδες, που έφυγαν στο εξωτερικό στα χρόνια των μνημονίων για να εργαστούν στο

εξωτερικό. Δώστε τους κίνητρα, ευκαιρίες και τη δυνατότητα να επιστρέψουν πίσω στη χώρα μας, στη χώρα της καρδιάς τους.

Εμείς, στην Ελληνική Λύση, πιστεύουμε και το αποδεικνύουμε καταθέτοντας εμπειριστатуμένες προτάσεις ότι πρέπει να εξαιρεθεί πλήρως και η παραμικρή πιθανότητα να κινδυνέψει ο οποιοσδήποτε φοιτητής, ακαδημαϊκός ή διοικητικός υπάλληλος από τις εστίες βίας και παρανομίας, οι οποίες έρχονται σε ευθεία αντίθεση με την ίδια την έννοια του πανεπιστημίου. Το θέμα της ασφάλειας των φοιτητών του προσωπικού και των εγκαταστάσεων, αλλά και της εύρυθμης ακαδημαϊκής λειτουργίας των πανεπιστημίων απαιτεί συνεχή προσοχή και μέριμνα κατάλληλα, ούτως ώστε να πάψουμε να γινόμαστε μάρτυρες περιστατικών ανομίας και καταστροφών.

Το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο αποτελεί κορυφαίο ανθρωπιστικό θεσμό. Είναι για την κοινωνία μας το κύριο πεδίο συνάντησης ιδεών και εννοιών που είναι ανοιχτές σε προβληματισμούς και κριτική. Είναι ο κατ' εξοχήν χώρος, όπου διαμορφώνονται συνειδήσεις, όπου συλλαμβάνονται και διακινούνται ιδέες. Είναι ένας φωτεινός φάρος έρευνας και καινοτομίας. Αυτός είναι ο ρόλος του κι έτσι του αξίζει να το αντιμετωπίζουμε. Είναι ευθύνη μας να συμβάλλουμε στην ανύψωση του κύρους του και στη βελτίωση των συνθηκών υπό τις οποίες λειτουργεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ και εγώ, κυρία Ασημακοπούλου, και ειδικά για την τήρηση του χρόνου.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στην ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25, την Αντιπρόεδρο κ. Σακοράφα.

Αμέσως μετά την κ. Σακοράφα, θα γίνει η συζήτηση επί των αιτήσεων αντισυνταγματικότητας. Οπότε, οι λέγοντες και αντιλέγοντες να ετοιμαστούν.

Κυρία Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να συζητήσουμε στη Βουλή το νέο νομοσχέδιο Μητσοτάκη για την παιδεία. Όλοι θυμόμαστε -για πρώτη φορά, θα πω εγώ- ότι είναι το νομοσχέδιο που παρουσιάστηκε στην ελληνική κοινωνία από δύο Υπουργούς λόγω συναρμοδιότητας. Το παρουσίασαν από κοινού η κυρία Υπουργός Παιδείας μαζί με τον Υπουργό Αστυνομίας. Θα ακολουθήσουμε, λοιπόν, και εμείς την κυβερνητική επίδειξη και υπόδειξη για τη συναρμοδιότητα των Υπουργείων.

Σήμερα, λοιπόν, κύριε Χρυσόχοϊδη, θα μιλήσουμε για το ευαίσθητο θέμα της παιδείας και ειδικότερα για τις αλλαγές που θέλετε να φέρετε με το καινούργιο σας νομοσχέδιο.

Θα πω μόνο δύο λόγια για την αντισυνταγματικότητα. Η ένσταση της αντισυνταγματικότητας αφορά σε μια σειρά από άρθρα του νομοσχεδίου, που παραγνωρίζουν τις συνταγματικές επιταγές τόσο για την υποχρέωση του κράτους ως προς την παροχή δωρεάν παιδείας, όσο και για το αυτοδιοίκητο των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Εσείς, βέβαια, θα επιμένετε, κλείνοντας τα αυτιά και θα προχωρήσετε.

Ένα ερώτημα θα θέσω μόνο ως παρένθεση, για να προβληματιστούν όλοι. Ας υποθέσουμε ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις κρίνονται εν τέλει από τα δικαστήρια ως αντισυνταγματικές. Υπάρχει στο κοινοβουλευτικό μας σύστημα καμμία συνέπεια γι' αυτούς που εισηγήθηκαν ή και γι' αυτούς που υπερψήφισαν αντισυνταγματική διάταξη; Και, όμως, η προστασία του Σύνταγματος υποτίθεται ότι είναι η θεμελιώδης πολιτειακή αξία. Συνεπώς, κάθε διάταξη που παραβαίνει ή παραβιάζει το Σύνταγμα, αποτελεί εξ ορισμού βαριά παράβαση καθήκοντος και για αυτούς που εισηγήθηκαν και για αυτούς που υπερψήφισαν. Και εδώ κλείνει η παρένθεση.

Ας έρθουμε τώρα στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, κύριε Χρυσόχοϊδη, αλλάζετε σήμερα, μία ανάσα πριν τις εισαγωγικές εξετάσεις, το σύστημα εισαγωγής των αποφοίτων του λυκείου στα πανεπιστήμια. Αυτό αποφασίσατε ότι πρέπει να γίνει σήμερα στην Ελλάδα, μέσα στις συνθήκες του κορωνοϊού, όπως αυτές υπάρχουν αντικειμενικά, αλλά και όπως διαμορφώθηκαν χάρις στις κυβερνητι-

κές παραλείψεις και ανακολουθίες. Τα παιδιά που θα δώσουν φέτος εξετάσεις δεν πήγαν στο σχολείο τρεις μήνες κατά την περσινή χρονιά και ήδη δύο μήνες φέτος. Έχουν ήδη χάσει, λοιπόν, μισό σχολικό έτος.

Υποτίθεται ότι ένα μέρος του κενού αυτού καλύπτεται με την τηλεκαπαίδευση. Όλοι γνωρίζουμε, όμως, και αναγνωρίζουμε ότι ακόμα και με άριστη οργάνωση η τηλεκαπαίδευση δεν είναι δυνατόν να υποκαταστήσει τη ζωντανή εκπαιδευτική διαδικασία, πόσω μάλλον όταν έχουμε να κάνουμε με τη θλιβερή πραγματικότητα της ελληνικής τηλεκαπαίδευσης. Σε κάθε σπίτι γονείς και μαθητές, με όποιο εξοπλισμό έχουν -εάν έχουν- προσπαθούν να καλύψουν τις σωρευμένες ανάγκες τηλεργασίας και τηλεκαπαίδευσης. Δεν έχω ακούσει ούτε μία δημόσια δήλωση κυβερνητικού Βουλευτή γι' αυτό το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όχι, για εσάς είναι σαν να μην υπάρχει. Όμως, αυτή η πραγματικότητα δεν τιμά κανέναν μας.

Οι μόνοι που αξίζουν τιμητική μνεία είναι αυτοί που δίνουν τον καθημερινό αγώνα, οι καθηγητές που προσπαθούν μόνοι τους να διασώσουν, ότι μπορούν και οι μαθητές που αγωνίζονται για το μέλλον τους μέσα σε τόσο δύσκολες και αντίξοες συνθήκες.

Φέρνεται, λοιπόν, κύριε Χρυσόχοϊδη, αυτές τις περιβόητες αλλαγές στο σύστημα των εξετάσεων: την ειδική βάση εισαγωγής που θα διαμορφώνεται και ανά σχολή ή τμήμα και το μηχανογραφικό σε δύο φάσεις. Με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, που φέρνεται -επαναλαμβάνω- ένα βήμα πριν τις εξετάσεις, θα αποκλείσετε χιλιάδες υποψηφίους από τη δυνατότητα εισαγωγής τους στα πανεπιστήμια. Ανατρέπετε, έτσι, τον προγραμματισμό και την πραγματικότητα χιλιάδων οικογενειών και καταδικάζετε τις προσδοκίες χιλιάδων μαθητών.

Παλιότερα είχατε πετύχει με παρόμοιο τρόπο, επί Υπουργίας της κ. Γιαννάκου, να μείνουν κενές περίπου πενήντα χιλιάδες θέσεις στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αλλά και στα ΤΕΙ. Σήμερα, οι εμπειριστатуμένες εκτιμήσεις δίνουν έναν αριθμό τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων χιλιάδων υποψηφίων που θα αποκλειστούν με αυτές τις διατάξεις.

Να το πούμε σχηματικά: Ο ένας στους τρεις μαθητές, που θα έμπαινε με τα υπάρχοντα μέχρι σήμερα δεδομένα, θα μείνει απ' έξω και οι χαϊρέκακοι θα λένε ότι απέτυχε.

Και, όμως, η Κυβέρνηση επιμένει να μας λέει ότι δεν επηρεάζεται η πραγματικότητα και η προσπάθεια των μαθητών με αυτές τις ρυθμίσεις.

Οι συνέπειες, κύριε Χρυσόχοϊδη, είναι απολύτως δεδομένες. Είναι τόσο δεδομένες, που δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι αυτός είναι και ο σκοπός της Κυβέρνησής σας, η δραστική μείωση του αριθμού των εισακτέων.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι αυτό δεν το είπατε ποτέ στο πρόγραμμά σας. Το είπα και στην επιτροπή. Να σταματήσει, λοιπόν, αυτό το ποίημα της Συμπολίτευσης, ότι δήθεν νομοθετείτε, εφαρμόζοντας το πρόγραμμά σας, για το οποίο σας ψήφισαν αυτοί που σας ψήφισαν. Μέχρι και σήμερα, ενώ είναι φανερό ότι είναι αυτός ο σκοπός σας, παραμένει ανομολόγητος. Δεν τολμάτε, κύριοι, να πείτε στην ελληνική κοινωνία ότι αυτό κάνετε, ότι αυτό ακριβώς θέλετε να κάνετε. Δεν τολμάτε να ομολογήσετε την αλήθεια. Το ζήτημα είναι γιατί το θέλετε.

Εδώ μόνο δύο πιθανές απαντήσεις υπάρχουν, κύριε Χρυσόχοϊδη. Πρώτον, να υποχρεώσετε περισσότερες χιλιάδες παιδιά να κατευθυνθούν στα ιδιωτικά κέντρα ελευθέρων σπουδών, αλλά και στα κολέγια, όσα, βέβαια, έχουν την οικονομική δυνατότητα. Αυξάνετε, έτσι, άμεσα και δραστικά τη δεξαμενή των πελατών τους. Δεύτερον, επιδιώκετε τη συρρίκνωση της ακαδημαϊκής υποδομής της χώρας, τη μεθοδευμένη κατάργηση τμημάτων, σχολών και ΑΕΙ. Και ασφαλώς, γνωρίζετε ότι τα πρώτα θύματα θα είναι τα τμήματα των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Ούτε αυτό υπήρχε στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Χρυσόχοϊδη. Και εδώ ο πραγματικός σκοπός της Κυβέρνησης παραμένει ανομολόγητος. Θέλετε και πάλι να κρυφτείτε πίσω από το δάχτυλό σας! Δεν τολμάτε να πείτε στην ελληνική κοινωνία ότι αυτή είναι η πολιτική σας απόφαση, να κλείσετε πανεπιστημιακά τμήματα και τις σχολές, όχι, βέβαια, με βάση σχέδια, μελέτες και τέτοια πράγματα. Όχι! Προτιμάτε να το κάνετε

υποβάλλοντας σε βαριά δοκιμασία τους υποψηφίους, αλλά και τις οικογένειές τους.

Η πολιτική σας, λοιπόν, περιφρονεί τις παράπλευρες απώλειες και τα αθώα θύματα.

Κάνετε και επίδειξη χυδαίου λαϊκισμού εσείς οι δήθεν αντιλαϊκιστές. Χλευάζετε τους υποψηφίους που δεν πέτυχαν υψηλή βαθμολογία και τους στοχοποιείτε σαν να είναι αυτοί το πρόβλημα της ελληνικής παιδείας. Πάλι το παραμύθι της ατομικής ευθύνης. Και, όμως, ξέρετε ποια είναι η πραγματικότητα. Στις εξετάσεις προσέρχονται υποψήφιοι με διάφορα επίπεδα δυνατότητων. Η ανάγκη του συστήματος να ξεκαθαρίσει το παιχνίδι στις σχολές πρώτης ζήτησης και υψηλής βαθμολογίας επιβάλλει τα θέματα να είναι σκόπιμα εξεζητημένης δυσκολίας για την πλειοψηφία των μαθητών. Για να καθαρίσει το τοπίο, παραδείγματος χάριν, στην Ιατρική, ένα πλήθος μέσων μαθητών σε αυτή την κατεύθυνση θα γράψει αναγκαστικά κάτω από τη βάση.

Αυτό το φυσιολογικό φαινόμενο, που είναι αποτέλεσμα της διαχρονικής εξεταστικής πολιτικής, όπως αυτή εφαρμόζεται, το χρησιμοποιείτε κατόπιν σαν όπλο εναντίον των υποψηφίων.

Αυτό εννοώ, κύριοι της Κυβέρνησης, χυδαίο λαϊκισμό. Δημιουργείτε, συκοφαντώντας αυτούς που υφίστανται τις συνέπειες των πολιτικών σας. Δημιουργείτε εντυπώσεις με τις επικοινωνιακές, αντικοινωνικές τακτικές σας και στη συνέχεια έρχεστε εδώ και επικαλείστε τις δημοσκοπήσεις που εσείς έχετε κατασκευάσει με κάθε τρόπο και με απομονωμένες ερωτήσεις του τύπου: «Είστε υπέρ να μπαίνουν στα πανεπιστήμια μας μαθητές που λένε και που έχουν γράψει κάτω από τη βάση;».

Σας το είπαμε και σας το λέμε ξανά: Οι σπουδές και τα πτυχία των πανεπιστημίων δεν απαξιώνονται από τη βάση εισαγωγής. Απαξιώνονται από τις ελλιπείς υποδομές, την πλημμελή στελέχωση και την εμμονική υποχρηματοδότηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Απαξιώνονται, επίσης, και από την προοπτική της ανεργίας. Γι' αυτά θα κάνετε τίποτα, κύριε Χρυσόχοιδη; Το επόμενο βήμα, λοιπόν, στο νομοσχέδιο σας, κύριε Υπουργέ, είναι το μηχανογραφικό δύο φάσεων, άλλη μια γραφειοκρατική έμπνευση που κάνει τα παιδιά πειραματόζωα. Στην πρώτη φάση επιτρέπεται μόνο περιορισμένος αριθμός επιλογών: 10% των σχολών για τους μαθητές γενικών λυκείων και 20% στους μαθητές των επαγγελματικών. Στη δεύτερη φάση μετέχουν μόνο όσοι δεν πέτυχαν με το πρώτο μηχανογραφικό και μόνο για τις θέσεις που έχουν μείνει κενές στα τμήματα που δεν συμπλήρωναν τον αριθμό των εισακτέων. Το διφασικό μηχανογραφικό είναι συμπλήρωμα της πολιτικής αποκλεισμού εισακτέων μετά τη βάση εισαγωγής.

Εδώ έχουμε και έναν ακόμα κυβερνητικό παραλογισμό, θα μου επιτρέψετε να πω. Θα εισάγονται στις σχολές υποψήφιοι με λιγότερα μόρια και θα αποκλείονται άλλοι που πήγαν καλύτερα στις εξετάσεις, αλλά δεν είχαν ποντάρει σωστά στο πρώτο μηχανογραφικό.

Αλλού βέβαια θεωρείτε το βαθμό των εξετάσεων θέσφατο αξιολόγησης και τον χρησιμοποιείτε για αποκλεισμούς όπως με τις βάσεις. Εδώ όμως ανατρέπετε και αυτή τη λογική σας, καταπατάτε την επίδοση. Και πάλι όμως, για να αποκλείσετε τους υποψηφίους -και μάλιστα αδικώς- η έμπνευση των κυβερνητικών μανδαρίνων υποχρεώνει τους υποψηφίους να δηλώσουν στην πρώτη φάση ένα πολύ μικρό και μόνο ποσοστό των τμημάτων που λογικά θα τους ενδιέφεραν αλλά και θα είχαν πιθανότητες εισαγωγής.

Και αυτή η σώρευση παραλογισμών θέλετε να μας πείσετε ότι είναι ένα σύστημα εξορθολογισμού των επιλογών. Είναι απλώς ένα σύστημα που δεν πρόκειται να επιβιώσει και αποκλείεται να ισχύσει για δεύτερη χρονιά. Ο σύνθετος, ο δυσνόητος τρόπος καθορισμού των ελάχιστων βάσεων εισαγωγής, σε συνδυασμό μάλιστα και με το μηχανογραφικό δύο φάσεων, θα φέρει λάθη και αστοχίες στα μηχανογραφικά και θα δημιουργήσει απαράδεκτες αδικίες. Παίζετε, δηλαδή, με τις ζωές των ανθρώπων.

Υπάρχει και το δεύτερο ειδικό θέμα της μεταχείρισης των μαθητών των επαγγελματικών λυκείων. Αυτοί αποτελούν το 35% του συνολικού αριθμού των αποφοίτων. Σήμερα κωφεύετε και πάλι και απορρίπτετε ένα πάγιο και δίκαιο αίτημα του χώρου, να καθοριστεί, δηλαδή, για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα των αποφοίτων των ΕΠΑΛ ένα ποσοστό επί του συνό-

λου των εισακτέων. Ζητούν ένα ποσοστό ανάλογο με τον αριθμό των υποψηφίων που προέρχονται από το ΕΠΑΛ και πάντως όχι μικρότερο του 20%. Αυτό θα ήταν δίκαιο. Θα είχε όμως και άλλη θετική συνέπεια, θα έφερνε ποιοτική αναβάθμιση στην τεχνική, επαγγελματική εκπαίδευση, αφού θα άλλαζε τη σύνθεση και το επίπεδο των τάξεων προσελκύνοντας και καλύτερους μαθητές.

Ο αντικοινωνικός χαρακτήρας του νομοσχεδίου σας φαίνεται και στους μαθητές των εσπερινών λυκείων. Θεσμοθετείτε κοινή βάση εισαγωγής και για τα ημερήσια και για τα εσπερινά σχολεία και καταργείτε τα ειδικά ποσοστά υποψηφίων και για τα εσπερινά σχολεία. Αυτό δεν είναι ίση μεταχείριση. Βάζετε πρόσθετα εμπόδια στην προσπάθεια αυτών των παιδιών. Είναι άμεση αδικία, αφού υποκρίνεστε ότι δεν γνωρίζετε και πάντως δεν αναγνωρίζετε τις ειδικές συνθήκες ζωής και εκπαίδευσης αυτών των παιδιών.

Το είπα και στην επιτροπή. Δεν άκουσα καμμία απάντηση, δεν άκουσα κανένα σχόλιο. Ούτε ένας βουλευτής της Συμπόλιτευσης δεν έχει να μας πει κάτι για αυτό το θέμα; Σε αυτές τις δύο περιπτώσεις δείχνετε πολύ παραστατικά, κυρίες και κύριοι, την ουσία της πολιτικής σας. Όχι μόνο δεν ενδιαφέρεστε για τις αδυναμίες, τις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, αλλά επιδιώκετε συνειδητά να δυσκολέψετε ακόμη περισσότερο τη θέση τους, να δυσκολέψετε ακόμη περισσότερο τον αγώνα τους και επιδεικτικά τους τιμωρείτε για την τύχη τους, για τη ζωή τους.

Προχωρώντας στα επόμενα θέματα του νομοσχεδίου, θα απευθυνθώ και στην κ. Κεραμέως. Φέρνετε, λοιπόν, και τις πρωτοφανείς διατάξεις για την πανεπιστημιακή Αστυνομία. Αυτό που προωθείτε είναι εξοργιστικό. Η Ελλάδα εδώ ζηλεύει την αντιδραστική παρουσία του Όρμπαν και στρέφεται στην παιδεία και στα πανεπιστήμια με ένα σύστημα που δεν υπάρχει σε καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αλήθεια όντως ότι αστυνομία υπάρχει σε ορισμένα και μόνο πανεπιστήμια στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Όμως, εκεί να μην ξεχνάμε, υπάρχει ένα καθεστώς ελεύθερης οπλοφορίας και υπάρχουν επανεπιλημένα περιστατικά μαζικών φόνων μέσα στις σχολές. Όσοι, λοιπόν, επικαλούνται αυτό το παράδειγμα, απλώς επενδύουν στην ανοησία.

Στην Ελλάδα ποια είναι η πραγματικότητα; Έχετε ήδη καταργήσει το άσυλο στα πανεπιστήμια. Αστυνομούνται, λοιπόν, και αυτά, όπως όλοι οι δημόσιοι χώροι. Ζήτησα στη συζήτηση στην επιτροπή, προκάλεσα -θα έλεγα- και εσάς κ. Κεραμέως και τον κ. Χρυσόχοιδη και κάθε κυβερνητικό Βουλευτή να προσκομίσετε, εάν έχετε, οποιοδήποτε πραγματικό στοιχείο για την εγκληματικότητα στους χώρους των πανεπιστημίων. Να φέρετε έστω τις καταγραφές που έχουν γίνει όλο αυτό το διάστημα που δεν ισχύει το άσυλο, όπου η Αστυνομία έχει πλήρη δυνατότητα επιτήρησης και επέμβασης. Μέχρι τώρα δεν έχουμε δει απολύτως τίποτα.

Αντίθετα, για να δικαιολογήσετε τις ιδεοληπτικές προθέσεις σας, έχετε εξαπολύσει από χρόνια μια επικοινωνιακή εκστρατεία κατασκευοφάντησης των πανεπιστημίων. Τα κανάλια μας λένε κάθε μέρα ότι οργιάζει η εγκληματικότητα στους πανεπιστημιακούς χώρους, ότι εκεί διακινούνται ναρκωτικά κ.λπ.. Υπουργοί, όπως προχθές ο κ. Βορίδης βγαίνουν στα τηλεοπτικά παράθυρα και λένε: «Δεν θα ανεχθούμε άλλο την ανομία και την καταστροφή στα πανεπιστήμια». Πολύ σωστά. Μια μαγική εικόνα χωρίς πραγματικά στοιχεία, υπερεκμετάλλευση περιστατικών, που ακόμα και όταν είναι απευκταία, είναι μεμονωμένα και δεν χαρακτηρίζουν την πανεπιστημιακή πραγματικότητα στην Ελλάδα.

Εσείς όμως αυτό επιλέγετε, εντυπώσεις προς την κοινωνία, την κατασκευοφάντηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για να γίνει το επόμενο αντιδραστικό βήμα. Έτσι δεν χρειάζονται πια τα τοκεούρια στην πολιτική δράση.

Ερχόμαστε, κυρία Κεραμέως και στο επόμενο βήμα, στο 1984. Η αστυνομοκρατία συμπληρώνεται με την επαλήθευση του Όργουελ. Παντού στα πανεπιστήμια ηλεκτρονικά συστήματα ασφαλείας εικόνας και ήχου και στους εσωτερικούς χώρους και στους εξωτερικούς χώρους. Είναι διατάξεις που τις φέρνετε και φυσικά δηλώνετε εξ αρχής ανελαστικοί και ανυποχώρητοι επί της ουσίας. Αποκλείετε, δηλαδή, κάθε δυνατότητα για διακομματικό κοινοβουλευτικό διάλογο και κάθε πιθανότητα σύνθεσης απόψεων.

Στη συνέχεια, κύριε Χρυσοχοϊδη, θεσπίζετε νέο Πειθαρχικό Δίκαιο για τα πανεπιστήμια. Προβλέπετε ποινές, από την απλή επίπληξη έως και τη μόνιμη διαγραφή. Και ποια αδικήματα θεσπίζετε; Ακούστε! Είναι αδικήμα η εκούσια παρεμπόδιση της εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος. Τι σημαίνει αυτό; Μια ασάφεια που μπορεί να χωρέσει τα πάντα, μια διατύπωση που όχι απλώς αφήνει περιθώρια, αλλά είναι φανερό ότι αποσκοπεί στο να είναι ανοικτό το πεδίο για καταχρηστική μεθόδευση.

Λέτε, επίσης, κύριε Χρυσοχοϊδη, ότι είναι αδικήμα η χρήση χώρων χωρίς άδεια και η ηχορύπανση. Δηλαδή, για κάθε εκδήλωση διαμαρτυρίας θα επιτρέπεται μόνο αν της δοθεί άδεια. Πρόκειται για μια εντυπωσιακή επίδειξη καθολικού αυταρχισμού. Δυστυχώς, σε ένα μέρος τουλάχιστον της παράταξής σας αυτό ισχύει και να φαίνεται εντελώς φυσιολογικό.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό σημείο της αλόγιστης και αντικοινωνικής νομοθέτησής σας είναι ότι για τα πειθαρχικά αδικήματα στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα προβλέπεται, κύριε Χρυσοχοϊδη, πενταετή παραγραφή. Αυτή η παραγραφή των πέντε ετών προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα για τα πλημμελήματα, τα πιο σοβαρά αδικήματα του κοινού Ποινικού Δικαίου πριν το κακούρηγμα και εκεί η παραγραφή έχει σαν χρόνο αναφοράς ολόκληρη τη ζωή του παραβάτη. Εσείς θεσπίζετε πενταετή παραγραφή όταν η φοιτητική ιδιότητα υπάρχει και μόνο για τέσσερα χρόνια. Ο κυβερνητικός αυταρχικός παραλογισμός, ο αντικοινωνικός ζήλος εδώ βρίσκεται σε ολόκληρο το μεγαλείο του.

Θα αναφερθώ, κύριε Χρυσοχοϊδη, και στην πρωτοφανή διάταξη του άρθρου 40 παράγραφος 2. Εκεί επιβάλλεται ως ποινή στα πανεπιστήμια που δεν θα συμμορφωθούν με τις υποδείξεις νομοσχεδίου την περικοπή της χρηματοδότησης. Μόνο που η πολιτεία έχει τη συνταγματική, αλλά και πρώτα απ' όλα την ουσιαστική υποχρέωση επιχορήγησης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Είναι αδιανόητη κάθε σκέψη μείωσης της χρηματοδότησης, που είναι ήδη πολύ χαμηλότερη από το αναγκαίο, σαν τιμωρία για την μη έκδοση των προβλεπόμενων αποφάσεων. Αυτά τα χρήματα είναι τα χρήματα του ελληνικού λαού και προορίζονται για τα παιδιά μας, για τα παιδιά σας και για το μέλλον τους. Δεν είναι από την τσέπη σας, ούτε από την τσέπη μας. Δεν μπορείτε, λοιπόν, να τα χρησιμοποιείτε για αλισβερίσια, για παζάρια και για ανεπίτρεπτους χυδαίους εκβιασμούς και μάλιστα με νόμο.

Τέλος, κύριε Χρυσοχοϊδη, προσθέτετε και τις διατάξεις για τα χρονικά όρια φοίτησης. Θεσπίζετε το ανώτατο όριο φοίτησης τέσσερα συν δύο και πέντε ή έξι συν τρία χρόνια. Υπάρχει και εδώ θέμα με την επικοινωνιακή παραχάραξη και κατά βούληση εκμετάλλευση των πραγματικών στοιχείων. Από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ προκύπτει ότι πάνω από τις μισές περιπτώσεις που αναφέρονται ως αιώνιοι φοιτητές είναι απλώς παλιές εγγραφές που συντηρούνται στα αρχεία των σχολών.

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά τη Νομική Σχολή. Νομίζω ότι το είπα και στην επιτροπή. Από τους δύο χιλιάδες εννιακόσιους εξήντα τρεις φοιτητές που έχουν ξεπεράσει τα τέσσερα έτη φοίτησης, μόνο τετρακόσιοι πενήντα έχουν γεννηθεί μετά το 1990, δηλαδή ούτε το 15%. Κι όμως, η παράταση των σπουδών δεν επιβαρύνει ούτε το δημόσιο, ούτε την κοινωνία, ούτε τα πανεπιστήμια.

Υπάρχει νόμος, κύριε Υπουργέ, που διακόπτει κάθε παροχή προς τον φοιτητή. Ποια λογική λοιπόν, έχει αυτή η ρύθμιση; Πώς

δικαιολογείται αυτή η επέμβαση του κράτους που αφαιρεί τη δυνατότητα άσκησης ενός ατομικού δικαιώματος απέναντι στο υποκείμενό του, το οποίο ούτε παρανομεί ούτε προσβάλλει τα δικαιώματα άλλου και έχει, επίσης, κατακτήσει το δικαίωμα φοίτησης με τη νόμιμη διαδικασία;

Απλώς, η ιδεοληψία σας κατανικά και τη βασική λογική. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Η πολιτική ή θα είναι αντικοινωνική ή δεν θα έχει νόημα για εσάς. Θεωρείτε πια πως αν δεν στρέφεστε εναντίον της κοινωνίας, δεν έχετε λόγο ύπαρξης. Γι' αυτό και η πολιτική σας είναι μια διαρκής επίθεση εναντίον της κοινωνίας. Δεν είστε πια μια απλώς συντηρητική Κυβέρνηση. Έχετε παρασυρθεί, ηθελημένα βέβαια, σε αντιδραστικές και αντιδημοκρατικές πολιτικές. Πυροβολείτε διαρκώς και τη δημοκρατία και την κοινωνία.

Αφήστε, λοιπόν, τα πλαστά επιχειρήματα με τις δημοσκοπήσεις. Σταματήστε να εμφανίζετε ως θέσφατο τα συντηρητικά ανακλαστικά της κοινωνίας. Δεν είναι αυτά που χαρακτηρίζουν την πολιτική σας. Υπάρχουν, άλλωστε, τόσοι άλλοι τομείς που αδιαφορείτε εντελώς για την άποψη της κοινωνίας. Για εσάς, η κινητήρια δύναμη είναι μόνο το γονίδιο του αυταρχισμού της παράταξής σας που θέλετε να το συντηρείτε και να το αναβαθμίζετε, προκειμένου να εξυπηρετούνται οι ιδεοληψίες σας.

Εδώ, κύριοι Υπουργοί, όλη η πανεπιστημιακή κοινότητα είναι εναντίον του νομοσχεδίου. Πρυτάνεις, σύγκλητοι, καθηγητές, διδακτικό - ερευνητικό προσωπικό, διοικητικό προσωπικό, φοιτητές, μαθητές, γονείς, οι πάντες. Αλλά αυτό για εσάς δεν έχει σημασία. Ακούτε βέβαια το «όχι» της κοινωνίας, αλλά εσείς θα επιμεινέτε και θα προχωρήσετε μέχρι τέλους, γιατί είστε και εσείς κυβέρνηση παλιάς κοπής.

Εμείς, όμως, δεν θα μείνουμε βουβά θύματα να υπομένουμε. Η κοινωνία θα μιλήσει τώρα και θα είμαστε και εμείς μαζί της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα στην αρχή της συνεδρίασης, έχουν υποβληθεί αντιρρήσεις συνταγματικότητας από τρεις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του Κινήματος Αλλαγής και του ΜέΡΑ25. Σύμφωνα με το άρθρο 100 παράγραφος 2, δικαίωμα έχουν να μιλήσουν ένας από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα που αντιλέγει, ένας από τους λέγοντες και βεβαίως στο τέλος, η κυρία Υπουργός και ενδεχομένως, αν είναι, οι αρχηγοί των κομμάτων, άλλως οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Συνεπώς, να σας πω ποια είναι τα άρθρα. Οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ζητάνε την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου και ειδικά επί των άρθρων 12,16,18,19,20,21 έως 32 και 40.

Η ένσταση αντισυνταγματικότητας του Κινήματος Αλλαγής αφορά τα άρθρα 18 έως 20 και 21 έως 32.

Από το ΜέΡΑ25 προσβάλλονται ως αντισυνταγματικά τα άρθρα 1,2,5,6,7,8,9,10,12,14,15,16,18,23,33 και 34 του σχεδίου νόμου.

(Στο σημείο αυτό κατατίθενται για τα Πρακτικά οι προαναφερθείσες ενστάσεις αντισυνταγματικότητας οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
(κατ' άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής)

του σχεδίου νόμου σ/ν Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:
Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του
σχεδίου νόμου: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της
ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και
άλλες διατάξεις.»

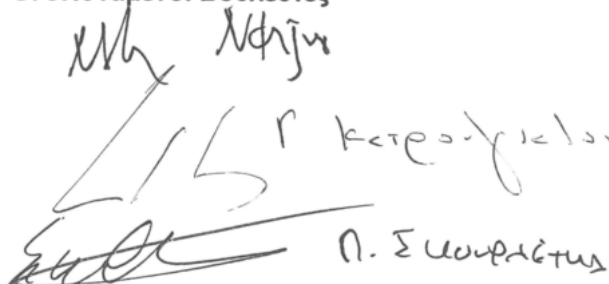
Οι βουλευτές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που υπογράφουμε, προβάλλουμε ένσταση και
αντιρρήσεις λόγω αντισυνταγματικότητας, κατά του σχεδίου νόμου του
Υπουργείου σ/ν Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

«Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής
ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες
διατάξεις.»

Και ειδικά επί των άρθρων : 12,16, 18,19,20, 21 έως 32 και 40.

Αθήνα 9/2/2021

Οι ενιστάμενοι Βουλευτές

Π. Σκουφάκης

ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Κοινοβουλευτική Ομάδα

Αθήνα, 9 Φεβρουαρίου 2021

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (άρθρο 100 ΚτΒ)

Επί των άρθρων 18-20 και 21-32 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

Ι. Το άρθρο 16 Συντ. κατοχυρώνει την ακαδημαϊκή ελευθερία ως έννοια και κανόνα συνταγματικής περιωπής. Η προστασία της ακαδημαϊκής και επιστημονικής ελευθερίας πραγματώνεται μέσα από ένα σύστημα θεσμικών ρυθμίσεων που περιλαμβάνει -μεταξύ άλλων- το αυτοδιοίκητο των επιστημονικών ιδρυμάτων. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 5 Συντ., «*Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του Κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους. [...]*».

Η θέσπιση του αυτοδιοίκητου των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων συνιστά ισχυρή θεσμική εγγύηση της ίδιας της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Η παρ. 5 του άρθρου 16 ανάγει την προαγωγή και προστασία της ελεύθερης ανάπτυξης της επιστήμης σε δημόσιο αγαθό. Η λειτουργική προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας επιτυγχάνεται μέσα από τη διαμόρφωση ενός οργανωτικού πυρήνα που χαρακτηρίζεται από το αυτοδιοίκητο των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Το Σύνταγμα κατοχυρώνει την πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ, τα οποία δεν υπόκεινται σε άμεσο κρατικό έλεγχο αλλά απλώς σε κρατική εποπτεία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη λειτουργία και διοίκηση των οικείων νομικών προσώπων.

Μέσα σε αυτό το συνταγματικό πλαίσιο, οι διατάξεις των άρθρων 18-20 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων αντιβαίνουν ευθέως στο άρθρο 16 Συντ. και στο κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ. Πράγματι, από τη συνταγματική κατοχύρωση της «πλήρους» αυτοδιοίκησης συνάγεται ότι η διοίκηση των ΑΕΙ όχι μόνον ασκείται από τα ίδια τα ιδρύματα, αλλά περιλαμβάνει όλες ανεξαιρέτως τις όψεις της διοικητικής λειτουργίας, ιδίως αυτές που άπτονται του θεμελιώδους αγαθού της ασφάλειας και κατά τούτο συγκροτούν τον πυρήνα κάθε δημόσιας διοίκησης. Το ίδιο το Σύνταγμα απονέμει, δηλαδή, στα ΑΕΙ την πρωταρχική ευθύνη για την εφαρμογή της νομοθεσίας που έχει ως αντικείμενο την ασφάλεια και προστασία των προσώπων και πραγμάτων που εντάσσονται στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους. Τούτο είχε αποτυπωθεί στο άρθρο 5 παρ. 2 περ. κθ και στο

άρθρο 6 περ. ιβ ν. 4009/2011, που εμπιστεύτηκε τη ρύθμιση των θεμάτων ασφάλειας στα ίδια τα όργανα των ΑΕΙ, κατά την κατάρτιση των οργανισμών και των εσωτερικών κανονισμών των ιδρυμάτων. Συνεπώς, οι διατάξεις του ως άνω σχεδίου νόμου που αναθέτουν σε όργανα του εν στενή εννοία Κράτους αυτήν την ευθύνη, δημιουργώντας μάλιστα επί τούτω ειδικά αστυνομικά τμήματα στους χώρους των ΑΕΙ, είναι ευθέως αντισυνταγματική, ως αντίθετη στο άρθρο 16 Συντ.

Στο ίδιο πνεύμα, με τις διατάξεις των άρθρων 21-32 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου παραβιάζεται εκ νέου το άρθρο 16 Συντ., στον βαθμό που αφορά στο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, ιδίως στο επίπεδο των πειθαρχικών κανόνων που διέπουν τη λειτουργία τους. Στην έννοια της «πλήρους αυτοδιοίκησης» περιλαμβάνεται το δικαίωμα των ΑΕΙ να διαχειρίζονται αυτοτελώς τις υποθέσεις τους, οικονομικές, επιστημονικές και πειθαρχικές. Εξ άλλου, στην παρ. 6 του άρθρου 16 Συντ. ορίζεται ότι «Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. Το υπόλοιπο διδακτικό προσωπικό τους επιτελεί επίσης δημόσιο λειτουργήμα, με τις προϋποθέσεις που νόμος ορίζει. Τα σχετικά με την κατάσταση όλων αυτών των προσώπων καθορίζονται από τους οργανισμούς των οικείων ιδρυμάτων [...]». Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται το συμπέρασμα ότι η θέσπιση πειθαρχικών κανόνων δεν μπορεί να γίνεται με τυπικό νόμο, καθώς, αντιθέτως, αποτελεί αντικείμενο αρμοδιότητας των ίδιων των ΑΕΙ, όπως τούτο είχε, άλλωστε, προβλεφθεί με το άρθρο 5 παρ. 2 περ. ιδ & ιε ν. 4009/2011. Επιπλέον, όταν για το εν γένει ακαδημαϊκό προσωπικό, δηλαδή για το προσωπικό που έχει υπηρεσιακή σχέση με τα ΑΕΙ, ορίζεται ρητά ότι η κατάστασή τους, άρα και τα πειθαρχικά τους θέματα, ρυθμίζονται και μόνον από τους οργανισμούς των ΑΕΙ, πολύ περισσότερο για τους μη έχοντες οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση με τα πανεπιστήμια, όπως οι φοιτητές, ισχύει η υποχρέωση της πολιτείας να απέχει πειθαρχικών ρυθμίσεων που επιβάλλονται με τυπικό νόμο. Συνεπώς, το πειθαρχικό δίκαιο και για τους λειτουργούς της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και για τους φοιτητές πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ρυθμίσεων των οργανισμών και των κανονισμών των πανεπιστημίων. Επομένως, η εισαγωγή, με τα ανωτέρω άρθρα του σχεδίου νόμου, ειδικών πειθαρχικών διατάξεων αντίκειται στο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 Συντ.

Κατόπιν τούτων και σύμφωνα με το άρθρο 100 ΚτΒ, υποβάλλουμε ένσταση αντισυνταγματικότητας των άρθρων 18-20 και 21-32 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις» και δη λόγω της αντίθεσης των ως άνω διατάξεων στο άρθρο 16 Συντ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

Αθήνα, 9 Φεβρουαρίου 2020

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,
κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

Θέμα: «Ένσταση Αντισυνταγματικότητας»

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΜέΡΑ25 καταθέτει, σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, ένσταση αντισυνταγματικότητας στα άρθρα 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 23, 33, 34 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων "Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις".

Εκ μέρους της Κ.Ο. του ΜέΡΑ25

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος

Κλέων Γρηγοριάδης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Φίλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Παρακαλώ, να τηρηθούν τα πέντε λεπτά, όπως προβλέπει ο Κανονισμός γιατί έχουμε μείνει πολύ πίσω με την ανοχή που υπήρξε στις εισηγήσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η υποχρεωτική εφαρμογή από το σύνολο των πανεπιστημίων συστήματος ελεγχόμενης πρόσβασης, καθώς και η εγκατάσταση συστημάτων ασφάλειας και μέσων επιτήρησης στους χώρους των ιδρυμάτων, όπου αναπτύσσεται και προάγεται η επιστημονική διδασκαλία και έρευνα προσκρούει ευθέως στις αρχές της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της πλήρους αυτοδιοίκησης.

Ειδικότερα, το άρθρο 12 και το άρθρο 16 του νομοσχεδίου, πρώτον, θέτουν μη ανεκτούς περιορισμούς στην ακαδημαϊκή ελευθερία, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 παρ. 1 εδάφιο α' του Συντάγματος και προστατεύεται απόλυτα έναντι προληπτικών ή κατασταλτικών περιορισμών.

Δεύτερον, προσβάλλουν την αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης, άρθρο 16 παράγραφος 5 εδάφιο α' του Συντάγματος που λέει: «Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση» -τονίζω τη λέξη «πλήρη»- καθώς αφαιρούν κρίσιμη ύλη από το πεδίο απόφασης των οργάνων των πανεπιστημίων αυτά τα άρθρα, όπως είναι κατ' εξοχήν η οργάνωση της λειτουργίας του οικείου ιδρύματος και τον τρόπο ανάπτυξης και διεξαγωγής της διδασκαλίας στις εγκαταστάσεις του πανεπιστημίου.

Τονίζω, γιατί γνωρίζω έναν αντίλογο που δεν έχει επιστημονική βάση, αλλά έχει πολιτική στόχευση, ότι είναι πλήρης η αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων σύμφωνα με το Σύνταγμα. Δεν είναι καθ' ύλην. Είναι καθ' ύλην, κατά τόπον, είναι πλήρης η αυτοδιοίκηση.

Δεύτερον, τα άρθρα 18, 19 και 20 του νομοσχεδίου διά των οποίων εισάγεται πρόβλεψη για αστυνομική παρουσία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα τελούν σε προφανή αναντιστοιχία με το συνταγματικό έθιμο του ασύλου, το οποίο δεν συνιστά μια νομοθετική βέβαια ρύθμιση, αλλά συνυφαίνεται με το πλήρως αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου άρθρο 16 παράγραφος 5 εδάφιο α'. Ανάλογο συνταγματικό έθιμο υπάρχει σε όλη την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και σε άλλες χώρες του κόσμου.

Τα άρθρα 18 και 20, λοιπόν, συνιστούν καταστρατήγηση του Συντάγματος, γιατί έχουμε παράβλεψη των θεσμικών ιδιαιτεροτήτων των χώρων οργανωμένης άσκησης της επιστημονικής έρευνας και διδασκαλίας, οι οποίοι δεν συνιστούν έναν κοινό δημόσιο χώρο, δεν είναι μια πλατεία, και η εγκατάσταση δημόσιας δύναμης χωρίς την εκπερασμένη συναίνεση των αρμόδιων ακαδημαϊκών οργάνων, προφανώς, καταστρατηγεί τη συνταγματική αρχή.

Η τήρηση της τάξης και της ασφάλειας στο σύνολο των χώρων που προορίζονται για την εξυπηρέτηση της λειτουργίας των ΑΕΙ, ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα και ευθύνη των αρχών που διοικούν το ίδρυμα. Η δε κρατική εξουσία οφείλει να απέχει από επεμβάσεις στους χώρους που διεξάγεται η ακαδημαϊκή διδασκαλία και η έρευνα.

Το πανεπιστημιακό άσυλο συνδέεται άρρηκτα και με την ελευθερία της επιστημονικής έρευνας και διδασκαλίας. Συνεπώς, εμπεριέχεται ουσιαστικά στην κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας άρθρο 16 παράγραφος 1 εδάφιο α' του Συντάγματος. Η ακαδημαϊκή ελευθερία προστατεύεται συνεπώς απέναντι στη νομοθετική εξουσία, απέναντι στον κοινό νομοθέτη καθώς μόνο το ίδιο το Σύνταγμα θέτει τους επιτρεπόμενους περιορισμούς της.

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου με τις οποίες εισάγονται ρυθμίσεις Πειθαρχικού Δικαίου, άρθρο 21 έως 32, και ιδίως, η διά νόμου θέσπιση πειθαρχικών παραβάσεων, άρθρο 23, συνιστούν ρυθμίσεις που παραβιάζουν την κατ' άρθρο 16 παράγραφος 5 εδάφιο 1 αρχή του πλήρως αυτοδιοίκητου των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, δοθέντος ότι οι πειθαρχικές υποθέσεις ανήκουν στον πυρήνα των υποθέσεων που διαχειρίζονται αυτοτελώς τα πανεπιστήμια και των εσωτερικών κανονισμών τους.

Ειδικότερη θέσπιση ορισμένων πειθαρχικών παραπτώματων που σχετίζονται με τη χρήση των εγκαταστάσεων και υποδομών

του ιδρύματος, χωρίς την άδεια των αρμόδιων οργάνων του ή για την εξυπηρέτηση σκοπών που δεν συνάδουν με την αποστολή του, καθώς και η ρύπανση συστεγασμένων και ανοικτών χώρων ή ηχορύπανση εγείρει ζητήματα συμβατότητας ως προς την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας, άρθρο 16.1 εδάφιο α', φορείς της οποίας είναι όλα και μάλιστα όπως έχει υποστηριχθεί εξ αδιαιρέτου τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας. Άρα, η πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα και των φοιτητών στο πανεπιστήμιο είναι σαφές ότι έχει να κάνει με το ζήτημα της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Τέταρτον, οι μεταβατικές διατάξεις που θεσπίζουν το άρθρο 40 του παρόντος σχεδίου νόμου, αφ' ενός, κάμπτουν τη συνταγματική αρχή του πλήρως αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων, στον βαθμό που ορίζουν ανελαστικές και ασφικτικές προθεσμίες για την υλοποίηση μέτρων ασφάλειας και προστασίας που συνεπάγονται εκτεταμένες αλλαγές στους χώρους των πανεπιστημίων, χωρίς επαρκή χρόνο διαβούλευσης εντός των αυτοδιοικητικών του οργάνων και αφ' ετέρου, έρχονται σε αντίθεση με τη συνταγματική επιταγή των οικονομικής ενίσχυσης των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης κατ' άρθρο 16 παράγραφος 5 εδάφιο β' που λέει: «Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους».

Στον βαθμό, λοιπόν, που εξαρτούν την κατανομή της δημόσιας επιχορήγησης στα πανεπιστήμια με το νομοσχέδιο από την ολοκλήρωση εκ μέρους των ιδρυμάτων των απαιτούμενων ενεργειών που θέτει το παρόν σχέδιο νόμου υφίσταται ζήτημα αντισυνταγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους λόγους αυτούς ζητούμε να κηρυχθούν αντισυνταγματικά τα άρθρα αυτά. Έχουμε εγείρει ενστάσεις συνταγματικότητας. Δεν θα ήθελα να αναφερθώ αναλυτικά. Υπάρχουν δημόσιες παρεμβάσεις διακεκριμένων συνταγματολόγων, όπως επίσης και από τη Νομική Σχολή της Θεσσαλονίκης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Φίλη.

Τον λόγο έχει από το Κίνημα Αλλαγής ο κ. Σκανδαλίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είπατε στην αρχή στην παρέμβασή σας για την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Προφανώς, οι εκθέσεις της είναι σεβαστές, αλλά δεν είναι θεσφατά. Τη συνταγματικότητα κρίνουν οι δομές της δικαιοσύνης και εκεί, προφανώς, απευθυνόμαστε.

Καταθέσεις ένστασης συνταγματικότητας για τα άρθρα 18 έως 20 και 21 έως 32 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Και οι δύο ομάδες αφορούν το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Ποιο είναι το συνταγματικό πλαίσιο; Το άρθρο 16 κατοχυρώνει την ακαδημαϊκή ελευθερία ως έννοια και κανόνα συνταγματικής περιωπής. Η προστασία της ακαδημαϊκής και επιστημονικής ελευθερίας πραγματώνεται μέσα από ένα σύστημα θεσμικών ρυθμίσεων, που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το αυτοδιοίκητο των επιστημονικών ιδρυμάτων. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος, η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους.

Η θέσπιση του αυτοδιοίκητου των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων συνιστά ισχυρή θεσμική εγγύηση της ίδιας της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Η παράγραφος 5 του άρθρου ανάγει την προαγωγή και προστασία της ελεύθερης ανάπτυξης της επιστήμης σε δημόσιο αγαθό. Η λειτουργική προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας επιτυγχάνεται μέσα από τη διαμόρφωση ενός οργανωτικού πυρήνα που χαρακτηρίζεται από το αυτοδιοίκητο των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Το Σύνταγμα κατοχυρώνει την πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ, τα οποία δεν υπόκεινται σε άμεσο κρατικό έλεγχο, αλλά απλώς σε κρατική εποπτεία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη λειτουργία και διοίκηση των οικείων νομικών προσώπων.

Σε τι συνίσταται, λοιπόν, η αντισυνταγματικότητα για τα άρθρα 18 έως 20; Μέσα σε αυτό το συνταγματικό πλαίσιο, οι διατάξεις αυτών των άρθρων αντιβαίνουν ευθέως στο άρθρο 16 του Συντάγματος και στο κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ. Πράγματι, από τη συνταγματική κατοχύρωση της πλήρους αυτοδιοίκησης συνάγεται ότι η διοίκηση των ΑΕΙ, όχι μόνον ασκείται από τα ίδια τα ιδρύματα, αλλά περιλαμβάνει όλες ανεξαιρέτως τις όψεις της διοικητικής λειτουργίας τους: ακαδημαϊκή ελευθερία, εύρυθμη λειτουργία των σπουδών και των δραστηριοτήτων, φύλαξη εγκαταστάσεων, προστασία της περιουσίας. Και ασφαλώς, άπτονται του θεμελιώδους αγαθού της ασφάλειας και κατά τούτο συγκροτούν τον πυρήνα κάθε δημόσιας διοίκησης. Το ίδιο το Σύνταγμα απονέμει, δηλαδή, στα ΑΕΙ την πρωταρχική ευθύνη για την εφαρμογή της νομοθεσίας που έχει ως αντικείμενο την ασφάλεια και προστασία των προσώπων και πραγμάτων που εντάσσονται στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους. Αυτό είχε αποτυπωθεί -θυμίζω- και στο άρθρο 5, παράγραφος 2 και στο άρθρο 6 του ν.4009/2011 που εμπιστεύτηκε τη ρύθμιση των θεμάτων ασφαλείας στα ίδια τα όργανα των ΑΕΙ κατά την κατάρτιση των οργανισμών και τον εσωτερικό κανονισμό των ιδρυμάτων.

Συνεπώς, οι διατάξεις του ως άνω σχεδίου νόμου, που αναθέτουν σε όργανα του εν στενή εννοία κράτους αυτήν την ευθύνη, δημιουργώντας επί τούτω μάλιστα ειδικά αστυνομικά τμήματα στους χώρους των ΑΕΙ, είναι ευθέως αντισυνταγματικές ως αντίθετες με το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση των πειθαρχικών υποθέσεων, στο ίδιο πνεύμα με τις διατάξεις των άρθρων 21 έως 32 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου παραβιάζεται εκ νέου το άρθρο 16 του Συντάγματος, στον βαθμό που αφορά το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, ιδίως στο επίπεδο των πειθαρχικών κανόνων που διέπουν τη λειτουργία τους.

Στην έννοια της πλήρους αυτοδιοίκησης περιλαμβάνεται το δικαίωμα των ΑΕΙ να διαχειρίζονται αυτοτελώς τις υποθέσεις τους, οικονομικές επιστημονικές και πειθαρχικές. Εξάλλου, στην παράγραφο 6 του άρθρου 16 του Συντάγματος ορίζεται ότι οι καθηγητές των ανωτάτων ερευνητικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. Το υπόλοιπο διδακτικό προσωπικό τους επιτελεί, επίσης, δημόσιο λειτουργήμα με τις προϋποθέσεις που ο νόμος ορίζει. Τα σχετικά με την κατάσταση όλων αυτών των προσώπων καθορίζονται από τους οργανισμούς των οικείων ιδρυμάτων.

Από αυτές τις διατάξεις συνάγεται το συμπέρασμα ότι η θέσπιση πειθαρχικών κανόνων δεν μπορεί να γίνεται με τυπικό νόμο, καθώς αντιθέτως αποτελεί αντικείμενο αρμοδιότητας των ιδίων των ΑΕΙ, όπως τούτο είχε άλλωστε προβλεφθεί στο άρθρο 5, παράγραφος 2 του ν.4009/2011.

Παρεμπιπτόντως, το Σύνταγμα αναφέρει ότι χρειάζεται ειδικός νόμος μόνο για την ίδρυση φοιτητικών συλλόγων και τη συμμετοχή των φοιτητών σε αυτούς. Όλα τα άλλα αναλύονται στους οργανισμούς των αντίστοιχων ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Επιπλέον, για το εν γένει ακαδημαϊκό προσωπικό, δηλαδή, το προσωπικό που έχει υπηρεσιακή σχέση με τα πανεπιστήμια, ορίζεται ρητά ότι η κατάστασή τους, αλλά και τα πειθαρχικά τους θέματα ρυθμίζονται και μόνο από τους οργανισμούς των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ περισσότερο για τους μη έχοντες οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση με τα πανεπιστήμια, όπως οι φοιτητές, ισχύει η υποχρέωση της πολιτείας να απέχει πειθαρχικών ρυθμίσεων που επιβάλλονται με τυπικό νόμο.

Συνεπώς, το Πειθαρχικό Δίκαιο και για τους λειτουργούς της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και για τους φοιτητές πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ρυθμίσεων των οργανισμών και των κανονισμών των πανεπιστημίων.

Επομένως, η εισαγωγή μετά τα ανωτέρω άρθρα του σχεδίου νόμου ειδικών πειθαρχικών διατάξεων αντίκειται στο αυτοδιοίκητο των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπως αυτό κατοχυρώνεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Κατόπιν αυτού, κύριε Πρόεδρε, και σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, υποβάλλουμε ενστάσεις αντισυνταγματικότητας των άρθρων 18 έως 20 και 21 έως 32 του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, λόγω της αντίθεσής του με το άρθρο 16 του Συντάγματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Σκανδαλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γρηγοριάδης από το ΜέΡΑ25.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι έχει κάποια σημασία να επισημάνουμε ότι ίσως το παρόν σχέδιο νόμου που έρχεται αυτές τις μέρες στη Βουλή για ψήφιση είναι το αντισυνταγματικότερο της τελευταίας δεκαετίας. Ακόμα και ποσοστιαία, αν το δει κανείς το σχέδιο νόμου σας, κυρία Υπουργέ, θα παρατηρήσει ότι από τα σαράντα πάνω-κάτω άρθρα που έχει το νομοσχέδιο, τα δεκαέξι είναι προδήλως -τι να πεις κανείς και ποια άλλη έκφραση να βρει;- αντισυνταγματικότερα.

Οι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε σήμερα το ΜέΡΑ25 αφορούν, όπως σας προανήγγειλα, δεκαέξι από τα σαράντα περίπου συνολικά από τα οποία αποτελείται το νομοσχέδιο.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Κατά τη γνώμη μας, αντισυνταγματικές κρίνονται οι διατάξεις στα άρθρα 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9 και 10. Οι εν λόγω διατάξεις, προσοχή, όχι από μόνες τους - τα άρθρα αυτά από μόνα τους δεν είναι καθόλου αντισυνταγματικά -, σε «πονηρό» συνδυασμό, ωστόσο, με το ν.4763 που στο τέλος του 2020, εσείς η ίδια φέρατε, κυρία Υπουργέ, -και ξέρετε ποιος είναι αυτός ο νόμος, είναι ο περιφημος νόμος που παρέχει τη δυνατότητα σε ιδιώτες να ιδρύουν εδώ στην Μπανανία που λέγεται Ελλάδα κολέγια τα οποία θα αποδίδουν πτυχία με ίσα επαγγελματικά δικαιώματα με εκείνα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μας- κατά τη γνώμη μας, προσκρούουν φανερά, φανερότατα στην παράγραφο 1 του άρθρου 4, καθώς και στην παράγραφο 1 και 2 και 4 του άρθρου 16, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του άρθρου 25 του Συντάγματος μας ως προς την υποχρέωση του κράτους για παροχή δωρεάν παιδείας και επίσης, στην παράγραφο 5 του άρθρου 16Σ, ως προς το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων μας, καθώς η υπουργική απόφαση στην ουσία καταργεί την ευθύνη των ανωτάτων εκπαιδευτηρίων για τη διαμόρφωση της βάσης εισαγωγής και οδηγεί τους νέους, είτε σε αποκλεισμό εντελώς από τη δωρεάν παιδεία είτε σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, βεβαίως μόνο για όσους εξ αυτών διαθέτουν την οικονομική επιφάνεια, ώστε να απευθυνθούν σε αυτά τα ιδιωτικά ιδρύματα.

Θεωρούμε, επίσης, προδήλως αντισυνταγματικά τα άρθρα 12, 14, 15, 16 και 18.

Πέρα από την παραβίαση της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος που αφορά το αυτοδιοίκητο, καθώς συνορίζεται με αυτά τα άρθρα που προανέφερα ότι η Ελληνική Αστυνομία μαζί με το ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα θα είναι υπεύθυνη για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων, παραβιάζει σφόδρα και την παράγραφο 1 του άρθρου 16, το οποίο και αυτό στην πραγματικότητα ροκανίζεται με όλους αυτούς τους πλάγιους τρόπους, καθώς η συλλογή των όποιων πληροφοριών, είτε αυτές που συλλέγονται αφορούν το διδακτικό προσωπικό είτε τους φοιτητές, μπορεί να δημιουργήσει -προδήλως νομίζω, δεν μπορεί να υπάρξει αντίλογος σε αυτό- σοβαρά προβλήματα και περιορισμούς τόσο στην ελευθερία της ακαδημαϊκής έκφρασης, όσο και στην προαγωγή της έρευνας και της επιστήμης. Πληττει, δε, την ακαδημαϊκή ελευθερία και προσβάλλει βανάουσα την ίδια τη δημοκρατική αρχή.

Με το άρθρο 23, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταλύεται κάθε έννοια πανεπιστημιακής αυτοδιοίκησης -παράγραφος 5, του άρθρου 16 του Συντάγματος- καθώς το άρθρο 23 προβλέπει πράγματα για τα οποία θα έπρεπε τα πανεπιστήμια μας -και μόνο αυτά- να έχουν τη δυνατότητα να τα προβλέπουν. Έτσι, παρεμβαίνοντας εδώ η πολιτεία στο Πειθαρχικό Δίκαιο, καταλύει στην πράξη την ακαδημαϊκή αυτοτέλεια και αυτοδιοίκηση.

Άρθρο 33. Εν προκειμένω, παραβιάζονται κατά τη γνώμη μας ευθέως οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος μας σε ό,τι αφορά το αυτοδιοίκητο δυνάμει του οποίου

προστατεύεται και το πανεπιστημιακό άσυλο.

Άρθρο 34. Η συγκεκριμένη διάταξη κατά τη γνώμη του ΜέΡΑ25 παραβιάζει εμμέσως την παράγραφο 1 του άρθρου 16, σύμφωνα με την οποία -σας διαβάζω- «η τέχνη, η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες». Εν προκειμένω, δεν τίθεται κανείς χρονικός περιορισμός. Ο συνταγματικός νομοθέτης ορίζει χρονικό περιορισμό μόνον σε ό,τι αφορά την υποχρεωτική εκπαίδευση -εννέα έτη είναι αυτή- και τούτο το πράττει σαφέστατα στην παράγραφο 3 του άρθρου 16.

Συνεπώς, ο οποιοσδήποτε χρονικός άλλος περιορισμός αντίκειται ευθέως στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 και στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 του Συντάγματος της Ελλάδος, του οποίου -θα πρέπει να θυμίσω για ευνόητους λόγους σε όλους σας, αλλά και σε όλους μας για άλλη μια φορά από αυτό το Βήμα- η τήρησή του εναπόκειται στον πατριωτισμό μας - σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Γρηγοριάδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς για να ξέρετε και ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί, αυτή είναι η ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΣΥΡΙΖΑ και αυτή είναι η ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΜέΡΑ25. Δεν μπόρεσαν αυτά που ανέπτυξαν προφορικά να τα έχουν καταγράψει, για να μπορεί κάποιος να απαντήσει ουσιαστικά επί των ενστάσεων. Αντιθέτως, σφειλώ να πω ότι το Κίνημα Αλλαγής έχει συνολικά την πρότασή του. Αυτό το λέω, για να δούμε πόσο σοβαρά αντιμετωπίζει τα θέματα συνταγματικότητας πολλές φορές η Αντιπολίτευση σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Εδώ πέρα προσπαθείτε να δημιουργήσετε μια τελείως διαφορετική εικόνα απ' αυτήν την οποία ορίζει το Σύνταγμα. Το Σύνταγμα κατοχυρώνει την πλήρη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, όχι, όμως, την αυτονομία. Έρχομαι και σας διαβάζω επακριβώς στις αναλύσεις, όπως προκύπτουν από τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, την 519 -σε ολομέλεια 24- του 2015 και την 1013 του 2013.

Οι οργανισμοί λειτουργίας των ΑΕΙ δεν θεσπίζονται από αυτά τα ίδια, αλλά εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της νομοθετικής λειτουργίας εν όψει και των εκάστοτε ισχυουσών στα πανεπιστήμια συνθηκών, ώστε να μπορούν αυτά να ανταποκριθούν στις εξελισσόμενες επιστημονικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες. Έτσι τα πανεπιστήμια μπορούν να διαχειρίζονται αυτοτελώς τις υποθέσεις τους στα πλαίσια, όμως, των νομοθετημένων κανόνων δικαίου. Οι νομοθετημένοι κανόνες δικαίου είναι δουλειά αυτής εδώ της Αίθουσας.

Το πανεπιστήμιο, λοιπόν και το αυτοδιοικητό του περιορίζεται στα θέματα τα οποία έχουν να κάνουν με την οργάνωση των σπουδών, με τα όργανά του, τα οποία καλούνται να πάρουν τις αποφάσεις μέσα στα ΑΕΙ, αλλά σε καμία περίπτωση δεν οδηγούμαστε σε μια πλήρη αυτονομία των ΑΕΙ. Και έρχεται εδώ πέρα και σας το λέει η επιστημονική έκθεση της Βουλής, πάλι με απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Διότι δεν αναφερόμαστε σε θεωρητικές σκέψεις καθηγητών, αλλά σε αποφάσεις που έχει κρινει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Συντάγματος ορίζει ότι όσοι βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια απολαμβάνουν απόλυτης προστασίας ζωής, τιμής και ελευθερίας. Συμφώνως προς τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις η παροχή έννομης προστασίας δεν επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του κράτους, αλλά είναι υποχρέωσή του. Και τι σας λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής; «Η εν λόγω ρύθμιση της πανεπιστημιακής Αστυνομίας στοιχεί προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο έχει κρίνει ότι οι αρμοδιότητες τήρησης της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος και των παραβιάσεων και της εν γένει νομοθεσίας είναι αναπόσπαστες από τον πυρήνα της κρατικής εξουσίας, ενώ ο νομοθέτης δύναται, αλλά δεν υποχρεούται να αναθέτει σε άλλα όργανα και πάντως, όχι σε ιδιώτες. Η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας 16/2015»

Άρα, έχουμε πανεπιστήμια που είναι αυτοδιοίκητα και δεν τίγεται το αυτοδιοικητό τους, αλλά δεν είναι αυτόνομα και δεν είναι

ανεξέλεγκτα. Υπάρχουν οι συνταγματικές επιταγές που βρίσκονται στον σκληρό και μοναδικό πυρήνα του κράτους να επιβάλλει τη νομιμότητα, δηλαδή, να διασφαλίζει την προστασία της ανθρώπινης ζωής και να καταπολεμά το έγκλημα.

Ακούστε τώρα κάτι που δεν είναι θέμα της συνταγματικής τάξης ή της νομοθετικής εξουσίας, αλλά άλλης επιστήμης. Εσείς στην Αριστερά είστε αυτοί που υπερασπίζεστε ότι μπορούν μόνο κρατικά πανεπιστήμια να υπάρχουν στη βάση της ιδεολογίας σας, αλλά αυτά τα πανεπιστήμια να φυλάσσονται, όχι από την κρατική Αστυνομία. Δηλαδή από τη μια πλευρά «κράτος» στα πανεπιστήμια, μόνο κρατικά πανεπιστήμια, αλλά η φύλαξή τους να ανατίθεται σε σκεκιούριτι! Δεν μπορείτε ούτε πολιτικά να το εξηγήσετε. Και να σας πω ότι και σε άλλες δομές που υπάρχει αυτοδιοίκηση η Αστυνομία βρίσκεται κανονικά, είτε στους ΟΤΑ, είτε στο Άγιο Όρος που έχει πλήρη αυτοδιοίκηση. Έχει δύο σταθμούς Αστυνομίας μέσα και ποτέ δεν τέθηκε θέμα ότι τίγεται το αυτοδιοικητό επειδή βρίσκεται η Αστυνομία. Γιατί; Γιατί αυτό είναι στον σκληρό πυρήνα της κρατικής εξουσίας και ορθώς, λοιπόν, μπορεί η Αστυνομία να βρίσκεται και δεν επηρεάζει το αυτοδιοικητό που έχει να κάνει με τα θέματα των εξουσιών που έχει η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα στο πώς θα οργανώνεται και πώς θα εφαρμόσει τους νόμους που τους αφορά.

Με αυτές τις σκέψεις και στο δεύτερο σκέλος το οποίο υπάρχει με τα πειθαρχικά παραπτώματα πάλι ο νομοθέτης έρχεται εδώ να ορίσει ποια είναι τα πειθαρχικά παραπτώματα, αλλά έχει το πανεπιστήμιο το αυτοδιοικητό και αυτό θα επιβάλει τις ποινές πάλι σύμφωνα με τους νόμους που το ίδιο το Σύνταγμα σας λέει, ότι τους ορίζει η ελληνική πολιτεία και στα πλαίσια της αυτοδιοίκησης τους υπακούει στο Σύνταγμα και τους νόμους.

Όσον αφορά άλλα θέματα που ειπώθηκαν εδώ πέρα -γιατί με κάνετε να αισθανθώ ότι μάλλον μιλάω στο κοινοβούλιο της Μεγάλης Βρετανίας- ούτε το συνταγματικό έθιμο, το οποίο ειπώθηκε, αναφέρεται σε πηγή ως ένσταση της αντισυνταγματικότητας. Έχουμε γραπτό Σύνταγμα εδώ πέρα με συγκεκριμένες διατάξεις και δεν μπορεί να γίνεται επίκληση Συνταγματικού Δικαίου στο ελληνικό Κοινοβούλιο για να τεθεί θέμα αντισυνταγματικότητας, ούτε μπορούν να θεωρηθούν αντισυνταγματικές οι διατάξεις -το άκουσα από το ΜέΡΑ25- σε συνδυασμό με άλλα άρθρα τα οποία έχουν κριθεί συνταγματικά αυτά τα άρθρα.

Με αυτές τις σκέψεις, λοιπόν, τελείως προσηχηματικά έρχεστε και θέτετε μια ένσταση αντισυνταγματικότητας. Το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας με πληθώρα αποφάσεων που σας μνημόνευσα έχει απαντήσει στο τι είναι το αυτοδιοικητό και η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής έρχεται και σας λέει ότι δεν είναι μόνο στη διακριτική μας ευχέρεια, αλλά υποχρέωσή μας να κάνουμε αυτό το οποίο ψηφίζεται σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Πλεύρη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γρηγοριάδης.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Αγαπητέ κύριε συνάδελφε, επειδή είπατε συγκεκριμένα πράγματα, δεν καταλαβαίνω, νομικός είστε και μάλιστα ικανότατος. Με ακούσατε να εκθέτω τους λόγους που βρίσκουμε αντισυνταγματικά τα συγκεκριμένα άρθρα. Δεν σας είναι επαρκής η ενημέρωση αυτή, για να καταλάβετε ποια είναι τα επιχειρήματά μας; Είστε πιο ικανός από εμένα. Εγώ ηθοποιός είμαι, εσείς είστε νομικός.

Δεύτερον, θέλω να σας ρωτήσω, έτσι, για να ελαφρύνουμε και λίγο την ατμόσφαιρα το εξής: Έχετε καθόλου υπ' όψιν σας -εσείς, φαντάζομαι, θα είστε χριστιανικότερος εμού, που έτσι και αλλιώς δεν πιστεύω στον θεό- τη Μονή Εσφιγμένου στο Άγιον Όρος; Την έχετε υπ' όψιν σας; Είναι η περίφημη αυτή μονή, όπου υπάρχουν πλάνα που πετάνε μολότοφ οι ιερωμένοι στα ΜΑΤ. Φαντάζομαι, τα ΜΑΤ θα εκκίνησαν ακριβώς από αυτό τον σταθμό της Αστυνομίας που αναφέρατε. Το λέω αυτό για να μην λέτε ανακρίβειες εδώ μέσα.

Εν πάση περιπτώσει, από πού προκύπτει ότι δεν μπορεί να προκύψει αντισυνταγματικότητα, όταν συνδυασμός καινούργιων διατάξεων που έρχονται εδώ πέρα φέρνουν αυτή την κατάσταση; Δηλαδή, βεβαίως και αλλάζουν τα δεδομένα, όταν έχει ψηφιστεί ένας νόμος που εξισώνει με τέτοιο βάρβαρο τρόπο τα ανώτατα

εκπαιδευτικά ιδρύματά μας με οποιοδήποτε χαρτί που δεν αξίζει ούτε τα λεφτά του χαρτιού πάνω στο οποίο τυπώθηκε.

Ασφαλέςστα και είναι αντισυνταγματική αυτή η εξέλιξη και το έχουμε προσδιορίσει, κύριε Πρόεδρε, από τη συζήτηση της Αναθεώρησης του Συντάγματος ότι τσούκου, τσούκου αυτή η Κυβέρνηση έναν σκοπό έχει, να καταργήσει το άρθρο 16. Μας εξέπληξε! Θα το αφήσει να υφίσταται, τελικά, ως σκιά του εαυτού του, ως κουκλοθέατρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Χήτας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα τοποθετηθούμε και εμείς λίγο στις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας.

Θέλουμε να πούμε το εξής και είναι μια καλή ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα σήμερα, ότι ό,τι συμβαίνει στην Αίθουσα αυτή, κυρίως ανάμεσα σε Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ, είναι τελείως προσχηματικό. Γιατί; Διότι τα δύο αυτά μεγάλα κόμματα, τα οποία φέρουν τεράστιες ευθύνες για όλα τα δεινά τα οποία κουβεντιάζουμε σήμερα, έρχονται σήμερα να μαλώσουν για άλλη μία φορά -γιατί;- για θέματα τέτοια, για να κρατήσουν ζωντανό το ακροατήριό τους, το κομματικό τους πελατολόγιο και -τι να πουν;- να πουν «Να, παιδιά, εδώ είμαστε εμείς, διαφωνούμε. Δείτε ιδεολογικές διαφορές!», ενώ επί της ουσίας είναι το ίδιο πράγμα.

Γιατί, κύριε Πρόεδρε, είναι προσχηματικοί οι καβγάδες τους; Διότι στα μεγάλα και στα σημαντικά συμφωνείτε σε όλα. Συμφωνείτε στις Πρέσπες. Εκεί δεν ήταν αντισυνταγματικό, που ένας ολόκληρος λαός ήταν αρνητικός; Στον διάλογο με την Τουρκία, στη Χάγη, στα εθνικά θέματα, συμφωνείτε στα μεγάλα και σημαντικά! Στην οικονομία, στα ληστροικά μέτρα που συνεχίζει να παίρνει αυτή η Κυβέρνηση, παίρνοντας τη σκυτάλη από σας. Στη μειωμένη επήρεια νησιών που δώσαμε στις συμφωνίες που κάναμε με Ιταλία και με Αίγυπτο και εκεί συμφωνείτε!

Άμα πάρετε τη λίστα με τα «ναι» του ΣΥΡΙΖΑ στα νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας, θα δείτε ότι είστε το κόμμα μέσα στη Βουλή που έχει τα περισσότερα «ναι» στα νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό είναι όλα προσχηματικά, ό,τι κάνετε εδώ πέρα! Στα ΚΥΤ που φυτεύετε ανά την Ελλάδα και στον Έβρο συμφωνείτε! Αυτά είναι τα θέματα τα μεγάλα και τα σημαντικά.

Ε, ας έρθουμε και σήμερα να μαλώσουμε για τις ψευτο-ιδεολογίες μας, τις αριστερές, τις ξεχασμένες, τις παλιές, τις δεξιές -πως τις χαρακτηρίζετε εσείς;- να «ξύσουμε» λίγο και το ακροατήριό μας και τι να πούμε; «Είμαστε ζωντανοί, είμαστε εδώ, παιδιά. Δείτε, χάος μας χωρίζει!». Κανένα χάος. Ταύτιση. Ίδιοι είστε!

Σας απασχολεί καθόλου όλους εσάς εδώ; Διοικήσατε τη χώρα από το 1974 και μετά. Εκατό νομοσχέδια, κυρία Υπουργέ, για την παιδεία ήρθαν. Γιατί έχουμε αυτό το χάλι σήμερα; Σας απασχόλησε ποτέ γιατί πρέπει να μπει η Αστυνομία; Είμαστε αντίθετοι σε αυτό εμείς σήμερα. Θέλουμε ειδική ομάδα φύλαξης, όχι Αστυνομία. Γιατί πρέπει να μπει η Αστυνομία σήμερα μέσα; Το γιατί σας απασχολεί ή σας απασχολεί μόνο ότι μπαίνει; Γιατί; Δεν σας απασχόλησε ποτέ;

Θα σας πούμε εμείς, λοιπόν, τι είναι αντισυνταγματικό, κύριοι, σε όλους εδώ μέσα σήμερα! Αντισυνταγματικό είναι να μην έχουν οι νέοι μας που σπουδάζουν εκεί δουλειά αύριο. Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Αντισυνταγματικό είναι να φεύγουν τα παιδιά μας στο εξωτερικό και γι' αυτό φταίτε όλοι σας! Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Αντισυνταγματικό είναι ένας ο νομοθέτης ο ίδιος, αυτός που νομοθετεί σήμερα τους νόμους, να μην τους εφαρμόζει και να γράφει στα παλιά του τα παπούτσια την κοινωνία! Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Αντισυνταγματικό είναι να μην μπορούν να βγουν από τα σπίτια τους οι Έλληνες. Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Αντισυνταγματικό είναι ένας ολόκληρος λαός να αναγκάζεται να υπακούει καθημερινά σε τηλεοπτικά διαγγέλματα, χωρίς να είναι νόμοι του κράτους, αλλά «αποφασίζω στις 18.00' ότι απαγορεύεται να βγεις έξω και στις 19.00' το αλλάζω», χωρίς να είναι νομοθετήματα αυτά. Είναι διαγγέλματα τηλεοπτικά! Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Να θέλετε με το ζόρι να κάνετε υποχρεωτικό τον εμβολιασμό. Και αυτό είναι αντισυνταγματικό. Αυτά

είναι θέματα σοβαρά. Ποιος φταίει για όλα αυτά; Μα, συμφωνείτε σε όλα αυτά που έχω αναφέρει!

Ξέρετε τι άλλο είναι λυπηρό και όχι αντισυνταγματικό; Τα στοιχεία, τα ευρωπαϊκά στοιχεία για την κατάσταση και την κατάταξη των ελληνικών πανεπιστημίων ανά την Ευρώπη και τον κόσμο, όπου θα έπρεπε να είμαστε μπροστάρηδες και δυστυχώς, είμαστε στην εβδομηκοστή τρίτη θέση στην Ευρώπη, το Καποδιστριακό, το ΕΚΠΑ, εκατοστό ογδοηκοστό στον κόσμο. Διακοσιοστό πέμπτο το ΑΠΘ στον κόσμο!

Αυτά είναι ενδεικτικά και θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά τώρα. Εδώ είναι η λίστα. Πάρτε τα, να δείτε τις ευθύνες σας! Αυτές είναι οι ευθύνες σας αποτυπωμένες σε ένα χαρτί, η κατάντια των πανεπιστημίων μας! Και μιλάμε σήμερα εδώ για φούμαρα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξέρετε τι άλλο είναι προσβλητικό για την Ελλάδα; Διεθνή μέσα ενημέρωσης, όπως η «DIE WELT», να γράφει ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια προσφέρουν έναν ασφαλή παράδεισο για συμμορίες ναρκωτικών. Το καταθέτω για τα Πρακτικά και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και το «REUTERS» να γράφει ότι στα ελληνικά πανεπιστήμια χρονίζει το πρόβλημα με τη διακίνηση ναρκωτικών. Τα πρώτα ήταν αντισυνταγματικά και αυτά που σας διαβάζω τώρα είναι προσβλητικά.

Και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, γιατί θα τα πούμε και αργότερα κατά τη συζήτηση: Θέλετε να βοηθήσετε; Είστε αποφασισμένοι να βοηθήσετε ή θέλετε να παίξετε το πολιτικό σας παιχνίδι για το ακροατήριό σας;

Βγάλτε έξω από την παιδεία και από τα πανεπιστήμια τα κόμματα! Έχετε κάνει τα παιδιά μας, τη νεολαία μας κομματικά ρομπότ. Από το γυμνάσιο τα ποτίζετε, ταμπολιάζετε, τα δηλητηριάζετε, ετοιμάζετε τους αυριανούς στρατούς και έρχεστε σήμερα εδώ υποκριτικά να λύσετε το πρόβλημα. Ε, όχι, λοιπόν, εμείς σας αφηνουμε στη μοναξιά σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Χήτα.

Ο κ. Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος, έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μόλις ακούσαμε την πρόταση της Χρυσής Αυγής. Αυτό έλεγε η Χρυσή Αυγή, «έξω τα κόμματα, έξω οι παρατάξεις από τα πανεπιστήμια!». Αυτό έλεγε η Χρυσή Αυγή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όπα! Αλλάζετε...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό δεν είπατε; «Έξω τα κόμματα και οι παρατάξεις και έχετε κάνει και έχετε φτιάξει».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Τέτοια χτυπήματα εμείς δεν κάνουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μήπως δεν πρέπει οι φοιτητές και τα πανεπιστήμια να έχουν πολιτικές αντιλήψεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Να τα πάρете πίσω! Άλλο το τι καταλάβατε εσείς και άλλο αυτό που είπα εγώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μήπως δεν πρέπει να οργανώνονται και να παλεύουν; Τι πάει να πει «έξω τα κόμματα και έξω...»; Αυτά είπατε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Πάρτε το πίσω!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Να το πάρете πίσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, μην φωνάζετε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά είπατε. Αυτό έλεγε και η Χρυσή Αυγή. Κανένα άλλο κόμμα δεν το έχει πει, επίσημα τουλάχιστον. Έτσι δεν είναι;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Πάμε παρακάτω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Το βρώμικο παιχνίδι, άστο, Θανάση! **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου):** Μισό λεπτό, κύριε Παφίλη.

Κύριε Χήτα, ακούστε με. Εάν νομίζετε ότι αλλοιώθηκε το περιεχόμενο, θα σας δώσω τον λόγο, γιατί είναι με τη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 67, οπότε να διευκρινίσετε την αλλοίωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Μα, προφανώς!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λοιπόν, ακούμε όλοι και μυαλό έχουμε και ξέρουμε.

Εμείς δεν καταθέσαμε πρόταση αντισυνταγματικότητας, παρ' ότι θεωρούμε ότι όντως -και θα καταλάβετε γιατί- είναι αντισυνταγματικά, γιατί το θέμα είναι πολιτικό. Καθαρά πολιτικό είναι το θέμα. Φυσικά, υπάρχουν θέματα αντισυνταγματικότητας. Βεβαίως.

Όμως, για όσους μας βλέπουν και μας ακούν θα ήθελα να σημειώσω μερικά πράγματα.

Πρώτο θέμα: Η εμπειρία όλων αυτών των χρόνων από τα θέματα της αντισυνταγματικότητας είναι ότι ποτέ δεν απορρίφθηκε νόμος στη Βουλή, εκτός αν υπάρχει καμιά εξαίρεση από το 1974 και μετά για δυο, τρία χρόνια, ποτέ, ούτε ένας νόμος, ούτε άρθρα για λόγους αντισυνταγματικότητας. Γιατί; Διότι όποιος έχει εκατόν πενήντα έναν αποφασίζει ποιο είναι συνταγματικό και ποιο δεν είναι. Τα αλλά είναι υποκρισίες.

Δεύτερον, από όσο γνωρίζω -δεν θέλω να είμαι απόλυτος, αλλά έτσι είναι- όταν είναι στην αντιπολίτευση ένα κόμμα, κάνει ενστάσεις αντισυνταγματικότητας, τις απορρίπτει το άλλο, περίπου για ίδια ζητήματα. Όταν αλλάζει η κυβέρνηση, γίνεται ακριβώς το αντίθετο, το ανάποδο. Δηλαδή η κυβέρνηση υποστηρίζει τη συνταγματικότητα και η αντιπολίτευση αρχίζει πάλι την αντισυνταγματικότητα. Και όλο αυτό το γαϊτανάκι είναι μια κοροϊδία -κατά τη γνώμη μας- απέναντι στον ελληνικό λαό. Δεν υποτιμάμε τη συζήτηση.

Τρίτο θέμα: Καμμία κυβέρνηση -από όσο γνωρίζω και από όσο γνωρίζουμε μάλλον- δεν κατάργησε νόμους που είχε χαρακτηρίσει ως αντιπολίτευση αντισυνταγματικούς.

Υπάρχει πουθενά εισηγητική έκθεση -μπορεί να υπάρχει κάποια εξαίρεση-, που να λέει ότι καταργούμε τον νόμο τάδε του ΣΥΡΙΖΑ, που είχατε κάνει ενστάσεις, γιατί ήταν αντισυνταγματικός ή του ΣΥΡΙΖΑ σε όλες τις αλλαγές της νομοθεσίας, που να λέει ότι ήταν αντισυνταγματικός; Όχι, δεν γίνεται αυτό.

Και βέβαια, εδώ υπάρχει μία παράμετρος -διότι, μιλάτε για δημοκρατία, ανεξαρτησία κ.λπ.- ότι υπερισχύει το Ευρωενωσιακό Δίκαιο του Ελληνικού. Ναι ή όχι; Αυτό το έχετε δεχτεί όλοι σας, πλην του ΚΚΕ. Αυτό είναι ή όχι παραβίαση της εθνικής -ας πούμε- ανεξαρτησίας; Είναι.

Πέμπτο θέμα, το οποίο είναι το σημαντικότερο: Το Σύνταγμα το κάνετε λάστιχο. Το ερμηνεύει η κάθε κυβέρνηση όπως ακριβώς θέλει κάθε φορά. Μη μου λέτε και για το Συμβούλιο Επικρατείας, κύριε Πλεύρη. Εγώ δεν λέω ότι όλες οι αποφάσεις είναι έτσι, αλλά δρα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και το Συμβούλιο Επικρατείας διορίζεται από τις κυβερνήσεις. Δεν λέω ότι δεν υπάρχουν και σωστές αποφάσεις ή ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι που αντιστέκονται. Μιλάω για το Συμβούλιο Επικρατείας σαν όργανο συνολικά.

Επομένως, κάθε κυβέρνηση ερμηνεύει κατά το δοκούν, όπως το είδαμε και τώρα. Ακούσαμε την ερμηνεία των υπολοίπων, ακούσαμε και την ερμηνεία του κ. Πλεύρη και μάλιστα με ντοκουμέντα. Τι νομίζετε; Ότι θα μας πείσετε και θα το πιστέψουμε; Όχι, βέβαια.

Παραδείγματος χάριν, λέει το άρθρο 16: «Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με πλήρη αυτοδιοίκηση». Λέει «με πλήρη αυτοδιοίκηση». Να σας ρωτήσω: Η ισοτίμηση των πτυχίων τι είναι; Το παραβιάζει ή όχι, όταν πάει ένας σε ένα ιδιωτικό κολέγιο και στην πραγματικότητα ισοτιμείται το πτυχίο, με εκείνα τα κόλπα που έχετε κάνει, με πανεπιστημιακό; Αυτό το έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν το βάζετε και αυτό ως αντισυνταγματικό; Είναι αντισυνταγματικό ή δεν είναι; Τι υπερισχύει; Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η γενικότερη στρατηγική. Αυτό είναι ένα θέμα.

Τώρα για τα υπόλοιπα. Λέει «πλήρης αυτοδιοίκηση». Εδώ γίνεται ένα παιχνίδι με την αυτοδιοίκηση και αυτό είναι πολιτική

απόφαση. Διότι δεν κρατήσατε τους φύλακες και τους διώξατε, τους απολύσατε και γιατί δεν υπάρχουν δημόσιοι υπάλληλοι, που θα είναι μέσα στο πανεπιστήμιο και αυτοί θα επιβλέπουν -τέλος πάντων-, θα βοηθάνε στο να μην υπάρχουν τέτοια θέματα. Γιατί δεν το κάνετε; Γιατί βάζετε Αστυνομία μέσα στο πανεπιστήμιο; Μέσα στο πανεπιστήμιο!

Μιλάτε για εγκληματικότητα. Πέστε μας όλοι σας, τόσα χρόνια αυτός ο χαμός που γίνεται στα πεζοδρόμια -μια και λέτε για παραεμπόριο-, αυτό το πάρε-δώσε των ναρκωτικών που γίνεται, γιατί δεν το έπιασε η αστυνομία; Ήταν θέμα ότι βρίσκονταν μέσα; Όχι. Δεν μπορούσαν να το πιάσουν απ' έξω; Η Αστυνομία όμως, κατεβάζει πέντε χιλιάδες ΜΑΤ στη διαδήλωση. Μια μέρα θα ζητήσουμε να μας πείτε πού είναι οι αστυνομικοί και τι στόχο έχουν, διότι αντί να χτυπάνε το έγκλημα, πάνε και κατευθύνονται απέναντι στις κινητοποιήσεις του λαού. Επομένως, λέμε ότι με βάση τις ερμηνείες που κάνει ο καθένας, εμείς θεωρούμε ότι είναι αντισυνταγματικά, γενικά και όχι ότι είναι θέμα νομικών επιχειρημάτων.

Και τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 16 «Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες, στα κρατικά εκπαιδευτήρια». Δηλαδή δωρεάν παιδεία. Δεν το σβήνετε καλύτερα; Κοροϊδεύετε τον κόσμο! Ποια δωρεάν παιδεία; Όλες οι γενιές πληρώνουν τα μαλλιά της κεφαλής τους, για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν μία θέση. Και έρχεστε σήμερα και κόβετε τριάντα χιλιάδες κυρίως φτωχόπαιδα από το πανεπιστήμιο, γιατί έτσι θέλετε.

Επομένως, εμείς υποστηρίζοντας αυτή την πρόταση, θεωρούμε ότι το ζήτημα είναι γενικότερα πολιτικό και πρέπει να σταματήσει η πολύ ανύψωση του Συντάγματος. Σε άλλη περίπτωση θα μπορούσατε να αποφασίσετε διαφορετικά. Και εκείνο θα ήταν αντισυνταγματικό και ας ήταν το αντίθετο. Αυτή είναι η κατάσταση, για να μην έχει και ο λαός αντιπάτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Παφίλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Σκανδαλίδη, θέλετε να ξαναμιλήσετε; Εφόσον λείπει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ορίστε. Αν και νομίζω έχει εξαντληθεί το θέμα.

Κύριε Σκουρλέτη, ο κ. Φίλης μίλησε ως λέγων. Εσείς μπορείτε να μιλήσετε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Έχω δώσει τον λόγο στον κ. Σκανδαλίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω για δύο δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Να σας εξηγήσω...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Νομίζω ότι ο Κανονισμός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστε να σας πω, να θυμηθούμε λίγο τον Κανονισμό. Σύμφωνα με το άρθρο 68, έχει δύο περιπτώσεις προσωπικού. Η πρώτη είναι για συμπεριφορά που ήταν απρεπής απέναντί σας ή υβριστική και το δεύτερο αν αλλοιώθηκε αυτό που είπατε.

Δώστε μια διευκρίνιση σε αυτό που είπατε, να θεωρηθεί λήξαν το θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Νομίζω ότι ο Κανονισμός βρίσκει εφαρμογή και στα δύο, που είπατε, κύριε Πρόεδρε. Και αλλοιώθηκαν αυτά που είπα, αλλά και η συμπεριφορά ήταν απρεπής-στατη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δώστε μία διευκρίνιση. Δεν είπα τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν είπα τίποτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Είπατε ότι κάτι παρόμοιο είπατε κάποιο άλλο κόμμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Παρομοίωσε την Ελληνική Λύση, ένα κόμμα κόσμημα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, που από εσάς, κύριε Πρόεδρε, από το Προεδρείο μέχρι τον τελευταίο υπάλληλο της Βουλής, μιλάνε όλοι για την Ελληνική Λύση, για την ποιότητα των παιδιών αυτών και τη δουλειά τους εδώ μέσα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εγώ είπα ότι αυτό το έλεγε η Χρυσή Αυγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Παφίλη, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Και έρχεται -είναι η τρίτη φορά που το κάνει το ΚΚΕ αυτό- και μας συγκρίνει με κάποιους καταδικασμένους στη φυλακή! Είναι απίστευτο αυτό το πράγμα! Τουλάχιστον του το επιστρέφω πίσω!

Είναι απαράδεκτο αυτό πράγμα για εμάς, κύριε Παφίλη, γιατί πλέον πέρασε ενάμισης χρόνος και γνωρίζομαστε. Τα χτυπήματα κάτω από τη μέση είναι ύπουλα. Εμείς δεν τα κάνουμε ποτέ. Τι είπα, κύριε Παφίλη; Δεν είπα έξω οι πολιτικοί από τα πανεπιστήμια. Είπα έξω τα κόμματα από τα πανεπιστήμια, όχι η πολιτική. Προφανώς και πρέπει να υπάρχει πολιτική και καλώς κάνει, αλλά μην παρερμηνεύετε και μην έχετε τέτοια εμμονή με την Ελληνική Λύση. Δεν είμαστε εμείς ο εχθρός σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Γίνετε σαφείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Και τελειώνω, γιατί ήταν φαιδρότητες, κύριε Πρόεδρε, αυτά που ειπώθηκαν για την Χρυσή Αυγή.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, στο καταστατικό μας -και θα το πάρει και ο κ. Παφίλης- δεν ζητάμε κατάργηση της δημοκρατίας ούτε αρνούμαστε τον έλεγχο των οικονομικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν σας ταύτισε με τη Χρυσή Αυγή. Είπε ένα επιχείρημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν φαντάζομαι να αρνείται κάποιο άλλο κόμμα έλεγχο οικονομικών. Είμαστε στη διάθεσή σας.

Σας παρακαλώ πολύ να μην ξαναγίνει αυτό το ολίσθημα. Είναι ντροπή. Νομίζω ότι περάσαμε σε μια άλλη εποχή, κύριε Παφίλη πλέον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία, δόθηκε η διευκρίνιση.

Ελάτε, κύριε Σκανδαλίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο, τρεις κουβέντες θέλω να πω, αυτή τη φορά πιο πολιτικές, γιατί με προκάλεσε η τοποθέτηση του κ. Πλεύρη. Ουσιαστικά τεκμηρίωσε την τοποθέτησή του πάνω στην έκθεση της επισημονικής επιτροπής και ανέλυσε τη διαφορά του σκληρού πυρήνα των δικαιωμάτων με τα υπόλοιπα και για το πως είναι χρέος της κεντρικής κρατικής διοίκησης να αντιμετωπίζει παρόμοια προβλήματα.

Θέλω να κάνω δύο, τρεις πολύ προφανείς πολιτικές παρατηρήσεις. Είναι τυχαίο ότι κανείς μέχρι τώρα, σε καμία κυβέρνηση δεν σκέφτηκε να πάει ένα βήμα πιο πέρα και να βάλει την Αστυνομία στα πανεπιστήμια; Όχι. Είναι τυχαίο ότι διαδοχικοί νόμοι προσπαθούσαν να προσεγγίσουν το θέμα, έτσι ώστε να μην καταργούν το αυτοδιοίκητο, σύμφωνα και με τη δήλωση του κ. Χρυσόγιοι όταν κατέβασε τον νόμο για το άσυλο; Είναι τυχαίο ότι ο δικός σας νόμος για το άσυλο δεν λειτούργησε, δηλαδή, δεν έλυσε το συγκεκριμένο πρόβλημα;

Και πάτε τώρα ένα βήμα πιο πέρα. Ποιο είναι αυτό το βήμα; Έχει καθαρά πολιτική διάσταση. Είστε της λογικής «πονάει δόντι, κόβει κεφάλι». Είστε της λογικής πώς απαντά μια αυταρχική εξουσία σε μια αναγκαία μεταρρύθμιση.

Ενώ ποια θα ήταν μια προοδευτική μεταρρύθμιση; Όταν λέμε ότι οι πρυτανικές αρχές δεν κάνουν τη δουλειά τους όπως πρέπει, υπάρχουν δύο λόγοι. Ο ένας είναι η πολιτική τους βούληση και η δυνατότητά τους και ο δεύτερος είναι οι προϋποθέσεις με βάση τις οποίες μπορούν να κάνουν αυτή τη δουλειά, για να μείνει το αυτοδιοίκητο. Αντί, λοιπόν, να φτιάξετε τις προϋποθέσεις, για να κάνουν καλά τη δουλειά τους και να παραμείνει αυτοδιοίκητο το πανεπιστήμιο, εσείς διαλέγετε το αντίθετο. Διαλέγετε να τις υποκαταστήσετε. Αυτό γίνεται για τον δήμαρχο που δεν ασκεί κρατική εξουσία όταν του ανατίθεται, που παρανομεί.

Θα ήταν πιο λογικό να φέρετε μια σειρά κυρώσεων για αυτούς που δεν ασκούν την κρατική εξουσία που τους ανατίθεται. Αυτός είναι δημόσιος οργανισμός και η μεταρρύθμιση που πρέπει να γίνει και όχι να του αφαιρέσετε τις εξουσίες και τις δυνατότητες, που είναι πολύ πιο σοβαρό από τον δήμο ή από έναν γενικά δημόσιο οργανισμό.

Άρα, θα έπρεπε, αν θέλετε να μεταρρυθμίσετε το θέμα και να το λύσετε πραγματικά, να φέρετε συμπληρωματικά επιλογές που να έχουν σχέση με τη δυνατότητα που έχουν οι πρυτανικές αρχές να ασκήσουν το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου.

Δεν το κάνετε αυτό. Δεν τολμάτε να το κάνετε. Και φέρνετε την εύκολη λύση, την Αστυνομία στα πανεπιστήμια. Σας λέμε ότι δεν υπάρχει πουθενά Αστυνομία στα πανεπιστήμια σε κανένα μέρος του κόσμου. Και εσείς λέτε ότι εδώ υπάρχει μία ιδιαιτερότητα, γιατί γίνονται αυτά τα ανείπωτα πράγματα που περιγράφει ο καθένας με τον δικό του τρόπο. Δεν είναι έτσι, όμως.

Η μεταρρύθμιση απαιτεί βάθος, προοδευτικό πνεύμα και θεσμική λειτουργία. Δεν καταργείς τον θεσμό, όταν θέλεις να κάνεις μια μεταρρύθμιση. Τον ενισχύεις και τον κάνεις να μπορεί να κάνει τη δουλειά του. Αυτή είναι η θεμελιώδης διαφορά και αυτό είναι το αντισυνταγματικό. Το αυτοδιοίκητο προϋποθέτει ότι οι πρυτανικές αρχές και η διοίκηση του πανεπιστημίου έχουν τους όρους και τις προϋποθέσεις να ασκήσουν το αυτοδιοίκητο. Εσείς καταργείτε το αυτοδιοίκητο. Είναι αντισυνταγματικό, αυτόχρονα πολιτικά, όπως θα έλεγε και ο κ. Παφίλης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σκουρλέτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε τέσσερα σημεία συγκεκριμένες διατάξεις που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο που συζητάμε, έρχονται κατάφορα ενάντια στις συνταγματικές αρχές.

Το πρώτο είναι η εγκατάσταση των συστημάτων ασφαλείας και σημάτων, ο έλεγχός τους και η καταγραφή τους.

Το δεύτερο είναι η ομάδα προστασίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, δηλαδή της Αστυνομίας υπό την υπαγωγή της ΕΛΑΣ.

Το τρίτο είναι οι ρυθμίσεις Πειθαρχικού Δικαίου στα ΑΕΙ, έξω από τη δυνατότητα που δίνεται στη βάση του αυτοδιοίκητου από τα ίδια τα πανεπιστήμια να αντιμετωπίζουν αυτά τα ζητήματα μέσα από τους δικούς τους κανονισμούς.

Το τέταρτο εκβιαστικό στοιχείο είναι ότι αν δεν υπάρξει προσαρμογή εκ μέρους των πανεπιστημίων σε αυτές διατάξεις, τότε θα υπάρξει αντίστοιχη επίπτωση στην κατανομή των ετήσιων τακτικών επιχορηγήσεων, που είναι συνταγματική υποχρέωση. Άρα, αυτή τίθεται υπό αίρεση και υπό έλεγχο. Αν τα πανεπιστήμια, αρνούμενα να λειτουργήσουν στη βάση του συνταγματικά κατοχυρωμένου αυτοδιοίκητου, δεν εφαρμόσουν αυτά που έρχεστε σήμερα εσείς να θεσπίσετε, θα τους κόψετε τα λεφτά.

Προσέξτε, όμως. Πρόσφατα έγινε συνταγματική Αναθεώρηση. Τοποθετήθηκε η ελληνική Βουλή και δεν άλλαξε το άρθρο 16. Το αγνοείται; Είχε καμιά έννοια όλη αυτή η συζήτηση;

Πώς έρχεστε, λοιπόν, και βάζετε στην άκρη όλη αυτή τη συζήτηση στην παρούσα Βουλή, την προηγούμενη Βουλή που ξεκίνησε τη διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης και μας λέτε ότι υπάρχει ένα γενικευμένος έλεγχος, κοινώς ένας έλεγχος που είναι πάνω από το αυτοδιοίκητο. Προσέξτε, είναι ασύμβατες έννοιες. Το συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων και ο γενικευμένος κοινός έλεγχος είναι ασύμβατες έννοιες. Δεν μπορείτε να επικαλείστε αυτό το οποίο είναι αυτονόητο, όπως η διάπραξη συγκεκριμένων ποινικών αδικημάτων, όπου προβλέπονται συγκεκριμένες διαδικασίες για να έρθει η αστυνομία όταν απειλείται η ζωή. Φέρατε δυο φορές νόμους γύρω από αυτό το θέμα. Δεν φέρατε; Και τώρα έρχεστε και χτυπάτε ακριβώς τον πυρήνα των συνταγματικών αρχών του πλήρους αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων και της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Οδηγείτε τα πράγματα σε περιπέτειες. Είναι προφανές. Διότι αυτός ο νόμος, πέρα από το γεγονός ότι δεν θα εφαρμοστεί στην πράξη -όπως και έχετε τέτοιες εμπειρίες μεταπολιτευτικά-, θα καταπέσει και συνταγματικά. Παρ' όλα αυτά, εσείς αδιαφορείτε.

Προσέξτε να δείτε. Ολοένα και περισσότερο -εγώ δεν θα πω αυτό που είπε ο κ. Παφίλης- δεν θυμίζετε τη Νέα Δημοκρατία της πρώτης μεταπολιτευτικής περιόδου. Θυμίζετε την Ελληνική Λύση. Ειλικρινά δεν ξέρω, αλλά ελπίζω η τηλεόραση να βάξει τίτλους όταν μιλάνε οι εκπρόσωποι των κομμάτων, για να μην μπερδεύονται. Η επιχειρηματολογία που έχουμε ακούσει από εσάς όλες τις προηγούμενες ημέρες σας ταυτίζουν και σας κάνουν έναν ενιαίο πολιτικό χώρο.

Είναι η Νέα Δημοκρατία μετά την τομή της ανάληψης της Προ-

εδρίας από τον Αντώνη Σαμαρά, η οποία κόβει τους δεσμούς της με τη μεταδικτατορική καραμανλική Νέα Δημοκρατία. Είναι η Νέα Δημοκρατία του Βορίδη, του Γεωργιάδη, του ΛΑΟΣ. Δεν ξέχασα εσάς.

Είναι η Νέα Δημοκρατία, η οποία ολοένα και περισσότερο, τελικά, τη συγκρίνουμε με τις συνταγματικές προθέσεις-ερμηνείες που κάνει ο κ. Ερντογάν. Εκεί βλέπουμε τέτοιου είδους συνταγματικές ερμηνείες.

Νομίζω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να σεβαστείτε το Σύνταγμα, να αντιμετωπίσουμε, αν θέλετε, από κοινού τα όποια ζητήματα παραβατικότητας που υπάρχουν, που είναι μεμονωμένα. Σταματήστε αυτήν την προπαγάνδα, η οποία μαζί με την αρωγή των μέσων μαζικής ενημέρωσης, περίπου παρουσιάζει τα ελληνικά πανεπιστήμια σαν άντρο ακολασίας και οτιδήποτε άλλο και κάντε το αυτονόητο: Βάλτε τα θεμέλια μιας πολιτικής ουσιαστικής φύλαξης των πανεπιστημίων μέσα από μόνιμες προσλήψεις, που την ευθύνη της οργάνωσης αυτής της φύλαξης θα την έχουν οι πρυτανικές αρχές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βρούτσος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, από το πρωί που ξεκίνησε η διαδικασία της συζήτησης αυτού του καινοτόμου μεταρρυθμιστικού νομοσχεδίου για την παιδεία, παρακολουθούμε ένα θέατρο μέγιστης υποκρισίας μέσα στη Βουλή.

Από τις πολιτικές δυνάμεις της αδράνειας και της οπισθοδρόμησης λυσσαλέα επιχειρείται η εμποδισή της συζήτησης του νομοσχεδίου. Το είδαμε στην αρχή της συζήτησης, όταν από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ μπήκε επίμονα η πρόταση να διακοπεί η συζήτηση στη Βουλή και να σταματήσει η λειτουργία της Βουλής, ενώ την ίδια ώρα υποκριτικά καλούσε τον κόσμο σε συγκεντρώσεις και συγκρούσεις!

Τώρα κάνει το δεύτερο βήμα: Συντονισμένα αυτές οι πολιτικές δυνάμεις της αδράνειας έρχονται και επικαλούνται άκρως υποκριτικά το Σύνταγμα στη βάση της αντισυνταγματικότητας του νόμου που σήμερα συζητάμε στην Ολομέλεια, για να εμποδίσουν και πάλι τη συζήτησή του.

Τα στοιχεία τα οποία επικαλούνται στη βάση της αντισυνταγματικότητας είναι δύο: Πρώτον, η κατάργηση του αυτοδιοικητού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης των πανεπιστημίων και δεύτερον, ο περιορισμός της πανεπιστημιακής ακαδημαϊκής ελευθερίας. Έτσι είναι. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Προσπικώ, κύριε Πρόεδρε, ως πολίτης, ως Βουλευτής όλα αυτά τα χρόνια και Υπουργός, τα βιώματα που έχω -και νομίζω ότι είναι κοινά βιώματα του συνόλου του ελληνικού λαού- είναι αυτό που καταγράφεται δημοσκοπικά στην κρίσιμη ερώτηση «Θέλετε αλλαγές ή όχι στην παιδεία, για το κρίσιμο ζήτημα των πανεπιστημίων»;, είναι ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Σήμερα πραγματικά δεν τηρείται το Σύνταγμα, ούτε το αυτοδιοικητο ούτε αυτό της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Διότι δεν μπορεί να είναι ακαδημαϊκή ελευθερία το «χτίσιμο» πρυτάνεων, ούτε μπορεί να είναι ακαδημαϊκή ελευθερία να βάζουμε ταμπέλες σε πρυτάνεις των πανεπιστημίων, γεγονότα που δεν συμβαίνουν πουθενά αλλά στον κόσμο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Για τον Κατσαφάδο πες μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Και την ίδια στιγμή το αυτοδιοικητο και η τεκμηρίωση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Να μας πει για τον Κατσαφάδο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Φίλη, πρώτον, με σεβασμό, δεν σας διέκοψα. Δεύτερον, αν αρχίσουμε τώρα να ονοματολογούμε τις ευθύνες του ΣΥΡΙΖΑ, τις ρίζες και τη διασύνδεση του ΣΥΡΙΖΑ με τις δυνάμεις της βίας και την παρακίνηση τέτοιων δυνάμεων στα πανεπιστήμια, θα συζητάμε μήνες. Όμως, εν πάση περιπτώσει...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δεν σέβεστε, όμως, την ιστορία. Τον Υπουργό σας, τον τραμπούκο...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Φίλη, δεν γράφονται αυτά που λέτε, αλλά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τον κάνατε Υπουργό, τον τραμπούκο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Φίλη, είναι το θέμα μας αυτό; Είναι δυνατόν να μιλάτε έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ! Είναι το θέμα μας αυτό τώρα; Είναι δυνατόν να μιλάτε έτσι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, περιφρουρήστε τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεχίστε, κύριε Βρούτση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Βλέπετε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τελεί σε σύγχυση και πανικό, βλέπει τη δημοσκοπική κατρακύλα, βλέπει ότι έχει μπει στη γωνία και δεν μπορεί να αρθρώσει κουβέντα, αλλά τι κάνει; Διακόπτει, κάτι που δεν κάναμε ποτέ εμείς με σεβασμό στις τοποθετήσεις τους.

Η πραγματικότητα, κύριε Πρόεδρε, είναι η εξής: Σήμερα δεν τηρείται το Σύνταγμα. Σήμερα δεν μπορούν ελεύθερα οι καθηγητές και οι πρυτάνεις να μιλήσουν μέσα. Σήμερα δεν μπορούν να διακινηθούν ελεύθερα οι ιδέες μέσα στα πανεπιστήμια. Σήμερα παραβιάζεται η ακαδημαϊκή ελευθερία.

Και αυτό, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, επιχειρούμε να αλλάξουμε. Και αυτά που θέτετε ως αντισυνταγματικότητα πριν από λίγο ο εξαιρετικός νομικός, ο κ. Πλεύρης, τα τεκμηρίωσε και σας απάντησε με τα άρθρα του Συντάγματος, επικαλείται τις δύο αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και αυτό που πολλές φορές επικαλείστε, τη Νομική Υπηρεσία της Βουλής, που λέει ότι όχι μόνο είναι συνταγματικές, αλλά προαπίζουν το Σύνταγμα οι νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και της Υπουργού, της κ. Κεραμέως. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τι κρύβεται, όμως, από πίσω; Πολύ απλά κρύβεται ότι την Ελλάδα, που πρέπει να αλλάξει και πρέπει να αλλάξει με μεταρρυθμίσεις, αυτή η Κυβέρνηση έχει την πολιτική βούληση να την αλλάξει και να την πάει μπροστά. Και εσείς, ως δυνάμεις της αδράνειας, δεν θέλετε να αλλάξει τίποτα. Θέλετε να παραμείνουμε στάσιμοι στο ίδιο σημείο που είμαστε, ουραγοί σε πολλά πράγματα τα οποία στο χώρο της παιδείας τα βλέπουμε μπροστά μας για πολλά χρόνια, όπως το επικαλέστηκε και ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος και μένουμε αδρανείς και δεν κάνουμε τίποτα.

Κοιτώντας, λοιπόν, την Κυβέρνηση, την Υπουργό Παιδείας, τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, το σύνολο των Ελλήνων, γιατί σε αυτούς έχουμε αναφορά, κύριε Φίλη, λέμε: Προχωρήστε τη μεταρρύθμιση! Η Ελλάδα θα αλλάξει, δεν θα μας εμποδίσουν οι δυνάμεις της οπισθοδρόμησης και της αδράνειας. Προχωρήστε, κυρία Υπουργέ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ. Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο για να κλείσει ο κύκλος της συζήτησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν ειπώθηκε κάτι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα θέμα τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν υπάρχει θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα θέμα. Ο κ. Βρούτσος είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ συνδέεται με δυνάμεις βίας. Αν έχει στοιχεία, να τα πάει στον εισαγγελέα, αλλιώς να ανακαλέσει και να μην γραφτεί στα Πρακτικά. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Αυτές οι εποχές τελείωσαν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δώστε μια διευκρίνιση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ας απαντήσει ο κ. Σκουρλέτης για τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για τον Κουφοντίνα και γιατί δεν διέγραψε τα στελέχη του που ζητάνε την απελευθέρωσή του. Αυτό να απαντήσει πρώτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ντροπή σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα πάρετε τα Πρακτικά και αν νομίζετε ότι υπάρχει πρόβλημα, υπάρχει και η

προσφυγή. Δεν μιλάω ποινικά, υπάρχει και η Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας αν νομίζετε ότι είναι κάτι υπερβολικό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν είναι για εσάς προκλητικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μα, για αυτό είπα να δώσει διευκρίνιση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Απάντησα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, εκ μέρους της Κυβέρνησης θα ήθελα να απαντήσω με τέσσερα σημεία στις θέσεις που έχουν αναπτυχθεί από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σχετικά με τη συνταγματικότητα των ρυθμίσεων που συζητούμε.

Σημείο πρώτο, η αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων συνεχεται άμεσα, συνδέεται άμεσα με τη συνταγματική επίσης αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας και επί της αρχής και λειτουργικά. Η αυτοδιοίκηση υπηρετεί την ακαδημαϊκή ελευθερία, δηλαδή, την αδέσμευτη επιστημονική σκέψη, την έρευνα, τη διδασκαλία, το ατομικό δικαίωμα του πανεπιστημιακού ερευνητή ή δασκάλου το οποίο ασκείται ως οργανωμένη δραστηριότητα εντός του πλαισίου λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ένα δικαίωμα που δεν επιδέχεται περιορισμούς πέραν εκείνων που απορρέουν από την υποχρέωση σεβασμού εκ μέρους του πανεπιστημιακού δασκάλου, του ερευνητή των λοιπών διατάξεων του Συντάγματος.

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων οριοθετείται από δραστηριότητες ακαδημαϊκού χαρακτήρα και για να το πούμε απλά, το αυτοδιοίκητο είναι αρμοδιότητα καθ' ύλην, όχι κατά τόπο.

Σημείο δεύτερο. Ο νομοθέτης έχει όχι την ευχέρεια, έχει την υποχρέωση να περιφρουρήσει αυτό το δικαίωμα, αυτήν την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας, να διασφαλίσει την ακώλυτη άσκηση του έργου των πανεπιστημίων, όπως έχει κρίνει επανειλημμένως το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Έκφραση αυτής της υποχρέωσης είναι και η γενική αστυνομική αρμοδιότητα για την πρόληψη και καταστολή αξιόποινων πράξεων. Αυτήν ακριβώς οργανώνει και θεσπίζει με τη σύσταση της ΟΠΠΙ, ένα ειδικό σώμα αστυνόμευσης, ο νομοθέτης εκτιμώντας, με βάση τα αναντίρρητα δεδομένα που έχουμε στη διάθεσή μας, ότι πρέπει να ενισχυθεί η ασφάλεια των πανεπιστημίων μας.

Σημείο τρίτο, αυτή η γενική αστυνόμευση που συζητούμε συνιστά αρμοδιότητα -το είπε προηγουμένως εξαιρετικά ο κ. Πλεύρης- του σκληρού κρατικού πυρήνα, έγκειται αποκλειστικά στην Ελληνική Αστυνομία και δεν περιορίζεται καθ' ύλην τοπικά από την αρμοδιότητα κανενός άλλου οργάνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν υπάρχει ζήτημα ασφάλειας, ζήτημα αξιόποινων πράξεων, ζήτημα εγκλημάτων των Ποινικών Δικαίων, όλοι οι δημόσιοι χώροι είναι ίδιοι. Και στους χώρους των ΑΕΙ εφαρμόζεται, όπως παντού στην ελληνική επικράτεια, από αστυνομικά όργανα, ο νόμος του κράτους. Αυτό ακριβώς έκρινε και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής το 2019, το 2021 εκ νέου.

Και σας θυμίζω ότι με βάση το ν.4623 προβλέπεται ρητά ότι οι αστυνομικές αρχές μπορούν να ασκούν εντός των πανεπιστημίων όλες τις κατά νόμο αρμοδιότητές τους και να παρεμβαίνουν σε περίπτωση τέλεσης αξιόποινων πράξεων χωρίς καμμία ανάμειξη των πανεπιστημιακών αρχών και αυτό γίνεται ακριβώς για να θωρακίσουμε ακόμα περισσότερο τα συνταγματικά δικαιώματα.

Ερώτημα: Μπορεί αυτή η άσκηση αστυνομικών καθηκόντων να ανατεθεί σε ιδιωτικές εταιρείες; Ρητή απάντηση της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας: Όχι, διότι εγγράφεται στον σκληρό πυρήνα του κράτους, συνιστά αρμοδιότητα που δεν μπορεί να εκχωρηθεί.

Απόφαση 2192/2014 του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε ότι η εθνική άμυνα, η δημόσια τάξη, η κρατική ασφάλεια, ειδικότερες εκφάνσεις των οποίων αποτελεί η πρόληψη και η καταστολή του εγκλήματος ως κατ' εξοχήν δημόσιες εξουσίες και εκφράσεις κυριαρχίας αποτελούν αρμοδιότητες αναπόσπαστες

από τον πυρήνα της κρατικής εξουσίας. Για τον λόγο αυτό το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει κρίνει ότι δεν μπορεί να παραχωρηθεί αυτή η αρμοδιότητα, η οποία αγγίζει τον σκληρό πυρήνα του κράτους.

Όπως επίσης δεν μπορεί να υπαχθεί ένα Σώμα που ασκεί πλήρη αστυνομικά καθήκοντα στις πρυτανικές αρχές, γιατί αυτή η κρατική αρμοδιότητα ανήκει ακριβώς στον πυρήνα του κράτους και κατά νόμο έχει ανατεθεί αποκλειστικά στην Ελληνική Αστυνομία και για έναν ακόμα λόγο. Ο ίδιος ο χαρακτήρας αυτών των αυτοδιοικητικών αρχών, όπως είναι τα πανεπιστήμια, όπως είναι οι ΟΤΑ δεν συνάδει με την άσκηση εκ μέρους των οργάνων τους αστυνομικών αρμοδιοτήτων.

Να το πούμε πολύ απλά: Θα δώσει ο πρύτανης εντολή για σύλληψη; Ο πρύτανης βεβαίως θα ασχοληθεί με τα θέματα τα ακαδημαϊκά. Όπως δεν νοείται η Αστυνομία να παρέμβει στις εξετάσεις στο πανεπιστήμιο, με τον ίδιο τρόπο δεν νοείται ο πρύτανης να κάνει τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, να συλλάβει τον έμπορο ναρκωτικών, να επεμβεί δηλαδή στον σκληρό πυρήνα της δημόσιας εξουσίας.

Και θα συμφωνήσω απολύτως με τον κ. Πλεύρη, ότι προκαλούν εντύπωση οι ενστάσεις που κατέθεσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. ΣΥΡΙΖΑ, καμμία τεκμηρίωση. ΜέΡΑ25, καμμία τεκμηρίωση. Το Κίνημα Αλλαγής έχει μια τεκμηρίωση.

Επιτρέψτε μου, όμως κύριε Σκανδαλίδη, να επισημάνω το εξής, για να είμαστε ξεκάθαροι. Γράφετε στην πρότασή σας: «Δημιουργώντας μάλιστα επί τούτου ειδικά αστυνομικά τμήματα στους χώρους των ΑΕΙ, αυτό είναι ευθέως αντισυνταγματικό».

Το διαψεύδουμε, κύριε Σκανδαλίδη, δεν υπάρχει πουθενά αυτό στο νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει καμμία ίδρυση αστυνομικού τμήματος. Να είμαστε ξεκάθαροι.

Σημείο τέταρτο και κλείνω κύριε Πρόεδρε. Άλλο αυτοδιοίκητο, άλλο αυτονομία. Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας το αυτοδιοίκητο περιορίζεται στην εφαρμογή των κανόνων δικαίου που διέπουν την οργάνωση, τη λειτουργία των πανεπιστημίων μας. Άλλο αυτό και άλλο το δικαίωμα να θεσπίζεις κανόνες, που είναι ένα δικαίωμα που το έχουμε όλοι εμείς από κοινού. Αυτό είναι η αυτονομία. Τα πανεπιστήμια μας δεν έχουν αυτονομία, έχουν αυτοδιοίκητο. Υπάρχει μια πολύ σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο.

Θα σας το πω με ένα παράδειγμα. Ο νομοθέτης θέτει τους κανόνες, βάσει των οποίων εκλέγονται οι καθηγητές στα πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια εφαρμόζουν αυτούς τους κανόνες. Δεν θεσπίζει το πανεπιστήμιο το ίδιο τους κανόνες, βάσει των οποίων εκλέγονται τα μέλη ΔΕΠ.

Ακριβώς ίδια είναι η εφαρμογή και στα ζητήματα των πειθαρχικών. Είναι θεμελιώδης διαφορά Συνταγματικού Δικαίου μεταξύ αυτονομίας και αυτοδιοίκησης. Αυτά, λοιπόν, τα μέτρα τα οποία εμείς ερχόμαστε να προτείνουμε προς νομοθέτηση θα κληθούν να πανεπιστήμια να τα εφαρμόσουν, να τα εξειδικεύσουν.

Εδώ συγκεκριμένα, στο κομμάτι του Πειθαρχικού Δικαίου, είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι προβλέπεται ρητά η εφαρμογή αυτού του πλαισίου από τα ίδια τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, από τα όργανα των ΑΕΙ. Καταλείπεται, λοιπόν, στη διοίκηση των ΑΕΙ η εφαρμογή κανόνων που έχουμε θεσπίσει ή που θεσπίζουμε συνολικά εμείς ως νομοθέτης. Ο νομοθέτης θέτει τον κανόνα και τα πανεπιστήμια τον εφαρμόζουν και τον εξειδικεύουν.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Έχουμε ένα Σύνταγμα στη χώρα. Με βάση το Σύνταγμα αυτό, τα πανεπιστήμιά μας δεν είναι αυτόνομα, είναι αυτοδιοικούμενα.

Η Κυβέρνηση στηρίζει τη συνταγματικότητα των διατάξεων του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 100 του Συντάγματος για την αντισυνταγματικότητα, η οποία ετέθη.

Θα πρότεινα η ψηφοφορία να είναι μία για όλες τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας. Δεν θα εφαρμόσουμε κατά γράμμα τις διατάξεις του Κανονισμού, διότι τώρα δεν μπορούν και να εφαρ-

μοστούν εν όψει του ότι δεν υπάρχει και ο απαιτούμενος αριθμός.

Θα πάμε με την πρακτική που ασκούμε τώρα λόγω κορωνοϊού, δηλαδή με την αρχή της δεδηλωμένης. Και έτσι πρέπει να πάμε, ανεξαρτήτως του ότι δεν μπορώ να πω ποια θα είναι και η πλειοψηφία, αν υπήρχε η απαρτία.

Συνεπώς, δεν νομίζω ότι υπάρχει αντίρρηση. Έτσι κάναμε και τις προηγούμενες ψηφοφορίες για αντισυνταγματικότητα.

Πάμε, λοιπόν, να ψηφίσουμε -οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι- με την αρχή της δεδηλωμένης.

Ο κ. Γρηγοριάδης;

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Υπέρ της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Χήτας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κατά της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Παφίλης;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Υπέρ της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Σκανδαλίδης;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Υπέρ της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Σκουρλέτης;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Υπέρ της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Βρούτσης;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κατά της ένστασης αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς, έχει διαμορφωθεί η πλειοψηφία. Δεν μπορεί να περάσει η αντισυνταγματικότητα, σύμφωνα με την αρχή της δεδηλωμένης.

Δεν θα πούμε τώρα ότι δεν υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός ψήφων των παρόντων. Εξάλλου, σύμφωνα και με το άρθρο 67 του Συντάγματος, αν εφαρμοζόταν, θα έπρεπε να είναι εδώ οι εδωμένοι πέντε Βουλευτές. Άρα ούτως ή άλλως υπάρχει πρόβλημα.

Συνεπώς, απορρίπτονται οι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας.

Προχωράμε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έχετε ιδέα πόσο θα πάει η συνεδρίαση σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μέχρι τις δώδεκα το βράδυ. Αυτό ξέρω εγώ από το πρόγραμμα του Προεδρείου. Για αύριο θα βγει πρόγραμμα κανονικά. Δεν είμαι εγώ αρμόδιος. Θα βγει σήμερα, προφανώς.

Να προχωρήσουμε τη διαδικασία, να ενημερωθώ κι εγώ και θα σας ενημερώσω κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Ξεκινάμε τον πρώτο κύκλο των ομιλητών.

Καλώ στον Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο, για επτά λεπτά.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον κάθε κοινωνίας εξαρτάται από το εκπαιδευτικό σύστημα και τα εφόδια που αυτό δίνει στη νέα γενιά. Η παιδεία επηρεάζει καθοριστικά το μέλλον των παιδιών μας, το αύριο του τόπου. Γι' αυτό και οφείλουμε με αίσθημα ευθύνης να τολμήσουμε βαθιές τομές που χρόνια τώρα έπρεπε να έχουν γίνει.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο επιχειρεί να βάλει τίτλους τέλους σε χρόνιες παθογένειες, παρωχημένες αντιλήψεις, στρεβλώσεις και άγονους φετιχισμούς, όπως το άσυλο ανομίας. Δυστυχώς, στα πανεπιστήμιά μας χρόνια τώρα δρουν δυνάμεις οπισθοδρομικές, περιθωριακές, οι οποίες επιβάλλουν τον δικό τους νόμο, αυτόν του αυταρχισμού, της απειλής, ακόμη και της άσκησης βίας. Φτάσαμε στο σημείο ο φόβος να οδηγεί σε αυτολογοκρισία, να περιστέλλει την ελεύθερη σκέψη, τον πυρήνα ύπαρξης και λειτουργίας του πανεπιστημίου.

Χρόνια μιλούμε γι' αυτές τις παθογένειες, αλλά μετρημένοι στα δάχτυλα του χειρός αυτοί που προσπάθησαν κάτι να κάνουν. Οι περισσότεροι απέφυγαν να θίξουν τα κακώς κείμενα. Κάποιοι βέβαια στην προηγούμενη διακυβέρνηση το τερμάτισαν, κατά το

κοινώς λεγόμενο. Ξεχείλωσαν τις παθογένειες στον έπακρο βαθμό. Λοιδόρρησαν την αριστεία ως ρετινιά. Αναγόρευσαν τους μπαχαλάκηδες και τους τραμπούκους σε κίνημα.

Ίσως αυτή η σοκαριστική εμπειρία να ωφέλησε τελικώς, γιατί αποκαλύφθηκαν πραγματικά οι νοσηρές εμμονές και οι στόχοι των υπερασπιστών της ήσονος προσπάθειας και της ανοχής, αν όχι πολιτικής κάλυψης των βανδάλων των πανεπιστημίων, βάνδαλοι σαν και αυτούς που κάποτε έχτισαν την πόρτα των γραφείων των καθηγητών τους ή αυτούς που χτύπησαν τον καθηγητή Συρίγο, νυν Υφυπουργό Παιδείας γιατί τόλμησε να τους κάνει παρατήρηση, αλλά και αυτούς που πρόσφατα κρέμασαν ταμπέλα στον πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου, όπως έκαναν οι ναζί στους Εβραίους στο Μεσοπόλεμο, ή αυτούς που κρέμασαν ένα άκρας χυδαιότητας πανό υπέρ του Κουφοντίνα και της στυγνής δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καιρός να αλλάξουμε σελίδα, χωρίς άλλες καθυστερήσεις. Απέναντι στην αλλαγή αυτή, υπάρχουν αντιδράσεις απ' όσους βολεύονται με τη σημερινή στασιμότητα. Όμως, είναι μία θλιβερή θορυβώδης μειοψηφία, που βρίσκει, δυστυχώς, πολιτική κάλυψη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας φιλοδοξεί να βάλει τις βάσεις για την ανασυγκρότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Προϋπόθεση γι' αυτό είναι να εξαλειφθούν οι πυρήνες της ανομίας εντός των ΑΕΙ, να διαλυθούν οι ομάδες των τραμπούκων, να εξέλθουν των πανεπιστημίων οι εξωπανεπιστημιακοί, να επικρατήσει επιτέλους ένα αίσθημα ασφάλειας και ηρεμίας.

Οι όποιες προσπάθειες έγιναν έως σήμερα απέτυχαν οικτρά. Ακούω πραγματικά με προσοχή την κριτική περί αστυνομοκρατίας για τη σύσταση της ομάδας προσασίας πανεπιστημιακού ιδρύματος. Δεν ακούω όμως όμως καμμία ουσιαστική αντιπρόταση. Ακούω ότι θα είναι μοναδική σε όλη την Ευρώπη. Μάλιστα. Όμως, πού αλλού ασκείται ωμή βία και τρομοκρατία στα πανεπιστήμια; Πού αλλού πανεπιστήμια είναι ορμητήρια μπαχαλάκηδων, χωρίς διακίνησης ναρκωτικών, αλλά και καταφύγια σε κάθε είδους παραβατικά στοιχεία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στο μείζον κατ' εμέ θέμα της βάσης εισαγωγής στα ΑΕΙ. Είναι πράγματι εξωφρενικό να εισάγονται στα πανεπιστήμια φοιτητές με βαθμούς πολύ κάτω από τη βάση. Μέχρι τότε θα χαϊδεύουμε αυτιά;

Τι κάνουν αυτά τα παιδιά στο πανεπιστήμιο, όταν αγνοούν τα βασικά; Όταν υποψήφιος εισάγεται με «0,8», δηλαδή με λευκή κόλλα, τι ελπίδα έχει να τελειώσει τις σπουδές; Ποιος ωφελείται από μια τέτοια παραδοξότητα; Ο φοιτητής που θα χάσει κάποια χρόνια από τη ζωή του χωρίς αποτέλεσμα; Οι γονείς του, που μπορεί από το υστέρημά τους να ενισχύουν οικονομικά το παιδί τους, για να καταλήξει ανειδίκευτος και άνεργος; Ίσως ωφελούνται οι ενοικιαστές ακινήτων ή τα σουβλατζήδικα της περιοχής. Πάντως ούτε ο ενδιαφερόμενος ούτε η εκπαίδευση. Και η πολιτεία οφείλει πάντα από όλα να ενδιαφέρεται για την εκπαίδευση και την πρόοδο των νέων. Ο ελάχιστος βαθμός εισαγωγής που καθορίζεται από τα ίδια τα ιδρύματα είναι αυτονόητη πράξη ορθολογισμού και δικαιοσύνης.

Το ίδιο ισχύει και για το ξεκαθάρισμα των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών». Μάλλον άλλη μία ελληνική πρωτοτυπία. Πώς μπορούν να λειτουργούν εύρυθμα τα πανεπιστήμια; Πώς μπορούν να κάνουν προγραμματισμό, όταν σχεδόν ένας στους δύο προπτυχιακούς φοιτητές είναι «αιώνιος»; Δηλαδή, είτε εγκατέλειψε τις σπουδές του γιατί δεν τον ενδιαφέρουν, είτε γιατί αδυνατεί να τις ολοκληρώσει, επειδή ακριβώς δεν έχει τις βάσεις για να παρακολουθήσει τα μαθήματα.

Για τα πανεπιστήμια όμως οι «αιώνιοι φοιτητές» είναι άχθος. Πού αλλού συμβαίνει αυτό; Αν δεν υπάρχει κάποιος σοβαρός λόγος, ένας φοιτητής πρέπει να ολοκληρώσει τις σπουδές του σε εύλογο χρονικό διάστημα, όπως αυτό που προβλέπεται με την παρούσα νομοθετική ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε φιλοδοξεί να θεραπεύσει αμαρτίες γονέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εκτός όμως από την κυβερνητική αποφασιστικότητα χρειάζεται και η συνεργασία της εκπαιδευτικής κοινότητας, κυρίως των καθηγητών που συχνά είναι και οι ίδιοι θύματα. Από αυ-

τούς περιμένουμε πιο θαρραλέα στάση. Το να κρύβουμε το πρόβλημα κάτω από το χαλί, όπως γίνεται συχνά, απλώς να το κάνει πιο δυσεπίλυτο. Τώρα είναι η ώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ θερμά τον κ. Χαρακόπουλο, γιατί έκανε και πολύ σωστή χρήση του χρόνου.

Να ενημερώσω για το προηγούμενο θέμα που ερωτήθηκα. Συνεννοήθηκα με τον Πρόεδρο και τις τρεις ημέρες οι συνεδριάσεις θα είναι από τις 10 το πρωί μέχρι τις 12 το βράδυ, με εξαίρεση βέβαια την τελευταία μέρα η οποία δεν ξέρουμε πού θα οδηγήσει ως προς τη λήξη, γιατί έχουμε και ονομαστική ψηφοφορία.

Ο κ. Κατρούγκαλος από το ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας είχε την ιδέα να παραληλίσει το νόμο που συζητάμε με τη μεταρρύθμιση του 1964. Αναζητήσα στα απομνημονεύματα του Παπανούτσου πώς περιέγραφε τότε τη στάση της Δεξιάς απέναντι στη μεταρρύθμιση αυτή. Πώς χαρακτήριζε μάλλον η Δεξιά την πρώτη αυτή πραγματικά προοδευτική μεταρρύθμιση.

Ό,τι ακολουθεί είναι σε εισαγωγικά, από τα απομνημονεύματα του Παπανούτσου. Την αποκαλούσε λοιπόν «αντεθνική και ανίερη συνωμοσία των απατρίδων και άθεων ανατροπών της εθνικής μας παιδείας». Και συνεχίζει ο Παπανούτσος: «Οι εθνικόφρονες Βουλευτές επιτέθηκαν λάβροι και διακήρυτταν σε όλους τους τόνους ότι αν εφαρμοστεί το καταχθόνιο τούτο πρόγραμμα, το έθνος θα αποκοπεί από την ελληνοχριστιανική του παράδοση και το δυτικό πολιτισμό, θα αλλαξοπιστήσει και θα εκβαρβαρωθεί».

Γιατί αναφέρομαι σε αυτό; Δύο είναι οι λόγοι. Ο πρώτος είναι για να σας πω ότι το νομοσχέδιο που φέρνετε, δεν έρχεται για να επιλύσει πραγματικά προβλήματα, αλλά απλώς για να υπηρετήσει ένα ιδεολογικό μήνυμα. Το δεύτερο και πολύ χειρότερο για σας, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι αυτό το ιδεολογικό μήνυμα θυμίζει πράγματι την ΕΡΕ της δεκαετίας του '60 και όχι το κόμμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή μετά το 1974. Γι' αυτό είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος ότι, όταν μιλάτε, θυμίζετε Ελληνική Λύση. ΕΚΟΦ θυμίζετε.

Ποιο είναι το πρόβλημα του ελληνικού πανεπιστημίου; Η υποχρηματοδότηση και η υποστελέχωση του. Έχουμε στην Ελλάδα την υψηλότερη αναλογία φοιτητών ανά μέλους ακαδημαϊκού προσωπικού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, 38,7 έναντι 15,3 του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Σχεδόν κατά το ένα τρίτο υπολειπόμαστε ή μάλλον ένα τρίτο σε σχέση με τον ευρωπαϊκό είναι το δικό μας ποσοστό. Και έχουμε τη δεύτερη υψηλότερη αναλογία αστυνομικών ανά εκατό χιλιάδες κατοίκους μετά την Κύπρο.

Δεν έρχεστε να αντιμετωπίσετε την ανομία, αλλά να στείλετε ένα μήνυμα αλά Σαλβίνι περί νόμου και τάξης. Το ότι δεν είναι πραγματικό το πρόβλημα που έχετε να αντιμετωπίσετε νομοθετικά προκύπτει πρώτον -όπως και ο κ. Σκανδαλίδης ανέφερε- από το ότι και πριν την αντισυνταγματική κατάργηση του ασύλου υπήρχε δυνατότητα αυτεπάγγελτης παρέμβασης της αστυνομικής αρχής για κάθε πλημμέλημα κατά της ζωής και για κάθε κακούργημα και προφανώς μετά τη δική σας νομοθετική παρέμβαση δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα -αν υπήρχε πραγματική ανάγκη- να κληθεί και να παρέμβει η Αστυνομία.

Άλλωστε, εάν έχει δίκιο ο φίλος Υφυπουργός, ο οποίος είπε -σε δήλωσή του στην ΕΡΤ, στις 5-2-2021- ότι αν ηρεμήσουν τα πράγματα, θα αποσυρθούν οι αστυνομικοί, ποιος λόγος υπάρχει να προχωρήσετε σε πάγια ειδική ρύθμιση, σε ειδικό Σώμα και μάλιστα κατ' εξαίρεση από τον τρόπο με τον οποίο στελεχώνεται η Αστυνομία από τις πανελλαδικές, να επαναλάβετε εγχειρήματα πραιβαριανών; Το έχουμε δει πολλές φορές στο παρελθόν παρόμοια σώματα να έχουν σχέση συγκοινωνούντων δοχείων με την άκρα Δεξιά.

Η αλήθεια επ' αυτού πάλι ξέφυγε από τη γενική εισηγήτριά σας. Τι είπε *verbatim* <<Δοκιμάστηκαν τα μοντέλα αυτονομίας των πανεπιστημίων και απέτυχαν όλα >>. Ακριβώς η συνταγματική αυτοδιοίκηση του πανεπιστημίου, που δεν είναι ιδιοτροπία νο-

μική του συντακτικού νομοθέτη σας ενοχλεί. Πού ανατρέχει αυτή; Στην παράδοση που ξεκινά από την Αναγέννηση και ολοκληρώνεται στον Διαφωτισμό, τα πανεπιστήμια να είναι προστατευμένα από τις επεμβάσεις της εξουσίας, αρχικά της φεουδαρχικής και της μοναρχικής, στη συνέχεια της εκκλησιαστικής.

Απέναντι λοιπόν σ' αυτό το ευρωπαϊκό παράδειγμα φιλελευθερισμού και δικαιωμάτων είναι η παρέμβασή σας. Και ακριβώς γι' αυτό το λόγο δεν υπάρχει ούτε μία χώρα στον κόσμο που να έχει την αστυνομία εγκατεστημένη μέσα στο πανεπιστήμιο. Αυτά σας τα είπαν άλλωστε, όχι μόνο πολιτικοί του χώρου σας, που έχουν διαφοροποιηθεί τελευταία από εσάς, όπως ο κ. Αντώνιος, ο κ. Σπηλιωτόπουλος, αλλά και κ. Σιούφας και ο κ. Φορτσάκης, ο πρώην πρύτανης του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου.

Όμως, υπάρχει ένα άλλο σημαντικότερο πρόβλημα, που δείχνει όχι απλώς ιδεολογική τοποθέτηση, αλλά συγκεκριμένο ταξικό προσανατολισμό στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται το πανεπιστήμιο.

Ας ξεκινήσω από κάτι που δεν προσέχθηκε ιδιαίτερα. Καθιερώνετε στο άρθρο 4 ως εναλλακτική είσοδο για όσους μετέχουν στις πανελλήνιες, εκτός από τα πανεπιστήμια, τα ΙΕΚ. Εδώ πράγματι υπάρχει μια άλλη μεγάλη παρεξήγηση ανάμεσα στο τι κάνει ένα ΙΕΚ και τι κάνει ένα πανεπιστήμιο. Είναι άλλο η κατάρτιση που δίνει επαγγελματικές δεξιότητες, άλλο η παιδεία, που έχει ως στόχο να ανοίξει και το μυαλό του ανθρώπου. Ουσιαστικά αυτό που κάνετε είναι η μεταφορά σε νόμο της άποψής του κ. Μητσοτάκη ότι το Περιστέρι ψυκτικούς πρέπει να βγάζει και όχι επιστήμονες.

Και το επιχείρημά σας εδώ δεν είναι η αριστεία, όπως την επικαλείστε για παράδειγμα στην καθιέρωση βάσης βαθμολογικής. Εάν πράγματι θεωρείτε ότι είναι αναγκαίο να υπάρχει βαθμολογική βάση εισαγωγής, θα επεκτείνεται αυτή τη ρύθμιση και στα κολέγια, που πάλι με ρύθμιση σας, προβληματικότητα από συνταγματική άποψη, τα αντιμετωπίζετε ως ισοτίμα με τα πανεπιστήμια της χώρας;

Άλλωστε, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, οι εισαγωγικές εξετάσεις είναι διαγωνισμός συγκριτικής επιτυχίας. Όσα παιδιά συμμετέχουν σ' αυτόν έχουν κριθεί από πλευράς αριτιότητας των γνώσεων τους γιατί έχουν πάρει απολυτήριο. Ο βαθμός δυσκολίας των εξετάσεων, λοιπόν, προσδιορίζει την επιτυχία σε συγκριτική κατάταξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να το πω με διαφορετικό τρόπο. Ο λόγος για τον οποίο οι εξετάσεις έχουν το βαθμό δυσκολίας που έχουν και καταλήγουν ούτως ώστε αρκετά παιδιά να μην συγκεντρώνουν τη βαθμολογική βάση, ανάγεται στην ανάγκη στις σχολές μεγάλης ζήτησης, όπως οι ιατρικές, οι νομικές, να υπάρχει πράγματι διαφοροποίηση των υποψηφίων, που και πάλι γίνεται μεταξύ του «19» και του «20». Δεν εξετάζεται το αν οι υποψήφιοι κατέχουν τις βάσεις που τους δίνουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν τα μαθήματα, γιατί αυτό έχει ήδη κριθεί με το απολυτήριο.

Επειδή ολοκλήρωσα τον χρόνο μου, επιτρέψτε μου δύο μόνο σύντομες παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η προτίμηση στα ιδιωτικά κολέγια -ταξική επιλογή και επιλογή κατά του δημοσίου πανεπιστημίου- εκφράζεται με δύο τρόπους. Εκφράζεται, ας πούμε αγοραία, με τις δηλώσεις του κ. Άδωνι Γεωργιάδη το 2013 ότι «τα πτυχία των κολλεγίων δεν είναι απλώς αντάξια, είναι καλύτερα από αυτά των δημοσίων πανεπιστημίων». Υπηρετείται, όμως, και από δηλώσεις όπως του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη ότι «είναι εθισμένοι στην βία και στην εγκληματικότητα οι πρυτάνεις και δεν μπορούν να αντιδράσουν στα φαινόμενα αυτά».

Η αλήθεια είναι ότι το καλύτερο κολέγιο της χώρας είναι δύο χιλιάδες εκατό θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη κάτω από το καλύτερο δημοσίο πανεπιστήμιο, το οποίο ανήκει στο 3% των καλύτερων πανεπιστημίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Μια τελευταία φράση και θα τελώσω, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή.

Και μιλάμε για το «Deree», τουλάχιστον ένα ίδρυμα σοβαρό

που δεν είναι σούπερ μάρκετ όπως είναι τα περισσότερα από τα κολέγια της χώρας.

Η αλήθεια, δυστυχώς, κυρία Υπουργέ, είναι ότι οι επιλογές σας αυτές δείχνουν ότι έχετε επιστρέψει σε περιόδους ελληνικής Δεξιότητας που εγώ προσωπικά τις θεωρούσα ξεπερασμένες. Έχετε τις μετεγγραφές σας. Έχετε τον κ. Πιερρακάκη. Έχετε τον κ. Χρυσόχοϊδη. Αυτοδιαφημιζέστε ότι είστε η πρώτη Κυβέρνηση που έχει ομοφυλόφιλο Υπουργό, λες και προάγονται με αυτό το αγοραίο «pinkwashing» τα δικαιώματα και οι αγώνες της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κύριε Κατρουγκάλε. Με δυσκολεύετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Όταν ξύσετε, όμως, αυτό το επίκρισμα, ξαναβρίσκουμε από κάτω αυτούς που ήθελαν τον αφορισμό του Παπανούτσου. Όχι τους πιστούς, αλλά τους θρησκόληπτους. Όχι τους πατριώτες, αλλά τους εθνικόφρονες και τους πατριδοκάπηλους.

Κι όταν απορείτε πως είναι δυνατόν να λέμε ότι δεν θα εφαρμοστεί ο νόμος και ότι θα κουρελιαστεί και ότι αυτό είναι προσβολή στο Σύνταγμα, σας θυμίζω ότι το άρθρο 120, παράγραφος 2, του Συντάγματος απαιτεί από τους Έλληνες τον σεβασμό στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό, όχι τους αντισυνταγματικούς νόμους.

Από την Ουγγαρία του Όρμπαν έως τον ν.815/1979 η κοινωνία έχει αποδείξει ότι νόμοι άδικοι, αντίθετοι στις ευρωπαϊκές παραδόσεις και στον Διαφωτισμό δεν εφαρμόζονται, αλλά καταργούνται στην πράξη. Κι αυτό θα γίνει και με το νομοθετικό έκτρωμα που σήμερα προτείνετε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εάν συνεχίσουμε με αυτή την χρησιμοποίηση του χρόνου, τότε δεν μπορεί να επαρκέσει ώστε να μιλήσουν εκατόν πενήντα οκτώ συνάδελφοι που είναι εγγεγραμμένοι. Παρακαλώ θερμά για την τήρηση του επαλέπτου. Κι επειδή μας ακούνε όλοι και προετοιμάζονται να έρθουν στο Βήμα, να προσαρμόσουν την ομιλία τους στα επτά λεπτά, με μια μικρή ανοχή η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα λεπτό.

Πριν καλέσω στο Βήμα τον επόμενο ομιλητή, τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιο Χατζηβασιλείου, να κάνω μια ανακοίνωση.

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό: «Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2010/13 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Μαρτίου 2010 για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, όπως έχει τροποποιηθεί με την Οδηγία (ΕΕ) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2018 και άλλες διατάξεις» αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Ενημέρωσης».

Κύριε Χατζηβασιλείου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με κάτι αυτονόητο. Οι νέοι είναι το μεγαλύτερο κεφάλαιο αυτής της χώρας και είναι μεγάλη ευθύνη μας να επενδύσουμε στο μέλλον τους, να εξασφαλίσουμε ποιοτική παιδεία, να εξασφαλίσουμε στους φοιτητές ένα ασφαλές και δημιουργικό περιβάλλον για την απερίσπαστη προσήλωσή τους στη γνώση.

Είμαστε υπερήφανοι που καθημερινά βλέπουμε ελληνοπούλα να πρωτεύουν σε διεθνείς διαγωνισμούς και είμαστε ακόμα πιο πολύ περήφανοι που τα ελληνικά πανεπιστήμια ανεβαίνουν διαρκώς στην παγκόσμια κατάταξη. Αυτά τα πανεπιστήμια θέλουμε να στηρίξουμε. Γι' αυτό και η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο και ταυτόχρονα αυξάνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας κατά 142 εκατομμύρια, αλλά και τα σχετικά έργα μέσω ΕΣΠΑ κατά 90 εκατομμύρια ευρώ.

Σήμερα, λοιπόν, ψηφίζουμε μία μεγάλη μεταρρύθμιση που αναβαθμίζει την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η Κυβέρνηση προσδι-

δει προστιθέμενη αξία στο ελληνικό πανεπιστήμιο που μέχρι σήμερα έχει βγάλει εξαιρετικούς επιστήμονες παγκοσμίως βεληνεκούς. Όμως, για να είμαστε ανταγωνιστικοί πρέπει να ακολουθούμε την εποχή μας.

Ξεκινώ, λοιπόν, με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, για την οποία θα έχουν πλέον λόγο τα ίδια τα ιδρύματα. Ενισχύεται έτσι η αυτονομία των σχολών που θα επιλέγουν οι ίδιες ποια μαθήματα θα είναι σημαντικά και ποια μαθήματα θα κρίνουν την εισαγωγή των υποψηφίων. Για ποιο λόγο, λοιπόν, να δημιουργούνται φρούδες ελπίδες σε ένα παιδί που εισάγεται με βαθμό «3» σε μία σχολή που είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα ολοκληρώσει ποτέ;

Επιπλέον, οι δύο φάσεις υποβολής του μηχανογραφικού δελτίου στοχεύουν στο να αυξηθεί η πιθανότητα να σπουδάσει κάποιος εκεί όπου επιθυμεί, όχι εκεί όπου τυχαία εισήχθη. Έτσι, λοιπόν, θα μειωθεί και η ανάγκη για μετεγγραφές. Τι κερδίζουμε; Αφ' ενός αποκτούμε πιο ικανοποιημένους, πιο ολοκληρωμένους επιστήμονες και αφ' ετέρου ελαφρύνεται σημαντικά και ο οικογενειακός προϋπολογισμός.

Είμαι από αυτούς που έχουν φοιτήσει σε ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Πιστεύω σε αυτό, όπως πιστεύω και στη νέα γενιά που αγωνία να φοιτήσει σε σχολές με διεθνείς προδιαγραφές και με προσανατολισμό απολύτως σύγχρονο. Δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε τα παιδιά στην τύχη τους ούτε και τους γονείς που δαπανούν από το υστέρημά τους. Σε όλους αυτούς οφείλουμε, χρυσάμε ένα υψηλού επιπέδου δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν πολλά για αστυνομοκρατία. Αυτά δεν έχουν θέση στην Ελλάδα του 2021. Η Δημοκρατία μας είναι πάρα πολύ ώριμη. Καλούμαστε, λοιπόν, όλοι να αποδεχθούμε την πραγματικότητα, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς. Στο πανεπιστήμιο σήμερα η ελευθερία έκφρασης απειλείται περισσότερο από μειοψηφίες που έχουν αναδειχθεί σε αυτόκλητους εκφραστές της αλήθειας, ασκώντας βία εναντίον κάθε διαφορετικής άποψης.

Δεν έτυχε να βρεθείτε σε εκδηλώσεις ή διαλέξεις που ματαιώθηκαν επειδή κάποιοι έτσι αυθαίρετα το αποφάσισαν; Δεν έχετε δει τι συνέβη στον πρύτανη του ΟΠΑ, Ξυλοδαρμούς καθηγητών ασχέτως από ποιον πολιτικό χώρο προέρχονται;

Αυτή είναι η ελευθερία της έκφρασης; Και αναρωτιέμαι: Μπορούμε σήμερα να καλέσουμε σε ένα αμφιθέατρο έναν επιστήμονα με πρωτοποριακές ή ανατρεπτικές, ασυνήθιστες απόψεις χωρίς να έχουμε παρατράγουδα;

Στόχος, λοιπόν, της Κυβέρνησης δεν είναι η αστυνόμευση στα πανεπιστήμια. Στόχος είναι η προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, η εξασφάλιση του πλουραλισμού και της απρόσκοπτης γνώσης.

Για να γίνει αυτό, πρέπει να προστατέψουμε το πανεπιστήμιο από τους «γνωστούς - αγνώστους», από εκείνους που κρατούν πολλά ιδρύματα, δυστυχώς, δέσμια μιας ομφαλοσκοπησης, μιας μιζερίας.

Τι λέει, λοιπόν, το σημερινό νομοσχέδιο; Λέει ότι μόνο όσοι έχουν σχέση με το πανεπιστήμιο, θα έχουν πρόσβαση στους χώρους του. Το πανεπιστήμιο δεν είναι ούτε πλατεία, ούτε παραλία. Είναι ένας χώρος έρευνας και μάθησης και οι εγκαταστάσεις του αποτελούν περιουσία του ελληνικού λαού και πρέπει να προστατεύονται. Μόνο στα ιδρύματα με προβλήματα παραβατικότητας θα λειτουργούν οι ειδικές ομάδες προστασίας της ΕΛΑΣ.

Έτσι, λοιπόν, ας μην δαιμονοποιούμε την ασφάλεια υπό το ψευτοσύνθημα της αστυνομοκρατίας. Θέλουμε ελεύθερους φοιτητές και καθηγητές, θέλουμε ελεύθερη διακίνηση ιδεών, όχι ναρκωτικών και μολότοφ. Ας μη συγχέουμε την ελευθερία με την ασυδοσία.

Σήμερα, λοιπόν, γίνεται πραγματικότητα, επιτέλους, αυτό που ζητάει η ελληνική κοινωνία. Ακόμα και μία πρόσφατη έρευνα δείχνει ότι σχεδόν τέσσερις στους δέκα ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ συμφωνούν με την αστυνόμευση στα πανεπιστήμια. Η φθορά δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας πρέπει να σταματήσει εδώ και τώρα. Από τη Μεταπολίτευση μέχρι και σήμερα η πραγματικότητα διαψεύδει πανηγυρικά όσους υποστηρίζουν ότι με διάλογο και με καλή θέληση απομακρύνεις τους παραβατικούς από τα πανεπιστήμια.

Άλλο στοιχείο είναι το χρονικό όριο της φοίτησης. Ας είμαστε ειλικρινείς, η χωρίς όριο φοίτηση αποσυντονίζει τη λειτουργία και υποβαθμίζει την αξία των σπουδών. Δεν μπορεί κάποιος να σπουδάσει δέκα ή δεκαπέντε χρόνια χωρίς σοβαρό λόγο. Θα δώσω ένα απλό παράδειγμα. Στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο υπάρχουν σήμερα φοιτητές εγγεγραμμένοι στο εικοστό δεύτερο εξάμηνο. Στα, δε, μαθήματα Στατικής οι εγγεγραμμένοι ξεπερνούν τους εννιακόσιους, ενώ οι πραγματικοί φοιτητές είναι μόλις εκατόν πενήντα. Αυτό, λοιπόν, δεν συμβαίνει σε καμία προηγμένη χώρα του κόσμου.

Η ύπαρξη των «αιώνιων φοιτητών» τραβάει το πανεπιστήμιο προς τα κάτω, δεν ευνοεί την άμιλλα, δεν ευνοεί την έρευνα. Όταν, λοιπόν, επιλέγω να σπουδάσω, αναλαμβάνω μία σοβαρή δέσμευση.

Φυσικά, το νομοσχέδιο προβλέπει πρόνοιες για φοιτητές που αδυνατούν να παρακολουθήσουν λόγω ανυπερβλήτων συνθηκών. Και αυτό είναι το ορθό, είναι το σωστό.

Λέει η Αντιπολίτευση ότι στηρίζει η Κυβέρνηση τα ιδιωτικά συμφέροντα. Μα, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Ένα αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο γίνεται και ανταγωνιστικό. Η εικόνα των διαλυμένων ιδρυμάτων είναι εκείνη που ωθεί τον γονιό να στείλει το παιδί του είτε σε κάποιο κολέγιο είτε σε ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο βασίζεται στην κοινή λογική του 21^{ου} αιώνα. Στα πανεπιστήμια μας, ναι, υπάρχουν κοίτιδες υψηλής ποιότητας που διακρίνονται διεθνώς. Ο στόχος μας είναι να τις πολλαπλασιάσουμε. Είναι ο μόνος δρόμος για να προσελκύσουμε περισσότερους φοιτητές, Έλληνες και ξένους, που θα εμπιστεύονται το ελληνικό πανεπιστήμιο και θα το επιλέγουν συνειδητά. Έτσι, λοιπόν, θα δώσουμε την ευκαιρία στα μαλάκ της χώρας μας να δημιουργήσουν νέα γνώση, έτσι θα πάει η χώρα μπροστά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζηβασιλείου και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής κ. Γεώργιος Καμινής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τελευταία πραγματική μεταρρύθμιση στην ανώτατη εκπαίδευση ήταν ο ν.4009/2011 της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ επί πρωθυπουργίας Γιώργου Παπανδρέου, με εισηγήτρια Υπουργό την Άννα Διαμαντοπούλου. Και ακριβώς επειδή ήταν μία πραγματική μεταρρύθμιση, πολεμήθηκε σκληρά από το «Δεξιό» και «Αριστερό» κατεστημένο των πανεπιστημίων μας, αλλά και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Το «Δεξιό» και «Αριστερό» είναι σχήμα λόγου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρόκειται, στην πραγματικότητα, για μια επιδερμική διάκριση, όπου οι αντιπαραθέσεις εξαντλούνται σε ζητήματα ισχύος και εξουσίας μέσα στα πανεπιστήμια και δεν αφορούν ακαδημαϊκά προβλήματα. Στην ουσία πρόκειται για ένα κατεστημένο δίμορφο μεν, αλλά ομοούσιο και αδιαίρετο, που, όπως κάθε κατεστημένο, είναι εξ ορισμού προσανατολισμένο στη διατήρηση του status quo. Δεν θέλει στην πραγματικότητα να αλλάξει τίποτα.

Η υπερψήφισή του ν.4009 από μία ευρεία διακομματική πλειοψηφία τότε, ήταν μία αναλαμπή του πολιτικού συστήματος, ήταν μία φωτεινή στιγμή που άφηνε να διαφανεί η ελπιδοφόρα προοπτική εξωστρέφειας και αξιοκρατίας για το σύνολο της εκπαίδευσης, γιατί με την καθιέρωση του εθνικού απολυτηρίου θα απελευθερώνονταν, επιτέλους, και η δευτεροβάθμια εκπαίδευση από τα δεσμά της, θα αποκτούσε την αυτονομία της ως βαθμίδα εκπαίδευσης προορισμένη να καλλιεργεί την κριτική σκέψη του μαθητή.

Το εθνικό απολυτήριο πολεμήθηκε, γιατί σηματοδοτούσε το τέλος ενός άθλιου παιδαγωγικού συστήματος βασισμένου στη μηχανική αποστήθιση και την παπαγαλία, ενός συστήματος που προωθούσε την αποβλάκωση των μαθητών, τον εφησυχασμό και την αποχαύνωση των διδασκόντων και τον αθέμιτο πλουτισμό ενός τεράστιου κυκλώματος παραπαιδείας.

Επειδή, λοιπόν, η μεταρρύθμιση αυτή τάραιζε τα θολά νερά και ξεβόλυε ποικίλα συμφέροντα, με την πρώτη ευκαιρία άρχισε η

αποδόμησή της στην αρχή μέσα από μία σταδιακή απονεύρωση. Και το εγχείρημα αυτό, δυστυχώς, πραγματοποιήθηκε από εκπροσώπους της ίδιας της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας που είχε υπερψηφίσει τη μεταρρύθμιση. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στη συνέχεια απλώς την κατάργησε πανηγυρικά.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, δεν μεταρρυθμίζει στην ουσία τίποτα. Η κυβερνητική Πλειοψηφία απλώς κλείνει το μάτι στη συντηρητική εκλογική της πελατεία, την καθησυχάζει ότι θα βάλει τάξη στα πανεπιστήμια με τη μόνιμη παρουσία της Αστυνομίας, ότι θα εφαρμόσει πειθαρχικά μέτρα απέναντι στους αντιγραφείς φοιτητές και ότι θα διαγράψει τους αιώνιους.

Στη ζωή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενίοτε αποδεικνύεται ότι είναι απαραίτητη η αυστηρότητα και η πειθαρχία. Καμμία μεταρρύθμιση, όμως, δεν μπορεί να εξαντλείται σε αυτά. Ούτε συζήτηση για εθνικό απολυτήριο, καμμία κουβέντα για τα συμβούλια εκπαίδευσης, καμμία μεταρρυθμιστική πνοή στο νομοσχέδιο που συζητάμε.

Για να μην τρέφουμε, όμως, αυταπάτες, τα κατασταλτικά και πειθαρχικά μέτρα του νομοσχεδίου εμφανίζονται να τα στηρίζει, όπως δείχνουν οι μετρήσεις, ένα ευρύ τμήμα της κοινής γνώμης, διότι για την κατάσταση αυτή είμαστε συνυπεύθυνοι όλοι. Ανεχτήκαμε στα πανεπιστήμια μας να δημιουργηθεί σταδιακά μία αφόρητη κατάσταση. Πολλοί επικαλούνται το γεγονός ότι τα περιστατικά βίαια έχουν ουσιαστικά εκλείψει και ότι οι εικόνες διαπόμπευσης του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών μέσα στο ίδιο το γραφείο του αποτελούν μία θλιβερή εξαίρεση. Αυτό είναι υποκρισία.

Αποσιωπάται το γεγονός ότι στα πανεπιστήμια μας εδώ και χρόνια διαρκώς επικρέμαται η απειλή της βίας πάνω από το κεφάλι οποιουδήποτε τολμήσει να καταδικάσει το φαινόμενο των κουκουλοφόρων. Η αυτολογοκρισία καθηγητών και φοιτητών απέναντι σε αυτή την κατάσταση, ακυρώνει το ύψιστο αγαθό του άρθρου 16 του Συντάγματος, την ακαδημαϊκή ελευθερία, την ελευθερία έρευνας και διδασκαλίας, την εν γένει ελευθερία της έκφρασης που πρέπει να επικρατεί μέσα σε ένα δημοκρατικό πανεπιστήμιο.

Οι πρυτάνεις μας σχεδόν ομόφωνα καταδικάζουν το νομοσχέδιο, γιατί επιβάλλει τη διαρκή παρουσία της Αστυνομίας μέσα στα πανεπιστήμια. Παραγνωρίζουν, όμως, τις δικές τους ευθύνες, γιατί επί δεκαετίες δέχτηκαν να διοικούν πανεπιστήμια υπό το κράτος του φόβου. Και ολόκληρη, όμως, η πανεπιστημιακή κοινότητα σιωπούσε επί τόσα χρόνια, σιωπή και αδράνεια που εκ του αποτελέσματος ενθαρρύνουν την Κυβέρνηση να επιβάλει σήμερα τη συνεχή παρουσία της ΕΛΑΣ μέσα στα πανεπιστήμια, κατάσταση πρωτοφανής για χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρωτοφανής, όμως, σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι και η καθημερινή ορατή και αόρατη απειλή της βίας σε βάρος διδασκόντων και διδασκόμενων. Υπάρχει συνεπώς μία διαχρονική ευθύνη που μας βαρύνει όλους.

Αλλά για τις ευθύνες του παρελθόντος αποφαινόνται οι ιστορικοί. Σήμερα υπάρχει μια κραυγαλέα ευθύνη που βαρύνει την Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, την Κυβέρνηση που έσπευσε αμέσως μόλις ανέλαβε καθήκοντα το καλοκαίρι του 2019 να καταργήσει πανηγυρικά το πανεπιστημιακό άσυλο, αφού σύμφωνα με την ίδια το άσυλο ήταν υπεύθυνο για τα δεινά του πανεπιστημίου.

Αφού έτσι, λοιπόν, είχαν τα πράγματα, γιατί έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα μετά από ενάμιση χρόνο και νομοθετεί αυτό το πρωτόγνωρο για τα ευρωπαϊκά δεδομένα μέτρο; Γιατί δεν έχει τη στοιχειώδη πολιτική εντιμότητα να παραδεχθεί ότι απέτυχε; Γιατί δεν πρόλαβε τη διαπόμπευση του πρύτανη; Γιατί φτάσαμε στο θλιβερό σημείο η ΕΛΑΣ να πληροφορείται το γεγονός από την ανάρτηση των κουκουλοφόρων; Γιατί μέχρι τότε ο πρύτανης σώπησε; Προφανώς γιατί πίστευε ότι η αστυνομία δεν είναι σε θέση να τον προστατεύσει.

Και τι θα κάνει η Κυβέρνηση αν το μέτρο της συνεχούς παρουσίας της Αστυνομίας στα ιδρύματα αποτύχει; Δεν καταλαβαίνει ότι έτσι νεκρανασταίνει τους κουκουλοφόρους στα πανεπιστήμια;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και το επόμενο βήμα ποιο θα είναι; Η επέμβαση του στρατού; Κυρίες και κύριοι, η πλήρης αυτοδιοίκηση την οποία καθιερώνει το Σύνταγμα, επιβάλλει τουλάχιστον ότι η ευθύνη για την ασφάλεια των πανεπιστημίων ανήκει στα διοικητικά τους όργανα. Η ασφάλεια προσώπων και πραγμάτων αποτελεί το θεμελιώδες αγαθό που οφείλει να προστατεύει κάθε δημόσια διοίκηση. Η ασφάλεια δηλαδή εντάσσεται στον πυρήνα της αποστολής της δημόσιας διοίκησης με συνέπεια σε καθεστώς αυτοδιοίκησης η αντίστοιχη ευθύνη να ανήκει πρωτίστως στα αυτοδιοικητικά όργανα.

Επιπλέον, η ευθύνη αυτή ανατίθεται σε ολόκληρο το εύρος της. Αφού σε αντίθεση με το άρθρο 103 του Συντάγματος που καθιερώνει απλώς την αυτοδιοίκηση για τις τοπικές υποθέσεις, το Σύνταγμα στο άρθρο 16 αναφέρεται σε πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ. Για τον λόγο αυτό και δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη που θεωρεί ότι η συνταγματική επιταγή του άρθρου 16 μπορεί να αρκестεί σε ένα απλό δικαίωμα αρνησικυρίας, σε ένα απλό βέτο.

Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Καμίνη, και για την τήρηση του χρόνου. Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα, προκειμένου να πάρει το λόγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας.

Ορίστε, κύριε Μαραβέγια, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση αποτελεί μια ακόμα ευκαιρία για να συζητήσουμε τίποτα περισσότερο από τα αυτονόητα, γιατί αυτονόητο είναι να μπει μια τάξη επιτέλους και στα πανεπιστήμια. Αυτό το τόσο προφανές για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία είναι και πρόταση της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Άρα, όποιος σήμερα διαφωνεί, έρχεται σε αντίθεση αυτονόητα με αυτή την ανάγκη και ουσιαστικά δεν έρχεται σε αντιπαράθεση με τη Νέα Δημοκρατία, αλλά με την πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών που θέλουν τα ΑΕΙ να λειτουργούν αποκλειστικά ως χώροι γνώσης και διάδοσης ιδεών, σαν δημόσια ιδρύματα που θα προστατεύουν καθηγητές και φοιτητές χωρίς εξαίρεση.

Είναι οι ίδιοι οι πολίτες που πληρώνουν φόρους χρηματοδοτώντας την κρατική εκπαίδευση και οι οποίοι θέλουν και δικαιούνται να έχουν πανεπιστήμια ασφαλή για τα παιδιά τους. Τελεία και παύλα. Ποιος από την Αντιπολίτευση μπορεί να εξηγήσει σε ένα γονιό την εμμονή του όποιου αριστερού κόμματος σε ΑΕΙ τύπου «Ξέφραγο αμπέλι», την προστασία των μόνιμων καταληψιών πανεπιστημίων και όχι μόνο, την καλλιέργεια κλίματος ανασφάλειας στα αμφιθέατρα σχολών όπου αύριο θα στείλει την κόρη ή τον γιο του να σπουδάσει;

Τα παραπάνω ερωτήματα είναι βέβαια ρητορικά, αλλά και οι απαντήσεις προφανείς. Αυτός είναι και ο λόγος που το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί για τη Νέα Δημοκρατία μια μεγάλη ευκαιρία γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να αντιπαραθέσουμε το δικό μας πολιτικό πρόταγμα, την υπεράσπιση και εφαρμογή του αυτονόητου με fake news των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που έρχονται σε αντίθεση με την ίδια την κοινωνία.

Και τι δεν ακούσαμε; Έναν πολιτικό λόγο βγαλμένο από τη δεκαετία του '70 με καταγγελίες για κατάργηση της δημοκρατίας εντός των πανεπιστημίων, για παραβίαση ατομικών δικαιωμάτων ακόμα και για υποκλοπή συνομιλιών φοιτητών. Λες και δεν ζούμε στο 2021 με μια στέρεα θεμελιωμένη δημοκρατία, αλλά στο 1971 εν μέσω στυγνής δικτατορίας! Αλλά τελικά αυτός είναι ο ακραίος λόγος του ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο δεν αρθρώνεται μάταια, αλλά είναι χρήσιμος και αναγκαίος, γιατί δείχνει στην ελληνική κοινωνία το αγεφύρωτο χάσμα, το χάσμα μεταξύ ενός πολιτικού κόμματος που ονειρεύεται κινήματα ανατροπής και μετωπικές συγκρούσεις στους δρόμους από τη μία και της συντριπτικής κοινωνικής πλειοψηφίας από την άλλη που θέλει σύμπνοια, δουλειά και πρόοδο για τα παιδιά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε σήμερα πέρα από κόμματα όλοι οι Βουλευτές σαν γονείς και φορολογούμενοι πολίτες να απαντήσουμε στα εξής απλά ερωτήματα: Ποιος θέλει τραμπούκους μέσα στα πανεπιστήμια; Τι σχέση έχει η διακίνηση

ιδεών με τη διακίνηση ναρκωτικών; Τι έχει να κάνει η ελευθερία της σκέψης με την ασυδοσία των συμμοριών; Βοηθά στο χτίσιμο μιας καλύτερης κοινωνίας, το χτίσιμο καθηγητών, κύριε Υπουργέ, μέσα στα γραφεία τους; Τι σχέση μπορεί να έχει η ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων με το ανεξέλεγκτο παρεμπόριο; Γιατί είναι προοδευτικές τάσεις ο προπηλακισμός και η διαπόμπευση καθηγητών;

Αν δεν δοθούν πειστικές απαντήσεις από την Αντιπολίτευση αλλά μείνουμε με τις γνωστές απαρχαιωμένες απόψεις της Αριστεράς, τότε πολύ απλά στις επόμενες εκλογές, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, η Νέα Δημοκρατία θα κάνει περίπατο.

Κύριε Υπουργέ, το παρόν νομοσχέδιο περιέχει ρυθμίσεις των οποίων την αναγκαιότητα δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς λογικός, όπως η ελάχιστη βάση εισαγωγής σε κάθε σχολή, τμήμα ή εισαγωγική κατεύθυνση. Γιατί δεν είναι ούτε αξιοκρατικό ούτε λογικό κάποιος υποψήφιος με βαθμό «1» έως «5» να μπαίνει σε ΑΕΙ, όταν η λογική μας λέει ότι όχι μόνο δεν θα μπορέσει να αποφοιτήσει, αλλά ούτε καν να φοιτήσει γιατί δεν διαθέτει το στοιχειώδες υπόβαθρο προκειμένου να μπορεί να παρακολουθήσει τα πανεπιστημιακά μαθήματα.

Μιλώντας για κοινό νου και λογική θέλω να σταθώ και στο άρθρο 12 και τη δημιουργία του κέντρου λήψης εικόνας στις εγκαταστάσεις ΑΕΙ, που έχουν γίνει αντικείμενο λεηλασίας και βανδαλισμού. Είναι προφανής η ανάγκη επιτήρησης των χώρων και του εξοπλισμού που πληρώνει ο ελληνικός λαός. Και όμως δυστυχώς με την Αντιπολίτευση ούτε σε αυτό το θέμα μπορέσαμε να συνεννοηθούμε. Μάλιστα εσείς, κύριε Υπουργέ, κύριε Φίλη, φτάσατε στο σημείο να ισχυριστείτε ότι τα συγκεκριμένα κέντρα θα έχουν πρόσβαση σε email, τηλεφωνικές κλήσεις καθηγητών και φοιτητών. Δεν θα είναι δηλαδή κέντρα για λήψη σημάτων συναγερμού, αλλά κέντρο υποκλοπής τηλεπικοινωνιών.

Δυστυχώς, όμως, δεν είναι η πρώτη φορά που σας ακούμε να αναπαράγετε τέτοιου είδους fake news. Γιατί πριν λίγους μήνες ήσασταν εσείς ο ίδιος που λέγατε και μιλούσατε για δήθεν «Big Brother» στη σύγχρονη τηλεκπαίδευση των δημοσίων σχολείων. Επρόκειτο να έναν ακόμα εξωπραγματικό ισχυρισμό με μόνο στόχο την υπονόμευση της ζωντανής διδασκαλίας των μαθητών μέσω διαδικτύου. Και όμως αυτό το σύστημα προχώρησε και επεκτάθηκε, όπως ακριβώς θα προχωρήσει και το σύστημα προστασίας των ΑΕΙ παρά τις όποιες φαντασιοπληξίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κλείνοντας δρώμενο της ευκαιρίας που μας δόθηκε σήμερα για να συζητήσουμε θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας και επανέρχομαι σε δύο ζητήματα που έχω θέσει και μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου κύριε Υπουργέ.

Πρόκειται αφ' ενός για τη συμπερίληψη των τρίτεκνων και πολύτεκνων στο πρόγραμμα προμήθειας tablets που θα προκηρυχθεί για μαθητές και φοιτητές και αφ' ετέρου για το καινούργιο πρόγραμμα «Σχολικά Γεύματα», το οποίο θα τρέξει σε λίγους μήνες στα δημοτικά σχολεία. Είμαι βέβαιος ότι τα παραπάνω αιτήματα θα τύχουν της άμεσης προσοχής σας, γιατί δεν αποτελούν απλώς πολιτικές δεσμεύσεις. Πρόκειται για σωστές επιλογές της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου που πρέπει να γίνουν πράξη.

Το ίδιο ισχύει και με την υποχρέωση της πολιτείας να στηρίζει με κάθε τρόπο τα παιδιά τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών. Είναι ένα ελάχιστο δείγμα στήριξης και θα είναι και στη διάθεση αυτών των μαθητών τα tablets, για να μπορούν να συμμετέχουν ουσιαστικά στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες δείχνουν εκτός όλων των άλλων και το μέτρο της κοινωνικής ευαισθησίας της Κυβέρνησης, αλλά και του συνόλου της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, η κ. Ραλλία Χρηστίδου. Αμέσως μετά, όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό, μετά τους έξι πρώτους ομιλητές, τον λόγο θα πάρει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25, ο κ. Κλέων Γρηγοριάδης.

Κυρία Χρηστίδου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στη Βουλή ένα θλιβερό νομοσχέδιο που επιδιώκει χωρίς κανένα πρόσχημα τη μείωση των φοιτητών και των αποφοίτων από τα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας σε όφελος των ιδιοκτητών των κολλεγίων, μόνιμων χορηγών του κυβερνώντος κόμματος.

Δεκατέσσερις χιλιάδες φοιτητές, σχεδόν το ένα τέταρτο των περυσινών εισακτέων θα μείνουν εκτός σχολών, τα δεκαεπτά από τα είκοσι τέσσερα ΑΕΙ της χώρας με λιγότερους πρωτοετείς, περιφερειακά τμήματα πανεπιστημίων οδηγούνται σταδιακά σε κλείσιμο.

Επί τέσσερις ημέρες στις επιτροπές και εγώ και πολλοί Βουλευτές απ' όλα σχεδόν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σας θέτουμε ξανά και ξανά το εξής απλό ζήτημα: Με την καθιέρωση βάσης εισαγωγής στις σχολές υπονοείτε προφανώς ότι κάποιος και κάποιες δεν είναι ικανοί και ικανές να σπουδάσουν. Και όμως, αποδέχεστε ότι αυτοί οι ανίκανοι, κατά την ιδεοληψία σας, είναι δυνατόν, εφόσον διαθέτουν το απαραίτητο πορτοφόλι, να πηγαίνουν σε ένα κολλέγιο, χωρίς καμμία βάση εισαγωγής, όπου εκεί ξαφνικά γίνονται ικανοί, ολοκληρώνουν τις σπουδές τους με «8», «9», «10», γιατί ποιος θα τους κόψει άλλωστε αφού πληρώνουν διδάκτρα, δεν χρειάζεται το «v + 2» και έτσι δικαιούνται και τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με τους αποφοίτους των δημοσίων πανεπιστημίων, από τα οποία όμως αποκλείστηκαν, από τα οποία τους αποκλείετε.

Πώς γίνεται, λοιπόν, αυτή η μεταμόρφωση από ανίκανους σε ικανούς; Σας επεσήμανα και νωρίτερα ότι πρόκειται για επιστημονικό θαύμα, το οποίο πρέπει να κληθούν ξένοι παιδαγωγοί να το μελετήσουν.

Αφήνοντας τα αστεία, όσο γίνεται, πώς εξηγεί αυτήν την κραυγαλέα αντίφαση η Κυβέρνηση και οι κυβερνητικοί Βουλευτές; Διά της σωπής, διά της ένοχης σωπής! Προσπερνούν το γεγονός, προσποιούνται πως δεν άκουσαν τίποτα και συνεχίζουν απόρητοι και αποπότης τα παχιά λόγια περί δήθεν αναβάθμισης των σπουδών και περί δήθεν δημόσιας παιδείας. Μία δημόσια παιδεία που φανερά εχθρεύονται, που τη μόνη αξία που της αναγνωρίζουν είναι η αξία του εμπορεύματος που θα πουληθεί και θα αγορασθεί.

Την ίδια σωπή επιδεικνύουν και σήμερα εδώ στην Ολομέλεια και προφανώς θα επιδείξουν και αύριο. Γνωρίζουν ότι αυτό το νομοσχέδιο θα λειτουργήσει σε βάρος των πιο χαμηλών κοινωνικά στρωμάτων. Όμως, είναι προφανές ότι αδιαφορούν για τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες, απόλυτα συνεπείς με τα συμφέροντα που υπηρετούν.

Δεν αρκείται, όμως, μόνο σε αυτό η Κυβέρνηση. Μέσα στην πανδημία, εκμεταλλευόμενη την καραντίνα και έχοντας τον λαό σε περιορισμό, «κουρελιάζει» το πανεπιστημιακό αυτοδιοίκητο που ορίζει το Σύνταγμα και επιμένει στη δημιουργία πανεπιστημιακής αστυνομίας με ειδικούς φρουρούς, παρά τις αντιρρήσεις από τους πρυτάνεις, τις συγκλήτους, τους συλλόγους των Ελλήνων αστυνομικών, παρ' ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών δασκάλων και φοιτητών διαφωνεί, ενώ γνωρίζει ότι πουθενά στην Ευρώπη δεν υπάρχει τέτοιου είδους και τέτοιων αρμοδιοτήτων πανεπιστημιακή αστυνομία, παρά μόνο στην Τουρκία συμβαίνει κάτι αντίστοιχο. Εμμένει στον αυταρχισμό και στον αντιδημοκρατικό κατήφορο.

Ταυτόχρονα, εγκαθιστά και το Κέντρο Ελέγχου και Λήψης Σημάτων και Εικόνων, με σκοπό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι την πάταξη κάποιων ανομιών, αλλά τον απόλυτο έλεγχο στον πανεπιστημιακό χώρο. Δεν πρόκειται απλώς για νοσταλγία των ημερών της δικτατορίας με τους χαφιέδες του Σπουδαστικού της Ασφάλειας, που επικαλέστηκε ντροπιαστικά ο Υφυπουργός Παιδείας ως δήθεν ιστορικό προηγούμενο, αλλά για μια τεχνολογικά αναβαθμισμένη επιχείρηση εγκατάστασης του «Μεγάλου Αδελφού» στα πανεπιστήμια της χώρας.

Ακόμα και η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων σας εγκалаί για τα σχετικά άρθρα του νομοσχεδίου, αλλά βέβαια τα πορίσματα από τις ανεξάρτητες αρχές δεν σας ενδιαφέρουν, παρά μόνο όταν εξυπηρετούν τα σχέδια σας. Διαφορετικά, κατ'αρχήν στον κάλαθο των αχρήστων, παρέα με το πόρισμα Αλι-

βιζάτου για την αστυνομική και βία και αυθαιρεσία και πολλές άλλες γνωμοδοτήσεις.

Από τα χρόνια του Μεσαίωνα τα πανεπιστήμια αντιμάχονται τις προσπάθειες της κρατικής εξουσίας να τα ελέγξει. Αν νομίζετε ότι ο δικός σας νόμος θα τα καταφέρει, θα αντιληφθείτε πολύ σύντομα πόσο έξω έχετε πέσει. Εκτός και αν είναι αυτός ο βαθύτερος στόχος σας, δηλαδή η δημιουργία έντασης και επεισοδίων στα πανεπιστήμια, γιατί σας ενοχλούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, και εσάς και τα συμφέροντα που υπηρετείτε οι επιτυχίες των δημόσιων πανεπιστημίων, σας ενοχλεί η πρόσφατη άνοδός τους στη διεθνή κατάταξη, σας ενοχλεί το επίπεδο των αποφοίτων τους και το σημαντικό ερευνητικό τους έργο. Και το σημαντικότερο είναι ότι σας ενοχλεί ο κοινωνικός τους ρόλος.

Αντί να λύσετε τα γραφειοκρατικά τους προβλήματα, αντί να τα χρηματοδοτήσετε, αντί να τα αναβαθμίσετε, αντί να αναζητήσετε τρόπους πραγματικής υποστήριξης, έχουμε αστυνομοκρατία, το φάρμακο διά πάσα νόσο!

Μέσα στη δυστοπία που ζούμε, αντί να προβείτε σε αντικατάσταση των καθηγητών που συνταξιοδοτούνται, μία πρόβλεψη του ισχύοντος νομικού πλαισίου που την αφήνεται εσκεμμένα ανεργή, αποψιλώνοντας από εκπαιδευτικό προσωπικό τα ανώτατα ιδρύματα, εσείς επιλέγετε -πάγια τακτική της Δεξιάς- να εφευρίσκετε εχθρούς.

Πρώτα, εχθροί είναι οι φοιτητές που καθυστερούν να πάρουν πτυχίο. Τους ονομάζετε υποτιμητικά «αιώνιους» και αποσιωπάτε ότι όσοι έχουν υπερβεί τα χρόνια αποφοίτησης δεν στοιχίζουν ούτε ένα ευρώ στο κράτος. Ούτε ένα ευρώ! Όμως, αυτοί πρέπει να αποβληθούν συμβολικά, ώστε να εγκατασταθεί πανηγυρικά το κλίμα πειθάρχησης και εντατικοποίησης που ονειρεύεστε.

Ο δεύτερος και κυριότερος εχθρός σας είναι οι φοιτητές ως ενεργοί, ως σκεπτόμενοι πολίτες. Αυτούς θέλετε να τους αποστειρώσετε, αυτούς θέλετε να τους εξαφανίσετε από τον πανεπιστημιακό χώρο, αυτούς έχει στο στόχαστρο η πανεπιστημιακή σας αστυνομία με ειδικούς φρουρούς. Και για το παραεμπόριο και για τα ναρκωτικά μια χαρά μπορούσε να επέμβει η Αστυνομία όλα αυτά τα χρόνια, έτσι δεν είναι; Βεβαίως και μπορούσε, δεν έφταιγε ο νόμος. Έπρεπε να υπάρξουν τον προηγούμενο καιρό το παραεμπόριο, τα βαποράκια, για να σας προσφέρουν το άλλοθι. Τώρα, νομίζετε ότι ήρθε η ώρα για να προχωρήσετε τα σχέδιά σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, μας λέτε με καμάρι ότι εκλεχτήκατε με αυτό το πρόγραμμα και αυτό το πρόγραμμα σκοπεύετε να το εφαρμόσετε. Δεν έλεγε βέβαια το πρόγραμμά σας ότι θα ανατινάξετε κάθε ίχνος δημόσιας παιδείας στη χώρα, από το νηπιαγωγείο μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όμως, σας απαντάμε. Αντιλαμβάνονται οι πολίτες κάθε μέρα τι κυβέρνηση ψήφισαν. Βλέπουν την πρωθυπουργική ανεμελιά και αλαζονεία της Πάρνηθας και της Ικαρίας, τη στιγμή που κλείνετε τον κόσμο στα σπίτια του από τις έξι το απόγευμα τα Σαββατοκύριακα. Βλέπουν την τραγική διαχείριση της πανδημίας, το ΕΣΥ χωρίς προσωπικό και τις μάσκες για γίγαντες στα σχολεία, τα «Σκόιλ Ελικικού», τις απευθείας αναθέσεις, τα λουκέτα στην αγορά και στην εστίαση, τους «ημέτερους» χιλίους τριάντα ειδικούς φρουρούς του μικρού, κατά τα άλλα, ευέλκτου και ακοιμάτιστου κράτους. Βλέπουν τον υπόλοιπο μετακλητό κομματικό σας στρατό, που έχει φτάσει σε ύψη ρεκόρ επί των ημερών σας. Τα βλέπουν όλα αυτά, όπως βλέπουν και την ολομέτωπη επίθεσή σας στη δημοκρατία. Βλέπουν πράγματι όλο και πιο ξεκάθαρα το όραμα και το πρόγραμμά σας και βλέπουν ότι αποτελεί έναν εφιάλτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Καταλαβαίνουν ότι όταν μιλάτε για φύλαξη, με την οποία συμφωνούμε, σχεδιάζετε την απόλυτη αστυνόμευση, στην οποία κάθετα διαφωνούμε. Καταλαβαίνουν ότι όταν μιλάτε για ελεύθερη αγορά, εννοείτε τη διάλυση κάθε δημόσιου αγαθού και τη μετατροπή των πανεπιστημίων σε μαγαζιά. Καταλαβαίνουν ότι όταν αναφέρεστε σε αρίστους, στην πραγματικότητα βολέυετε τα

δικά σας παιδιά και εννοείτε την πληρωμένη αριστεία. Και στην πραγματικότητα, επειδή καταλαβαίνουν, κοιτάζουν το ημερολόγιο των εκλογών και ανυπομονούν, διότι δεν σας αντέχουν άλλο! Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε την κ. Χρηστίδου.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Γρηγοριάδης για δώδεκα λεπτά.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώντας την ομιλία μου, επιτρέψτε μου ειδικά σήμερα να εκφράσω τον απεριόριστο προσωπικό μου θαυμασμό αλλά και τον θαυμασμό ολόκληρου του κόμματός μου, του ΜέΡΑ25, για όλους τους ανθρώπους αυτούς που τις τελευταίες εβδομάδες, όντας οι ίδιοι χωρίς καμία εξουσία στα χέρια τους και σχεδόν χωρίς κανένα έρεισμα, τόλμησαν να δημοσιοποιήσουν και να καταγγείλουν τον βιασμό που υπέστησαν από κάποιους στους οποίους και η εξουσία τους περισσεύει και ερείσματα πίστευαν μέχρι χθες πως διαθέτουν ένα σωρό. Και μιλάω για κάθε είδους βιασμό, είτε σωματικό, είτε ψυχικό, είτε λεκτικό, είτε βεβαίως και πρώτα απ' όλα, εργασιακό, ξεκινώντας από την κ. Μπεκατώρου και φτάνοντας μέχρι τους συναδέλφους μου ηθοποιούς και τραγουδιστές, που δεν δίστασαν επίσης να «σκάσουν» τα τραύματά τους, να τα ανασύρουν και να τα παραδώσουν στη δημοσιότητα και μπροστά στα έκπληκτα τάχα δικά μας μάτια, όλων μας τάχα έκπληκτα.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι μαζί, αλλά και οι εκατοντάδες που είμαι βέβαιος ότι θα ακολουθήσουν -μιλώ μετά λόγου γνώσης, πρόκειται να ακολουθήσουν εκατοντάδες, να το ξέρετε- θα πρέπει να πάρουν κάποια στιγμή περίοπτη θέση τιμής στη νεότερη ιστορία της πατρίδας μας, καθώς βρήκαν τη λεβεντιά να σπάσουν το χυδαιότατο απόστημα της βίας κάθε είδους και σε κάθε εργασιακό χώρο ανθρώπου πάνω σε έναν άλλο άνθρωπο.

Όλα αυτά που αποκαλύπτονται τις τελευταίες ημέρες επιβεβαιώνουν με τον πιο δραματικό τρόπο την αξέχαστη πάντα για εμένα φράση του πασίγνωστου ηθοποιού Ηλία Λογοθέτη: «Ιδού, κυρίες και κύριοι, η απόδειξις ότι ζούμε ακόμα στην προϊστορία της ανθρωπότητας».

Να ξέρουν, λοιπόν, και να το ακούσουν και απ' αυτό εδώ το Βήμα της Βουλής μας οι εξαιρετικά γενναίοι αυτοί συνάδελφοί μου άνθρωποι -κυρίως γυναίκες και έχει τη σημασία του και αυτό- πως με την ψυχική δύναμη και την αντοχή που έδειξαν αποκαλύπτοντας απλώς και μόνο την αλήθεια, μας πήγαν ένα ολόκληρο βήμα πιο κοντά στην πραγματική ιστορία της ανθρωπότητας, στη μελλοντική ιστορία μας, όπου όταν χάρι σε τέτοιους ανθρώπους θα έχει γίνει πραγματικότητα, δεν θα χωράει μέσα της κανένας είδους βία από κανένα διαχειριστή οποιασδήποτε εξουσίας. Μη σας πω ότι δεν θα χωράει καν και δεν θα χρειάζεται επίσης καθόλου απολύτως καμία εξουσία, για να λειτουργήσει αυτή η μελλοντική μας κοινωνία.

Γιατί ακριβώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι δομές που παράγουν και διαχειρίζονται τη δύναμη και την εξουσία είναι τέτοιες, που από τη φύση τους, όπως θα έλεγε ο αείμνηστος Νίκος Πουλαντζάς το 1968, κάθε φορά που το τιμόνι τους πέφτει στα χέρια ενός βαθιά ανήθικου ή βαθιά ψυχοπαθολογικού ανθρώπου, χυδαία και απάνθρωπα τέτοια φαινόμενα θα συνεχίσουν να συμβαίνουν νομοτελειακά. Να σας το πω απλά: Αν υπήρχε εμπεδωμένη αξιοκρατία στον ευρύτερο καλλιτεχνικό χώρο μας, κανένας πολύ κακός ή πολύ διαταραγμένος άνθρωπος δεν θα μπορούσε να εκβιάζει ζητώντας ανταλλάγματα από κανέναν νέο άνθρωπο, απειλώντας τον πως, αν δεν συναινέσει, θα του ανακόψει διά παντός την καλλιτεχνική του εξέλιξη και πορεία ή πως αν αντιθέτως συναινέσει, θα την εκτοξεύσει ως διά μαγείας στην κορυφή σαν ρουκέτα.

Το ζήτημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι το πώς θα καταφέρουμε σαν πολιτεία και κοινωνία να φτάσουμε στο επίπεδο που κανένας παραγωγός, σκηνοθέτης, μουσικοσυνθέτης ή παράγοντας ομοσπονδίας δεν θα διαχειρίζεται τόσο και τόσο ανεξέλεγκτη εξουσία, ώστε να μπορεί να ανακόπτει ή να εκτοξεύει την καριέρα οποιαδήποτε άλλου ανθρώπου. Οι άνθρωποι μπορεί να γεννηθούν χαλασμένοι ή μπορεί να χαλάσουν αργότερα

στην πορεία της ζωής τους, μπορεί να παρουσιάσουν σοβαρά ψυχικά νοσήματα ή απλώς σιγά-σιγά να γίνουν καθάρματα, καθώς οξειδώνονται στη νοτιά των ανθρώπων, των άλλων ανθρώπων, όπως θα έλεγε και ο ποιητής.

Αυτό είναι κάτι που καμμία κοινωνία δεν μπορεί να το ελέγξει και να το εξαλείψει απόλυτα. Αυτό που μπορεί, όμως, να κάνει μια κοινωνία είναι να θέτει συνεχώς ολοένα θεσμικές δικλίδες ασφαλείας στην άσκηση οποιασδήποτε διοίκησης. Και για να το κάνει αυτό μια πολιτεία, πρέπει οι κυβερνήτες της είναι αποφασισμένοι να μην επωφελούνται ποτέ και καθ' οιονδήποτε τρόπο από τη μοιρασιά και τη νομή της εξουσίας που εκφέρουν. Πρέπει να μάθουμε σιγά-σιγά να μην τοποθετούμε τους «ημετέρους», αλλά τους αξιότερους, τους εντιμότερους, τους καταλληλότερους και τους ψυχικά πιο ισορροπημένους σε όλες τις δημόσιες θέσεις ευθύνης.

Καλά, θα μου πείτε τώρα, τι σας λέω τώρα εγώ από εδώ; Σε αυτήν τη χώρα υπάρχει μια Κυβέρνηση εδώ και δεκαοκτώ μήνες, που κρυμμένη πίσω από αριστείες και επιτελικότητες το πρώτο που έκανε, ήταν ότι αύξησε τους «ημετέρους» μετακλητούς της υπαλλήλους κατά τουλάχιστον οκτακοσίους, μόλις πήρε την εξουσία. Ξεκίνησε τη διακυβέρνησή της διαλύοντας το ΚΕΘΕΑ και μαζί του την ελπίδα απεξάρτησης χιλιάδων συμπολιτών μας. Γιατί; Μόνο και μόνο για να γεμίσει με διορισμένους «ημετέρους» το διοικητικό συμβούλιο του ΚΕΘΕΑ, που οι «ημετέροι» διοικητές της ίδιας χώρας, στην οποία αναφέρομαι, και τους έχετε διορίσει εσείς, των δημόσιων νοσοκομείων μας, εκτός από άσχετοι, όλοι ή οι περισσότεροι, κάποιοι απ' αυτούς αποδείχθηκαν ήδη, σε χρόνο dt, τόσο ανήθικοι που παρέκαμψαν την ηλικιακή σειρά εμβολιασμού για τον COVID-19, μόνο και μόνο για να εμβολιάσουν νωρίτερα άλλους «ημετέρους» φίλους τους, κομματάρχες, όπως έγινε στην Κέρκυρα, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Κρατικοί λειτουργοί σε αυτήν τη χώρα που κυβερνάτε, συνεχίζω να λέω, κρατικοί λειτουργοί αυτής της χώρας χρησιμοποιώντας την εξουσία τους κατά τις πρώτες μέρες των συμβολικών εμβολιασμών εμβολίασαν και πάλι, εκτός καμμίας προτεραιότητας, γενικούς γραμματείς και άλλα στελέχη, και τις οικογένειές τους μαζί, των Υπουργείων τους.

Υπουργοί της χώρας, χρησιμοποιώντας την εξουσία τους, μοίρασαν κατά το δοκούν και χωρίς να λογοδοτούν σε κανέναν πάνω από 30 συνολικά εκατομμύρια ευρώ σε «ημετέρους» παρασιτικούς καναλάρχες, ανταλλάσσοντάς τα αυτά τα χρήματα, κατά πάσα πιθανότητα, με την ολική εξαφάνιση όλων ημών, των άλλων, των μικρότερων πολιτικών κομμάτων.

Και, τέλος, μιλάμε για μια χώρα όπου ο Πρωθυπουργός της, κάνοντας χρήση της εξουσίας που απορρέει ακριβώς από το αξίωμά του, γράφει στα παλιά του τα παπούτσια τους κανόνες καραντίνας που ο ίδιος έχει θεσπίσει και συντρώγει με άλλους τριάντα ανθρώπους στην Ικαρία.

Σταματώ εδώ, γιατί αυτός ο κατάλογος -πιστέψτε με- δεν έχει τέλος. Και όσο αυτός ο κατάλογος θα συνεχίσει να περιέχει έστω και μία και μόνη τέτοια περίπτωση θα φθάνει πάντα η ημέρα που άνθρωποι αθώοι, θύματα τέτοιων περιπτώσεων, θα καταγγέλλουν και άλλα τέτοια φρικώδη πράγματα.

Και μην αυταπατάστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πως μόνο τάχα στον αθλητικό και στον καλλιτεχνικό μας κόσμο και χώρο συμβαίνουν αυτά. Συμβαίνουν σε όλους, μα όλους ανεξαιρέτως τους εργασιακούς χώρους, από τα εργοστάσια και τις βιοτεχνίες μέχρι τις πολυεθνικές και τις συνοικιακές καφετέριες. Ο λόγος που τα μάθαμε όλα αυτά από πρωταθλητές και καλλιτέχνες είναι γιατί αυτά τα θύματα συχνότερα διαθέτουν κάποιο είδους βήμα και σχεδόν πάντα επιδεικνύουν μεγαλύτερη γενναϊότητα στην έκθεση ακόμα και προσωπικών βαθιών πληγών τους, καθώς αυτή η πρακτική, δηλαδή το να εκτίθενται, είναι σημαντικότερο κομμάτι της δουλειάς τους.

Κλείνοντας την αναφορά μου σε αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους που βρήκαν το κουράγιο με τις καταγγελίες τους να βάλουν «φωτιά» και να αρχίσουν να καίνε και αυτοί τη νύχτα της πατρίδας μας, που ήδη κράτησε πάρα πολύ, θέλω να σας παρακαλέσω όλους από τα βάθη της καρδιάς μου να μην ξεχνάτε ούτε στιγμή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πως όλοι αυτοί οι άνθρωποι, βιασμένοι και όχι, συνεχίζουν όλοι ακόμα και σήμερα, ύστερα

από έναν ολόκληρο χρόνο, να πεινάνε. Εάν η συντεταγμένη πολιτεία μας, που με δικές της και μάλιστα όλως αυθαίρετες, χωρίς καμμία επιστημονική βάση τεκμηρίωσης, πολιτικές αποφάσεις έκλεισε όλους τους χώρους της εργασίας τους, εργασίας μας, δεν αναλάβει την αυτονόητη πολιτική της ευθύνη να τους στηρίξει όλους τουλάχιστον από εδώ και πέρα γενναία οικονομικά, θα έχει παίξει έναν εξαιρετικά ανήθικο ρόλο συντελώντας ευθέως στους τωρινούς, αλλά και στους μελλοντικούς σωματικούς και ψυχικούς βιασμούς τους, καθώς ο πεινασμένος άνθρωπος, όπως όλοι γνωρίζουν, γίνεται αυτονόητα πιο ευάλωτος σε εκβιασμούς και συναλλαγές με την όποια εξουσία έχει κάθε φορά απέναντί του.

Ας περάσουμε τώρα στο σχέδιο νόμου. Τα είπε η κ. Σακοράφα με τρόπο τόσο ενδελεχή και γλαφυρό, που καλύτερα απ' αυτήν δεν θα μπορούσε να τα πει, νομίζω, κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα. Ωστόσο, θα μείνω σε μερικά πράγματα. Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και γι' αυτό μιλάω για τη γενικότερη πολιτική μας επικαιρότητα.

Για τα περί βίας στα πανεπιστήμια. Ξεκινώ απ' αυτό που έχει, νομίζω, πολύ μεγάλη σημασία. Ωραία, να συζητήσουμε ότι το πρώτο μέλημά σας ήταν να καταργήσετε το πανεπιστημιακό άσυλο. Ουρλιάζατε τότε -συγγνώμη για την έκφραση-, φώναζε ο κ. Χρυσόχοιδης ότι αυτό είναι το πρόβλημα, ότι αυτή η ιδεοληψία της Αριστεράς δεν καταργεί τόσα χρόνια το πανεπιστημιακό άσυλο.

Το καταργήσατε. Και τώρα, τι γίνεται; Αφού πέτυχε και το καταργήσατε, γιατί υπάρχει ακόμα βία στα πανεπιστήμια; Κάποιος θα πρέπει να απαντήσει για τη συνέχεια και την αλληλουχία αυτής της Κυβέρνησης. Αφού καταργήθηκε το άσυλο! Άρα, μπας και δεν έφταιγε, βρε παιδί μου, το άσυλο; Μάλλον, σαν να μην έφταιγε το άσυλο.

Κατά τη διάρκεια της διαβούλευσής μας στις επιτροπές εκλήθησαν -προσέξτε τη σημειολογία- τρεις φορείς από την Ελληνική Αστυνομία και κανέναν από τους Έλληνες φοιτητές, από τη φοιτητική κοινότητα. Η ΕΛΑΣ καλώς ήταν εκεί με τους τρεις φορείς της, για τους οποίους, ειρήσθω εν παρόδω, να σας θυμίσω ότι εκτός από τον εκπρόσωπο των ειδικών φρουρών -και έχει τη σημασία του αυτό- οι άλλοι δύο, δηλαδή, οι πραγματικοί συνδικαλιστές της πραγματικής ΕΛΑΣ είπαν ότι είναι κατά της συνδυασμένης αστυνομίας στα πανεπιστήμια. Το είπαν σαφέστατα.

Σας λέω, λοιπόν, ότι είναι και οξέμωρο να μην υπάρχει καθόλου η φοιτητική κοινότητα στη διαβούλευση μας, αλλά να υπάρχουν τρεις ενώσεις των αστυνομικών μας.

Ο ίδιος ο Υφυπουργός Παιδείας, που είναι εδώ ανάμεσα μας, παραδέχθηκε ότι η παραβατικότητα συνολικά στην ελληνική κοινωνία είναι μεγαλύτερη από αυτήν στα πανεπιστήμια μας. Επίσης, είπε ότι κανείς, ούτε η Κυβέρνηση, ούτε η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, δεν θα ήθελαν πραγματικά την Αστυνομία στα πανεπιστήμια, αλλά τι να κάνουν που δεν γίνεται αλλιώς. Όμως, και οι ίδιοι συμφωνούν ότι τα προβλήματα εκφοβισμού πρυτάνεων και καθηγητών από τους γνωστούς-αγνωστούς αφορούν δύο, άντε το πολύ τρία πανεπιστήμια. Θέλετε να τα πούμε και ονομαστικά; Δεν έχω κανένα πρόβλημα, αλλά δεν θα τα πω. Αν πραγματικά -όπως λέτε- αναγκάζετε και όχι όπως λέμε εμείς, χρόνια τώρα υποχθόνια και κρυφά ότι σχεδιάζετε, λόγω αυτής της φοβερής βίας να κάνετε Αστυνομία πανεπιστημίων, πείτε μου γιατί δεν το κάνετε σε αυτά τα τρία πανεπιστήμια; Έχουμε σαράντα και εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπου δεν έχει ανοίξει μύτη, δεν έχει ακουστεί βρισιό. Είναι κάτι σαν το κατηχητικό τα υπόλοιπα τριάντα έξι. Γιατί εσείς, λοιπόν, δεν κάνετε μόνο για τα τρία όπου υπάρχουν έκτροπα; Κάντε το μόνο για τα τρία! Δεν το κάνετε μόνο για τα τρία, το κάνετε για όλα και έτσι εκτίθεστε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ)

Θα αφήσω το νομοσχέδιο. Σας είπα, όλοι οι προλαλήσαντες από την Αντιπολίτευση τα έχουν πει μια χαρά. Θα περάσω τώρα σε μερικά πολύ σημαντικά και επίκαιρα πράγματα της επικαιρότητας.

Πρώτον, τι έγινε, βρε παιδιά, με το ταξίδι του Πρωθυπουργού μας στην Ικαρία; Τι έγινε; Και το λέω αυτό, γιατί θα πρέπει να θυμηθούμε ότι με το ταξίδι στο σπίτι του, στην κατοικία ενός πολι-

τικού Αρχηγού κόμματος, μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας, του κ. Βαρουφάκη, πριν από έναν χρόνο κόντεψε να αρθεί η βουλευτική του ασυλία, επειδή επέστρεψε στο σπίτι του, όπως και σήμερα και χθες και πριν από έξι μήνες από το συμβάν, εκεί που κάθε βράδυ επιστρέφει. Ε, χάλασε ο κόσμος! Βγήκαν τρεις Υπουργοί της Κυβέρνησής σας να πουν ότι οι νόμοι είναι για όλους, ενώ ο κ. Βαρουφάκης φυσικά δεν καταπάτησε κανέναν νόμο, καθώς συνταγματικά έχει το δικαίωμα να περιδιαβαίνει την επικράτεια.

Όμως, ο Πρωθυπουργός σας χτες καταπάτησε όλους τους κανόνες της καραντίνας, που ο ίδιος θέσπισε. Βρέθηκε σε ένα σπίτι με άλλους τουλάχιστον τριάντα ανθρώπους -έχω φωτογραφίες, θα τις καταθέσω-, εκεί πέρα συνέφαγε με αυτούς τους ανθρώπους και μετά δεν ζήτησε ούτε συγγνώμη! Ο Πρωθυπουργός είναι υπεράνω νόμων;

Τι συμβαίνει, λοιπόν, με το ταξίδι του Πρωθυπουργού στην Ικαρία; Κόπηκε το πρόστιμο των 3.000 ευρώ στον αγαπητό συνάδελφο κ. Στεφανάδη, που ήταν ο διοργανωτής της παρανομίας και 300 ευρώ πρόστιμο σε όσους συμμετείχαν, συμπεριλαμβανομένου του άξιου Πρωθυπουργού μας;

Δεύτερον, λογοκρισία και καθοδηγούμενες ειδήσεις στην ΕΡΤ; Μπα, αποκλείεται! Θα καταθέσω τώρα αμέσως εδώ αυτό το οποίο τοιχοκολλήθηκε έξω από την παραγωγή ειδήσεων προχθές το βράδυ στην ΕΡΤ: «SOS-SOS προς συναδέλφους και παραγωγούς, δεν παίζουμε φωτογραφία, αλλά ούτε και βίντεο του Κυριάκου Μητσοτάκη από τη βεράντα του σπιτιού Στεφανάδη (τραπέζι), Ικαρία. Επίσης, παίζουμε μόνο πλάνα του Δημήτρη Λιγνάδη μόνου του, όχι με άλλους. Σας ευχαριστώ». Το καταθέτω, γιατί αξίζει τον κόπο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κλέων Γρηγοριάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα μου πείτε: Τι παράξενο που είναι αυτό να φθάσει έτσι; Αφού το έκανε ο Πρωθυπουργός αυτό, η ΕΡΤ έπρεπε κάτι να κάνει. Ξέφυγε κάποιος δημοσιογράφος, έκανε ό,τι ήταν να κάνει, την «κουτσουκέλα» του δηλαδή, να δείξει σε ένα δελτίο τον Πρωθυπουργό να καταπατά τα μέτρα καραντίνας και αμέσως φρόντισαν να τοιχοκολλήσουν.

Και τελειώνω με αυτό. Αφύλαχτο το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο λόγω διακοπής ρεύματος προχθές την Κυριακή; Αυτή είναι η χώρα των άριστων επιτελικών, η επιτελικότατη χώρα που έφτιαξε ο Κυριάκος Μητσοτάκης και οι Υπουργοί, εσείς; Είναι η χώρα που μόλις σταματήσει ένας σταθμός παραγωγής της ΔΕΗ, ταυτοχρόνως νεκρώνουν τα πάντα και ο Ερμής του Πραξέπλους είναι στη διάθεση οποιουδήποτε εποχούμενου περαστικού, να τον «τσουρνέψει»; Συγγνώμη για την έκφραση, αλλά αυτό προκύπτει. Προκύπτει ότι δεν δούλεψε -ακούστε το- καμμία από τις δύο γεννήτριες που είχε το Εθνικό μας Μουσείο. Αυτό προκύπτει.

Εάν εσείς πιστεύετε ότι είσατε υπερήφανοι για αυτά τα επιτεύγματά σας, τότε συνεχίστε να κοιτάτε σαν μόνο πρόβλημα τη βία στα πανεπιστήμια. Σε ποια πανεπιστήμια; Αυτά, που εδώ και έναν χρόνο με δική σας πολιτική ευθύνη παραμένουν κλειστά. Πριν χτυπήσετε τη βία, ανοίξετε τα για τα μάτια του κόσμου.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Γρηγοριάδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Καλλιάνος από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ακολουθεί ο κ. Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου με αρκετά θετικά σημεία, που προχωρά τα θέματα της παιδείας πολλά βήματα μπροστά, που επουλώνει πληγές του παρελθόντος και οικοδομεί μια πιο δημιουργική εκπαιδευτική και ακαδημαϊκή πραγματικότητα, που θεραπεύει πειραματισμούς, αστοχίες, ακροβατισμούς, παλινωδίες, αντιπροσέγγιση επιλογές στην παιδεία της προηγούμενης συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Για όσες και όσους συναδέλφους βιασούν να αμφισβητήσουν

τα παραπάνω, να θυμίσω ότι δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από το 2017 και το 2018, για να έχουν ξεχαστεί τα έργα και οι ημέρες της προηγούμενης κυβερνήσεως στην παιδεία, όταν κάθε λίγο αναστατώνοντας την εκπαιδευτική κοινότητα εξαγγέλλονταν διαφορετικά μοντέλα για το λύκειο και την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όταν κυριαρχούσαν οι ιδέες για διπλές πανελλαδικές εξετάσεις στη Γ' λυκείου, για «πράσινες» και «κόκκινες» σχολές, για απολυτήρια λυκείου με εξετάσεις σε τοπικό επίπεδο, που όμως θα καθόριζαν σε εθνικό επίπεδο την επιτυχία ή την αποτυχία στη σχολή ή στο τμήμα που επιθυμούσε κάθε υποψήφιος και υποψήφια εκείνη την εποχή και πολλά άλλα, εν πάση περιπτώσει, που τελικά δεν ίσχυσαν ποτέ και ευτυχώς.

Για όσες και όσους σήμερα κάνουν τους όψιμους υπερασπιστές της νεολαίας μας, επίσης δεν έχουν ξεχαστεί οι δηλώσεις του 2018, για παράδειγμα πολιτικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, όπως τότε του Υπουργού κ. Γαβρόγλου που δήλωνε: «Θέλω να ακούσω την καθαρή φωνή της νέας γενιάς». Έλεγε ότι «αυτή η φωνή λείπει», σχολιάζοντας τις αντιδράσεις των νέων, βέβαια, εκείνη την εποχή στις τότε εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η νεολαία μας έχει φωνή. Είναι δυνατή, είναι καθαρή και είναι σεβαστή. Σας προτρέπω να αναζητήσετε και να διαβάσετε με προσοχή τα Πρακτικά από τις ολομέλειες όλων των ετών, από το 1996 έως σήμερα της Βουλής των Εφήβων. Έχουν εξαιρετικό ενδιαφέρον, είναι άμεσα εφαρμόσιμες και πολλές είναι και ανέξοδες.

Μέσα σε αυτά τα κείμενα δημοκρατικού και γόνιμου διαλόγου, αγαπητοί συνάδελφοι, η νεολαία μας με πλήθος από δημιουργικές προτάσεις έχει μιλήσει πολύ δυνατά και πολύ καθαρά για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, την επικαιροποίηση των σχολικών βιβλίων, την αξιολόγηση των μαθητών, την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στη συμμετοχή του συνηγόρου του παιδιού στη σχολική ζωή και πολλά άλλα, που καλό είναι πέρα από το να τα επιδοκιμάζουμε επίσης και να τα νομοθετούμε.

Αυτό, λοιπόν, γίνεται σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου και αξίζουμε πολλά συγχαρητήρια στις πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων που συμμετείχαν στη διαμόρφωση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, γιατί είναι ένα σχέδιο νόμου που έχει δίπλα του - και όχι απέναντί του - την κοινωνία. Αυτό θα πρέπει τουλάχιστον να το καταλάβουμε όλοι μας.

Πραγματικά, θυμίζει θέατρο του παραλόγου να εγκαλούμαστε από συναδέλφους άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί είμαστε συνεπείς στις προεκλογικές μας εξαγγελίες. Μαζί με τη φράση «η αριστεία είναι ρετσίνα» που μας λέγατε, δεν υπάρχει λόγος να προστεθεί στο πολιτικό λεξιλόγιο και η φράση «η συνέπεια είναι ρετσίνα». Η κοινωνία βλέπει, ακούει και προφανώς κρίνει.

Εκτιμώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλες και όλοι θέλουμε τα πανεπιστήμιά μας να είναι κέντρα για την ακαδημαϊκή γνώση και όχι εμπορικά κέντρα για την παραοικονομία. Εκτιμώ, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλες και όλοι θέλουμε τα πανεπιστήμιά μας να είναι κυψέλες δημιουργίας των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας και όχι κρυψώνες των παραβατών του κοινού Ποινικού Δικαίου.

Επί πολλά χρόνια και αναφορικά με τα όσα συνέβαιναν στην πανεπιστημιακή πραγματικότητα, η κοινωνία έχει πορευθεί σε ένα δυστοπικό τοπίο. Έχει βιώσει κτισίματα σε πόρτες γραφείων πρυτάνεων -τα ακούσαμε και προηγουμένως αυτά- στήσιμο πάγκων με χίλια δυο εμπορεύματα αόριστης προέλευσης μπροστά και μέσα σε ιστορικά ιδρύματα της χώρας, βιαιοπραγίες, βανδαλισμούς, ξυλοδαρμούς, ακραίες παραβατικές συμπεριφορές.

Με την υπερψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου η επόμενη μέρα θα είναι πιο διαυγής. Ασφαλώς, η φύλαξη των πανεπιστημιακών χώρων θα είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τι συνέβαινε μέχρι τώρα, όμως; Πού είχε φτάσει η κατάσταση; Σας διαβάζω απόσπασμα από το κείμενο του 2018 -και είναι πολύ σημαντικό να το γνωρίζετε- της ΠΟΣΔΕΠ-η ΠΟΣΔΕΠ είναι η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού- των πανεπιστημιακών μας δασκάλων, που αφορούσε την ανομία στα πανεπιστήμια. Και δεν θα σας διαβάσω όλο αυτό που είχα ετοιμάσει, είναι αρκετά μεγάλο κείμενο. Θα

σας διαβάσω δυο, τρεις προτάσεις, για να γνωρίζετε ακριβώς, το οποίο θα καταθέσω στα Πρακτικά.

Λένε, λοιπόν, χαρακτηριστικά: «Οι χώροι στους οποίους σπουδάζει και μορφώνεται η νεολαία της πατρίδας μας δεν μπορεί να είναι χώροι τους οποίους λυμαίνονται εγκληματικές ομάδες που διακινούν και εμπορεύονται απροκάλυπτα ναρκωτικά στο φως της ημέρας». Λένε, επίσης, πιο κάτω σε μια άλλη παράγραφο: «Το πανεπιστήμιο δεν μπορεί να είναι ξέφραγο αμπέλι, όπου ομάδες θα καταστρέφουν τη δημόσια περιουσία και κάθε συλλογική κριτική θα αποκτά αυθαίρετα και ανενόχλητα στέγη». Πιο κάτω σε μια άλλη παράγραφο λένε, επίσης: «Το πανεπιστήμιο είναι χώρος πρώτιστα ακαδημαϊκής ελευθερίας, δηλαδή, ελευθερίας άσκησης των εκπαιδευτικών και ερευνητικών καθηκόντων όλων των συντελεστών του, και χώρος ελεύθερης έκφρασης, ελεύθερης διακίνησης ιδεών, ανοιχτός στην κοινωνία και σε άμεση συνεργασία με αυτήν...» -με την κοινωνία, δηλαδή- «...χώρος όπου οι κανόνες και οι νόμοι του κράτους θα πρέπει να είναι το ίδιο σεβαστοί και να εφαρμόζονται από όλους μας και για όλους». Επίσης, λένε: «Οργανώσεις ή πολίτες που αυθαιρετούν, βιαιοπραγούν και καταστρέφουν και γενικά παρανομούν μέσα στα πανεπιστήμια θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τον νόμο, όπως και στην υπόλοιπη ελληνική επικράτεια».

Ποιος ή ποια μπορεί να διαφωνήσει με αυτό το κείμενο των εκπροσώπων των πανεπιστημιακών μας δασκάλων; Φαντάζομαι κανείς. Ποια κυβέρνηση που λογοδοτεί στην κοινωνία, με σεβασμό στον πολίτη δικαιούται να κρύψει το κεφάλι στην άμμο, στρουθοκαμηλίζοντας ότι όλα βαίνουν καλώς;

Τολμάμε σήμερα και δίνουμε λύση δημοκρατική και αποτελεσματική.

Θα δώσω, λοιπόν, στα Πρακτικά το κείμενο από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Καλλιάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφικών και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα δώσω, επίσης, σε είκοσι δευτερόλεπτα στα Πρακτικά και αυτό.

Εγώ τελείωσα το Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών και συνέχισα τις μεταπτυχιακές μου σπουδές πάλι στο Πανεπιστήμιο των Πατρών στα Εφαρμοσμένα Μαθηματικά. Είμαι περήφανος που τελείωσα ένα δημόσιο πανεπιστήμιο με ένα εξαιρετικό πρόγραμμα σπουδών. Δεν είμαι περήφανος, όμως, που σε αρκετά πανεπιστήμια της χώρας επικρατούν αυτές οι εικόνες βίας και ανομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορεί τα ελληνικά πανεπιστήμια να είναι στις πρώτες θέσεις σε παγκόσμιο επίπεδο σε ό,τι αφορά στα προγράμματα σπουδών -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό- αλλά αυτά που αντιμετωπίζει κάποιος εισερχόμενος σε ένα πανεπιστήμιο, αυτά που γίνονται στα υπόγεια με τις μολότοφ, με τις ληστείες, με τους ξυλοδαρμούς, με τις καταλήψεις και όλα αυτά είναι πράγματα για τα οποία δεν είμαι υπερήφανος, προφανώς.

Η βάση του Τμήματος Μαθηματικών στη Σάμο το 2010 ήταν «15.067» στα «20», το 2015 «11.956», το 2017 «12.020», το 2018 «10.088», το 2019 «7.501» και το 2020 «3.125». Με «3.125» μπαίνει κάποιος στο Μαθηματικό της Σάμου αυτή τη στιγμή και αυτό δεν πρέπει να ισχύει, όπως αντιλαμβάνεστε. Γι' αυτό μπαίνουν κατώτατα όρια βαθμολογίας, κάτι το οποίο δεν θέλετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Καλλιάνο, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Και ολοκληρώνω σε μισό λεπτό.

Αυτό το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Καλλιάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφικών και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Πιο γρήγορα, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Ναι, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να σας πω ότι μίλησα για το Μαθηματικό προηγούμενως γιατί έχει μακραιώνη παράδοση που ξεκινά από τον Πυθαγόρα, συνεχίζει με τον Ευκλείδη, φτάνει ως τις μέρες μας με τον σπουδαίο Καραθεοδωρή και προφανώς, χρειάζεται η συγκεκριμένη σχολή να είναι και μια σχολή αξιοπρεπέστατη, δηλαδή, να υπάρχει ένας μέσος όρος, να υπάρχει ένα κατώτατο όριο με το οποίο θα εισέλθει ένας στο Μαθηματικό, ακόμα και της Σάμου, το οποίο είναι ένα Μαθηματικό πάρα πολύ καλό.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και θα πω ότι υπερψηφίζω, επομένως, το σχέδιο νόμου με τη βεβαιότητα ότι μόνο θετικά θα προσφέρει στα θέματα της παιδείας του τόπου μας.

Και πολύ γρήγορα θα σας πω, επειδή υπάρχει έντονο -ας μου επιτραπεί, κύριε Πρόεδρε, να το κάνω αυτό- καιρικό ενδιαφέρον -πέρα από το νομοσχέδιο τώρα- που έχει να κάνει με αυτό που έρχεται το Σαββατοκύριακο, να ενημερώσετε τους ανθρώπους από τις διάφορες περιφέρειες της χώρας -είναι πολύ σημαντικό αυτό που θα πω- ότι από το Σαββατοκύριακο και στη συνέχεια έρχεται μία πολύ ισχυρή ψυχρή εισβολή που θα ρίξει κατακόρυφα δεκαεφτά με δεκαοχτώ βαθμούς τον υδράργυρο σε όλη τη χώρα μέχρι την Κυριακή. Θα έχουμε χιονοπτώσεις αρχικά στην κεντρική και στη βόρεια Ελλάδα και αργότερα και στα νότια τμήματα. Θα έχουμε πτώση θερμοκρασίας και γενικά έντονη την αίσθηση του ψύχους. Αυτό θα κρατήσει μέχρι και την ερχόμενη Τετάρτη, Πέμπτη. Άρα, μιλάμε σχεδόν για μια βδομάδα ψύχους. Ενημερώστε, λοιπόν, όλους όσοι βρίσκονται στις περιοχές σας, γιατί η Ελλάδα θα βιώσει το πρώτο ισχυρό κύμα ψυχρής εισβολής για τον φετινό χειμώνα.

Να είστε καλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Άφησα τον κ. Καλλιάνο να μιλήσει λίγο παραπάνω, όπως καταλαβαίνετε, γιατί ήταν χρήσιμες οι πληροφορίες περί του καιρού. Μας είπε και για τον Καραθεοδωρή, γνωστό ως δάσκαλο του Αϊνστάιν και πρέπει να πω ότι πριν λίγες μέρες έγινε και μνημόσυνο στη Βιέννη για τον Καραθεοδωρή, οπότε μπορούμε να προχωρήσουμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκίοκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και αμέσως μετά η κ. Κεφαλογιάννη από τη Νέα Δημοκρατία.

Τώρα, χαριτολογώντας το λέω -έτσι- κύριε Γκίοκα, δεν φαντάζομαι εσείς να πιάσετε καμμία άλλη επιστήμη τώρα και να μας ενημερώσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Όχι, εντάξει.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ακόμη και αν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψηφίσει τελικά αυτό το νομοσχέδιο -που θα το ψηφίσει- ένα είναι σίγουρο, ότι είναι ήδη καταδικασμένο στη συνείδηση της μεγάλης πλειοψηφίας ειδικά των νέων ανθρώπων, των φοιτητών που βλέπουν να περνούν οι μήνες με τις σχολές κλειστές, όμως, αυτό καθόλου δεν εμποδίζει την Κυβέρνηση να παίρνει μέτρα που αφορούν τις σπουδές και το μέλλον τους, ακόμη και να τους διαγράφει, αγνοώντας τις συνθήκες κάτω από τις οποίες σπουδάζει σήμερα ένας φοιτητής.

Όπως, επίσης, είναι καταδικασμένο στη συνείδηση των μαθητών που βλέπουν να αλλάζετε τους όρους εισαγωγής στα ανώτατα ιδρύματα, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσετε ακόμη μεγαλύτερη πελατεία για τα ιδιωτικά κολέγια, γιατί αυτό είναι τελικά που σας ενδιαφέρει.

Συνεπώς, όσα ψέματα, όσες συκοφαντίες, όσους άθλιους συνειρμούς, όσες προβοκάτιες και αν αξιοποιήσετε, σαν το γνωστό περιστατικό της ΑΣΟΕΕ, το νομοσχέδιο Κεραμέως -Χρυσοχοϊδης είναι ένα νομοσχέδιο «ζωντανό - νεκρό», ένα νομοσχέδιο «ζόμπι», όπως το έχουν χαρακτηρίσει οι ίδιες οι κινητοποιήσεις των φοιτητών.

Υπάρχει το εξής ερώτημα: Οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, ιδιαίτερα αυτές που αφορούν την καταστολή -και δεν είναι μόνο η πανεπιστημιακή Αστυνομία, είναι και τα πειθαρχικά των φοιτητών, για τα οποία δεν γίνεται συζήτηση- είναι απλά και μόνο μια ιδεολογική αντιδραστική εμμονή της Νέας Δημοκρατίας; Κατά τη γνώμη μας, όχι, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει στις γραμμές της στελέχη με εμμονές. Έχει και

μάλιστα με τη σέσουλα, με το τσουβάλι.

Όμως, αυτό το νομοσχέδιο είναι κάτι παραπάνω, κάτι περισσότερο από μια εμμονή ή μια ιδεοληψία. Είναι στρατηγική, συνειδητή πολιτική επιλογή. Είναι η φυσική και λογική συνέχεια του πανεπιστημίου - επιχείρησης, του πανεπιστημίου - ανώνυμης εταιρείας, που όλοι σας έχετε φτιάξει βήμα-βήμα τα τελευταία χρόνια. Ένα τέτοιο πανεπιστήμιο δεν σηκώνει ούτε την πραγματική ακαδημαϊκή ελευθερία ούτε την ύπαρξη φοιτητικού κινήματος ούτε καν την ύπαρξη στοιχειωδών συλλογικών διαδικασιών και διεκδικήσεων.

Αυτό το πανεπιστήμιο ένα πράγμα μόνο σηκώνει και ένα πράγμα μόνο προστατεύει, την επιχειρηματική δράση των πανεπιστημίων και την ακόμη πιο στενή σύνδεσή τους με τις ανάγκες της αγοράς, σε σημείο μάλιστα που αυτά τα πανεπιστήμια γίνονται ουσιαστικά και τυπικά παραρτήματα των ιδιών πολλές φορές των μεγάλων επιχειρήσεων. Αυτή την παραδοχή δεν την αμφισβητεί κανένα κόμμα πλην ΚΚΕ.

Γι' αυτό και όλα τα κόμματα, ακόμη και αυτά που καταψηφίζουν το κυβερνητικό νομοσχέδιο, είτε προτείνουν ανοιχτά είτε ακόμη κλείνουν το μάτι στην παρουσία με τη μια ή την άλλη μορφή ενός σώματος με κατασταλτικές αρμοδιότητες μέσα στα ιδρύματα. Και η αντιπαράθεση που γίνεται είναι αν θα υπάγεται αυτό στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και στην Αστυνομία ή αν θα υπάγεται στις πρυτανικές αρχές. Αυτή είναι η αντιπαράθεση επί της ουσίας.

Εμείς το λέμε για μία ακόμη φορά. Απορρίπτουμε κατηγορηματικά την παρουσία κάθε μορφής κατασταλτικών μηχανισμών - δεν μιλάμε για φύλακες- μέσα στα ιδρύματα, χωρίς να μπαίνουμε στη συζήτηση αν θα υπάγονται εδώ ή αν θα υπάγονται εκεί, αν θα είναι δημόσιοι αυτοί οι μηχανισμοί ή ιδιωτικοί, αν θα είναι φανεροί ή αν θα είναι κρυφοί. Διότι υπάρχει και η πρόταση πρώην Υπουργού του ΣΥΡΙΖΑ για σώμα μυστικών αστυνομικών μέσα στα ιδρύματα. Μία πρόταση -αναφέρομαι στον κ. Μάρδα- που επίσημα από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει αποδοκιμαστεί ακόμη και όχι τυχαία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Επίσημα, η νεολαία σας, κύριε Φίλη. Επίσημα δεν έχει αποδοκιμαστεί, γιατί κι εσείς κλείνετε το μάτι σε ένα ακροατήριο που έχει ως κριτήριο το νόμο και την τάξη.

Υπάρχει το εξής ερώτημα, για το οποίο έχετε δουλέψει χρόνια όλες οι κυβερνήσεις: Γιατί είναι κακό ένα πανεπιστήμιο να λειτουργεί ή να βγάζει επιστήμονες ή να προσαρμόζει την έρευνά του με βάση την ανάγκη των επιχειρήσεων; Κατά τη γνώμη μας δεν υπάρχει καλύτερη απάντηση και πιο πειστική ως προς αυτό από τις τελευταίες εξελίξεις που υπάρχουν με την πανδημία και τα εμβόλια. Τι έχουμε εκεί; Κρατικά ερευνητικά ινστιτούτα και δημόσια κατά τα άλλα πανεπιστήμια, όπως είναι αυτό της Οξφόρδης. Εν τω μεταξύ, από το πρωί ακούμε από όλους για την Οξφόρδη. Οξφόρδη από τη Νέα Δημοκρατία, Οξφόρδη από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό είναι, η Οξφόρδη. Εδώ υπάρχει διακομματική συναίνεση και λατρεία για την Οξφόρδη. Ποια είναι η Οξφόρδη; Το πανεπιστήμιο της «ASTRAZENECA». Αυτή είναι η Οξφόρδη. Πανεπιστήμια που συμπράττουν με μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες και το προϊόν της έρευνας, το προϊόν της συλλογικής δουλειάς κορυφαίων επιστημόνων -το αμφισβητούμε αυτό- γίνεται πατέντα, γίνεται ιδιοκτησία της εταιρείας που μπορεί να το πουλά, να το αγοράζει, να το εκμεταλλεύεται ακόμη και να εκβιάζει, ακόμη και αν αυτό γίνεται σε βάρος της υγείας και της ζωής ολόκληρης της ανθρωπότητας. Αυτό είναι. Αυτό είναι το τραγικό, το κυνικό και το απάνθρωπο αποτέλεσμα των πανεπιστημίων της αγοράς. Να, γιατί εμείς δεν συμμεριζόμαστε όλη αυτή την αγιοποίηση και τον εξωραϊσμό που κάνετε όλοι σας για τα λεγόμενα ξένα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια κ.ο.κ., το οποίο ακούω από το πρωί. Έλεος με αυτή την ιστορία, με αυτό τον εξωραϊσμό και με αυτή την αγιοποίηση. Η μεν Νέα Δημοκρατία με το παραμύθι ότι δόθηκαν στα ξένα πανεπιστήμια δεν υπάρχει ανομία και κρύβει έρευνες που υπάρχουν -όπως για παράδειγμα για τις Ηνωμένες Πολιτείες που δείχνουν αύξηση της εγκληματικότητας και μέσα στα πανεπιστήμια, γιατί δυστυχώς τα πανεπιστήμια δεν είναι έξω από την κοινωνία και μάλιστα μια κοινωνία που είναι σε βαθιά σήψη και παρακμή- κι επίσης ο ΣΥΡΙΖΑ με το παραμύθι ότι δόθηκαν

τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια είναι οι φάροι της δημοκρατίας και των ακαδημαϊκών ελευθεριών.

Με συγχωρείτε, όσοι τα λένε αυτά είτε κοροϊδεύουν συνειδητά είτε είναι εντελώς άσχετοι με το τι γίνεται στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια διότι δεν υπάρχουν ακαδημαϊκές ελευθερίες εκεί που τυπικά και ουσιαστικά κουμάντο κάνουν οι επιχειρήσεις ούτε υπάρχουν ακαδημαϊκές ή συνδικαλιστικές ελευθερίες, όπως σε πολλές χώρες που ακόμη και η έννοια του ασύλου δεν είναι παρά μια ανάνηψη. Δεν συμβαίνουν αυτά; Δεν υπάρχουν; Δεν ξέρετε πώς έχουν αντιμετωπιστεί τα τελευταία χρόνια φοιτητικές κινητοποιήσεις σε μια σειρά χώρες, ακόμη και με την εκκένωση; Ακόμη και με την βίαιη εκκένωση πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με εντολή των πρυτανικών αρχών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Γκίοκα, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εμείς, κυρία Υπουργέ, δεν σας κατηγορούμε ότι απομακρύνετε από την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Σας κατηγορούμε για το ακριβώς αντίθετο. Σας κατηγορούμε ότι προσπαθείτε να ξηλώσετε δημοκρατικές κατακτήσεις που το φοιτητικό και το λαϊκό κίνημα στη χώρα μας τις προστάτευσαν μέχρι σήμερα. Εσείς προσπαθείτε να τις ξηλώσετε και φτιάχνετε ένα πανεπιστήμιο, ακόμη περισσότερο υποταγμένο και αξιολογούμενο από τις ανάγκες στη ζούγκλα της αγοράς και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντιπαλεύουμε την παιδεία και τα ιδρύματα φαστ φουντ που είπε ο κ. Φίλης, σωστά, αντιπαλεύουμε όμως και τα πανεπιστήμια της πατέντας, της «ASTRAZENECA», της «MODERNA», της «PHIZER», των μεγάλων επιχειρήσεων, τα πανεπιστήμια της ωραίας βιτρίνας και της βαθιάς κοινωνικής παρακμής. Παλεύουμε για ένα πανεπιστήμιο της πραγματικής επιστημονικής μόρφωσης προς το συμφέρον πραγματικά των λαϊκών αναγκών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ τους συναδέλφους να μην εκμεταλλεύονται την καλοσύνη μου.

Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλογιάννη από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί ο κ. Βερναρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται σήμερα προς συζήτηση και ψήφιση ένα νομοσχέδιο με ιδιαίτερα μεγάλη σημασία για την ελληνική εκπαίδευση, την παιδεία συνολικά, την ακαδημαϊκή ελευθερία και τη δημοκρατία. Ζητήματα καταλύτες για την κοινωνική πρόοδο και ευημερία, ιδιαίτερα σήμερα που εν μέσω μιας πρωτοφανούς δοκιμασίας για όλη την ανθρωπότητα, ο κόσμος αλλάζει ραγδαία.

Στα χρόνια που ακολουθούν η βιώσιμη ανάπτυξη και η κοινωνική δικαιοσύνη γίνονται τα μεγάλα ζητούμενα. Η μετάβαση στη νέα εποχή δεν μπορεί παρά να έχει ως όχημα και την παιδεία. Η ανάγκη λοιπόν, αναπροσαρμογής του εκπαιδευτικού μας συστήματος με γνώμονα τις νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε είναι άμεση και επιτακτική.

Το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται στην ευρύτερη στρατηγική μιας σύγχρονης αναπτυξιακής πολιτικής, που προϋποθέτει ριζικές μεταρρυθμίσεις για τη συγκρότηση ενός καινοτόμου, πιο ορθολογικού και αυτόνομου εκπαιδευτικού συστήματος. Σύστημα που θα διασυνδέεται με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας.

Στην κατεύθυνση αυτή θεσμοθετείται η ελάχιστη βάση εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το κάθε πανεπιστημιακό τμήμα θα διαμορφώνει ξεχωριστά τη βάση αυτή, με τρόπο ευέλικτο και ορθολογικό. Τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα αποκτούν για πρώτη φορά τη δυνατότητα να συμβάλουν αυτόνομα στη διαμόρφωση της ακαδημαϊκής τους φυσιογνωμίας. Με τον τρόπο αυτόν ενισχύεται το κύρος των ελληνικών πανεπιστημίων, αλλά και η ποιότητα της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης σε αυτά.

Επιπλέον, εισάγεται νέος τρόπος συμπλήρωσης των μηχανογραφικών δελτίων, μέτρο που σκοπεύει στη μείωση του αριθμού των επιτυχόντων σε σχολή τυχαίας επιλογής, όπως και στη μείωση της ανάγκης μετεγγραφών. Και εδώ θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Είναι σοβαρό πλήγμα για τη δημόσια παιδεία το γεγονός ότι σήμερα εισάγονται φοιτητές, με βαθμό κάτω από τη

μονάδα στα «20», ενώ σχεδόν το 30% δεν αποφοιτά ποτέ. Γι' αυτό και -επιτέλους!- η θέσπιση ανώτατης χρονικής διάρκειας φοίτησης αποτελεί μια αυτονόητη μεταρρύθμιση εάν πραγματικά επιχειρούμε τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι η στιγμή να δοθούν ρεαλιστικά κίνητρα για να ανοίξουν νέοι δρόμοι σε ό,τι αφορά στην μεταλυκειακή εκπαίδευση. Ένα υγιές, σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα οφείλει να προάγει με σχέδιο και στρατηγική μια δημόσια εκπαίδευση που θα βρίσκεται σε πορεία παράλληλη με τις ανάγκες της κοινωνίας. Και αυτή η πορεία δεν μπορεί να είναι ο μονόδρομος της εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση. Οφείλει να συνομιλεί με τους κοινωνικούς φορείς και εταίρους, να προσαρμόζει τις δεξαμενές εκπαίδευσης και μάθησης, με βάση τις εξελίξεις σε όλους τους τομείς της οικονομίας, του εμπόριου, των κατασκευών και της τεχνολογίας. Γι' αυτό ο δρόμος της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης οφείλει να γίνει ένας δρόμος συνειδητής επιλογής, με κίνητρα τόσο σε σχέση με την ποιότητα της γνώσης και της εξειδίκευσης όσο και στη στοχευμένη επαγγελματική αποκατάσταση. Η θέσπιση της δυνατότητας να υποβάλει ένας υποψήφιος δύο μηχανογραφικά, ένα για την εισαγωγή μέσω πανελλαδικών σε πανεπιστήμια και ένα για την εισαγωγή σε δημόσιο ΙΕΚ μέσω απολυτηρίου, αποτελεί μια πραγματικά καίρια μεταρρυθμιστική τομή. Διότι, η χώρα πρέπει να αφήσει πίσω τα παρωχημένα εκπαιδευτικά στερεότυπα. Το λύκειο πρέπει να πάψει να είναι κέντρο προετοιμασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Η μεταλυκειακή εκπαίδευση πρέπει να δίνει περισσότερες επιλογές, όπως είναι η επαγγελματική και τεχνική κατάρτιση.

Είναι αυτονόητο ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια πρέπει να παραμείνουν μια πολύ σοβαρή και συνειδητή επιλογή των υποψηφίων, όπως επίσης πρέπει να είναι και θεσμός ελευθερίας, λόγου και ιδεών, ένας θεσμός διαρκούς και ανεμπόδιστης αναζήτησης της αλήθειας και της ορθής σκέψης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με το κρίσιμο ζήτημα της ασφάλειας και σας καλώ να κοιτάξουμε την αλήθεια κατάματα, να την πούμε χωρίς δισταγμούς, να συμφωνήσουμε στα προφανή. Σας μιλάω ως περήφανη απόφοιτη της Νομικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Φοίτησα σε ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, γιατί πιστεύω στην αξία και στον ρόλο του.

Όμως, υπάρχει πρόβλημα σήμερα στα ελληνικά πανεπιστήμια; Υπάρχει και μάλιστα μεγάλο. Υπάρχει πρόβλημα βίας, παραβατικότητας και ανομίας χρόνια τώρα. Και για το πρόβλημα αυτό υπάρχει χώρος για αυτοκριτική από όλους μας και ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση για την ανοχή που έδειξε σε όλα αυτά τα φαινόμενα που υποβαθμίζουν τη δημόσια εκπαίδευση.

Σήμερα, όμως, κάτι πρέπει να γίνει. Οι σκηνές του πρύτανι που διαπομπεύεται δεν πρέπει να επαναληφθούν. Τα πανεπιστήμια - θύλακες βίας και φασιστικών πρακτικών δεν μας αρμόζουν. Πρέπει, επιτέλους, να προστατευθεί η δημοκρατία στα πανεπιστήμια και τελικά να προστατευθεί η δημόσια εκπαίδευση, γιατί αυτό είναι και το μεγάλο διακύβευμα. Η βία, η παρακμή και η εγκατάλειψη είναι το τέλος της δημόσιας εκπαίδευσης και ο' αυτό έχουμε χρέος να συμφωνήσουμε όλοι. Αν, λοιπόν, σε αυτή τη φράση συμφωνήσουμε, θα βρούμε και τον τρόπο προστασίας.

Σίγουρα χρειάζεται διάλογος και ευρύτερες συνθέσεις, για να βρεθεί η χρυσή τομή, η λύση. Σίγουρα θα πρέπει να εισακουστούν προσεκτικά η πανεπιστημιακή κοινότητα, οι πρυτάνεις, οι διδάσκοντες, οι φοιτητές και όπου χρειαστεί, να γίνουν βελτιώσεις. Άλλωστε, ποτέ δεν είναι αργά για ουσιαστικές αλλαγές προς την κατεύθυνση του ρεαλισμού. Ο διάλογος με την εκπαιδευτική κοινότητα πρέπει να συνεχιστεί και η μετριοπάθεια πρέπει να κυριαρχήσει. Πρέπει να απομονώσουμε, λοιπόν, τις ακραίες φωνές και όσους θέλουν το αδιέξοδο, να βρούμε λύση βιώσιμη για την ασφάλεια στα πανεπιστήμια, πέρα και έξω από κάθε λογής ιδεοληψίες, γιατί δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, εάν θέλουμε να ορθώσουμε ανάστημα στις μεγάλες προκλήσεις των ραγδαίων οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών με όρους δημοκρατίας και δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Κεφαλογιάννη, και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βερναρδάκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και θα ακολουθήσει ο κ. Χήτας από την Ελληνική Λύση.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην επιτροπή είχα θέσει τρία ερωτήματα και περίμενα απάντηση. Να τα ξαναπάρουμε λίγο από την αρχή. Έχετε γνωμοδότηση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων;

Για να δούμε ένα σύντομο ιστορικό. Το νομοσχέδιο κατατίθεται Παρασκευή βράδυ, αν θυμάστε, στις 29 Ιανουαρίου, χωρίς αιτιολογική έκθεση. Στις 2 Φεβρουαρίου, την ημέρα που έχουμε εδώ την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής, κατατίθεται και η αιτιολογική έκθεση, όπου στο τέλος κάπου θαμμένη βρίσκεται και μια επιστολή του Προέδρου της Ανεξάρτητης Αρχής Προσωπικών Δεδομένων, του κ. Μενουδάκου, η οποία είχε σταλεί από τις 21 Ιανουαρίου. Δηλαδή, επί δέκα - δώδεκα ημέρες το έγγραφο είναι κρυφό.

Αντιπαρέρχομαι το γεγονός ότι στην επιστολή του ο πρόεδρος της αρχής σας ασκεί κριτική για τις διατάξεις του νομοσχεδίου που φέρεστε να του έχετε στείλει. Διότι, αν διαβάσει κανείς την επιστολή του κ. Μενουδάκου, φαίνεται ότι είναι άλλο αυτό που του στείλατε ως σχέδιο και άλλο αυτό το οποίο καταθέσατε στη Βουλή.

Όμως, ας πάρουμε τα προφανή. Βάσει του άρθρου 57 και του άρθρου 13 του ν.4624/2019, σας διαβάζω επί λέξει: «Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων παρέχει γνώμη για κάθε ρύθμιση που πρόκειται να περιληφθεί σε νόμο ή σε κανονιστική πράξη η οποία αφορά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Δεν ζητήθηκε η γνώμη της αρχής εγκαίρως, ούτε επίσης και ολοκληρωμένα.

Επομένως, υπάρχει ένα τυπικό ζήτημα. Έχουμε μια επιστολή του προέδρου, η οποία προφανώς και για λόγους ευγένειας προσπαθεί να προφυλάξει την Κυβέρνηση και την εκτελεστική εξουσία από διάφορα ατοπήματα, τα οποία περιέχονται στο νόμο. Τι έγγραφο δόθηκε στον πρόεδρο της αρχής; Γιατί δεν ζητήθηκε επισήμως η γνωμοδότηση της αρχής; Αληθεύει η υπόθεση που κάνουμε, ότι άλλο σχέδιο εστάλη και άλλο σχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή;

Και γιατί σας το λέω αυτό; Σας το λέω αυτό, διότι στην επιστολή που σας στέλνει ο πρόεδρος της αρχής σας λέει ότι καλωσορίζει πιθανώς την πρόθεση να υπάρξει, εάν υπάρχει, καταγραφή εικόνας δεδομένων, τον ορισμό υπευθύνων από τον αρμόδιο φορέα. Δεν αναφέρεται στην Αστυνομία, δεν αναφέρεται σε κοινό υπεύθυνο. Και σωστά δεν αναφέρεται σε κοινό υπεύθυνο, διότι το άρθρο 14 του νόμου του 2011 ορίζει, όπως ορίζει και ο Ευρωπαϊκός Γενικός Κανονισμός Προστασίας Δεδομένων, την Αστυνομία μόνο για τα πολύ συγκεκριμένους σκοπούς ότι είναι αρμόδια να έχει υπεύθυνο στην επεξεργασία δεδομένων, που είναι η διαφύλαξη της εθνικής άμυνας, η προστασία του πολιτεύματος και η αποτροπή εγκλημάτων προδοσίας κ.ο.κ..

Επομένως, κάτι άλλο έχετε στείλει στον πρόεδρο της αρχής, άλλο είναι αυτό το οποίο καταθέσατε, επίσημη γνωμοδότηση δεν έχετε και βεβαίως θα κληθείτε να καταθέσετε τα έγγραφα. Είναι χόμπι σας, βέβαια, να μην καταθέτετε τα επίσημα, τα δημόσια έγγραφα που οφείλετε. Το κάνατε με τη «CISCO», το κάνατε με τα πρακτικά της Επιτροπής Λοιμξιολόγων για τα σχολεία, το κάνατε στα πρακτικά όταν καταργήσατε τις εισιτήριες του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής σε ό,τι αφορά τα προγράμματα της ιστορίας. Δεν θα αποφύγετε το πικρό αυτό ποτήρι, δηλαδή, να καταθέσετε όλη την αλληλογραφία και τα ερωτήματα που έχετε θέσει στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων.

Πάμε παρακάτω.

Δεύτερο ζήτημα, είναι η ανομία γενικό φαινόμενο ή νομοθετείτε με βάση τις ιδεοληψίες σας; Κατ' αρχάς, απορεί κανείς με το μένος ορισμένων εκπροσώπων της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι παρελαύνουν -ετυχώς, όχι όλων- από αυτό το Βήμα και εμφανίζουν τα ελληνικά πανεπιστήμια ως άντρα ανομίας, βίας, διακίνησης ναρκωτικών. Επιτέλους! Σας ακούν χιλιάδες άνθρωποι που σπουδάζουν, σας ακούν οι πανεπιστημιακοί, σας ακούν

οι ερευνητές!

Όμως, εν πάση περιπτώσει, για να αντιπαρέλθουμε λίγο αυτό το θέμα και να δούμε πώς νομοθετείτε, πού είναι αυτή η βία και η ανομία. Είχα καταθέσει μαζί με άλλους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μια ερώτηση στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη το Νοέμβριο. Πόσα περιστατικά καταγγέλλθηκαν μετά το Σεπτέμβριο του 2019, αφού δηλαδή έχει καταργηθεί το πανεπιστημιακό άσυλο; Σε πόσες περιπτώσεις χρειάστηκε να παρέμβει η Αστυνομία; Πόσες φορές ζητήθηκε η παρέμβαση της Αστυνομίας και η αυτεπάγγελτη, όταν και εφόσον ζητήθηκε;

Μου απαντάει, λοιπόν, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη στις 27 Νοεμβρίου 2020. Έχει πολύ ενδιαφέρον και θα ήθελα πραγματικά η αγαπητή εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας να το λάβει υπ' όψιν της. Τι λένε, λοιπόν, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και ο αρμόδιος Υφυπουργός, ο κ. Λευτέρης Οικονόμου; Λέει ότι έχουμε μία περίπτωση αυτεπάγγελτης στην ΑΣΟΕΕ, τη γνωστή περίπτωση, έχουμε μία περίπτωση στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, αυτεπάγγελτη επίσης, δηλαδή δύο περιπτώσεις. Έχουμε δύο τελεσθέντα περιστατικά στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, και -προσέξτε!- έχουμε διακόσια έξι περιστατικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, όχι όμως εκεί, αλλά στους περίεχρους του πανεπιστημίου και έχει μεγάλη σημασία ο τρόπος που το διατυπώνει εδώ, ενώ σε πανεπιστημιακά ιδρύματα των λοιπών γενικών περιφερειακών αστυνομικών διευθύνσεων δεν προκύπτουν καταγγελίες. Δηλαδή, έχετε νομοθετήσει για τέσσερα περιστατικά και για τους περίεχρους του Αριστοτελείου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Τουλάχιστον είκοσι πέντε!

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για τους περίεχρους! Δηλαδή, ξέρετε τι μας λέτε; Μας λέτε ότι επειδή υπάρχει εγκλημα, επειδή υπάρχει παραβατικότητα στους εξωτερικούς χώρους, το αποδίδετε στα πανεπιστήμια. Είναι σαν να μας λέτε πως όταν έρθει ένας κλέφτης στο σπίτι μας, ο τρόπος για να τον αντιμετωπίσουμε είναι να βάλουμε την Αστυνομία μέσα στο σπίτι μας, να παρακολουθεί και τις επικοινωνίες μας, τα τηλέφωνα, τα e-mail μας κ.λπ., γιατί αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να αποφευχθούν αυτή η παραβατικότητα και η εγκληματικότητα. Αυτό λέτε επί της ουσίας με αυτόν τον νόμο.

Τρίτο ζήτημα: Μείωση των εισακτέων. Μελέτες σκοπιμότητας, βεβαίως, δεν έχετε, όταν για άλλα θέματα τις ζητάγατε μετ' επιτάσεως. Ακούγονται διάφορα φληναφήματα -πάντοτε ακουγόντοσαν εδώ κατά καιρούς- ότι δεν έχουν δικαίωμα να σπουδάζουν όλοι, γιατί μπαίνουν όλοι στη Νομική, γιατί μπαίνουν όλοι στα Πολυτεχνεία, κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένας Βουλευτής προηγουμένως έθεσε το εξής ερώτημα: Στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, λέει, υπάρχουν πάρα πολλοί που δεν έχουν πάρει πτυχίο. Τι λέτε; Αυτοί είναι άχρηστοι, προφανώς. Αυτοί οι άνθρωποι μπήκαν με λευκή κόλλα στο Πολυτεχνείο και στους πολιτικούς μηχανικούς.

Η μόνη ορθολογική απάντηση που ακούστηκε μέσα στη Βουλή, ακούστηκε από έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν είναι βεβαίως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, είναι ο επικεφαλής της Αρχής Αξιολόγησης των Πανεπιστημίων, ο κ. Μήτκας, ο οποίος έδωσε μια ορθολογική απάντηση. Είπε ότι έχουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που ρυθμίζει την υποδοχή, αλλά δεν ρυθμίζει την έξοδο. Σωστό κατ' αρχάς.

Ποιος, όμως, ευθύνεται για αυτό; Μήπως ευθύνεται για αυτό η αγορά; Μήπως ευθύνονται οι μηχανισμοί του ιδιωτικού τομέα; Ποιος ιδιωτικός τομέας χρηματοδοτεί σήμερα την έρευνα; Γιατί περιμένουμε, δηλαδή, οι απόφοιτοι του Πολυτεχνείου να τελειώσουν στα τέσσερα χρόνια ή στα πέντε και μάλιστα γρήγορα-γρήγορα; Για ποιον λόγο; Για να κάνουν τι; Για να βρεθούν σε ποιο περιβάλλον εργασιακό και επαγγελματικό;

Γνωρίζετε από τις αξιολογήσεις ότι μόλις το 8% των επενδύσεων στην έρευνα προέρχεται από τον ιδιωτικό τομέα. Και το

ερώτημα είναι πολύ απλό: Ποιος αξιολογεί αυτή την αγορά πια; Ποιος την αξιολογεί; Αξιολογούμε τα Πανεπιστήμια, τους φοιτητές, τις οικογένειες, τα πάντα. Την αγορά, όμως, ποιος την αξιολογεί; Κανένας. Έχει την απόλυτη αποδοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Βερναρδάκη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Μία τελευταία φράση να πω.

Κάθε κυβέρνηση που επιχειρήσει να θέσει σε αμφισβήτηση αυτό το δημοκρατικό δικαίωμα της ελληνικής κοινωνίας για ένα δημοκρατικό εκπαιδευτικό σύστημα, δηλαδή, ένα εκπαιδευτικό σύστημα που όλοι μπορεί να σπουδάσουν, παρά τις ταξικές ανισότητες και παρά τις άλλες ανισότητες, συνεντρίβει. Αυτή είναι η ουσία της ιστορίας της χώρας. Δυστυχώς, για μία ακόμη φορά φαίνεται ότι και σε αυτό το ζήτημα σας διακατέχει ένας ιστορικός αναλφαριθμητισμός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ και εγώ.

Επόμενος ομιλητής είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Χήτας. Ακολουθεί η κ. Απατζίδη από το ΜέΡΑ25.

Σας παρακαλώ, κάντε μια προσπάθεια να κρατήσουμε το επτάλεπτο, γιατί σιγά-σιγά πηγαίνουμε στη λογική που υπάρχει στη Γερουσία των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, ξέρετε, της ομιλίας κωλυσιεργίας που κάποιοι μπορεί να μιλάει εικοσιπέντε φορές, σαράντα οκτώ ώρες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μέχρι το '67 και στη Βουλή των Ελλήνων, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Δεν είναι καλό. Θυμάμαι, πάντως στη Γερουσία ο άλλος έτρωγε και μιλάγε. Έκανε διάφορα.

Ορίστε, κύριε Χήτα, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Αν και είπαμε αρκετά και στο ξεκίνημα της συνεδρίασης, θέλω να ξεκινήσω, κυρία Υπουργέ, τη σημερινή τοποθέτησή μας με μία δήλωση του Προέδρου μας, του Κυριάκου Βελόπουλου, γιατί σήμερα είναι η Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας. Όμως, δεν είπε κανείς τίποτα. Συζητάμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο σήμερα και θα μεταφέρω τη δήλωση αυτή.

Στην εποχή, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, του click away, του lock-down, του click in shop, του click εδώ και click εκεί και όλων αυτών των εισαγομένων αγγλικών όρων, είναι περισσότερο παρά ποτέ επίκαιρο το μήνυμά του μεγάλου Οδυσσέα Ελύτη: «Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική, το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου. Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.»

Γι' αυτό και εμείς θα επαναφέρουμε, κυρία Υπουργέ, τη διασκαλία των αρχαίων ελληνικών σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, ώστε τα ελληνόπουλα να γίνουν κοινωνοί του μεγαλείου της μητέρας των γλωσσών: τα ελληνικά μας.

Είπα και στο ξεκίνημα της τοποθέτησης ότι ακούστηκαν πολλά προσημαστικά εδώ μέσα και πολλοί -θα το πω- σημειώνουν καβγάδες για το ζήτημα της παιδείας. Γιατί, επαναλαμβάνω, ότι σας απασχολεί περισσότερο να διατηρήσετε ενωμένο το κομματικό σας ακροατήριο, παρά να βρεθεί λύση στο τεράστιο αυτό θέμα παραβατικότητας που εντοπίζεται στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Απευθύνομαι κυρίως σε πρώτη φάση στους ανθρώπους της Αριστεράς, για να τελειώσει στο παραμύθι. Διότι ακούω από νωρίς το πρωί σήμερα ότι η Νέα Δημοκρατία θυμίζει Ελληνική Λύση. Δεν ξέρω άμα θυμίζει. Μακάρι να θυμίζει, γιατί η Ελληνική Λύση θυμίζει τη λογική και εμείς κάνουμε προτάσεις λογικές.

Πάντως να πω στον ΣΥΡΙΖΑ, για να τελειώσει μία και καλή -γιατί οι αριθμοί, κύριε Σκουρλέτη, είναι αμελικοί- ότι εκατόν σαράντα οκτώ νομοσχέδια, κυρία Κεραμέως από την αρχή της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, έχουν ψηφιστεί μέχρι και σήμερα. Ακούστε σας ενδιαφέρει, όχι εσάς, τον ΣΥΡΙΖΑ περισσότερο, που λέει διάφορα για την Ελληνική Λύση.

Έχετε πει εβδομήντα τρία «ναι», κύριε Σκουρλέτη, στα νομο-

σχέδια της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό λέμε ότι είστε ίδιοι. Έχουμε κάνει δουλειά εδώ ωρών. Υπάρχουν όλα τα στοιχεία ένα προς ένα, τα «ναι», τα «όχι», τα «παρών» του κάθε κόμματος. Έχετε πει εβδομήντα τρία «ναι» και πενήντα δύο «όχι». Η Ελληνική Λύση έχει πει πενήντα δύο «ναι» και εβδομήντα δύο «όχι».

Να δούμε, λοιπόν, εδώ ποιος είναι ουρά ποιανού και ποιοι δι-οικούν μαζί και ποιοι είστε ίδιοι και ποιοι δεν είστε, κύριε Σκουρλέτη, που ήσασταν προηγουμένως λαλίστατος και μας είπατε για την Ελληνική Λύση. Οι αριθμοί είναι αμελικοί. Εκτός εάν δεν ψηφίσατε εσείς αυτά τα νομοσχέδια, τα ψήφισαν κάποια άλλα. Αυτά για να τελειώνει το παραμύθι. Σπέκουλα τέλος! Κάθε φορά που θα κάνετε την ίδια σπέκουλα, χαρτάκι, έρευνα, εδώ είναι τα αποτελέσματα.

Καλά για το Κίνημα Αλλαγής δεν το συζητάω. Έχει πει πάνω από εκατόν δέκα «ναι». Ο καθένας κάνει τις επιλογές του εδώ μέσα. Δεν πειράζει, ο καθένας κάνει τις επιλογές του. Η αλήθεια, όμως, είναι αυτή: Εβδομήντα δύο «ναι» έχετε πει εσείς, πενήντα δύο εμείς, για να τελειώνουμε.

Και τώρα, κυρία Κεραμέως, συγγνώμη δεν ψηφίσαμε πριν κάποιους μήνες το άσυλο εδώ πέρα; Δεν το ψηφίζαμε; Δηλαδή, στην Ελλάδα έχουμε ψηφίσει πόσους νόμους; Έχουμε χαθεί. Εφαρμόζεται τώρα το άσυλο; Δηλαδή τι; Τηλέφωνο, εδώ μέσα έχουμε παιδιά κρούσματα, πουλάνε ναρκωτικά, έχουμε πάρτι, έχουμε όπλα, έχουμε ρόπαλα, να έρθει η αστυνομία. Πού είναι; Γιατί δεν το εφαρμόζεται και έρχεστε στο σημείο να βάζετε την Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια;

Θα σας πούμε τις προτάσεις μας μετά, γιατί και σε αυτό είμαστε αντίθετοι, κύριοι της Αριστεράς, στο να μπει η Αστυνομία στα πανεπιστήμια έτσι. Υπάρχει λύση και υπάρχει πρόταση που δεν την ακούτε, όμως. Γιατί;

Διότι η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη πολύ απλά είναι αριστεροφοβική και το έχουμε πει πάρα-πάρα πολλές φορές. Πρέπει επιτέλους να τελειώσουμε οριστικά με τους εγκληματίες, με τους ναρκέμπορους, με τους αναρχικούς που βιάζουν την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου. Γιατί αυτή είναι η αιτία του κακού που κουβεντιάζουμε σήμερα και πρέπει να δούμε γιατί υπάρχουν αυτά τα φαινόμενα.

Αυτοί βιάζουν, λοιπόν. Και βιάζουν και στην πράξη. Χθες μιλούσαμε με μητέρα κοπέλας, η οποία υπέστη βιασμό στο πανεπιστήμιο. Τι να πούμε σε αυτήν τη μάνα εμείς τώρα; Τα παιδιά μας. Δεν υπάρχει κάτι άλλο. Η ασφάλεια των παιδιών μας. Τίποτα άλλο.

Έχουμε καταθέσει μία ολοκληρωμένη πρόταση αναφορικά με την ίδρυση ειδικού σώματος, κυρία Υπουργέ, προστασίας πανεπιστημίων και σας καλούμε να αφήσετε στην άκρη τα ημίμετρα.

Πάμε τώρα σε πέντε, έξι συγκεκριμένες προτάσεις. Πλήρης κατάργηση του λεγόμενου πανεπιστημιακού ασύλου. Τι εννοούμε; Θέλουμε άσυλο ιδεών. Ξαναλέω. Θέλουμε άσυλο ιδεών, όχι άσυλο παρανόμων, όχι άσυλο παρανομίας. Και στο άσυλο ιδεών, όχι στο άσυλο παρανόμων και παρανομίας.

Πρέπει, όπως σας είπα, να συσταθεί ένα ειδικό σώμα προστασίας των πανεπιστημίων με προσωπικό άρτια εκπαιδευμένο, που θα είναι αυτή η δουλειά του. Θα έχει τη δυνατότητα να παρεμβαίνει άνευ ειδικής άδειας, όταν διαπιστώνει τέλεση εγκληματικών πράξεων. Θα εγγυάται πλήρως την ασφάλεια των σπουδαστών, των παιδιών μας, αλλά και του ακαδημαϊκού προσωπικού.

Για ρωτήστε. Σε ποια πανεπιστήμια -όχι σε όλα φυσικά, αλλά στα μεγαλύτερα- πολλοί φοβούνται να πάνε στη δουλειά τους. Και αυτό είναι μια αλήθεια. Θα ζητά, λοιπόν, αυτό το σώμα αυτοβούλως τη συνδρομή της Ελληνικής Αστυνομίας σε περίπτωση αδυναμίας επιβολής του νόμου.

Να σας πω και κάτι άλλο στην πράξη τώρα, κυρία Υπουργέ. Τα χίλια άτομα που πάτε να προσλάβετε τώρα είναι λίγα. Δεν φτάνουν. Για κάντε τη διαίρεση με τα τόσα πανεπιστήμια που έχουμε. Δεν φτάνουν. Και εν πάση περιπτώσει, εσείς τους απολύσατε αυτούς. Ο κ. Μητσοτάκης όντας Υπουργός πριν κάποια χρόνια τους απέλυσε. Αυτός τους απέλυσε και τώρα πάτε να τους πάρετε πίσω.

Βάλτε τουρνικέ ασφαλείας με αυτήν την ειδική κάρτα του φοιτητή, για να γίνεται από συγκεκριμένες εισόδους η είσοδος και θα αφορά αποκλειστικά μόνο σε όσους έχουν το δικαίωμα να βρί-

σκοντα εντός του χώρου. Κλιμακωτά, όχι όσο άγαρμπα μπορεί να ακουστεί τώρα -γιατί υπάρχουν παραβατικά στοιχεία τα οποία μπλέκονται σε τέτοιες υποθέσεις συνεχόμενα-, θα πρέπει κάποια στιγμή να πούμε «όχι» στους γνωστούς-αγνώστους και να αρχίσουν σιγά-σιγά, κλιμακωτά για συγκεκριμένες περιπτώσεις να γίνεται κακούργημα όλο αυτό το έργο που κάνουν εκεί μέσα.

Πάμε παρακάτω. Γίνονται ζημιές. Ποιος τις πληρώνει; Καταστρέφουν, σπάνε τζαμαρίες, σπάνε θρανία, καίνε αίθουσες, υλικό ιστορικό, βιβλιοθήκες. Ποιος θα τα πληρώσει αυτά; Πάλι ο ελληνικός λαός; Όχι! Να βάλετε, λοιπόν, ότι ο συγκεκριμένος κύριος που θα κάνει τις ζημιές, η οικογένειά του, θα πληρώσει τη ζημιά! Να πληρώσει τη ζημιά, για να πονέσει!

Και επιτέλους, κυρία Υπουργέ, από εκεί πρέπει να ξεκινήσετε: αποσύνδεση των πρυτανικών εκλογών από τους φοιτητές. Δεν μπορεί οι πρυτάνεις να είναι έρμαιο των φοιτητών και να εξαρτάται η εκλογή τους από τους φοιτητές. Είναι ένα ιδιόμορφο αλισβερίσι αυτό, που γεννά άλλα κακά! Καμμία σχέση όπως στο εξωτερικό! Είναι δυνατόν ο φοιτητής να ψηφίζει τώρα τον πρύτανη; Μα είναι πάλι μαζί μετά! Πώς θα επιβληθεί μετά ο πρύτανης, όταν ζητάει την ψήφο από τους φοιτητές; Δεν είναι αντιληπτό αυτό;

Τι είπαμε πριν και εξεργάγη ο αγαπητός Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος; Εμείς δεν είπαμε «έξω η πολιτική» από τα πανεπιστήμια. Έξω όμως τα κόμματα με τη μορφή αυτή που υπάρχει τώρα, με τους πάσης φύσεως βολεμένους να έχουν κάνει πολιτική καριέρα και να καλλιεργούν την ανομία και τον κομματισμό στα πανεπιστήμια! Αυτό λέμε.

Γιατί τα λέμε αυτά; Διότι δυστυχώς είναι κρίμα -τα είπα και προηγουμένως, θα τα αναφέρω και τώρα, κυρία Υπουργέ- τα πανεπιστήμιά μας να βρίσκονται σε αυτές τις θέσεις πανευρωπαϊκά, γιατί έχουμε τους καλύτερους καθηγητές και έχουμε πραγματικά όρεξη και διάθεση. Ο καθηγητής πρέπει να είναι και παιδαγωγός. Αυτά τα πράγματα πρέπει να δούμε σιγά σιγά.

Γιατί, λοιπόν, να είναι η Ελλάδα στην Ευρώπη, κυρία Κεραμέως, στην εβδομηκοστή τρίτη θέση, το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών εκατοστό ογδοηκοστό στον κόσμο, το ΑΠΘ στην ογδοηκοστή έκτη θέση στην Ευρώπη και στη διακοσιοστή πέμπτη θέση στον κόσμο, το Μετσόβιο στη εκατοστή τεσσακοστή ενάτη θέση, το Πατρών στη διακοσιοστή τριακοστή τέταρτη θέση, των Ιωαννίνων στη διακοσιοστή πεντηκοστή έβδομη θέση, το Οικονομικό Αθηνών στη πεντακοσιοστή τρίτη θέση, το Πανεπιστήμιο Πειραιώς στη πεντακοσιοστή πεντηκοστή όγδοη θέση; Γιατί να είναι τα πανεπιστήμιά μας εκεί; Γιατί να δίνουμε το δικαίωμα και έως τότε θα δίνουμε το δικαίωμα να γράφουν για εμάς ότι στα ελληνικά πανεπιστήμια χρονίζει το πρόβλημα με τη διακίνηση ναρκωτικών, ότι οι ναρκομανείς χτυπούν δόση σε κοινή θέα, αυτοαποκαλούμενοι αναρχικοί;

Ναι, κύριε Βερναδάκη, δυστυχώς, τα γράφουν αυτά και πρέπει να φύγουν αυτά τα πράγματα από μέσα. Πώς θα φύγουν; Δεν έχουμε όλο το πολιτικό σύστημα μια ευθύνη γι' αυτό; Δεν πρέπει να βρούμε μία λύση να πηγαίνουν τα παιδιά μας με ασφάλεια στα πανεπιστήμια; Να γράφει τώρα η «DIE WELT» ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια προσφέρουν έναν ασφαλή παράδεισο για συμμορίες ναρκωτικών; Μα είναι κρίμα!

Θα μου επιτρέψετε, αφού έχουμε κάνει μια πολύ μεγάλη αναφορά στο νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ, σήμερα και στη συζήτηση για τη συνταγματικότητα και όχι μόνο, να πάω σε δυο, τρία άλλα πράγματα.

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η άμμος στην κλεψύδρα σας τελειώνει, όχι εσάς προσωπικά, αλλά της Κυβέρνησης. Όταν γυρίζεις την κλεψύδρα ανάποδα, αρχίζει η άμμος σιγά σιγά, σιγά σιγά και τελειώνει ο χρόνος σας. Βλέπετε τι γίνεται και βλέπετε και τις αντιδράσεις του κόσμου. Τελείωσε η περίοδος χάριτος! Τα έχετε κάνει σαλάτα. Ο κόσμος πλέον αντιδρά. Αντιδρά γιατί έχετε διαλύσει επανειλημμένως κεκτημένες ελευθερίες και εφαρμόζετε ένα σχέδιο που οδηγεί τη χώρα στην καταστροφή. Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν. Η άμμος στην κλεψύδρα τελειώνει.

Και ο «Μωυσής» -έτσι επικράτησε, ότι ο κ. Μητσοτάκης είναι ο «Μωυσής», αυτό συζητείται, με όποια πολιτική έννοια μπορεί να έχει αυτό- πολύ φοβάμαι -με πολιτική πάλι έννοια- ότι θα γίνει «Ιούδας», γιατί αρχίζει και προδίδει τους Έλληνες που τον εμπιστεύτηκαν, με τις επιλογές του!

Ή θα κυβερνήσετε, λοιπόν, ή αφήστε να το κάνουμε εμείς. Γιατί δεν μπορείτε να μας έχετε κλεισμένους στα σπίτια, σε μια τέτοια κατάσταση φτωχοποίησης ο Έλληνας με κλειστά τα μαγαζιά, με ψυχοφάρμακα και το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό. Μια η Πάρνηθα, μια τα Σφακιά, μια η Ικαρία! Ε, δεν γίνεται! Όλα έχουν ένα όριο!

Κι εμείς ήμασταν περιοδεία την περασμένη Παρασκευή στον Έβρο -που θα επιστρέψει το θέμα αυτό σε λιγάκι για το έγκλημα, το εθνικό έγκλημα που διαπράττετε αυτή τη στιγμή ως Κυβέρνηση στον Έβρο-, αλλά πήγαμε δύο νοματαίοι, πήγε ο Πρόεδρος, έκανε δύο συναντήσεις με τους φορείς και έφυγε. Ούτε τραπεζώματα ούτε τίποτα!

Δεν είναι καιρός για τραπεζώματα, κυρία Υπουργέ. Είναι καιρός για σοβαρότητα και όχι καιρός για τραπεζώματα! Δεν μπορεί ο νομοθέτης να παραβιάζει το νόμο. Δεν μπορεί, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης να είναι αυτός που νομοθετεί και να είναι αυτός που παραβιάζει τον νόμο! Βιάζετε τη λογική του Έλληνα! Δεν γίνεται! Δεν γίνεται, πραγματικά. Κάθε μέρα που περνάει, δυστυχώς, δικαιωνόμαστε.

Και πάμε τώρα στο θέμα το άλλο. Δεν πρέπει, σταματήστε το. Κατ' αρχάς, η έπαρση και η αλαζονεία του κ. Μητσοτάκη να λέει «ό,τι γουστάρω θα κάνω και θα βάλω και δέκα χιλιάδες μέσα εδω» στον κοινοτάρχη του χωριού Φυλάκιο, είναι απαράδεκτο. Δεν πρέπει να γίνει το νέο ΚΥΤ! Έχετε εμμονή να επεκταθεί το ΚΥΤ στον Έβρο. Στο Φυλάκιο έχετε πάει; Ξέρετε πού είναι; Εμπροσθοφυλακή, γραμμή συνόρων με την Ελλάδα! Και βάζετε τρεις χιλιάδες μουσουλμάνους εκεί; Παραβιάζετε και τη Συνθήκη της Λωζάνης περί ανταλλαγής πληθυσμών. Πώς θα φέρετε τρεις -τρείς χιλιάδες σε ένα χωριό τριακοσίων ατόμων; Πώς θα το κάνετε αυτό;

Έχουμε καταθέσει -το λέμε από την πρώτη στιγμή, στην αρχή αντιδράσατε, μετά όμως σιγά-σιγά-... πρόταση, μελέτη κοστολογημένη, επίσημα την έχουμε καταθέσει πολλές φορές στο Κοινοβούλιο, για μεταφορά όλων αυτών σε ακατοίκητα νησιά, με δομές οργανωμένες, με υγειονομική περίθαλψη, σίτιση και πάει λέγοντας.

Δεν γίνεται αυτό το σκορποχώρι δεξιά και αριστερά. Δεν μπορείτε να μεταφέρετε βραδιάτικα με φορτηγά, κυρία Υπουργέ, κοντέινερ για να πάνε να μείνουν εκεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε -ούτε ένα λεπτό δεν θα κάνω- με αυτό το κυβερνητικό «Βατερλώ» στην εστίαση. Δηλαδή, αυτά που μας είπε ο κ. Στεφανάδης προχθές για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, ότι δηλαδή έγιναν τα τεστ, ότι πάρθηκαν όλα τα μέτρα και ένα σνακ ήταν, βρε αδελφέ, δεν κάναμε και κανένα ταμπούσι τρικουβέρτο, εφαρμόστε αυτά λοιπόν στην εστίαση και πείτε στα μαγαζιά ανά είκοση πέντε τετραγωνικά θα κάθονται τέσσερα άτομα, θα τρώτε το σνακάκι σας, να δουλέψει και η εστίαση λίγο.

Εκεί δεν μετράει αυτό; Δηλαδή, στην Ικαρία που έφαγαν τριάντα άτομα ήταν οκ, αλλά ο φουκαράς που έχει το μαγαζί του δεν μπορεί να το ανοίξει υπ' αυτές τις συνθήκες; Πάτε να κάνετε μία εγχείρηση πολύ λεπτή με μπαλτά! Το έχουμε πει πολλές φορές. Έχετε κατακρουρήσει τον κόσμο.

Και κλείνω με το εξής. Το είπα και στον κ. Γεραπετρίτη πάνω στην επιτροπή πριν από λίγο, το λέμε εδω εκατό φορές, το έχει πει ο Πρόεδρος, το λέμε όλοι μας. Σταματήστε αυτό το σκάνδαλο, το χαράτσι με τα τέλη κυκλοφορίας. Δεν μπορεί ο κόσμος να πληρώσει τέλη κυκλοφορίας για όλο το χρόνο, όταν τον έχετε τέσσερις πέντε μήνες στην απομόνωση και δεν κυκλοφορεί. Δεν γίνεται! Δεν γίνεται να μοιράζετε λεφτά δεξιά και αριστερά και να μην μπορείτε να μειώσετε τα τέλη κυκλοφορίας για τον κόσμο. Είναι ένα δίκαιο αίτημα, κυρία Υπουργέ. Το είπα και στον κ. Γεραπετρίτη, το είπαμε παντού, σε όλους τους τόνους. Κάντε το πράξι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Χίττα. Τον λόγο έχει τώρα η κ. Παπαρήγα εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και θα ακολουθήσει η κ. Απατζίδη εκ μέρους του ΜέΡΑ25.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Το νομοσχέδιο που φέρνει η Κυ-

βέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα έχει περιβληθεί από δύο εμβληματικές -με εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά- διακηρύξεις ή θέσεις-κλειδιά:

Πρώτον, για την πανεπιστημιακή Αστυνομία, προκειμένου να χτυπηθεί η ανομία και η εγκληματικότητα που υπάρχει μέσα στα πανεπιστήμια. Έτσι ακριβώς το άκουσα και από το στόμα της κυρίας Υπουργού. Όταν πάει να δικαιολογηθεί η πανεπιστημιακή Αστυνομία, προστίθενται και καινούργια επιχειρήματα, λες και η εγκληματικότητα υπάρχει στα πανεπιστήμια και όχι έξω από αυτά.

Δεύτερον, η αναβάθμιση των πανεπιστημίων, ότι τάχα τώρα πια με τα μέτρα της Κυβέρνησης το πτυχίο που θα αποκτήσει ο φοιτητής, η φοιτήτρια θα του ανοίγει αμέσως τις πόρτες να βρει δουλειά, θα έχει αντίκρισμα -λέει- το πτυχίο -ενώ τα προηγούμενα χρόνια δεν υπήρχε αντίκρισμα, υπήρχε αναντιστοιχία- και έτσι λύνεται και το πρόβλημα της ανεργίας, όλα καλά καλωμένα. Μόλις τελειώνεις το πανεπιστήμιο, οι πύλες των επιχειρήσεων είναι ανοιχτές.

Κατ' αρχάς και έτσι αν βλέπετε από την πλευρά σας το θέμα, δεν μπορώ να πω ότι είστε η καινοτόμος Κυβέρνηση ή το καινοτόμο Υπουργείο Παιδείας. Εδώ που τα λέμε, η αναβάθμιση και κατά τη γνώμη μας η υποβάθμιση και η ευρύτερη ταξικοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν γίνεται επί των ημερών σας. Έχει προκατόχους τέτοιας πολιτικής, με σταθμούς το νόμο Διαμαντοπούλου επί ΠΑΣΟΚ, μετά έρχεται ο κ. Αρβανιτόπουλος επί Νέας Δημοκρατίας και στη συνέχεια ο νόμος του κ. Γαβρόγλου επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, γιατί σε καμία περίπτωση δεν θέλω να στοχοποιηθεί αποκλειστικά και μόνο ένας Υπουργός.

Να σαςβάλω το ερώτημα: Αν δεν γινόταν η λεγόμενη ανωτατοποίηση των ΤΕΙ -έτσι ειπώθηκε- και η ενιαία τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα ήταν δυνατό σήμερα να έρθει αυτό το νομοσχέδιο, όπου πια επισημοποιεί πτυχία α', β', γ' κατηγορίας, κατηγοριοποίηση σχολών και πανεπιστημίων; Βεβαίως, τέτοια στοιχεία υπήρχαν και στον νόμο την περίοδο του ΣΥΡΙΖΑ.

Επομένως, πρόκειται πραγματικά για διαδοχικές αντιδραστικές, ταξικού χαρακτήρα μεταρρυθμίσεις, οι οποίες υποτάσσονται αποκλειστικά -ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια- σε αυτό που λέμε νέο παραγωγικό μοντέλο, νέο παραγωγικό πρότυπο της Ελλάδας, με επενδύσεις σε τέσσερις-πέντε κλάδους κυρίως, στη γεωστρατηγική αναβάθμιση της Ελλάδας και βήμα με το βήμα, προωθείται αυτό- θα χρειαστούν δυστυχώς και άλλα στο αμέσως επόμενο διάστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Ας πιάσουμε το θέμα της πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Για εμάς είναι καθαρό 100% και γι' αυτό απορρίπτουμε και οποιαδήποτε άλλη μορφή προτάθηκε από κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Ο στόχος της πανεπιστημιακής Αστυνομίας είναι: παρακολούθηση, φακέλωμα, κινδυνολογία, εκβιασμοί και στο τέλος και καταστολή. Είναι ένα πακέτο με πολλά υποπακέτα.

Παλαιότερα -μιλάω για την περίοδο πριν τη δικτατορία- υπήρχε το σπουδαστικό της ασφάλειας που οργάνωνε τις παρακολουθήσεις, μέσω των γραμματειών των πανεπιστημιακών σχολών ή πολλών γραμματειών και μέσω επίσης, και καθηγητών -δυστυχώς- πανεπιστημίων και των διάφορων βοηθών τους. Το τσάκισμα, το ξύλο το τρώγαμε έξω από τα πανεπιστήμια.

Τώρα είναι ένα πακέτο ολόκληρο. Θα λειτουργεί σαν ένα σπουδαστικό της ασφάλειας, με αποστολή καταστολή μέσα στα ίδια τα πανεπιστήμια, σχετικά με τις ανομίες, τις παρανομίες κ.λπ..

Κοιτάτε, εμείς ξέρουμε ότι υπάρχουν συνειδητοί προβοκάτορες ή ενδεχομένως και ασυνειδητοί, οι οποίοι δημιουργούν ορισμένα φαινόμενα, τα οποία έχουν καταδικαστεί -και από εμάς έχουν καταδικαστεί- στα πανεπιστήμια. Μάλλον εσείς τα χειροκροτείτε αυτά από μέσα σας, γιατί σας δίνουν το άλλοθι για να στήσετε έναν τέτοιο μηχανισμό καταστολής και τρομοκρατίας μέσα στα ίδια τα πανεπιστήμια, σε μια περίοδο που έρχονται και άλλα μέτρα και σε μια περίοδο που έχει ήδη διαφανεί ότι υπάρχουν σημαντικά βήματα αναγέννησης του φοιτητικού κινήματος, το οποίο βρισκόταν σε μακροχρόνια κρίση και με ορισμένα εκ-

φυλιστικά φαινόμενα.

Με την ευκαιρία, αν θέλετε να ψάξετε τα εκφυλιστικά φαινόμενα μέσα στο πανεπιστήμιο, ξεκινάτε -δεν σημαίνει ότι πριν ήταν καλύτερα, αλλά υπάρχουν ορισμένα σημεία σταθμοί- από τη δεκαετία του '80 και μετά. Ο εκμαυλισμός, η διαφθορά και η εξαχρείωση έχουν κύριο εργαλείο τη δεκαετία του '80, του '90 και μετά τα κοινοτικά κονδύλια για τη χρηματοδότηση της έρευνας, τα οποία δεν πηγαίνουν στο Υπουργείο Παιδείας, στο οποιοδήποτε Υπουργείο Παιδείας. Μιλάω για μια λογική που πρέπει να διέπει αυτά τα πράγματα. Δεν εντάσσονται σε ένα γενικό πλαίσιο έρευνας, αλλά πηγαίνουν στα πανεπιστήμια πώς; Σε έναν καθηγητή, ο οποίος στήνει την ομάδα του και εκμαυλίζει -δεν θα πω όλοι. Έγινε και ένα επιστημονικό ερευνητικό έργο, αλλά κατά κανόνα η χρηματοδότηση των κονδυλίων της ΕΟΚ αρχικά και μετά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άμεσα σε πρόσωπα, σε ομάδες που έπαιρναν τους βοηθούς τους, τους γνωστούς τους -δεν έχει σημασία ποιους- ή καλούς φοιτητές, ήταν ο μεγαλύτερος αγωγός εκμαυλισμού μέσα στα πανεπιστήμια.

Υπήρχε η ΔΑΠ και η ΠΑΣΠ. Διέπρεψαν όλα αυτά τα χρόνια, δεκαετία '80, δεκαετία '90 και μέχρι σήμερα. Τώρα, σήμερα, τον πρώτο λόγο, για διάφορους λόγους, τον έχει η ΔΑΠ. Ψάξτε να δείτε την καλλιέργεια του εδάφους, για να δικαιολογούν οι διάφοροι προβοκάτορες το έργο τους. Υπάρχουν πραγματικά φαινόμενα εκφυλιστικά μέσα στο πανεπιστήμιο.

Τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης κατηγορούν την Νέα Δημοκρατία για κομματοκρατία και κάτι τέτοια. Βεβαίως, όταν λέω ΔΑΠ ή όταν λέω ΠΑΣΠ αναφέρομαι σε συγκεκριμένα κόμματα. Όμως, προσέξτε, ποιος ήταν ο ευρύτερος στόχος, ο στρατηγικός της πολιτικής της κυρίαρχης τάξης στην Ελλάδα, του συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι αυτό που σταδιακά πέρασε από όλα τα προηγούμενα νομοσχέδια και το σημερινό.

Κοιτάτε, θα πω, πριν κάνω την κριτική σε αυτό που κάνετε, ποιες είναι οι θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και με ποιο κριτήριο καταψηφίσαμε όλα τα μέχρι τώρα νομοσχέδια και ειμώστε βέβαιοι ως κόμμα, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα ότι δυστυχώς θα κάνουμε και στα επόμενα, τουλάχιστον στο άμεσο χρονικό διάστημα.

Εμείς ξεκινάμε από το εξής πράγμα: Κατ' αρχάς, εννοείται δωρεάν 100%. Ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε κάποιες πληρωμές μεταπτυχιακά, άνοιξε την όρεξη. Όχι ότι η Νέα Δημοκρατία είναι αντίθετη σε αυτά. Θα τα πολλαπλασιάσει. Όμως, ανοίγει η όρεξη από επιμέρους χώρους και ζητήματα. Το βασικό, για εμάς, είναι ότι όταν λέμε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, εννοούμε ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα έχουν καθαρό επιστημονικό αντικείμενο και πτυχίο μίας και μόνης κατηγορίας με βάση το επιστημονικό αντικείμενο και όχι πτυχία α', β', γ' κατηγορίας, όπως τώρα έγινε με την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ και διάφορα άλλα πράγματα, που τα έχουμε αναλύσει -δεν έχω τον χρόνο να πω περισσότερα- και κατηγοριοποίηση πανεπιστημίων, ταξικοποίηση βαθύτερη, με βάση την αξιολόγηση και τη χρηματοδότηση.

Εμείς υποστηρίζουμε κοινά προγράμματα σπουδών στο πανεπιστήμιο με επιστημονικό αντικείμενο που ανταποκρίνεται στην πρόοδο της επιστήμης και στις κοινωνικές λαϊκές ανάγκες.

Θα σας πω ένα παράδειγμα παλαιότερης περιόδου, δηλαδή της δεκαετίας 2000... περίπου. Είχα κάνει πολλές περιοδείες και μία και δύο και τρεις φορές στα περισσότερα πανεπιστήμια της χώρας μας. Θα σας φέρω το εξής παράδειγμα: Ένα πανεπιστήμιο έκανε έρευνα, με βάση πάλι τα κονδύλια της κοινοτικής χρηματοδότησης, για μία μύγα που πετούσε στην Αφρική, να πουλήσουμε την έρευνα «μύγα της Αφρικής». Δεύτερον, ΤΕΙ εδώ στην Αττική έκανε έρευνα κατά παραγγελία μίας ολλανδικής μονοπωλιακής επιχείρησης -είναι αυτό που λέμε αγροτοβιομηχανικός τομέας- για την ανταγωνιστικότητα της ολλανδικής ντομάτας έναντι της ελληνικής και κάπου αλλού.

Τρίτο παράδειγμα: Σε πανεπιστήμιο πάλι περιφερειακό, αλλά πανεπιστήμιο που υπήρχε και όταν ήμουν και εγώ φοιτήτρια -παλιό πανεπιστήμιο- δημιουργήθηκαν καινούργια τμήματα. Όταν μου έφεραν τον καινούργιο κατάλογο των νέων τμημάτων, για τα μισά αυτά τμήματα δεν καταλάβαινα τι επιστημονικό αντικείμενο έχουν ή γενικά τι αντικείμενο έχουν. Σκέφτηκα ότι έχω μείνει πίσω, ότι δεν ξέρω τις καινούργιες εξελίξεις. Μα τότε ένα μέρος

των πρυτανικών αρχών και άλλων καθηγητών που ήταν εκεί κούναγαν το κεφάλι τους. Όποιος γινόταν καθηγητής πανεπιστημίου και είχε κάνει μία ειδική έρευνα και μελέτη, γινόταν έργο. Άσχετα πράγματα με τις ανάγκες, τις δυνατότητες και τις ανάγκες ο λαός στη χώρα να ζήσει καλύτερα. Αυτά σήμερα πολλαπλασιάζονται. Έχει μπει και το ΝΑΤΟ και δημιουργεί ερευνητικά προγράμματα σε συνεργασία με πανεπιστήμια και ιδιαίτερα στη βόρειο Ελλάδα.

Εμείς υποστηρίζουμε το εξής πράγμα. Και η πανεπιστημιακή Αστυνομία, πραγματικά, ως νόμος πρέπει να μείνει στα χαρτιά. Αλλά εδώ υπάρχει ένα θέμα. Πώς θα μείνει στα χαρτιά; Ως ένας νόμος, μία επιλογή που αντιμετωπίζεται αποκλειστικά και μόνο; Αυτός που μπορεί να βάλει αυτόν τον πανεπιστημιακό νόμο στα χαρτιά είναι ένα ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα το οποίο τον βάζει στα χαρτιά και διεκδικεί πλήρως το δικαίωμα της πάλης μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια -γιατί το ζήτημα των πανεπιστημίων δεν είναι μόνο στενά πανεπιστημιακό- και βάζει στο επίκεντρό του την όλη κατάσταση και το όλο θέμα της ανώτατης εκπαίδευσης, για να μην πω βεβαίως και όλης της κλίμακας της εκπαίδευσης. Ένα κίνημα που βάζει σαν στόχο το επιστημονικό αντικείμενο των πτυχίων, το αντικείμενο της έρευνας και πολύ ευρύτερα ζητήματα.

Γιατί εντάξει, υπάρχει και η εμπειρία της δεκαετίας του '60 -εξαιρώ την περίοδο της δικτατορίας- όπου τότε, πραγματικά, εξ αντικειμένου όταν απαγορευόταν να συνεδριάζει η ΕΦΕ μέσα στο πανεπιστήμιο -μιλώ μέχρι το '64 - '65 και μετά πάλι υπήρχαν προβλήματα- και όταν απαγορευόταν να γίνει γενική συνέλευση των φοιτητών, βεβαίως, το πρώτο θέμα ήταν το πρόβλημα της δημοκρατίας.

Παρ' όλα αυτά, ο αγώνας με ένα μεμονωμένο θέμα ζωτικό της δημοκρατίας, όπως είναι οι συνδικαλιστικές, οι φοιτητικές, οι πολιτικές ελευθερίες, δεν μπορεί να φέρει κανένα αποτέλεσμα, αν δεν συνδεθεί με τον στρατηγικό σκοπό που υπηρετεί αυτός ο νόμος. Και δεν υπηρετεί μόνο την αστυνομοκρατία, αλλά υπηρετεί τη μετατροπή ενός πανεπιστημίου -μιλώ γενικά- σε θυγατρική εταιρεία των μονοπωλιακών επιχειρήσεων και μάλιστα, στους τομείς εκείνους που θα γίνουν σήμερα επενδύσεις.

Με αυτή την έννοια, και ο νόμος την εποχή του ΣΥΡΙΖΑ και ο σημερινός νόμος έχει κάτι το καινούργιο σε σχέση με προηγούμενες μεταρρυθμίσεις, αντιδραστικές για εμάς, που έγιναν. Έχει το στοιχείο του σχεδιασμού προς τα μπρος. Συνήθως οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις διόρθωναν τα κακώς κείμενα που γεννούσε το ίδιο το σύστημα και η κυρίαρχη πολιτική και προσπαθούσε να αντιμετωπίσει αντιφάσεις που γεννούσε το ίδιο το σύστημα.

Αυτοί οι νόμοι κοιτάνε, δυστυχώς, προς τα μπρος. Γι' αυτό και ένα φοιτητικό κίνημα -που συμμαχεί και συνεργάζεται με ό,τι ριζοσπαστικό υπάρχει εκτός πανεπιστημίων, εργατικό, συνδικαλιστικό, των άλλων εργαζομένων- μπορεί να αντιμετωπίσει και να βάλει στα χαρτιά και την αστυνόμευση και τη βία που θα αυξηθεί στα πανεπιστήμια, αλλά το κυριότερο, τη μετατροπή των πανεπιστημίων σε θυγατρικές των επιχειρήσεων.

Πάντα ήταν δεμένο το πανεπιστήμιο με τους στόχους των επιχειρήσεων. Όμως, γινόταν περισσότερο με έναν εξωτερικό τρόπο και κυρίως μέσω της ιδεολογίας που περνούσε στα πανεπιστήμια. Τώρα γίνεται ακόμα πιο βίαια, ακόμα πιο ανοικτά, ακόμα πιο χυδαία. Οι ιδιωτικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα είναι αυτές που θα κουμαντάρουν το έργο των επιστημόνων και των φοιτητών κ.λπ..

Όμως, τελειώνω εδώ. Κοιτάξτε να δείτε. Ποτέ κανένας αντιδραστικός νόμος που πέρασε, δεν ολοκληρώθηκε στην εφαρμογή του. Γιατί; Γιατί το πανεπιστήμιο, όπως γενικότερα η παιδεία, δεν είναι μόνο οι νόμοι. Είναι οι πανεπιστημιακοί. Δυστυχώς, ένα μικρό μέρος αντιστέκεται και η σύνθεση των πανεπιστημίων είναι τέτοια που οι αντιτάσεις είναι πολύ δύσκολες και βασανιστικές. Υπάρχει, όμως, αυτό που λέμε η μάζα, η φοιτητική, η σπουδαστική. Υπάρχουν οι οικογένειες, οι γονείς, που με κόπο και θυσιές προσπαθούν να στείλουν τα παιδιά τους στο πανεπιστήμιο. Και από αυτή την άποψη, είμαστε απολύτως σίγουροι ότι είναι ένας δυναμικός, μαζικός χώρος. Δεν είναι «αποφασίζουμε και διατάζουμε». Και σίγουρα πολλά στοιχεία του νόμου δεν θα

μπορέσουν να γίνουν πραγματικότητα.

Εμείς ενθαρρύνουμε ό,τι αναγεννητικό στοιχείο υπάρχει στο φοιτητικό κίνημα. Γιατί σε συνθήκες lockdown, με κλειστά πανεπιστήμια σκοπίμως -υπάρχει η πανδημία, αλλά και σκοπίμως- πάει να ολοκληρωθεί το πέρασμα των μέτρων, για ένα πανεπιστήμιο που θα βγάλει μια πανεπιστημιακή ελίτ και όλοι οι άλλοι πτυχιούχοι α, β, γ κατηγορίας θα είναι για τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, θα κάνουν εκτελεστική δουλειά. Είναι σαν την παλιότερη διαίρεση που είχαμε μεταξύ πνευματικής και χειρωνακτικής δουλειάς. Σήμερα και οι επιστήμονες με διδακτορικά κάνουν εκτελεστική δουλειά, χωρίς πρωτόκολλα και δεν τους δίνει τη δυνατότητα να πουν μια γνώμη, να πουν μια σκέψη, να αξιοποιήσουν την πείρα τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Απατζίδη από το ΜέΡΑ25.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΑΠΑΤΖΙΔΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς επιτρέψτε μου να αναφερθώ λίγο στην επικαιρότητα. Είναι απανθρωπία να κόβεται πρόστιμο σε μια ογδοντάχρονη γυναίκα που πουλούσε χόρτα, η οποία είχε χάσει σε τροχαίο δύο παιδιά κι ένα εγγόνι, ενώ συγχρόνως έχουμε τον Πρωθυπουργό της χώρας να φτάνει στην Ικαρία και να υπάρχουν φωτογραφίες και βίντεο από το κορωνογλέντι στο σπίτι του κ. Στεφανιάδη και με εντολές Μαξίμου να μην παίζει καμιά φωτογραφία στην ΕΡΤ από την Ικαρία, όπως και φωτογραφία με τον κ. Λιγνάδη, για να μην συνδεθεί με κυβερνητικά στελέχη. Τελικά, τι συμβαίνει; Λειτουργείτε με δύο μέτρα και δύο σταθμά;

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, λίγοι θα διαφωνήσουν μαζί μου πιστεύω σε αυτήν την Αίθουσα ότι το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί την αναμόρφωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εισάγοντας αυταρχικές και αντιδημοκρατικές προβλέψεις. Κατά συνέπεια, είναι ανάγκη να εξετάσουμε λίγο τα γεγονότα που οδήγησαν σε αυτό το σημείο.

Θα πάω λίγο πίσω, στον Αύγουστο του 2019, όταν ο Πρωθυπουργός από αυτό εδώ το Βήμα με τυμπανοκρουσίες μάς ενημέρωνε ότι τελειώνει η ανομία στα πανεπιστήμια. Βέβαια, τότε δήλωνε ότι κινδυνολογούσαν όσοι ισχυριζόνταν ότι η αστυνομία θα μπει να βάλει στα πανεπιστήμια. Δεν εκπλήσσει, λοιπόν, το γεγονός ότι ενάμιση χρόνο μετά το Υπουργείο Παιδείας φέρνει ένα νομοσχέδιο που όμοιο του δεν έχει υπάρξει σε δυτικές και δημοκρατικές χώρες. Φέρνει ένα νομοσχέδιο για την παιδεία με παρουσία του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη. Η πανεπιστημιακή Αστυνομία θυμίζει άλλες εποχές και άλλα πολιτεύματα.

Κυρία Κεραμέως, το νομοσχέδιό σας θα το ζήλευε πραγματικά η κυβέρνηση του «σουλτάνου» της γείτονης χώρας. Είναι ντροπή, όμως, για μια δημοκρατική χώρα, εκτός αν δεν είμαστε πλέον. Πράγματι η Κυβέρνηση έχει ακολουθήσει έναν ολισθηρό δρόμο προς τον αυταρχισμό, όχι μόνο σε ό,τι αφορά τα πανεπιστήμια, αλλά και γενικότερα στην παιδεία και στην κοινωνία.

Να προσθέσω σε αυτό το σημείο ότι αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο δεν το θέλουν ούτε οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όπως ο κ. Φορτσάκης, πρώην πρόεδρος του Πανεπιστημίου Αθηνών και πρώην Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας. Θα αναρωτιόταν κανείς, τότε γιατί γίνεται αυτό; Δηλαδή, ποιος θέλει την πανεπιστημιακή Αστυνομία; Θα είναι μια Αστυνομία που θα λογοδοτεί απευθείας στο Υπουργείο του αγαπημένου κ. Χρυσόκλη και θα θυμίζει περισσότερο το χουντικό σπουδαστικό της Ασφάλειας παρά τις υπηρεσίες φύλαξης πανεπιστημίων μιας δημοκρατικής και προοδευτικής κοινωνίας.

Υπάρχουν βέβαια και ορισμένοι αγνοί φοιτητές που συμφωνούν με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, όμως τυγχάνει να είναι στελέχη της ΔΑΠ, παράταξης της Νέας Δημοκρατίας.

Ακούστηκε στη συζήτηση το ονομαστό Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Και αναγκάστηκε να απαντήσει και η Οξφόρδη, μέσω του συνδέσμου διδασκόντων, ότι αυτά που ισχυρίζεστε δεν συμβαίνουν εδώ.

Δεν το θέλουν οι φοιτητές. Δεν το θέλει μια μερίδα της Νέας Δημοκρατίας. Τελικά ποιος το θέλει; Το θέλει η αμερικανική προέσβια. Από παλαιότερο έγγραφο των Wikileaks προκύπτει πως ο τότε Αμερικανός πρόεδρος ζητούσε κατάργηση του ασύλου, ανα-

γνώριση των κολλεγίων και να μην υπάρχουν πολιτικοποιημένοι αριστεροί φοιτητές και καθηγητές. Εξ' ου και η τροπολογία που εξίσωσε τα δημόσια πανεπιστήμια με τα ιδιωτικά κολέγια. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το έκανε και αυτό.

Να θυμίσω σε αυτό το σημείο ότι περάσαμε ξανά στην αναγραφή της διαγωγής που κρίθηκε αντισυνταγματική από την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Περάσαμε στην επαναφορά των πολυήμερων αποβολών, στην απαγόρευση των δημόσιων συναθροίσεων στο τριήμερο της 17 Νοέμβρη, καθολικά σε όλη την επικράτεια.

Στην πορεία του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη, το ΜέΡΑ25 ζήτησε από τα μέλη του να μην κατέβουν στους δρόμους και αντ' αυτού έγινε συμβολική πορεία επτά Βουλευτών του κόμματος, στην οποία συμμετείχα και εγώ. Η Κυβέρνηση, όμως, την εμπόδισε κλείνοντας τον δρόμο του δημόσιου χώρου σε Βουλευτές και περιορίζοντας την κίνησή τους, σε μια θεαματική καταπίεση του Συντάγματος. Όλα αυτά, ενώ γινόταν το αδιαχώρητο στους εμπορικούς δρόμους της Αθήνας και των υπόλοιπων πόλεων.

Είναι προκλητικό, επίσης, το γεγονός ότι περνά ένα τέτοιο νομοσχέδιο εν μέσω πανδημίας, με περιορισμένη τη δυνατότητα αντίδρασης εργαζομένων φοιτητών και μελών του διδακτικού προσωπικού. Ας μην ξεχνάμε, όμως, πόσα νομοσχέδια έχουν περάσει και νύχτα από τη Βουλή.

Είναι, επίσης, προκλητικό όταν η συγκεκριμένη παράταξη μιλά για βία και ανομία, η παράταξη που γέννησε τον Καλαμπόκα και πρόσφατα υποργονοποίησε τον κ. Κατσαφάδο, ο οποίος είχε εμπλακεί στο γνωστό περιστατικό το 2003 με τον πρύτανη του πανεπιστημίου Πειραιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ακόμη ζήτημα είναι η ελάχιστη βάση εισαγωγής, την οποία διαφημίζει το Υπουργείο προς την ελληνική κοινωνία. Το μεγάλο ψέμα είναι πως σχετίζεται με την αναβάθμιση της ποιότητας σπουδών. Υποστηρίζετε ότι δεν είναι σωστό να εισάγονται φοιτητές στα πανεπιστήμια όπως έχει εμφανιστεί τα τελευταία χρόνια, με μέσο όρο βαθμολογίας «5» «6», ή «7».

Ξεχνάτε, όμως, κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Το γεγονός ότι η βάση αυτών των σχολών έχει πέσει τόσο χαμηλά εξαιτίας του ότι δεν δηλώνουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, σχολές στην περιφέρεια επειδή δεν έχουν χρήματα οι γονείς τους να τους σπουδάσουν, λόγω της μνημονιακής οικονομικής κατάρρευσης που τους έχετε επιβάλει με τις υπογραφές σας, όπως επίσης έπραξε το πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που πέφτουν τόσο χαμηλά οι βάσεις εισαγωγής στην περιφέρεια και όχι ότι δεν γίνεται καλή δουλειά από τα δημόσια σχολεία μας. Εσείς, όμως, δεν το αναφέρετε πουθενά αυτό. Ίσα-ίσα το εργαλειοποιείτε, με σκοπό αφ' ενός να κλείσετε ιδρύματα της επαρχίας και αφετέρου να αποδομήσετε στρατηγικά τον δημόσιο χαρακτήρα των δημόσιων σχολείων μας, ώστε να έρθει ως μονόδρομος η ιδιωτικοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πανελλήνιες δεν είναι διαπιστωτικές εξετάσεις, δηλαδή είσαι καλός, έχεις τη βάση, θα περάσεις. Είναι διαγωνιστικές. Δηλαδή, ορίζεις τον αριθμό των εισακτέων και μετά ψάχνεις να βρεις τους καλύτερους μέχρι να συμπληρωθούν οι θέσεις.

Αν, λοιπόν, θέλετε να βελτιώσετε την ποιότητα σπουδών, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, θα έπρεπε να κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Δηλαδή, αντί να πάτε να βάλετε βάση εισαγωγής, θα πρέπει να προβλέπετε μικρότερο αριθμό εισακτέων στα κεντρικά πανεπιστήμια κι όχι να εφαρμόσετε αυτό το μέτρο, με το οποίο θα συνεχιστεί ο υδροκεφαλισμός των κεντρικών πανεπιστημίων και θα τεθούν σε κίνδυνο τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Τέλος, θα έπρεπε να αναιρωθεί η Υπουργός πώς είναι δυνατόν ένα παιδί που τελειώνει το λύκειο, να γράφει έναν βαθμό «2» ή «3» και να μία τέτοια επίδοση είναι αποτέλεσμα διδασκαλίας, της απαξίωσης του λυκείου, του αποσπασματικού τρόπου που αξιολογούνται οι υποψήφιοι ή αν προκύπτει από κάπου αλλού.

Αυτό που θέλει η Κυβέρνηση με την ελάχιστη βάση εισαγωγής είναι να πετάξει το μπαλάκι τον Ιούνιο στους πανεπιστημιακούς. Θα πουν «Αυτοί δεν σας έβαλαν». Φέτος οι εισακτέοι θα είναι περίπου είκοσι με τριάντα χιλιάδες λιγότεροι. Και η λύση θα είναι

τα ιδιωτικά κολέγια για όσους, βέβαια, έχουν λεφτά, έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Φτάνει πια, κυρία Κεραμέως. Η παιδεία δεν αστυνομοκρατείται. Προσλάβετε εκπαιδευτικούς, όχι αστυνομικούς. Σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα είναι εναντίον σας. Για μία έστω φορά ακούστε την!

Εμείς ως ΜέΡΑ25 θα είμαστε δίπλα στη νεολαία, δίπλα στο φοιτητικό κίνημα και στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, το οποίο εισάγει ρυθμίσεις που αφορούν τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Είναι αυταπόδεικτο ότι το παρόν νομοθέτημα υπηρετεί την πρόοδο και την εξέλιξη και στοχεύει να βάλει τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας στις ράγες του εκσυγχρονισμού. Αποτελεί ένα αποφασιστικό βήμα για το πέρασμα των ελληνικών πανεπιστημίων στην εποχή της νομιμότητας, της ασφάλειας και της ελευθερίας.

Τέλος, επιχειρεί να μετατρέψει τους χώρους του πανεπιστημίου σε αυτό που πραγματικά πρέπει να είναι, δηλαδή σε χώρους ελεύθερης διακίνησης ιδεών, ανάπτυξης της επιστήμης και προώθησης της έρευνας. Και αν κάποιος σήμερα εδώ πει ότι η χώρα μας άργησε πολύ να προχωρήσει στο αυτονόητο, θα λείει μια πικρή, αλλά, ταυτόχρονα, μεγάλη αλήθεια.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθυστέρηση του χθες δεν πρέπει να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα στους στόχους του σήμερα για ένα καλύτερο αύριο. Ούτε, όμως, οι προσπάθειες που έγιναν μέχρι τώρα, αλλά, δυστυχώς, δεν τελεοφόρησαν, μπορούν να αποτελούν το επιχείρημα ότι κάποτε προσπαθήσαμε, κάναμε το χρέος μας, αλλά δεν τα καταφέραμε, διότι κάθε τι που θα μας πάει μπροστά και δεν το έχουμε καταφέρει, είναι χρέος μας να το διεκδικούμε μέχρι την υλοποίησή του.

Η σημερινή Κυβέρνηση, άλλωστε, εκλέχθηκε στη βάση ενός προγράμματος που αποτελούνταν από ένα σύνολο μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα οδηγήσουν τη χώρα στο μέλλον, μακριά από τις παθογένειες του παρελθόντος. Και αυτό το πρόγραμμα το εφαρμόζει πιστά, ακόμα και στις πρωτόγνωρες για την παγκόσμια κοινότητα συνθήκες που έχει δημιουργήσει η υγειονομική κρίση και η είσοδος της νόσου COVID-19 στη ζωή μας.

Σε αυτό το πλαίσιο, το Υπουργείο Παιδείας, στο κομμάτι που του αναλογεί -ίσως στο πιο δύσκολο από όλα- εφαρμόζει από την αρχή της κυβερνητικής θητείας μια μεταρρυθμιστική ατζέντα για τη συνολική και ολοκληρωμένη αναβάθμιση του δημόσιου και ιδιωτικού σχολείου, της επαγγελματικής εκπαίδευσης, της Διά Βίου Μάθησης, για την κατάργηση του ασύλου της ανομίας και την εξωστρέφεια των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και για τη σύσταση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Μέρος αυτής της προσπάθειας είναι και το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, που έρχεται να γιατρέψει τη μεγαλύτερη παθογένεια του ελληνικού πανεπιστημίου, αυτή της παραβίασης των ελευθεριών και της ανομίας, της μπαχαλοποίησης με λίγα λόγια.

Παράλληλα, το σχέδιο νόμου εισάγει ρυθμίσεις που στοχεύουν στη συνολική αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών, που θα προσθέσουν αξία στα ίδια τα πανεπιστήμια, στους τίτλους που αποδίδουν, που σέβονται πρωτίστως τους ίδιους τους φοιτητές, αλλά και τους κόπους και τις θυσίες των γονιών τους, που στέλνουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν με την ελπίδα να κατακτήσουν ένα καλύτερο αύριο.

Έχουμε μπροστά μας, λοιπόν, ένα νομοθετικό κείμενο, οι διατάξεις του οποίου ξεδιπλώνονται σε τρεις βασικούς άξονες.

Ο πρώτος άξονας είναι οι ρυθμίσεις για την εισαγωγή στα δη-

μόσια πανεπιστήμια. Εδώ έχουμε τις διατάξεις για τη θεσμοθέτηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής ανά σχολή, ρύθμιση που θα ενισχύσει τις ακαδημαϊκές προϋποθέσεις για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα συμβάλει στην επιτυχή φοίτηση και κυρίως θα εξασφαλίσει την ολοκλήρωση των σπουδών στην ώρα τους.

Επιπροσθέτως, εισάγεται καινοτόμος ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία προβλέπεται η συμπλήρωση του μηχανογραφικού σε δύο φάσεις με συγκεκριμένο και όχι απεριόριστο αριθμό δυνατών επιλογών. Η ρύθμιση αυτή στην πρώτη φάση της οδηγεί τα παιδιά σε συγκεκριμένες επιλογές και εξασφαλίζει ότι εισάγονται στα τμήματα πρωτίστως αυτοί που επιθυμούν να φοιτήσουν στη συγκεκριμένη σχολή και όχι αυτοί που βρέθηκαν σε αυτήν κατά τύχη, με τα γνωστά αποτελέσματα να μην ολοκληρώνουν τις σπουδές τους.

Ακόμη, εισάγεται η ρύθμιση του παράλληλου μηχανογραφικού, που δίνει τη δυνατότητα υποβολής μηχανογραφικού δελτίου για την κατάληψη θέσης καταρτιζόμενου σε δημόσιο ΙΕΚ.

Ο δεύτερος άξονας είναι, σε πλήρη εναρμόνιση με τη λογική των προηγούμενων αλλαγών, η θέσπιση ανώτατου χρόνου φοίτησης. Στην κατεύθυνση αναβάθμισης της ποιότητας σπουδών, της αποσυμφόρησης των ελληνικών πανεπιστημίων και της βελτίωσης του ρυθμού αποφοίτησης, αλλά και της έγκαιρης εισαγωγής των πτυχιούχων στην αγορά εργασίας, το Υπουργείο Παιδείας προχωράει στον ορισμό ανώτατου χρόνου σπουδών πάντοτε με ειδική μέριμνα για τους εργαζόμενους και τους φοιτητές με προβλήματα υγείας, αλλά και για όσους φοιτούν ήδη και δεν έχουν ξεπεράσει το ανώτερο όριο φοίτησης.

Ο τρίτος άξονας είναι οι διατάξεις για την ασφάλεια των πανεπιστημίων, την πρόσπιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, η ελεγχόμενη είσοδος στα πανεπιστήμια, η δημιουργία Ειδικού Σώματος Φύλαξης, που θα υπάγεται στην Ελληνική Αστυνομία, με κύριο έργο την πρόληψη και την αντιμετώπιση της παραβατικότητας μέσα στους χώρους των πανεπιστημίων, αλλά και η ενίσχυση των διατάξεων Ποινικού και Πειθαρχικού Δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα η τριτοβάθμια εκπαίδευση, ο ρόλος της, η θέση της στην κοινωνία, ο τρόπος λειτουργίας της, αλλά και η εξέλιξή της για πολλά χρόνια υπήρξαν πεδίο ιδεολογικών συγκρούσεων. Τα «στρατόπεδα» γνωστά. Από τη μία οι δυνάμεις της προόδου, της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των δημοκρατικών διαδικασιών και από την άλλη οι δυνάμεις του σκοταδισμού, της οπισθοδρόμησης.

Στα μεταπολιτευτικά χρόνια υπήρξαν γενναίες προσπάθειες μεταρρύθμισης της δημόσιας παιδείας και του δημόσιου πανεπιστημίου. Προσέκρουσαν, δυστυχώς, στο τείχος των ιδεοληψιών. Το ξέρουμε, όμως, και τώρα ότι έχουμε απέναντί μας τους αιώνιους εχθρούς των μεταρρυθμίσεων, αυτούς που βρίσκονται κάθε φορά απέναντι σε οποιαδήποτε προσπάθεια εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης των πανεπιστημίων μας.

Όμως, αυτή τη φορά η πορεία προς την πρόοδο δεν θα σταματήσει. Οι πολίτες, που στην πλειοψηφία τους στηρίζουν την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη, ζητούν από εμάς να μη σταματήσουμε. Και δεν θα σταματήσουμε. Τα ελληνικά πανεπιστήμια θα πάρουν, επιτέλους, τη θέση που τους αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ζέττα Μακρή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι συνετό και υγιές για μια σοβαρή και υπεύθυνη κυβέρνηση που έχει εκλεγεί για να εφαρμόσει μεγάλες, ουσιαστικές, απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, να επενδύσει στην παιδεία, να θωρακίσει τη νέα γενιά και τη χώρα, ώστε να μην τη χαρακτηρίζει η πλημμελής γνώση, η απουσία παιδείας, που καθόλου δεν μας τιμά, μας απομονώνει διεθνώς, μας καθιστά ουραγούς σε κάθε καινοτομία, διχάζοντας

και ταλαιπωρώντας, συγχρόνως, τους Έλληνες πολίτες. Και νομίζω ότι η υπό συζήτηση νομοθετική πρωτοβουλία σε αυτό ακριβώς στοχεύει, αυτό το σκοπό υπηρετεί, αυτή την προεκλογική δέσμευση υλοποιεί.

Συζητούμε, λοιπόν, σήμερα πολιτικά για την παιδεία που είναι η καρδιά της δημοκρατίας, που χρειάζεται δραστητική επανεκκίνηση, που απαιτεί μεγάλη αλλαγή, ώστε οι θεσμοί να λειτουργούν κανονικά και η αίσθηση ασφάλειας, συνεργασίας και εννοείται ορθής εκπαίδευσης να κυριαρχεί στα πανεπιστήμια.

Μεγάλη συζήτηση έγινε για τους αιώνιους φοιτητές και σωστά, διότι κατά τη λήξη της ακαδημαϊκής χρονιάς 2018 - 2019 από τους εξακόσιους εξήντα οκτώ χιλιάδες επτακόσιους τριάντα τέσσερις εγγεγραμμένους προπτυχιακούς φοιτητές, διακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες πεντακόσιοι ογδόντα οκτώ ήταν «αιώνιοι». Δεν έχουν ξεπεράσει μόνο τον προβλεπόμενο χρόνο σπουδών, αλλά και τη δικαιολογημένη διετή προσαύξηση.

Τα στοιχεία είναι της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης και αποδεικνύουν ότι περίπου το ένα τρίτο των φοιτητών ανήκουν στην ως άνω διάσημη κατηγορία.

Ο αντίλογος των αντιδρώντων ότι οι «αιώνιοι φοιτητές» δεν κοστίζουν χρήματα, ακυρώνεται από το πραγματικό άυλο κόστος της κακής ή εν πάση περιπτώσει άδικης αξιολόγησης των δομών και επίσης αυτό δεν επιτρέπει τον σωστό καταμερισμό των πόρων λόγω της παρουσίας των αδρανών φοιτητών. Η μεγάλη δε μερίδα των σπουδαστών που πραγματικά ενδιαφέρεται να μορφωθεί και όχι απλώς να πάρει το χαρτί, βρίσκει αντιμετώπιση με τη ζοφερή πραγματικότητα της μειωμένης αποδοχής και αναγνώρισης διεθνώς, αλλά και στην αγορά του πτυχίου της.

Η διαπίστωση του Γιώργου Μαυρωτά ότι τα πανεπιστήμια είναι κέντρα δημιουργίας και μετάδοσης της γνώσης και όχι ένα πολεμικό πεδίο των καλύτερων νέων μυαλών μας, που υπνωτίζονται από το γεγονός ότι άπαξ και μπήκαν, αργά η γρήγορα θα βγουν νομοτελειακά με το πολυπόθητο χαρτί στο χέρι, εκφράζει απολύτως τη φιλοσοφία της σχετικής ρύθμισης με την επιβεβλημένη πρόνοια για τους εργαζόμενους και όσους σπουδαστές έχουν οι ίδιοι ή συγγενικά τους πρόσωπα προβλήματα υγείας. Σε καμία περίπτωση όμως δεν εκφράζει εκείνους που παρατείνουν τη φοιτητική τους ζωή χωρίς να συντρέχουν αυτές οι προϋποθέσεις αλλά για άλλους, όχι ακαδημαϊκούς λόγους.

Γι' αυτό και η ελάχιστη βάση εισαγωγής, αλλά και οι μεταρρυθμιστικές προβλέψεις για τη συμπλήρωση του μηχανογραφικού δελτίου αλλά και τη δυνατότητα συμπλήρωσης παράλληλου μηχανογραφικού για τα δημόσια ΙΕΚ είναι απολύτως επιβεβλημένες. Γιατί μια μεγάλη μερίδα των φοιτητών που δεν ολοκληρώνουν τις σπουδές έχει μπει από λάθος σε μια σχολή που δεν τους ενδιαφέρει, παγιδεύτηκε σε αυτή και αποφάσισε να μην ολοκληρώσει τις σπουδές, αυξάνοντας τον αριθμό των καταγεγραμμένων σπουδαστών, δυσκολεύοντας την ορθή αξιολόγηση και ουσιαστικά εκφυλλίζοντας άδικα και άθελά τους το κύρος πτυχίων και δομών.

Στο επιχείρημα ότι όποιος δεν μπαίνει στο πανεπιστήμιο γιατί βαθμολογήθηκε με «3», θα μπορεί -όποιος δεν μπαίνει- χωρίς εξετάσεις να πάει σε ιδιωτικά κολέγια, η απάντηση είναι ότι όποιος φοιτά στο πανεπιστήμιο δίνοντας λευκή κόλλα, επίσης δεν έχει εξεταστεί στην πραγματικότητα. Στο δε πρωτοφανές κατά τη γνώμη μου επιχείρημα της υποστήριξης φτωχών παιδιών που έχουν χαμηλή εισαγωγική βαθμολογία, η πραγματικότητα, δυστυχώς, αποδεικνύει ότι δεν αντιμετωπίζεται, αλλά απλώς αναβάλλεται η ανεργία, η κοροϊδία της πολιτείας και ο επιστημονικός και επαγγελματικός παροπλισμός των ιδίων των παιδιών.

Για την επιτήρηση της τάξης στα πανεπιστήμια σε άλλη χώρα δεν θα είχαμε να πούμε πολλά. Στην Ελλάδα όμως που κάποιοι πιστεύουν ότι είναι η χώρα της αμέλειας και της ήσσονος προσπάθειας, η χώρα της ανοχής, της παρανομίας και της παραβατικότητας, η διάταξη και η πρόνοια αυτή απασχόλησε πολύ το δημόσιο διάλογο, με εντάσεις, διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, αντιδράσεις που δεν αφορούν τον φοιτητικό κόσμο.

Ενδιαφέρει η τήρηση της τάξης στα πανεπιστήμια όσους υπέγραψαν την υπεράσπιση Κουφοντίνα; Ενδιαφέρει όμως τη συντηρητική πλειοψηφία των ακαδημαϊκών που θέλουν να διδάσκουν με ελευθερία και ασφάλεια, να διεξάγουν επιστημονική έρευνα.

Ενδιαφέρει εξίσου και τους στοχοπροσηλωμένους φοιτητές, ενδιαφέρει την κοινωνία που αγωνιά για το πώς θα είναι η χώρα μετά τα διακόσια πρώτα χρόνια της ύπαρξής της και υπάρχει η πραγματική κοινωνική δυναμική. Η πλειονότητα μας δείχνει το δρόμο.

Οφείλω και μια απάντηση στους ισχυρισμούς ότι εξέχοντα στελέχη που υπηρέτησαν την παράταξή μας, αλλά και το χώρο της παιδείας έχουν αντιρρήσεις για τις ομάδες προστασίας που θα φυλάσσουν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Με προσοχή και σεβασμό τις άκουσα και τις διάβασα, αλλά θυμήθηκα τον εμπρησμό του Πολυτεχνείου και την καταστροφή μοναδικών έργων τέχνης, οργάνων και εργαστηρίων. Θυμήθηκα ότι οι ζημιές κόστισαν στους φορολογούμενους Έλληνες πολίτες μισό εκατομμύριο δραχμές. Θυμήθηκα ότι ο κανονισμός λειτουργίας που θα απέτρεπε την καταστροφή δεν εφαρμόστηκε. Θυμήθηκα επίσης και την απαλλακτική απόφαση του δικαστηρίου, που δέχθηκε ότι ο κατηγορηθείς πρύτανης δεν είχε ευθύνη για τη φύλαξη και την προστασία του χώρου.

Θα περίμενε κανείς μετά από τόσα χρόνια όπου τέτοιες παράνομες συμπεριφορές όχι απλώς δεν εξελίπιν αλλά γιγαντώνθηκαν, εμπλουτίστηκαν, «βελτιώθηκαν», για να μην πω τελειοποιήθηκαν, που έγιναν συχνό ντροπιαστικό και καταδικαστέο φαινόμενο, ότι η αποδοχή του πνεύματος, αλλά και της ουσίας του νομοσχεδίου για την εφαρμογή του νόμου στα πανεπιστημιακά ιδρύματα θα ήταν καθολική.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε να τελειώνουμε με την παρανομία και θέλουμε να τελειώνουμε με τρόπο αποτελεσματικό και απολύτως συμβατό με τη φύση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Και θα τελειώσουμε ψηφίζοντας το νομοσχέδιο, θα τελειώσουμε εφαρμόζοντας το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Ξενογιαννακοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι υπάρχει σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα κυβέρνηση ή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κατ' εξακολούθηση να επιτίθεται, να απαξιώνει και να συκοφαντεί τη δημόσια παιδεία και ιδιαίτερα το δημόσιο πανεπιστήμιο. Η κυρία Υπουργός επανειλημμένα τοποθετείται σε μια τέτοια λογική. Ακούσαμε δυστυχώς και την αγαπητή Υφυπουργό στην ίδια λογική να επαναλαμβάνει όλα αυτά τα θλιβερά στερεότυπα.

Η πραγματικότητα είναι ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εδώ και δεκαεννέα μήνες, από τις εκλογές του 2019 και μετά, έβαλε έναν στόχο και αυτόν τον στόχο εξυπηρετεί. Κάθε νομοσχέδιο για τον χώρο της παιδείας έρχεται να αποδυναμώσει τη δημόσια παιδεία, έρχεται να χτυπήσει το δημόσιο πανεπιστήμιο και να εξυπηρετήσει σκοπιμότητες κολλεγίων και ιδιωτικών συμφερόντων στον χώρο της παιδείας.

Βέβαια, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα πρέπει όλοι να ομολογήσουμε ότι ξεπερνάει και τον χειρότερο αυταρχικό και αντιδραστικό χαρακτήρα όλων των μέτρων και των διατάξεων που έχει φέρει μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ξέρετε, -πριν από λίγο το συζητούσαμε εδώ με συναδέλφους Βουλευτές- βγήκε ένα ψήφισμα από το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας ομόφωνα, που λέει «επιτέλους σταματήστε να συκοφαντείτε το ελληνικό πανεπιστήμιο». Και ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πανεπιστήμιο ανέκαθεν ήταν φορέας προόδου, δημοκρατικού και κοινωνικού μετασχηματισμού στη χώρα μας, όλα τα χρόνια της λειτουργίας του.

Και θα περίμενε κανείς από μία Κυβέρνηση και από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να μιλάει για την προσφορά του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, να τιμά τους χιλιάδες επιστήμονες που είναι καταξιωμένοι στη χώρα μας και σε όλο τον κόσμο, να αναφερθεί -όπως αναφέρθηκε ο εισηγητής κ. Φίλης- στην αναβάθμιση των δημοσίων πανεπιστημίων και μά-

λιστα του Εθνικού και Καποδιστριακού στη λίστα αξιολόγησης.

Εσείς λοιπόν το μόνο που κάνετε -και το επαναλαμβάνετε σήμερα κατά κόρον- είναι ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι άντρα ανομίας και παραβατικότητας. Τι κρύβεται πίσω από αυτό; Σίγουρα θέλετε να υπηρετήσετε το δόγμα «νόμος και τάξη». Θέλετε να απευθυνθείτε σε ένα σκληροπυρηνικό δεξιό ακροατήριο. Θέλετε να απευθυνθείτε στον φόβο και στην επισφάλεια που αυτή τη στιγμή καλλιεργείται στην ελληνική κοινωνία και εκμεταλλεύεστε και την πανδημία, σε μία περίοδο που είναι κλειστά τα ίδια τα πανεπιστήμια για να φέρετε ένα τέτοιο αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο.

Υπάρχει όμως κάτι βαθύτερο. Είναι η λογική συνολικά της Κυβέρνησης -που εσείς την υπηρετείτε πιστά- να αμφισβητήσετε και να πλήξετε το δημοκρατικό και κοινωνικό κεκτημένο της Μεταπολίτευσης. Και το κάνετε με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο.

Έρχεστε λοιπόν παίρνοντας τα χαρακτηριστικά της πιο αντιδραστικής φάσης της παράταξής σας πριν τη δικτατορία, της ΕΡΕ, να υποτιμήσετε και την ίδια τη δική σας φιλελεύθερη ιστορία μετά το '74 και τη Μεταπολίτευση. Ας απαριθμήσουμε όλα τα σχετικά νομοσχέδια που φέρετε, τις πορείες, τις διάφορες επικλήσεις μέσω του διοικητή της ΕΛΑΣ, όσον αφορά τις συναθροίσεις και την αναστολή του άρθρου 11.

Τώρα έρχεστε με αυτό το νομοσχέδιο να ιδρύσετε πανεπιστημιακή αστυνομία και να βάλετε λογικές καμερών καταγραφής, καταστολής και εκφοβισμού μέσω στο χώρο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Και βέβαια ετοιμάζετε και τη μεγάλη αντεργατική επίθεση όπου πάλι θα έχει τα ίδια χαρακτηριστικά, να πλήξετε τα συνδικαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Και το χαρακτηριστικό σε όλες αυτές τις ρυθμίσεις που φέρνετε είναι και η ποινικοποίηση πέραν του αυταρχισμού. Θεσπίζετε ιδιώνυμα. Το κάνετε στον νόμο για τις πορείες, το κάνετε τώρα εδώ στο νομοσχέδιο που φέρνετε και συζητάμε για την παιδεία, όπου έρχεστε να ποινικοποιήσετε συνδικαλιστικές δράσεις και άλλες πρωτοβουλίες στον χώρο των πανεπιστημίων και ήδη έχετε ανακοινώσει ότι θα το κάνετε όσον αφορά τον ν.1264 για τα εργασιακά στο επικείμενο νομοσχέδιο που θα φέρετε για τα εργασιακά.

Επιτίθεστε λοιπόν με δυο τρόπους. Πρώτον, με την απαξίωση, δηλαδή απ' ενός έχετε μειώσεις τις δαπάνες, έρχεστε με το θέμα της μείωσης των εισακτέων, που ο εισηγητής μας, ο κ. Φίλης, είπε ότι μπορεί να ξεπεράσουν και τις δεκατέσσερις χιλιάδες με βάση της εκτίμηση της μελέτης που κατάθεσε, και ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή που θα κλείσουν τμήματα, όπως πάει το πράγμα, στα περιφερειακά πανεπιστήμια, που βάζετε αυτήν την ταξική διάσταση σε όλη τη λειτουργία της δημόσιας εκπαίδευσης και ιδιαίτερα των πανεπιστημίων, έχετε ήδη στρώσει το χαλί στα κολλέγια με όλες τις διατάξεις που έχετε φέρει το προηγούμενο διάστημα.

Και εκεί πέρα βέβαια δεν υπάρχει ούτε βαθμός εισαγωγής. Εκεί θα καταθέσει η ελληνική οικογένεια χρηματικό ποσό μέσα σε συνθήκες κρίσης. Και βέβαια έχετε φροντίσει κιόλας να πείτε ότι είναι και ισότιμα όσον αφορά τα πτυχία και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

Βέβαια, αυτό που είναι τελείως απαράδεκτο και αυταρχικό και χωρίς προηγούμενο συνολικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι η διάταξη για την πανεπιστημιακή Αστυνομία και όλο αυτό το σύστημα παρακολούθησης και καταστολής που εισάγετε με αυτό το νομοσχέδιο. Έχετε όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα απέναντί σας. Όλοι οι πρυτάνεις έχουν βγει και σας έχουν πει ότι είναι απαράδεκτο, ότι θα πρέπει η πανεπιστημιακή κοινότητα η ίδια, και σας καταθέσαν και πρόταση, να οργανώσει τη φύλαξη με μόνιμες θέσεις, με την αντίστοιχη χρηματοδότηση που χρειάζεται, με σεβασμό στο αυτοδιοίκητο, που δεν είναι όπως το παρουσιάζετε εσείς, κυρία Υπουργέ.

Το αυτοδιοίκητο και η ακαδημαϊκή ελευθερία πηγαίνουν χέρι-χέρι, είναι μια ενιαία έννοια και δημοκρατική και ακαδημαϊκή κατάκτηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Άρα σε αυτό το οποίο εσείς εδώ επιχειρείτε να επιβάλετε στην ελληνική κοινωνία ένα είναι σίγουρο, ότι θα είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο μπορεί εσείς να το περάσετε με την πλειοψηφία που έχετε, αλλά δεν πρόκειται να εφαρμοστεί, όπως είναι τε-

λείως σίγουρο ότι είσατε τελείως αποκομμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα. Η νεολαία και οι κοινωνικές δυνάμεις που νιώθουν οργή και απόγνωση, να ξέρετε πολύ καλά ότι αυτήν τη στιγμή είναι απέναντί σας. Εσείς μπορεί να είσατε ακόμα μέσα στο επικοινωνιακό τοίχος της αλαζονείας σας, αλλά αυτή η κοινωνική και δημοκρατική δυναμική κάθε ημέρα δυναμώνει και θα ακυρώσει στην πράξη και αυτό το αυταρχικό και αντιδραστικό νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Κεφάλα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΡΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, «Πολιτεία που δεν έχει σαν βάση της την παιδεία είναι οικοδομή πάνω στην άμμο» είναι λόγια του μεγάλου Αδαμάντιου Κοραή. Με την παραδοχή αυτή λοιπόν, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων φέρνει προς συζήτηση και ψήφιση αυτό το νομοσχέδιο.

Είναι ένα νομοσχέδιο σαράντα τριών άρθρων που σωστά χαρακτηρίστηκε καλής λογικής. Γιατί πολύ απλά έρχεται να τονίσει και να θεσμοθετήσει τα αυτονόητα. Γιατί συμβάλλει στην αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στη βελτίωση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Γιατί εξασφαλίζει πιο στοχευμένες, πιο ποιοτικές επιλογές για τους φοιτητές μας και μεγαλύτερη αυτονομία για τα πανεπιστήμιά μας, και όλα αυτά τα απαιτεί η κοινή λογική.

Το μοναδικό στο οποίο ίσως συμφωνούμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι πως όλοι μας επιδιώκουμε ένα αυτόνομο σύγχρονο και καινοτόμο σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Διότι κατά τα άλλα από τις τοποθετήσεις εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς πως το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί το απόσταγμα των διαφορετικών κόσμων μας, των διαφορετικών οπτικών, των διαφορετικών πολιτικών και αποτυπωμάτων που θέλουμε να αφήσουμε και που αφήνουμε τελικά στην κοινωνία. Ευτυχώς η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας στηρίζει τις αποφάσεις μας και στέκεται στο πλευρό μας και σε αυτό το ζήτημα.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, όπως αποτυπώνεται και στον τίτλο του, πραγματεύεται ρυθμίσεις σχετικά με την εισαγωγή και τη φοίτηση στα πανεπιστήμια, την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Συγκεκριμένα θεσμοθετούμε την ελάχιστη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Στοχεύουμε στη διασφάλιση των ακαδημαϊκών προϋποθέσεων της επιτυχούς φοίτησης και της έγκαιρης ολοκλήρωσης των σπουδών. Θωρακίζουμε το κύρος των πανεπιστημιακών σπουδών και ενισχύουμε εν τοις πράγμασι την αυτονομία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, καθώς για πρώτη φορά προβλέπεται αποφασιστικός ρόλος των πανεπιστημίων στην εισαγωγή των φοιτητών.

Σήμερα εισάγονται φοιτητές με βαθμό «0,6» ή «1» στα «20» ενώ σχεδόν ένας στους τρεις δεν αποφοιτά ποτέ. Η αλληλένδετη σχέση προσπάθειας - αποτελέσματος - ανταμοιβής παύει να είναι σε ισχύ. Ισοπεδώνονται όλα, όλα στο ίδιο καζάνι. Ο μαθητής που αγωνίστηκε, προσπάθησε, κουράστηκε, μελέτησε, έβαλε στόχους εισάγεται στην ίδια σχολή με αυτόν που παρέδωσε λευκή κόλλα. Είναι άδικο από όποια πλευρά και αν το δούμε. Κοροϊδεύουμε πρωτίστως τους ίδιους τους φοιτητές και υποτιμάμε την κοινή λογική.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα και βάζουμε τέλος σε αυτή την ισοπέδωση. Κάθε πανεπιστημιακό τμήμα θα θέτει ως ελάχιστη βάση εισαγωγής ποσοστό επί τις εκατό του μέσου όρου των μέσων επιδόσεων όλων των υποψηφίων στο σύνολο των τεσσάρων μαθημάτων του επιστημονικού πεδίου του υποψηφίου και το Υπουργείο θα καθορίζει το εύρος για το ποσοστό επί τις εκατό. Η εισαγωγή τελικά στη σχολή θα εξαρτάται από τον συνολικό αριθμό μορίων που επιτυγχάνει ο υποψήφιος σε σύγκριση με τους λοιπούς συνυποψηφίους, οι οποίοι επιτυγχάνουν την οικεία ελάχιστη βάση εισαγωγής και δηλώνουν τη συγκεκριμένη σχολή καθώς και από τον αριθμό των διαθέσιμων θέσεων εισα-

κτών.

Άλλη σημαντική ρύθμιση: Κάθε πανεπιστημιακή σχολή θα μπορεί να ορίζει τον συντελεστή βαρύτητας ως ποσοστό με το οποίο κάθε πανελλαδικώς εξεταζόμενο μάθημα θα συμβάλλει στη διαμόρφωση των μορίων του υποψηφίου. Για παράδειγμα το Φυσικό θα μπορεί να ορίζει ότι η φυσική είναι το μάθημα με τη μεγαλύτερη βαρύτητα, το Χημικό τη χημεία και ούτω καθ' εξής. Η ρύθμιση αυτή ενισχύει ακόμη περισσότερο την αυτονομία των πανεπιστημίων και τον ρόλο τους στη διαμόρφωση των ακαδημαϊκών προϋποθέσεων εισαγωγής υποψηφίων. Δίνουμε βέβαια και τον απαραίτητο χρόνο προσαρμογής στις νέες συνθήκες καθώς προβλέπεται εφαρμογή αυτής της ρύθμισης από το καλοκαίρι του 2022 και έπειτα.

Επιπλέον, αλλάζουμε τη διαδικασία συμπλήρωσης του μηχανογραφικού. Σήμερα, που ουσιαστικά δεν υπάρχει περιορισμός στον αριθμό επιλογών, μπορεί κάποιος να εισαχθεί στην εκατοστή ή διακοσιοστή του επιλογή, άρα σπουδάζει κάτι που δεν ήταν στις βασικές προτιμήσεις του και ταυτόχρονα στερεί τη θέση από κάποιον που πραγματικά το ήθελε. Η ρύθμιση αποσκοπεί ξεκάθαρα στο να προβαίνουν οι υποψήφιοι σε πιο συνειδητές επιλογές ανάλογα με τις κλίσεις, τις δεξιότητες και τις προτεραιότητές τους και τελικά να εισάγονται σε τμήματα στα οποία επιθυμούν πραγματικά να σπουδάσουν.

Βάζουμε τέλος στους «αιώνιους φοιτητές». Η ανώτατη χρονική διάρκεια φοίτησης ορίζεται σε έξι χρόνια για τα τετραετή προπτυχιακά προγράμματα σπουδών και συν τρία έτη σε προγράμματα σπουδών στα οποία ο ελάχιστος χρόνος υπερβαίνει τα τέσσερα έτη.

Και, επειδή μπορεί να υπάρχουν σοβαροί λόγοι για τους οποίους κάποιος φοιτητής δεν ολοκληρώνει τις σπουδές του, ειδική μέριμνα λαμβάνεται για αυτούς για τους οποίους συντρέχει πράγματι σοβαρός λόγος υγείας στο πρόσωπο των ίδιων ή στο στενό οικογενειακό περιβάλλον, για φοιτητές που εργάζονται πάνω από είκοσι ώρες την εβδομάδα, καθώς και για φοιτητές με αναπηρία.

Και πάμε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σκέλος που αφορά την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Σας καλώ να μου αναφέρετε ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα σε οποιοδήποτε πολιτισμένο κράτος του κόσμου που να συμβαίνει αυτό που γίνεται σήμερα σε κάποιες ελληνικές σχολές. Ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα όπου ο καθένας μπορεί να μπαίνει μέσα χωρίς έλεγχο και να τραμπουκίζει, να διακινεί ναρκωτικά ή να κατασκευάζει μολότοφ. Ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα που μπαχαλάκιδες και αναρχικοί να κρεμούν ταμπέλες στον πρύτανη. Ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα που να φοβούνται να κυκλοφορούν οι ίδιοι του οι φοιτητές. Ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα που ανεξέλεγκτα να καταστρέφει ο καθένας χωρίς να δίνει λογαριασμό. Δεν υπάρχει ούτε ένα.

Τα πανεπιστήμιά μας λοιπόν, δεν μπορούν να συνεχίζουν να είναι ξέφραγα αμύελη. Γι' αυτό προχωράμε στη θεσμοθέτηση ελεγχόμενης εισόδου στα πανεπιστήμια, στην πρόβλεψη ολοκληρωμένου πλαισίου πειθαρχικού δικαίου φοιτητών και στη θεσμοθέτηση ομάδας προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, μιας ειδικής ομάδας που θα υπάγεται στην Ελληνική Αστυνομία και θα στελεχώνεται από προσωπικό με ειδική εκπαίδευση, εκπαιδευση προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες του πανεπιστημιακού χώρου. Θα συνεργάζεται με τον πρύτανη και τα αρμόδια όργανα του πανεπιστημίου και η αποστολή του θα είναι η πρόληψη της παραβατικότητας και η αντιμετώπιση φαινομένων βίας και ανομίας εντός των χώρων των πανεπιστημίων.

Βάζουμε τέλος στην παραβατικότητα μέσα στα πανεπιστήμια και αποδίδουμε τα ιδρύματα στους πραγματικούς φοιτητές και στα ανοικτά λαμπρά μυαλά της νέας γενιάς. Η ασφάλεια και η προστασία των πανεπιστημίων είναι προϋπόθεση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και της απρόσκοπτης διεξαγωγής έρευνας και διδασκαλίας μέσα σε αυτά. Όλες μας οι παρεμβάσεις μας στα πανεπιστήμια και στην παιδεία είναι σύμφωνες με τις επιταγές των καιρών, μας οδηγούν στο αύριο.

Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια μιας σειράς νομοθετικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης για το χώρο της παιδείας, πρωτοβουλιών που δίνουν στα ανώτατα εκπαιδευτικά

ιδρύματα την αξία που τους αρμόζει και στους νέους μας εναλλακτικές επιλογές, μιας και το πανεπιστήμιο δεν αποτελεί μονόδρομο, ώστε να ακολουθούν τον δρόμο που υπηρετεί τις κλίσεις, τις δεξιότητες και τις προτιμήσεις τους. Χαρακτηριστικά σας αναφέρω το νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση που ψηφίστηκε το Δεκέμβριο, όπου προβλέφθηκαν οι προϋποθέσεις για την ουσιαστική αναβάθμιση των δημόσιων δομών μεταλυκειακής εκπαίδευσης και την καλύτερη σύνδεσή τους με τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας, για να έχουν οι νέοι μας καλύτερες προοπτικές και διεξόδους.

(Στο σημείο αυτό κτυπεί το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με τα λόγια του Νέλσον Μαντέλα: «Η εκπαίδευση και η μόρφωση είναι το πιο ισχυρό όπλο που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε, για να αλλάξουμε τον κόσμο». Και εμείς σήμερα αυτό το δικαίωμα στη μόρφωση το προστατεύουμε και το προάγουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, σε μια περίοδο, θα έλεγα, εξαιρετικά φορτισμένη για τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, τους φοιτητές και τις χιλιάδες οικογένειες που αγωνιούν για την αντιμετώπιση της πανδημίας, έρχεστε, κυρία Υπουργέ, ως Υπουργείο Παιδείας και επιλέγετε να νομοθετήσετε. Δηλαδή, εν τοις πράγμασι τι κάνετε; Νομοθετείτε και ουσιαστικά ναρκωθετείτε τις βασικές λειτουργίες του εκπαιδευτικού συστήματος σε όλες τις βαθμίδες. Να θυμίσω το ν.4635/2020 για την επαγγελματική ισοδυναμία πτυχίων, κολλεγίων και ξένων πανεπιστημίων, τον ν.4713/2020 για την οργάνωση των ιδιωτικών σχολείων, τον πρόσφατο νόμο για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το προς ψήφιση νομοσχέδιο ενόψει πανδημίας δημιουργεί, θα έλεγα, σοβαρές ανισότητες στην εκπαίδευση. Μάλιστα, θα έλεγα συμπερασματικά ότι η τηλεεκπαίδευση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ενδοσχολική διαδικασία. Τα αποτελέσματα, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτού του βίαιου πειράματος θα τα βρούμε μπροστά μας οσονούπω.

Ωστόσο, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να εφαρμόσει ένα διαφορετικό σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Θέτει από φέτος βάση εισαγωγής. Θέτει από φέτος, δηλαδή, εκτός πανεπιστημίων ένα μεγάλο τμήμα υποψηφίων. Και διερωτάται κανείς: Είναι δίκαιη αυτή η απόφαση; Είναι δίκαιο αυτό για τους μαθητές της Γ' λυκείου, που δύο χρόνια τώρα βρίσκονται μακριά από τη σχολική τάξη;

Κυρία Υπουργέ, η μείωση των εισακτέων και οι βάσεις εισαγωγής τα οδηγούν σε λουκέτο πολλά περιφερειακά πανεπιστημιακά τμήματα και πρέπει αυτό να το δείτε ξανά. Σας είπαμε από όλες τις πτέρυγες: Αναβαθμίστε τα ΙΕΚ με πόρους και υποδομές, με σύγχρονα προγράμματα σπουδών, για να έχουν οι μαθητές μας μια ασφαλή επαγγελματική επιλογή και εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θυμίζω ότι ο νόμος Διαμαντοπούλου, ο ν.4009/2011 επί πρωθυπουργίας Γιώργου Παπανδρέου αντιμετώπιζε όλα τα προβλήματα που τίθενται εκ νέου στο νομοσχέδιο. Είχε στόχο, θα έλεγα, την αποκομματικοποίηση, τη διεθνοποίηση, την αξιοκρατία, την αριστεία και τη σύνδεση με την οικονομία και την αγορά εργασίας. Γι' αυτό άλλωστε υπερψηφίστηκε από διακόσιους πενήντα πέντε τότε Βουλευτές. Είχε, βέβαια, προηγηθεί ένας εξαντλητικός διάλογος, μια μεγάλη διαβούλευση.

Μάλιστα, θέση μας ως ΠΑΣΟΚ κι ως Κίνημα Αλλαγής, θα έλεγα, ήταν και είναι ότι στην παιδεία απαιτούνται μεταρρυθμίσεις ευρειών συναινέσεων, κάτι που ουσιαστικά ούτε από την προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά ούτε και από τη σημερινή Κυβέρνηση το βλέπουμε.

Και παρά το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία τότε το είχε υπερψηφίσει, στη συνέχεια το υπονόμωσε επί υπουργίας Αρβανιτόπουλου και μετά φυσικά ήρθε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ να το

καταργήσει με μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Τα λέω, για να μην ξεχνιόμαστε, για να δούμε, δηλαδή, ποιοι είναι οι μεταρρυθμιστές και ποιοι είναι οι αντιμεταρρυθμιστές. Γιατί σε αυτήν τη χώρα δεν είμαστε σε χώρα Λωτοφάγων.

Τώρα να αναφερθώ επί του παρόντος νομοσχεδίου.

Στο πρώτο μέρος, κυρία Υπουργέ, σχετικά με την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είμαστε κάθεται αντίθετοι. Γι' αυτό και δεν θα ψηφίσουμε κανένα άρθρο του πρώτου μέρους. Και ο λόγος είναι ένας. Θεωρούμε ότι η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο θα έπρεπε να συνδέεται με την θεσμοθέτηση του εθνικού απολυτηρίου και με τη χρήση Τράπεζας Θεμάτων και τούτο για την ενιαία αξιολόγηση των μαθητών ως προαπαιτούμενο για την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση.

Να δούμε πώς θα μπορούσε να μετατραπεί η Γ' λυκείου -και αν είναι σκόπιμο- σε προπαρασκευαστικό έτος και ταυτόχρονα να συγκροτηθούν προγράμματα συμβουλευτικής και επαγγελματικού προσανατολισμού σε ατομικό επίπεδο, προγράμματα που θα βοηθούν τους μαθητές να επιλέγουν με βάση τις δεξιότητές τους και την επιθυμία τους. Ναι, θα έλεγα εδώ, και όχι να επαφίεται η εισαγωγή τους στο πανεπιστήμιο σε μια τυχαία ή και πολλές φορές ασυνείδητη επιλογή.

Εν κατακλείδι, αγαπητοί συνάδελφοι, να εφαρμόσουμε αυτό που γίνεται σήμερα σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη, σε πολλά ευρωπαϊκά πανεπιστήμια: την εισαγωγή των φοιτητών σε σχολές και όχι σε τμήματα -το λέμε συνεχώς, δεν το κάνουμε πράξη- με κριτήρια βαρύτητας που θα καθορίζουν οι ίδιες σχολές. Δεν πιστεύουμε, άλλωστε, ότι πρέπει να εισάγονται στα ΑΕΙ οι υποψήφιοι με βαθμολογία «1» «2» «3» στις πανελλαδικές εξετάσεις με άριστα το «20». Άλλωστε, αυτοί είναι καταδικασμένοι και δεν θα μπορέσουν ποτέ να τελειώσουν. Κι έτσι, δηλαδή, τι κάνουμε; Προσθέτουμε στους αιώνιους φοιτητές και άλλους.

Όμως, κυρία Υπουργέ, πιστεύουμε σε ένα διαφορετικό πλαίσιο εφαρμογής και σε ένα διαφορετικό πανεπιστήμιο, όπου ο μαθητής θα αυτοαξιολογείται με αυτογνωσία, θα έλεγα, θα αυτοπροσδιορίζεται και μάλιστα, με αυτογνωσία θα επιλέγει.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το δεύτερο μέρος, σχετικά με τη δήθεν αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, η θέση μας είναι απερίφραστα απέναντι στη βία και την ανομία, αλλά και απέναντι στην αστυνομοκρατία μέσα στο πανεπιστήμιο. Άλλο φύλαξη και ασφάλεια και άλλο αστυνόμευση. Γιατί είμαστε κάθεται αντίθετοι; Διότι με την εκχώρηση της φύλαξης του χώρου του πανεπιστημίου σε αστυνομικό τμήμα που εποπτεύεται από το Υπουργείο Προστασίας, καταργείται το άρθρο 16.

Η αρμοδιότητα της φύλαξης, αγαπητοί συνάδελφοι, ανήκει αποκλειστικά στα πανεπιστήμια βάσει του άρθρου 16 του Συντάγματος, κάτι που ορίζεται πλήρως από το αυτοδιοίκητο. Να θυμίσω από αυτό εδώ το Βήμα ότι ο κ. Χρυσόχοϊδης είχε πει ότι δεν χωρά στον χώρο των πανεπιστημίων ανομία και αστυνομία. Μετά άλλαξε άποψη; Είναι απορία όλων μας.

Ναι, αναρωριζόμαστε ότι οι διοικήσεις έχουν δείξει ολιγωρία, έχουν κατά κάποιο τρόπο, θα έλεγα, εκχωρήσει, αγαπητοί συνάδελφοι, την ευθύνη της φύλαξης στους αναρμόδιους φοιτητές προκαλώντας, βέβαια ασυνείδητα σύγχυση και ένταση στα πανεπιστήμια. Υπάρχουν ευθύνες και θα πρέπει να αναληφθούν.

Με αυτές τις σκέψεις καταθέσαμε πρόταση νόμου για τη φύλαξη και προστασία των ΑΕΙ με αυτοτελή οργανική δομή που θα υπάγεται απευθείας στον πρύτανη των ΑΕΙ και θα συνεργάζεται με τις αρμόδιες υπηρεσίες και τα όργανα του ιδρύματος, με προσωπικό που θα προκύψει μέσω ΑΣΕΠ που θα εκπαιδευτεί κατάλληλα, με πόρους από τον κρατικό προϋπολογισμό και επιπλέον με χρηματοδότηση που θα χορηγείται για την κάλυψη των δαπανών αυτών. Δηλαδή, αγαπητοί συνάδελφοι, εν κατακλείδι, οφείλουν οι διοικήσεις των πανεπιστημίων να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Τέλος, ως προς το Πειθαρχικό Δίκαιο των ΑΕΙ, ναι, χρειάζεται, θα έλεγα, ένα σαφές πλαίσιο πειθαρχικού των ΑΕΙ. Υπήρχε σχετική πρόβλεψη στο άρθρο 5 του ν.4009/2011, το οποίο -ξαναλέω- η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ στη συνέχεια κατήργησαν. Χρειάζεται, επίσης, να έχουμε ξεκάθαρα στο μυαλό ότι η ακαδημαϊκή κοινότητα είναι εκείνη που πρέπει να ορίζει τους κανόνες της στους εσωτερικούς κανονισμούς, θα έλεγα, που αφορούν όλα

τα μέλη της και όχι αυτό που βλέπουμε και αποτυπώνεται στο παρόν νομοσχέδιο, δηλαδή, πειθαρχικές διατάξεις που στοχεύουν μόνο τους φοιτητές.

Τέλος, να πω δυο λόγια για το άρθρο 34 που αναφέρεται στη διάρκεια της φοίτησης. Είμαστε υπέρ του ορίου φοίτησης. Άλλωστε, στο ν.4009/2011 υπήρχε πρόβλεψη τα ιδρύματα να αποφασίζουν τους όρους συνέχισης της φοίτησης μετά από διάρκεια «ν + 2» τα τετραετή τμήματα και «ν + 3» για τα πενταετή.

Χρειάζεται, ωστόσο, κυρία Υπουργέ, να υπάρχει συγκεκριμένη μέριμνα για τους φοιτητές που αντιμετωπίζουν κοινωνικά προβλήματα, φοιτητές που εργάζονται ή έχουν άλλα προβλήματα οικογενειακά ή υγείας. Η διαγραφή πρέπει να είναι το έσχατο μέσο.

Κυρία Υπουργέ, τέλος, θα ήθελα να πω ότι η απουσία του διαλόγου, οι συνοπτικές διαδικασίες και η κατ' επίφαση ακρόαση των φορέων επιβεβαιώνει τη σταθερή μας θέση ως Κίνημα Αλλαγής - ΠΑΣΟΚ για την άμεση λειτουργία του ΕΣΥΠ και το σεβασμό στις ανεξάρτητες αρχές. Τις επικαλεστήκατε πολλές φορές ως αντιπολίτευση και τις αγνοείτε σήμερα ως Κυβέρνηση. Ενστερνιστείτε, θα έλεγα, τις εδω απόψεις που κατατέθηκαν και λάβετε υπ' όψιν τις παρατηρήσεις μας, για τις οποίες καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι ο Υπουργός Οικονομικών, οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, οι Υπουργοί Επικρατείας καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Εσωτερικών κατέθεσαν στις 9-2-2021 σχέδιο νόμου: «Μισθολόγιο και ζητήματα ανθρωπίνου δυναμικού της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιάσων Φωτρίλας για επτά λεπτά.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με το παρόν νομοσχέδιο προχωρά σε εμβληματικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες εγώ προσωπικά τις χαιρετίζω πρώτα ως γονιός και δευτερευόντως ως Βουλευτής. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που, όπως χαρακτηριστικά έχει δηλώσει η Υπουργός Παιδείας, απευθύνεται στην κοινή λογική. Να συμπληρώσω, στην κοινή λογική του μέσου συνετού ανθρώπου, στη λογική των γονιών που επιθυμούν ένα ασφαλές ακαδημαϊκό περιβάλλον για τα παιδιά τους, αλλά και στη λογική των φοιτητών που στοχεύουν σε ένα σύγχρονο, αναβαθμισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι, θα έλεγα, απότοκος της λογικής ότι στο πανεπιστήμιο καλλιεργούνται όλες οι αρχές και οι αξίες που αυτό προσβέβει. Μία από αυτές είναι η αρχή της αξιοκρατίας, η οποία διασφαλίζεται με την καθιέρωση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Την ελάχιστη βάση εισαγωγής θα καθορίζουν μάλιστα τα ίδια τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ώστε μέσω της πλήρους αυτονομίας που τους παρέχουμε, να διαμορφώνουν το ακαδημαϊκό προφίλ που επιθυμούν. Μέχρι σήμερα βλέπουμε φοιτητές να εισάγονται με βάση ένα, δύο, τρία στα είκοσι, οι οποίοι πρέπει στη συνέχεια να αντιμετωπίσουν τις υψηλές απαιτήσεις του πανεπιστημίου. Το αποτέλεσμα; «Αιώνιοι φοιτητές».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μας κατηγορείτε ότι θα μειώσουμε τον αριθμό των εισακτέων και μάλιστα κατά το εν τρίτο, επειδή δεν θα εισάγονται στα πανεπιστήμια φοιτητές με λευκή κόλλα. Κύριε Φίλη, θα μας απαντήσετε τελικά; Επιθυμείτε την πλήρη ισοπέδωση, τη μαζική άκριτη εισαγωγή στα πανεπιστήμια, χωρίς κανένα αξιοκρατικό κριτήριο; Και αν ναι, ποιους εκπροσωπείτε; Είναι εύλογη απορία μου, διότι η πλειονότητα της κοινωνίας σε ποσοστό πλέον του 63% τάσσεται υπέρ της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Σε έρευνα δε που διενεργήθηκε, ακόμα και οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ τάχθηκαν υπέρ της βάσης εισαγωγής στο μεγαλύτερο ποσοστό τους.

Μία εξίσου σημαντική αλλαγή του νομοσχεδίου αποτελεί η αποτροπή των λιμναζόντων φοιτητών μέσω της πρόβλεψης περιορισμένου αριθμού επιλογών στο μηχανογραφικό. Βοηθάμε τα παιδιά μας να προχωρούν σε συγκεκριμένες, συνειδητές και ώριμες επιλογές, αποφεύγοντας τις τυχαίες και συγκυριακές εισαγωγές στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Συγχρόνως, όμως, ενισχύουμε τις επιλογές και χτίζουμε εναλλακτικές γι' αυτά τα παιδιά με τη δυνατότητα του παράλληλου μηχανογραφικού για εγγραφή σε δημόσιο ΙΕΚ.

Ας τελειώσουμε επιτέλους με τα στερεότυπα του παρελθόντος. Τα παιδιά μας πρέπει να ακολουθούν τις κλίσεις, τις δεξιότητες και τις προτιμήσεις των. Το πανεπιστήμιο οφείλει να πάψει να είναι μονόδρομος, αντικατοπτρίζοντας παρωχημένες αντιλήψεις που έχουν οδηγήσει σε κορεσμό ορισμένων επαγγελματιών. Η εκπαίδευση πρέπει να ανταποκρίνεται στις νέες, διαρκώς μεταβαλλόμενες ανάγκες της σύγχρονης αγοράς εργασίας.

Αναφορικά με την καίρια μεταρρύθμιση του χρονικού ορίου ολοκλήρωσης των σπουδών, αν και για όλα σχεδόν τα ευρωπαϊκά κράτη συνιστά αυτονόητο, για εμάς αποτελεί ακόμα ζητούμενο. Προς απόδειξη τούτου, τα αριθμητικά δεδομένα της EYROSTAT, διότι, όπως έχω πει πολλές φορές, η αριθμητική δεν είναι άποψη να έχουμε καθένας τη δική του. Επί του συνολικού, λοιπόν, αριθμού των εγγεγραμμένων φοιτητών στην Ευρώπη το 2018, το ποσοστό των αποφοίτων στη χώρα μας ανερχόταν μόλις στο 9%, όταν το μέσος όρος αποφοίτησης για τα λοιπά ευρωπαϊκά κράτη βρίσκεται στο 24%.

Επιδιώκουμε, λοιπόν, την ανατροπή αυτού του αρνητικού ρεκόρ των αιώνων φοιτητών για τη χώρα μας. Παρέχουμε κίνητρα στους φοιτητές μας για την ταχύτερη ολοκλήρωση των σπουδών τους. Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Σημαίνει ταχύτερη ενσωμάτωση ανθρώπινου δυναμικού στην αγορά εργασίας. Όσον αφορά σε αυτό, ποιος ήταν ο αντίλογός σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Μας κατηγορείτε γιατί απλά λέμε το αυτονόητο, ότι πρέπει να υπάρχει αρχή, μέση και τέλος. Οφείλουμε να συνδράμουμε στις επιλογές των παιδιών μας, οριοθετώντας τις σπουδές τους προς αποτροπή ή μη επιλογών και δημιουργίας τριανταπεντάρηδων «ημιπαισιωχάδων», για να χρησιμοποιήσω και τη δική σας αργκό.

Επιμένετε στον ΣΥΡΙΖΑ να υποβιβάζετε την επαγγελματική εκπαίδευση και τα δημόσια ΙΕΚ, θεωρώντας τα κατώτερα των πανεπιστημίων. Αυτή η λογική είναι που οδήγησε στη συμφορά των πανεπιστημίων, στον κορεσμό της αγοράς εργασίας, στην απαξίωση των πτυχίων και, τέλος, στην ανεργία. Χρέος της πολιτείας, όμως, είναι να χτίσει επιλογές για τους νέους, ώστε να επιλέξουν την εκπαιδευτική διαδικασία που τους ταιριάζει, σύμφωνα με τις κλίσεις, τις ικανότητες και τα ενδιαφέροντά τους.

Εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως φαίνεται, επιθυμείτε τη μαζική παραγωγή ανέργων πτυχιούχων. Παραγκωνίζετε τα ΔΙΕΚ, ενώ προτάσσετε τα ιδιωτικά κολλέγια ως μόνη εναλλακτική όσον τελικά δεν καταφέρουν να ενταχθούν σε κάποιο πανεπιστήμιο.

Τέλος, με το παρόν νομοσχέδιο ανάγουμε το πανεπιστήμιο στη σφαίρα της νομιμότητας, όπου δηλαδή οφείλει να βρίσκεται η θέση του. Θέτουμε ως προτεραιότητα τη διασφάλιση της τήρησης της νομιμότητας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με το σύστημα ελεγχόμενης εισόδου σε αυτά, με τη σύσταση ομάδων προστασίας πανεπιστημιακού ιδρύματος, οι οποίες θα συγκροτούνται από εξαιρετικά εκπαιδευμένο για τον σκοπό αυτό ανθρωπινό δυναμικό.

Φιλοδοξούμε να θέσουμε τέρμα σε φαινόμενα παράνομης βίας και έκνομης συμπεριφοράς που συντελούνται στον χώρο των πανεπιστημίων, φαινόμενα παραβατικής συμπεριφοράς που θέλουμε, όχι να τα καταστείλουμε, αλλά να προλάβουμε, διότι με την ελεγχόμενη πρόσβαση στο κάμπος των πανεπιστημίων και τις ΟΠΠ είμαστε σε ετοιμότητα και μπορούμε να μιλάμε για πρόληψη ενδεχόμενων αξιόποινων πράξεων. Μπορούμε και οφείλουμε να δημιουργήσουμε κλίμα ασφάλειας και εμπιστοσύνης μέσα στα πανεπιστήμια μας.

Και τι ειπώθηκε από εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Ότι το νομοσχέδιο αυτό παραβιάζει τα ανθρώπινα, τα προσωπικά δεδομένα. Είναι τουλάχιστον αστείο να επικαλείστε

την προστασία των προσωπικών δεδομένων, όταν ως κυβέρνηση αγνοούσατε την υποχρέωση γνωμοδότησης της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων επί όλων των νομοσχεδίων. Σε αντιδιαστολή, εμείς ενσωματώσαμε στο νομοσχέδιο, ως οφείλαμε, τη σχετική γνωμοδότηση και τα σχόλια της αρχής.

Όσον αφορά στην πανεπιστημιακή Αστυνομία, επί της ουσίας διαφωνείτε με την εμπέδωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας και το πλαίσιο πρόληψης και αποτροπής πράξεων βίας και ανομίας μέσω μιας αποτελεσματικής -επιτέλους- παρέμβασης από τις ΟΠΠΙ. Προτιμάτε τη σημερινή εικόνα των πανεπιστημίων, να λειτούργουν ως άσυλα παρανομίας.

Το Κίνημα Αλλαγής από τη μια δείχνει να κατανοεί την ανάγκη ασφαλείας των πανεπιστημίων μας, αλλά τι αντιπροτείνει; Δημόσιους υπαλλήλους, απλούς φύλακες για τη φύλαξη των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων; Μα καλά, ποιον κοροϊδεύετε; Να κάνουμε προσλήψεις εν τοις τύποις και στην ουσία να μην κάνουμε τίποτα; Απλώς για τα μάτια του κόσμου να αναπαράγουμε αυτό που ήδη γίνεται σήμερα χωρίς κανένα αποτέλεσμα;

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος απέναντι στη νέα γενιά, στα παιδιά μας να παραδώσουμε ένα βελτιωμένο, αναβαθμισμένο και καλύτερο πανεπιστήμιο, πέρα και πάνω από μικροκομματικούς σκοπούς και ιδεοληψίες. Οφείλουμε να διασφαλίσουμε την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, την απρόσκοπτη διεξαγωγή έρευνας και διδασκαλίας, την ακαδημαϊκή ελευθερία στην πραγματική της διάσταση. Ας αναγάγουμε επιτέλους τον χώρο των πανεπιστημίων σε χώρο πραγματικής ελευθερίας, στον οποίο θα προωθείται η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας όλων, δίχως φόβο και δίχως τρομοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα, 9 Φλεβάρη, είναι η Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας, μια μέρα, η οποία καθιερώθηκε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με κοινές υπουργικές αποφάσεις τριών Υπουργείων και της Παιδείας και Εξωτερικών το 2017. Η σημασία της είναι σημαντική. Και διαλέξατε, κύριοι της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη αυτή τη μέρα να φέρετε ένα νομοσχέδιο για την παιδεία.

Πριν, όμως, ξεκινήσω, θα ήθελα να απαντήσω σε δύο, τρία ζητήματα, τα οποία ανέφερε ο προηγούμενος ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας. Για τους απόφοιτους στα ελληνικά πανεπιστήμια θα πω ότι οι απόφοιτοί μας και στα χρόνια της κρίσης είναι σε ποσοστό 43,1%, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 41,6%, το ποσοστό των δημόσιων δαπανών επί του ΑΕΠ είναι χαμηλό και -αν θέλετε- η συνολική χρηματοδότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι η χαμηλότερη από τον μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επειδή αναφέρθηκε και στα ΙΕΚ και στα ΕΠΑΛ ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει να μην ξεχνάμε ότι βάζετε φραγμούς και στα δημόσια ΙΕΚ με το σχέδιο νόμου. Δεν υπάρχουν όλες οι ειδικότητες. Και αυτοί που ευνοούνται για άλλη μια φορά, όπως είχε γίνει επί κυβέρνησης Σαμαρά, είναι τα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο ξεκινώντας ως εξής: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρία Υπουργέ, η παιδεία είναι μια σημαντική υπόθεση. Όταν ο Γάλλος ιστορικός Μισελέ ρωτήθηκε «Τι είναι πολιτική;», η απάντησή του ήταν: «Πρώτα, παιδεία, δεύτερον, παιδεία, τρίτον, παιδεία». Όπου υπάρχει άγνοια και έλλειψη γνώσης, επικρατεί φόβος και προκατάληψη.

Μιλήσατε για εκσυγχρονισμό, για μεταρρύθμιση. Δυστυχώς, η λέξη μεταρρύθμιση έχει συνδεθεί ειδικά στην παιδεία με σκοτεινές στιγμές. Θα πω μόνο ένα πράγμα. Ουσιαστική μεταρρύθμιση στην παιδεία, ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις ήταν δύο: το 1964, όταν ήρθε η δωρεάν παιδεία επιτέλους, τα δωρεάν βιβλία και το 1976, όταν επανήλθε η δημοτική γλώσσα.

Όμως, η ιδεοληπτική πολιτική της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη αποτυπώνεται μέσα στο εν λόγω σχέδιο νόμου, το οποίο συζητάμε.

Μετά την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των κολεγίων με τα ΑΕΙ, πολυτεχνεία και λοιπά, έρχεστε τώρα και συνηχίζετε αυτή την πολιτική. Διότι για εσάς η παιδεία είναι μόνο για τους λίγους, είναι μόνο για τους άριστους. Μόνο που οι άριστοι συμβαίνει να είναι απόφοιτοι κολλεγίων, «γόννοι» ή κάποιοι -κι εδώ δεν το ισοπεδώνω, γιατί δεν αφορά όλους αυτό- που μπορεί να αγοράσαν και πτυχία.

Για τον κ. Μητσοτάκη, όμως, ο οποίος έχει δώσει δείγματα γραφής από τις πρώτες του τοποθετήσεις, δεν μπορώ να ξεχάσω -και δεν ξεχνάμε- αυτό που είπε στη ΔΕΘ το 2019: «Δεν μπορώ να διανοηθώ μία κοινωνία χωρίς ανισότητες. Αυτό είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση». Έχει πει βέβαια και τα άλλα, ότι στις φτωχές γειτονίες της δυτικής Αθήνας, στο Περιστερί, πρέπει να γίνουν ψυκτικοί ή επισκευαστικές ανελκυστήρων, ενώ για άλλους στα βόρεια πιθανόν προάστια είναι η παιδεία, τα πανεπιστήμια κ.λπ..

Μέσα, λοιπόν, σε αυτή την ιδεολογικοπολιτική λογική είναι και το σχέδιο νόμου, το οποίο φέρνετε. Κυρία Υπουργέ, «βιάζεται» ψυχολογικά ο νέος μαθητής, ο οποίος θέλει να μπει στο πανεπιστήμιο φέτος. Εν μέσω πανδημίας, έρχεστε και φέρνετε ρυθμίσεις και αλλαγές στον εκπαιδευτικό τρόπο εξέτασης στις πανελλήνιες εξετάσεις, με αλλαγές στη βάση εισαγωγής, την ίδια στιγμή που κάποια παιδιά, μαθητές απειλούνται -και ακούστηκε και από το Υπουργείο σας- ότι μπορεί να μπουν και πρόστιμα αν σταματήσουν πέντε λεπτά στην πλατεία.

Την ίδια στιγμή, όμως, τι απαντάτε για τα παιδιά που δεν έχουν πρόσβαση στην τηλεεκπαίδευση για την οποία πανηγυρίζετε; Εδώ, έχουμε καταθέσει και αναφορά. Στη δυτική Αθήνα και στην Αγία Βαρβάρα, με στοιχεία του συλλόγου γονέων, τριακόσιοι μαθητές δεν είχαν πρόσβαση στην τηλεεκπαίδευση και κινδυνεύουν να χρεωθούν απουσίες. Αυτά είναι τα προβλήματα. Και τέτοιες παρεμβάσεις ουσιαστικές έπρεπε να γίνουν εν μέσω πανδημίας. Κόβετε τα όνειρα στα παιδιά. Υπολογίζονται γύρω στους είκοσι χιλιάδες αυτοί που δεν θα μπουν στα πανεπιστήμια.

Κυρία Υπουργέ, ο αντιδημοκρατικός κατήφορος δεν έχει τέλος. Έρχεστε τώρα στα πανεπιστήμια. Δυστυχώς, δεν άκουσα από τη συγκυβέρνηση μια καλή κουβέντα. Είναι διακοσιοστό πέμπτο το ΑΠΘ. Κάτω από το διακόσιο, στο εκατόν ογδόντα το ΕΚΠΑ στη διεθνή κατάταξη.

Το ελληνικό πανεπιστήμιο, όμως, δεν είναι, κύριοι της Κυβέρνησης, μόνο τα ναρκωτικά και το παρεμπόριο, όπως θέλετε και ακούμε σήμερα. Υπάρχουν και τέτοια φαινόμενα. Και υπάρχει σχετική νομοθεσία να αντιμετωπιστούν. Χρειάζεται φύλαξη, αλλά όλα με ευθύνη πρυτανικών αρχών.

Γιατί το κάνετε αυτό, την πανεπιστημιακή Αστυνομία; Πέρα από το ψηφοθηρικό κομμάτι, που είναι χίλιοι τριακόσιοι ειδικοί φρουροί καινούργιοι, το κύριο είναι γιατί φοβάστε. Φοβάστε τη νεολαία. Διότι προσκρούουν στην αντιλαϊκή και ανάλγητη κοινωνικά πολιτική σας, όπως το συνειδητοποιεί σιγά, σιγά και ο ελληνικός λαός.

Αντί για αναβάθμιση των πανεπιστημίων με προσλήψεις γύρω στους τρεις χιλιάδες εκπαιδευτικούς που υπολογίζεται ότι χρειάζονται, ενίσχυση της έρευνας, ψηφιακές υποδομές, ενίσχυση καινοτομίας, πολιτικές προσέλκυσης Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς και συνεργασίες με ξένα πανεπιστήμια, εσείς εγκαθιδρύετε την αστυνομία μέσα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Τρομοκρατείτε τον κόσμο. Θέλετε να τρομοκρατήσετε τη νεολαία, γιατί τη φοβάστε, όπως είπα πριν. Καλλιεργείτε τον φόβο. Κλείνω, λέγοντας το εξής: Καμιά εξουσία όταν τα έβαλε με τη νεολαία δεν βγήκε κερδισμένη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσούμπας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα τοποθετηθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί του νομοσχεδίου, καταθέτοντας κάποιες σκέψεις, ανησυχίες, προβληματισμούς και αγωνίες που με απασχολούν όχι μόνο με την ιδιότητά μου ως Βουλευτή, αλλά και με την ιδιότητά μου -και σας μιλώ

με αυτές τις απλές σκέψεις από καρδιάς- ως πατέρας, γονέας που έχει γιο φοιτητή και έναν ακόμη υποψήφιο φοιτητή.

Μεταφέρω αυτές τις σκέψεις και τους προβληματισμούς, γιατί αυτές οι σκέψεις με απασχολούσαν -και θα το πω σήμερα ενώπιον της Βουλής, θυμίζοντας στους παλαιότερους που είναι εδώ- όταν ήμουν στη Νομική Σχολή εκπρόσωπος της παράταξής μου και οι θέσεις μου, συνεπείς με τη σημερινή μου θέση που εκφράζω, εκφράζοντας τη Συμπολίτευση, ήταν αυτές που είναι στην ουσία και στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου που φέρνετε προς συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ομολογήσουμε κάτι: Υπάρχει μια κοινή παραδοχή από όλους τους προλαλήσαντες. Υπάρχει ένα υπαρκτό πρόβλημα. Όλοι μίλησαν για αφόρητη κατάσταση, για παραβατικότητα, για μία κατάσταση για την οποία όλοι, μα όλοι, είτε με την ατολμία και την αναποφασιστικότητα κάθε κυβέρνησης -και της δικής μας- είτε με τη συμπεριφορά της Αντιπολίτευσης δεν επιλύσαμε.

Και βεβαίως, τίθεται το ερώτημα: Υπάρχει αναγκαιότητα και σκοπιμότητα που έρχεται το θέμα προς συζήτηση. Υπάρχει λοιπόν, εφόσον όλοι συνομολογούμε, συναποδεχόμαστε ότι έχουμε αυτό το πρόβλημα. Και πρέπει λοιπόν να σταθούμε με νηφαλιότητα και να προσπαθήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο. Δεν ευελπιστώ να σας πείσω. Ευελπιστώ όμως να σας κάνω να προβληματιστείτε, θέτοντας απλές σκέψεις και ερωτήματα.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι με αυτό το νομοσχέδιο, με αυτή τη νομοθετική παρέμβαση η Κυβέρνηση υλοποιεί -δεν είμαστε αντίθετοι με αυτά που λέγαμε, κατηγορείστε μας γι' αυτό- μια προεκλογική μας δέσμευση απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Και είμαστε χαρούμενοι και ευτυχείς που έχουμε τη δυνατότητα να το κάνουμε, ανεξάρτητα με το αν ο καθένας από εσάς έχει διαφορετικές απόψεις.

Έρχεται, λοιπόν, το ερώτημα και τίθεται. Είναι γεγονός ότι κάθε μεταρρύθμιση έχει τις αντιδράσεις γιατί είτε θίγονται συμφέροντα είτε καταργούνται συμπεριφορές και πρακτικές του παρελθόντος παραβιαστικές. Το ερώτημα που τίθεται είναι: Είναι κατάλληλος ο χρόνος; Είναι έτοιμη η κοινωνία; Αποδέχεται τέτοιες παρεμβάσεις και είναι αναγκαία και επιθυμητή από την πλειοψηφία των φοιτητών; Εννοώ τη σιωπηλή πλειοψηφία, για να μη μιλάμε για οργανωμένες μειοψηφίες. Το πολιτικό σύστημα -εδώ είναι η ευθύνη η δική μας- είναι έτοιμο να κάνει την υπέρβασή του και να ξεπεράσει ιδεοληψίες και αγκυλώσεις, να αλλάξει τρόπους σκέψης και πολιτικής εκτίμησης και συμπεριφοράς και να ομολογήσει την πραγματικότητα, την αδράνεια για τόσο μεγάλο διάστημα και να αποδεχθεί; Με δεδομένο, γιατί πρέπει να ξέρουμε πότε ευθυνόμαστε πλέον, απευθυνόμαστε σε μια νέα γενιά, ότι έχει αλλάξει το εκλογικό σώμα, ότι υπάρχει μια άλλη συμπεριφορά του εκλογικού σώματος, ότι δεν φτάνει το πολιτικό σύστημα να διαπιστώνει το πρόβλημα. Διότι αν μένει μόνο σε αυτό, γίνεται μέρος του προβλήματος. Πρέπει να προσπαθεί να δώσει λύση.

Και εσείς με τη συμπεριφορά, με την άρνησή σας, αγκυλωμένοι στις ιδεοληψίες και τις προκαταλήψεις δεν συμβάλλετε στο να δοθεί λύση με τις όποιες αντιδράσεις και αντιρρήσεις, που δικαιολογημένα ίσως προβάλλετε και υπάρχουν κάποιοι προβληματισμοί θεμελιωμένοι από την πλευρά σας, θα έλεγα.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε παρακάτω. Αυτή η αρνητική σας θέση συμβάλλει στη διαιώνιση του προβλήματος και η λύση, λοιπόν, ή η ατολμία δεν επιφέρει καλά αποτελέσματα. Πρέπει να απαλλαγούμε, να απαλλαγεί το πολιτικό σύστημα από τις αρνητικές υποκριτικές πολιτικές συμπεριφορές και να πει την αλήθεια προς τον ελληνικό λαό, την ελληνική την κοινωνία, στον Έλληνα φοιτητή, όσο δυσάρεστες και αν είναι και στενάχωρες αυτές οι αλήθειες, διότι όλοι συμφωνούμε κατά βάση ότι υπάρχει το πρόβλημα λειτουργίας των πανεπιστημίων και πρέπει να διορθωθεί η κατάσταση. Η ελληνική κοινωνία μπροστά σε αυτήν την κατάσταση και η πλειοψηφία των φοιτητών των πανεπιστημιακών στηρίζει θετικά αυτό το νομοσχέδιο.

Το ερώτημα που θέτετε όλοι εσείς που αντιδράτε, για να μη στεναχωρησετε ένα ανύπαρκτο, μικρό, θα έλεγα, ακροατήριο, το οποίο είναι μια μειοψηφία. Πρέπει να απαντήσετε ξεκάθαρα. Τρία ζητήματα θα βάλω συνοπτικά.

Πρέπει να επιμένουμε σε αυτές τις τοπικιστικές αντιλήψεις για να καλύψουμε τις πελατειακές μας ανάγκες, όπως και εμείς παλαιότερα κάναμε και εσείς τελευταία, το 2015, το 2019 και φέρατε την τελευταία μέρα της συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής να ψηφίσουμε σχολές και πανεπιστήμια σε κάθε πόλη και σε κάθε χωριό; Μου θυμίζετε το «κάθε πόλη και στάδιο, κάθε χωριό και γυμναστήριο». Δεν πρέπει να πούμε την αλήθεια ότι έχουμε πανεπιστήμια, να τα κάνουμε αυτά λειτουργικά, να τα κάνουμε αυτά καλύτερα. Πρέπει, δηλαδή, να εξαντλήσουμε την πολιτική μας συμπεριφορά στις πελατειακές μας ανάγκες; Δεν πρέπει να ξεφύγουμε, επιτέλους, από αυτή την υποκρισία;

Το δεύτερο είναι: Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί αντιδράτε σε αυτή τη μηδαμινή, θα την έλεγα, στον βαθμό εισαγωγής στους αιώνιους φοιτητές. Δεν είναι σε βάρος της υποβάθμισης της ποιότητας των σπουδών; Δεν υποβαθμίζονται οι σπουδές όταν έχουμε αιωνόβιους φοιτητές ή όταν έχουμε φοιτητές, οι οποίοι περνούν γιατί δεν θέλουν στα πανεπιστήμια, ενώ θα μπορούσαμε να τους έχουμε δείξει τον δρόμο σε τεχνικές σχολές, σε τεχνικά επαγγέλματα, σε κάτι άλλο; Μπορεί να πάσχουμε και να μην το έχουμε κάνει και εμείς ως Κυβέρνηση και όλοι μας. Μήπως θα ήταν το σωστότερο αυτό;

Το τρίτο είναι η φύλαξη. Ξεκαθαρίζω ότι δέχομαι ότι σαν Αριστερά από παλιά είχατε μια αλλεργία στον όρο «Αστυνομία». Όμως, πείτε μας αν υπάρχει κανένα καθεστώς -και εσείς που κυβερνήσατε και εμείς- δεξιά, αριστερό ή ολοκληρωτικό, ένα κράτος, μια συντεταγμένη πολιτεία να μην έχει αστυνομία; Το ερώτημα που τίθεται: Τον πανεπιστημιακό χώρο τον θεωρούμε κρατική οντότητα; Ανήκει στο κράτος; Απεμπολεί το δικαίωμά της η πολιτεία να εφαρμόσει τους νόμους μέσα στην πανεπιστημιακή κοινότητα; Έχει τη δυνατότητα από το Σύνταγμα να ασκήσει άλλος αστυνομικά καθήκοντα εκτός από την Αστυνομία; Έχω τους προβληματισμούς μου. Σας το λέω ευθέως. Το είχα πει και στην κυρία Υπουργό. Μήπως μεταφέρουμε τα πεδία σύγκρουσης μέσα στα πανεπιστήμια;

Και εδώ έρχεται το πολιτικό σύστημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εδώ έρχεται η ευθύνη η δική μας να συμβάλλουμε όλοι με τη συμπεριφορά μας να δείξουμε ότι πρέπει, γιατί δεν νομίζω ότι κανένας από σας -κανένας- δεν θέλει ούτε παραβατικότητα ούτε φθορές στα πανεπιστήμια -εγώ το πιστεύω που το λέω- ούτε εγκληματικότητα ούτε να πουλάνε ναρκωτικά. Θέλει καλύτερες σπουδές. Αν δεν τα θέλετε όλα αυτά, γιατί δεν συμβάλλετε; Αν δεν θέλετε να υπάρχει αυτή η ασύδοτη είσοδος μέσα στα πανεπιστήμια οποιουδήποτε, τι σας πειράζει να υπάρχει ένας έλεγχος της ταυτότητας; Εδώ εμείς βγαίνουμε να πάμε στο Σύνταγμα να περάσουμε από κάτω από τα γραφεία μας και η Αστυνομία, που δεν μας γνωρίζουν τα παιδιά, μας ζητάει ταυτότητες. Κινδυνεύει η δημοκρατία αν θα μας ζητήσουν ταυτότητα για το ποιοι μπαίνει μέσα στο πανεπιστήμιο; Το πιστεύετε αυτό ή νομίζετε ότι το πιστεύει η ελληνική κοινωνία;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι επειδή όλα αυτά και εσείς δεν τα θέλετε, θέλετε κάτι να αλλάξει, έρχεται, λοιπόν, -να το συνδυάσω- το πολιτικό σύστημα να πει: Πρέπει να βάλουμε ένα τέλος σε όλα αυτά. Δεν θα το κάνετε για εμάς, για να ψηφίσετε το νομοσχέδιο ή να συμβάλλετε σε μια άλλη πρόταση, αλλά να το κάνετε για τη νέα γενιά, γιατί αν αυτό το νομοσχέδιο αποτύχει, αν δεν καταφέρουμε, τότε συντελούμε εμείς στη συνέχιση της παραβατικότητας, στη διαιώνιση του προβλήματος.

Ο καθένας ας αναλάβει τις ευθύνες του. Θέλουμε καλύτερα πανεπιστήμια, δημόσια πανεπιστήμια και όλοι έχουμε την ευθύνη να το αποδείξουμε εμπράκτως.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδερφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Παππάς από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω από μια προσωπική αναφορά. Θυμάμαι την εποχή που ήμουν φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια στο Οικονομικό Νομικής Αθήνας ήμουν ενεργός φοιτητής, ήμουν μέλος της ΔΑΠ - ΝΔΦΚ, της μεγάλης φιλελεύ-

θερης παράταξης που δεν έσπαγε, δεν έκτιζε μέσα σε γραφεία καθηγητές και δεν απειλούσε καθηγητές. Όμως, θυμάμαι ότι συνέχεια καταθέταμε προτάσεις.

Τότε, λοιπόν, συζητούσαμε ακριβώς τα ίδια πράγματα: Γιατί τα πανεπιστήμια να είναι ένα χάος; Γιατί οι πανεπιστημιακοί χώροι να είναι συνυφασμένοι με την παραβατικότητα και τη βία; Γιατί κάποιος μπορεί να πει ελεύθερα τη γνώμη του σε μια πλατεία, στην οποιαδήποτε πλατεία στην Ελλάδα, αλλά όχι σε ένα αμφιθέατρο του πανεπιστημίου; Γιατί στο πανεπιστήμιο δεν μπορεί να μπει τάξη και να αναδειχθεί τόσο το επίπεδο των φοιτητών όσο και των καθηγητών μας; Τι μπορούμε, τέλος πάντων, να κάνουμε για να βελτιώσουν το επίπεδο των ιδρυμάτων που φοιτούν οι Έλληνες πολίτες;

Ξέρετε ποιο είναι το συμπέρασμα; Ότι κανένας χειρισμός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τη Μεταπολίτευση και μετά θα έλεγα ότι δεν πέτυχε. Η σημερινή εικόνα των πανεπιστημίων στο κέντρο της Αθήνας, στη Θεσσαλονίκη, αλλά και τα περιφερειακά πανεπιστήμια είναι η τρανή απόδειξη της όχι καλής διαχείρισης της Μεταπολίτευσης.

Και για να προλάβω τους καλοθελητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προφανώς και υπάρχουν ιδρύματα. Ναι, υπάρχουν ιδρύματα που κάνουν περήφανη την Ελλάδα με τις επιτυχίες τους.

Το πρόβλημα ξέρετε ποιο είναι; Ότι τα ιδρύματα αυτά αποτελούν την εξαίρεση του κανόνα, ενώ θα έπρεπε να είναι ο κανόνας. Και, δυστυχώς, άνθρωποι που έβαλαν το χεράκι τους στο κατάντημα των πανεπιστημίων μας είναι εδώ μέσα, κάθονται στα έδρανα της αντιπολίτευσης και μας κουνάνε τόσες μέρες το χέρι. Γιατί; Γιατί απλά κάνουμε αυτό το οποίο εμείς λέγαμε προεκλογικά. Κάνουμε πράξη αυτό το οποίο υποσχθήκαμε και μας ψήφισε ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον θλιβερό κανόνα αυτών έρχεται να ανατρέπει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Τι προβλέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

Θέτουμε ένα νέο πλαίσιο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συγκεκριμένα θα λαμβάνονται υπ' όψιν η ελάχιστη βάση εισαγωγής και το σύνολο των μορίων που θα συγκεντρώνει ο υποψήφιος σε τέσσερα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα. Μέχρι σήμερα βλέπουμε φοιτητές να εισάγονται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ακόμα και με «1», με «0,8», ενώ ξέρουμε ότι το 30% αυτών δεν αποφοιτούν ποτέ και ξέρουμε ότι το νούμερο αυτό, δυστυχώς, μεγαλώνει.

Καταλαβαίνω, κύριοι της Αντιπολίτευσης, τη λυσσαλέα αντίδρασή σας σε αυτό το σύστημα. Δεν έχετε πρόβλημα αν κάποιος μπαίνει με «0,8», με «1», με «2» ή με «3». Γιατί δεν έχετε πρόβλημα; Γιατί απλά σας αρέσει ο λαϊκισμός.

Επίσης, θα έλεγα ότι η κατάθεση του μηχανογραφικού θα γίνεται πλέον σε δύο φάσεις. Τα πανεπιστήμια με αυτές τις δομικές και ουσιαστικές αλλαγές αποκτούν αποφασιστικό ρόλο στην εισαγωγή των φοιτητών. Είναι σημαντικό ότι οι συγκεκριμένες αλλαγές δεν επηρεάζουν την προετοιμασία των φετιμών υποψηφίων, αφού οι αλλαγές αφορούν την επιλογή και την κατάταξή τους στις σχολές προτίμησής τους.

Θεσπίζεται, επίσης, ανώτατο όριο φοίτησης, ώστε να μπει ένα τέλος στο φαινόμενο των αιώνιων φοιτητών. Όριο φοίτησης θα αφορά τους νεοεισερχόμενους φοιτητές από το 2022. Παράλληλα, προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις για τους φοιτητές που φοιτούν αυτήν τη στιγμή.

Καταλαβαίνετε, επίσης, και όλοι καταλαβαίνουμε τους λόγους που εσείς θέλετε αιώνιους φοιτητές ή, για να μιλήσω στη δικιά σας διάλεκτο, «ημιπαισιρικάδες» ετών τριάντα πέντε και άνω. Είναι ζήτημα αντίληψης και πάλι μία ένδειξη λαϊκισμού.

Εδώ σας προλαβαίνει το νομοσχέδιο όταν πάτε να λαϊκίσετε με τους φοιτητές που εργάζονται. Υπάρχει ειδική πρόβλεψη, που παρέχει τη δυνατότητα μερικής φοίτησης για φοιτητές που εργάζονται.

Πάμε τώρα στο θέμα που πραγματικά σας αναστατώνει, το θέμα της ασφάλειας στον χώρο των πανεπιστημίων, όπου γίνονται σύγχρονες και δομικές αλλαγές.

Λέτε σε κάθε δημόσια παρέμβασή σας ότι πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει αυτό το σώμα. Για την οικονομία της κουβέν-

τας, ας το συμφωνήσουμε. Δεν θα διαφωνήσουμε σε αυτό. Θέλω, όμως, να μου πείτε πραγματικά και να μου απαντήσετε - δεν μπορώ να περιμένω - αν σε καμμία χώρα του κόσμου έχουν κάνει κατάληψη φοιτητές αιώνιοι σε αίθουσες και μέσα σε αυτές φτιάχνουν μολότοφ, έχουν ξύλινα ρόπαλα και διακινούν ναρκωτικά ανενόχλητοι.

Από εδώ και στο εξής, λοιπόν, σε κάθε ΑΕΙ θα εφαρμόζεται υποχρεωτικό σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης. Τέλος στα πανεπιστήμια της λογικής του «μπάτε σκύλοι αλέστε». Δημιουργούνται ομάδες προστασίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, οι οποίες θα στελεχώνονται από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας με ειδικούς φρουρούς. Θα υπάγονται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και σε συνεργασία με τις αρμόδιες πειθαρχικές αρχές θα έχουν ως αποστολή την πρόληψη και την αντιμετώπιση της παραβατικότητας. Παράλληλα, προβλέπεται η αναμόρφωση Πειθαρχικού Δικαίου για τους φοιτητές στα ΑΕΙ με τον σχεδιασμό ενός ολοκληρωμένου πλαισίου.

Ξέρετε, στην κοινωνία αν προβείς σε μια έκνομη ενέργεια, εκτός από την αστική ευθύνη, έχεις και πειθαρχικές κυρώσεις. Στην Αντιπολίτευση δεν θέλετε τίποτα από τα δύο, αλλά ευτυχώς για εμάς και για την πατρίδα μας, δεν κυβερνάτε εσείς.

Τι πετυχαίνουμε με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις; Οι συγκεκριμένες αυτές ρυθμίσεις έχουν ως στόχους την αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας, την ενίσχυση της αυτονομίας των πανεπιστημίων, τη διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, τους φοιτητές, τους καθηγητές και τους εργαζόμενους σε αυτά να αισθάνονται ασφαλείς στους χώρους των πανεπιστημίων, τους χώρους που σπουδάζουν, τους χώρους που εργάζονται.

Τα πανεπιστήμια θα είναι αποκλειστικά χώρος ανάπτυξης, ιδεών, προόδου και δημιουργικότητας. Δεν θα είναι χώρος προστασίας κανενός είδους πλέον μπαχαλάκηδων ούτε παρανόμων και παραβατικών συμπεριφορών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιλέγετε σε μια κρίσιμη περίοδο για την πατρίδα την πόλωση. Την επιλέγετε, μάλιστα, για μεταρρυθμίσεις που αφορούν τον χώρο της παιδείας. Δείχνετε μια επιπόλαιη και ανεύθυνη στάση.

Απόδειξη της ανεύθυνης αυτής στάσης σας είναι η συμμετοχή σας εν μέσω της πανδημίας σε πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια. Μιλάτε για την υγεία, εδώ μέσα έχετε μιλήσει όλοι για το τι έγινε στην Ικαρία και εσείς αυτή τη στιγμή κατεβάζετε τον κόσμο σε πορείες στο κέντρο της Αθήνας και θέτετε σε κίνδυνο τη δημόσια εικόνα της πατρίδας μας.

Υπό κανονικές συνθήκες έπρεπε να συζητάμε για προτάσεις που θα κάνουν καλύτερα τα πανεπιστήμια. Εσείς προτείνετε να μείνουν όλα όπως έχουν και να μην αλλάξει τίποτα.

Τα θέματα και η μεταρρύθμιση στην παιδεία δεν αφορά το μικρό πολιτικό σας ακροατήριο, τους μάλλον αιώνιους φοιτητές. Αφορά τις επόμενες γενιές. Αφορά το μέλλον του τόπου. Εσείς επιλέγετε με τη στάση σας το παρελθόν σας. Εμείς επιλέγουμε το μέλλον, τις νέες γενιές και την πρόοδο.

Στο τέλος, να είστε σίγουροι, θα κριθούμε όλοι από τον ελληνικό λαό και από την ιστορία. Πρέπει να δώσουμε την ελπίδα στους πολίτες και στις επόμενες γενιές ότι ένα πανεπιστήμιο που αξίζει στον πολιτισμό μας και την ιστορία μας μπορούμε να το πετύχουμε και να το χτίσουμε. Όπως είπε και ο Πυθαγόρας, ένας από τους επτά σοφούς, θεμέλιο κάθε πολιτείας είναι η ανατροφή των νέων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βαρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

«Είσαστε λαϊκιστές», «μπαχαλάκηδες», «ανομία», «αιώνιοι φοιτητές». Αυτή είναι η φρασεολογία σας, αυτό είναι το αφήγημά σας για το ελληνικό πανεπιστήμιο, για ένα «εμβληματικό» νομοσχέδιο; Και ασχολείστε με τους μπαχαλάκηδες, με τους αιώνιους φοιτητές και την ανομία. Και μας το λέτε και εμβληματικό νομοσχέδιο. Μπράβο σας!

Ασχοληθείτε λίγο να «μπαλώσετε» τα «αμπάλωτα», αυτά που

είπαν οι ξένοι δημοσιογράφοι για τον Πρωθυπουργό της χώρας: «Αν ήταν Πρωθυπουργός στη Γερμανία, θα τον είχαν «κατασπαράξει» με όλα αυτά που έγιναν στην Ικαρία».

Μάλιστα, οι ξένοι δημοσιογράφοι -σας πήραν χαμπάρι και στην Ευρώπη- σημειώνουν ότι η εξάρτηση των ελληνικών ΜΜΕ από την Κυβέρνηση Μητσοτάκη εξελίσσεται σε κίνδυνο για τη δημοκρατία.

Πιστεύω να ακούν εκεί στην ΕΡΤ που, συναγωνιζόμενοι τον «ΣΚΑΪ» αυτές τις μέρες στην προπαγάνδα και το «θάψιμο», ντροπιάζουν την ιστορία ή, αν θέλετε, τον θεσμό της δημόσιας τηλεόρασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, υποστηρίζετε σήμερα ένα νομοσχέδιο που υπονομεύει το δημόσιο πανεπιστήμιο, με πολλές παράπλευρες απώλειες εις βάρος του κοινωνικού συνόλου. Ένα νομοσχέδιο που επιτίθεται στη δημοκρατία και τη δημόσια παιδεία. Ένα νομοσχέδιο που αποτελεί ακραία πράξη ιδεολογικής τακτικής και εμμονής.

Σε μια χρονική στιγμή που η αβεβαιότητα και το μέλλον έχει φωλιάσει σε κάθε ελληνικό νοικοκυριό, αυτή μεγαλώνει με το «χτύπημα» στα δημόσια πανεπιστήμια. Γιατί πώς αλλιώς θα εκλάμβανε κάποιος τη μείωση του αριθμού των εισακτέων τουλάχιστον κατά 23% σε σχέση με το 2020 στα δημόσια πανεπιστήμια;

Με τη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια, την οποία θέλετε να νομοθετήσετε, αποκλείετε χιλιάδες μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια. Γιατί βάζετε σε περιπέτειες την ελληνική οικογένεια, τους νέους και τα όνειρά τους;

Θέλετε να κρατήσετε, όμως, τον κύκλο κλειστό. Αποφασίζετε με μίσος απέναντι στη νέα γενιά, σχεδόν τιμωρητικά στους οικονομικά αδύναμους. «Χτυπάτε» τα δημόσια πανεπιστήμια. Ο μειωμένος φετινός προϋπολογισμός για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η μη προκήρυξη των θέσεων καθηγητών μελών ΔΕΠ που έμειναν κενές, ο μικρότερος αριθμός εισακτέων θα φέρουν μοιραία τη συγχώνευση και την κατάργηση τμημάτων των πανεπιστημίων μας.

Η αγωνία για μια θέση στον «ήλιο» θα τινάξει στον «αέρα» τους οικονομικούς προγραμματισμούς. Και αν στόχος δεν επιτευχθεί, η εξεύρεση πόρων, όπως λέτε και όπως προπαγανδίζετε, για φοίτηση σε ιδιωτικά κολέγια στα οποία σπρώχνετε τους νέους με κάθε τρόπο, θα δημιουργήσει τα ίδια ακριβώς προβλήματα. Γιατί στην παρούσα οικονομική συγκυρία αδυνατούν να υποστηρίξουν κάτι τέτοιο οικονομικά τα χαμηλά λαϊκά στρώματα.

Και μετά την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όμως, το ασφυκτικό πλαίσιο θα συνεχίσει να υπάρχει στο αστυνομοκρατούμενο πανεπιστήμιο που ονειρεύεστε.

Προσλαμβάνετε ειδικούς φρουρούς, οι οποίοι θα αστυνομεύουν τα πανεπιστήμια, στους χώρους ελεύθερης διακίνησης και παραγωγής ιδεών. Με ποια εκπαίδευση άραγε θα φέρουν όπλα σε ένα χώρο που κινούνται δεκαοκτάχρονοι; Δεν αντιλαμβάνεστε τον κίνδυνο που εγκυμονεί για κάτι τέτοιο; Άλλωστε, για αξιοποιήσιμες πράξεις, όπου κι αν αυτές τελούνται, παρεμβαίνει η αστυνομία μετά την κατάργηση του ασύλου από τη δική σας Κυβέρνηση.

Αφού πρώτα δαιμονοποιήσατε το πανεπιστήμιο συστηματικά και εμφανικά με κάθε πρόσφορο τρόπο στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας ως τον κατ' εξοχήν χώρο παραβατικών συμπεριφορών, τώρα παρουσιάζετε τη μόνιμη παρουσία της αστυνομίας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ως αναγκαία.

Δεν μιλήσατε ούτε για τα επιτεύγματά του ούτε για τη θέση των ελληνικών πανεπιστημίων στον παγκόσμιο χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν σας αρέσει που το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο μέχρι σήμερα είναι στον «αφρό» της διεθνούς κατάταξης και στον πάτο τα κολέγια. Αλλά, όπως είπατε, εσείς είστε των κολλεγίων και οι πρυτάνεις εθισμένοι στην απειλή της κακοποίησης.

Κανένας δεν υποτιμά το πρόβλημα παραβατικότητας στα πανεπιστήμια. Σε καμμία, όμως, των περιπτώσεων δεν αντιμετωπίζεται με ενόπλιους ειδικούς φρουρούς, αλλά με συνεννόηση και αξιοποίηση των προτάσεων της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Σε κάθε περίπτωση, η φύλαξη και προστασία των πανεπιστημίων δεν μπορεί να έχει χαρακτήρα αστυνόμευσης και απροσ-

διόριστης καταστολής. Ο στόχος σας είναι η καλλιέργεια του φόβου. Θέλετε να ελέγξετε αυτό που φοβάστε, την αμφισβήτηση σας και την αμφισβήτηση των πολιτικών σας από τους νέους, τη νέα γενιά.

Προφανώς, ο φόβος και η καταστολή είναι οι πιο σίγουροι τρόποι να κρατήσετε σωπηλή μια κοινωνία, ιδίως αν έχετε αποτύχει σε όλα. Κι εσείς αποτύχατε σε όλα, στην οικονομία, τη διαχείριση της πανδημίας, τη δημόσια υγεία, τη δημόσια παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση.

Στο 11% ύφεση, όταν την περίοδο των σκληρών μνημονίων είχαμε 7,5%, 208% δημόσιο χρέος και εκτίναξη του ιδιωτικού χρέους, ένα εκατομμύριο και πλέον άνεργους, όπως τις εποχές του 2010, μισθοί εξαθλίωσης και πείνας στον ιδιωτικό τομέα, περίπου τριακόσιες χιλιάδες και πλέον αδιεκπεραιώτες συντάξεις.

Μαθαίνω αυτές τις μέρες ότι δίνετε αναδρομικά κυρίων συντάξεων στους κληρονόμους. Στους συνταξιούχους τα αναδρομικά και τις κύριες συντάξεις που εκκρεμούν θα τα δώσετε; Θα τα πληρώσετε κι αυτά στους κληρονόμους κάποτε; Χιλιάδες άνεργοι χωρίς επίδομα ανεργίας, χιλιάδες λουκέτα σε επιχειρήσεις. Χαρακτηρίζετε επιχειρήσεις μη εποχικές για να στερήσετε 350 ευρώ σε ανέργους που λιμοκτονούν. Είναι εδώ ο κ. Βρούτσης που τα ξέρει αυτά τα θέματα. Μιλάτε για στήριξη των κοινωνικά ευάλωτων ομάδων και δεν ντρέπεστε. Τελειώνει σχεδόν η εκπαιδευτική περίοδος με εκατοντάδες κενά στην εκπαίδευση.

Κυρία Υπουργέ, οι αιθουσες προσχολικής αγωγής που μας είχαντε υποσχεθεί τον Σεπτέμβριο είναι άφαντες ακόμα. Ανοίξατε τα σχολεία χωρίς μέτρα ασφαλείας, χωρίς καθαρίστριες, με πολυμελή τμήματα και ανεμβολίαστους εκπαιδευτικούς. Βλέπετε τα αποτελέσματα. Αλήθεια πότε ξανακλείνουμε;

Από τις 7-1-2021 μας λένε οι ειδικοί ότι έρχεται τρίτο κύμα πανδημίας και θα θρηνήσουμε πολλά θύματα. Δυο χιλιάδες τετρακόσια κρούσματα κορωνοϊού δείχνουν τα προγνωστικά μοντέλα για τις αρχές Μαρτίου. Εφιαλτική πρόβλεψη. Αυτά λένε οι επιστήμονες τώρα. Κι εσείς, βουνό - θάλασσα, θάλασσα - βουνό, συνεχίζετε να παίζετε τις ζωές των ανθρώπων κορώνα γράμματα. Τώρα όμως δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν ξέρατε. Δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν ενημερωθήκαμε. Δεν μπορείτε να πείτε, κύριε Μητσοτάκη, ότι επαναπαυθήκατε.

Επειδή δεν προλαβαίνω, κυρία Υπουργέ, ακούστε με προσεκτικά. Δώστε μου ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Είναι ουσιαστικό.

«Είμαστε μαθητές, εργαζόμενοι, που οι πραγματικές ανάγκες μας ανάγκασαν να διακόψουμε τις εγκύκλιες σπουδές μας σε μικρότερη ηλικία. Και ενήλικες πια, συχνά και γονείς, εργαζόμαστε, αναζητούμε τη δική μας ευκαιρία για συνέχιση των σπουδών μας, για να βελτιώσουμε την προσωπική και κοινωνική μας υπόσταση». Είναι η ανακρίνωσή του σωματοειδούς εσπερινών λυκείων.

Κυρία Υπουργέ, καταργείτε το άρθρο 105 του ν.4547/2018. Καταργείτε τη συνταγματική επιταγή για ισονομία και ευταξία που όριζε το 1% επιπλέον θέσεις στα ΑΕΙ και στα εσπερινά λύκεια. Τιμωρείτε τους αγωνιστές της ζωής, της μάθησης. Δεν θα σας το επιτρέψουμε. Περιμένω μέχρι το τέλος της συνεδρίασης να μας δώσατε μια απάντηση. Την περιμένουν εκεί έξω τα παιδιά που εσείς τα κατατάσσετε παιδιά ενός κατώτερου θεού.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Συγχωρέστε με και ευχαριστώ για την ανοχή.

Κυρία Υπουργέ, τον περασμένο Σεπτέμβριο μας είχατε πει ότι θα λύνετε το πρόβλημα και το θέμα των εκπαιδευτικών. Θυμάστε το περιβόητο τρίευρω. Μας κοροϊδεύετε τώρα τρεις μήνες. Μας είχατε πει τρεις μήνες. Μας είχατε πει ότι αυτό το πρόβλημα θα το λύνετε. Διότι δεν ήταν ευθύνη των ανθρώπων αυτών, των εκπαιδευτικών, να μείνουν έξω από τους δυο διαγωνισμούς για ένα παράβολο τριών ευρώ. Περιμένω να μας δώσατε σήμερα μια απάντηση σε αυτό.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο κ. Μπούμπας από την Ελληνική Λύση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για κάτι για το οποίο φέρουμε όλοι ευθύνη. Μιλάμε για το αύριο αυτού του τόπου αλλά θα πρέπει κάποια στιγμή όσοι κυβερνήσατε αυτόν τον τόπο

από το 1974 να αναλογιστείτε τα λάθη σας.

Πρέπει να χρησιμοποιήσω κάποια γνωμικά ανθρώπων που σηματοδοτούν τον χώρο της παιδείας. Ο Αλέξανδρος Δουμάς λέει «πώς είναι δυνατόν να έχουμε νέους έξυπνους και ενήλικες κουτούς;». Κάτι δεν πάει καλά στην εκπαίδευση.

Λοιπόν, η Ελληνική Λύση έκανε κάποιες προτάσεις. Η Κυβέρνηση τις πήρε, αλλά στην αντιγραφή έκανε λάθος σε πάρα πολλά σημεία. Γι' αυτό και σε πολλά άρθρα αντιδρούμε. Δεν θέλω να έχουμε αυτό το σύνδρομο του παρελθόντος για τις κομματικές οργανώσεις που λειτουργούν ως μια επώαση του κομματικού αυγού, αλλά αποτινάξετε το αυτό, κύριοι. Διότι αν είστε σωστοί στην ιδεολογική σας πλεύση, όταν θα βγουν από το πανεπιστήμιο, πάλι ενεργά πολιτικοποιημένα κύτταρα θα είναι. Κι εμείς τέτοιους πολίτες θέλουμε. Δεν θέλουμε κλισέ. Θέλουμε πολιτική να παράγει.

Να πούμε κάποιες αλήθειες με κάποια στοιχεία, γιατί όλοι μιλάμε γενικά και αόριστα. Εμείς καταθέτουμε προτάσεις συγκεκριμένες διότι πρέπει να κοιτάσουμε κατάματα τον Έλληνα μεροκαματιάρη και να του πούμε. Πρέπει κάτι να κάνουμε με το πανεπιστήμιο. Να υπάρχει ευταξία, ευρυθμία, ελεύθερη άποψη ιδεών. Σαφώς, αυτή είναι η πεμπτοσύνη της δημοκρατίας.

Αλλά σήμερα βγείτε έξω στο πεζοδρόμιο και ρωτήστε έναν οικογενειάρχη που το παιδί του σπουδάζει στο πανεπιστήμιο. Τι λέει ο σοφός λαός; Αν δεν παντρεύεις, αν δεν σπουδάζεις και αν δεν χτίσεις σπίτι, δεν καταλαβαίνεις τίποτα. Τότε είναι το μεγάλο ζόρι.

Ξέρετε τι λέει ο πατέρας και η μάνα; Το ξέρετε αλλά δεν το παραδέχεστε. «Κοίταξε, παιδί μου, όταν θα πας στο πανεπιστήμιο, μην μπλέξεις με καταλήψεις, μην μπλέξεις με κόμματα και να τελειώσεις στην ώρα σου. Είμαι οικοδόμος ή είμαι αγρότης και προσπαθώ με το μεροκάματο μου να σε σπουδάσω». Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Άρα, εμείς τι θέλουμε; Θέλουμε πανεπιστήμια με ευταξία και να παράγουν πραγματικά μυαλά. Το θέμα δεν είναι να μάθουμε εμείς στον νέο τι να σκέπτεται, αλλά πώς να σκέπτεται.

Πάμε τώρα να δούμε λάθη. Είναι λάθη που καίνε. Λέει τώρα η Κυβέρνηση «ν + 2», «ν + 3» με το άρθρο 34. Δεν είναι το θέμα ο αιώνιος φοιτητής. Το θέμα είναι να βοηθήσουμε το παιδί να πάρει πτυχίο στην ώρα του. Γιατί δεν κάνουμε τις εξετάσεις όπως κάνει η Ιταλία, η Γαλλία, η Βρετανία ανά πανεπιστημιακό έτος;

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα γιατί είστε και πολλοί νομικοί εδώ. Ρίχνουμε στο καλάθι του φοιτητή της Νομικής σαράντα δυο μαθήματα. Κινδυνεύει να χάσει το πτυχίο αν περάσει τα τριάντα οκτώ και μείνει απ' έξω για τέσσερα. Τι κάνουμε, λοιπόν; Θέλεις να συνεχίσεις; Προσπατιέμε. Περνάς το προηγούμενο μάθημα για να δώσεις το επόμενο, για να πάρεις το επόμενο. Έτσι, λοιπόν, δεν συσσωρεύονται μέχρι να τελειώσει μαθήματα από το πρώτο εξάμηνο. Φταίει ο φοιτητής που του ρίχνουμε στο καλάθι τα μαθήματα; Όχι φταίει το εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά.

Ρωτήσαμε ως Ελληνική Λύση τον Πρύτανη του Αριστοτελείου, τον κ. Παπαϊωάννου, όταν είχαν έρθει οι φορείς. Είπε «να μεν είναι τα προσπατιούμενα, αλλά είναι θέμα τεχνικής φύσεως και δεν μπορούμε να το συζητήσουμε επί του παρόντος». Αυτό δεν είναι θέμα να συζητήσουμε για να αποτρέψουμε τους αιώνιους φοιτητές;

Υπάρχουν περιπτώσεις, κυρία Υπουργέ μου, που είπατε να ανοίξουμε την κοινωνική βεντάλια. Υπάρχουν τα αγροτόπαιδα για τα οποία δεν ξέρω αν επαρκεί το «ν + 2». Έχουν συνταξιούχους ή προς τη σύνταξη γονείς και περιμένουν από τον ΟΓΑ να πάρουν σύνταξη. Πρέπει να πάνε στο χωράφι. Βάλτε εισοδηματικά κριτήρια.

Αυτό το παιδί, αυτός ο φοιτητής θα αναγκαστεί να κάνει μαύρη εργασία, να δουλέψει ντελιβεράς. Τι θα του πει ο εργοδότης; «Δεν σε δηλώνω, αλλά έλα να δουλέψεις κι αν μπει η επιθεώρηση εργασίας, πήγαινε από την πίσω πόρτα και φύγε με το μηχανάκι ή πήγαινε στη λαντζέρα». Αυτοί πώς θα δικαιολογήσουν τις είκοσι ώρες την εβδομάδα;

Άρα, η κοινωνική βεντάλια σε ευπαθείς φοιτητές σίγουρα πρέπει να ανοίξει. Είναι λάθη που πληρώνουμε από Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ για τα οποία πρέπει να αναλογιστούμε τις ευ-

θύνες μας. Δεν θέλω αυτή τη στιγμή να αποτελεί κομματικό κριτήριο η παιδεία, για να μπορέσουμε να γαλουχήσουμε ανθρώπους οι οποίοι πραγματικά θα μείνουν στον τόπο τους.

Πάμε στον ειδικό λογαριασμό κονδυλίων ερευνής. Σας το έχουμε πει ως Ελληνική Λύση. Οι έρευνες των πανεπιστημίων να έρθουν με νόμο στο φως. Τι τις κάνουμε τότε τις έρευνες; Γιατί να τις πληρώνει ο φορολογούμενος πολίτης; Θα βοηθούσαν την αγορά και θα υπήρχε πιο άμεση σύνδεση εργασίας με την αγορά, προκειμένου να μην κάνουν το πτυχίο κορνίζα ή να φεύγουν στο εξωτερικό, για να μπορέσουν να επιστρέψουν. Γιατί δεν το κάνουμε αυτό; Και γιατί τον ΕΛΚΑ τον έχουμε λογιστικά με γραφειοκρατικές αγκυλώσεις;

Εσείς δεν ξέρετε τα «μαγειρέματα» φοιτητών και καθηγητών πανεπιστημίου για το πώς εκλέγονται; Και δεν εκλέγονται από ενιαία ψηφοδέλτια. Γιατί δεν μιλάμε για φοιτητικές οργανώσεις που αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση; Εμείς δεν είπαμε να μην υπάρχουν φοιτητικές οργανώσεις μέσα στα πανεπιστήμια. Να υπάρχουν, αλλά όχι κομματικές.

Υπάρχει στην Πάτρα Πανελλήνια Ανεξάρτητη Φοιτητική Παράταξη. Η ίδια είχε επεκταθεί στο Άργος, στις Σέρρες, τον νομό μου, στον Πειραιά και αλλού. Τι λέει; «Έξω τα κόμματα από τα πανεπιστήμια». Γιατί ποτέ κανένα κόμμα δεν δέχθηκε να διαλύσει τη νεολαία του; Τώρα που φέρνει η Νέα Δημοκρατία το νομοσχέδιο, η ΔΑΠ καλά κρατεί στα πανεπιστήμια. Υπάρχουν κι αλλά.

Υπάρχει μία πρωτοβουλία ανεξάρτητων φοιτητών στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Πώς γίνεται η αξιολόγηση των καθηγητών; Πολύ απλά. Αλλά το απλό πάντα είναι δύσκολο. Πηγαίνετε όλοι στα φοιτητικά σας χρόνια. Πολλοί από εσάς σπουδάσατε είτε προπτυχιακά είτε μεταπτυχιακά σε ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού. Μην κρυβόμαστε. Και καλά κάνετε. Το θέμα είναι άλλο. Πώς αξιολογείται ένας καθηγητής από τους φοιτητές του;

Όταν ο φοιτητής πάει στο πανεπιστήμιο, του λένε ότι για να σου δώσω εγώ εργασία ή για να πάρεις σημειώσεις ή για να έρθεις και σε κανένα φοιτητικό πάρτι και να πλησιάσεις τον καθηγητή ο οποίος είναι δύσκολος και δύστροπος και ιδιόρρυθμος -όταν πατάει ο συγκεκριμένος!-, έλα στο δικό μας κόμμα, στη δική μας κομματική παράταξη. Πώς αισθάνεται ο φοιτητής ή η φοιτήτρια; Δεν έχει προσωπικότητα και οντότητα διά της ψήφου.

Στη σχολή, λοιπόν, Νηπιαγωγών της Θεσσαλονίκης και σε άλλα πανεπιστήμια -αλλά θα πρέπει να γίνει νόμος- η αξιολόγηση γίνεται από μία πλατφόρμα όπου τίθενται ερωτήσεις για τη διδακτική μέθοδο του καθηγητή, αλλά και για το προφίλ, για την προσωπικότητά του, χωρίς να ξέρει ποιος τον ψηφίζει. Όμως, ο καθηγητής ξέρει ότι ο φοιτητής είναι δικός του, είναι του τμήματος. Αμέσως, λοιπόν, η αξιολόγηση είναι πιο δημοκρατική μέσω των φοιτητών και μέσω μιας ψηφιακής πλατφόρμας που γίνεται στην Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα έπρεπε να μιλάω πάρα πολύ ώρα. Δείτε την Ουαλία, δείτε την Ολλανδία, δείτε καθηγητές που μιλούν για το ότι υπάρχει φύλαξη στο Γέιλ, στο Πρίνστον, στο Λίβερπουλ, στη Γαλλία. Πρόκειται για τους Καλύβας, Μήλας, Νεχαμάς. Δεν τα λέω εγώ! Για να σωστά τους καθηγητές, είναι ο Στάθης ο Καλύβας, ο Σταύρος ο Κατσάνεβας στη Γαλλία. Υπάρχει έλεγχος!

Εσπερινά λύκεια. Γιατί; Εξομίσωση με τα ημερήσια. Το 1% διακαίουταν θέσεις, αλλά η βάση με την ειδική βάση εισαγωγής καθοριζόταν ανάμεσα στους μαθητές του εσπερινού. Κοιτάξτε να δείτε, αν κάποιοι μπήκαν στο εσπερινό πονηρά για να παίρνουν τα μόρια, αυτή είναι μία άλλη παράμετρος. Υπάρχει, όμως, και το ότι «κοντά στα ξερά θα καούν και τα χλωρά» από ενήλικες ή βιοπαλαιστές μαθητές. Και γιατί αποτρέπετε αυτούς τους μαθητές να δώσουν στις ανώτατες στρατιωτικές σχολές; Εμείς, βέβαια, ως Ελληνική Λύση έχουμε μία άλλη άποψη για τις στρατιωτικές σχολές. Όμως, εδώ υπάρχει μία αδικία για τα εσπερινά λύκεια, το ότι τέσσερις μήνες πριν τους ανακοινώνουμε αυτό.

Ακούστε να δείτε. Δεν μπορούμε να συμβουλευόμαστε την παρούσα χρονική στιγμή, λόγω της πανδημίας, τα παιδιά μας και κυρίως να τους κόβουμε τα όνειρα και τις ελπίδες. Διότι η προ-

ηγούμενη γενιά που πέρασε μια τέτοια ανάλογη πανδημία δεν ζει. Ήταν είτε το 1917 - 1918 με τον H1N1, την ισπανική γρίπη, είτε με τον δάγκειο πυρετό και τον Ελευθέριο Βενιζέλο που έκλεισε η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Οπότε, ας είμαστε κοντά στα παιδιά μας για να τους πούμε την αλήθεια. Διότι αν πραγματικά θέλουμε να αποτελέσει η παιδεία και κόσμημα και καταφύγιο, δεν πρέπει να ξεχνάμε πόσο διαχρονικό είναι το ρητό του Ισοκράτη που λέει: «Παιδεία ευτυχούσι μεν εστί κόσμος, ...» -η παιδεία γι' αυτούς που ευτυχούν είναι κόσμημα- «...ατυχούσι δε καταφύγιον». Εμείς θέλουμε να είναι και καταφύγιο για τα λαϊκά στρώματα. Να πούμε επιτέλους την αλήθεια, να ανοίξει μία συζήτηση επί της ουσίας. Δεν φέρνεις ενόψει μιας πανδημίας ένα τέτοιο νομοσχέδιο που διακυβεύει το μέλλον για τις επόμενες γενεές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Σας το προτείνουμε για να είμαστε κοντά στα παιδιά μας και κοντά στη μέση ελληνική οικογένεια. Μεγάλη υπόθεση η παιδεία. Βάλτε το καλά στο μυαλό σας!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα για επτά λεπτά η κ. Αγγελική Αδαμοπούλου από το ΜέΡΑ25.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, είναι πραγματικά πολύ εντυπωσιακό το γεγονός ότι η Πλειοψηφία σήμερα επιχαιρεί και θριαμβολογεί για ένα νομοσχέδιο το οποίο απηχεί τις πιο αναχρονιστικές, τις πιο αποτυχημένες και τις πιο συντηρητικές αντιλήψεις για την παιδεία. Είναι μια ιδεοληπτική στρέβλωση, η οποία προφανώς αντιλαμβάνεται την παιδεία ως ένα εμπορεύσιμο προϊόν με όρους καθαρά αγοράς, όπως και τη γνώση σαν ένα εμπορεύσιμο προϊόν.

Το πόσο ολέθριο είναι αυτό τόσο για την παιδεία, όσο και για την ίδια την κοινωνία, το αποδεικνύει το δικό σας «εικονοστάσι». Και αναφέρομαι στο αμερικανικό παράδειγμα. Είναι γεγονός ότι μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν επέστρεψαν χιλιάδες νέοι στρατιώτες, οι οποίοι κυριολεκτικά δεν είχαν στον ήλιο μοίρα, τότε ήταν η ίδια η κυβέρνηση Ρούσβελτ η οποία υποχρέωσε με νομοθεσία να χρηματοδοτείται το κόστος των σπουδών όλων των φοιτητών από το ίδιο το κράτος, από το ίδιο το δημόσιο. Έτσι, λοιπόν, η μεταπολεμική γενιά της δεκαετίας του '20 απέδειξε άθελά της πόσο ωφέλιμη και πόσο χρήσιμη μπορεί να γίνει για την κοινωνία η δημόσια δωρεάν παιδεία. Και το λέω αυτό, διότι θα πρέπει επιτέλους να καταρρεύσει ο μύθος και το αφήγημα της Κυβέρνησης ότι τα αμερικάνικα πανεπιστήμια είναι αυτοχρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις. Όχι μόνο αυτό δεν ισχύει, αλλά αυτό που ισχύει είναι ότι παίρνουν τεράστιες επιδοτήσεις από το κράτος και ότι εν πολλοίς πρόκειται για κρατικοδίαιτα πανεπιστήμια, πανεπιστήμια τα οποία απέχουν πάρα πολύ από τη λογική του «θατσερισμού» και τη λογική του Ρήγκαν με τα φοιτητικά δάνεια και τα άλλα ψιλά γράμματα

Έτσι, λοιπόν, το δημόσιο σε σχέση με την αμερικανική παιδεία χρηματοδότησε τις έρευνα, χρηματοδότησε τις εγκαταστάσεις, χρηματοδότησε τις υποδομές και με αυτόν τον τρόπο χιλιάδες νέοι, οι οποίοι θα κατέλγαν στην καλύτερη περίπτωση τεχνίτες ή ανειδίκευτοι εργάτες, έγιναν καταξιωμένοι επιστήμονες οι οποίοι κατάφεραν να ανεβάσουν το ακαθάριστο εθνικό προϊόν, να τονώσουν την οικονομία, να βρουν θέσεις εργασίας τόσο οι ίδιοι όσο και τα παιδιά τους και βεβαίως να συντηρηθούν χιλιάδες πανεπιστημιακά τμήματα τα οποία μέχρι τότε οι νόμοι της αγοράς, της προσφοράς και της ζήτησης είχαν καταδικάσει κυριολεκτικά στην ανυπαρξία. Όχι μόνο τονώθηκε η οικονομία, αλλά μειώθηκε η ανεργία, αυξήθηκαν οι αποδοχές, πάρα πολλοί νέοι εστίασαν στην έρευνα, προωθήθηκαν οι τέχνες και τα γράμματα και βέβαια τα πανεπιστήμια έγιναν οι κατ' εξοχήν χώροι ώσμωσης, ζυμώσεων, καλλιέργειας προοδευτικών ιδεών, όπου

δόθηκαν κυριολεκτικά χιλιάδες μάχες. Έγιναν πεδίο μάχης για τη διεκδίκηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, της κοινωνικής ισότητας, της καλλιέργειας των ατομικών ελευθεριών, της διεκδίκησης των ελευθεριών και των ατομικών δικαιωμάτων. Έτσι, λοιπόν, έσπασαν τα στερεότυπα και αναδείχθηκε μία νέα μεσαία τάξη, η οποία κατέκτησε ακριβώς αυτό που εσείς φοβάστε με αυτό το νομοσχέδιο, τη ριζοσπαστικοποίηση των ιδεών.

Και ερχόμαστε τώρα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο εντάσσεται στη λογική και στο πλαίσιο του «νεο-θατσερισμού», αφού βλέπουμε πολύ μεγάλο πετσόκομμα του προϋπολογισμού σε σχέση με την υποχρηματοδοτημένη, υποστελεχωμένη παιδεία, η οποία στερείται υποδομών, στερείται κονδυλίων και δαπανών στην έρευνα. Βλέπουμε ότι αυτό το οποίο προωθείται είναι η παραπαιδεία και η ιδιωτική παιδεία, διότι θέλετε να μειώσετε όχι μόνο τα πανεπιστημιακά τμήματα, αλλά πάνω απ' όλα με τις ελάχιστες βάσεις εισαγωγής να αποκλείσετε τουλάχιστον είκοσι πέντε χιλιάδες νέους από τα πανεπιστήμια και να τους στρέψετε στην αμφιβόλου ποιότητας ιδιωτική παιδεία. Και λέω «αμφιβόλου ποιότητας», διότι δεν υπάρχει ούτε καν η στοιχειώδης αξιολόγηση, απαξιωνοντας με αυτόν τον τρόπο τα δημόσια πανεπιστήμια, τα οποία στους πίνακες της παγκόσμιας κατάταξης κατέχουν τις καλύτερες θέσεις σε αντίθεση με τα ιδιωτικά κολέγια και με το αμερικανικό πανεπιστήμιο «Deree».

Επειδή σας βλέπω που αντιδράτε, έχω τα νούμερα. Μπορώ να σας πω ότι το Καποδιστριακό είναι στην εκατοστή ογδοηκοστή θέση παγκοσμίως, το Αριστοτέλειο είναι στη διακοσιοστή θέση και το «Deree» είναι στη θέση δύο χιλιάδες οκτακόσια έντεκα στην κατάταξη. Αυτές είναι οι επιδόσεις των δημόσιων πανεπιστημίων σε σχέση με την ιδιωτική παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

Στην Αμερική που λέτε ότι είναι επιχειρήσεις, έχουν επιβάλει με νομοθεσία ακόμη και υψηλές ποσοστώσεις σε υποτροφίες. Ούτε αυτό δεν προβλέπετε! Αντίθετα, αποδεικνύοντας ότι για σας η κρίση είναι μια ευκαιρία, όπως φροντίσατε τους ιδιώτες κλινικάρχες, οι οποίοι έχουν συνεισφέρει τα ελάχιστα τόσο καιρό στην υγειονομική κρίση με την επίταξη που τους καλούμε τόσο καιρό να κάνουν, όπως φροντίσατε να τους ενισχύσετε με υπέρογκα ποσά, έτσι και τώρα έρχεστε ουσιαστικά να ενισχύσετε τους προσφιλείς σε εσάς «ημέτερους», τους ιδιώτες σχολάρχες. Καθιστάτε, λοιπόν, την παιδεία ένα προνόμιο για τους λίγους και όχι ένα κεκτημένο για τους πολλούς.

Θα κλείσω την τοποθέτησή μου με την πανεπιστημιακή Αστυνομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μικρή ανοχή θέλω, κυρία Πρόεδρε.

Θέλετε να καλλιεργήσετε, προφανέστατα, ένα κλίμα τρομοκρατίας στα πανεπιστήμια, να φμώσετε τα φοιτητικά κινήματα, να εμπεδώσετε ένα κλίμα αυταρχισμού, επικαλούμενοι το πρόσχημα και το αφήγημα της ανομίας. Ξέρετε, η ανομία στα πανεπιστήμια είναι μόλις 0,01% της γενικότερης εγκληματικότητας στους δημόσιους χώρους -είναι υποπολλαπλάσια της εγκληματικότητας στους δημόσιους χώρους- την οποία δεν έχετε την πολιτική βούληση να αντιμετωπίσετε.

Αναφέρομαι στη διακίνηση ναρκωτικών και θα δώσω ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αυτή τη στιγμή, στον Λόφο του Στρέφη που προορίζετε για ιδιωτικοποίηση, υποτίθεται ότι υπάρχουν περιπολίες αστυνομικών και εδράζουν αυτή τη στιγμή τρεις μαφίες ναρκωτικών μπροστά στα μάτια των αστυνομικών, όχι γιατί οι αστυνομικοί δεν θέλουν να επέμβουν, αλλά προφανώς γιατί οι άνωθεν εντολές είναι τέτοιες και θα έρθει ο ιδιώτης, θα κάνει την υποτιθέμενη ανάπλαση και θα τους πει να πάνε λίγο παραπέρα, όχι να αντιμετωπιστεί το έγκλημα.

Δεν αντιδρά μόνο η Αντιπολίτευση σ' αυτό το νομοσχέδιο και στην πανεπιστημιακή Αστυνομία. Αντιδρά η ίδια η Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων, η οποία σας λέει ότι πρόκειται για έναν ευαίσθητο χώρο, για έναν ιδιαίτερο χώρο που θέλει ειδική αντιμετώπιση και ότι στοχοποιείτε τους αστυνομικούς. Αντιδρούν τα ίδια σας τα στελέχη. Και ο κ. Σπηλιωτόπουλος και ο κ. Σουφλιάς και ο κ. Αντώνιος λένε ότι πρόκειται για ένα απαράδεκτο αντι-

δημοκρατικό, αντισυνταγματικό νομοσχέδιο. Πουθενά στην Ευρώπη, σε κανένα πανεπιστήμιο της Ευρώπης, στο Βερολίνο, στην Οξφόρδη, στην Πράγα, στη Ρώμη δεν έχει ακουστεί να είναι μέσα ένστολοι έστω και με ελαφρύ οπλισμό.

Λένε, επίσης, ότι οι ρυθμίσεις είναι απαράδεκτες, ότι θα πρέπει να επενδύσετε δαπάνες και κονδύλια στην έρευνα, στις εγκαταστάσεις, στο διδακτικό προσωπικό. Είναι πολύ ελάχιστο το προσωπικό. Έχετε μειώσει κατά 13% τις δαπάνες για προσλήψεις και το 34% του προϋπολογισμού για την παιδεία το καταλαμβάνουν αυτή τη στιγμή οι αστυνομικοί που θα προσλάβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πρέπει να ολοκληρώσετε σιγά-σιγά, κυρία συνάδελφε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Τελιώνω σε δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Σας λένε ακόμη -το είπε ο κ. Σουφλιάς- ότι αυτό το οποίο κάντε θυμίζει το «Πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι» και ότι έχουμε εκτεθεί στη διεθνή κοινότητα.

Τελιώνω, λοιπόν, λέγοντας ότι όλα αυτά που σας λένε τα στελέχη σας δεν είναι γιατί αυτοί ξαφνικά έγιναν αριστεροί. Παραμένουν δεξιοί φιλελεύθεροι. Σας τα λένε, όμως, γιατί εσείς έχετε γίνει μία παράταξη σκοταδισμού και ακραίας Δεξιάς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Χρίστος Δήμας.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να σκεφτούμε πόσα ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται στα εκατό κορυφαία πανεπιστήμια του κόσμου αυτό το χρονικό διάστημα. Σύμφωνα με την QS που κάνει πολλά χρόνια αυτή την εργασία, στα κορυφαία εκατό πανεπιστήμια του κόσμου δεν συγκαταλέγεται ούτε ένα ελληνικό πανεπιστήμιο. Στα κορυφαία διακόσια, όμως; Πάλι δεν υπάρχει ελληνικό πανεπιστήμιο. Ούτε στα τριακόσια ούτε στα τετρακόσια! Για να βρούμε ελληνικό πανεπιστήμιο, πρέπει να πάμε στην τετρακοσιοστή εβδομηκοστή έβδομη θέση, όπου εκεί βρίσκεται το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο μαζί με το Καραζίν Καρκί της Ουκρανίας.

Θα μου πείτε, όμως, ότι στους πίνακες αυτής της κατάταξης θα βρίσκουμε ως επί το πλείστον πανεπιστήμια από χώρες που έχουν παράδοση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ναι, αυτή είναι η πραγματικότητα. Όμως, εγώ θα σας πω ότι έχουμε έντεκα πανεπιστήμια από την Ισπανία, μέχρι την τετρακοσιοστή εβδομηκοστή έβδομη θέση, οκτώ από το Βέλγιο, πέντε από την Αυστρία, πέντε από την Αργεντινή, τέσσερα από την Πορτογαλία, τρία από την Κολομβία, την Ινδονησία, την Τσεχία, το Πακιστάν, δύο από το Ιράν, το Μεξικό, τη Βραζιλία, τη Χιλή, το Καζακστάν και την Πολωνία και ένα από την Τουρκία, την Ουρουγουάη, το Περού, τη Λιθουανία, την Αίγυπτο, τις Φιλιππίνες, την Εσθονία και τη Λευκορωσία.

Το ερώτημά μου, λοιπόν, επειδή εγώ παίρνω ως δεδομένο ότι όλοι θέλουμε το καλύτερο για τα πανεπιστήμιά μας, είναι το εξής: Είμαστε ικανοποιημένοι με αυτήν την επίδοση της χώρας μας; Η αυτονόητη απάντηση είναι «Όχι, δεν είμαστε ικανοποιημένοι». Θέλουμε να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε κάτι, για να βελτιώσουμε την κατάταξη των πανεπιστημίων της χώρας και να έχουμε καλύτερη τριτοβάθμια εκπαίδευση για τις επόμενες γενιές; Προφανώς, θέλουμε! Θα κάνουμε κάτι γι' αυτό; Αν θέλουμε να κάνουμε κάτι γι' αυτό, τότε αυτονόητα ψηφίζουμε το σημερινό νομοσχέδιο. Εάν δεν θέλουμε να κάνουμε κάτι και είμαστε ικανοποιημένοι με αυτήν την επίδοση, τότε είναι που το καταψηφίζουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Θέλω να σας πω, όμως, ότι πρέπει να έχουμε μία εικόνα με τι κριτήρια γίνονται αυτού του είδους οι κατατάξεις. Σας διαβάζω -και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- ότι για τις κατατάξεις της QS λαμβάνονται στοιχεία από βιβλιογραφική βάση επιστημονικών δημοσιεύσεων που αφορούν στην ερευνητική δραστηριότητα

που αναπτύσσεται από καθηγητές και ερευνητές των αξιολογούμενων πανεπιστημίων. Επίσης συνυπολογίζεται ο διεθνής χαρακτήρας του ιδρύματος και η φήμη του τόσο στον χώρο της αγοράς, σύμφωνα με την άποψη περισσότερων από σαράντα χιλιάδων διευθυντών και στελεχών επιχειρήσεων και οργανισμών, όσο και στον ακαδημαϊκό χώρο με τη συμμετοχή πάνω από ογδόντα χιλιάδων ακαδημαϊκών. Φέτος αξιολογήθηκαν πέντε χιλιάδες πεντακόσια πανεπιστήμια από ογδόντα χώρες.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Χρίστος Δήμας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αδικεί αυτή η εικόνα την Ελλάδα; Βεβαίως την αδικεί. Θέλω να σας πω ότι έχουμε εξαιρετικούς επιστήμονες και, μάλιστα, σύμφωνα με στοιχεία από τον Ευρωπαϊκό Πίνακα Καινοτομίας -τα οποία επίσης θα καταθέσω στα Πρακτικά- θα δείτε ότι, πρώτον, η Ελλάδα σε σχέση με τον μέσο ευρωπαϊκό όρο έχει περισσότερους αποφοίτους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι στο 112%. Όμως, ακόμα και στις επιστημονικές δημοσιεύσεις μεταξής των 10% με τις περισσότερες αναφορές, είμαστε περίπου στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Επίσης και στις διεθνείς επιστημονικές δημοσιεύσεις βρισκόμαστε αρκετά ψηλά, κοντά στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Άρα, ενώ έχουμε το απαραίτητο επιστημονικό δυναμικό, το οποίο είναι εξαιρετικά ανταγωνιστικό σε παγκόσμιο επίπεδο, δυστυχώς δεν συμβαίνει το ίδιο με τα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα. Κι αυτό δεν συμβαίνει καθαρά λόγω του τρόπου λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Τι κάνουμε, όμως, για να αλλάξουμε κάποια από τα πανεπιστήμια; Θέλω να σας πω ότι η σύνδεση των πανεπιστημίων, αλλά και των ερευνητικών κέντρων με την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα είναι μία από τις βασικές στρατηγικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης. Γι' αυτόν τον λόγο, μάλιστα, η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Καινοτομίας μεταφέρθηκε από τις δομές του Υπουργείου Παιδείας στις δομές του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Μάλιστα, αν δούμε πάλι από τον Ευρωπαϊκό Πίνακα Καινοτομίας, θα δούμε ότι, δυστυχώς, η Ελλάδα, ενώ στο κομμάτι της εκπαίδευσης είναι στον ευρωπαϊκό μέσο όρο, στο κομμάτι της καινοτομίας υστερεί σημαντικά σε σχέση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Στις αιτήσεις για διπλώματα ευρεσιτεχνίας είμαστε μόλις στο 40,3% σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, στις δαπάνες για έρευνα και ανάπτυξη στον επιχειρηματικό τομέα είμαστε επίσης πολύ χαμηλά, αλλά και στις επενδύσεις επιχειρηματικών κεφαλαίων.

Μία από τις σημαντικές πρωτοβουλίες, όμως, που έχουμε πάρει το τελευταίο χρονικό διάστημα σε συνεργασία με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας είναι να δούμε πώς μπορούμε να αυξήσουμε και τις ιδιωτικές επενδύσεις, τις ιδιωτικές δαπάνες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ως επί το πλείστον στα ερευνητικά κέντρα.

Αυτό θέλω να το πω σε σχέση με τα χρήματα που αφορούν στα ερευνητικά κέντρα της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Καινοτομίας. Σύμφωνα με το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης για τα δεδομένα του 2017, μόλις το 4,39% των δαπανών των ερευνητικών κέντρων της χώρας ερχόντουσαν από ιδιωτικούς πόρους. Όταν έχουμε θέσει ως κεντρικό στόχο και αυτή η Κυβέρνηση και η προηγούμενη Κυβέρνηση να αυξήσουμε τις δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης όχι μόνο από το κράτος αλλά και τον ιδιωτικό τομέα, πρέπει κάτι να κάνουμε γι' αυτό.

Πριν από έξι μήνες νομοθετήσαμε εδώ στο Κοινοβούλιο την εξαίρεση από το Ενιαίο Μισθολόγιο των ερευνητών που συμμετέχουν σε ερευνητικά προγράμματα, τα οποία χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από ιδιωτικούς πόρους ή από ανταγωνιστικά ευρωπαϊκά προγράμματα, το οποίο ισχύει και για τα ερευνητικά κέντρα της χώρας και για τα πανεπιστήμια. Για ποιο λόγο έγινε αυτή η μεταρρύθμιση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης ως τον χρόνο ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Έγινε πολύ απλά διότι όχι μόνο θέλουμε να αυξήσουμε τους

μισθούς που δίνουμε στους ερευνητές και δεν επιβαρύνουν τους Έλληνες φορολογούμενους, αλλά την ίδια στιγμή θέλουμε να κρατήσουμε τους ερευνητές μας στη χώρα, εδώ. Μάλιστα, θέλουμε να επαναπατρίσουμε κάποιους εδώ, αλλά να δώσουμε και παραπάνω κίνητρα στα ίδια τα ερευνητικά κέντρα να προσελκύσουν περισσότερες δαπάνες από τον ιδιωτικό τομέα.

Καταθέτω και αυτόν τον πίνακα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Χρίστος Δήμας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η ελληνική επιστημονική κοινότητα, όμως, έχει και σπουδαία αποτελέσματα. Ένα από αυτά τα σπουδαία αποτελέσματα απορρέει από την εμβληματική δράση για τον κορωνοϊό μιας και είμαστε σε εποχή πανδημίας κορωνοϊού, καθώς η επιστημονική κοινότητα της χώρας με έξι ερευνητικά κέντρα της χώρας και τέσσερα πανεπιστήμια ένωσε δυνάμεις, για να μπορέσουμε να έχουμε ουσιαστικά αποτελέσματα στην αντιμετώπιση του κορωνοϊού. Και πράγματι κατάφερε μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα να ανακαλύψει ένα τεστ ταχείας ανίχνευσης του κορωνοϊού, το πρώτο ελληνικό τεστ ταχείας ανίχνευσης του κορωνοϊού. Αυτό αποδεικνύει ότι οι Έλληνες επιστήμονες είναι ανταγωνιστικοί σε παγκόσμιο επίπεδο όταν χρειάζεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Όμως για να συνδέσουμε πιο αποτελεσματικά την έρευνα με την αγορά εργασίας, με την καινοτομία, έχουμε πάρει κάποιες δράσεις σε συνεννόηση με το Υπουργείο Παιδείας. Θέλω να αναφερθώ σε δύο σημαντικές δράσεις. Πρώτον, είναι η αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου και η κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τους τεχνοβλαστούς των ερευνητικών κέντρων και των πανεπιστημίων. Πλέον για πρώτη φορά γίνεται μια συστηματική κωδικοποίηση της νομοθεσίας, απλοποιούνται οι διαδικασίες, ώστε τα μέλη ΔΕΠ και οι ερευνητές να μπορούν να ιδρύουν, να λειτούργουν, ακόμα και να κλείνουν τεχνοβλαστούς -spin off- πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι γίνεται σήμερα. Το δεύτερο είναι για τα γραφεία μεταφοράς τεχνολογίας. Αντιλαμβάνεστε ότι, αν θέλουμε να μετατρέπουμε την έρευνα που παράγεται στη χώρα σε επιχειρηματικές ιδέες, πρέπει να υπάρχουν πολυδύναμα γραφεία μεταφοράς τεχνολογίας. Πάλι σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας προχωράμε σε μια σημαντική δράση μέσω ΕΣΠΑ για να ενισχύσουμε τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα της χώρας με το κατάλληλο προσωπικό που θα μπορέσει να βοηθήσει σε αυτήν την προσπάθεια.

Κράτησα για το τέλος μια προσωπική ιστορία που έχει να κάνει προφανώς με τη φύλαξη των πανεπιστημίων. Θέλω να σας πω ότι όταν σπούδαζα στο εξωτερικό -είχα την τύχη να σπουδάσω και στο εξωτερικό και στην Ελλάδα-, μόλις ολοκλήρωσα το διδακτορικό μου, έναν χρόνο αργότερα, επισκέφθηκα το πανεπιστήμιο στο οποίο είχα πάει και είχα τελειώσει το διδακτορικό μου. Εκεί με μεγάλη απογοήτευση συνειδητοποίησα ότι δεν μπορούσα πλέον να μπω στους χώρους όπου πήγα να προηγούμενα πολλά χρόνια. Η πρώτη σκέψη ήταν ότι εδώ πέρα έκανα τα μεταπτυχιακά μου, το διδακτορικό μου, δίδαξα, εργάστηκα και πλέον δεν έχω τη δυνατότητα να μπω στο χώρο του πανεπιστημίου. Αυτόματα όμως συνειδητοποίησα ότι αυτό ήταν το απολύτως λογικό. Δεν είχα καμμία δουλειά να είμαι εκεί πέρα. Δεν ήμουν ούτε φοιτητής ούτε διδάκτορας ή διοικητικό προσωπικό. Και αυτό είναι που θέλουμε όλοι μας, θέλουμε να νιώθουν οι γονείς των παιδιών και οι οικογένειες των ανθρώπων που εργάζονται στα πανεπιστήμια ότι είναι ασφαλείς εκεί πέρα, ότι κανένας που δεν έχει δουλειά δεν βρίσκεται στα πανεπιστήμια, με αποτέλεσμα να μπορεί να δημιουργήσει οποιαδήποτε παραβατική συμπεριφορά. Στα πανεπιστήμια πρέπει να βρίσκονται αυστηρά και μόνο όσοι έχουν δουλειά εκεί πέρα: φοιτητές, διδακτικό προσωπικό και διοικητικό προσωπικό. Αυτό το νομοσχέδιο το πετυχαίνει αυτό. Είναι μια επανάσταση του αυτονόητου. Αυτό και μόνο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ και σας καλώ να ψηφίσετε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Μάξιμος Σενετάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που φέρνει προς ψήφιση το Υπουργείο Παιδείας και η Υπουργός Νίκη Κεραμέως καταρρίπτει άλλο ένα στερεότυπο που επί χρόνια βασανίζει την ελληνική κοινωνία. Είναι το στερεότυπο που θέλει ο ανεκτικός στην παραβατικότητα να θεωρείται προοδευτικός και συντηρητικός ή οπισθοδρομικός να θεωρείται ο υπέρμαχος της ευταξίας και της τήρησης των νόμων και κανόνων.

Προφανώς ο παραπάνω διαχωρισμός δεν έχει καμμία βάση λογικής και τεκμηρίωσης. Πρόκειται για διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Όμως, όπως κάθε διαστρέβλωση, έτσι και αυτή δεν προέκυψε τυχαία. Ήταν πολιτικά προμελετημένη και στοχευμένη να σύρει τις πολιτικές ηγεσίες στο αέναο παιχνίδι τής αλά καρτ τήρησης των νόμων. Τα πανεπιστήμια ήταν ο ιδανικός χώρος. Κάθε προσπάθεια τήρησης της τάξης αντικρούονταν ως παραβίαση του δικαιώματος της ελεύθερης διακίνησης ιδεών. Έτσι ένα αυτονόητο δικαίωμα έγινε προκάλυμμα παραβίασης της τάξης. Και η έννοια της τάξης, όμως, που είναι η προϋπόθεση για τη δημοκρατία και την ελεύθερη διακίνηση ιδεών διαστρεβλώθηκε, φορτίστηκε ιδεολογικά με τα αντιδικτατορικά μηνύματα. Έγινε τεχνηέντως συνώνυμη με τη βία και την καταστολή στα χρόνια της δικτατορίας. Η εικόνα του τανκ να εισβάλλει στο Πολυτεχνείο καλλιεργούσε το συλλογικό υποσυνείδητο για να περιχαρακώνεται ο ακαδημαϊκός χώρος, για να γίνεται το πανεπιστημιακό άσυλο πανεπιστημιακό άβατο, που καμμία πολιτική ηγεσία δεν τολμούσε να εξαλείψει, με τον φόβο μήπως κατηγορηθεί για συντηρητική, οπισθοδρομική ή ακόμα και χουντική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τέτοιο φόβο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν έχει, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά -και πλέον έχει καταλάβει και ο κόσμος- πως πρόκειται για μία πλάνη, για μία στρέβλωση της πραγματικότητας, για ένα στερεότυπο. Κυβέρνηση που θέλει να εξαλείψει την παραβατικότητα και την ανομία στα ελληνικά πανεπιστήμια είναι βαθύτατα δημοκρατική. Κυβέρνηση που δεν δέχεται η ελεύθερη διακίνηση ιδεών να μετατρέπεται σε άλλοθι για ελεύθερη διακίνηση ουσιών και ό,τι άλλο βάλει ο νους είναι πραγματικά προοδευτική. Η αρχή έγινε με τον νόμο για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου που ουσιαστικά πρόκειται για την αποκατάσταση του πανεπιστημιακού ασύλου, όπως είχε πει τότε ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Η συνέχεια έρχεται τώρα με αυτό το νομοσχέδιο.

Όμως, κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου, στον τίτλο του νομοσχεδίου λέτε για προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Για επαναφορά της ακαδημαϊκής ελευθερίας έπρεπε να λέτε, διότι καταντήσαμε ο κατ' εξοχήν χώρος ελευθερίας να έχει μετατραπεί σε χώρο ελεύθερης ανομίας. Μόνο στα πανεπιστήμια δεν μπορείς να πεις τη γνώμη σου. Και ειλικρινά δεν βρίσκω καμμία λογική στο να μένουν απροστάτευτοι φοιτητές και ακαδημαϊκοί, καθώς και η δημόσια περιουσία, γιατί υπό καθεστώς προστασίας και όχι υπό τον φόβο της ανομίας και το αυτοδίοικητο των πανεπιστημίων προστατεύεται και η αυτονομία τους εξασφαλίζεται και η διδασκαλία γίνεται και οι ιδέες διακινούνται ελεύθερα. Άλλον τρόπο η κοινή λογική δεν υπαγορεύει. Εξίσου καμμία λογική δεν υπαγορεύει την ύπαρξη αιώνιων φοιτητών. Και όπως δεν χωράει σε καμμία λογική να έχουμε αιώνιους μαθητές, γιατί κάποια στιγμή ο μαθηματικός κύκλος κλείνει, έτσι και στην ακαδημαϊκή φοίτηση θα πρέπει να υπάρχει αρχή, μέση και τέλος, επιτέλους.

Επίσης δεν χωράει σε καμμία λογική ότι όλοι θα πρέπει να μπουν στα πανεπιστήμια χωρίς κανένα κριτήριο, χωρίς καμμία αξιολόγηση. Η κοινή λογική λέει ότι θα πρέπει να υπάρχει μία ελάχιστη βάση εισαγωγής. Δεν υπάρχει λογική που να δικαιολογεί την εισαγωγή μαθητών στα πανεπιστήμια με βαθμούς «2» στα «20», «3» στα «20». Δεν είναι λογικός ο τρόπος αυτός για να βοηθήσουμε τους μαθητές να βρουν τον δρόμο τους και να εξασφαλίσουν το μέλλον τους. Και σίγουρα δεν είναι ο λογικός τρόπος για να επιβραβεύσουμε τους μαθητές που προσπάθησαν και τα κατάφεραν. Άλλο η ισότητα ευκαιριών και άλλο η ισοπέδωση. Έτσι ισοπεδώνεται το επίπεδο των ακαδημαϊκών σπουδών. Ακόμα χειρότερα, έτσι ισοπεδώνεται κάθε έννοια αξιοκρατίας, που τη χρειάζεται όσο ποτέ η κοινωνία μας σήμερα.

Και μιας και μιλάμε για ευκαιρίες, δεν είναι λογικό να παρέχουμε και άλλες ευκαιρίες στα παιδιά πέραν της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Δεν είναι κοινωνικά ρατσιστικό να υποτιμάται και να απαξιώνεται η επαγγελματική κατάρτιση; Ποια λογική είναι εκείνη που υπαγορεύει πως η κοινωνική καταξίωση διασφαλίζεται μόνο από την αποφοίτηση από ένα πανεπιστήμιο και η επαγγελματική αποκατάσταση δεν εξασφαλίζεται από την αποφοίτηση από ένα ΙΕΚ; Πώς γίνεται να υποστηρίζεται μονομερώς ο ακαδημαϊκός δρόμος και να απαξιώνεται εμφανώς ο δρόμος των επαγγελματικών δεξιοτήτων; Η κοινή λογική λέει πως δεν θα αποκτήσουν όλοι ένα πτυχίο πανεπιστημίου και τα παιδιά που δεν θα αποκτήσουν τι είναι; Παιδιά δεύτερης κατηγορίας; Εμείς, η δική μας παράταξη δεν κάνει τέτοιου είδους διαχωρισμούς. Εμείς πραγματικά πιστεύουμε στην ισότητα των ευκαιριών και θέλουμε να τις παρέχουμε σε όλα τα παιδιά. Η βούλησή μας δεν είναι θεωρητική, έχει πρακτική εφαρμογή. Έχει πρακτική εφαρμογή στη δυνατότητα υποβολής παράλληλου μηχανογραφικού δελτίου, γιατί ο μαθητής δεν χάνει την ευκαιρία να συνεχίσει σε άλλο δρόμο πέραν του πανεπιστημίου αν αποτύχει να εισαχθεί.

Έχει πρακτική εφαρμογή στον περιορισμό του αριθμού των σχολών προτίμησης. Διότι δεν είναι μόνο ότι ο μαθητής αναγκάζεται να επιλέξει μια σχολή που πραγματικά επιθυμεί, αλλά είναι ότι την επιθυμία του αυτή δεν θα του στερήσει κάποιος άλλος μαθητής του οποίου η συγκεκριμένη σχολή δεν είναι στις βασικές προτεραιότητες.

Αυτές είναι ρυθμίσεις κοινής λογικής. Αυτό είναι ένα νομοσχέδιο κοινής λογικής και αυτό το κατανοούν οι πολίτες. Γι' αυτό αντιμετωπίζονται την αναγκαιότητά του. Γι' αυτό και η κοινωνία το αποδέχεται στη συντριπτική της πλειοψηφία. Γι' αυτό και εμείς έχουμε χρέος να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Πούλου Παναγιώτα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία βρίσκεται αντιμέτωπη όχι με μία, αλλά με δύο πανδημίες. Είναι δύο πανδημίες που εξελίσσονται ταυτόχρονα και η μία τροφοδοτεί την άλλη. Η πρώτη είναι φυσική η πανδημία του κορωνοϊού, που απειλεί την υγεία και το εισόδημα των πολιτών. Η δεύτερη και πιο επικίνδυνη είναι η πανδημία των καταστροφικών πολιτικών της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, που αδιαφορεί για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την αποξελώνει από ένα εξειδικευμένο επιστημονικό δυναμικό, απαράτητο στην καινοτομία και την τηλεργασία με το παρόν νομοσχέδιο.

Είναι μια πολιτική που απειλεί να ξηλώσει και να διαλύσει οριστικά τους τέσσερις εκείνους βασικούς πυλώνες που στήριξαν διαχρονικά την ελληνική οικογένεια και τη βοήθησαν να βγει από τη φτώχεια και να προοδεύσει. Αναφέρομαι στην ιδιότητα κατοικίας, στη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα, στη δημόσια υγεία και στη δημόσια εκπαίδευση.

Η Κυβέρνηση αξιοποιεί ως ευκαιρία την υγειονομική κρίση και πριονίζει με μανία, υποσκάπτει συστηματικά καθέναν από αυτούς τους τέσσερις πυλώνες. Με τον νέο Πτωχευτικό Κώδικα, οι τράπεζες και τα ξένα funds βάζουν χέρι στη λαϊκή ιδιότητα κατοικίας. Με τα αλλοπρόσαλλα «άνοιξε - κλείσε» στο λιανεμπόριο και στα καταστήματα και τις επιχειρήσεις, χωρίς κανέναν σοβαρό σχεδιασμό, χωρίς καμία λογική και με την απουσία ουσιαστικής οικονομικής στήριξης των πληττόμενων κλάδων, έχει διαλύσει τους μικρομεσαίους και ξεπουλά την παραγωγική βάση της χώρας σε λίγα μεγάλα συμφέροντα. Με την εγκατάλειψη του δημόσιου συστήματος υγείας, χωρίς προσωπικό, χωρίς εξοπλισμό, χωρίς υποδομές, σκοπεύει αμέσως μετά τη λήξη της υγειονομικής κρίσης να παραδώσει στα ιδιωτικά συμφέροντα την υγεία του Έλληνα πολίτη. Η πανδημία καθυστερεί λίγο τα αρχικά της σχέδια.

Και τώρα, με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, βάζει στο στόχαστρο τον βασικό μοχλό κοινωνικής κινητικότητας και ανόδου, τον θεσμό εκείνο που έβγαλε την ελληνική οικογένεια από την ανέχεια, το δημόσιο πανεπιστήμιο. Το δόγμα που υπηρετεί η Κυβέρνηση είναι εκπαίδευση πολλών ταχυτήτων για μια

κοινωνία πολλών ταχυτήτων και στερεί από χιλιάδες νέους το αγαθό της δημόσιας και δωρεάν πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κ. Κεραμέως ρωτά τους Έλληνες γονείς: «Μα, γιατί θέλετε σώνει και καλά τα παιδιά σας να σπουδάζουν; Το πανεπιστήμιο δεν είναι για όλους. Όσο λιγότεροι τόσο το καλύτερο!». Καλύτερο για ποιους, όμως; Μα, για τους προνομιούχους, φυσικά, για αυτούς δηλαδή που εκπροσωπεί με αφοσίωση εξ αρχής η κυρία Υπουργός. Οι υπόλοιποι έχουν δύο επιλογές: Ή να στερηθούν οριστικά την πανεπιστημιακή εκπαίδευση και να οδηγηθούν στα ΙΕΚ, όπου θα λάβουν κατάρτιση και όχι εκπαίδευση, για να ασκήσουν αύριο επαγγέλματα με τα οποία θα εξυπηρετούν τους προνομιούχους ή, αν έχουν χρήματα, να εγγραφούν στα ιδιωτικά κολλέγια, στα κολλέγια που με πάθος διαφήμιζε ο κ. Γεωργιάδης το 2013, ως ανώτερα των δημόσιων πανεπιστημίων, στα κολλέγια που θα παράγουν πλέον απόφοιτους με ίσα επαγγελματικά δικαιώματα με τους αποφοίτους των πανεπιστημίων, αφού μερίμνησε να νομοθετήσει ήδη την ισοτιμία των πτυχίων, προκαλώντας την αντίδραση των επιμελητηρίων και των επαγγελματικών φορέων.

Για να εφαρμόσει, λοιπόν, το σχέδιό της για πανεπιστήμιο των λίγων και προνομιούχων, η κυρία Υπουργός ξεκινά από τη φετινή κιόλας χρονιά με τον αποκλεισμό του 25% των υποψηφίων για εισαγωγή στα ΑΕΙ. Με την εισαγωγή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, ένας στους τέσσερις υποψηφίους θα μείνει εκτός και αυτό για αρχή, βέβαια. Διότι ποιος μπορεί να ξέρει πού θα φτάσει την επόμενη ή τη μεθεπόμενη χρόνια το ποσοστό των αποκλεισμένων;

Οι μεγάλοι χαμένοι αυτής της ρύθμισης θα είναι φυσικά οι μαθητές που προέρχονται από οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα, οι οποίες δεν μπορούν να τους εξασφαλίσουν εντατική προετοιμασία για τις εισαγωγικές εξετάσεις στα ΑΕΙ, καθώς οι μειωμένες θέσεις θα εκτινάσσουν και τον ανταγωνισμό.

Επιπλέον, σε πολύ δυσκολότερη θέση να βρεθούν οι υποψήφιοι που φοιτούν σε εσπερινά λύκεια και ΕΠΑΛ, αφού για τη διαμόρφωση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής η εξεταστέα ύλη θα είναι ίδια σε ημερήσια και εσπερινά γενικά και επαγγελματικά λύκεια. Καμμία πρόβλεψη για προσαρμογή της ύλης στις ιδιαίτερες συνθήκες των ΕΠΑΛ και των εσπερινών.

Όμως, περιμέναμε από εσάς, κυρία Υπουργέ, να μεριμνήσετε για αυτά τα παιδιά του κατώτερου θεού, που αναγκάζονται να εργάζονται για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, όταν για την κάστα που εκπροσωπείτε αποτελεί είδηση ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι μισθосυντηρήτη; Γνωρίζετε -και αυτό αποτελεί είδηση, μάλλον, για σας- ότι με έναν μισθό των 500 ευρώ ή των 1.000 ευρώ ή έστω των 1.500 ευρώ οι ελληνικές οικογένειες προσπαθούν να καλύπτουν τις ανάγκες διαβίωσής τους και να σπουδάζουν ταυτόχρονα τα παιδιά τους, τα οποία εσείς αποκαλείτε «αιώνιους φοιτητές»;

Μάλιστα, φαίνεται πως δεν ήταν αρκετά τιμωρητικό για την Κυβέρνηση ότι η φετινή Γ' λυκείου μετράει κιόλας δύο σχολικές χρονιές τηλεκαπαιδευσης, μακριά από τις σχολικές αίθουσες, της τηλεκαπαιδευσης τύπου Κεραμέως και Πιερρακάκη, δηλαδή, της τηλεκαπαιδευσης με αδιάκοπα λειτουργικά προβλήματα στη σύνδεση, χωρίς τον ανάλογο εξοπλισμό, που, ενώ υποσχεθήκατε, μετά λησμονήσατε, αλλά και προβλήματα στην ποιότητα διδασκαλίας.

Όχι, αυτά δεν ήταν αρκετά. Η φετινή Γ' λυκείου, η πιο άτυχη φουρνιά των μαθητών των τελευταίων δεκαετιών, δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο την πανδημία, αλλά και την πρωτοφανή αδικία από τις αλλαγές στο «και πέντε» της κ. Κεραμέως.

Όμως, η εφευρετικότητα της κυρίας Υπουργού δεν εξαντλείται στον «κόφτη» του 25%. Συνεχίζεται με την κατάργηση της προσμέτρησης του βαθμού απολυτηρίου. Η εξέλιξη αυτή απαξιώνει το απολυτήριο, καταργεί την αυτοτέλεια της Γ' λυκείου και τη μετατρέπει αποκλειστικά σε έτος προετοιμασίας. Η παιδαγωγική αποστολή του λυκείου πάει περίπατο.

Τέλος, το πλήγμα που θα δεχθούν τα πανεπιστημιακά τμήματα της περιφέρειας από αυτές τις καταστροφικές ρυθμίσεις θα είναι, επίσης, βαρύτατο. Ο περιορισμός του αριθμού των φοιτητών λόγω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, καθώς και η καθιέρωση υποβολής του μηχανογραφικού δελτίου σε δύο φάσεις θα

δημιουργήσει σχολές δύο ταχυτήτων, που θα απαξιώσουν τις σχολές της περιφέρειας, αφού θα τις αποψιλώσουν από φοιτητές. Οι συνέπειες στις τοπικές οικονομίες θα είναι δραματικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, λίγο την ανοχή σας.

Για παράδειγμα, στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας το 62% των τμημάτων αναμένεται να υποστούν σοβαρές απώλειες στον αριθμό των νεοεισερχομένων φοιτητών, που μοιραία θα κλείσουν ως μη βιώσιμες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, η απαξίωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πάει χέρι-χέρι με την ενίσχυση της καταστολής, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό που θα προτεινάμε στην κυρία Υπουργό να μετονομάσει το Υπουργείο της σε «Παιδείας, Θρησκευμάτων, Αστυνόμευσης και Καταστολής». Πρώτος ο κ. Χρυσόχοϊδης, ο πολυπράγμων Υπουργός, που χώνεται παντού, ακόμα και στα σπίτια των πολιτών, που όλα τα καταφέρνει εκτός από τη σύλληψη των καταδικασθέντων Λαγού και Παππά, θα χειροκροτούσε αυτή την αλλαγή.

Επειδή δεν έχω τον χρόνο, θα περικόψω λίγο την ομιλία μου και θα πω ότι αυτή η καταστολή που επιδιώκετε μέσα από το νομοσχέδιό σας στοιχίζει στους Έλληνες φορολογούμενους 30 εκατομμύρια. Η περικοπή σε αυτόν τον προϋπολογισμό του 2021 κατά 7,7% στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή κατά 20 εκατομμύρια ή κατά μια λίστα Πέτσα δεν ήταν τυχαία. Φαίνεται ότι είχαν σχέδιο για το πού και πώς θα επενδύσουν τις περικοπές.

Ακούστε το καλά, κύριοι της Κυβέρνησης: Δεν λείπουν αστυνομικοί από τα πανεπιστήμια. Λείπουν υποδομές, που αρνείστε να κατασκευάσετε. Λείπουν χρήματα που περικόψατε. Λείπουν καθηγητές, που αναλογικά έχουμε τους λιγότερους στην Ευρώπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Και επειδή θα υπερψηφίσετε και αυτό το ταξικό νομοσχέδιο με το σύνδρομο της αλαζονείας του αλάθητου των αρίστων που σας διακατέχει, σας διαβεβαιώνουμε, πρώτον, ότι δεν θα καταφέρετε να το εφαρμόσετε και θα παραμείνει στις βιβλιοθήκες σας για να προσδιορίζει αυτή τη διακυβέρνησή σας και δεύτερον, ότι η κατάργησή του θα είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Επιτρέψτε μου.

Θα είναι, λοιπόν, η πρώτη προτεραιότητα της προοδευτικής κυβέρνησης, που σύντομα θα κυβερνήσει τη χώρα μας.

Γιατί, όπως έλεγε κι ο Μπρεχτ, στις «Ιστορίες του κυρίου Κούνερ», στους αρχιτέκτονες απευθυνόμενος, «Να βάξετε τις κώλνες σας με τέτοιο τρόπο που να μπορεί ο λαός εύκολα να τις γκρεμίζει», κι αυτά που νομοθετείτε, κυρία Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι σαφρά και εύκολα θα κατεδαφιστούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Διονύσιος Ακτύπης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να αναφέρω, μια και προέρχομαι από τη γενέτειρά του εθνικού μας ποιητή, ότι η 9^η Φεβρουαρίου είναι ημέρα μνήμης και ημέρα θανάτου για τον εθνικό μας ποιητή Διονύσιο Σολωμό και παράλληλα Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας. Έχει ιδιαίτερη σημασία η σημερινή ημέρα, γιατί συνδέεται με την ιστορική επέτειο των διακοσίων χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, η οποία ενέπνευσε τον εθνικό μας ποιητή και ο ίδιος ενέπνευσε τους επαναστατημένους Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμα φορά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη μένει πιστή ως προς την υλοποίηση των δεσμεύσεών της προς τον ελληνικό λαό. Μέσα από τις διατάξεις του παρόντος επιδιώκουμε να αναβαθμίσουμε το επίπεδο σπουδών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να θεραπεύσουμε παθολογικές δεκαετίες, να διασφαλίσουμε ένα ασφαλές ακαδημαϊκό περιβάλλον για τους

φοιτητές και τους ακαδημαϊκούς μας, να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη αυτονομία για τα πανεπιστήμιά μας και να διευκολύνουμε τα παιδιά μας να στραφούν σε πιο στοχευμένες και πιο ποιοτικές επιλογές, ώστε να μπουν με ακόμα περισσότερα εφόδια και αξιώσεις στον στίβο της αγοράς εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αναλαμβάνει με πυγμή και τόλμη την πολιτική ευθύνη και επενδύει στο μέλλον των παιδιών μας. Εισηγούμαστε ένα πλέγμα διατάξεων, μέσω των οποίων εισάγονται βαθιές τομές στην εκπαίδευση, οι οποίες θα ενισχύσουν σημαντικά και θα αναδείξουν ακόμα περισσότερο τη συγκριτική υπεροχή των πανεπιστημίων μας σε σχέση με άλλα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Πιο συγκεκριμένα, μέσω των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου θεσμοθετείται η ελάχιστη βάση εισαγωγής με στόχο την αναβάθμιση των ακαδημαϊκών προϋποθέσεων εισαγωγής στο πανεπιστήμιο και τη διασφάλιση της επιτυχούς φοίτησης και της έγκαιρης ολοκλήρωσης των σπουδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να αναρωτηθούμε όλοι μας και ιδίως οι φοιτητές και οι γονείς: Θέλουμε να εισάγονται οι υποψήφιοι στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με βαθμολογίες «1», «2» στα «20»; Δεν είναι λογικό κι εγώ μάλιστα να φοιτητές αυτοί δεν θα καταφέρουν ποτέ ή θα καθυστερήσουν υπερβολικά να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, με αποτέλεσμα να ενταχθούν με μεγάλη καθυστέρηση στην αγορά εργασίας και έχοντας χάσει πολύτιμα και παραγωγικά χρόνια; Δεν αποτελεί, συνεπώς, κατάφορη αδικία, τόσο για τους φοιτητές μας όσο και για τους γονείς τους, που στις περισσότερες περιπτώσεις χρηματοδοτούν τις σπουδές τους, να υπάρχουν τόσο υψηλά ποσοστά αιώνιων φοιτητών, καθώς και φοιτητών που δεν αποφοιτούν ποτέ;

Τέτοιες ακριβώς παθολογίες έρχεται να θεραπεύσει το παρόν σχέδιο νόμου, μέσα από ένα πλέγμα διατάξεων, που δίνουν τέλος στο πρόβλημα των αιώνιων φοιτητών, που μαστιάζει τα ελληνικά πανεπιστήμια, ενώ ταυτόχρονα παρέχουν κίνητρα στους φοιτητές που πραγματικά επιθυμούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους να το πράξουν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος που δεν απαξιώνει το πτυχίο τους. Στο πλαίσιο αυτό εισάγονται και οι διατάξεις που θέτουν όριο στην χρονική διάρκεια της φοίτησης. Οφείλουμε να βάλουμε ένα όριο ως προς τα χρόνια φοίτησης, όριο το οποίο σημειωτέον ισχύει στις περισσότερες σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες. Βεβαίως, βάσει των σχετικών διατάξεων, λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τους φοιτητές που εργάζονται, καθώς και για φοιτητές με αναπηρία, ή προβλήματα υγείας των ιδίων ή προσώπων πρώτου βαθμού συγγένειας.

Προχωρώ τώρα στις διατάξεις του νομοσχεδίου οι οποίες έχουν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων από την Αντιπολίτευση και κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Με το σημερινό σχέδιο νόμου εισάγονται για πρώτη φορά ουσιαστικά και αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Τα μέτρα αυτά αφορούν πρώτα-πρώτα την ελεγχόμενη είσοδο στα πανεπιστήμια. Προβλέπεται έτσι σε κάθε πανεπιστήμιο να εφαρμόζεται υποχρεωτικά σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης. Ακόμα προβλέπεται η θεσμοθέτηση ομάδας προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, που θα υπάγονται στην Ελληνική Αστυνομία. Εκεί όμως στην Αντιπολίτευση έχετε την εντύπωση πως βρήκατε πρόσφορο έδαφος για να ασκήσετε δήθεν αντιπολίτευση, αναμασώντας τα γνωστά και χλιοειπωμένα επιχειρήματα. Επιδιώκετε να πείσετε το ακροατήριό σας -αυτό που σας απέμεινε τέλος πάντων- πως ο διάλογος επί του παρόντος νομοσχεδίου εστιάζεται στον αγώνα της πάντα δημοκρατικής και προασπίστριας των υψηλών ιδεών και αξιών του τόπου Αριστεράς να επικρατήσει έναντι των δυνάμεων του «κακού» συντηρητισμού, που υποτίθεται ενσαρκώνει η σημερινή Κυβέρνηση. Όμως, όπως πολλές φορές έχει υπογραμμίσει και μια από τις πιο εμβληματικές προσωπικότητες της χώρας μας, η κ. Ελένη Γλύκατζη - Αρβελέρ, οι αριστερές καταβολές της οποίας είναι γνωστές, αριστερός είναι αυτός που κάνει αριστερά πράγματα, όχι αυτός που λέει ότι είναι αριστερός. Συνεπώς, το πανεπιστημιακό άσυλο ως ελεύθερη διακίνηση ιδεών δεν αρκεί να διατείνεται κανείς ότι το προασπίζει, αλλά θα πρέπει και να πράττει τα αντίστοιχα.

Σήμερα, τίθεται ένα ερώτημα που πρέπει όλοι να απαντήσουμε. Κινδυνεύει η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών από κάποιους; Πιστεύετε ότι σήμερα η δημοκρατία στην Ελλάδα δεν είναι στέρεη και πρέπει να φοβόμαστε για κάτι; Όχι, κύριοι, η διακίνηση των ιδεών και η ελευθερία της άποψης και έκφρασης δεν κινδυνεύει από αυτούς που αναφέρετε, κινδυνεύει από τους γνωστούς άγνωστους μπαχαλάκηδες, εμπόρους ναρκωτικών, λαθρέμπορους και κάθε καρυδιάς καρύδι, που καμμία σχέση με το πανεπιστήμιο δεν έχει, αλλά το χρησιμοποιεί ως ορμητήριο. Και σε τελική ανάλυση οι εικόνες ντροπής που είδαμε και βλέπουμε στα πανεπιστήμια πώς θα σταματήσουν; Ποιοι θα το κάνουν; Αυτοί που εσείς λέτε, η πανεπιστημιακή κοινότητα δηλαδή, απέτυχε να το προστατεύσει. Έτσι, είμαστε υποχρεωμένοι να φέρουμε την ηρεμία, την ελευθερία και προστασία καθηγητών και φοιτητών σε πρώτη φάση με την εποπτεία της αστυνομίας και με προοπτική ο ρόλος αυτός να δοθεί μελλοντικά στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Εν τέλει, μετά από τεσσεράμισι χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, η εικόνα στα ελληνικά πανεπιστήμια παραμένει ίδια και απαράλλαχτη: διαρκείς καταλήψεις δημόσιων κτηρίων, φθορές πανεπιστημιακού εξοπλισμού, διαρρήξεις γραφείων, εισβολές σε αίθουσες διδασκαλίας και συγκλήτους, προπηλακισμοί και άλλα πολλά. Τελικά, αν δεν συμφωνείτε με αυτά που εμείς λέμε, πρέπει να μας πείτε ποια είναι η πρότασή σας, πρέπει να μας πείτε με ποιον τρόπο θα αλλάξουμε αυτήν την άθλια εικόνα των πανεπιστημίων. Εκτός, βέβαια, και αν συμφωνείτε με την εικόνα που βλέπουμε σήμερα, οπότε οφείλετε να το δηλώσετε. Αλλά μπορεί και να συμφωνείτε ή και να σας εξυπηρετεί αυτή η εικόνα, γιατί δεν κάνατε τίποτα τεσσεράμισι χρόνια να την αλλάξετε και ούτε σήμερα προτείνετε και κάτι διαφορετικό. Είδαμε μάλιστα τους τελευταίους μήνες εικόνες από την επίθεση και την μετέπειτα δημόσια διαπόμπευση του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Η εικόνα αυτή σας άρεσε; Πρόκειται για εικόνες ντροπής, οι οποίες διασύρουν διεθνώς τη χώρα μας. Πρόκειται για περιστατικά τα οποία δεν μπορούμε, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επαναληφθούν.

Κλείνοντας, η πολιτεία με το παρόν σχέδιο νόμου δίνει απτές και ουσιαστικές λύσεις σε χρονίζοντα προβλήματα. Προχωράμε μπροστά, αφουγκραζόμαστε τον σφυγμό της κοινωνίας και γυρίζουμε σελίδα. Το οφείλουμε στους ακαδημαϊκούς μας, στους εργαζομένους, στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Το οφείλουμε στα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μουλκιώτης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έφυγε ο κ. Δήμας για να του πω ότι πράγματι κι εγώ πέρσι και πρόπερσι είχα επισκεφθεί δύο ευρωπαϊκά πανεπιστήμια για δικούς μου λόγους. Δεν μου επετράπη να περάσω μέσα, αλλά δεν ήρθε η αστυνομία, η εθνική αστυνομία, να μου πει «στοπ, κύριε». Ήρθαν οι υπάλληλοι του πανεπιστημίου, με ευγένεια, όχι η εθνική Αστυνομία, κύριε Δήμα, απόντα, κύρια Υπουργέ, κυρία Κεραμέως. Και το ξέρετε κι εσείς καλά αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, επιάρεται ότι ήταν έτοιμη από καιρό να κυβερνήσει, αλλά δυστυχώς εν μέσω πανδημίας αποδεικνύεται ότι το μόνο προσχέδιο το οποίο διαθέτει είναι η λογική του lockdown ακορντεόν και σε λίγο θα ακούσουμε ακόμα άλλο ένα ακορντεόν. Δυστυχώς, με καταστροφικές συνέπειες για την οικονομία και την κοινωνία μας, προπαθεί με κάθε επικοινωνιακό μέσο να πείσει ότι νομοθετεί για το μέλλον του κόσμου και του λαού μας.

Όμως, στην πραγματικότητα με την παρούσα διακυβέρνηση Μητσοτάκη η οικονομία πέρασε από την ανάπτυξη στην υπανάπτυξη και στην ύφεση. Η εργασία, παρ' ότι ήταν σε μια σχετικά καλή κατάσταση, υποτιμήθηκε και σήμερα απειλείται καθημερινά προς το χειρότερο. Η υγεία είναι σε γενικευμένη καραντίνα. Το κοινωνικό κράτος μοιάζει με αποπαιδί. Ο τουρισμός και ο αγροτοδιατροφικός τομέας βρίσκονται σε αδιέξοδο. Οι ανισότητες μεγαλώνουν. Οι ευάλωτοι αποδυναμώνονται και οι νεότεροι έχουν ως φτωχοποιημένοι περισσότερα βάρη για το μέλλον.

Στήνεται το νέο πελατειακό κράτος της Δεξιάς. Κυφορούνται συντηρητικές ανατροπές στα εργασιακά, στα ασφαλιστικά, καθώς και στον συνδικαλιστικό νόμο, οι οποίες μας οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε μια εργασιακή ζούγκλα, σε ένα ζοφερό μέλλον για τους εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σημερινός Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης το 2011 κατά τη συζήτηση του ν.4009 εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής ξεκινούσε την ομιλία του αναφερόμενος στον Νίκο Θέμελη ο οποίος έλεγε «αν δεν καθίσουμε να συνεννοηθούμε θα τρώμε τα σκαμπίλια το ένα πίσω από το άλλο». Και συνέχισε ο κ. Μητσοτάκης τότε: «Νομίζω ότι κανένας τομέας της ελληνικής ζωής, κοινωνικής και δημόσιας, δεν έχει φάει περισσότερα σκαμπίλια ως αποτέλεσμα της έλλειψης συνεννόησης από τον τομέα της παιδείας, η οποία βρέθηκε, δυστυχώς, διαχρονικά στον κυκλώνα μιας σκληρής εσωκομματικής αντιπαράθεσης». Τέλος, ο κ. Μητσοτάκης τόνισε ότι ένα σημαντικό θετικό στοιχείο του τότε νομοσχεδίου που ψηφίστηκε ήταν ότι έδινε πολύ πιο μεγάλη ευελιξία στα πανεπιστήμια να ρυθμίσουν τα του οίκου τους. Και συγκεκριμένα ο κ. Μητσοτάκης είπε τότε: «Το αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, κατά την άποψή μου, είναι ένας μύθος. Για ποιο αυτοδιοίκηση μιλάμε όταν για κάθε απόφαση που πρέπει να πάρει το ελληνικό πανεπιστήμιο, είτε είναι μεγάλο είτε είναι μικρό, πρέπει να πάρει την έγκριση του Υπουργού Παιδείας;».

Καταθέτω τα σχετικά Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Μουλκιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το αυτοδιοίκηση, λοιπόν, ψηφίστηκε και αναρωτιέμαι το εξής: Οι ρυθμίσεις που σήμερα εισάγει η Υπουργός Παιδείας της Κυβέρνησής του βρίσκουν σύμφωνο τον κ. Μητσοτάκη ή μέσα σε μια δεκαετία και μετά από υπουργικούς και πρωθυπουργικούς θώκους έχει αναθεωρήσει τις τότε απόψεις και αντιλήψεις του;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς αλλιώς μπορεί κάποιος να ερμηνεύσει τα αποτελέσματα στην παιδεία που έφερε η κυβέρνηση του μέσα σε δεκαεννέα μήνες διακυβέρνησης του τόπου;

Αναφέρομαι στους άριστους που μειώνονται και οι αδύναμοι που πληθαίνουν. Έχουμε την αφαίρεση ή και τη μείωση από το σχολικό πρόγραμμα βασικών γνωστικών αντικείμενων από τα γυμνάσια και τα λύκεια, την επαναφορά παλαιών συντηρητικών λογικών, όπως η αναγραφή της διαγωγής στο απολυτήριο που μπορεί να στιγματίσει τον μαθητή και την περαιτέρω υποβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Μην μου πει κάποιος ότι υπάρχει κάτι άλλο στην τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση με το κύριο βάρος να δίνεται στην επαγγελματική κατάρτιση και την απροσδιόριστη σύνδεσή της με την αγορά εργασίας, με την πανεπιστημιακή εκπαίδευση να υποβαθμίζεται, μεταξύ άλλων, με την πρόβλεψη για συμμετοχή αποφοίτων κολλεγίων στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ - ακούστε με! - που αφορούν και την πρόσληψη εκπαιδευτικών.

Και βέβαια με το παρόν νομοσχέδιο -επιτρέψτε μου την έκφραση- τινάζει την νεοφιλελεύθερη μπάντα στον αέρα, διότι πώς αλλιώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούν να χαρακτηριστούν οι αντισυνταγματικές ρυθμίσεις που φέρνει η Κυβέρνηση Μητσοτάκη τόσο με την αστυνόμευση όσο και με το Πειθαρχικό Δίκαιο. Λες και τα πανεπιστήμια, οι σχολές και τα τμήματα δεν εφαρμόζουν τους εσωτερικούς κανονισμούς με αυστηρότατες ποινές για τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας καθώς και στα πειθαρχικά παραπτώματα.

Οι ποινές και τα όργανα που είναι αρμόδια για την τήρηση των θεσπισμένων κανόνων δεν ρυθμίζονται ήδη με το άρθρο 5 του ν.4009/2011; Ενώ η προτεραιότητα σήμερα θα έπρεπε να είναι η συνολική αναβάθμιση του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου η Κυβέρνηση νομοθετεί με αυταρχισμό χωρίς διάλογο, χωρίς συναινέσεις αγνοώντας την κοινωνία και τους εμπλεκόμενους φορείς και έχοντας σαν αποκλειστική προτεραιότητα τα βραχυπρόθεσμα επικοινωνιακά οφέλη.

Η παιδεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί κορυφαίο δημόσιο αγαθό και το ΠΑΣΟΚ, η παράταξή μας, την υποστήριξε και την ενίσχυσε συστηματικά, ανοίγοντας τον δρόμο ισότητας και

δίκαια σε όλους και σε όλες, με σοβαρές μεταρρυθμίσεις προσαρμοσμένες στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Το Κίνημα Αλλαγής, όπως κάθε φορά, έτσι και τώρα, αντιλαμβάνεται ότι το τέλος στην ανομία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι μονόδρομος. Γι' αυτό και το Κίνημα Αλλαγής έχει καταθέσει τεκμηριωμένες προτάσεις που σχετίζονται με την ακαδημαϊκή ελευθερία και στη στήριξη και αναβάθμιση των ΑΕΙ, ολοκληρωμένες και σύγχρονες προτάσεις: Πρώτον, προτείνουμε εθνικό απολυτήριο, καθώς θεωρούμε ότι δεν νοείται βάση εισαγωγής στα ΑΕΙ χωρίς αναβαθμισμένο γενικό και επαγγελματικό λύκειο και βέβαια με τράπεζα θεμάτων για τα τρία χρόνια του λυκείου. Δεύτερον, λέμε ξεκάθαρα «να» στη φύλαξη, αλλά λέμε ξεκάθαρα «όχι» στην αστυνομοκρατία. Όμως, η Κυβέρνηση με κάθε της νομοθέτημα, δυστυχώς, δείχνει ότι δεν έχει την παραμικρή επαφή με αυτή την ζώσα πραγματικότητα διότι δεν κατανοεί ή δεν την αφορά ότι τα μικρά αστυνομικά τμήματα, τα δήθεν, εντός των πανεπιστημίων επιτείνουν τις εστίες έντασης μέσα στους χώρους μάθησης δημιουργώντας σοβαρούς κινδύνους μεταξύ των εμπλεκόμενων.

Εμείς προτείνουμε την ίδρυση ειδικής υπηρεσίας φύλαξης με αυτοτελή οργανωτική δομή σε κάθε ΑΕΙ που να υπάγεται στις πρυτανικές αρχές με συγκεκριμένους στόχους, αρμοδιότητες και με την ευθύνη ειδοποίησης των αστυνομικών αρχών σε περίπτωση έκνομων ενεργειών.

Επίσης προτείνουμε την καθιέρωση ακαδημαϊκής ταυτότητας για την είσοδο και κίνηση των φοιτητών, διδακτικού προσωπικού και του διοικητικού προσωπικού στον χώρο των πανεπιστημίων.

Η συζήτηση για τα πανεπιστήμια, πριν φτάσουμε στην φύλαξή τους, θα έπρεπε να ξεκινήσει από την χρηματοδότηση και την ενίσχυση της έρευνας και των υποτροφιών, την ανάγκη για περισσότερες αίσουσες και υλικοτεχνικές υποδομές αλλά και περισσότερες θέσεις μελών ΔΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, ερευνητών και διοικητικού προσωπικού.

Κύριε Πρόεδρε, θα καταλήξω λέγοντας ότι αντί αυτών η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, η οποία δήθεν κόπτεται για την αναβάθμιση των σπουδών, στον Προϋπολογισμό του 2021 περιέκοψε 30 εκατομμύρια ευρώ από τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και με αυτά προσλαμβάνει ειδικούς φρουρούς για να επιτηρούν την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο είναι ουσιαστικά η ομολογία για την αποτυχία του σχεδιασμού και την εφαρμογή μιας προοδευτικής, μεταρρυθμιστικής πολιτικής στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Πλήρης αποτυχία! Η βαθιά συντήρηση είναι η ιδεολογία που ενσαρκώνετε και όσους mandes και αν φορέσετε αυτό δεν αλλάζει. Είναι ξεκάθαρο πια ότι η παραγωγή της πολιτικής σας, κύριε Πρόεδρε, στον κρίσιμο χώρο της παιδείας δεν έχει καμμία σοβαρή επιστημονική βάση. Όμως, δυστυχώς, έχει καταστροφικές συνέπειες για τη χώρα διότι στα περισσότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε θα ήταν η πιο εύκολη λύση αν δίναμε στην παιδεία την αξία που της αρμόζει και δεν την υποβαθμίζαμε τόσο ταυτίζοντάς την με μια παιδεία χωρίς εκπαίδευση. Όμως, οι ιδεοληπτικές στρεβλώσεις σας, δυστυχώς, σας εμποδίζουν να αντιληφθείτε ότι τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, ακαδημαϊκοί και φοιτητές, αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας και γι' αυτό αγνοείτε τις όποιες αντιδράσεις τους όταν δεν υπηρετούν το σχέδιο καταστολής που ουδεμία σχέση έχει με τον φιλελευθερισμό που δήθεν υπηρετείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μουλιγιώτη, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΙΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να θυμάται η Κυβέρνηση ότι όποιος εχθρεύεται την νέα γενιά, εχθρεύεται το μέλλον της χώρας, εκτός και αν αυτό δεν την αφορά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο επόμενος ομιλητής θα είναι ο κ. Λάζαρος Τσαβδαρίδης από τη Νέα Δημοκρατία. Όσπου να έρθει στο Βήμα ο κ. Τσαβδαρίδης θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι με βάση τον χρόνο που έχουμε μπροστά μας, υπολογίζοντας με βάση το επτάλεπτο, σήμερα εκτιμούμε ότι μπορούμε να ολοκληρώσουμε και τον πέμπτο κύκλο ομιλη-

τών, δηλαδή μέχρι το νούμερο εξήντα. Το λέμε για να ενημερωθούν οι παρευρισκόμενοι συνάδελφοι αλλά και όσοι μας ακούν ή και ενδεχομένως είναι στο μεταίχμιο, δηλαδή, στον έκτο κύκλο, για να μην χρειαστεί να περιμένουν, δηλαδή αυτοί από αύριο. Άρα, σήμερα θα εξαντλήσουμε και τον πέμπτο κύκλο.

Κύριε Τσαβδαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από περίπου ενάμιση χρόνο η Νέα Δημοκρατία εξέλεξε αυτοδύναμη Κυβέρνηση από τον ελληνικό λαό με την εντολή να προχωρήσει σε όλες τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για να φέρει τη χώρα στη νέα εποχή, μεταρρυθμίσεις τις οποίες δεσμεύθηκε να υλοποιήσει με αποφασιστικότητα αλλά και αποτελεσματικότητα επ' ωφελεία των πολιτών χωρίς να κρύβεται πίσω από στείρες δικαιολογίες και χωρίς να χρονοτριβεί λόγω πολιτικού κάθε φορά κόστους.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτελεί άλλη μια εμβληματική μεταρρύθμιση η οποία στοχεύει στην αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με στόχο ένα πιο αυτόνομο, πιο σύγχρονο και πιο καινοτόμο σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που θα καταπολεμήσει στη ρίζα τους παθογένειες δεκαετιών.

Με την πρώτη μεγάλη δέσμη μεταρρυθμίσεων του νομοσχεδίου οριοθετείται ξανά η σχέση του φοιτητή με το πανεπιστήμιο, όχι μόνο μέσω της βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων σπουδών, αλλά και μέσω της διεύρυνσης της επιλογής νέων, παράλληλων κατευθύνσεων για τις σπουδές της νεολαίας μας μέσω της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Εξορθολογίζονται οι ακαδημαϊκές προϋποθέσεις, τόσο για την εισαγωγή στα πανεπιστημιακά ιδρύματα μέσω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, όσο και για την έγκαιρη ολοκλήρωση των σπουδών. Παρέχονται ουσιαστικά κίνητρα στους φοιτητές προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά και θεσμοθετείται ένα λειτουργικό και δίκαιο πλαίσιο οριστικής αποσυμφόρησης της πανεπιστημιακής κοινότητας από τα βαρίδια της αιώνιας φοίτησης, που στη μεγάλη της πλειοψηφία είναι μακροχρόνια, χωρίς δυστυχώς να είναι φοίτηση.

Με τη δεύτερη μεγάλη δέσμη ρυθμίσεων εφαρμόζεται υποχρεωτικά σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης στις πανεπιστημιούπολεις και θεσμοθετείται η στελέχωση Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων από φρουρούς με ειδική εκπαίδευση προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες του πανεπιστημιακού χώρου.

Την ίδια ώρα, όμως, που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τολμά να φέρει τον ούριο άνεμο στα πανεπιστήμιά μας, η Αριστερά συνεχίζει να ζει στη δική της εικονική πραγματικότητα, στρουθοκαμηλίζοντας μπροστά στη βούληση της ίδιας της κοινωνίας. Μια κοινωνία που κατανοεί απόλυτα ότι δεν μπορεί σε ένα σύγχρονο πανεπιστήμιο η βάση εισαγωγής σε αυτό να είναι πολύ κάτω του «10», οι καθηγητές να είναι έρμαια βίαιων συμπεριφορών και απειλών από κατευθυνόμενα γκρουπούσκουλα, οι φοιτητικές εστίες να αποτελούν άνδρα ανομίας, το μπάχαλο να κυριαρχεί έναντι της τάξης και οι φοιτητές να παραμένουν αιωνίως φοιτητές. Μια κοινωνία που σε ποσοστό 64% συμφωνεί με την αστυνόμευση των πανεπιστημιακών χώρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η απαίτηση της κοινωνίας για νοικοκύρεμα στη λειτουργία, αλλά και στην αισθητική των πανεπιστημίων μας, για εκτόξευση της γνώσης που παρέχουν, για διεύρυνση της διασύνδεσής τους με την αγορά εργασίας, για ασφαλή πρόσβαση και διαβίωση στους χιλιάδες φοιτητές μας, για προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, για πρόβλεψη ολοκληρωμένου πλαισίου Πειθαρχικού Δικαίου φοιτητών, έπρεπε να συναντήσει την ευρύτατη διακομματική αποδοχή, όχι να ναρκοθετείται και να τορπιλίζεται από πλειοδοσίες λαϊκισμού από όσους έχουν συνηθίσει να βλέπουν τα πανεπιστήμια ως μαγαζάκια των ιδεοληπτικών εμμονών τους και εκκολλαπτήρια ενός δήθεν ρωμαλέου φοιτητικού κινήματος που εξυπηρετεί τα δικά τους κομματικά συμφέροντα.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, περιμένετε από την ελληνική κοινωνία να σας πάρει στα σοβαρά, όταν μιλάτε για χούντα, την ώρα που, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, σε συνολικό αριθμό εξακοσίων εξήντα οκτώ χιλιάδων φοιτητών το ψήφισμα των φοιτητών

συγκέντρωσε μόλις οκτώ χιλιάδες υπογραφές και σε συνολικό αριθμό δεκαεπτά χιλιάδων διακοσίων ογδόντα οκτώ διδακτικού προσωπικού το ψήφισμα των καθηγητών συγκέντρωσε μόλις εννιάκοσιες υπογραφές;

Και όλα αυτά ενώ εσείς στα χρόνια της δικής σας διακυβέρνησης αφήσατε τα πανεπιστήμια έρμαιο στην ανομία και χωρίς όλες αυτές τις μέρες να έχετε ψελλίσει έστω και μία εναλλακτική πρόταση για την προστασία των πανεπιστημίων μας, την ώρα που πρώην Υπουργός σας, ο κ. Μάρδας, σας κάνει άνω-κάτω μιλώντας για ινκόγκνιτο αστυνομικούς. Υποτίθεται ότι κόπτεστε για την παιδεία, γιατί έτσι ορίζει στη θεωρία το manual της Αριστεράς. Στην πράξη όμως επί διακυβέρνησής σας είχατε το χαμηλότερο ποσοστό δαπανών στην παιδεία σε επίπεδο δεκαετίας με 4,6 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν το 2021 και εν μέσω πανδημίας ο προϋπολογισμός για την παιδεία επί Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας φτάνει τα 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Έχετε και το θράσος να μιλάτε για νομοσχέδιο που θέτει δήθεν θέματα δημοκρατίας, όταν την ίδια στιγμή χαϊδεύετε την ανυπακοή στους νόμους και κλείνετε υποκριτικά το μάτι στους «ημιπαισιρικάδες» των τριάντα πέντε ετών που απειλήσαν την κυρία Υπουργό Παιδείας, με τον κ. Φίλη να αναρωτιέται «Πώς κάνετε έτσι; Φοβάστε τις μογιές;», κατά τα πρότυπα βέβαια του Αρχηγού του, που δεν έβλεπε κακό στις μολότοφ.

Είναι ο ίδιος ο κ. Φίλης που σήμερα λίγο - πολύ κόντεψε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ να μην γίνονται προσωπικές αναφορές. Σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Θα απαντήσω μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Να απαντήσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ. Τοποθετηθείτε...

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Έχω δικαίωμα να αναφερθώ σε πράγματα που ειπώθηκαν από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, συνεχίστε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Είναι, λοιπόν, ο ίδιος ο κ. Φίλης που σήμερα λίγο - πολύ κόντεψε να γεμίσει με δάκρυα το Βήμα της Ολομέλειας, οδυρόμενος τάχα για μίσος της Νέας Δημοκρατίας για τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας, για τους πιο κυνηγημένους από τις δυσκολίες της ζωής.

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το δικαίωμά σας να φαντασιώνεστε τον εαυτό σας σαν Ζορό των αδικημένων δεν συμπεριλαμβάνει και την υποχρέωσή μας να ξεχνάμε ότι επί των ημερών σας δείξατε προκλητική ανοχή σε καταλήψεις πανεπιστημίων από αναρχικά στοιχεία, προθυμοποιούμενοι μάλιστα να πληρώσετε από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου, από τα χρήματα δηλαδή των αγρίως φορολογούμενων επί των ημερών σας Ελλήνων, το κόστος της αποκατάστασης των ζημιών που αυτοί προκάλεσαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο εμμονικά κι αν η Αριστερά θέλει να διατηρήσει τα ελληνικά πανεπιστήμια στην κατάψυξη, όσο σθεναρά κι αν διατρανώνει ένα παρωχημένο «όχι», όσο πεισματικά κι αν προσπαθεί να βαφτίσει σε κοινωνική απαίτηση την επαναστατική γυμναστική μιας ελάχιστης μειοψηφίας οπαδών της, το άλμα της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στη νέα εποχή που είναι αποφασισμένη να κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν πρόκειται να εμποδιστεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια η κ. Θεανώ Φωτίου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι κοινωνικά ανάλητο, αντιεκπαιδευτικό, αντιαναπτυξιακό. Πλήττει τα μεσαία και αδύναμα στρώματα της κοινωνίας και κάνει κάτι το αδιανόητο, αλλάζει τους όρους εισαγωγής στα πανεπιστήμια μετά από δύο χρόνια πανδημίας για εκατό χιλιάδες τουλάχιστον υποψηφίους και τις οικογένειές τους που ζουν μια ελλειμματική εκπαίδευση και μια ανασφαλή ζωή. Ποιος τολμάει να το κάνει αυτό; Καμμία ευρωπαϊκή χώρα δεν το κάνει. Ίσα-ίσα, καταργούν τις εξετάσεις.

Ο στόχος σας είναι να μειωθούν όσοι μπαίνουν στα ΑΕΙ και όσοι φοιτούν σε αυτά. Εξοντώνετε ψυχολογικά και οικονομικά τους υποψηφίους και τις οικογένειές τους. Ο στόχος είναι ένας,

να μειωθεί δραστικά ο φοιτητικός πληθυσμός. Αυτό επιθυμείτε να το επιτύχετε με δύο κόφτες, που βέβαια δεν έχουν καμμία σχέση με εκπαιδευτικά κριτήρια.

Ο πρώτος κόφτης είναι η βάση στις πανελλήνιες εξετάσεις. Φέτος ένας στους τρεις υποψηφίους δεν θα μπει στα ΑΕΙ ή ΤΕΙ εξαιτίας αυτής της βάσης. Η μείωση είναι τρομακτική. Χρησιμοποίησαμε τα δεδομένα των πανελλαδικών του 2020 και η προσομοίωση έδειξε ότι αν είχε εφαρμοστεί αυτό το σύστημα πέρυσι, θα είχαν μείνει εκτός ΑΕΙ - ΤΕΙ είκοσι πέντε χιλιάδες σε σύνολο εβδομήντα πέντε χιλιάδων σπουδαστών. Είναι σωστό να υπάρχει η βάση; Είναι αξιοκρατικό κριτήριο; Ξέρετε πολύ καλά -και είσα-στε υποκριτές- ότι δεν είναι αξιοκρατία, διότι αν στον ίδιο υποψήφιο δοθούν για το ίδιο μάθημα τα θέματα δύο παρελθόντων ετών, το ένα έτος δύσκολα και το άλλο εύκολα, στο ένα θα πάρει πάνω από το «10» ή την όποια βάση και στο άλλο θα πάρει κάτω. Το ξέρετε καλά, γιατί είσα-στε υποκριτές.

Ο δεύτερος «κόφτης» αφορά τους ήδη φοιτούντες. Είναι το όριο «ν + 2». Εάν κάποιος φοιτητής χάσει πάνω από δύο χρονιές, διαγράφεται. Καταστρέφεται λοιπόν η ζωή ενός νέου στα εικοσιπέντε του χρόνια, αντί του κράτος να βρει τρόπους να ενισχύσει και να καταλάβει γιατί καθυστερεί αυτός ο άνθρωπος και πώς μπορεί να τον ενισχύσει.

Με τους δύο «κόφτες» σκοπεύετε να κλείσετε υφιστάμενα περιφερειακά ΑΕΙ, ΤΕΙ -να δω τι θα πουν οι Βουλευτές σας όταν θα συμβούν αυτές οι καταστροφές στις περιφέρειες που εκλέγονται- γιατί δήθεν οι φοιτητές δεν παρακολουθούν τα μαθήματα και δεν υπάρχει ζήτηση στα πτυχία. Και αυτό είναι ψευδές. Ολόκληροι επιστημονικοί κλάδοι έχουν ζήτηση ή όχι ανάλογα με τις θέσεις εργασίας που ανοίγονται ή καταργούνται ευκαιριακά. Δεν καθορίζονται τα πτυχία που απαιτούνται σε μια χώρα από ευκαιριακά δεδομένα.

Η μείωση των εισακτέων και όσων σπουδάζουν στα δημόσια ΑΕΙ, ΤΕΙ πλήττει τώρα και στο μέλλον την ανάπτυξη της χώρας, η οποία απαιτεί πτυχιούχους υψηλά καταρτισμένους για τηλεργασία, όπως έγινε πολύ γνωστή πλέον με την πανδημία και καινοτομία κυρίως, ώστε η παραγωγή της Ελλάδας να αναδιαρθρωθεί και να αποκτήσει προστιθέμενη αξία.

Η πανδημία απέδειξε παγκοσμίως ότι έτοιμοι να ανταποκριθούν σε μεγάλες αλλαγές στον τρόπο εργασίας και στην παραγωγή είναι οι πτυχιούχοι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τα κράτη καλούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση να αυξήσουν τους πτυχιούχους τους. Η EUROSTAT και η ΕΛΣΤΑΤ αποδεικνύουν με νούμερα ότι οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων έχουν τα μικρότερα ποσοστά ανεργίας και φτώχειας. Εσείς τι ακριβώς θέλετε;

Γιατί, λοιπόν, μειώνετε τον φοιτητικό πληθυσμό των πανεπιστημίων; Για να στείλετε όσους δεν μπαίνουν ή χάνουν τη φοιτητική ιδιότητα στα κολέγια, για να εξασφαλίσετε πελατεία στα κολέγια. Είστε χορηγοί των κολεγίων που με τη σειρά τους είναι οι δικοί σας σπόνσορες, όπως αποδείχθηκε και προεκλογικά.

Το νομοσχέδιο αυτό θίγει πολλαπλά τη μέση και τη χαμηλότερη εισοδηματικά οικογένεια. Θίγει εν δυνάμει περισσότερα από πεντακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά. Όσοι μένουν εκτός ΑΕΙ ή ΤΕΙ οδηγούνται στα κολέγια για να πληρώνουν αδρά πτυχία αμφίβολης αξίας.

Ακούμε το επιχείρημα ότι ο αριθμός πτυχιούχων είναι μεγάλος. Με τους «κόφτες» Μητσοτάκη - Κεραμέως δεν μειώνεται ο αριθμός πτυχιούχων. Αυτό που μειώνεται είναι ο αριθμός των πτυχιούχων που σπουδάζει δωρεάν και πάει σε αμφιβόλου ποιότητας ιδιωτικά κολέγια.

Ας μην ξεχνάμε ότι σε αυτά τα πτυχία των κολεγίων η Νέα Δημοκρατία έδωσε επαγγελματικά δικαιώματα (ίδια με των πανεπιστημίων που αρνήθηκε να δώσει στα ΤΕΙ. Και τα κολέγια δεν αξιολογούνται. Δεν έχουν βάση εισαγωγής. Δεν έχουν «κόφτη» «ν + 2». Ένα είναι το κριτήριο, το ποιος πληρώνει.

Διαπομπέετε τα πανεπιστήμια ως κέντρα ανομίας για να βάλετε την Αστυνομία μέσα στα πανεπιστήμια, τους πανεπιστημιακούς σας εθισμένους και υποταγμένους στη βία. Μεμονωμένα καταδικαστέα περιστατικά γίνονται viral στην τηλεόραση. Τα επαναλαμβάνουν παντού οι Βουλευτές σας και προβάλλονται ως καθημερινή κατάσταση.

Είστε η μοναδική Κυβέρνηση σε ολόκληρη την Ευρώπη που

κατηγορεί τα ελληνικά πανεπιστήμια, αυτά που σε όλη την Ευρώπη, αλλά και παγκοσμίως απολαμβάνουν τεράστιας εκτίμησης τόσο για το επίπεδο των αποφοίτων τους, όσο και για την υψηλή κατάταξη που πετυχαίνουν.

Εσείς, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που μιλάτε σήμερα υποτιμητικά για τα ελληνικά πανεπιστήμια, γνωρίζετε τι θα πει κατάταξη πανεπιστημίων; Ξέρετε τι θα πει να είσαι στα πρώτα διακόσια πανεπιστήμια σε τριάντα χιλιάδες παγκοσμίως; Ξέρετε τι θα πει να είσαι στα πενήντα πρώτα πανεπιστήμια σε σύνολο τριών χιλιάδων τριακοσίων της Ευρώπης; Κατανοείτε καθόλου τι λέτε;

Τι δημιουργεί την ποιότητα στα πανεπιστήμια; Είναι τρεις παράγοντες. Πρώτον, το επίπεδο των φοιτητών. Τους κατηγορείτε ότι είναι για πέταμα. Το επίπεδο των διδασκόντων. Αυτοί πια και αν είναι...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω αμέσως.

Η αναλογία διδασκόντων και διδασκομένων. Κυρίως, όμως, είναι οι δαπάνες για τα προπτυχιακά, τα μεταπτυχιακά και για την έρευνα.

Τι απαντάει η Κυβέρνηση σε αυτά με το νομοσχέδιο; Σε τίποτα. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί την πανδημία για να περάσει νόμους που πλήττουν το πανεπιστήμιο, τη νέα γενιά, την ελληνική οικογένεια, την ανάπτυξη και το μέλλον της χώρας.

Τα πανεπιστήμια είναι ζωντανό τόπος γνώσης και έρευνας. Είναι τόποι και εργαστήρια δημοκρατίας. Δεν είναι τόποι πειθαρχίας και αστυνομοκρατίας. Δεν είναι τόποι χειραγώγησης της νεολαίας.

Αυτός ο νόμος, που παραπέμπει στον ανάλογο χουντικό νόμο, είναι ιστορικά καταδικασμένος. Θα εκπέσει στην πράξη, αλλά και στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Είναι ένας νόμος από το παρελθόν, βλέπει το παρελθόν και κοιτάει το παρελθόν και αναβιώνει τις πιο «γκρίζες» και σκοτεινές μέρες των πανεπιστημίων.

Εμείς θα υπερασπιστούμε το μορφωτικό δικαίωμα της νεολαίας του τόπου μας και θα καταργήσουμε αυτόν τον νόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Παναγής Καππάτος από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας περιλαμβάνει αλλαγές απαραίτητες που έπρεπε να είχαν πραγματοποιηθεί εδώ και πολλά χρόνια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό είναι και ο κοινός τόπος για το σύνολο σχεδόν της ελληνικής κοινωνίας.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε δεν είναι απλά μια προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι μέρος μιας συνολικότερης στρατηγικής, στην οποία συμπεριλαμβάνονται νομοθετικές πρωτοβουλίες για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, αλλά και για τη διά βίου μάθηση, την επαγγελματική εκπαίδευση και την κατάρτιση του εργατικού δυναμικού.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα γίνεται ένα σημαντικό βήμα για την ενίσχυση της αυτονομίας των πανεπιστημίων και της διαμόρφωσης των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών που αυτά θα επιλέξουν. Τα πανεπιστήμια θα έχουν πλέον τη δυνατότητα να συνδιαμορφώνουν τις προϋποθέσεις εισαγωγής φοιτητών στις σχολές τους.

Οι αλλαγές στον τρόπο συμπλήρωσης του μηχανογραφικού σε δύο φάσεις είναι επίσης πολύ σημαντικές. Με τον τρόπο αυτό οι υποψήφιοι των πανελλαδικών εξετάσεων θα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να επιλέξουν σχολές στις οποίες θα θέλουν πραγματικά να φοιτήσουν, ενώ θα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να σπουδάσουν και στον τόπο που επιθυμούν. Δίνεται, μάλιστα, η ευκαιρία στους νέους μας με το παράλληλο μηχανογραφικό να έχουν μια δεύτερη ευκαιρία για την εκπαίδευσή τους μέσω της πρόσβασης σε δημόσια ΙΕΚ.

Θεσμοθετείται ξανά -και πολύ σωστά- ανώτατο όριο φοίτησης με εύλογες εξαιρέσεις, ώστε τα πανεπιστήμια να έχουν βιώσιμο αριθμό φοιτητών και για να υπάρχει ομαλή ροή αποφοίτων.

Την επικαιρότητα βέβαια απασχόλησαν κυρίως οι προβλέψεις

για την πανεπιστημιακή αστυνομία, με στόχο την αντιμετώπιση της συστηματικής βίας στα πανεπιστήμια. Πέρα από τα ακραία περιστατικά βίας, στα ελληνικά πανεπιστήμια υπάρχει σοβαρό ζήτημα περιορισμού της ελευθερίας λόγου και έκφρασης.

Γνωρίζουμε όλοι καλά σε αυτήν την Αίθουσα ότι πολλά θεσμικά πρόσωπα δεν μπορούν να κληθούν για να μιλήσουν σε πανεπιστημιακά αμφιθέατρα της χώρας μας και να εκθέσουν τις απόψεις τους ελεύθερα χωρίς να απειληθεί η ίδια η σωματική τους ακεραιότητα. Ένα ασφαλές κριτήριο ποιότητας μιας δημοκρατίας είναι το πόσο ελεύθερος αισθάνεται να εκφράζεται ακόμα και ο πιο αντιδημοφιλής για τις απόψεις του πολίτης.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε φτάσει στο σημείο να αποδεχόμαστε μοιρολατρικά μια κατάσταση όπου επικρατούν φαινόμενα φίμωσης ή οικειοθελούς αποσιώπησης απόψεων που δεν είναι αρεστές σε κάποιες θορυβώδεις μειοψηφίες για τα «ησυχότερα».

Αποδεχόμαστε πανεπιστήμια όπου η καταστροφή της περιουσίας των φορολογουμένων πολιτών, ακόμα και οι πιο ακραίες πράξεις βίας, δεν έχουν καμία απολύτως συνέπεια και περνούν ατιμώρητες με τη δικαιολογία ότι «έτσι γίνεται πάντα». Συζητάμε για το πρόβλημα της ασφάλειας εδώ και τουλάχιστον τριάντα χρόνια, χωρίς όμως να δίνουμε λύσεις.

Ακόμα τα εργαλεία που υπάρχουν στο υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο για λόγους που όλοι γνωρίζουμε αδρανοποιούνται από τις μειοψηφίες της βίας και του μπάχαλου. Μια κοινωνία, όμως, δεν μπορεί να προχωρήσει άλλο έτσι. Ήρθε η ώρα για αλλαγές.

Δυστυχώς, ο δημόσιος διάλογος στον χώρο της εκπαίδευσης περιστρέφεται για δεκαετίες γύρω από περιφερειακά ή συμβολικά ζητήματα, αλλά σπάνια αγγίζει τον πυρήνα της εκπαίδευσης που αφορά τους φοιτητές και τη ζωή τους, όχι μόνο τη φοιτητική ζωή, αλλά και τη ζωή τους μετά το πανεπιστήμιο.

Αποφεύγουμε να συζητήσουμε για τον κοινωνικό ρόλο του πανεπιστημίου. Τα πανεπιστήμια δεν είναι εργοστάσια παραγωγής τυπικών τίτλων σπουδών. Σε όλον τον κόσμο τα πανεπιστήμια είναι κατ' εξοχήν χώρος έρευνας και σύνδεσης του εκπαιδευτικού έργου με τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας. Η Ελλάδα είναι ίσως η μοναδική δημοκρατική χώρα στον πλανήτη που κάτι τόσο αυτονόητο αποτελεί ακόμη αντικείμενο πολιτικής αντιπαράθεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μιλήσουμε ανοιχτά για τον ρόλο των πανεπιστημίων στις σύγχρονες κοινωνίες. Δεν είναι ο ρόλος που είχαν συνηθίσει οι προηγούμενες γενιές. Παλαιότερα η απόκτηση ενός πανεπιστημιακού πτυχίου ήταν ένα «ασφαλές» διαβατήριο για την κοινωνική και επαγγελματική άνοδο και εξέλιξη. Πλέον αυτός ο μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας δεν λειτουργεί το ίδιο καλά. Ακόμα και ένα μεταπτυχιακό πολύ συχνά δεν έχει αξία στην αγορά εργασίας, ενώ σε νέα κρίσιμα επαγγέλματα πληροφορικής ένα πτυχίο πανεπιστημίου δεν είναι καν προϋπόθεση ή κριτήριο για την επαγγελματική επιτυχία.

Σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία η χώρα μας δεν αντέχει να μείνει προσκολλημένη στη λογική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μια λογική στείρας καταγγελίας κάθε αυτονόητης μεταρρύθμισης, μια λογική η οποία βαυκαλίζεται ότι είναι προοδευτική, ενώ στην πράξη αποδεικνύεται βαθιά συντηρητική. Είναι δυνατόν να συζητάμε ακόμα αν η τέλεση κακουργηματικών πράξεων στην πράξη θα αντιμετωπίζεται με διαφορετικό τρόπο εντός των πανεπιστημίων και με διαφορετικό τρόπο εκτός των πανεπιστημίων;

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δίνει μάχες οπισθοφυλακής χαμένες εκ των προτέρων, με όρους της δεκαετίας του 1980. Αδυνατεί να αντληθεί τις αλλαγές που έχουν ήδη συμβεί σε όλον τον κόσμο. Η Κυβέρνηση, όμως, έχει δεσμευτεί να ασχοληθεί με τις ανάγκες της κοινωνίας του 2021. Οι μεταρρυθμίσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι μόνο απαραίτητες, αλλά πρέπει να είναι και συνεχείς, διότι ζούμε σε έναν κόσμο που αλλάζει ταχύτητα.

Συγχαρητήρια στην κυρία Υπουργό για το νομοσχέδιο που επεξεργάστηκε. Η ελληνική κοινωνία και η ακαδημαϊκή κοινότητα το έχουν ανάγκη, το περίμεναν και είναι στο πλευρό σας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καππάτο.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ανδρέας Πάτσης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Πάτση, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με μια αποστροφή της ομιλίας της κ. Φωτίου, η οποία χαρακτήρισε το παρόν νομοσχέδιο απαξιοτικά «νομοσχέδιο Μητσοτάκη - Κεραμέως». Αυτό το νομοσχέδιο ήταν μια απαίτηση λαϊκή, ήταν μια απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας, την οποία δεσμεύτηκε και υλοποιεί ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης.

Έχω μια ιδιαίτερη ευαισθησία στα θέματα της παιδείας. Ο πρώτος λόγος είναι ότι προέρχομαι από μια οικογένεια εκπαιδευτικών. Ο προπάππους, ο παππούς και η μητέρα μου πήγαν σε δημόσια σχολεία και φοίτησαν σε δημόσια πανεπιστήμια, αλλά και υπηρέτησαν ως καθηγητές τη δημόσια εκπαίδευση. Και τα παιδιά μου ακολουθούν τον ίδιο βηματισμό, φοίτησαν σε δημόσια σχολεία και μάλιστα ο πρωτότοκός μου γιος είναι ήδη καθηγητής δημοσίου πανεπιστημίου. Και εγώ τελείωσα δημόσιο σχολείο και δημόσιο πανεπιστήμιο και πάρα πολλοί εξ ημών συνάδελφοι, που γνωρίζομαστε από τα φοιτητικά μας χρόνια, τελειώσαμε δημόσια σχολεία και δημόσια πανεπιστήμια και διεκδικήσαμε μέσα από έναν υγιή ανταγωνισμό, μέσα από μια ευγενή άμιλλα, μια θέση στο αύριο για ένα καλύτερο μέλλον.

Δεν μπορεί, λοιπόν, σήμερα συλλήβδην εν είδει φθηνού λαϊκισμού, με επίκληση φθηνιάρικου συναισθήματος, σε μια απόπειρα και προσπάθεια να δημιουργήσουμε μια απόσταση από την Κυβέρνηση, να λέμε ότι αυτό το νομοσχέδιο αφορά δήθεν ελίτ, γόνους οικογενειών ή των κολλητών. Αυτό το νομοσχέδιο αφορά όλους όσοι ενδιαφέρονται πραγματικά για μια δημόσια ποιοτική εκπαίδευση.

Ο δεύτερος λόγος που έχω ευαισθησία με το θέμα της παιδείας είναι το «πιστεύω» μου ότι είναι ο θεμέλιος λίθος της δημοκρατίας και απαιτείται για τη διατήρηση της συνοχής, της ταυτότητας και της προοπτικής του λαού και του έθνους μας, αλλά και το μέσο για την επιβίωση και την προοπτική σε ένα ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Τρία είναι τα θέματα στα οποία η Αντιπολίτευση επικεντρώνει την κριτική της προς την Κυβέρνηση.

Πρώτον, η ίδρυση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, ασυνόλεση ή μήπως είναι προστασία; Γιατί να το κόβουμε και να το ράβουμε όπως μας βολεύει κάθε φορά;

Σήμερα και για πολλά συναπτά έτη βλέπουμε εικόνες με ευθύνη πολιτικών παρατάξεων και φοιτητικών παρατάξεων -γιατί θα πρέπει κάποια στιγμή να αναλάβουμε και τις ευθύνες μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- που διακινούνται μέσα από τα ελληνικά πανεπιστήμια και όχι μόνο στην ελληνική κοινωνία, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο -και θα φρεσκάρω τη μνήμη σας, μήπως σας διαφεύγουν, αν και δεν το πιστεύω αυτό το πράγμα- όπου γνωστοί και άγνωστοι και κυρίως εξωπανεπιστημιακοί έχουν μετατρέψει τα πανεπιστημιακά ιδρύματα σε άντρα ανομίας, κάτι που δεν υπήρχε παλαιότερα, γιατί το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα που επικαλέστηκε και η κ. Παπαρήγα, ήξερε μέσα από αγώνες, αντιθέσεις, αντιπαραθέσεις και αντιπαλότητες, να διασφαλίζει την ομαλότητα στη λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Οι εικόνες διαπόμπευσης και βαιοπραγίας ενάντια σε φοιτητές και καθηγητές, σε πρυτάνεις να κρεμάνε ταμπέλες, καθόλου δεν θυμίζει φοίτηση σε πανεπιστήμιο από ανθρώπους που θέλουν πραγματικά ένα αύριο στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Να μην ξεχάσουμε και τη βίαιη απαγόρευση φοιτητών και καθηγητών να εισέλθουν στα πανεπιστημιακά αμφιθέατρα. Ποιος θυμάται προ ολίγου καιρού όταν εξωπανεπιστημιακοί, βάζοντας λουκέτο στην ΑΣΟΕΕ, δεν επέτρεπαν στους φοιτητές να μπουν, οι οποίοι ήθελαν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα και προέρχονται από λαϊκές τάξεις και αγωνίστηκαν οι γονείς τους -οικοδόμοι, εργάτες, αγρότες- να τους φέρουν στο πανεπιστήμιο και κάποιοι τούς εμποδίζουν το δικαίωμα στη μόρφωση;

Όλα αυτά δεν αντικατοπτρίζουν την εικόνα ενός δημόσιου πανεπιστημίου όπου ο πρωταρχικός στόχος είναι η γνώση, η συμ-

μετοχή, η ανάπτυξη των ιδεών και η ελευθερία του λόγου, ένα φαινόμενο με τραγικές διαστάσεις, όπου οι πραγματικοί φοιτητές, αυτοί που θέλουν να συμμετέχουν, εμποδίζονται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους και να επιτελέσουν τον στόχο τους, για τον οποίον αγωνίστηκαν τόσο πολύ να τα καταφέρουν να μπουν στο πανεπιστήμιο.

Ποιοι, λοιπόν, τρομοκρατούν, κυρία Καφαντάρη; Δεν έχουμε δικαίωμα και δεν είμαστε άξιοι να μιλάμε για κράτος δικαίου αφήνοντας απροσπάτευτους τους ναούς της γνώσης μας και τους φοιτητές που πραγματικά διψούν για μάθηση και αγωνιούν για το μέλλον τους.

Τέλος στην ανομία και την παραβατικότητα βάζει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο επιδοτεί τη γνώση, γιατί η επιδότηση στη γνώση σημαίνει παιδεία σε όλα τα επίπεδα.

Ο βαθμός εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και η αναβάθμιση των σπουδών στη σύγχρονη εποχή, η οποία χαρακτηρίζεται από ένα ιδιαίτερα έντονο και ανταγωνιστικό περιβάλλον, απαιτεί υψηλού επιπέδου γνώσεις, πολλαπλές και εξειδικευμένες, για να μπορέσει ο νέος πτυχιούχος να κατακτήσει ένα κομμάτι με προοπτική στο μέλλον.

Μέχρι τώρα μαθητές συνειδητά δεν συμμετείχαν ισότιμα στις πανελλαδικές εξετάσεις για να γίνουν πραγματικά μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, διότι δεν το ήθελαν και τώρα ήρθε η ώρα με αυτό το νομοσχέδιο η ισοτιμία και η αξιοκρατία να επικρατήσουν.

Οι επιστήμονες της Ελλάδος επιβάλλεται να είναι ισότιμοι με όλους τους επιστήμονες της Ευρώπης για να μπορούν να διεκδικούν τις ίδιες θέσεις με τα ίδια προσόντα. Γι' αυτή την αλλαγή πρόκειται, μια αλλαγή που στην ουσία είναι αυτό που θα έπρεπε στην πραγματικότητα να συμβαίνει.

Θα μου επιτρέψετε, κυρία Υπουργέ, να επανεξετάσετε το ελάχιστο όριο βάσης, ώστε να είναι πράγματι ο βαθμός «10» και όχι με τις μαθηματικές εξισώσεις να κατεβαίνει στο «6,7». Γνωρίζω ότι θα ακουστεί αυστηρό, αλλά είναι κάτι που επίσης αναβαθμίζει το επίπεδο της παιδείας.

Σε ό,τι αφορά τους ισχυρισμούς ότι με αυτό το νομοσχέδιο πολλά παιδιά δεν θα μπορούν να εισαχθούν σε δημόσιο πανεπιστήμιο και θα οδηγηθούν σε ιδιωτικά, η αλήθεια είναι ακριβώς η αντίθετη. Εσείς οδηγούσατε μέχρι τώρα τους καλούς μαθητές, που με κόπο και στερήσεις αγωνιούσαν για να πετύχουν στις πανελλήνιες, να στραφούν στην ιδιωτική εκπαίδευση και αυτό λόγω της δυσαναλογίας που υπήρχε στο μαθησιακό επίπεδο των δημοσίων πανεπιστημίων. Είστε οι σκαπανείς των ιδιωτών, ενώ εμείς αγωνιζόμαστε για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ο λαϊκισμός, οι τακτικισμοί και οι ανυπόστατες καχυποψίες, στην πραγματικότητα υποσκάπτουν την αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Είναι σύγχρονο και ανταγωνιστικό ένα πανεπιστήμιο με αιώνιους φοιτητές; Για ποιον λόγο να θέλει ένας νέος άνθρωπος να σπουδάσει, αν μέσα από το πτυχίο δεν επιδιώκει να έχει μία ισχυρή γνώση για την αγορά εργασίας για ένα καλύτερο αύριο;

Με τη νέα ρύθμιση που εισάγεται όριο φοίτησης αποσυμφορίζονται τα ΑΕΙ από τους αιώνιους φοιτητές και βελτιώνεται ο ρυθμός αποφοίτησης. Το νομοσχέδιο μεριμνά και για φοιτητές οι οποίοι εργάζονται και σαφώς για φοιτητές με αναπηρία.

Ποιος ο λόγος, λοιπόν, κάποιος που δεν εμπίπτει σε κατηγορία που χρήζει ειδικής μεταχείρισης να μη λειτουργεί με βάση τον διακριτό του ρόλο, τον ρόλο δηλαδή των πραγματικού φοιτητή;

Εάν τα πανεπιστήμια συνεχίσουν ως έχουν, τότε η κατάσταση ενδέχεται να είναι μη αναστρέψιμη. Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται πλέον να βάλει ένα τέλος στην κατρακύλα της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης και φυσικά αυτό θέλει χρόνο.

Τουλάχιστον εμείς θα αφήσουμε μια παρακαταθήκη για να μας ευγνωμονούν στο μέλλον τα σπουδαία μυαλά των Ελλήνων επιστημόνων που θα εκπροσωπούν επάξια τη χώρα μας με πτυχία από δημόσια ελληνικά πανεπιστήμια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ακολουθεί ο τέταρτος κύκλος ομιλητών. Ολοκληρώσαμε και τον τρίτο.

Θα καλέσω στο Βήμα τον κ. Ιλχάν Αχμέτ από το Κίνημα Αλλαγής.

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου κατέθεσα μια ερώτηση σχετικά με την αναστολή της πρακτικής άσκησης των φοιτητών λόγω των μέτρων για την πανδημία του κορωνοϊού, ένα μέτρο εντελώς παράλογο, που κρατά τους φοιτητές, αλλά και τις οικογένειές τους, σε ομηρία.

Είναι παράλογο γιατί οι φορείς υποδοχής φοιτητών, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, παραμένουν ανοιχτοί και λειτουργούν, φυσικά με μέτρα προστασίας, καθ' όλη τη διάρκεια της πανδημίας. Αυτό που δεν λειτουργεί, βέβαια, κανονικά είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο, δυστυχώς. Εκεί όλα γίνονται εξ αποστάσεως και μόνο.

Μέσα σε αυτήν την πραγματικότητα που δεν ευνοεί τον ουσιαστικό διάλογο, εσείς σήμερα φέρνετε προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που το αφορά και τους βάζετε όλους απέναντί σας, γονείς, φοιτητές, καθηγητές.

Αφού εμβληματικά αποτύχατε στη νομοθετική σας παρέμβαση περί πανεπιστημιακού ασύλου με τον ν. 4623/2019, που θα έλυνε το πρόβλημα της βίας και της ανομίας στα ΑΕΙ, όπως εσείς είχατε ισχυριστεί, σήμερα έρχεστε εκ νέου να λύσετε το πρόβλημα με περισσότερη αστυνόμευση και τη διαρκή παρουσία της Αστυνομίας στον χώρο των πανεπιστημίων.

Το Κίνημα Αλλαγής, πέρα από ιδεοληψίες και προκαταλήψεις, αναγνωρίζοντας το πρόβλημα της ασφάλειας των πανεπιστημίων, αλλά και των παραβατικών συμπεριφορών που συχνά πληγώνουν την εικόνα και το κύρος τους, σας έχει καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση νόμου για το θέμα αυτό. Πρόκειται για μια πρόταση νόμου που αναγνωρίζει το αυτοδιοίκητο των ανωτάτων ιδρυμάτων της χώρας και εμπιστεύεται τα πανεπιστήμια, ούτως ώστε να φροντίζουν τα ίδια για την ασφάλεια και την προστασία τους, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα και την ακαδημαϊκή ελευθερία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που δυστυχώς μοιάζει να ενδιαφέρεται περισσότερο για την αναβάθμιση των κολλεγίων και ιδιωτικών ΙΕΚ παρά για την αναβάθμιση των πανεπιστημίων της χώρας.

Μειώνει τον αριθμό των εισακτέων στα πανεπιστήμια. Το 30% περίπου των υποψηφίων θα μείνουν φέτος εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό κάνετε. Και το κάνετε έχοντας ως «σημαία» τη βάση εισαγωγής και ρωτώντας το παραπλανητικό «μπορεί ένας μαθητής που έγραψε «3» να σπουδάσει στο πανεπιστήμιο;».

Η απάντησή είναι «όχι φυσικά», αλλά κι εσείς δεν μπορείτε χωρίς καμμία προειδοποίηση να αλλάζετε τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια σήμερα. Διότι όλα αυτά που συζητάμε εφαρμόζονται από φέτος, εκπλήσσοντας δυσάρεστα μαθητές και γονείς, που προσπαθούν να ισορροπήσουν και να τα βγάλουν πέρα με τα όσα έχει επιβάλει πανδημία.

Στην πραγματικότητα, όμως, δεν σας ενδιαφέρουν οι αντοχές κάθε πανεπιστημιακού τμήματος ούτε και η ποιότητα των φοιτητών, αλλά το πόσο θα μείνουν εκτός πανεπιστημίων και θα οδηγηθούν μοιραία στην αγκαλιά των κολλεγίων, με τεράστιο κόστος για την ελληνική οικογένεια.

Ευτυχώς είχατε την ευαισθησία να μην καταργήσετε τις ειδικές κατηγορίες των φοιτητών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα παιδιά της μειονότητας της Θράκης. Αυτό είναι θετικό, κυρία Υπουργέ, και σας το αναγνωρίζω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κίνημα Αλλαγής καταθέτει σήμερα για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες μια τροπολογία με στόχο τον διπλασιασμό της ποσόστωσης για την εισαγωγή των μαθητών της μειονότητας της Θράκης στα ελληνικά πανεπιστήμια. Με βαθιά αίσθηση ευθύνης, που διαχρονικά έχει επιδείξει η δημοκρατική παράταξη στα θεσμικά ζητήματα της μειονότητας και στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προτείνουμε τη νομοθέτηση της αύξησης από 0,5% σε 1% των εισακτέων της μειονότητας στα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας μας επί του όλου αριθμού των εισακτέων κατ' έτος ως υπεράριθμων και χωρίς να στερείται η θέση από κανέναν άλλον υποψήφιο που παίρνει μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις στην Ελλάδα. Πρό-

κειται για μια θετική διάκριση που εισήχθη για πρώτη φορά το 1996 από τον Γιώργο Παπανδρέου και την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα ερχόμαστε και πάλι ως δημοκρατική παράταξη να επενδύσουμε στο εκπαιδευτικό μέλλον της μειονότητας, δίνοντας βάρος στη δυνατότητα πρόσβασης των παιδιών μας στα ελληνικά πανεπιστήμια. Αισθανόμαστε περήφανοι για τις πρωτοβουλίες αυτές που σπάζουν το κέλυφος του κοινωνικού αποκλεισμού και επενδύουν σε ένα μέλλον ίσων ευκαιριών για όλους τους συμπολίτες μας. Σας καλούμε να την αποδεχτείτε άμεσα, κυρία Υπουργέ.

Άλλωστε ήταν και πάλι η δημοκρατική παράταξη, το ΠΑΣΟΚ, που συνδέθηκε τη δεκαετία του '90 με τη θεσμοθέτηση της άμεσης εκλογής των σχολικών εφορειών των μειονοτικών σχολείων της Θράκης από τους φορείς της σχολικής κοινότητας σε κάθε σχολική μονάδα. Μια δημοκρατική κατάκτηση του ΠΑΣΟΚ εικοσιπέντε ετών, που σήμερα ξαφνικά, όμως, εσείς δοκιμάζετε με αλλοπρόσαλλες κυβερνητικές αποφάσεις. Θα σας πω τι εννοώ, κυρία Υπουργέ.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2020 έληξαν οι θητείες των αιρετών οργάνων των σχολικών εφορειών των μειονοτικών σχολείων της Θράκης, τα οποία αποτελούν, όπως ξέρετε, αποφασιστικά όργανα διοίκησης, όπως ορίζει η σχετική νομοθεσία.

Ενώ αυτό συνέβη εντός χειμερινών διακοπών και αναστολής λειτουργίας των σχολικών μονάδων λόγω COVID, δόθηκε ελάχιστος χρόνος προκειμένου να κατατεθούν οι υποψηφιότητες, με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό δεκάδων ενδιαφερομένων για τη διαδικασία. Δηλαδή, εν μέσω COVID κηρύξατε τις διαδικασίες εκλογών.

Σαν να μην έφτανε αυτό, δίνονται διαδοχικές παρατάσεις στην προκήρυξη των εκλογών -τέσσερις μέχρι σήμερα- που ακυρώνονται κάθε φορά από νεότερες οδηγίες που εκδίδει ο Περιφερειακός Διευθυντής Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Οι εκπρόσωποι, όμως, αυτών των σχολικών εφορειών, χωρίς τη νόμιμη ανανέωση των θητειών τους δεν δύνανται να κάνουν καμμία οικονομική συναλλαγή με τις τράπεζες για τη χρηματοδότηση άμεσων αναγκών τους και δεν αναγνωρίζονται ως νομιμοποιητικά έγγραφα οι εξουσιοδοτήσεις του περιφερειακού διευθυντή.

Προς τούτο η σχολική κοινότητα των σχολικών εφορειών σας ζητά να πραγματοποιηθούν αμέσως εκλογές με τήρηση όλων των μέτρων ασφαλείας εδώ και τώρα. Ή αν νομίζετε ότι δεν πρέπει να γίνουν οι εκλογές στις σχολικές εφορείες, να ανακληθεί η προκήρυξη των εκλογών που κάνατε τον Δεκέμβριο και να ανανεωθεί ή να παραταθεί η θητεία των απερχόμενων σχολικών εφορειών, ούτως ώστε να μην υπάρχουν νομικά κενά.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, καλούμε το Υπουργείο σας να λύσει αυτό το θεσμικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε με τα μειονοτικά σχολεία.

Κυρία Υπουργέ, εμείς με όλες αυτές τις σκέψεις γι' αυτό το νομοσχέδιο, σαφώς θα το καταψηφίσουμε επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ξενοφών Μπαρλιακός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου καταδικάζει το άσυλο ανομίας στα ελληνικά πανεπιστήμια. Ανατρέπει τις διαχρονικές ιδεοληψίες γύρω από την ακαδημαϊκή ελευθερία η οποία ως έννοια είχε διαστρεβλωθεί από τα παραμορφωτικά γυαλιά της Αριστεράς η οποία είχε μετατρέψει το περιβάλλον των ιδρυμάτων σε τσιφλίκι της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που προηγήθηκε της σημερινής ψήφισης του νομοσχεδίου ανέδειξε με τον πιο εμφαντικό τρόπο τους δύο κόσμους που συγκρούονται. Από τη μία η θορυβώδης μειοψηφία, αυτή που υποδαυλίζει και ανέχεται τη διαπόμπευση ακαδημαϊκών, τον προπηλακισμό, τη σωματική και λεκτική βία κατά καθηγητών και πρυτάνεων, την καταστροφή της δημόσιας περιουσίας, τις καταλήψεις σχολών, τις χαμένες εξε-

ταστικές και τα χαμένα εξάμηνα. Από την άλλη η σωπηλή πλειοψηφία η οποία εναγωνίως προσμένει όλα αυτά τα χρόνια για την επικράτηση του αυτονόητου.

Ποιο είναι το αυτονόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς; Το αυτονόητο είναι να μπεινοβγαίνει ανενόχλητος όποιος θέλει στους χώρους των ιδρυμάτων; Αυτονόητο είναι να αντικρίζουμε εικόνες πανεπιστημιακών χώρων οι οποίες είναι πνιγμένες στην ακαλαισθησία, εγκλωβισμένες στην εγκατάλειψη και παραδομένες στην παρακμή; Ταίριαζει στα ιδρύματα μιας ευρωπαϊκής χώρας αυτή η εικόνα ντροπής που προσβάλλει τη λογική, την ελευθερία και την αισθητική μας; Αυτονόητο είναι να έχουν μετατραπεί οι περιβάλλοντες χώροι των κτηρίων σε εστίες εγκληματικής δραστηριότητας από τη διακίνηση ναρκωτικών μέχρι και την παρασκευή μολότοφ; Αυτά όλα θεωρούνται για κάποιους εδώ σε αυτή την Αίθουσα ως αυτονόητα;

Όποιοι δεν βλέπει την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα πανεπιστήμιά μας, αρνείται την ίδια την πραγματικότητα. Κι αυτό διότι η ανομία δεν αποτελεί μια παραφωνία, ένα μεμονωμένο γεγονός αλλά δυστυχώς συνιστά καθημερινότητα. Και συνεχίζουν κάποιοι να αυταπατώνται ότι το χτίσιμο γραφείων, το άδειασμα σκουπιδιών στα κεφάλια καθηγητών, το κρέμασμα ταμπελών σε πρυτάνεις, οι εικόνες που παραπέμπουν σε άλλα σκοτεινά καθεστώτα, αποτελεί ακαδημαϊκή ελευθερία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα θωρακίζουμε το δικαίωμα κάθε φοιτητή, κάθε ακαδημαϊκού πολίτη και κάθε οικογένειας να αισθάνεται ασφαλής σε ένα χώρο που προορίζεται για την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, την ανεμπόδιστη ανάπτυξη επιχειρημάτων, την ανταλλαγή απόψεων ακόμα και διαμετρικά αντίθετων μεταξύ τους. Με άλλα λόγια εξασφαλίζουμε ότι η έννομη τάξη θα εφαρμόζεται απαρέγκλιτα, όπως εφαρμόζεται σε όλη την επικράτεια. Έτσι εξασφαλίζουμε ελευθερία για όλους και όχι ασυλία από τους λίγους. Αυτό είναι το αληθές νόημα της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Έτσι ακριβώς θα αναβαθμιστεί συνολικά και ριζικά το ακαδημαϊκό περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ακαδημαϊκή μεταρρύθμιση δεν είναι αποσπασματική αλλά αντιμετωπίζει ολιστικά και εκ βάθρων την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αξίζει να επισημάνουμε τις τομές αυτού του νομοσχεδίου για να μην επισκιαστούν από τον θόρυβο των μειοψηφιών οι οποίες θέλουν να μην αλλάξει τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς είμαστε εκφραστές του συνόλου της ακαδημαϊκής κοινότητας και δεν εκφράζουμε συνεχνικά συμφέροντα. Θωρακίσουμε την αυτονομία των πανεπιστημίων και πολλαπλασιάζουμε τις επιλογές των φοιτητών. Και εδώ θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σπουδαιότητα της μεταρρύθμισης για την αλλαγή του τρόπου εισαγωγής των νέων μας στα πανεπιστήμια. Μια κορυφαία επιλογή στη ζωή κάθε ανθρώπου αντιμετωπίζεται πλέον με μεγαλύτερη ευαισθησία παρέχει περισσότερη ευελιξία και δεν εγκλωβίζει τον εν δυνάμει σπουδαστή σε ψευδεπίγραφα διλήμματα, αλλά τον εξοπλίζει με εναλλακτικές χωρίς να τον υποτιμά ή να τον παιδεύει σε αδιέξοδες λύσεις χωρίς προοπτική και χωρίς αντίκρισμα. Αυτός άλλωστε ήταν και ο λόγος για τον οποίο ενισχύσαμε πριν λίγους μήνες την προοπτική της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης η οποία έχει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί ραγδαία στην πατρίδα μας. Ο αριθμός των φοιτητών που θα εισαχθούν εν τέλει στα πανεπιστήμια θα εξαρτηθεί από παράγοντες όπως οι επιδόσεις όλων των υποψηφίων του κάθε επιστημονικού πεδίου, καθώς και η ελάχιστη βάση εισαγωγής που θα θεσπίσει κάθε πανεπιστημιακό τμήμα.

Μια σημαντική καινοτομία του νομοσχεδίου είναι η δυνατότητα υποβολής παράλληλου μηχανογραφικού για την εγγραφή σε δημόσιο ινστιτούτο επαγγελματικής κατάρτισης. Τα περισσότερα ιδρύματα έχουν ήδη αγκαλιάσει αυτές τις επιλογές. Είμαι πεπεισμένος ότι οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση προδιαγράφουν ένα ελπιδοφόρο μέλλον. Σας το λέω αυτό όχι με την ιδιότητά μου ως Βουλευτή της συμπολίτευσης αλλά πρωτίστως ως πατέρα ο οποίος βιώνει τις αγωνίες και τους προβληματισμούς της κόρης του ως υποψήφιας στις πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή της στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου σπάει το απόστημα δεκαετιών, διορθώνει χρόνιες παθο-

γένειες και προσανατολίζει το ακαδημαϊκό περιβάλλον στις προκλήσεις και τις προοπτικές του μέλλοντος. Είναι η κορυφαία προϋπόθεση για την ανάσχεση του brain drain, την επιστροφή επιστημονικού κεφαλαίου στην πατρίδα μας και την ανάδειξη των αστείρευτων δυνατοτήτων των επόμενων γενιών. Στη μεταρρύθμιση της παιδείας έχουμε αποδείξει και αποδεικνύουμε εν τοις πράγμασι ότι είμαστε τολμηροί. Η τυραννία των μειοψηφιών ανήκει στο παρελθόν. Δικό μας χρέος είναι μόνο το μέλλον των νέων Ελληνίδων και Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Φίλιππος Φόρτωμας από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Αυλωνίτης και ο κ. Μελάς.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο και με κεντρικό άξονα την αξιολόγηση, την αξιοκρατία αλλά και την ασφάλεια, θεσπίζεται ένα σύγχρονο πλαίσιο υποστήριξης των πανεπιστημίων συνολικά από το κράτος. Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελεί εθνικό πρωταρχικό ζήτημα και της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, η οποία επιμένει στους στόχους που είχε θέσει εξ αρχής. Ποιοι είναι, λοιπόν, αυτοί οι στόχοι; Τα πανεπιστήμια προσφέρουν ισχυρές προοπτικές κοινωνικής κινητικότητας στους φοιτητές αλλά και δυνατότητες επιστημονικής, ερευνητικής αλλά και ακαδημαϊκής εξέλιξης και στο δικό τους δυναμικό. Η δε υποστήριξη των πανεπιστημίων αυτών είναι πολυδιάστατη. Τι σημαίνει αυτό; Πέρα από τη στενή λογική της όλης χρηματοδότησης που σαφώς παίζει κυρίαρχο ρόλο, σημαντική είναι και η σύνδεσή τους με την αξιολόγηση του έργου τους. Τα ελληνικά πανεπιστήμια διαμορφώνουν πλέον τα ίδια το ακαδημαϊκό τους προφίλ αφού είναι αποφασιστικός και ο δικός τους ρόλος στον καθορισμό της βάσης εισαγωγής των φοιτητών συνολικά.

Με τον τρόπο, λοιπόν, αυτόν τι πετυχαίνουμε; Πρώτον, εξαλείφονται φαινόμενα εισαγωγής στα πανεπιστήμια με πολύ χαμηλές βαθμολογίες. Δεύτερον, ενισχύεται το διεθνές κύρος της χώρας μας και των πανεπιστημίων. Τρίτον, αναβαθμίζονται όλες οι ακαδημαϊκές σπουδές ενώ παράλληλα διασφαλίζονται και οι ακαδημαϊκές προϋποθέσεις επιτυχούς φοίτησης και έγκαιρης ολοκλήρωσης σπουδών.

Σ' αυτό το σημείο, κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου εγώ προσωπικά να καταθέσω μια πρόταση για το θέμα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής αναφορικά με τους μαθητές οι οποίοι κατοικούν σε ακριτικά νησιά με πληθυσμό κάτω από δυο χιλιάδες κατοίκους. Σε τέτοια νησιά στο Νομό Κυκλάδων, όπως είναι η Αμοργός, η Ανάφη, η Σέριφος, η Κίμωλος, η Φολέγανδρος και άλλα, τα παιδιά δεν έχουν τις υποδομές οι οποίες υπάρχουν σε άλλες περιοχές της χώρας, ακόμα και σε επίπεδο στελέχωσης εκπαιδευτικών.

Έτσι, λοιπόν, προτείνω την αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω νομοσχεδίου που αφορούν μαθητές περιοχών οι οποίοι προέρχονται από διάφορες πληγείσες περιοχές. Με τον τρόπο αυτό και τους δίνουμε κίνητρο να προχωρήσουν στην ανώτατη βαθμίδα εκπαίδευσης, αλλά και τους ανταμείβουμε ως κοινωνία για την επιλογή τους να παραμείνουν στο νησί τους, δηλαδή, στον τόπο τους, παρά τις δυσκολίες συνθήκες.

Στο Μέρος Β' του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγονται ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της σωματικής ακεραιότητας και των ιδίων των φοιτητών και των καθηγητών, αλλά και των επισκεπτών τους. Προστατεύεται η ακαδημαϊκή ελευθερία, αλλά διασφαλίζονται και όλα τα έννομα αγαθά από παραβατικές συμπεριφορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον συνήθη φαινόμενα οι βανδαλισμοί, αλλά και η πρόκληση ζημιών στη δημόσια περιουσία των πανεπιστημίων, αλλά και γενικά η μεγάλη παραβατικότητα στους χώρους αυτούς. Πόσες φορές δεν έχουμε γίνει μάρτυρες φαινομένων, όπου χώροι των πανεπιστημίων έχουν γίνει ορμητήρια αντεξουσιαστών, αλλά και φαινομένων καταλήψεων που λαμβάνουν χώρα και στα πανεπιστήμιά μας, ενώ πολλές φορές υπάρχουν περιπτώσεις παραβατικών συμπεριφορών ακόμα και μεταξύ των ίδιων και των φοιτητών;

Κατά πόσο, όμως, κατοχυρώνεται η ελεύθερη διακίνηση των

ιδεών στον χώρο του πανεπιστημίου, όταν δεν υπάρχει καμμία ανασχεση στην ασύδοτη συμπεριφορά μειοψηφιών και σε μορφές παραβατικότητας, όπως η κατάληψη, αλλά και ο βανδαλισμός; Δυστυχώς παρατηρείται ένας, θα έλεγα, μεθοδευμένος εθισμός των πολλών στην αποδοχή, μοιρολατρικά θα έλεγα, ως κανονικότητας του εξαναγκασμού σε βία ή της αποδοχής φαινομένων παραβατικότητας σε έναν χώρο που εκπροσωπεί κατ' εξοχήν εν τη γενέσει του την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Κι εσείς οι ίδιοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, καλύπτετε τις παραπάνω συμπεριφορές με τη στάση σας και στο παρόν νομοσχέδιο.

Η εποχή μας απαιτεί αλλαγή οπτικής, αλλά και αντίληψης προς άλλες διευρυμένες και πέραν των στενών ορίων κατευθύνσεις. Η Ομάδα Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, δηλαδή η ΟΠΠΙ, έρχεται να συμβάλει στην κατάργηση της ανομίας, προλαμβάνει και αντιμετωπίζει αξιόποινες πράξεις σε συνεργασία πάντα με τις πρυτανικές αρχές. Όμως, για να σας προλάβω όλους εσάς οι οποίοι επικαλείστε και τη δημοκρατία, όλους εσάς οι οποίοι όμως ποικιλοτρόπως στηρίζετε κατά συρροή δολοφόνους και τρομοκράτες, με την ομάδα αυτή επιτυγχάνεται η πρόληψη οποιωνδήποτε μορφών παραβατικότητας στον χώρο των πανεπιστημίων, ό,τι δηλαδή επικρατεί και στα περισσότερα πανεπιστημιακά ιδρύματα της Ευρώπης.

Επιπλέον, υπάρχει ρύθμιση για τον Πειθαρχικό Κώδικα των φοιτητών. Και δικαίως, γιατί οι φοιτητές οι οποίοι παρανομούν πρέπει να αντιμετωπίζονται, όπως όλοι οι πολίτες αυτής της κοινωνίας και να υποστούν τις συνέπειες και των δικών τους πράξεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 34, το οποίο αναφέρεται στο περίφημο «v + 2» για τα τμήματα τετραετούς φοίτησης και στο «v + 3» για τα τμήματα πενταετούς ή εξαετούς φοίτησης για τους νεοεισερχόμενους φοιτητές. Αυτό ήταν ένα πάγιο και διαχρονικό αίτημα της δικής μας φιλελεύθερης παράταξης και στους χώρους των πανεπιστημίων. Και εγώ ο ίδιος προσωπικά υπηρέτησα τον χώρο αυτό και στα φοιτητικά μου χρόνια. Έχει ως στόχο τη βελτίωση της αποφοίτησης, τη γρηγορότερη, θα έλεγα, ενσωμάτωση του ανθρώπινου δυναμικού στην αγορά της εργασίας - κάτι πολύ σημαντικό-, τρίτον, την αναβάθμιση των σπουδών και τέταρτον, τον εξορθολογισμό της εκπαίδευσης.

Και ως απάντηση σε όλους εσάς οι οποίοι μονοπωλείτε την ευαισθησία σας, την κοινωνική, θα έλεγα, υπάρχει ειδικότερη πρόβλεψη στις διατάξεις του άρθρου 34 για όσους έχουν σοβαρούς λόγους καθυστέρησης ολοκλήρωσης σπουδών. Δεν είμαστε, λοιπόν, με όσους έχουν κάνει τη φοίτηση επάγγελμα, αλλά με όσους αντιμετωπίζουν μεν και αγαπούν τις δικές σπουδές, αλλά έχουν διάφορα προβλήματα και πολύ σοβαρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα το ελληνικό πανεπιστήμιο να ξεφύγει από τις συντεχνιακές λογικές του παρελθόντος και να επενδύσει στην αριστεία, αλλά όχι στη μετριότητα. Τώρα είναι η δική μας στιγμή της εποικοδομητικής δράσης και όχι της άγονης αντίδρασης. Με το καινοτόμο αυτό νομοσχέδιο αντιμετωπίζονται χρόνιες παθολογίες και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη πραγματοποιεί τις δικές της δεσμεύσεις σε έναν ακόμα τομέα.

Η απάντηση, λοιπόν, των μειοψηφιών σε όλα αυτά είναι οι διαδηλώσεις χωρίς κανέναν σεβασμό στη δημόσια υγεία. Είναι διαδηλώσεις οι οποίες καθοδηγούνται από αυτούς οι οποίοι προφανώς δεν βολεύονται από όλα αυτά που χάνουν, από τα κεκτημένα χρόνων. Μόνο που αυτά τα κεκτημένα για τα οποία παλεύουν αυτοί οι οποίοι οργανώνουν αύριο όλες τις διαδηλώσεις είναι η ανομία στο βωμό της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, είναι οι αιώνιοι φοιτητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φόρτωμα, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Την απάντηση σε όλα αυτά θα τη δώσει τελικά στην πράξη και η πλειοψηφία των φοιτητών, αλλά και των καθηγητών και η κοινωνία συνολικά που όχι μόνο δεν αντιδρούν στις μεταρρυθμίσεις, αλλά φυσικά γνωρίζουν πως μόνο μέσω αυτών ο χώρος της παιδείας εξελίσσεται και τα ελληνικά πανεπιστήμια θα πετύχουν και με αυτό το μέσο τη δική τους ανάδειξη και στον διεθνή ανταγωνισμό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Αλέξανδρος Αυλωνίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το τερματίσατε εσείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας! Το τερματίσατε στο επίπεδο της κατασκευοφάντησης των πανεπιστημίων. Όλοι εμείς και εσείς ή τουλάχιστον οι περισσότεροι ελληνικά πανεπιστήμια έχουμε βγάλει. Είναι εντυπωσιακό έτσι όπως τα εμφανίζετε. Και δεν φτάνει μόνο αυτό, αλλά κατηγορείτε και τη δική μας πλευρά ότι υποστηρίζουμε δολοφόνους. Δεν υποστηρίζουμε δολοφόνους. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα του δολοφόνου. Το δικαίωμα! Αυτό θέλει πολύ μεγάλη σκέψη για να το αντιληφθείτε. Όμως, φαίνεται ότι δεν την έχετε.

Είναι ντροπή να νομοθετείτε τέτοια νομοθετήματα εν μέσω πανδημίας και να ισχυρίζεστε υποκριτικά ότι όποιοι διαδηλώνουν, διαμαρτυρόμενοι για όσα συμβαίνουν, παρανομούν. Μάλιστα, αυτήν την ώρα ο κύριος Πρωθυπουργός μιλάει για ένα νέο lockdown. Τέσσερις δεκαετίες προσπαθείτε να χτυπήσετε τις ατομικές και συλλογικές ελευθερίες στην κοινωνία και στα πανεπιστήμια. Το κάνετε εν μέσω πανδημίας και εκδίδοντας αστυνομικές διατάξεις ισχύουσες -προσέξετε τη φράση!- καθ' άπασαν την επικράτεια. Μα, δεν είναι ντροπή; Δεν είναι πολιτική δειλίας; Να το θυμηθείτε: Η ιστορία θα σας τιμωρήσει. Η κοινωνία, ο λαός θα σας τιμωρήσουν γι' αυτόν τον συνεχή βιασμό των κατακτήσεών του, τον βιασμό της πανεπιστημιακής κοινότητας και των ατομικών και συλλογικών ελευθεριών. Θα σας τιμωρήσει, γιατί είστε πολιτικά δειλοί. Νομοθετείτε με τον κόσμο φοβισμένο από την πανδημία, φοβισμένο από τη φτώχεια και την οικονομική εξαθλίωση.

Αν σας βαστάει, νομοθετείστε με τον κόσμο και τους φοιτητές μας ελεύθερους και μέσα στα πανεπιστήμια. Αν σας βαστάει, νομοθετείστε χωρίς «καλοταϊσμένα» μέσα μαζικής ενημέρωσης, νομοθετείστε χωρίς ραβασάκια στους δημοσιογράφους για να μην παίζουν τα βιντεάκια της Ικαρίας που δείχνουν τον εντελώς πια ανέμελο Πρωθυπουργό μας, που η κ. Μπακογιάννη θεωρεί ότι πρέπει να τεθεί υπό μόνιμη συμπαράσταση και προστασία. Αυτό αποτελεί ντροπή επιχειρημάτων και προσβολή προς τον Πρωθυπουργό της χώρας. Πρωθυπουργός σε μόνιμη επιτήρηση; Αυτό στη Νομική το λέμε «δικαστική συμπαράσταση».

Στις μέρες σας νομοθετήσατε το επιτελικό κράτος, περιορίσατε τις διαδηλώσεις και τις πορείες, περιορίζετε τις απεργίες και επιβάλλετε εργασιακό μεσαίωνα, ελέγχετε και «ταΐζετε» τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και δίνετε εντολές στους δημοσιογράφους να παίζουν ό,τι εσείς θέλετε.

Τι ντροπή, αλήθεια, για τη δημοκρατία μας; Εκδίδετε αστυνομικές διατάξεις -ισχύουσες, το επαναλαμβάνω, καθ' άπασαν την επικράτεια- της λογικής του «Αποφασίζουμε και διατάζουμε». Να μην αναφερθώ σε άλλες συνταγματικές και αυταρχικές νομοθετήσεις. Και σήμερα έρχεστε να διαλύσετε την πανεπιστημιακή κοινότητα, εκεί που εμείς μεγαλώσαμε, που όλοι σας μεγαλώσατε.

Νομοθετήσατε πριν από λίγο καιρό την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Και θέλετε σήμερα, παρά την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, να εγκαταστήσετε μέσα στα πανεπιστήμια Αστυνομία! Σας τα είπαν οι συνάδελφοι. Έτσι είχε εγκαταστήσει και η χούντα στα μαύρα χρόνια -το είπαν οι συνάδελφοί μου, νομίζω και ο κ. Φίλης- το «Σπουδαστικό της Ασφάλειας» των κυρίων -θα τους θυμίσω- Καραπαναγιώτη, Καλύβα, Σμαίλη και Κραββαρίτη. Κύριοι! Τέλος πάντων!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Άλλοι μιλάνε για τους...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, μη φωνάζετε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Επέβλεπε την τάξη στα πανεπιστήμια. Όμως, ποια ήταν η διαφορά; Η χούντα δεν είχε θεσμοθετήσει το «Σπουδαστικό». Εσείς το νομοθετείτε. Και αυτό το κάνετε με τη «βούλα» της Βουλής των Ελλήνων!

Να σας θυμίσω για μία ακόμα φορά ότι το ξύλο, οι διώξεις και τα βασανιστήρια στους δημοκράτες φοιτητές δεν απέτρεψαν τα γεγονότα της Νομικής ούτε την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Τα ξεχνάτε αυτά! Πουθενά στον κόσμο -μα, πουθενά στον κόσμο, το λένε πάρα πολλοί- ακόμα και στις πιο βάρβαρες δικτατορίες, δεν υπάρχει πανεπιστημιακή αστυνομία! Δεν υπάρχει! Πείτε μου μία!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Στον Καναδά στην Αμερική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Πουθενά στον κόσμο δεν νοείται ακαδημαϊκή ελευθερία, κριτική γνώση, ελεύθερη διακίνηση των ιδεών υπό την επιτήρηση της αστυνομίας! Δεν διαθέτετε το πολιτικό ένστικτο και το κριτήριο του Κωνσταντίνου Καραμανλή που μόλις εξελέγη το 1974, μετά από τρεις μήνες το κατάργησε. Και εσείς εν έτει 2021 αποφασίζετε τη σύσταση της περίφημης «πανεπιστημιακής Αστυνομίας». Δεν σας φτάνει που η Αστυνομία μπορεί πλέον μετά την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου να μπαίνει χωρίς την έγκριση των πρυτανικών αρχών. Θέλετε να την εγκαταστήσετε και μέσα στο πανεπιστήμιο!

Αλήθεια, η σύσταση της πανεπιστημιακής Αστυνομίας απαιτείται για τη διατήρηση της πανεπιστημιακής ειρήνης και μόνο; Αυτό επιδιώκετε; Μα, αυτό το έχετε ήδη θεσμοθετήσει με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου! Και το λέω τρίτη φορά εδώ μέσα!

Και αν όλες οι πρυτανικές αρχές, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν δεχθούν την Αστυνομία σας μέσα στο πανεπιστήμιο, τι θα κάνετε; Θα σας πω κάτι που μου έκανε εντύπωση. Δώσατε το δικαίωμα στον κ. Πλεύρη να υπερασπίσετε τη θέση σας για την ένσταση αντισυνταγματικότητας! Και προσέξετε, απέκρυψε συστηματικά - και εδώ πέρα υπάρχουν πολλοί νομικοί- το άρθρο 105 του Συντάγματος, λέγοντας ότι εφαρμόζουμε το ίδιο σύστημα που είναι στο Άγιο Όρος, ενώ το άρθρο 105 του Συντάγματος προβλέπει την παρουσία Αστυνομίας για τη διασφάλιση της τάξης και της ειρήνης μέσα στο Άγιο Όρος!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Αυτονόμο το είναι! Δεν το απέκρυψε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Δεν είναι καθόλου αυτονόμο, αγαπητή κυρία συνάδελφε.

Θα αξιολογηθούν τα πανεπιστήμια από το αν θα δεχθούν την Αστυνομία ή από το μαθησιακό, το εκπαιδευτικό τους έργο; Είναι ένα σημαντικό ερώτημα, στο οποίο θα πρέπει να απαντήσετε. Θέλετε, δηλαδή, αυτό που προσπαθεί να κάνει ο Χρυσόχοϊδης; Στον θεό σας! Ειλικρινά δεν μπορώ να το αντιληφθώ. Είμαι της εποχής της Μεταπολίτευσης. Θέλετε να είναι σωφρονιστικά τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα; Αυτό που γίνεται, δηλαδή, μέσα τις φυλακές θέλετε να το κάνετε στα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα; Είναι δυνατόν αυτό να σταθεί εν έτει 2021;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Δεν ακούτε την κοινωνία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ηρεμήστε, ηρεμήστε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Γιατί φωνάζετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αφήστε τον ομιλητή να ομιλήσει, σας παρακαλώ! Εσάς θα σας άρεσε να σας διακόπτουν;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Αυτό εγώ το ονομάζω, αγαπητή κυρία συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας, ανελευθερία, αστυνομοκρατία, αδιαφάνεια! Αυτό είναι το τρίπτυχο της Κυβέρνησής σας!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Έχω πολλά να πω, αλλά δυστυχώς πέρασε η ώρα, διότι παρασύρθηκα από το πάθος μου να υπερασπίσω την αλήθεια και μάλιστα τη συνταγματική αλήθεια, την οποία πριν από λίγο καιρό υποστηρίζατε με την τροποποίηση του Συντάγματος και εγκαθιστάτε με τη «βούλα» -το λέω για δεύτερη φορά- μέσα στα πανεπιστήμια που όλοι εμείς σπουδάσαμε, την Αστυνομία! Και δεν ντρεπόμαστε!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Μελάς. Θα ακολουθήσει ο κ. Κέλλας, ο κ. Μπαρτζώκας και ο κ. Ζουράρης.

Ορίστε, κύριε Μελά, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς βάζουμε τάξη -έφυγε ο συνάδελφος, δεν αντέχει να ακούσει- εσείς βάζετε μολότοφ, ποινικούς, μπαχαλάκηδες. Ζούμε στη δημοκρατία. Το λέω, επειδή ακούσαμε ένα παράλογο λογύδριο προηγουμένως. Δεν ζούμε στη χούντα, δεν υπάρχει ο Παπαδόπουλος, δεν υπάρχει ο Αλέξης Παναγούλης και ο Κουφοντίνος είναι ο δολοφόνος. Έχει αποφασίσει η δικαιοσύνη γι' αυτό.

Πάμε στα δικά μας. Ζούμε σε μία περίοδο που όλοι μας κάνουν θυσίες για την προστασία της δημόσιας υγείας. Ζούμε σε μία περίοδο όπου επιχειρηματίες, εργαζόμενοι στον χώρο της εστίασης ή του λιανεμπορίου δουλεύουν με άνοιξη - κλείσε, με delivery, με click away, με click inside, με τρόπους δηλαδή για τους οποίους δεν ήταν προετοιμασμένοι, αλλά κατάφεραν πολύ γρήγορα να προσαρμοστούν.

Ζούμε σε μία περίοδο που χιλιάδες εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα δυσκολεύονται. Όλοι μας προσπαθούμε και αγωνιζόμαστε, για να προσαρμοστούμε στις νέες συνθήκες και περιοριζόμαστε για την προστασία της δημόσιας υγείας. Όλοι; Δυστυχώς, όχι όλοι! Την ίδια ώρα που η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας κάνει θυσίες για την προστασία της δημόσιας υγείας, κάποιοι βάζουν το ιδεολογικό τους πρόσημο πάνω από κάθε μέτρο εναντίον της πανδημίας. Την ίδια ώρα που για εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες, επιχειρηματίες, εργαζόμενους δοκιμάζονται οι αντοχές τους και περιορίζονται τα εισοδήματά τους, κάποιοι οργανώνουν πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια συνωστισμού, στα οποία μάλιστα συμμετέχουν και Βουλευτές που αυτή τη στιγμή βρίσκονται στην Αθήνα, αλλά και πρώην Υπουργοί της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τι εννοείτε; Ποιους εννοείτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ξέρετε πολύ καλά, κύριε Φίλη, ποιους εννοώ. Γνωρίζετε. Εσάς εννοώ. Το λέω, επειδή έχετε την απορία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ωραία. Ρωτώ για να σας απαντήσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Από τη μία μάς κουνάτε το δάχτυλο για τη διαχείριση της πανδημίας και των οικονομικών συνεπειών της, ενώ από την άλλη η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ με τις ευλογίες τις δικές σας συμμετέχει σε συλλαλητήρια εν τω μέσω αυτής της κρίσιμης κατάστασης για τη χώρα, σαν να μην τρέχει τίποτα! Με τι αιτήματα; Με το αίτημα «Όχι στην πανεπιστημιακή Αστυνομία», «Όχι στα πειθαρχικά συμβούλια», «Όχι στη μείωση των εισακτέων».

Διαδηλώνετε, λοιπόν, κατά της πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Δηλαδή, δεν θέλετε να ελέγχονται όσοι μπαίνουν και όσοι βγαίνουν στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, αλλά και οι ίδιοι οι χώροι των πανεπιστημίων, ώστε να πάψουν τα φαινόμενα ανομίας και παραβατικότητας και για να σταματήσουν επιτέλους οι Έλληνες φορολογούμενοι να πληρώνουν τις καταστροφές που προκαλούν οι πιτσιρικάδες και οι «ημιπιτσιρικάδες» σας!

Διαδηλώνετε κατά των πειθαρχικών συμβουλίων. Δηλαδή, δεν πρέπει όταν ένας φοιτητής παραβιάζει τους κανόνες καλής λειτουργίας του πανεπιστημίου και της ακαδημαϊκής ζωής, να έχει συνέπειες. Δεν πρέπει να του επιβάλλονται ποινές, όπως συμβαίνει σε όλους τους τομείς της ζωής.

Διαδηλώνετε, επίσης, κατά της μείωσης των εισακτέων. Ψέμα! Στην πραγματικότητα διαμαρτύρεστε κατά της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, μέτρο που αναβαθμίζει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Όταν μαθητές εισάγονται, για παράδειγμα, με τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι πέντε μόρια στο Μαθηματικό της Σάμου,

σημαίνει ότι στις πανελλαδικές έχουν γράψει στην καλύτερη περίπτωση «5».

Είναι άδικο, λοιπόν και για το ίδιο το τμήμα και για τους ακαδημαϊκούς του τμήματος, αλλά και για τους ίδιους τους μαθητές οι οποίοι πιθανότατα δεν θα καταφέρουν να αποφοιτήσουν, να εισαχθούν με αυτά τα δεδομένα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μάλιστα, από επίσημα στοιχεία προκύπτει ότι το 50% των εισακτέων που εισάγονται με βαθμό κάτω του «7» δεν καταφέρνει να αποφοιτήσει ποτέ! Αυτή είναι η εικόνα, λοιπόν, των δημόσιων πανεπιστημίων που θέλουμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου για την αναβάθμιση της λειτουργίας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι απλά μία προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα έρχεται να γίνει πράξη. Είναι μία ουσιαστική μεταρρύθμιση που έρχεται σε συνέχεια προηγούμενων πρωτοβουλιών μας. Να σας θυμίσω ότι τον Αύγουστο του 2019 ψηφίσαμε την αποκατάσταση του πανεπιστημιακού ασύλου. Τι, όμως, ερχόμαστε και κάνουμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

Θέτουμε ένα νέο πλαίσιο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Η ελάχιστη βάση εισαγωγής θα προβλέπεται για κάθε σχολή και κάθε τμήμα. Επίσης προβλέπεται ότι η κατάθεση του μηχανογραφικού θα γίνεται από τους υποψηφίους σε δύο φάσεις. Θεσπίζεται ανώτατο όριο φοίτησης, ώστε να μπει ένα τέλος επιτέλους στο φαινόμενο των αιωνίων φοιτητών. Υπάρχει ακόμα και η πρόβλεψη για μερική φοίτηση για όσους φοιτητές εργάζονται.

Αναφορικά με την ασφάλεια εντός και εκτός των πανεπιστημίων, γίνονται επιτέλους δομικές αλλαγές. Σε κάθε ΑΕΙ θα εφαρμόζεται υποχρεωτικό σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης. Επίσης συνιστώνται ομάδες προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, οι οποίες θα στελεχώνονται από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και ειδικούς φρουρούς. Θα λαμβάνουν ειδική εκπαίδευση και θα υπάγονται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και σε συνεργασία με τις αρμόδιες πρυτανικές αρχές θα έχουν ως αποστολή τους την πρόληψη και την αντιμετώπιση της παραβατικότητας.

Τι στοχεύουμε να επιτύχουμε με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις; Αναβαθμίζουμε την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Ενισχύουμε την αυτονομία των πανεπιστημίων. Διασφαλίζουμε την ακαδημαϊκή ελευθερία. Οι φοιτητές, οι καθηγητές, οι εργαζόμενοι και οι επισκέπτες των πανεπιστημίων θα αισθάνονται και θα είναι ασφαλείς. Τα πανεπιστήμια θα είναι αποκλειστικά χώροι ανάπτυξης ιδεών, προόδου, δημιουργικότητας και καινοτομίας. Δεν θα είναι χώροι προστασίας μπαχαλάκηδων και οποιασδήποτε παράνομης και παραβατικής συμπεριφοράς. Θέτουμε, λοιπόν, τις βάσεις για ένα σύγχρονο ανταγωνιστικό δημόσιο πανεπιστήμιο το οποίο θα μπορεί να ανταποκριθεί πλέον στις απαιτήσεις και τις προκλήσεις της εποχής μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με μία σκέψη. Σε όλες αυτές τις τολμηρές και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις η Αντιπολίτευση απαντά με άρνηση. Μόνο ένα «όχι» σε όλα, χωρίς επιχειρήματα, χωρίς προτάσεις για να ικανοποιήσετε στην πραγματικότητα όχι όσους σας ψήφισαν, αλλά μόνο τον στενό πυρήνα του κόμματός σας, εκείνο το 3%, 4%.

Αλήθεια, θα μας πείτε γιατί λέτε «όχι» στη συνολική αναβάθμιση των δημοσίων πανεπιστημίων; Γιατί λέτε «όχι» στο τέλος του φαινομένου των αιώνιων φοιτητών; Γιατί λέτε «όχι» στη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης των ελληνικών πανεπιστημίων για να γίνουν ανταγωνιστικά με αυτά του εξωτερικού; Γιατί λέτε «όχι» στο τέλος της βίας και της ανομίας στα πανεπιστήμια;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Μας κατηγορείτε εδώ και χρόνια ότι προσπαθούμε να μεγαλώσουμε τις ανισότητες και να οδηγήσουμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην ιδιωτικοποίηση. Μα καλά, αυξάνοντας την ασφάλεια για τους φοιτητές και τους καθηγητές, μειώνοντας τους αιώνιους φοιτητές και βελτιώνοντας την ποιότητα των σπουδών των ΑΕΙ πιστεύετε ότι ισχυροποιούμε ή ότι αποδυναμώνουμε το ελληνικό πανεπιστήμιο; Έχει έρθει επιτέλους η ώρα να κάνετε και εσείς την αυτοκριτική σας. Μήπως τελικά είστε

εσείς εκείνοι που κλείνετε το μάτι στα κολέγια και στην ιδιωτική εκπαίδευση;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μελά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν άκουσα κάτι για προσωπικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Επί προσωπικού, βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Πιθανόν να ήταν στην αλλαγή.

Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αρκετοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας -ο τελευταίος μάλιστα με πολύ έντονο τρόπο- αναφέρθηκαν σε εμένα και σε άλλους Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Προοδευτική Συμμαχία κατηγορώντας μας ότι συμμετέχουμε σε συγκεντρώσεις και υπονομεύουμε τους θεσμούς και τη δημοκρατία.

Θα ήθελα να τους καταστήσω σαφές ότι εμείς είμαστε εδώ στη Βουλή με μια εντολή από τον ελληνικό λαό: την υπεράσπιση της δημοκρατίας, μια Αντιπολίτευση με πρόγραμμα που να αποτρέψει την καταστροφή και στην εκπαίδευση που επιχειρεί η Κυβέρνηση. Δεν είμαστε νεοδημοκράτες. Είμαστε Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Άρα έτσι να αντιμετωπίζετε τις εξελίξεις και τη συμπεριφορά μας.

Προσπαθώ να είμαι όσο πιο ήρεμος μπορώ. Δεν θα απαντήσω στις διάφορες εξαλλοσύνες, σε μια νοοτροπία που θυμίζει μοίραρχο του '60 από πολλούς συναδέλφους που μίλησαν νωρίτερα. Τους χαρακτηρίζει αυτή τη συμπεριφορά. Η ΕΡΕ στη Βουλή σήμερα. Αυτό είναι.

Δεύτερον, θα ήθελα να κάνω μία έκκληση. Άκουσα το διάγγελμα του κυρίου Πρωθυπουργού. Μπαίνουμε σε lockdown μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αυτό όμως δεν είναι στο προσωπικό. Μην με στενοχωρείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Θα σας πω αμέσως.

Θα ήθελα η συνεδρίαση να λάβει υπ' όψιν της αυτή τη φοβερή εξέλιξη, τη δυσμενή εξέλιξη. Το κλίμα που αναπτύσσεται από τους κυρίους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας είναι κλίμα διχασμού, εμφυλιοπολεμικό κλίμα. Δεν προχωράμε έτσι γενικώς και ειδικότερα, όταν έχουμε έξαρση του lockdown. Να ξανασκεφτεί η Κυβέρνηση να σταματήσει αυτή τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Χίτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Πραγματικά τριάντα δευτερόλεπτα θα κάνω, κύριοι συνάδελφοι.

Την ώρα που κουβεντιάζουμε όλα αυτά, είχαμε το διάγγελμα του Πρωθυπουργού, κύριε Πρόεδρε, και δεν μπορού να μην αναφερθώ σ' αυτό.

Ξέρετε, η παραδοχή της κυβερνητικής ανικανότητας διά στόματος του Πρωθυπουργού αποδεικνύεται από την επανάληψη επιβολής οριζόντιων απαγορευτικών μέτρων στην οικονομία και στην κοινωνική ζωή.

Την ώρα όμως που ο Πρωθυπουργός απαγορεύει την κυκλοφορία και τη δραστηριότητα στην Αττική, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει και απαιτεί τα τέλη κυκλοφορίας. Απίστευτο!

Προκαλεί εκ νέου ζημιά με το σημερινό του διάγγελμα και την απόφασή του ο Πρωθυπουργός 3 δισεκατομμύρια ευρώ και για τον Φεβρουάριο. Αδιαφορεί για τους επαγγελματίες, αδιαφορεί για τους μακροχρόνια ανέργους, αδιαφορεί για τους εργαζόμενους.

Δεν είναι δυνατόν, κύριε Πρόεδρε, να εφαρμόζονται οι ίδιες εσφαλμένες τακτικές και ενέργειες και να περιμένει κανείς διαφορετικά αποτελέσματα. Δεν είναι δυνατόν.

Η Ελληνική Λύση έχει καταθέσει, κύριε Πρόεδρε, ένα πλήρες σχέδιο αντιμετώπισης της πανδημίας με προσοασία ταυτόχρονα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, με αδιάλειπτη οικονομική

δραστηριότητα, με διενέργεια συνεχών μαζικών δωρεάν τεστ, με προμήθεια φαρμάκων στους ασθενείς, για να αποσυμφορηθεί, αν θέλετε, το ΕΣΥ. Αυτό είναι πραγματικά η μόνη ελπίδα.

Πραγματικά λυπούμαστε μετά και το σημερινό τραγικό διάγγελμα του Πρωθυπουργού. Είναι στις εξελίξεις της ημέρας. Καλό είναι το νομοσχέδιο, αλλά έξω η ζωή συνεχίζεται.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν άκουσα το όνομά σας πουθενά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Δεν ήσασταν εδώ, κύριε Πρόεδρε. Αν μου επιτρέπετε, επειδή έγινε μια αναφορά και επειδή δώσατε τον λόγο, για την ισότητα των όπλων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όταν δεν ήμουν εδώ μιλούσε ο κ. Μελάς που δεν νομίζω να είχε κάτι για σας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Επιτρέψτε μου ένα λεπτό και αν κρίνετε ότι δεν πρέπει να μου δώσετε τον λόγο, ας μην μου τον δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αν μου λέτε ότι κάτι είπε ο κ. Φίλης, εγώ δεν άκουσα...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Όχι για τον κ. Φίλη.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω για μια αναφορά που έκανε ο κ. Βερναρδάκης στο πρόσωπό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ πολύ. Με φέρνετε σε πολύ δύσκολη θέση. Και η δύο το κάνετε με τακτική τώρα. Με είδατε πάνω και είπατε «είναι φιλότιμος, θα μας αφήσει». Κανονικά πρέπει να μιλήσει ο κ. Βρούτσος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έτσι είναι ο Κανονισμός.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ο κ. Φίλης δεν είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ. Θα είμαι πάρα πολύ σύντομη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να σεβαστούμε και τον κ. Κέλλα, που περιμένει να τοποθετηθεί.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Κέλλα, ένα λεπτό. Θα με συγχωρέσετε.

Ο κ. Βερναρδάκης αναφέρθηκε στο πρόσωπό μου και γενικότερα σε κάποιους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ότι με μένος αναφερόμαστε κατά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ.λπ.. Συγκεκριμένα, χρησιμοποίησε και κατέθεσε στα Πρακτικά ένα έγγραφο. Κατά την προσωπική μου άποψη, αλλά όπως θα δουν και θα διαπιστώσουν και όλοι όσοι το δουν, πρόκειται πραγματικά περί διαστρέβλωσης της αλήθειας. Κι εξηγούμαι.

Είπε, λοιπόν, ότι ερχόμαστε εμείς και νομοθετούμε βασισμένοι σε τέσσερα περιστατικά, από τη στιγμή που ψηφίστηκε ο νόμος περί του ασύλου μέχρι και σήμερα. Μάλιστα είπε ότι υπάρχουν και διακόσια έξι περιστατικά τα οποία όμως δεν αφορούν παραβατικότητα εντός των χώρων του πανεπιστημίου, αλλά εκτός. Αυτό είναι απολύτως ψευδές και αποδεικνύεται όχι από άλλα στοιχεία...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Και μην με ρωτήσετε, κύριε Φίλη, και εσείς πού το βρήκαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, δεν σας διέκοψε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Είναι στοιχείο που κατέθεσε επίσης ο κ. Βερναρδάκης και λέει επί λέξει ότι «βεβαιώθηκαν διακόσιες έξι παρεμβάσεις στους χώρους του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εντός του χώρου και περίξ αυτού».

Η διαστρέβλωση που επιχειρείται μέσα σε αυτή την Αίθουσα από την πλευρά ειδικά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι παρωμώδης, για να μην πω ανήθικη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία Παπακώστα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι. Θα δώσω τον λόγο στον Λαρισαίο κ. Κέλλα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δεν είναι δυνατόν για θέμα που ετέθη το πρώι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Φίλη! Ό,τι ήταν να πείτε το είπατε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, το οποίο σήμερα συζητούμε, συνιστά ένα κομβικό σημείο στην ιστορική πορεία της ελληνικής ακαδημίας, από το οποίο πρέπει να αντλήσουμε όλα τα καλά του στοιχεία, διασφαλίζοντας, δηλαδή, την εφαρμογή των διατάξεων που θα καταστήσουν τα πανεπιστήμια της χώρας πιο ανταγωνιστικά. Είναι ένα νομοσχέδιο σύμφωνο με τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις.

Όσον αφορά στη διαδικασία εισαγωγής των υποψηφίων, δεν νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι περιποιεί τιμή για τους υποψηφίους, τους καθηγητές, τα τμήματα και τις επιστήμες που διδάσκονται σε αυτά, να διαμορφώνονται βάσεις εισαγωγής «3», «0,6» ή «1» στα «20». Τέτοιες επιδόσεις δεν αρκούν για να προαχθεί κανείς από τάξη σε τάξη, πόσω μάλλον για να εισαχθεί σε πανεπιστήμιο.

Οι πανελλαδικές εξετάσεις είναι μεν αδιάβλητες, έχουν όμως καταστεί παγκοσμίως οι μοναδικές εξετάσεις στις οποίες υπάρχουν μόνον επιτυχόντες. Με το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα αυτό αλλάζει. Καθιερώνουμε την ελάχιστη βάση εισαγωγής, η οποία μάλιστα θα είναι ελαστική και θα καθορίζεται από το κάθε τμήμα ως ποσοστό του μέσου όρου των επιδόσεων των υποψηφίων στο σύνολο των τεσσάρων μαθημάτων του επισημοτικού πεδίου.

Συγχρόνως, τα τμήματα θα μπορούν να ορίζουν τους επιθυμητούς συντελεστές βαρύτητας στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα για τον προσδιορισμό βαθμολογίας των υποψηφίων. Με τον τρόπο αυτόν ενισχύεται τόσο η ανταγωνιστικότητα των τμημάτων όσο και η ελευθερία τους, δηλαδή, το αυτοδιοικητό τους.

Επανερχομαι στις διαδικασίες εισαγωγής. Προεκλογική μας δεσμευση ήταν η ενίσχυση της επαγγελματικής εκπαίδευσης, την οποία θα συνδέσουμε με την αγορά εργασίας. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου προ δημόνιου για την ενίσχυση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης δίνουμε στους νέους τη δυνατότητα επιλογής. Παράλληλα με το μηχανογραφικό τους για την εισαγωγή στην ανώτατη εκπαίδευση, οι υποψήφιοι θα έχουν τη δυνατότητα συμπλήρωσης και άλλου μηχανογραφικού, το οποίο θα μπορεί να τους οδηγήσει σε δημόσιο ΙΕΚ. Έτσι και με την απαξίωση των βάσεων τελειώνουμε και αναβάθμιση της επαγγελματικής κατάρτισης και των τεχνικών επαγγελματιών επιτυγχάνουμε.

Περατέρω, εξαλείφουμε το φαινόμενο των αιώνων φοιτητών. Το «τέσσερα συν δύο» και το «πέντε συν τρία» είναι χρόνος επαρκής για να τελειώσει κανείς τις σπουδές του, συνυπολογίζοντας ότι το νομοσχέδιο προβλέπει διπλασιασμό του χρόνου σπουδών για εργαζόμενους φοιτητές, ειδική μέριμνα για φοιτητές οι οποίοι αντιμετωπίζουν οι ίδιοι ή μέλη της οικογενείας τους πρόβλημα υγείας, καθώς και δυνατότητα διακοπής των σπουδών για δύο χρόνια. Πρόκειται για ρυθμίσεις εύλογες, που αντιμετωπίζονται θετικά από την ευρεία κοινωνική πλειοψηφία.

Αναλόγως, η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών θέλει να υπάρχει ασφάλεια στα πανεπιστήμια και να προσπίσουμε το άσυλο των ιδεών, πατάσσοντας την ανομία. Το πρώτο και μείζον βήμα έγινε. Από την αρχή της θητείας της, η Κυβέρνηση αποκατέστησε την πραγματική έννοια του ασύλου, του ασύλου δηλαδή της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και όχι του ασύλου ανομίας, παραβατικό της και εγκληματικό της, επιτρέποντας στην αστυνομία να εισέρχεται στους ακαδημαϊκούς χώρους, προκειμένου να καταστείλει αξιόποινες πράξεις. Αρκεί, όμως, αυτό;

Πουθενά στον κόσμο, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν συμβαίνει κακοποιοί να εγκαθίστανται εντός των ακαδημαϊκών εγκαταστάσεων και εξωπανεπιστημιακοί να μπαίνουν ανενόχλητοι, να δέρνουν καθηγητές και να καταστρέφουν δημόσια περιουσία.

Είναι νωπές οι εικόνες ντροπής του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών ή και παλαιότερα, του νυν Υφυπουργού Παιδείας, του κ. Συρίγου, που μόνο τιμή δεν περιποιούν στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Τι πρέπει να γίνει; Ακούω διάφορες συζητήσεις, διαβάζω απόψεις και προβληματισμούς. Πρέπει, κατ' αρχάς, να ελεγχουμε την είσοδο στα πανεπιστήμια. Το νομοσχέδιο, λοιπόν, προβλέπει περίφραξη, τεχνικά μέσα εποπτείας των ακαδημαϊκών χώρων, ελεγχόμενη είσοδο για τους φοιτητές, τους διδάσκοντες και το διοικητικό προσωπικό, καθώς και πειθαρχικό πλαίσιο. Δεν πιστεύω να διαφωνεί κάποιος με αυτά; Οι πρόνοιες αυτές συνθέτουν ένα ισχυρό πλέγμα προστασίας, πραγματικά.

Ταυτόχρονα με αυτά, ειδική ομάδα προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων καλείται να εξαλείψει τα έγκομα στοιχεία από τα πανεπιστήμια. Σε όλα τα πανεπιστήμια; Σε όσα είναι απαραίτητο, όπως είναι το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπως είναι το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, όπως είναι το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ίσως και το Πανεπιστήμιο Πατρών. Για πόσο διάστημα; Για όσο διάστημα είναι απαραίτητο. Στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας χρειάζεται; Όχι. Στο Πανεπιστήμιο Κρήτης χρειάζεται; Όχι. Στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων χρειάζεται; Όχι.

Ακούμε κριτική, κυρίως εξ αριστερών: Μα, Αστυνομία στα πανεπιστήμια; Σε ποιο πανεπιστήμιο του κόσμου υπάρχει; Υπάρχει στα γαλλικά πανεπιστήμια; Υπάρχει στη Σορβόνη; Υπάρχει στην Οξφόρδη; Υπάρχει στα γερμανικά πανεπιστήμια; Υπάρχει στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου;

Δεν ξέρω αν αυτοί που τα λένε αυτά έχουν περάσει από κάποιο από αυτά τα πανεπιστήμια. Όμως, επειδή έχω περάσει από κάποιο από αυτά, μπορώ να σας μεταφέρω την προσωπική μου εμπειρία. Και ερωτώ: Έχουν γίνει ποτέ σκηνές βανδαλισμού στη Σορβόνη;

Έχουν χτιστεί ποτέ καθηγητές μέσα στο πανεπιστήμιο από φοιτητές στην Οξφόρδη; Έχουν καταστραφεί ποτέ περιουσιακά στοιχεία πανεπιστημίων από φοιτητές στο Βερολίνο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Να!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Φυσικά και όχι!

Πρέπει και εμείς εδώ να επιτρέψουμε στην ακαδημαϊκή κοινότητα και τους φοιτητές να ανασάνουν και να δημιουργήσουν χωρίς φόβο, με αίσθημα ασφάλειας και ηρεμίας. Αυτό ακριβώς υπηρετεί το νομοσχέδιο, τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων πανεπιστημιακών, αλλά και των φοιτητών θέλει να μπει τάξη στα πανεπιστήμια, αλλά φοβούνται να το πουν δημόσια και όσοι εξ αυτών τολμούν να το πουν αποδοκιμάζονται, υβρίζονται ή ξυλοκοπούνται.

Εκτός αν, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτές οι εικόνες σας αρέσουν! Διότι σήμερα βλέπουμε με επιστολή που δημοσιεύει η «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» Βουλευτής σας του ΣΥΡΙΖΑ, πρώην Υπουργός σας του ΣΥΡΙΖΑ, άλλα στελέχη σας πρωτοκλασάτα του ΣΥΡΙΖΑ να τοποθετούνται υπέρ του αρχιδολοφόνου της «17 Νοέμβρη», ζητώντας από την Πρόεδρο της Δημοκρατίας να παρέμβει υπέρ του, για να εφαρμοστεί -λέει- το κράτος δικαίου. Και η ντροπή ντράπηκε που το άκουσε! Προφανώς, είναι οι ίδιοι που υποκινούν τους γνωστούς αγνώστους, για να μου επιτεθούν στο γραφείο μου προχθές, το Σάββατο μεσημέρι, στις δώδεκα, καταστρέφοντας και τρομοκρατώντας.

Θέλω να πιστεύω ότι, ευτυχώς, είναι μια ελάχιστη μειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ που υποστηρίζουν τέτοιου είδους πράξεις, κύριε Φίλη και για τους οποίους σίγουρα ούτε εσείς είστε υπερήφανοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μόνο σε συνθήκες ασφάλειας η ακαδημαϊκή κοινότητα θα αναδείξει ακόμη περισσότερο τις δυνατότητές της, βελτιώνοντας έτι περαιτέρω την ανταγωνιστικότητα και τη θέση των ελληνικών πανεπιστημίων. Άλλωστε, η πρόσφατη αναρχήση του ΕΚΠΑ στην εκατοστή ογδοηκοστή θέση του κόσμου συνιστά μια επιτυχία που προοιωνίζει όσα θετικά θα ακολουθήσουν στη συνέχεια.

Η συγκεκριμένη εξέλιξη καταδεικνύει ακόμη πως πολλά έχουν αλλάξει προς το καλύτερο από τότε που το τιμόνι της χώρας ανέλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Για όλα αυτά υπερηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κέλλα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Πάλι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Βλέπετε τις συνθήκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν είπε τίποτα.

Κύριε Φίλη, ο Κοινοβουλευτικός μπορεί να μιλά, αλλά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Θα ήθελα να μιλήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, αλλά δεν μπορεί να γίνει αυτό σύστημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ισχύει για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, δεν ισχύει για όλους. Έκανα τη χάρη προηγουμένως και στους δύο, γιατί έδωσα τον λόγο σε εσάς που μου είπατε ότι είναι επί προσωπικού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο κ. Κέλλας να μας πει ποιο είναι οι δράστες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ τώρα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Είναι οι ίδιοι που...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, δεν μπορεί να απαντήσει η Νέα Δημοκρατία!

Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ!

Κύριε Κέλλα, σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Εσείς θα πρέπει να ντρέπεστε που τους έχετε συναδέλφους σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Κέλλα, σας παρακαλώ!

Κύριε Φίλη, συνεχίστε! Κύριε Φίλη, δεν θα ξαναγίνει, να έρχεται ο Κοινοβουλευτικός για να μιλάει, να σηκώνει το χέρι και να μιλάει. Δεν θα ξαναπάρτε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Εσείς δεν ενοχλείστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Εγώ τι να ενοχληθώ; Τι κάνει στο γραφείο του ο κ. Κέλλας; Τα λέει. Όλα με ενοχλούν εδώ. Όλα με ενοχλούν, αν θέλετε να μάθετε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Είστε Πρόεδρος εδώ. Δεν είστε τροχονόμος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αυτό λέω και εγώ, ότι δεν είμαι τροχονόμος! Γι' αυτό καθίστε κάτω!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Είναι ψέμα η επιστολή προς την Πρόεδρο της Δημοκρατίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Κέλλα! Κοιτάξετε από πού προέκυψε τώρα! Ηρεμήστε!

Τον λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Μπαρτζώκας από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Ημαθία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η κοινωνία σας έχει προσπεράσει, η δε νεολαία σας έχει ξεπεράσει. Δεν είστε πλέον της μόδας. Όσο πιο γρήγορα το καταλάβετε τόσο καλύτερα θα είναι για σας, αλλά ακόμα καλύτερα για τη χώρα. Διότι, καλώς ή κακώς, σας έχει ορίσει ως Αξιωματική Αντιπολίτευση ετούτος ο τόπος και οφείλετε λοιπόν να το καταλάβετε σύντομα για το καλό όλων μας.

Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια, που συζητάμε σήμερα, εκτός από κοινής λογικής αλλά και ευρύτατης αποδοχής, είναι το νομοσχέδιο του «ως εδώ»: ως εδώ στα στραβά μάτια και τον παραλογισμό, ως εδώ στην άρνηση και την υπεκφυγή των ευθυνών, ως εδώ στον μοναχικό δρόμο της εξαίρεσης των ελληνικών πανεπιστημίων από διεθνείς προδιαγραφές, την εξωστρέφεια και τις διακρίσεις, κυρίως όμως ως εδώ στην αδικία που συστηματικά υποβάλλει η ελληνική πολιτεία απέναντι στους φοιτητές μας, τους γονείς τους και όλα τα ακαδημαϊκά στελέχη, στερώντας τους μέχρι σήμερα ένα σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο-πυξίδα.

Αυτή η στέρηση ευθύνεται για ένα επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που ούτε αντάξιο των προσδοκιών τους είναι ούτε των θυσιών που έχουν κάνει ούτε των δυνατοτήτων τους.

Οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι το υφιστάμενο καθεστώς τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εξαπατά συστηματικά την ελληνική κοινωνία όσο κι αν αυτό ακούγεται σκληρό, παρέχοντας συνολική

και εύκολη πρόσβαση σε πανεπιστημιακές σχολές, εντός των οποίων νησίδες αριστείας συνυπάρχουν με νησίδες παρωδίας και ανομίας.

Αποτυγχάνει με πάταγο να εξυπηρετήσει τον σκοπό για τον οποίο υπάρχει, να λειτουργεί, δηλαδή, ως ένας μοχλός κοινωνικής ανόδου και προκοπής, ιδίως γι' αυτούς που δεν είναι προνομιούχοι, γι' αυτούς που επιθυμούν και δουλεύουν πολύ σκληρά για να πετύχουν, αλλά δυστυχώς δεν είχαν την τύχη με το μέρος τους.

Αυτήν την αδικία και την αποτυχία των χειρισμών μας, του να έχουμε και στον τομέα της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης λιγότερα απ' αυτά που αξίζουμε, αλλά και λιγότερα από αυτά που μπορούμε, έχει έρθει η ώρα να την αφήσουμε πίσω μας.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα επιδιώκει, μετά από ένα εκκρεμές μεταρρυθμίσεων τριάντα περίπου χρόνων στο ακαδημαϊκό τοπίο, που ουσιαστικά δεν εφαρμόστηκαν ποτέ στην πράξη, να γυρίσει σελίδα, μεταρρυθμίσεις που ακολούθησαν τη διαδρομή του «ράβε, ξήλωνε» για να κρατούν μια κοινωνία καθηλωμένη στο λίγο και στο μέτριο.

Ας είμαστε ειλικρινείς. Αν υποστηρίζουμε αυτήν την εποχή ότι το να εισέρχεται κάποιος στο πανεπιστήμιο με βαθμούς εισαγωγής κοντά στη μονάδα δεν είναι προβληματικό, έχουμε μεγάλο πρόβλημα αυτογνωσίας.

Εάν υποστηρίζουμε ότι δεν υπάρχει καμμία σχέση μεταξύ του πολύ χαμηλού αριθμού αποφοίτησης από τα ΑΕΙ και του χαμηλού βαθμού εισαγωγής, έχουμε μεγάλο πρόβλημα αντίληψης και κατανόησης του περιβάλλοντος που ζούμε.

Επίσης, αν υποστηρίζουμε ότι οι «αιώνιοι φοιτητές» δεν μας κοστίζουν τίποτα, όπως ακούστηκε στην επιτροπή επεξεργασίας του νομοσχεδίου, καθώς δεν έχουν προνόμια σίτισης, μεταφοράς και διανομής βιβλίων, έχουμε σοβαρό θέμα να δούμε τη μεγάλη εικόνα.

Την ώρα που διατυπώνουμε τέτοια απλοϊκά επιχειρήματα δεν υπολογίζουμε το άυλο κόστος της νοοτροπίας ότι όλοι πρέπει να έχουν ένα χαρτί πανεπιστημίου, το οποίο όμως, δυστυχώς, δεν θα έχει κανένα αντίκρισμα.

Όταν υποστηρίζουμε ότι δεν υφίσταται κόστος με τους αιώνιους φοιτητές, ότι δεν τρέχει τίποτα με το να λειτουργούν τα πανεπιστήμια ως πολυετή πάρκινγκ, αδικούμε όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα, γιατί την ίδια ώρα επιτρέπουμε τη νόθευση της μέτρησης βασικών μεγεθών ενός πανεπιστημίου, που σχετίζονται με τη δυναμικότητά τους, την αξιολόγησή τους και την κατανομή πόρων σε αυτά.

Για λίγους λοιπόν αδικούμε τους πολλούς και απαξιώνουμε την προσπάθεια των φοιτητών και τον μόχθο των οικογενειών τους.

Αν αναλαμβάνουμε την πολιτική ευθύνη που μας αναλογεί -κι εμείς στη Νέα Δημοκρατία την αναλαμβάνουμε- η θεσμοθέτηση ελάχιστης βάσης εισαγωγής, που θα καθορίζεται από το κάθε πανεπιστήμιο, η νέα διαδικασία συμπλήρωσης μηχανογραφικού σε δύο στάδια και η θέσπιση ανώτατου ορίου φοίτησης στα πανεπιστήμια μας πρέπει να είναι ο κοινός μας στόχος και όχι ένα ακόμα πεδίο σύγκρουσης, αλλά ένα πεδίο ομοφωνίας και παραδοχής του αυτονόητου.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, παραποιώντας συστηματικά την πραγματικότητα, όπως κάνει για παράδειγμα σύσσωμη η Αντιπολίτευση και για τα φαινόμενα βίας και ανομίας στα πανεπιστήμια.

Ακούσαμε κατά τη φάση επεξεργασίας ότι τα έκνομα περιστατικά στα ανώτατα ιδρύματα της χώρας μας είναι μόνο περιθωριακά, ότι τα κανάλια, μάλλον της διαπλοκής, όπως συνηθίζει να τα ονομάζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, τα ανάγουν σε μείζονα μιντιακά φαινόμενα.

Με άλλα λόγια, εδώ έχουμε ακόμα μια εκδοχή άρνησης ή ακόμα και απολογίας για την πραγματικότητα έκνομων φαινομένων, την οποία πολλοί από μας ως φοιτητές έχουμε βιώσει με τα ίδια μας τα μάτια, φαινόμενα όπου η υλικοτεχνική περιουσία των πανεπιστημίων, το ανθρώπινο κεφάλαιό τους, ακόμα και η ίδια η ανθρώπινη αξιοπρέπεια βρίσκεται στο έλεος ταγμάτων εφόδων και αμετανόητων καταστροφών.

Γνωρίζουμε λοιπόν καλά ότι η παρουσία αστυνομίας στα ΑΕΙ είναι μια μεγάλη προσβολή στα σύμβολα της Αξιωματικής Αντι-

πολίτευσης και τις ιδεοληψίες της.

Ας γνωρίζει όμως κι η ίδια ότι όσο κι αν επιδιώκει να διατηρήσει την αδράνεια, για να ψαρεύει ψήφους, υπνωτίζοντας το ακροατήριό της, το ελληνικό πανεπιστήμιο εισέρχεται επιτέλους σε μια νέα εποχή. Θα επιστρέψει λοιπόν εκεί όπου ανήκει, στους φοιτητές και φοιτήτριες. Εφεξής δεν θα είναι πια ο προνομιακός χώρος σύγκρουσης της Αριστεράς ούτε το πεδίο της ιδεολογικής της ηγεμονίας. Ακόμα κι αν κάποιοι απειλούν με κουρέλιασμα του νόμου πριν καν ψηφιστεί, αυτή η μάχη για επιστροφή του ελληνικού πανεπιστημίου στους ιδιοκτήτες του θα δοθεί και θα κερδηθεί.

Κλείνοντας, το 2021 είναι το έτος που θα γιορτάσουμε τα διακόσια χρόνια από την Επανάσταση για την ανεξαρτησία του ελληνικού κράτους. Μετά από μια δεκαετία μεγάλης οικονομικής κρίσης, αλλά και μετά από την περιπέτεια της πανδημίας, η χώρα μας καλείται να κάνει ένα μεγάλο άλμα προς το μέλλον για να καλύψει όλον τον χαμένο χρόνο. Ας κάνουμε λοιπόν το άλμα αυτό στην παιδεία και ας το κάνουμε με ευρεία συναίνεση. Άλλωστε, οι δημοσκοπικές μετρήσεις αποδεικνύουν ότι είναι κάτι που επιζητά και επιδοκιμάζει η ελληνική, ώριμη πλέον κοινωνία.

Στον βαθμό λοιπόν που με αφορά κι εμένα, έχοντας συναίσθηση της πολιτικής ευθύνης μου και επίγνωση του χρέους μου απέναντι στη νέα γενιά, υπερψηφίζω αυτό το άλμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μπαρτζώκα, και για την τήρηση του χρόνου.

Κι από τη Νέα Δημοκρατία θα πάμε στον ΣΥΡΙΖΑ και στη Θεοσολονίκη, στον κ. Κωνσταντίνο Ζουράρι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Τα σέβη μου, κύριε Πρόεδρε.

Ποίον σε έειπες; Ποίον σε έειπες; Βουγιάε και αμαρτοεπές, ποίον σε έειπες; Είναι το Ν, 824, Ιλιάς. Ποίον έειπες; Σαν ποντιακό. Εμένα μου θύμισε τη Ρουαγιάλ Μπασκινερί, τα νιάτα μου, τη Ρουαγιάλ Μπασκινερί, το άρθρο 12, το 14 και το 16. Τι πράγματα είναι αυτά; Πρώτα-πρώτα, Υπουργοί μου και Υπουργίνα μου -ο Δελμούζος, ο ιδρυτής του κοινού πειραματικού μας, του πατέρα σας και του δικού μου, λέει, κατά τη γλωσσολογική ταξινόμηση και την ταξιοθεσία, «Υπουργίνα», αλλά επειδή η μαμά μου με έχει μάθει τρόπους, όμως, αν δεν σου αρέσει το «Υπουργίνα», θα σε λέω «Υπουργό», όπως θες.

Λοιπόν τι είναι αυτό; Πρώτα-πρώτα, δεν σκεφθήκατε -ίσως δεν έχετε αυτή την άνεση με τα πανεπιστήμια μέσα- τι σημαίνει για τα ταλαίπωρα τα παιδιά, τους νεαρούς αστυνομικούς, που θα είναι πέντε - έξι, στις μεγάλες σχολές άντε δέκα - δεκαπέντε, την πλάκα που θα τους κάνουν οι νεαροί πριν αρχίσει το ξύλο, η φασαρία μέσα -θα τους περιορίσουν εκεί-, την καζούρα που θα κάνουν; Αυτά τα ταλαίπωρα παιδιά της Αστυνομίας δεν τα σκεφθήκατε; Δεν μπορεί να είναι συνέχεια μέσα εκεί. Εμείς είχαμε *appariteur muscle* τέλος πάντων πότε πότε, οι οποίοι ήταν *appariteurs* όμως, δεν είχαν καμμία ένοπλη ματσούκα. Επομένως, υπάρχει ένα πρόβλημα. Να το αποφύγετε να βάλετε ενστόλους. Άσε που έχετε και μια παράλειψη, κάπου βάλτε το στο 14 ή στο 16. Ο πρύτανης θα έχει στολή παραλαγής και αρβύλες όταν είναι μαζί με την ασφάλεια, τους ασφαλείες, όλες αυτές τις καταστάσεις της ασφαλείας και τα λοιπά;

Θα σας πω πάλι από την άλλη μου την πείρα -γιατί δεν έχετε μπει να διδάξετε μέσα στα πανεπιστήμια, ο Συρίγος έχει μπει, αλλά δεν είχε εργαζομένους ίσως- το εξής: είχα επί τριάντα χρόνια -συγκεκριμένα, είκοσι επτά- 35% με 40% εργαζομένους, οι οποίοι δεν υπάγονταν στο «ν + 2» το δικό σας, αυτό το άνευ λόγου. Παραδείγματος χάριν ήρθαν δύο ζευγάρια δέκα χρόνια μετά, διότι είχαν κάνει την *procreacion medicalement assistee*, τον τοκετό που γίνεται με υποβοήθηση εκεί όταν δεν τα καταφέρνουν και φαίνεται δεν τα καταφέρνει πάντοτε ο τοκετός αυτός και βγάζει τρία και τέσσερα. Η μία είχε τέσσερα και η άλλη είχε τρία. Κι ο ένας ο άντρας που είχε πάρει ήρθε δέκα χρόνια μετά, και συνέχισαν.

Το Διεθνές Γραφείο Εργασίας και ο Διεθνής Οργανισμός Υγείας έχουν πει ότι η παρατεταμένη κόπωση δεν είναι αρρώστια, αλλά γίνεται πια ασθένεια. Εγώ έβλεπα φοιτητές μου εργαζομένους που έρχονταν από νυχτερινή βάρδια από την «ΑΕΥΑ»

παραδείγματος χάριν ή από το «DUCRETET THOMSON» και μου έρχονταν και τα καημένα τα παιδάκια εργαζόμενα μεγάλης ηλικίας 23, 25, 27, 30 χρονών και όταν είχα πρωινό μάθημα έπεφτε το κεφάλι τους από την κούραση. Η κόπωση είναι ασθένεια, λοιπόν, δεν είναι ειδική περίπτωση.

Ύστερα, αφού ξέρετε πολύ καλά ότι δεν στοιχίζει δεκάρα σε μένα, σε εσένα, σε κανέναν το μάθημα και στο πανεπιστήμιο δεκάρα δεν στοιχίζει ο, όπως τον λέτε εσείς, «αιώνιος φοιτητής». Να είναι όσο θέλει, από τη στιγμή που έχουμε νομοθετήσει όλοι τη διά βίου μάθηση. Η διά βίου μάθηση δεν είναι μια μορφή αυτή για τους εργαζομένους; Τι τα θέλετε αυτά τα «v + 2» και τα λοιπά; Αφήστε όλο τον κόσμο, δεν μας ενοχλεί, κανέναν. Έχουν εγώ καλύτερος ή χειρότερος όταν διδάσκα επειδή είχα μερικούς εργαζομένους των δέκα - δεκαπέντε χρόνων παραπάνω; Ποτέ δεν έπαθα τίποτα. Δεν έχετε μπει να διδάξετε σε εργαζομένους, αυτό είναι. Τι είναι αυτά;

Έρχομαι στο άλλο θέμα. Είπατε για την ισότητα. Τώρα θυμήθηκα ότι ο Πρωθυπουργός σας ξαφνικά είπε στη Θεσσαλονίκη ότι δεν είναι υπέρ της ισότητας -λέει- διότι είναι παρά φύσιν, δεν είναι κατά φύσιν, δεν είναι φυσιολογικό, κάπως έτσι. Αυτό μάθαινε στο «Καλάμια»; Μπέρδεψε την κατά φύσιν ανομοιότητα με την πολιτειακή ισότητα, η οποία είναι καθολική και ιδρυτικό αίτημα όλων των πεπολιτισμένων κοινωνιών από τότε που υπάρχει άνθρωπος και θάβει τους νεκρούς του! Τι είναι αυτή η ιστορία; Η ισότητα είναι πολιτειακό δεδομένο, δεν είναι κατά φύσιν. Άλλο η ανομοιότητα η κατά φύσιν, για την οποία λένε και αυτές οι επιστήμες οι σημερινές της κοινωνιοβιολογίας ότι όλοι μοιάζουν περίπου και δεν έχουν τόσο μεγάλες διαφορές. Πάρτε το κι αυτό πίσω με την ισότητα, διότι δεν μπορείτε να δίνετε ξαφνικά στα κολλεγιομάγαζα περιωπή και είκοσι τέσσερις χιλιάδες παιδιά φέτος, από όλες τις στατιστικές, να μην μπορούν να μην μπορούν να μπουν μέσα. Τι το θέλετε αυτό; Αν είναι αυτό που λέτε, ότι πρέπει να είναι η κατώτερη βαθμολογία, λόγω της συνταγματικής ισότητας και της ισότητας των πολιτών παγκοσμίως πρέπει και τα παιδιά που πάνε στα κολλεγιομάγαζα να έχουν το ίδιο. Είχαν «3». Είχαν «10»; Πέρασαν και τα μεν και τα δε, όχι τα δε να εξαρτώνται από το αν έχουν λεφτά και παράδες οι γονείς τους.

Και επομένως ξαναγυρίζω στο Ν, 824 της Ιλιάδας «αμαρτοπέδες, Βουγάιε» και βεβαίως «τι έειπες;» Μην το ξαναπείς. Αυτά.

Υπουργέ μου Κεραμέως ή Υπουργίνα Κεραμέως, διάπυρος εν θεώ ευχέτης!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κυρία Υπουργός έχει ζητήσει τον λόγο.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία σύντομη παρέμβαση ακούγοντας τον κ. Ζουράρι. Πρώτα από όλα σχετικά με τους «αιώνιους φοιτητές». Κύριε Ζουράρι, να σας επισημάνω ότι άνω του 40% των φοιτητών της χώρας μας είναι «αιώνιοι». Και θα πείτε: γιατί αυτό είναι πρόβλημα; Θα σας πω γιατί είναι πρόβλημα. Γιατί μιλάμε για εκπαιδευτική διαδικασία, κύριε Ζουράρι, και κάθε εκπαιδευτική διαδικασία παντού στον κόσμο έχει αρχή, μέση και τέλος. Με τη δική σας λογική θα μπορούσατε να εισηγηθείτε ένας μαθητής Γ' γυμνασίου να είναι για δεκαπέντε χρόνια μαθητής της Γ' γυμνασίου ή για είκοσι χρόνια! Αντιβαίνει σε κάθε λογική της ύπαρξης εκπαιδευτικού πλαισίου.

Δεύτερον, όσο αυτό το πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό είναι «αιώνιος φοιτητής» χωρίς πλαίσιο, τους στερείται η κοινωνία, στερείται το πολύτιμο αυτό ανθρώπινο δυναμικό η κοινωνία, η αγορά εργασίας. Κι εγώ σας ερωτώ: γιατί άραγε αυτή η ρύθμιση δεν ισχύει αλλού; Γιατί άραγε στην Οξφόρδη, την οποία μνημονεύετε τόσο πολύ, δεν έχουμε φοιτητές που είναι είκοσι ή τριάντα χρόνια; Γιατί;

Κι ένα τελευταίο. Δεν θέλετε βάση εισαγωγής -παρ' ότι η βάση σας φαίνεται να τη θέλει- αλλά θέλετε να επιβάλετε βάση εισαγωγής σε ξένα πανεπιστήμια! Νομίζω ότι τα έχουμε ακούσει όλα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Έκλεισε ο τέταρτος κύκλος ομιλητών. Πάμε στον πέμπτο κύκλο ομιλητών και την αυλαία θα ανοίξει η Καρδοτσιώτισσα κ.

Ασημίνα Σκόνδρα από τη Νέα Δημοκρατία, θα ακολουθήσει η κ. Νοτοπούλου και στη συνέχεια ο κ. Μπογδάνος.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζοντας το μεταρρυθμιστικό μας έργο στην παιδεία η Νίκη Κεραμέως εισάγει σήμερα το πέμπτο κατά σειρά νομοσχέδιο. Ρυθμίζει θέματα εισαγωγής στα ΑΕΙ, την ενίσχυση της ασφάλειας και της ακαδημαϊκής ελευθερίας και τη συνολική αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Η Κυβέρνηση στα πλαίσια των δεσμεύσεων του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη κινείται μπροστά, με ολοκληρωμένο οδικό χάρτη βελτίωσης όλων των βαθμίδων της παιδείας, αφήνοντας πίσω παθογένειες ετών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζονται θέματα που σε άλλα ανεπτυγμένα κράτη ήδη εφαρμόζονται με επιτυχία. Άκουσα τον πρώην Υπουργό Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φίλη να επιτίθεται με θράσος στην Κυβέρνηση, παραχαράσσοντας εσκεμμένα ακόμα και την ιστορία της Νέας Δημοκρατίας. Είπε ότι ακυρώνουμε την πορεία της παράταξής μας. Είπε ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και το κόμμα μας συμμετείχε με αυταρχικό τρόπο στη Μεταπολίτευση. Ο Εθνάρχης, κύριοι της Αντιπολίτευσης, επανεγκαθίδρυσε το δημοκρατικό πολίτευμα στην Ελλάδα, εκσυγχρόνισε ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό. Το μεσημέρι της Κυριακής της 11^{ης} Αυγούστου του '74 εκείνος πήρε την ευθύνη και είπε «ή τα τανκς ή εγώ». Πριν λοιπόν βάλετε στο στόμα σας την πορεία του Εθνάρχη και της παράταξής μας για πείτε μας: Ο ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του εκείνη την ημέρα πού ήταν και τι λέγανε, κύριε Φίλη; Μιλάτε για αυταρχισμό στο κόμμα που νομιμοποίησε την Αριστερά στην Ελλάδα; Κρίνετε εσείς μια επιτυχημένη πορεία σαράντα ετών, εσείς που ακόμα ψάχνετε για πολιτική ταυτότητα; Αυτές οι ασυναρτησίες παραπέμπουν στη σκέψη ότι είστε ή προβοκάτορες ή ανιστόρητοι. Μιλάτε για χουντοδιατάγματα, για φακέλωμα, για το κράτος Όργουελ. Από τα λεγόμενά σας φαίνεται ότι μέινετε στο 1984. Η κοινωνία, όμως, προχωράει ταχύτατα.

Σας ενοχλεί η πρόβλεψη συστημάτων καταγραφής που θα λειτουργούν στους χώρους των ΑΕΙ, όταν δεν γίνεται μάθημα. Γιατί; Ο νόμιμος δεν έχει να φοβηθεί κάτι. Μόνο ο παρόνομος. Επ' ουδενί άλλον δεν θέλετε να καταγραφούν αξιόποινες πράξεις αυτών που μπαίνουν στις αίθουσες και τα κάνουν για μια καρφία. Επικαλείστε ζήτημα προσωπικών δεδομένων. Ποια προσωπικά δεδομένα; Κατά την τέλεση αξιόποινων πράξεων σε δημόσιο χώρο τίθεται τέτοιο ζήτημα; Έτσι καλύπτετε την παραβατικότητα στα πανεπιστήμια, δίνοντας άλλοθι σε όσους δήθεν αγωνίζονται για ιδανικά. Πρόκειται για περιθωριακά στοιχεία, όμως, που ακολουθούν πρακτικές βίας εκφοβίζοντας και απειλώντας τους πάντες για να επιβάλουν τις θέσεις τους, θεωρώντας θέσφατο ότι τα πανεπιστήμια τους ανήκουν. Τέτοια δημόσια παιδεία ευαγγελίζεστε; Να σπουδάζουν τα παιδιά σε αίθουσες βανδαλισμένες; Να πληρώνουν τις ζημιές οι πολίτες; Να ζουν οι γονείς με τον φόβο για την ασφάλεια και την σωματική ακεραιότητα των παιδιών τους; Έτσι σέβεστε τον Έλληνα γονέα και φορολογούμενο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ελάχιστη βάση εισαγωγής θεωρείτε λογικό να εισάγονται φοιτητές με βαθμό «1» στα «20»; Τιμά τα πανεπιστήμιά μας το 30% των εισαχθέντων να μην αποφοιτά ποτέ; Προσδίδει κύρος στα ΑΕΙ να αποφοιτά κατ' έτος στο 9%, όταν στην Ευρώπη αποφοιτά το 24%; Εσείς κόπτεστε δήθεν για τη δημόσια παιδεία. Να μην ενισχυθεί η αυτονομία των ΑΕΙ; Να μην αποκτήσουν ουσιαστικότερο ρόλο στη διαμόρφωση των ακαδημαϊκών προϋποθέσεων για την εισαγωγή των φοιτητών; Γιατί διαφωνείτε με τη δυνατότητα να θέτουν ελάχιστη βάση εισαγωγής; Γιατί δεν θέλετε να ορίζουν οι σχολές τον συντελεστή βαρύτητας των μορίων;

Οι κομματικές παρωπίδες σάς κλείνουν τα μάτια στα οφθαλμοφανή. Η κοινωνία τα βλέπει όμως και τα επικροτεί. Τα παιδιά διασφαλίζουν καλύτερη ποιότητα σπουδών. Αυξάνονται οι πιθανότητες να σπουδάσουν αυτό που θέλουν εκεί που το θέλουν, αποκτούν αναβαθμισμένο πτυχίο στην αγορά εργασίας. Στα πανεπιστήμια ενισχύεται η αυτονομία, βελτιώνεται η ποιότητα παρεχόμενης εκπαίδευσης, ενισχύεται το κύρος των ιδρυμάτων και η θέση τους στη διεθνή κατάσταση.

Και η κάθετη άρνηση της Αντιπολίτευσης συνεχίζεται. Διαφωνούν στις ρυθμίσεις για τις επιλογές στα μηχανογραφικά δελτία. Να μην εκλειψουν, δηλαδή, οι στρεβλώσεις που υπάρχουν σήμερα! Γιατί διαφωνείτε να προβαίνουν οι υποψήφιοι σε συγκεκριμένες και συνειδητές επιλογές; Αφού έτσι και οι υποψήφιοι θα εισαχθούν στις σχολές που πραγματικά επιθυμούν να σπουδάσουν και οι θέσεις δεν θα καλυφθούν από τυχαίες επιλογές υποψηφίων στερώντας τις από κάποιους άλλους και η ανάγκη των μεταγραφών θα μειωθεί. Επιλέγοντας σχολή, επιλέγεις επί της ουσίας και το επάγγελμά σου. Πώς θα ευτυχίσει και πώς θα πετύχει κάποιος που θα αναγκαστεί να ασκήσει επάγγελμα που δεν το είχε ποτέ μεράκι;

Όσο για τις διαφωνίες με το όριο φοίτησης, απ' ενός προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις για τους νυν φοιτητές, απ' ετέρου μπαίνουν συγκεκριμένα κριτήρια εξαιρέσεων για όσους εργάζονται, όσους έχουν λόγους υγείας ή άλλους σοβαρούς λόγους. Σημαντικό όμως είναι να σταματήσει το φαινόμενο των «αιώνιων φοιτητών». Θα ήθελα να ακούσω ένα σοβαρό επιχείρημα για το ποιον και σε τι εξυπηρετεί να είναι κάποιος φοιτητής είκοσι χρόνια. Εξυπηρετεί την πολιτεία; Την κοινωνία; Τα πανεπιστήμια; Την οικογένειά του; Ή τον ίδιο που χάνει τα παραγωγικά του χρόνια;

Δυσόλγια για την ασφάλεια των ΑΕΙ, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω, δηλαδή, την ελεγχόμενη πρόσβαση, την ειδική ομάδα προστασίας και τις διατάξεις του Πειθαρχικού Δικαίου. Τι είναι το πανεπιστήμιο; Δημόσιο πάρκο; Αλάνα; Ξέφραγο αμπέλι; Εσάς στα γραφεία σας, στον κόμμα σας, στον χώρο εργασίας σας μπαίνει όποιος να 'ναι, όποτε να 'ναι και κάνει ό,τι θέλει; Δεν είναι λογικό πρόσβαση στα ιδρύματα να έχουν όσοι έχουν σχέση με αυτό; Φοιτητές, καθηγητές, διοικητικό προσωπικό και πολίτες που έχουν κάποια δουλειά να διεκπεραιώσουν.

Εμείς αυτό πιστεύουμε και το λέμε. Αν εσείς θέλετε να συνεχίσουν τα φαινόμενα ανομίας και βίας στα πανεπιστήμια, πείτε το ευθέως. Πείτε ανοιχτά ότι συντάσσετε με όσους λένε: «Θέλουμε να κρυβόμαστε πίσω από το ακαδημαϊκό άσυλο. Δεν έχουμε πού να φτιάχνουμε τις μολότοφ, διότι μας διώξατε από τις βίλες που είχαμε καταλάβει. Πού θα κρύβουμε τα ρόπαλα και τα καδρόνια μας; Όταν γουστάρουμε, θέλουμε να χτίζουμε καθηγητές, να προσβάλλουμε και να εκφοβίζουμε πρυτάνεις».

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε ποιον ανήκει το δημόσιο πανεπιστήμιο; Ανήκει στην πολιτεία, στις Ελληνίδες και στους Έλληνες, σε όλους εμάς. Και η πλειονότητα των Ελλήνων θέλει να μπει οριστικό τέλος σε όποια παράνομη πράξη τελείται εντός των ΑΕΙ. Και εμείς εδώ σήμερα, κατ' εντολήν του ελληνικού λαού και με βαθιά δημοκρατική συνείδηση, νομοθετούμε τη βούλησή του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Σκόνδρα.

Τον λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Νοτοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ, από την Θεσσαλονίκη μας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν χρειάζεται να επισημάνω την ευκολία της Νέας Δημοκρατίας να λείπει τόσο κυνικά ψέματα στον ελληνικό λαό. Βρισκόμαστε στο τρίτο κύμα της πανδημίας. Εσείς φέρνετε νέο lockdown, την ομολογία της παταγώδους αποτυχίας που κόστισε στη χώρα χιλιάδες ζωές, αλλά και την κατάρρευση ολόκληρης της οικονομίας. Ασφαλώς το αποτύπωμα της πολιτικής σας στη ζωή των Ελλήνων πολιτών είναι και οδυνηρό, αλλά είναι και μακάβριο. Εδώ και μήνες, άλλωστε, είναι οι ειδικοί που προειδοποιούν για το ρίσκο του ανοίγματος των σχολείων.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία καταθέσαμε μία σειρά από προτάσεις για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων. Επιμείναμε στην αραίωση των μαθητών και τα περισσότερα τμήματα. Επιμείναμε στην πρόσληψη δέκα χιλιάδων πεντακοσίων εκπαιδευτικών. Επιμείναμε σε υποχρεωτικά μαζικά τεστ στην εκπαιδευτική κοινότητα. Επιμείναμε σε έναν αξιόπιστο μηχανισμό ιχνηλάτησης και σε πρόσληψη πρόσθετου προσωπικού καθαριότητας. Εσείς όμως αγνοήσατε και την Αντιπολίτευση και την εκπαιδευτική κοινότητα και τους ειδικούς και προχωρήσατε σε άνοιγμα των σχολείων δίχως κανένα απολύτως σχέδιο.

Σήμερα, λοιπόν, ξαναβρισκόμαστε σε ένα τραγικό αδιέξοδο. Αυτό έχετε καταφέρει. Δημιουργήσατε ασφυκτικές συνθήκες ζωής. Μιλάτε για σκληρό lockdown. Τέσσερις μήνες τώρα τι είμαστε; Σε ικαριώτικο γλέντι; Δημιουργήσατε ασφυκτικές συνθήκες ζωής για κάθε οικογένεια, για κάθε εργαζόμενο, για κάθε επαγγελματία, για κάθε άνεργο, για κάθε μαθητή, για κάθε εκπαιδευτικό. Καθημερινά παίζετε με τη ζωή του κάθε ανθρώπου, με τη δουλειά του, με την οικογένειά του, με τα παιδιά. Μαθητές που κάνανε μόλις ενάμιση μήνα μάθημα στις τάξεις καλούνται να αντιμετωπίσουν ένα νέο νομοσχέδιο που τους στερεί πραγματικά τις προοπτικές εξέλιξης και φοίτησης, ενώ ταυτόχρονα παίζετε με την ψυχολογία τους και στην κυριολεξία εμπορεύεστε το μέλλον τους.

Μέσα σε όλη αυτήν την κατάσταση, όμως, μέσα σε όλη αυτήν την καταστροφική πολιτική, ενώ τρέμουν γονείς, τρέμουν μαθητές, τρέμουν ακαδημαϊκοί, τρέμει η εκπαιδευτική κοινότητα, εσείς νομοθετείτε μέσα στην πανδημία, όχι για να φέρετε λύσεις, αλλά για να διαλύσετε στην κυριολεξία το δημόσιο πανεπιστήμιο. Βρήκατε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για να νομοθετήσετε ό,τι πιο αντιδραστικό, ό,τι πιο αναχρονιστικό, ό,τι πιο αντιδημοκρατικό, μάλιστα και καταφέρατε να γλιτώσετε τις αντιδράσεις από την πολιτική σας.

Θέτετε περιορισμούς στην πρόσβαση στα δημόσια πανεπιστήμια. Με το υπό ψήφιση σχέδιο δεν θα εισαχθούν το 2021 περισσότεροι από είκοσι τέσσερις υποψήφιοι φοιτητές με βάση ένα ευνοϊκό, ένα θετικό σενάριο. Με ένα μετριαστέρο σενάριο στερείτε περίπου στο 50% των υποψηφίων το δικαίωμα πρόσβασης στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Η θέσπιση δε της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, που σημειωτέον στερείται παντελώς εκπαιδευτικής και ακαδημαϊκής λογικής, οδηγεί σε μείωση εισακτέων πάνω από 40% σε σχέση με πέρυσι.

Φέρνετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ένα νομοσχέδιο με σκληρό ταξικό πρόσημο. Φτιάχνετε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που στην πραγματικότητα αναπαράγει την κοινωνική ανισότητα, την κοινωνική προέλευση των μαθητών, ενώ η κοινωνική δικαιοσύνη περνά αυτονόητα μέσα από το δημόσιο πανεπιστήμιο και συνίσταται στην εξίσωση των ευκαιριών.

Τι άλλο βέβαια θα μπορούσαμε να περιμένουμε; Ήταν ο κ. Μητσοτάκης που έλεγε πως το Περίσπρη βγάζει μόνο ψυκτικούς. Και πάντα ήταν ο κ. Μητσοτάκης που υποστήριζε πως μία κοινωνία χωρίς ανισότητες θα ήταν αντίθετη στην ίδια την ανθρώπινη φύση. Είναι ο κ. Μητσοτάκης και η Κυβέρνησή του που δίχως ίχνος ενσυναίσθησης αρνείται να κατανοήσει τις πραγματικές σύγχρονες ανάγκες της νέας γενιάς.

Γνωρίζετε άραγε πόσοι είναι οι φοιτητές που αναγκάστηκαν να διακόψουν φέτος τις σπουδές τους, διότι δεν εργάστηκαν το καλοκαίρι; Γνωρίζετε άραγε πόσοι είναι οι φοιτητές που δεν είχαν καν πρόσβαση σε ίντερνετ; Γνωρίζετε πόσοι είναι οι φοιτητές που καλούνται να πάρουν καθημερινά τρένα ή ΚΤΕΛ για να μεταβούν σε άλλες πόλεις, να καλύψουν τα εργαστήριά τους, γιατί δεν μπορούν να καλύψουν τη διαμονή; Γνωρίζετε άραγε πόση προσπάθεια καταβάλλουν οι Έλληνες φοιτητές και οι Ελληνίδες φοιτήτριες προκειμένου να τελειώσουν το δημόσιο πανεπιστήμιο και να υπηρετήσουν την επιστήμη τους, να φανούν χρήσιμοι και άξιοι στην πατρίδα και την επιστήμη;

Εσείς τι κάνετε λοιπόν; Μειώνετε τη χρηματοδότηση του πανεπιστημίου. Μειώνετε τους φοιτητές στο πανεπιστήμιο. Αυξάνετε φυσικά συνεπακόλουθα τη μαθητική διαρροή. Αυξάνετε τη φοίτηση στα φροντιστήρια εν μέσω πανδημίας και με τέτοια οικονομική κατάρρευση για την ελληνική οικογένεια. Κλείνετε και συγχωνεύετε τμήματα. Ακυρώνετε τελείως τον μορφωτικό ρόλο του λυκείου. Δεκαεπτά ΑΕΙ από τα είκοσι τέσσερα θα έχουν απώλειες. Περίπου πενήντα πόλεις χάνουν τους φοιτητές. Τους καταλαβαίνετε; Συλλογίζετε τι θα πει αυτό για τις τοπικές οικονομίες και τις τοπικές κοινωνίες;

Οδηγείτε σε καθολικό brain drain, ενώ στην πραγματικότητα κάνετε τους νέους και τις νέες, φοιτητές και φοιτήτριες πελάτες ιδιωτικών κολλεγίων, τους οποίους έχετε φροντίσει να στηρίξετε, εξισώνοντας τα επαγγελματικά δικαιώματα των ιδιωτικών κολλεγίων με τα δημόσια.

Εάν θέλατε να ενισχύσετε στην πραγματικότητα το δημόσιο πανεπιστήμιο, αντί να πάρετε χίλιους τριακόσιους ειδικούς φρουρούς θα παίρνατε χίλιους τριακόσιους ακαδημαϊκούς, θα δίνατε χώρο σε νέους ερευνητές.

Για τη βελτίωση, δε, της αναλογίας μεταξύ φοιτητών και ακαδημαϊκών, εσείς αντί να αυξήσετε τους ακαδημαϊκούς μειώνετε τους φοιτητές. Είναι πραγματικά ασύλληπτο και τρομακτικό.

Ταυτόχρονα, βέβαια, με το έκτρωμα σας, θέλετε να ενισχύσετε τις δυνάμεις καταστολής εντός του πανεπιστημίου, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά για τη συνήθη πρακτική σας, για να καταστείτε κάθε μορφή αντίδρασης στις πολιτικές σας. Όποιο και αν είναι το ερώτημα και η κοινωνική ανάγκη, εσείς απαντάτε με το δόγμα «τρόμος και πάταξη». Απαντάτε μόνο με καταστολή: κατάργηση του ασύλου, κάλυψη αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας, ο νόμος για τον έλεγχο των διαδηλώσεων. Και σήμερα φτάνετε να καταργήσετε το ίδιο το αυτοδιοίκητο δημιουργώντας πανεπιστημιακή αστυνομία που ελέγχεται από την Ελληνική Αστυνομία, παρά τη σύσσωμη αντίδραση όλων των ακαδημαϊκών θεσμικών φορέων και οργάνων.

Συκοφαντείτε διαχρονικά τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια. Υποβαθμίζετε το έργο τους. Αποκρύπτετε τις επιτυχίες τους. Δεν μεριμνάτε για την ασφάλεια ούτε για την ομαλή λειτουργία. Το μόνο που φέρνετε είναι υποχρηματοδότηση και διάλυση.

Αμαυρώνετε την εικόνα του ελληνικού πανεπιστημίου. Με ιδιαίτερη φόρτιση, τολμώ να αναφερθώ στην τραγική συρρίκνωση που επιχειρείται απέναντι στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στο οποίο σπούδασα και δηλώνω περήφανη και ευγνώμων γι' αυτή μου την εμπειρία, που βρίσκεται στη θέση διακόσια πέντε μεταξύ δώδεκα χιλιάδων πανεπιστημίων διεθνώς. Ενώ μεγαλύτερο βέβαια είναι το χτύπημα που επιφέρετε στο Διεθνές Πανεπιστήμιο, το οποίο προέκυψε ως μία εμβληματική συ-

νέργεια τεσσάρων ακαδημαϊκών ιδρυμάτων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα, το οποίο το οραματιστήκαμε ως ένα μεγάλο πανεπιστήμιο με βλέμμα στραμμένο στο μέλλον. Όλα αυτά τα κάνετε γιατί και αυτήν την κρίση επιχειρείτε να την κάνετε ευκαιρία για να καλύψετε τις νεοφιλελεύθερες εμμονές σας.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω με αυτό- το δημόσιο πανεπιστήμιο δεν είναι οι στρεβλώσεις που έχετε στο μυαλό σας. Δεν είναι οι ιδεοληψίες. Είναι η ίδια η γνώση. Είναι η ίδια η επιστήμη. Είναι η ίδια η ελευθερία. Είναι χώρος διαλόγου, αμφισβήτησης και γνωστικής ανατροπής.

Σήμερα, λοιπόν, κάνετε μία συνειδητή επιλογή, να διαλύσετε το δημόσιο πανεπιστήμιο, να δημιουργήσετε στρατιές νέων ανέργων, να προκαλέσετε την ίδια τη βία. Σήμερα κάνετε μία τελεσίδικη επιλογή, να βάλετε τους νέους και τις νέες απέναντί σας. Φοβάστε τα ελεύθερα πνεύματα. Φοβάστε τους ελεύθερους πολίτες. Φοβάστε τη νέα γενιά.

Και καλά κάνετε και φοβάστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Θα μας έχετε απέναντί σας. Θα είμαστε μπροστά σε κάθε αγώνα για την υπεράσπιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου, για την υπεράσπιση της ίδιας της δημοκρατίας. Κάνετε πάρα πολύ καλά που φοβάστε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Νοτοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχει κατατεθεί στο Προεδρείο αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το οποίο έχει ως εξής:

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155
e-mail: kke@parliament.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων
κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

-470-

Αθήνα, 09/02/2021

Οι υπογράφωντες βουλευτές ζητάμε, σύμφωνα με το άρθρο 72 του ΚτΒ, τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις»

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΠΑΠΑΡΗΓΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΓΚΙΟΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΑΝΕΛΛΗ ΛΙΑΝΑ

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΚΑΤΣΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ ΜΑΡΙΑ

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΩ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΠΑΦΙΛΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπογδάνος από τη Νέα Δημοκρατία και την Α' Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πλήρως και απολύτως κυριολεκτική έννοια του ρήματος, χαίρομαι που έχω σήμερα την ευκαιρία να τοποθετηθώ στη συζήτηση για το νομοσχέδιο αυτό που αποτελεί ουσιαστικό μέρος της ευρύτερης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, την οποία με σοβαρότητα και υπευθυνότητα υλοποιεί η Κυβέρνηση.

Και τονίζω το «χαίρομαι» κυριολεκτικά για αυτήν την ευκαιρία, γιατί η επίθεση που δεχθήκαμε η σύζυγός μου και εγώ πριν λίγες μέρες στο σπίτι μας από ανανδρους τρομοκράτες καθιστά αυτή τη δυνατότητα διόλου αυτονόητη.

Πληροφορώ λοιπόν τόσο τους δράστες, όσο και εκείνους που είτε συστηματικά τους υπερασπίζονται είτε συστηματικά κάνουν τα στραβά μάτια μπροστά στον τραμπουκισμό, ότι το αυτοκίνητό μου κάτω από το οποίο μπήκε ο πρώτος μηχανισμός τροφοδοτείται από φυσικό αέριο. Τύχη αγαθή θέλησε να έχω αποσυνδέσει την παροχή του γκαζιού. Αν δεν το είχα κάνει, τότε η έκρηξη που σίγουρα θα προκαλείτο είναι εξαιρετικά πιθανό να είχε ανθρώπινα θύματα.

Μικρό το κακό, μπορεί να σκεφτούν κάποιοι, μπροστά στην ανάγκη για «επαναστατική γυμναστική». Αρκεί να θυμηθούμε τον Θάνο Αζαρλιάν, τον ακροαρισμένο δολοφόνο του και όσους σήμερα τάσσονται, όπως τους δίνει το δικαίωμα η φιλελεύθερη δημοκρατία να κάνουν υπερασπιζόμενοι τα κατά το δοκούν των δικαιώματα ενός κατά συρροή δολοφόνου που δεν είχε το δικαίωμα να αφαιρέσει από τα θύματά του το δικαίωμα στη ζωή και όσους σήμερα τάσσονται στο πλευρό του ως δήθεν δικαιωματιστές, που δυστυχώς σημαίνει ότι τα μόνα δικαιώματα για τα οποία κόπτονται είναι τα δικαιώματα των δικών τους.

Αυτή λοιπόν η τυχαία, η αγαθή σύμπτωση και μόνο είναι που επέτρεψε και στα δύο κόμματα, τα αριστερά κόμματα που σήμερα αντιμετωπίζω εδώ -με την έννοια του αντιμετωπίζω να βρισκόμαστε ο ένας απέναντι στον άλλον- να βγάλουν -θα προσέξω τα λόγια μου- χλιαρές ανακοινώσεις.

Βεβαίως, ο ΣΥΡΙΖΑ προς τιμήν του τουλάχιστον καταδίκασε την επίθεση ξεκάθαρα. Και μου είναι εν προκειμένω αδιάφορο αν το έκανε τηλεγραφικά, αν οδηγήθηκε σε αυτήν την κίνηση επειδή στάθμισε το όφελος και τη ζημία ή για βαθύτερες λόγους αρχής. Το έκανε και το εκτιμώ.

Δεν έκανε όμως το ίδιο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Όχι δηλαδή δεν καταδίκασε μόνο την επίθεση χωρίς αστερίσκους -και περιμένω να δω αν οι συνάδελφοι από το ΚΚΕ με το θάρρος της γνώμης που συνήθως τους διακρίνει θα το κάνουν έστω και σήμερα- αλλά από την επαύριον κιόλας της επίθεσης συνέχισαν τη στοχοποίησή μου με αήθεις χαρακτηρισμούς που ξέρουμε ότι πλέον οπλίζουν χέρια πλέον και για τους οποίους κανονικά κάθε πολίτης θα κατέφευγε στην δικαιοσύνη.

Και όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι καθόλου εκτός του θέματος της συνεδρίασής μας. Αντίθετα, η στάση αυτού του συγκεκριμένου χώρου απέναντι στη βία, στους θύλακες της παρανομίας είναι που καθιστά αναγκαία και απόλυτα επιτακτική την αυστηρή και θεσμική προάσπιση της ζωής, της τιμής, της περιουσίας όλων των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας στους πανεπιστημιακούς χώρους και κυρίως στα πανεπιστήμια που εδράζουν στην περιφέρειά μου, την Αθήνα: το Πολυτεχνείο, το Οικονομικό, το Πάντειο, την πανεπιστημιούπολη του ΕΚΠΑ, τη Νομική στη Σόλωνος. Το πρόβλημα εκεί είναι πολύ οξύ.

Διότι όταν υμνείς τη μολότοφ και τις καταλήψεις, όταν σπεύδεις κάθε, μα κάθε φορά να υποβαθμίσεις τα περιστατικά της δήθεν πολιτικής βίας, αλλά μέχρι και βιασμούς, ξυλοδαρμούς, κλοπές, διακίνηση ναρκωτικών, καταστροφή δημόσιας περιουσίας ύψους εκατομμυρίων ευρώ, που επί δεκαετίες συμβαίνουν στα πανεπιστήμια ελέω ασύλου αλλά και ελέω φοβικότητας των πρυτανικών αρχών -διότι ο πρύτανης λέει, θα καλέσω την Αστυνομία και αύριο η ζωή μου κινδυνεύει- τότε -και προσέχω πολύ τα λόγια μου- δημιουργείς πρόσφορο έδαφος για όλα αυτά.

Όπως, για να αναφερθώ ευθαρώς στον συνάδελφο κ. Γκιόκα, όταν την επομένη κιόλας της επίθεσης που δέχτηκα, όχι μόνο

δεν καταδικάζεις ξεκάθαρα, αλλά σπεύδεις να με χαρακτηρίσεις και χαφιέ, τότε εύκολα κάποιοι ανεγκέφαλοι μπορούν να εκλάβουν αυτή τη στάση ως ισοδύναμη του «και λίγα του κάνετε».

Με τον κ. Γκιόκα μας χωρίζει άβυσσος. Όμως, θα πρέπει και αυτός και κάθε κομμουνιστής, κάθε αριστερός, που φιλοξενείται στο μεγάλο τραπέζι της φιλελεύθερης δημοκρατίας, να καταλάβει και να χωνέψει ότι στον κοινοβουλευτισμό δεν υπάρχει πολιτική βία, αλλά υπάρχει μόνο ποινική βία και όποιος την ενθαρρύνει είναι συναυτουργός εγκληματιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη βάση της εισαγωγής και το χρονικό όριο αποφοίτησης δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσει κανείς ιδιαίτερα. Είναι πράγματα αυτονόητα. Η διασφάλιση της νομιμότητας για κάποιους δεν είναι στα πανεπιστήμια.

Και μακάρι να μη χρειαζόταν η ίδρυση της συγκεκριμένης αστυνομικής ομάδας. Η ανάγκη της ύπαρξής της δεν περιποιεί τιμή σε κανέναν μας. Όμως, επί δεκαετίες το αυγό του φιδιού επωαζόταν στα κατειλημμένα δωματιάκια των σχολών με την ανοχή και την ενθάρρυνση πολλών. Και όταν απέναντι στα υπαρκτά περιστατικά των βιασμών, των ξυλοδαρμών, της διαπόμευσης καθηγητών, των κλοπών, της καταστροφής εργαστηρίων και έργων τέχνης, το καλύτερο που είχε να προτείνει η Αριστερά -θυμάμαι τον κ. Γαβρόγλου από δω- ήταν ένα ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα, όταν επί δεκαετίες άπραγες και ανήμπορες οι πρυτανικές αρχές απλώς παρακολουθούσαν όλα αυτά να συμβαίνουν, τότε λυπάμαι, αλλά αυτή εδώ η Κυβέρνηση, όπως οφείλει, θα αξιοποιήσει κάθε προσηκόν μέτρο για να εμπεδώσει τη νομοκρατία και στα πανεπιστήμια.

Και εδώ οφείλουμε -και απευθύνομαι κυρίως στη Συμπολίτευση, στους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες της Νέας Δημοκρατίας στο δύσκολο μεταρρυθμιστικό έργο που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση αυτή υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες- η καλή αρχή που έκανε η Κυβέρνηση μετά την εκλογή της με την κατάλυση του ασύλου της ανομίας, την εκκαθάριση των παράνομων καταλήψεων, την αποφασιστική κατάργηση του καταφυγίου που έβρισκαν οι μπαχαλάκηδες στα υπόγεια της ΑΣΟΕΕ και του Πολυτεχνείου, πρέπει η αρχή αυτή να συνεχιστεί, να μην αφεθεί να σιγοσβήσει, διότι σήμερα και καταλήψεις κτηρίων συνεχίζουν να υπάρχουν στην Αθήνα και αλλού και παράνομες διαδηλώσεις εν μέσω πανδημίας γίνονται με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται το συνολικό ιικό φορτίο και να υπάρχουν μέτρα που ίσως θα μπορούσαν και να είχαν αποφευχθεί και οι εστίες της ανομίας συνεχίζουν να υπάρχουν. Και αυτά τα οποία είδαμε σήμερα στο «ΑΠΕ - ΜΠΕ», προχθές στον Χρήστο Κέλλα, Βουλευτές επί Βουλευτών, να δεχόμαστε το ένα χτύπημα μετά το άλλο, δείχνουν ότι μπορούμε να πάμε καλύτερα και θα το κάνουμε.

Κανόνες, λοιπόν, γενικοί -και κλείνω και ευχαριστώ- που εφαρμόζονται παντού για όλες, για όλους, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς αστερίσκους, χωρίς διακρίσεις, με τα ίδια δικαιώματα, τις ίδιες υποχρεώσεις. Αυτά επιτάσσει η φιλελεύθερη δημοκρατία και από αυτήν την επιταγή οφείλουμε ως Νέα Δημοκρατία να μην απομακρυνθούμε ούτε στο ελάχιστο ούτε στους πανεπιστήμια ούτε δρόμους ούτε στις πλατείες ούτε στον ιερό αυτό ναό της δημοκρατίας ούτε στις γειτονιές της Αθήνας ούτε και πουθενά.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας. Εννοείται ψηφίζουμε ενθουσιωδώς άλλη μια μεγάλη και ιστορικά σημαντική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μπογδάνο.

Πάμε πάλι πίσω στη Θεσσαλονίκη, στον κ. Δημήτριο Κούβελα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Θα τα πάρετε, αν και με στεναχωρήσατε πολύ το πρωί. Να το ξέρετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θέλω, πρώτα από όλα, να σημειώσω ότι και ο κ. Μπογδάνος και οι συν αυτό γνωρίζουν πολύ καλά την άποψη και τη στάση του ΚΚΕ σε όλα αυτά τα θέματα της τρομοκρατίας, εντός εισαγωγικών ή εκτός. Όπως θέλετε βάλτε το. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα.

Γνωρίζουν οι πάντες -κύριε Συρίγο, εδώ είστε- και όλοι ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ποτέ μα ποτέ δεν υιοθέτησε τέτοιες μεθόδους. Και λέω τέτοιες μεθόδους ατομικής τρομοκρατίας από τότε που υπάρχει το Κομμουνιστικό Κίνημα. Και ήταν σαφής, σαφέστατη η ανακοίνωση του ΚΚΕ για την καταδίκη αυτής της ενέργειας κατά του κ. Μπογδάνου.

Ταυτόχρονα, όμως, εμείς τι λέμε; Ότι αυτές είναι ενέργειες ταΐζουν -θα το πω λαϊκά για να καταλάβει ο κόσμος- κυριολεκτικά όλους αυτούς οι οποίοι θέλουν να επιβάλουν όχι νόμο και τάξη, αλλά πειθαρχία άλλου είδους και στα πανεπιστήμια και παντού.

Δεύτερον, επειδή διαμαρτυρήθηκε για το τι του είπε ο κ. Γκιόκας, θα το πω πολύ απλά και ας βγάλει τα συμπεράσματά του ο κόσμος. Όταν ένας Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου σε μια σύγκρουση με την Αστυνομία, η οποία σύγκρουση ήταν απαράδεκτη από την ίδια την Αστυνομία -δεν μπορείς να πας να ρίχνεις χημικά μέσα σε ένα κόσμο και σε κόσμο που έχει καρτσάκια με παιδιά και δεν μπορείς να θεωρείς ενέργεια τρομοκρατική οτιδήποτε άλλο όταν χτυπάνε έναν πεσμένο διαδηλωτή κάτω και κάποιος επιτίθεται, να το πω έτσι, για να αποφευχθεί αυτό το πράγμα- όταν βγαίνει ένας Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου και καταγγέλλει επισήμως ότι αυτός είναι ο τάδε που φοιτεί εκεί, που είναι αυτό κι αυτό, τότε ισχύει αυτό που γράψανε μερικοί: «Τι Μπογδάνος τι ρουφιάνος».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έτσι είναι η πραγματικότητα. Τελεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Μπορώ να έχω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, αλλά θα πρέπει να απαντήσει μετά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα απαντήσω και εγώ, όμως. Έτσι είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Το είπα. Σας πρόλαβα επειδή σας ξέρω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Να απαντήσει. Έτσι είναι η δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Μπογδάνο, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κατά πρώτον, με στενοχωρεί ο κ. Παφίλης. Γνωρίζω ότι αυτό θέλει να κάνει, αλλά είναι κάτι το οποίο δεν με ενοχλεί. Με ενοχλούν εκείνοι οι οποίοι ακούν τους χαρακτηρισμούς του κ. Παφίλη να βάζουν βόμβες έξω από το σπίτι μου και να μου στέλνουν απειλές για τη ζωή και την ακεραιότητά μου.

Θυμίζω στον κ. Παφίλη ότι το 2012 θιασώτες της γενικής αντίληψης περί επαναστατικής δήθεν βίας με έστειλαν στο ΚΑΤ και έρχομαι σήμερα με ψυχραιμία ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν ήταν του ΚΚΕ αυτοί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: ...να καταγγείλω αυτό το οποίο αντιλαμβάνομαι ως αβάντα σε εκείνους που θέλουν να με ξεκάνουν για να καταλήξω να ακούσω τον κ. Παφίλη να μπερδεύει το κομματικό στέλεχος με τον διαδηλωτή. Κανένας διαδηλωτής δεν χτύπησε άνδρα των ΜΑΤ. Κομματικό στέλεχος και υποψήφιος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας χτύπησε άνδρα των ΜΑΤ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Μπογδάνο και κύριε Παφίλη, έχουμε ξεφύγει πολύ από το θέμα μας. Σας παρακαλώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Και αν ένας Βουλευτής, κύριε Πρόεδρε, έπαιρνε τα στοιχεία ενός τυχαίου διαδηλωτή και τα έδινε στη δημοσιότητα, και εγώ θα συμφωνούσα, κύριε Παφίλη, ότι η πράξη αυτή -δεν θα την πω ούτε χαφιεδική ούτε ρουφιανιά- δεν συνάδει ίσως με κάποιους άγραφους κανόνες της δημοκρατίας.

Μην προσπαθείτε, όμως, άνανδρα να κρύψετε τα κομματικά στελέχη που έχουν άλλη ιδιότητα από την απλή ιδιότητα του πολίτη ή του φοιτητή, όπως όλες και όλοι καταλαβαίνουμε, πίσω από έναν φερετζέ ή τα φουστάνια, αν θέλετε, του ρωμαλέου, όπως εσείς το αντιλαμβάνεστε, κινήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μπογδάνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κύριε Παφίλη, επαναλαμβάνω ότι η τελευταία σας φράση είναι πάρα πολύ βαριά. Δεν εκθέτει μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και την ιστορία του, τουλάχιστον κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης, αλλά και εσάς προσωπικά που την εκστομίζετε.

Θα σας παρακαλούσα -και κλείνω- να αποσύρετε την τελευταία σας φράση και να καταλήξουμε ότι μέσα στη διαφωνία μας θα πρέπει τουλάχιστον να μην απειλούνται οι ζωές και οι ακεραιότητες των πολιτικών και ιδεολογικών αντιπάλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, για ένα λεπτό και πάνω στο αίτημα του κ. Μπογδάνου, αν θα αποσύρετε την τελευταία σας φράση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Μπογδάνο, λέτε ότι κάνουμε εμείς «αβάντα» σε αυτούς που έχουμε συγκρουστεί, που έχουμε σκοτωθεί, που μας έχουν κάψει ανθρώπους, που έχουμε κρατήσει όρθιες τις διαδηλώσεις για να μην διαλυθούν. Και μας λέτε ότι κάνουμε «αβάντα». Για σας; Τι λέτε! Ποιος νομίζετε ότι είσαστε; Ο Μέγας Ναπολέων;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Μην το κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, δεν σας διέκοψε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιος νομίζετε ότι είσαστε; Επειδή ήσασταν στην τηλεόραση και επειδή πάτε στα ΜΑΤ και τους κάνετε χειραψίες κ.λπ.; Τι νομίζετε ότι είσαστε; Ποιος νομίζετε ότι είσαστε; Ο μεγάλος επαναστάτης, τον οποίο θέλουν όλοι να εκτελέσουν και να κάνουν και να φτιάχνουν, και τους δίνουμε εμείς αφορμή; Τι γελοία πράγματα είναι αυτά;

Το ΚΚΕ δίνει αφορμή, όταν έχει δώσει μάχες και ιδεολογικές και πρακτικές -και το ξέρετε- για να σας χτυπήσουν; Αυτό πιστεύετε; Αυτό μας λέτε;

Δεν παίρνω τίποτα πίσω. Το αντίθετο. Με αυτά που είπατε επιβεβαιώνετε τον ρόλο σας. Ποιος σας έβαλε εσάς να ψάξετε ποιος είναι αυτός; Νας πω και κάτι; Δεν πρόκειται να καθίσουμε να τρώμε ξύλο στην «ψύχρα». Ούτε έχει δικαίωμα ο κάθε ματατζής να χτυπάει αούστολα, όπως κάνει όλα αυτά τα χρόνια, και τώρα και παλαιότερα, τους διαδηλωτές και όποιους ανθρώπους θέλουν να διαμαρτυρηθούν.

Όσον αφορά το συγκεκριμένο γεγονός, «σιγά τα λάχανα». Πρώτη φορά ρίξαμε μπογιές στο άγαλμα του Τρούμαν; Πάντα έριχναν οι διαδηλωτές. Τι θα γινόταν; Θα τις έσβηναν το βράδυ και θα τέλειωνε ιστορία.

Βγήκατε εσείς, λοιπόν, ο υπερασπιστής του νόμου, να κάνετε ανάκριση, να βρείτε ποιος ήταν αυτός που έσπρωξε τον ματατζή ή τον χτύπησε, ο «καρατέκα», όπως λέγατε, γιατί χτύπαγε ανθρώπους που είχαν πέσει στο πεζοδρόμιο, γιατί χτύπαγε γερόντους και παιδιά. Και μιλάτε κι από πάνω;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Το υπερασπίζεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Παφίλη. Τα είπατε αυτά. Για το νομοσχέδιο του Παιδείας συζητάμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

Όσο για τον χαρακτηρισμό, σας τον έχουν δώσει παντού στα κοινωνικά δίκτυα και αλλού.

Να ξέρετε και κάτι άλλο. Δεν «μασάμε» από τέτοια ούτε και θα «μασήσουμε» στο μέλλον. Έχουμε μία ιστορία, παλεύουμε για τα προβλήματα, παλεύουμε για μαζικό κίνημα δυνατό και δεν δεχόμαστε απειλές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Μπογδάνο, σας παρακαλώ. Έχουμε ένα νομοσχέδιο να συζητήσουμε και αντ' αυτού η συζήτηση έχει πάει επί προσωπικού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω μισό λεπτό και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όμως, θα θέλει να απαντήσει μετά ο κ. Παφίλης. Είναι απ' αυτούς που θέλουν να απαντούν. Θα έχω να κάνω με αυτόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Εγώ δεν θα θελήσω να πω

κάτι άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, έχετε τον λόγο. Σας παρακαλώ να μην προκαλέσετε και πάλι. Το θέμα το δικό σας το έχουμε καταδικάσει. Βάλτε, όμως, τη μάσκα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Με συγχωρείτε, μπερδεύτηκα. Νόμιζα ότι ήμουν πάνω στο Βήμα.

Διαπιστώνω με βαθιά λύπη ότι σαράντα επτά χρόνια μετά τη νομιμοποίησή του το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν έχει πάρει «μυρωδιά» για τα βασικά, τα θεμελιώδη, τα ιερά και τα όσια της αστικής δημοκρατίας, της φιλελεύθερης δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού. Δεν πειράζει. Η φιλελεύθερη δημοκρατία είναι το τελειότερο των πολιτευμάτων, επειδή δίνει θεσμικό χώρο ακόμα και στους εχθρούς της.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αλήθεια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Όσον αφορά στα περί πολιτικής βίας, το γράφει το καταστατικό σας και η φιλελεύθερη αστική δημοκρατία σας δέχεται στο μεγάλο φιλόξενο «τραπέζι» της, στον ναό της δημοκρατίας. Κάποτε αυτά πρέπει να ακουστούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Ολοκληρώστε, κύριε Μπογδάνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Τελειώνω με τη φράση της μεγάλης συντηρητικής και φιλελεύθερης Μάργκαρετ Θάτσερ. Βάλτε την καλά στο μυαλό σας: «Δεν υπάρχει πολιτική βία, δεν υπάρχει πολιτικό βομβιστικό χτύπημα, δεν υπάρχει πολιτική δολοφονία. Υπάρχει ποινική βία, ποινικό βομβιστικό χτύπημα, ποινική δολοφονία, μόνο αυτά».

Σας παρακαλώ αντιληφθείτε ότι ακόμα και αν δεν το θέλετε, τα σιγοντάρετε. Και αν δεν με έχετε για ιδιαίτερα σημαντική προσωπικότητα, τουλάχιστον μην εύχεστε εκείνοι που με απειλούν να πετύχουν τον σκοπό τους. Δεν είναι ανθρώπινο στην τελική. Και το λήγω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας ευχαριστώ, κύριε Μπογδάνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Παφίλη, αλλά να είστε σύντομος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Μπογδάνο, με την αστική σας δημοκρατία, εμείς υπερασπιζόμαστε αυτούς που παράγουν τον πλούτο και τον ληστεύει μια συντριπτική μειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Παφίλη, βάλτε τη μάσκα σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Δύο μέτρα και δύο σταθμά και στη μάσκα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Το είπαμε, κύριε Μπογδάνο. Μην εκνευρίζεστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς υπερασπιζόμαστε τους ανθρώπους που παράγουν τον πλούτο, που ζουν στη φτώχεια και στη δυστυχία και εσείς υπερασπίζεστε τα «τρωκτικά», αυτούς που τους εκμεταλλεύονται, αυτούς που ζουν στον πλούτο και τη χλιδή.

Αν νομίζετε ότι μας παραχωρείτε κάποια δικαιώματα, να διαβάσετε ιστορία. Τα πήραμε με το σπαθί μας και με το αίμα μας αυτά τα δικαιώματα. Ούτε πρόκειται να υποχωρήσουμε ούτε πρόκειται να συμβιβαστούμε σε αυτό που λέγεται «αστική δικαιοσύνη και δημοκρατία».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ούτε εγώ. Καλό αγώνα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Μπογδάνο, μην διακόπτετε.

Κύριε Παφίλη, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα, με διακόπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε δίκιο.

Κύριε Μπογδάνο, σας παρακαλώ μην διακόπτετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επομένως, να ξέρετε ότι η «καταιγίδα» έρχεται και θα σας σαρώσει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Θα με «φάτε»;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...και θα σας στείλει στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας ανθρώπους σαν κι εσάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: ...στον τάφο μην με στείλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Κούβελας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως νέος Βουλευτής δεν κρύβω την έκπληξή μου για τους τσαμπουκάδες που εκφράστηκαν από παλαιότερους συναδέλφους. Θα προτιμούσα να είστε δάσκαλοι καλύτερων μαθημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, ο φιλόσοφος Διογένης είχε πει ότι η παιδεία είναι για τους νέους σωφροσύνη, για τους φτωχούς πλούτος, για τους πλούσιους στολίδι.

Γι' αυτό το αγαθό συζητάμε σήμερα με το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο αποτελεί ακόμη μια μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης Μητσοτάκη για την ανώτατη παιδεία, για τα πανεπιστήμια μας.

Μια μεταρρύθμιση ικανή να μεταβάλλει το εκπαιδευτικό τοπίο και να επιτρέψει στις νέες γενιές να δουν το πανεπιστήμιο ως έναν χώρο αποκλειστικά ελεύθερης έκφρασης, διδασκαλίας, γνώσης και έρευνας. Γιατί αυτό είναι το καλό πανεπιστήμιο σε όλες τις χώρες του κόσμου, από την Αμερική και την Ευρώπη μέχρι την Ασία και την Αυστραλία, ασχέτως αν στην Ελλάδα εδώ και δεκαετίες έχει συνδυαστεί με κάθε είδους βανδαλισμό και κάθε είδους πράξη του κοινού Ποινικού Δικαίου.

Βέβαια, καμιά μεταρρύθμιση δεν μπορεί να λειτουργήσει στην πράξη, αν προηγουμένως δεν αλλάξει τον τρόπο σκέψης μας.

Θέτουν οι ίδιοι οι πολίτες σειρά ερωτημάτων: Έχουμε αξίους καθηγητές; Η απάντηση είναι «φυσικά και ναι». Έχουμε υψηλής ποιότητας ακαδημαϊκά προγράμματα; Με βεβαιότητα. Τα πανεπιστήμια μας είναι υψηλού επιπέδου. Αποδεικνύεται κάθε φορά που ανακοινώνεται η κατάταξη των πανεπιστημίων παγκοσμίως.

Έχουμε υψηλού επιπέδου παροχή γνώσεων; Κι εδώ η απάντηση είναι ναι. Έχουμε άριστους φοιτητές; Βεβαίως και έχουμε. Όλα τα παραπάνω γίνονται χωρίς τον παραμικρό κίνδυνο για την ασφάλεια των φοιτητών, των καθηγητών, των ανθρώπων που ζουν και εργάζονται στα πανεπιστήμια; Εδώ, δυστυχώς, η απάντηση είναι όχι. Εμείς ξεκαθαρίσαμε τη θέση μας πριν τις εκλογές. Είπαμε ότι θα βάλουμε τάξη στα πανεπιστήμια με απόλυτο σεβασμό στο πανεπιστημιακό και ακαδημαϊκό περιβάλλον. Οι Έλληνες πολίτες το ενέκριναν με τα αποτελέσματα των εκλογών της 7^{ης} Ιουλίου πρόπερσι.

Γιατί συνιστά μεταρρύθμιση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου; Γιατί για πρώτη φορά επιχειρεί να λύσει παθογένειες δεκαετιών, να αναβαθμίσει ακόμη περισσότερο το επίπεδο σπουδών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να εμπεδώσει το κλίμα ασφάλειας στο ακαδημαϊκό περιβάλλον. Και βέβαια να εξασφαλίσει πιο στοχευμένες, πιο ποιοτικές επιλογές ως προς τις σχολές φοίτησης για τους φοιτητές μας και μεγαλύτερη αυτονομία παράλληλα στα πανεπιστήμια μας.

Πιστεύει κανείς ότι τιμά τη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία, την παιδεία, τον πολιτισμό ή πρόσφατη επίθεση και μετέπειτα διαπόμπευση του πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου της Αθήνας; Όχι, δεν μας τιμά. Νομίζω ότι σ' αυτό έχουμε συμφωνήσει όλοι. Όμως το ποτήρι ξεχείλισε πια. Φτάνει με τη βία. Φτάνει με την παραβατικότητα στους χώρους του πανεπιστημίου. Το φωνάζουν οι καθηγητές, οι φοιτητές. Το φωνάζουν οι πολίτες.

Με ικανοποίηση, δεν σας κρύβω, άκουσα πριν λίγη ώρα τον κ. Τσίπρα σε τηλεοπτική συνέντευξη εφ' όλης της ύλης να δηλώνει απερίφραστα ότι υπάρχει σοβαρότατο πρόβλημα πάσης φύσεως παραβατικότητας στα πανεπιστήμια μας. Τελικά συμφωνούμε όλοι σ' αυτό. Μόνο που διαφωνούμε στη μέθοδο επίλυσης του προβλήματος. Μεταφέρω και πάλι τα λόγια του κ. Τσίπρα πως η λύση θα ήταν ένα ειδικό σώμα περιφρούρησης το οποίο θα ειδοποιεί την πρυτανεία, η οποία με τη σειρά της στη συνέχεια θα ειδοποιεί την αστυνομία, η οποία θα κινητοποιείται λίγο αργότερα για να έρθει να ελέγξει μετά από την άδεια που θα πάρει αν είναι δυνατόν να σταματήσουν οι παράνομες πράξεις οι οποίες είχε διαπιστωθεί -ποιος ξέρει πόσο νωρίτερα- ότι εκτυλίσσονται. Όπως θα έλεγε και η κοινωνία, καταλαβαίνουμε όλοι: ο τελευταίος να σβήσει το φως.

Σε όλες τις πρόσφατες γνώμες, λοιπόν, η κοινωνία αποδεικνύει πόσο ώριμη είναι για τη μεταρρύθμιση που σήμερα συζητούμε

και αύριο ψηφίζουμε. Σε όλες τις πρόσφατες έρευνες γνώμης, εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είστε οι μόνοι που δεν αντιλαμβάνεστε πως με συντριπτική πλειοψηφία, που φτάνει το 70% και 75%, οι πολίτες θέλουν την ασφάλεια των πανεπιστημίων σύμφωνα με την πρόταση που κάνει η Κυβέρνηση. Ακόμη και οι δικοί σας ψηφοφόροι το δηλώνουν. Το 40%, πάνω από έναν στους τρεις, δηλώνει πως είναι υπέρ ειδικού σώματος φύλαξης μέσα στα πανεπιστήμια. Εσείς, όμως, συνεχίζετε να κάνετε τη γνωστή αντιπολίτευση του όχι σε όλα. Αυτή είναι η ρητορική που σας έφερε στα έδρανα της Αντιπολίτευσης. Η πρόβλεψη, βέβαια, είναι ότι θα μείνετε για αρκετό καιρό ακόμη.

Καταθέτω στα Πρακτικά κάτι που ακούστηκε πολλές φορές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κούβελας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Προβλέπω ποια θα είναι η στάση και συμπεριφορά των Ελλήνων πολιτών με τα καμώματα σας. Ξέρετε, μας παρακολουθούν και μας κρίνουν προσεκτικά. Το είπε και η πλειονότητα των φορέων στην επιτροπή. Είναι άλλο πράγμα η φύλαξη του πανεπιστημίου κι άλλο η ασφάλεια. Ο πρύτανης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης που διαθέτει και το μεγαλύτερο campus στη χώρα ξεκάθαρα, απερίφραστα δήλωσε ότι η μεν φύλαξη αποτελεί ζήτημα των πανεπιστημίων και αυτό θα το δούνε με ιδιωτικές εταιρείες σκευόρτι, η δε ασφάλεια, σύμφωνα και με την απόφαση της συγκλήτου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου αλλά και με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι θέμα της πολιτείας. Άδικο επιμένετε για το αντίθετο. Δεν διαβάσατε την έκθεση της επιστημονικής επιτροπής της Βουλής; Ήδη από το πρωί κυκλοφορεί. Αναφέρθηκαν οι περισσότεροι συνάδελφοι. Παρ' όλα αυτά και αυτή καταθέτω στα Πρακτικά για άλλη μια φορά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κούβελας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό ακριβώς κάνουμε με τις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου. Προστατεύουμε από τη μια την ακαδημαϊκή ελευθερία και από την άλλη στοχεύουμε στην ποιοτική αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος. Έτσι, λοιπόν, θα έχουμε ένα ελεγχόμενο σύστημα πρόσβασης και με κάρτα εισόδου μέσα στα πανεπιστήμια και θα υπάρχει μια περιμετρική φύλαξη. Αυτό συμβαίνει παντού. Οπουδήποτε στον κόσμο σέβονται τους θεσμούς αλλά σέβονται και την παρουσία των πανεπιστημίων, είτε είναι ιδιωτικά, είτε είναι δημόσια. Αλήθεια δεν φαντάζομαι να πιστεύετε πως υπάρχει γονιός που θα ήθελε να στείλει το παιδί του στο πανεπιστήμιο σε μια άλλη πόλη και να αισθάνεται εκείνος ανασφάλεια για το πώς μπαίνει, βγαίνει, κυκλοφορεί το παιδί του στο πανεπιστήμιο. Έτσι, λοιπόν, αυτό το ειδικό σώμα φύλαξης, χωρίς όπλα, με ειδική στολή θα συνεργάζεται με τα πανεπιστημιακά όργανα ακριβώς στοχεύοντας στην πρόληψη της παραβατικότητας. Εδώ είναι η καινοτομία και εδώ νομίζω ότι όλοι πρέπει να συμφωνήσουμε πως είναι καλό να προλαμβάνουμε την παραβατικότητα αντί να τρέχουμε στη συνέχεια είτε καλώντας την Αστυνομία, είτε οργανώνοντας ειδικές επιχειρήσεις για να ξεκαθαρίζουμε όλα όσα συμβαίνουν.

Και για τον τρόπο εισαγωγής των πανεπιστημίων προβλέπονται ρυθμίσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό μόνο, κυρίες Πρόεδρε, σας παρακαλώ και θα ολοκληρώσω σύντομα. Έχουμε μείνει πάρα πολύ πίσω. Ένα πολύ σημαντικό ποσοστό των Ελλήνων φοιτητών, ο ένας στους τρεις, αποφοιτά μετά το τριακοστό έτος της ηλικίας του. Είμαστε πάρα πολύ πίσω. Μόλις 9% των Ελλήνων φοιτητών, από τους εγγεγραμμένους, αποφοιτά από τα πανεπιστήμια κάθε χρόνο, ενώ ο μέσος όρος σταθερά είναι στο 24%. Έτσι, λοιπόν, φροντίζουμε ο υποψήφιος φοιτητής να διαλέγει στοχευμένα. Για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα στα πανεπιστημιακά τμήματα να ορίσουν τη βάση εισαγωγής σε συνδυασμό με το Υπουργείο και έτσι να έχουμε φοιτητές οι οποίοι θα έχουν όρεξη για τις σπουδές τους

και θα έχουν λόγο να τις τρέξουν γρήγορα για να μπούνε στην παραγωγική διαδικασία, για να συνεχίσουν στο επόμενο βήμα επαγγελματικά. Η παιδεία απαιτεί συναίνεση, σοβαρότητα και κομματική συνεννόηση, πολιτική συνεννόηση. Οι χιλιάδες «αιώνιοι φοιτητές», νομίζω ότι είναι ένα φαινόμενο με το οποίο προβληματιζόμαστε όλοι και πιστεύουμε ότι θα έχουμε έναν πολύ σημαντικό περιορισμό σε αυτό το ζήτημα.

Όποια πολιτική και αν εφαρμόσει κανείς στη χώρα σε επιμέρους τομείς ένα είναι βέβαιο. Για την Ελλάδα βασικός πυλώνας προόδου ήταν πάντα και είναι η παιδεία μας. Έτσι, λοιπόν, κάνουμε ό,τι καλύτερο είναι δυνατόν, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τελικά όλα είναι ζήτημα παιδείας και στη νέα γενιά προσβέ-
πουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ και σας καλώ να υπερψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρίες Κούβελα. Μου κάνατε ζημιά. Ήδη μου ζητάνε δεκάλεπτο κάποιος από κάτω.

Από τη Θεσσαλονίκη να πάμε στην Καβάλα στην κ. Σουλτάνα Ελευθεριάδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σε ποιον συνάδελφο θα ολοκληρωθεί η διαδικασία, κυρίες Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ως το εξήντα. Στην κ. Γκαρά θα τελειώσουμε.

Κυρία Ελευθεριάδου, έχετε τον λόγο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο διαφημίζεται ως ένα νομοσχέδιο που θα αναβαθμίσει τα δημόσια πανεπιστήμια. Στην πραγματικότητα όμως υποκρύπτει δύο πράγματα. Το μείζον για εσάς τη δεδομένη χρονική στιγμή, το μεγάλο ρουσφέτι, δηλαδή, που κάνετε προς τα ιδιωτικά κολλέγια για να πολλαπλασιάσουν την πελατεία και τα κέρδη τους θυσιάζοντας τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Και το επί του παρόντος έλασσον για εσάς, την επιβολή αστυνομοκρατίας μέσα στα δημόσια πανεπιστήμια. Λέω επί του παρόντος, γιατί σας εκφράζει η αστυνομοκρατία και την επιθυμείτε. Απλά την έχετε ήδη πετύχει με την άρση του ασύλου, με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και τώρα φέρνετε επιπλέον την αστυνομοκρατία μέσα στα πανεπιστήμια για να αποπροσανατολίσετε τον κόσμο από το μείζον που είναι το ρουσφέτι στα κολλέγια και να προκαλέσετε τα αντανάκλαστα των αριστερών και δημοκρατικών παρατάξεων.

Ο τρόπος με τον οποίο υποβαθμίζετε και πραγματικά ευτελίζετε τη δημόσια δωρεάν παιδεία και τα δημόσια πανεπιστήμια δεν μας εκπλήσσει. Στον πυρήνα της πολιτικής σας έχετε την προάσπιση και ολοκληρωτική επικράτηση κάθε τι ιδιωτικού έναντι του περιορισμού και ουσιαστικά της εξαφάνισης κάθε τι δημοσίου. Δεν μπορείτε να αποδεχτείτε με τίποτα και να υιοθετήσετε το δεδομένο ότι ένα δημόσιο αγαθό πρέπει να παρέχεται δωρεάν ή με ελάχιστο αντάλλαγμα με κοινωνικά κριτήρια και όχι να παραδίδεται σε ιδιώτες οι οποίοι θα το παράγουν και θα το διανέμουν μόνο στους διαθέτοντες τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους.

Η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση, η εκπαίδευση εν προκειμένω, ακόμα και το νερό, το ρεύμα, ο αέρας, οι μεταφορές γίνονται από εσάς διαχρονικά αντικείμενο για χρυσές μπίζνες. Και χρυσές μπίζνες κάνετε και σήμερα παρ' όλο που η φτώχεια έξω θερίζει, παρ' όλο που η ανεργία έχει ανέβει στα ύψη, παρ' όλο που η οικονομία έχει παραλύσει και οι επιχειρηματίες της εστίασης σάς παραδίδουν τα κλειδιά τους τις αμέσως επόμενες ώρες. Εσάς το μυαλό σας ακόμα και τώρα είναι στο πώς θα ωφεληίστε τα ιδιωτικά συμφέροντα και εν προκειμένω τους «κολλεγιάρχες». Και το κάνετε κάθε φορά με την ίδια περπατημένη, με την ίδια χειρουργική ακρίβεια: Υποχρηματοδοτείτε το δημόσιο αγαθό, εν προκειμένω την παιδεία, υποστελεχώνετε, στη συνέχεια κατασκοποφάνετε, προκαλείτε τον κοινωνικό αυτοματισμό προκαλώντας πανικό ότι κάτι κακό θα συμβεί στον κόσμο και τέλος ξεπουλάτε σε βάρος του ελληνικού δημοσίου και των πολιτών.

Αφού, λοιπόν, τα κάνατε όλα αυτά, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο έρχεται να ολοκληρώσει την κατεδάφιση των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων που ξεκίνησε με την εξομίσωσή τους με

τα κολλέγια, τα κολλέγια τριετούς φοίτησης, τα αδιαβάθητα κολλέγια, τα χωρίς αξιολόγηση κολλέγια τα οποία τα κάνετε ισότιμα με τα δημόσια πανεπιστήμια πενταετούς φοίτησης.

Αφού, λοιπόν, διασφαλίσετε εσκεμμένα, κάτι που επαναλαμβάνω, ότι αυτοί που θα αποτύχουν να εισαχθούν στα δημόσια πανεπιστήμια θα λαμβάνουν επί πληρωμή τον ίδιο τίτλο σπουδών με τους επιτυχόντες στα δημόσια πανεπιστήμια, προχωρήσατε και ακόμη παραπέρα, μειώσατε τον αριθμό των εισακτέων στα δημόσια και ακολούθως επαναφέρατε την ελάχιστη βάση εισαγωγής, για να διασφαλίσετε έτσι με βεβαιότητα ότι τα κολλέγια θα έχουν περισσότερη πελατεία.

Από το πρωί ακούμε παράλογες και εξοργιστικές τοποθετήσεις από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο Βουλευτή. Θα αναφερθώ, όμως, στον πρώτο ο οποίος μας έδειξε, μας πρόδωσε τη γραμμή σας.

Ας δούμε, λοιπόν, τι είπε ο κ. Χαρακόπουλος. «Αν δεν μπορεί να γράψει...» -όπως είπε- «...τη βάση ένας μαθητής, τι ελπίδα έχει να τελειώσει τις σπουδές του; Καμμία ελπίδα. Για ποιον, λοιπόν, είναι το όφελος; Για τον φοιτητή που θα χάσει τον χρόνο του; Για τον γονέα που θα ξοδέψει τα χρήματά του; Για κανέναν. Για τον μόνο που υπάρχει όφελος...» -είπε ο Βουλευτής σας- «...είναι ο σουβλατζής της γειτονιάς και ο ιδιοκτήτης του σπιτιού που νοικιάζει...». Δεν την εγκρίνετε αυτήν την εικόνα. Λέτε ότι αυτό το παιδί δεν πρέπει να μπει στα δημόσια πανεπιστήμια. Να προσθέσω εγώ κάτι, αυτόν για τον οποίο θα υπάρχει ακόμα όφελος. Εκτός από τον σουβλατζή και τον ιδιοκτήτη του σπιτιού του, θα υπάρχει, λοιπόν, όφελος και στον ίδιο τον φοιτητή, αλλά και στον «κολλεγιάρχη». Τότε, αυτή η εικόνα σας αρέσει, αλλάζει τα δεδομένα. Τότε αυτός ο φοιτητής είναι καλός. Τότε αυτός ο φοιτητής που θα πληρώσει με τα λεφτά των γονιών του και πολλές φορές με τον ιδρώτα των γονιών του -γιατί εκεί θα καταντήσουν οι μικρομεσαίοι, να πηγαίνουν τα παιδιά τους στα κολλέγια-, θα πάρει πτυχίο εγκαίρως -δεν θα είναι εκπρόθεσμος δηλαδή, δεν θα είναι αιώνια φοιτητής-, θα έχει ισότιμο πτυχίο με τους άλλους φοιτητές στα δημόσια πανεπιστήμια, που εσείς θεωρείτε τώρα ικανούς και ότι πρέπει να ξεχωρίζουν. Και βέβαια, θα έχει και τις ίδιες ευκαιρίες απασχόλησης. Επομένως, σε όποια περίπτωση και να προσθέσουμε το όφελος των κολλεγίων, την εγκρίνετε. Αυτό είναι το πρόβλημα σας. Στόχος, λοιπόν, επετεύχθη!

Και πάμε στην αστυνομοκρατία που, όπως είπα και πριν, παρεμπιπτόντως τη φέρατε μαζί με αυτό το νομοσχέδιο για τα κολλέγια, για τους λόγους που είπα. Ανείπωτη επιθυμία σας, λοιπόν, είναι να ισοπεδώσετε κάθε φωνή αντίστασης μέσα στα δημόσια πανεπιστήμια, να τα μετατρέψετε από κοιτίδες ελεύθερης διακίνησης ιδεών, από πυρήνες δράσης των φοιτητικών κινημάτων και ανάδειξης των δημοκρατικών αξιών σε υποβαθμισμένα, αποστειρωμένα ιδρύματα δήθεν γνώσης, όπου θα κυριαρχεί ο φόβος και η καταστολή. Διότι, ξέρετε, όταν κυριαρχεί ο φόβος και η καταστολή, η γνώση δεν ανθίζει. Αυτές είναι οι ενδόμυχες σκέψεις σας και επ' ευκαιρίας να κάνετε και χίλιες ρουσφετολογικές προσλήψεις εν όψει ενδεχόμενων εκλογών.

Και φυσικά, δεν απαντάτε στα καίρια ερωτήματα που σας θέτει από το πρωί όλη η Αντιπολίτευση. Πρώτον, γιατί φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο, ενώ ήδη έχετε καταργήσει το άσυλο και ενώ ήδη η ΕΛΑΣ μπορεί να μπαίνει χωρίς κανένα εμπόδιο, χωρίς καμμία πρόσκληση και χωρίς καμμία άδεια σε όλους τους ακαδημαϊκούς χώρους; Δεύτερον, ναι, όπως παραδέχτηκε και ο Πρόεδρός μας πριν λίγες ώρες, ο Αλέξης Τσίπρας, υπάρχει πρόβλημα σε κάποια πανεπιστήμια. Δεν είπε, όμως, κανείς και δεν μας αποδείξετε εσείς εδώ στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά ούτε και έξω από αυτό, ποια είναι τα στοιχεία της παραλυτικής ανομίας μέσα στα πανεπιστήμια και ποια είναι αυτή η παραλυτική ανομία που σας κάνει να φέρνετε σήμερα αυτό το νομοσχέδιο. Ούτε σήμερα μας φέρατε τα στοιχεία, απ' όσο είδα εγώ τουλάχιστον που παρακολούθη από το πρωί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τρίτον, γιατί δεν μας εξηγείτε τον λόγο που δεν δέχεστε την πρόταση των πρυτάνεων να υπάρχουν ειδικά σώματα φύλαξης με προσωπικό του πανεπιστημίου, όπως γίνεται σε όλη την Ευρώπη, τα οποία θα πληρούν τον σκοπό που θέτετε, δηλαδή την

ασφάλεια εντός των πανεπιστημίων και όποτε χρειάζεται, εφόσον δεν υπάρχει και το πανεπιστημιακό άσυλο, να καλούν και την Αστυνομία; Επαναλαμβάνω, αυτό συμβαίνει σε ολόκληρη την Ευρώπη. Γιατί δεν μας λέτε ποια είναι η ανάγκη που δεν επιλέγετε αυτή τη λύση και επιλέγετε να δαπανήσετε 30 εκατομμύρια ευρώ για χίλιους αστυνομικούς, την ώρα που τα πανεπιστήμιά μας, που δήθεν θέλετε να αναβαθμίσετε, έχουν τεράστια κενά σε προσωπικό και υποδομές και την ώρα που η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια στην Ευρώπη σε αστυνομικούς σε αναλογία πληθυσμού και ταυτόχρονα ουραγός στην Ευρώπη σε αριθμό καθηγητών σε αναλογία φοιτητών;

Και φυσικά λέτε ψέματα, κυρία Κεραμέως, ότι όλη η κοινωνία συμφωνεί. Οι πρυτανικές αρχές είναι αντίθετες, οι σύγκλητοι είναι αντίθετες, οι πολύ διαπρεπείς συνταγματολόγοι είναι αντίθετοι, χίλιοι διακόσιοι πανεπιστημιακοί είναι αντίθετοι, οι φοιτητές είναι αντίθετοι, οι γονείς είναι αντίθετοι, ακόμα και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων είναι αντίθετη. Και να προσθέσω και το σύνολο της αριστερής δημοκρατικής αντιπολίτευσης. Ακόμα και δικά σας στελέχη είναι αντίθετα. Ο κ. Σουφλιάς, ο κ. Σπηλιωτόπουλος, ο κ. Φορτσάκης, ο κ. Κύρτσος και άλλοι είναι αντίθετοι στο νομοσχέδιό σας. Έχετε απέναντί σας ένα ευρύ μέτωπο παιδείας και δημοκρατίας -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- που αντιστέκεται και θα αντισταθεί στην υλοποίηση του εκτρωματικού νομοσχεδίου που θα ψηφίσετε σήμερα. Και αυτό το νομοσχέδιο θα είναι από τα πρώτα που θα καταργήσουμε, γιατί πραγματικά αυτό συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα. Μόνο στην Ελλάδα η Κυβέρνηση δεν έχει καμμία σχέση με την εκπαιδευτική και κοινωνική πραγματικότητα.

Το νομοσχέδιο, κυρία Κεραμέως, δεν απευθύνεται σε όλους τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, όπως είπατε στην τηλεδιάσκεψη με τη ΔΑΠ - ΝΔΦΚ. Απευθύνεται στους «έχοντες» φοιτητές και φοιτήτριες. Τους υπόλοιπους που δεν τολμήσετε να τους συναντήσετε ούτε κρυμμένη πίσω από την οθόνη του υπολογιστή σας θα τους συναντήσετε αναγκαστικά στους δρόμους και στις πορείες. Και εμείς θα είμαστε μαζί τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία Ελευθεριάδου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Αναστάσιος Δημοσχάκης από τη Νέα Δημοκρατία και τον Έβρο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Έβρος χθες και σήμερα υποδέχτηκε δύο Υπουργούς, τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου κ. Νότη Μητράκη και τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών κ. Στέλιο Πέτσα. Η Κυβέρνηση είναι παρούσα στον Έβρο, στη Θράκη, στις ακριτικές περιοχές και στελέχη της συσκέπτονται και διαβουλεύονται με την τοπική κοινωνία για ζητήματα που την απασχολούν.

Οι διαβουλεύσεις που πρότεινα από την αρχή θα καταλήξουν στις καλύτερες δυνατές και αποδεκτές λύσεις σε πείσμα όσων πυροδοτούν εντάσεις, λύσεις που θα ανταποκρίνονται στο λαϊκό και πατριωτικό αίσθημα των Εβριτών και θα εξυπηρετούν τον στόχο της αποτελεσματικής φρούρησης των συνόρων μας και θα αντιμετωπίζουν το μεταναστευτικό πρόβλημα.

Η κοινωνική ειρήνη, η συνεννόηση, η ομοψυχία είναι στοιχεία απαραίτητα πλησίον των συνόρων. Είμαστε φιλόξενοι. Είμαστε οι ίδιοι απόγονοι πονεμένων και πραγματικών προσφύγων. Αποτελούμε μία ανοιχτή και διαμπερή κοινωνία, αλλά με μεγάλες ευαισθησίες, μολονότι έχουμε αποτρεπτικό τεχνικό εμπόδιο διεθνώς παραδεκτό.

Με έντονο πατριωτισμό, με παρακαταθήκες και ιστορικές μνήμες, οι Εβρίτες εμπιστεύονται αυτή την Κυβέρνηση και τους Βουλευτές της και το δείχνουν με ευγνωμοσύνη, διότι δεν ξεχνούν τον Μάρτιο του 2020.

Προσπίζομαι τον τόπο μου σε όλα τα επίπεδα, σε όλους τους χώρους και κυρίως από τα έδρανα της Βουλής. Αυτή είναι η αποστολή μου και όταν την αναλάβω, την εκτελώ, όπως έπραξα με σχέδιο, με σωφροσύνη και αποτελεσματικότητα, πάντα για την ειρήνη και μόνο για το καλό.

Και τώρα επί του νομοσχεδίου. Το παρόν συνιστά μία μεταρρυθμιστική προσπάθεια εκσυγχρονισμού και ποιοτικής αναβάθμισης του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας. Προσβλέπουμε σε μία εξωστρεφή, αυτόνομη και ανταγωνιστική εκπαίδευση, απαλλαγμένη από παθολογίες και αγκυλώσεις δεκαετιών, από εικόνες απαράδεκτες στο κέντρο της πρωτεύουσας και στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Οι προτεινόμενες διατάξεις βελτιώνουν το ακαδημαϊκό περιβάλλον στα ανώτατα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα. Η νέα διαδικασία εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση εξορθολογίζει τη διαδικασία επιλογής σπουδών από τους υποψήφιους φοιτητές. Ο περιορισμός του αριθμού των τμημάτων που θα δηλώνει ο μαθητής του λυκείου σημαίνει μεγαλύτερη υπευθυνότητα και σοβαρότερο προσανατολισμό.

Παράλληλα, τα δύο στάδια μηχανογραφικών δηλώσεων σημαίνουν μία δεύτερη ευκαιρία σε όλους. Η ανώτατη χρονική διάρκεια φοίτησης βελτιώνει τον αριθμό και τον ρυθμό αποφοίτησης και διασφαλίζεται η γρηγορότερη ενσωμάτωση των πτυχιούχων στην αγορά εργασίας. Μπαίνει τέλος στους «αιώνιους φοιτητές» που μαστιίζουν τα πανεπιστήμια, με θετικές συνέπειες στο ποσοστό αποφοίτησης.

Κύριε Υπουργέ, είμαστε ως χώρα στις πρώτες θέσεις σε πληθυσμό φοιτητών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά τελευταίοι σε ποσοστά αποφοίτησης. Άλλωστε, εσείς το έχετε δηλώσει και εμείς το αποδεχόμαστε.

Η νομοθετική ρύθμιση περιλαμβάνει, επίσης, διατάξεις οι οποίες επαναφέρουν την ασφάλεια και την ελευθερία στο ακαδημαϊκό περιβάλλον -που χάθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες- ενός χώρου ελεύθερης διακίνησης ιδεών, απρόσκοπτης διεξαγωγής έρευνας και διδασκαλίας. Δυστυχώς, είχε μετατραπεί σε πολεμίστρα το ελληνικό πανεπιστήμιο, σε καταφύγιο, αλλά και σε ορμητήριο βίας και εγκληματικών πράξεων.

Είμαι αυτόπτης μάρτυρας και καταθέτω την εμπειρία μου και μάλιστα με πολλή προσοχή, με πολύ σεβασμό και χωρίς πολλά λόγια.

Η Κυβέρνηση αυτή «σπάει αυγά». Θεσμοθετεί υπηρεσίες προστασίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, οι οποίες θα υπάγονται στην Ελληνική Αστυνομία, ένας κεντρικός οργανισμός του ελληνικού κράτους που είναι πραγματικός πυλώνας. Θα στελεχώνονται με τον πλέον αδιάβλητο τρόπο κατάταξης μέσω του ΑΣΕΠ από νέα παιδιά του Σώματος, με ειδική εκπαίδευση προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες του εκάστοτε πανεπιστημιακού χώρου, διαδραματίζοντας έναν ρόλο προληπτικό, αλλά και αποτρεπτικό.

Μέχρι σήμερα τα πανεπιστήμια με το υφιστάμενο πλαίσιο δεν κατάφεραν να αυτορυθμιστούν ως προς τις συνθήκες ασφαλείας. Είμαστε μάρτυρες σοβαρών αξιόποινων πράξεων και πολλές από αυτές δεν τις έχουμε αντιληφθεί. Μέχρι σήμερα τα πανεπιστήμια με το υφιστάμενο πλαίσιο δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν αυτήν την κατάσταση που περιέγραψα. Συνεπώς, η εθνική Αστυνομία είναι το μέτρο της ύστατης καταφυγής, όπως σοφά υπογράμμισε ο έμπειρος Μιχάλης Χρυσοχοϊδης.

Εύχομαι σε μερικά χρόνια η Αστυνομία να μη χρειάζεται ούτε μέσα ούτε έξω από τα πανεπιστήμια, όπως το επιθυμεί σήμερα η Κατεχάκη. Οι Έλληνες πολίτες δεν φοβούνται την Ελληνική Αστυνομία. Την εμπιστεύονται και μάλιστα με υψηλό ποσοστό αποδοχής, όπως έχουν κατά καιρούς μετρήσει οι αντίστοιχες εταιρείες. Προστρέχουν σε αυτήν όταν απειλείται η ακεραιότητα, η ζωή και η περιουσία τους. Αντιθέτως, η Ελληνική Αστυνομία αποτελεί απειλή μόνο για αυτούς που έχουν παραβατική συμπεριφορά. Μόνο αυτοί τη φοβούνται.

Τα άβατα τρέφουν την αсуδοσία μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια. Υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι υπάρχει πρόβλημα ελεύθερης διακίνησης των ιδεών στην ελληνική επικράτεια; Για ποιον λόγο η παρουσία στελεχών της Αστυνομίας θα σημαίνει παρόμοιο πρόβλημα εντός των πανεπιστημίων; Αντιθέτως μάλιστα, θα συντελέσει στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Απώτερος σκοπός είναι η ευθύνη διατήρησης να περάσει στις πρυτανικές αρχές και σε ένα μεϊκό σύστημα περιφρούρησης της ευταξίας στην εκπαίδευση, όπως το είχα οραματιστεί και διατυπώσει και ο ίδιος ως αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας.

Αξιότιμε Υπουργέ, η Νοσηλευτική του Διδυμοτείου που βρίσκεται στα Ξένα, στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, πρέπει να βρει τον τόπο της. Διεδικούμε την προαγωγή της από παράρτημα σε τμήμα και την υπαγωγή της στον φυσικό και ακαδημαϊκό της χώρο που είναι το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, με έδρα την πόλη των κάστρων.

Οραματικά ήδη έχω καταθέσει τεκμηριωμένο σχέδιο εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που αποτελεί τον καρπό επιστημόνων, παραγόντων, πανεπιστημιακών και σκεπτόμενων πολιτών του Έβρου. Μάλιστα δε, είχα τη μεγάλη τιμή να με δεχτείτε την πρώτη ημέρα ανάληψης των καθηκόντων σας. Σας ενεχείρισα και το σχετικό αυτό σχέδιο εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στον Νομό Έβρου.

Η παιδεία και οι δομές της μπορούν να ενισχύσουν την περιοχή μας και να προάγουν την εργασία, την παραγωγή και την ευημερία και να θωρακίσουν τον νομό. Στην επόμενη υβριδική επίθεση της γείτονος θα αντισταθεί ο νομός και με τη σπουδαζουσα νεολαία του.

Θέλω παράλληλα να προτείνω για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα των ακριτικών περιοχών να τυγχάνουν διακριτικής μεταχείρισης ως προς τους όρους εισαγωγής φοιτητών. Ναι στις προϋποθέσεις αξιοπρεπούς απόδοσης, όχι όμως στον αφανισμό τμημάτων των ΑΕΙ από τις ακριτικές περιοχές. Είμαι βέβαιος ότι θα υπάρξει σχετική μέριμνα και θα κάνετε την άσκηση επί χάρτου που είναι άκρως απαραίτητη.

Κλείνω την ομιλία μου δηλώνοντας ότι υπερηφίζω για τους παραπάνω λόγους το σημερινό νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Δημοσχάκη.

Και από τον Έβρο πάμε στη Λέσβο και στην κ. Κομνηνάκη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Μετά ακολουθούν τέσσερις συνάδελφοι και ολοκληρώνουμε τη συνεδρίαση για σήμερα. Έχει ανακοινωθεί από πολύ νωρίς ότι θα φθάσουμε σήμερα μέχρι και τον εξηκοστό συνάδελφο.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Η περίοδος που επιλέγει η Κυβέρνηση να φέρει ένα τέτοιο νομοσχέδιο με σοβαρές ανατροπές για την πρόσβαση και λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν υπακούει, όπως μονότονα επαναλαμβάνει η Κυβέρνηση, αλλά πυρπολεί την κοινή λογική. Ζητάτε μάλιστα και τα ρέστα από πάνω γιατί διαδηλώνουν οι φοιτητές, όταν σκόπιμα επιλέγετε αυτήν την περίοδο να φέρετε τις ανατροπές στα πανεπιστήμια και βάζετε μάλιστα και απουσιολόγους να μετράνε ποιοι συμμετέχουν σε αυτές.

Μη μετράτε! Θα χάσετε το μέτρημα, είναι χιλιάδες! Χιλιάδες φοιτητές αγωνιούν για την προοπτική των σπουδών τους μετά από έναν χρόνο που παραμένουν τα πανεπιστήμια κλειστά. Οι πρωτοετείς φοιτητές δεν έχουν δει καν πώς είναι ένα φοιτητικό αμφιθέατρο. Για δεύτερη ακαδημαϊκή χρονιά οι φοιτητές συνεχίζουν να κάνουν τους επιστήμονες δι' αλληλογραφίας, χωρίς πρόσβαση σε εργαστήρια, κλινικές, πρακτικές, συσσωρεύοντας διδακτικά κενά.

Και τι κάνετε εσείς; Τρέχετε να αξιοποιήσετε την πανδημία όχι για να υλοποιήσετε τα λογικά αιτήματά τους, τα λογικά αιτήματα όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας που θα επέτρεπαν την με ασφάλεια επιστροφή των φοιτητών στα αμφιθέατρα, αλλά νομοθετείτε πώς θα τους βγάλετε μια ώρα αρχύτερα από αυτά, αντί να την αξιοποιήσετε ως ευκαιρία για να αναπτυχθούν αίθουσες εργαστηρίων, υποδομές που έλειπαν από τα ιδρύματα και πολύ πριν την πανδημία, σε δημόσια κτήρια που αραχνιάζουν ή που τα προορίζετε για ξεπούλημα, με το επιστημονικό διδακτικό προσωπικό που και αυτό λιμνάζει αναξιοποίητο και για το οποίο κλαίγετε όταν καταλήγετε στο brain drain.

Αντί να προσλάβετε, λοιπόν, αυτούς μπας και καλύψετε κανένα από τα χρόνια κενά, προσλαμβάνετε μόνιμους ειδικούς φρουρούς να αστυνομεύουν τα πανεπιστήμια για τους οποίους βρήκατε βέβαια στο «άψε-σβήσε» τριάντα εκατομμύρια ευρώ και άλλα κάμποσα για να βάλετε μηχανισμούς παρακολούθησης. Όπως βέβαια στο «άψε-σβήσε» βρήκατε και το ιδανικό back-

ground, τις απαρόδεκτες εικόνες των γνωστών προβοκατόρικων μηχανισμών στην ΑΣΟΕΕ και αλλού, που ομολογουμένως σάς προσφέρουν ανεκτίμητες υπηρεσίες σήμερα.

Επιτρέψτε μου ένα σχόλιο, γιατί πραγματικά από το πρωί ακούμε να επαναλαμβάνετε για τις εικόνες τρόμου στα ελληνικά πανεπιστήμια και θα αρχίσουμε να πιστεύουμε ότι παίζαμε σε θρίλερ στη Νομική και στις άλλες σχολές του κέντρου. Έλεος! Οι εικόνες τρόμου για τους φοιτητές των πανεπιστημίων ήταν όταν έπρεπε να πληρώσουν τους λογαριασμούς από την ανεπαρκή μέριμνα, όταν έπρεπε να βάζουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη από όλα αυτά που κόβατε και γι' αυτά που δεν έφταναν ποτέ τα κονδύλια των πανεπιστημίων, γιατί κάθε χρόνο κόβετε όλο και περισσότερο τη χρηματοδότηση.

Από τέτοιες διεκδικήσεις θέλετε να θωρακίσετε το πανεπιστήμιο με κάμερες, αλλά και με πειθαρχικά συμβούλια, που θα επιβάλουν ακόμα και τη διαγραφή των φοιτητών που τολμάνε να «ενοχλούν», όπως λέτε, την εκπαιδευτική διαδικασία, διεκδικώντας την ικανοποίηση μορφωτικών δικαιωμάτων και φοιτητικής μέριμνας, αυτούς που εναντιώνονται στην επιβολή διδασκτρων στα μεταπτυχιακά -αυτά που γενίκευσε ο ΣΥΡΙΖΑ βέβαια και τα βρήκατε εσείς έτοιμα- και σε άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες των πανεπιστημίων, δραστηριότητες που υπονομεύουν το ίδιο το περιεχόμενο της εκπαίδευσης.

Η ικανοποίηση αυτών των διεκδικήσεων θα αποτελούσε ουσιαστική διευκόλυνση και για όλους αυτούς που καθυστερούν να τελειώσουν τις σπουδές τους όχι γιατί δεν θέλουν, αλλά γιατί για την πλειοψηφία τους η δουλειά είναι μονόδρομος για να καλύψουν το βαρύ κόστος των σπουδών και τους κουνάτε προκλητικά το δάκτυλο γιατί καθυστερούν να αποφοιτήσουν.

Λύνετε αλήθεια το πρόβλημά τους αυτό; Ακριβώς το αντίθετο κάνετε. Αντί να τους διευκολύνετε με παροχή ουσιαστικής φοιτητικής μέριμνας για να μπορούν πράγματι να σπουδάζουν αναπόσπαστοι, απομακρύνετε περισσότερο την ολοκλήρωση των σπουδών τους με τα μισά μαθήματα κάθε έτος, δηλαδή τους μετράτε εσείς σε «αιώνιους». Και μάλιστα η προϋπόθεση που βάζετε αποτελεί πραγματικά μνημείο υποκρισίας. Ζητάτε να αποδεικνύουν οι εργαζόμενοι ένσημα εικοσάωρης βδομαδιάτικης εργασίας.

Καλά, αλήθεια, δεν ξέρετε τη μαύρη, την κατάρρευση πραγματικότητα για τους εργαζόμενους φοιτητές, που αποτελούν τη μεγαλύτερη δεξαμενή της ανασφάλιστης και ελαστικής εργασίας; Αν δεν την ξέρετε εσείς, να πάτε να ρωτήσετε τα στελέχη της ΔΑΠ που κάνουν τους «μανατζεραίους» στις καφετέριες και τα μπαρ και τροφοδοτούν αυτήν τη δεξαμενή με ανασφάλιστους εργαζόμενους.

Στα όρια της απανθρωπιάς είναι και η ψυχρολουσία που κάνατε στους χιλιάδες μαθητές νομοθετώντας ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια για την είσοδο στα πανεπιστήμια και μάλιστα τρεις μήνες πριν τις πανελλήνιες, όταν σήμερα ανακοινώνεται ξανά το κλείσιμο των σχολείων, όταν επί έναν χρόνο βιώνουν το ίδιο καρδιογράφημα, το «άνοιξε - κλείσε», με τη διαδικασία της τηλεκπαίδευσης να πολλαπλασιάζει τα μορφωτικά κενά και να αφήνει ακόμα πιο πίσω τους αβοήθητους μαθητές, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των εκπαιδευτικών.

Η ελάχιστη βάση εισαγωγής αποτελεί τη χειρότερη εκδοχή του αποτυχημένου πειράματος της βάσης του «δέκα», αφού δίνει αποφασιστικό λόγο για την επιλογή των φοιτητών στα ίδια τα ιδρύματα, αυξάνοντας ακόμα περισσότερο την κατηγοριοποίηση τμημάτων αλλά και πτυχιούχων, ακόμα και στο ίδιο γνωστικό αντικείμενο.

Και αναρωτιέστε, δήθεν αθώα: Είναι δυνατόν να μπαίνουν στα πανεπιστήμια με βαθμολογίες «2» και «3»; Γιατί δεν αναρωτιέστε όμως ποιανού έργο είναι αυτές οι επιδόσεις των μαθητών; Ποιανού έργο είναι ένα σχολείο στο οποίο συνεχώς αντικαθίσταται η ολοκληρωμένη γνώση από αποσπασματικές πληροφορίες και δεξιότητες, ένα σχολείο μονόπλευρα προσανατολισμένο στον εξεταστικό μαραθώνιο; Βάζετε τράπεζα θεμάτων και στην Α' λυκείου, τη μόνη εκκρεμότητα που άφησε ο ΣΥΡΙΖΑ για να μετατραπεί το σύνολό του το λύκειο σε εξεταστική αρένα, δηλαδή, αναγκάζετε με τις τράπεζες θεμάτων τους καθηγητές να δουλεύουν με τα «sos» για να βγει η ύλη, ανοίγοντας κι άλλο την ψα-

λίδα για τα παιδιά λαϊκών οικογενειών που δεν αντέχουν να πληρώνουν τα φροντιστήρια.

Είναι τελικά άσχετη με την τσέπη και την κοινωνική θέση των γονιών τους η ποιότητα των μαθητών; Βέβαια δεν σας προβληματίζει το ίδιο η ποιότητα των αποφοίτων, για όσους επιτρέπει η τσέπη τους, με τους ίδιους χαμηλούς βαθμούς, να πληρώνουν ένα ιδιωτικό κολέγιο, των όποιων εξισώσατε τα πτυχία με αυτά των ΑΕΙ με τις ευλογίες και του ΣΥΡΙΖΑ που σήμερα παραπονιέται.

Μήπως ο δεύτερος «κόφτης», αυτός του περιορισμού των επιλογών του μηχανογραφικού στο 10% του πεδίου και κατά τη δεύτερη φάση υποβολής για όσα τμήματα περισσέψουν, βοηθάει τελικά τους φοιτητές να σπουδάζουν στις σχολές που πραγματικά επιθυμούν; Περισσότερο θυμίζει κλήρωση τζακ ποτ στο τζόκερ, αφού τις ίδιες πιθανότητες θα έχουν οι υποψήφιοι φοιτητές να μπουν στη σχολή που επιλέγουν.

Και βέβαια αυτό το μαζικό πετσόκομμα είκοσι, τριάντα χιλιάδων υποψηφίων θα ρίξει και την οριστική ταφόπλακα για πολλά περιφερειακά πανεπιστήμια, των οποίων η χαμηλή βάση δεν αντικατοπτρίζει και αντίστοιχα το χαμηλό επιστημονικό τους επίπεδο, αλλά κυρίως τη μειωμένη ζήτηση λόγω του ασήκωτου βάρους που σημαίνει για τις λαϊκές οικογένειες λόγω της ανύπαρκτης φοιτητικής μέριμνας και του απαγορευτικού κόστους μετακινήσεων. Αυτό αποτελεί ακόμα έναν λόγο και για την εγκατάλειψη των σπουδών για πολλούς από τους φοιτητές, όπως για παράδειγμα συμβαίνει κατά κόρον και στα τμήματα του Πανεπιστημίου Αιγαίου, όπως βέβαια και σε μια σειρά άλλα περιφερειακά τμήματα και όχι μόνο, που κλείνουν, συγχωνεύονται αλλάζουν αντικείμενο. Και όλους αυτούς τους πειραματισμούς τους πραγματοποιούν στις πλάτες των φοιτητών και των οικογενειών τους. Για το επιστημονικό αντικείμενο δεν στεναχωριέστε ποτέ.

Η κατηγοριοποίηση, λοιπόν, των σχολών και κατ' επέκταση των πτυχιούχων δεν στοχεύει στην άνοδο του επιστημονικού επιπέδου και πολύ περισσότερο δεν στοχεύει στην κατοχύρωση ισχυρών επαγγελματικών δικαιωμάτων για τα οποία με θέρμη μάς μίλησε νωρίτερα η κυρία Υφυπουργός, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Στοχεύει σε μια πληθώρα νέων με δεξιότητες, με λιγότερα ακαδημαϊκά προσόντα, αλλά μεγαλύτερη βέβαια επαγγελματική ευελιξία, πιο φτηνή και πιο στοχευμένη στα ζητούμενα των επιχειρήσεων. Κι όταν αυτά τα ζητούμενα αλλάζουν, τους ξαναστέλνετε στην αφετηρία του μαραθωνίου για συλλογή νέων προσόντων. Γι' αυτό βιάζεστε εξάλλου να βγάλετε από τα πανεπιστήμια πιο πολλούς αποφοίτους, για να υπάρχουν και πιο πολλές επιλογές στα «ράφια» της αγοράς.

Τα ζητούμενα αυτά έρχονται, λοιπόν, σε αντίθεση με την ανάγκη για ένα πραγματικά δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο που θα κατοχυρώνει ολόπλευρη μόρφωση, με ενιαίο πτυχίο ανά επιστημονικό αντικείμενο, με πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα και κυρίως που θα προσανατολίζει την επιστήμη στις πραγματικές λαϊκές ανάγκες. Αυτή είναι και η κοινή λογική, αλλά και η ίδια η ανάγκη της κοινωνίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αρβελάς): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Κομνηνάκη.

Δεν γίνεται να προεδρεύω και να μην έχω τον κ. Αθανάσιο Καρβαδά από τη Λευκάδα και τη Νέα Δημοκρατία! Δεν υπάρχει περίπτωση!

Κύριε Καρβαδά, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΡΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επίκληση και η κυριαρχία του αυτονόητου και της λογικής αποτελεί ένα βήμα προόδου για την ελληνική κοινωνία. Η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών και μάλιστα και αυτών που στηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ αποτιμά θετικά τις διατάξεις του νομοσχεδίου για την παιδεία. Αυτό θα πρέπει να προβληματίσει την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Είναι δύσκολο να αντιληφθεί κάποιος τι ακριβώς υπερασπίζεται το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Την ανοχή στην ανομία και στα φαινόμενα βίας στα πανεπιστήμια; Να μην υπάρχει βάση εισαγωγής στο πανεπιστήμιο και να εισάγονται φοιτητές με μέσο όρο «2» και «3»; Να συνεχίσουμε να έχουμε αιώνιους

φοιτητές, ώστε κανένα πανεπιστήμιο να μην ξέρει πόσους φοιτητές έχει πραγματικά και να μην μπορεί να διαμορφώσει το εκπαιδευτικό πρόγραμμά του;

Τα στοιχεία της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης για τους «αιώνιους φοιτητές» είναι αποκαλυπτικά. Την περίοδο 2018 - 2019 οι «αιώνιοι φοιτητές» ήταν διακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες πεντακόσιοι ογδόντα οκτώ σε συνολικό αριθμό εξακοσίων εξήντα οκτώ χιλιάδων επτακοσίων τριάντα τεσσάρων εγγεγραμμένων. Μιλάμε για ένα ποσοστό της τάξης του 42%.

Αυτές οι στρεβλώσεις έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Στα πλαίσια του ορθολογισμού είναι αναγκαίο να υιοθετήσουμε βέλτιστες πρακτικές που υπάρχουν και λειτουργούν σε άλλες χώρες.

Συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι απόφοιτοι ή και καθηγητές πανεπιστημίων του εξωτερικού. Έχοντας αυτή την εμπειρία, πώς μπορούν να δικαιολογούν την ανοχή σε φαινόμενα βίας και ανομίας στα ελληνικά πανεπιστήμια; Στο πανεπιστημιακό συγκρότημα της Σορβόνης υπάρχει φύλαξη, ενώ η πρόσβαση σε όλες τις εγκαταστάσεις του πανεπιστημίου γίνεται με την επίδειξη της φοιτητικής ταυτότητας. Το ίδιο και στη Μεγάλη Βρετανία: Η είσοδος φοιτητών και επισκεπτών στις εγκαταστάσεις των πανεπιστημίων είναι πλήρως ελεγχόμενη με ηλεκτρονικά μέσα.

Στη χώρα μας ζήσαμε για πολλά χρόνια τον παραλογισμό με τη διαστροφή της ιδέας του πανεπιστημιακού άσυλου. Το άσυλο ιδεών, που είναι στην πραγματικότητα το πανεπιστήμιο, έχει μετατραπεί σε άσυλο βίας και ανομίας. Χρειάζεται να απარიθμήσω τις επιθέσεις εναντίον καθηγητών, τις καταστροφές και τις φθορές σε πανεπιστημιακούς χώρους, με τον λογαριασμό να πηγαίνει στους πολίτες; Χρειάζεται να αναφερθώ στο γεγονός ότι χρησιμοποιούσαν το πανεπιστήμιο ως άσυλο και άβατο παραβατικά στοιχεία, που έκαιγαν και έσπαγαν την Αθήνα;

Όλα αυτά είναι γνωστά. Τα έχουν ήδη αποτιμήσει και τα έχουν απορρίψει οι πολίτες, οι οποίοι απαιτούν να μπει ένα τέλος σε αυτόν τον παραλογισμό. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με αποφασιστικότητα και ισχυρή βούληση, έβαλε τέλος σε αυτή τη στρέβλωση.

Με την ίδια αποφασιστικότητα και με τη στήριξη της πλειοψηφίας των πολιτών διασφαλίζουμε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο τη νομιμότητα στους πανεπιστημιακούς χώρους και την ασφάλεια της ακαδημαϊκής κοινότητας. Η ελεγχόμενη είσοδος με ηλεκτρονική κάρτα για τους φοιτητές, η ενίσχυση του φωτισμού και των υποδομών ασφάλειας στο πανεπιστήμιο, η δημιουργία ομάδων προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, με ειδική εκπαίδευση που θα υπάγεται στην Ελληνική Αστυνομία, αναβαθμίζει το ακαδημαϊκό περιβάλλον.

Θεωρώ, επίσης, ιδιαίτερα θετικές μια σειρά ρυθμίσεων, όπως είναι: Η δυνατότητα υποβολής από τους υποψηφίους των πανελλαδικών εξετάσεων παράλληλου μηχανογραφικού για την εγγραφή τους σε δημόσια ΙΕΚ, που θα τεθεί άμεσα σε ισχύ από φέτος το καλοκαίρι, μια διάταξη που συμπληρώνει το πλήρες και συνεκτικό σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης που θεσμοθέτησε πρόσφατα η Κυβέρνηση. Η καθιέρωση ανώτατου χρονικού ορίου φοίτησης στα πανεπιστήμια, με μερική εξαίρεση για όσους εργάζονται και για όσους αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας οι ίδιοι ή οι οικογένειές τους. Η καθιέρωση δύο φάσεων στην υποβολή των μηχανογραφικών δελτίων για τους υποψηφίους στις πανελλαδικές εξετάσεις, που θα ισχύσει από το καλοκαίρι του 2022. Ο καθορισμός από κάθε πανεπιστημιακή σχολή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, αλλά και συντελεστή βαρύτητας για όποιο μάθημα κρίνει σημαντικό. Διότι δεν μπορεί να εισάγεται κάποιος στο Μαθηματικό Τμήμα, έχοντας γράψει «2» ή «3» στα Μαθηματικά. Δίνεται έτσι αυτονομία στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, που ξέρουν καλύτερα τις ανάγκες τους, να καθορίζουν το κατώφλι εισαγωγής.

Σε όσους αντιτίθενται στη ρύθμιση για την καθιέρωση ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα πανεπιστήμια, θα παραθέσω μόνο ένα στοιχείο: Το Τμήμα του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Δασολογίας και Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος στο Καρπενήσι φέτος είχε βάση εισαγωγής τις εξακόσιες εικοσιπέντε μονάδες. Δηλαδή, κάποιος μπορούσε να μπει σε αυτό το τμήμα, δίνοντας λευκή κόλλα, γράφοντας απλώς το όνομά του στις πανελλήνιες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημο-

κρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη με το σημερινό νομοσχέδιο διορθώνει τις παθογένειες της ανώτατης εκπαίδευσης και διασφαλίζει ότι κάθε νέος και νέα θα μπορεί να αποκτήσει χρήσιμες γνώσεις και να αποφοιτήσει έτοιμος για μια δημιουργική επαγγελματική ζωή. Επιστρέφει τα πανεπιστήμια σε αυτούς που δικαιωματικά ανήκουν, στους φοιτητές, στους καθηγητές, στη γνώση και την επιστήμη.

Μέλος αυτής της ανανεωμένης πανεπιστημιακής και ακαδημαϊκής κοινότητας φιλοδοξεί να είναι και η Λευκάδα. Η περιφέρειά μου διεκδικεί την παραμονή της στον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ίδρυση και λειτουργία του Τμήματος Περιφερειακής Ανάπτυξης του Ιόνιου Πανεπιστημίου. Σε συνεργασία και με τη σύμφωνη γνώμη των πρυτανικών αρχών, δίνουμε αγώνα εδώ και πάνω από έναν χρόνο για να εμπλουτίσουμε τον φάκελο που θα εξεταστεί από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο έχει έτοιμο οδηγό σπουδών και περιεχόμενο μαθημάτων, διαθέτει διδακτικό προσωπικό, έχει προβλέψει χρηματοδότηση για τη λειτουργία του Τμήματος. Έχουμε βρει ιδιόκτητο κτήριο για τη στέγαση του τμήματος, για την κατασκευή του οποίου τρέχει ήδη διαγωνισμός, ενώ προετοιμάζουμε και τη δημιουργία φοιτητικής εστίας.

Κύριε Υπουργέ, έχω πολλές φορές μεταφέρει στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας τη μεγάλη επιθυμία της Λευκάδας να λειτουργήσει αυτό το τμήμα. Δεν γίνεται αυτό το νησί, που είναι στο κέντρο των Επτανήσων, με εύκολη πρόσβαση στην ηπειρωτική Ελλάδα, να είναι το μοναδικό χωρίς τμήμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Γνωρίζω ότι η απόφαση είναι της Ανεξάρτητης Εθνικής Αρχής. Πιστεύω, όμως, ότι από την πλευρά μας, μαζί με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, έχουμε κάνει το καλύτερο δυνατό. Ευελπιστώ ότι αυτή η προσπάθεια, καθώς και η ακαδημαϊκή αξία, η βιωσιμότητα και η σκοπιμότητα του που προτείνουμε θα αναγνωριστούν, ώστε να μπορέσει η Λευκάδα, το νησί που γέννησε σπουδαίες προσωπικότητες της επιστήμης και της διανόησης, να συμμετέχει στη μεγάλη ακαδημαϊκή οικογένεια. Και βέβαια, υπερηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κύριε Καρβαδά και για την τήρηση του χρόνου, γιατί είχε παγωθεί στο δωδεκάρι.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μάρκου από την όμορφη Αχαΐα, να μην τον παραλείψω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Με πόσες μονάδες θα μπαίνουν στο τμήμα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Με «8», με «9», όχι με «2».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Καλά είναι τα ρουσφετάκια, αλλά...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Μάρκου, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Πραγματικά, ο συνάδελφος που πέρασε από αυτό το Βήμα πριν λίγο είχε δείγματα μικροπολιτικής επαρχιώτη Βουλευτή. Συγγνώμη, δεν το λέω υποτιμητικά. Να κλείσει στο Καρπενήσι, να ανοίξει στη Λευκάδα, η οποία δεν θα πάρει «έξι», θα πάρει «οκτώ». Φτιάξαμε το πανεπιστήμιο στη Λευκάδα.

Κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς, θέλω από αυτό το Βήμα να αποτίσω έναν φόρο τιμής σε έναν άνθρωπο που έφυγε σήμερα από την Πάτρα, έναν αγωνιστή της δημοκρατίας και της Αριστεράς και έναν έγκριτο δημοσιογράφο, ο οποίος τίμησε την περιφερειακή δημοσιογραφία όσο λίγοι. Πρόκειται για τον Νάσο Νασόπουλο, ο οποίος ήταν πρωτοπόρος στις νέες τεχνολογίες και στο δημοσιογραφικό ήθος και άφησε σχολή. Δυστυχώς, έφυγε πρόωρα.

Ένα δεύτερο που θέλω να πω πριν από το θέμα μας είναι για κάποιον συνάδελφο που ομολογώ ότι δεν θυμάμαι το όνομά του. Χωρίς πάλι να θέλω να τον προτιμήσω, θα πω ότι τουλάχιστον μπροστά στο μέγεθος του Βασιλή Βασιλικού, για τον οποίο μίλησε υποτιμητικά και προσβλητικά, είναι πολύ λίγος. Λυπάμαι, αλλά δεν θυμάμαι το όνομά του.

Στην παρέμβασή μου όσον αφορά το θέμα μας θα μπορούσα να δώσω τον τίτλο «έξι ψέματα, έξι αλήθειες και μια πραγματικό-

τητα για τα πανεπιστήμια». Επιγραμματικά, λοιπόν, ψέματα. Πρώτο ψέμα: Η παραβατικότητα έχει διογκωθεί, ούτως ώστε να φέρνεται τα πανεπιστήμια ως κέντρα ανομίας και να αγνοείτε, ακόμα και πριν από λίγες μέρες, την εξαιρετική κατάσταση που πήραν τα ελληνικά πανεπιστήμια στον διεθνή χώρο. Φτιάχνετε ένα πλαίσιο υπερβάλλον σε ένα υπαρκτό πρόβλημα, το οποίο αγνοεί ότι, με βάση τα επίσημα στοιχεία, η παραβατικότητα στα πανεπιστήμια αυτή τη στιγμή είναι γύρω από τα πανεπιστήμια. Ο φοιτητής νιώθει ασφαλής γύρω από το πανεπιστήμιο. Νιώθει ανασφαλής, όταν βγαίνει από την Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ για να περάσει την Τοσίτσα. Νιώθει ανασφαλής το βράδυ έξω από το Οικονομικό, όταν βγαίνει για να φύγει από το πανεπιστήμιό του. Νιώθει ανασφαλής, όταν βγαίνει από το Αριστοτέλειο να περάσει απέναντι στη Μελενίκου. Έξω από το πανεπιστήμιο είναι η παραβατικότητα και εκεί η αστυνόμευσή σας είναι πολύ ελλιπής.

Και, τέλος πάντων, κάποιος ομιλητής από αυτά τα "non paper" που δίνει η Νέα Δημοκρατία στους ομιλητές αναφέρει και την Πάτρα. Είμαι καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών. Τα τελευταία δύο χρόνια δύο ελάσσονος παραβατικότητας ζητήματα έγιναν, τα οποία ρυθμίστηκαν από τη σύγκλητο. Πού είναι η παραβατικότητα;

Δεύτερο ψέμα, ότι χρειάζεται και κάτι άλλο για το νομοθετικό πλαίσιο για να αντιμετωπιστεί η παραβατικότητα. Με τα ίδια επιχειρήματα είχατε έρθει και τον Ιούνιο, τον Αύγουστο, που νομοθετήσατε την κατάργηση του ασύλου. Ενώ το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς ήταν επαρκές για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τα όποια ζητήματα παραβατικότητας, εσείς προσθέσατε καινούργια. Και αυτά είναι επαρκή για να αντιμετωπίσουν. Και έρχεστε με τρίτη επιχείρηση να κάνετε κάτι.

Τρίτο ψέμα: η αριστεία. Προωθείτε τα ιδιωτικά κολλέγια. Πλέον έχετε αρχίσει να μην το αρνείστε ούτε οι ίδιοι. Ξέρετε ότι το πρώτο ιδιωτικό κολλέγιο που εμφανίζεται στη διεθνή κατάταξη είναι κάπου, κάποιος στο νούμερο χίλια τετρακόσια; Και ξέρετε ότι τέσσερα πανεπιστήμια της χώρας μας κατέβηκαν κάτω από το τριακόσια τριάντα πριν από δεκαπέντε μέρες; Και τα άλλα, τα περισσότερα, κάτω από το χίλια; Πού είναι η ποιότητα και η αριστεία σας;

Τέταρτο ψέμα: το διεθνές περιβάλλον. Εδώ κατέρρευσαν τα επιχειρήματά σας. Από όλες τις σχολές της Ευρώπης και της πέρας του Ατλαντικού χώρας προέκυψαν ότι είναι μύθος η παρουσία κρατικής αστυνομίας μέσα στα πανεπιστήμια. Το ίδιο το Πανεπιστήμιο Τζον Χόπκινς, το οποίο θέσπισε αστυνομία μετά τη δολοφονία του Φλόιντ, το 2020 την κατήργησε, γιατί δημιούργησε πολλά προβλήματα απ' ό,τι πήγε να λύσει, και ξέρετε, σε μια χώρα που εισβάλλουν στις σχολές και στα σχολεία με όπλα στα χέρια.

Πέμπτο ψέμα: Αποκρύψατε τα δεδομένα της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Ο κ. Βερναρδάκης και άλλοι ήταν πριν από λίγο αποκαλυπτικοί. Κρύψατε για δέκα μέρες το τι σας παρατηρεί η Αρχή Προστασίας. Αυτό είναι καταρράκωση των θεσμών και της διαδικασίας. Και βεβαίως είναι τελειώς παραβίαση του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου όσον αφορά τις κάμερες. Είναι ντροπή, είναι ντροπή.

Το έκτο ψέμα -είναι πολλά τα ψέματα, αλλά μιλάω για τα πιο κραυγαλέα- είναι ο καταστροφικός ρόλος των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών» απεδείχθη ότι κατ' αρχάς δεν επιβαρύνει σε τίποτα τα πανεπιστήμια. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω τους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης και τον κύριο Υπουργό που είναι παρών και τους εισηγητές αν έχουν σκεφτεί γιατί παρατείνουν τις σπουδές φοιτητές, άριστοι με βάση τις πανελλαδικές εξετάσεις, από τις σχολές της πρώτης γραμμής, ιατρική, νομική, πολυτεχνεία, πολιτικοί μηχανικοί. Παρατείνουν τις σπουδές τους στον ίδιο βαθμό με άλλες μικρότερης εμβέλειας σχολές. Γιατί; Γιατί είναι άλλο το πρόβλημα, το οποίο φεύγει έξω από το πανεπιστήμιο και το οποίο δεν θέλει να το λύσετε.

Πάμε στις αλήθειες. Οι αλήθειες είναι -και θα απολογηθείτε στους ψηφοφόρους σας- ότι τουλάχιστον είκοσι με είκοσι πέντε χιλιάδες λιγότεροι εισακτέοι θα μπουν τον Σεπτέμβριο. Ετοιμαστείτε. Ο συνάδελφος που έφυγε από τη Θράκη να πάει να πει γιατί θα καταργηθούν τμήματα στη Θράκη, που θα μειωθούν 36%

οι εισακτέοι και η συνέπεια θα είναι η μείωση των τμημάτων.

Η δεύτερη αλήθεια είναι ότι πραγματικά πολλά πανεπιστημιακά τμήματα θα κλείσουν.

Η τρίτη: Απαξιώνετε το απολυτήριο του λυκείου. Τελείωσε το λύκειο. Πλέον είναι μια αγγαρεία, την οποία οφείλουν να την παρακολουθήσουν οι μαθητές.

Τετάρτη αλήθεια: Αποκλείετε πλήρως τους υποψηφίους των εσπερινών γυμνασίων - λυκείων, αγωνιστών της ζωής, που δίνουν μεγάλη μάχη και τα καταφέρνουν πέρα. Πόσοι είναι αυτοί; Εξακόσια άτομα περίπου τον χρόνο. Γιατί τους καρατομείτε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα αργήσω, κύριε Πρόεδρε.

Πέμπτη αλήθεια: Όσον αφορά το «v + 2» και το «v + 3» τα είπαν οι προηγούμενοι και δεν θέλω να πολυλογώ σε αυτό. Ξέρετε, όμως, ότι με το Πειθαρχικό Δίκαιο που εισάγετε οι τιμωρίες για μια απλή αντιγραφή -όλοι έχουμε αντιμετωπίσει αντιγραφές στο πανεπιστήμιο- που μπορεί να έχουν αποβολή από τον χρόνο της φοίτησης, μπορεί να οδηγήσουν κάποιους «v + 2» και το «v + 3» να αποβληθούν από τις σχολές; Και κάνετε κάτι άλλο πιο ωμό: Συνδέετε την εφαρμογή του ή όχι από τα πανεπιστήμια με τη χρηματοδότηση, δηλαδή, πιάνετε από το μυαλό τους πρυτάνεις, που όλοι πλην ενός είναι εναντίον, και λέτε «Αν δεν το εφαρμόσεις, δεν έχει λεφτά». Άθλια.

Και η έκτη αλήθεια, η τελευταία: Υπάρχουν θέματα συνταγματικότητας. Είναι σαφές αυτό και θα το δούμε και στο μέλλον, παρά την ψηφοφορία που έγινε το πρωί, τόσο για τα δεδομένα του ασύλου όσο και το αυτοδιοίκηση του πανεπιστημίου.

Κλείνω. Αυτά ήταν τα έξι ψέματα και οι έξι αλήθειες για τα πανεπιστήμια. Η πραγματικότητα τώρα. Η πραγματικότητα, κύριοι της Συμπόλιτευσης, είναι ότι το πέρασμά σας από το Υπουργείο Παιδείας και η πολιτική σας, όπως και από άλλα, θα είναι μια θλιβερή, σκοτεινή ιστορία στην ιστορία της εκπαίδευσης στην πατρίδα μας και θα αναφέρεται σαν ένα παράδειγμα σκοταδιστικής πολιτικής, τίποτα περισσότερο. Θα είναι από τα πρώτα ζητήματα που θα καταργήσουμε. Θα επαναφέρουμε τις πράσινες σχολές, που δεν αφήσατε για τρεις μήνες να ξεκινήσουν. Θα επαναφέρουμε την πανεπιστημιακή επαγγελματική εκπαίδευση και αυτό θα είναι η αρχή για την πραγματική μεταρρύθμιση στην παιδεία. Κι αυτό θα είναι μέρα μεσημέρι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κύριε Μάρκου.

Θα ανεβούμε βόρεια, στην Πιερία, και στην κ. Άννα Μάνη - Παπαδημητρίου από τη Νέα Δημοκρατία.

ANNA MANH - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από ενάμιση περίπου χρόνο, που η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τα ηνία της χώρας, πολλοί μίλησαν για μια μεγάλη επανάσταση, την επανάσταση της κοινής λογικής. Έκτοτε η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη κυβερνά και νομοθετεί, πράττοντας απλά το αυτονόητο και έχοντας σε όλες τις νομοθετικές της πρωτοβουλίες την αποδοχή της μεγάλης πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας. Αξίζουν λοιπόν συγχαρητήρια στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, γιατί το σημερινό νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί ένα από τα νομοσχέδια που κάνουν πράξη την κοινή λογική και φέρουν τη συγκατάθεση των περισσότερων Ελλήνων πολιτών, ανεξαρτήτως μάλιστα πολιτικών επιλογών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η παιδεία αποτελεί τη μεγαλύτερη επένδυση της χώρας, με στόχο τα ακαδημαϊκά μας ιδρύματα να λειτουργούν πραγματικά με το αυτοδιοίκηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, να είναι σύγχρονα, εξωστρεφή και σε κοινό βηματισμό με την αγορά εργασίας. Το σημερινό νομοσχέδιο επιχειρεί να θεραπεύσει παθογένειες δεκαετιών και να δημιουργήσει όρους και συνθήκες για ένα άλλο εκπαιδευτικό τοπίο, που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προσδοκίες και ανάγκες, όχι μόνο του τόπου μας αλλά και μιας ανοιχτής, διεθνικής κοινωνίας.

Πρώτα απ' όλα είναι αυτονόητο ότι πρέπει να ενισχυθούν οι

ακαδημαϊκές προϋποθέσεις και να εξαλειφθούν οι υπερβολικά χαμηλές βάσεις εισαγωγής, αποτέλεσμα των νομοθετικών ρυθμίσεων της προηγούμενης κυβέρνησης. Η θέσπιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής είναι ένα βαθμολογικό κατώφλι, το οποίο δεν συνιστά εμπόδιο για τις σπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Απεναντίας, αποτελεί ένα ασφαλές κριτήριο και εχέγγυο ότι μπορεί ο νέος να παρακολουθήσει και να ολοκληρώσει με επιτυχία τις σπουδές του, όπως άλλωστε αυτόν όφειλε να κάνει. Το νομοσχέδιο θεσπίζει για πρώτη φορά ανώτατο όριο φοίτησης, λαμβάνοντας όμως μέριμνα για τους νυν φοιτητές αλλά και προβλέποντας εξαιρέσεις για λόγους υγείας, για όσους εργάζονται, καθώς και για άλλους σπουδαστές λόγους, ρύθμιση που ως έχει είναι σε απόλυτη συμφωνία με την αρχή δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, τη θεμελιώδη αυτή αρχή του Δημοσίου Δικαίου, που βρίσκει εφαρμογή και σε επίπεδο νομοθετικής εξουσίας, όπως εν προκειμένω.

Τέλος, είναι αυτόν όφειλε να κάνει να πανεπιστήμιό μας πρέπει να πάψουν επιτέλους να αποτελούν κέντρα βίας και παρανομίας. Δεν μπορούμε άλλο να κλείνουμε τα μάτια. Δεν μπορούμε να εθελότυφλούμε απέναντι στη βία, στις απειλές, στους προπηλακισμούς, στο παραεμπόριο, στη διακίνηση ναρκωτικών, στις εικόνες ντροπής και αποτροπιασμό που ζήσαμε όλοι πρόσφατα στα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα. Σε όλα αυτά δίνεται σήμερα λύση, με την ελεγχόμενη είσοδο στα πανεπιστήμια, τη μονάδα ασφαλείας και προστασίας, αλλά και τις ομάδες προστασίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Κάποιοι βέβαια από την Αντιπολίτευση εμφανίζονται σήμερα ως όψιμοι υπερασπιστές της ακαδημαϊκής ελευθερίας, ισχυριζόμενοι ότι οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα περιορίσουν δήθεν την ακαδημαϊκή ελευθερία. Αναρωτιέμαι σε ποια ακαδημαϊκή ελευθερία αναφέρονται οι συνάδελφοι, όταν αυτή απειλείται καταφανώς ή πολλές φορές δεν υφίσταται καν υπό τις παρούσες συνθήκες βίας και ανομίας. Αναρωτιέμαι επίσης αν έχουν εικόνα, αν γνωρίζουν τι ισχύει οπουδήποτε αλλού στον κόσμο, τι ισχύει στα διεθνή κέντρα πανεπιστήμια της Αμερικής, της Μεγάλης Βρετανίας, της ηπειρωτικής Ευρώπης που ελκύουν χιλιάδες φοιτητές από όλες τις χώρες. Παρατηρούνται στα πανεπιστήμια αυτά τέτοια περιστατικά βίας και ανάλογες εικόνες με αυτές που ζούμε στα δικά μας πανεπιστήμια; Η απάντηση είναι προφανής. Παρ' όλα αυτά και ενώ έχουμε το θλιβερό αυτό προνόμιο ως χώρα, πρέπει ακόμα να μιλάμε και να επιχειρηματολογούμε για τα αυτονόητα και όσα έχουν ληφθεί προ πολλού στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης και του κόσμου.

Τέλος, αναρωτιέμαι αν γνωρίζουν οι κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης ότι, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών -συμπεριλαμβανομένης της πλειοψηφίας ακόμα και των ίδιων των ψηφοφόρων τους- συμφωνεί με τις περισσότερες από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Αναρωτιέμαι τι έχουν να απαντήσουν σε όλους αυτούς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα σε μια εποχή της ιστορίας, την εποχή της τεχνολογικής επανάστασης όπου ο λόγος συναντά όσο ποτέ άλλοτε τόσο άμεσα τον αντίλογο, το επιχείρημα το αντιπαρατίθεται, η κατάφαση την άρνηση, αλλά και σε μια περίοδο όπου η σύγχρονη πραγματικότητα προβάλλει ιδιαίτερες απαιτήσεις και δυσκολίες, οφείλουμε να αναζητήσουμε στα θέματα της παιδείας τον δρόμο της σύνθεσης και του σταθερού προσανατολισμού που θα δίνει προοπτικές για μια ποιοτική και αποδοτική εκπαίδευση και θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν θέλουμε να έχουμε πανεπιστήμια σύγχρονα, εξωστρεφή, ασφαλή, ικανά να ανταγωνιστούν τα πανεπιστήμια υψηλού επιπέδου του εξωτερικού, αν με απλά λόγια θέλουμε να έχουμε καλύτερα πανεπιστήμια, απαιτούνται μεταρρυθμίσεις σαν τη σημερινή.

Ο ελληνικός λαός που εμπιστεύεται στα πανεπιστήμια τα παι-

διά του και καταβάλλει από το υστέρημά του τα χρήματα για τη λειτουργία τους, δεν μπορεί να ανεχτεί άλλο τη βία και την ανομία, δεν μπορεί να ανεχτεί άλλο τις ομάδες που επιβουλεύονται το δημοκρατικό ελεύθερο πανεπιστήμιο, που επιβουλεύονται δηλαδή πολλές φορές την ίδια τη δημοκρατία. Ακαδημαϊκή ελευθερία και αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος χωρίς ασφάλεια δεν νοείται.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν είναι απλά η υλοποίηση του αυτονόητου. Είναι ακόμα ένα βήμα προς το πανεπιστήμιο του αύριο, ένα πανεπιστήμιο που θα αξίζει στα παιδιά μας. Και έχουμε όλοι το ιστορικό καθήκον να το υποστηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Παπαδημητρίου, και για την τήρηση του χρόνου. Θα κλείσουμε με την Εβρίτισσα την κ. Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρία Γκαρά, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τόση ώρα τις ομιλίες των συναδέλφων και κυρίως των συναδέλφων από την Πλειοψηφία, από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, ειλικρινά απορώ αν ζούμε στην ίδια χώρα, αν έχουμε μπει στα ίδια πανεπιστήμια, αν έχουμε τις ίδιες εικόνες, τις ίδιες εμπειρίες, αν απευθυνόμαστε στον ίδιο κόσμο. Διότι τρομάζω όταν σας ακούω. Τρομάω ειλικρινά! Νομίζω πως γύρω μου, η γειτονιά μας που έχει πάρα πολλά πανεπιστημιακά κτήρια και σχολές είναι ένα άντρο ανομίας όπου γίνονται εγκλήματα καθημερινά, όπου φοβάσαι να μπεις μέσα, ότι είναι η καταστροφή του κόσμου και πρέπει να βάλουμε τάξη.

Συγγνώμη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά έχω περάσει από ελληνικό πανεπιστήμιο και όχι πάρα πολύ παλιά. Για εμάς το πανεπιστήμιο ήταν ένας χώρος δημιουργίας, ένας χώρος μάθησης, ένας χώρος που γνωρίζαμε τον κόσμο, ένας χώρος που γνωρίζαμε πολύ σπουδαίους ανθρώπους, τους καθηγητές μας ή τους φιλοξενούμενους καθηγητές, ένας χώρος που ανταλλάζαμε απόψεις, που ανταλλάζαμε βιβλία, μουσικές, που γνωρίζαμε, μέσα από τις αφηγήσεις των φίλων μας και των συμφοιτητών μας τι συμβαίνει στις οικογένειές τους, στον κόσμο τους, τις δυσκολίες που υπάρχουν, τα καλά και τα κακά. Αυτό ήταν το πανεπιστήμιο. Και αυτό είναι το πανεπιστήμιο.

Ποιος ο στόχος να παρουσιάσετε μια σχολή, ένα πανεπιστήμιο, που πρέπει να είναι ό,τι πιο θετικό, ό,τι πιο ελεύθερο, ό,τι πιο δημιουργικό μπορεί να υπάρχει για τη νέα γενιά, να το παρουσιάζετε σαν να είναι μια κόλαση, σαν να είναι οι μεγαλύτερες εγκληματίες εκεί μέσα και να φοβάται ο κόσμος και να λέει: «Πού θα στείλω το παιδί μου, ρε παιδί μου! Να πάει να σπουδάσει; Άστο, άστο καλύτερα, πού θα πάει εκεί μέσα!». Ποιος ο στόχος; Γιατί; Γιατί απαξιώνετε αυτά που έχουμε κερδίσει σαν ελληνική κοινωνία; Γιατί απαξιώνετε όλους αυτούς τους επιστήμονες που έχουν συμβάλλει στην ελληνική κοινωνία και διεθνώς; Έχετε στόχο. Και, δυστυχώς, είναι ύπουλος ο στόχος.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και να με συγχωρείτε για την ένταση, ειλικρινά νομίζω πως ζούμε σε διαφορετικές χώρες και έχουμε διαφορετικές εμπειρίες και διαφορετικές εικόνες και προφανώς έχουμε διαφορετική στόχευση.

Από τότε που ανέλαβε την κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, η χώρα μας, δυστυχώς, τρέχει ολοταχώς σε μαύρες συντηρητικές μέρες που ίσως η ελληνική κοινωνία θα ήθελε να ξεχάσει. Ο ελληνικός λαός, δυστυχώς, πληρώνει για άλλη μία φορά τις ιδεοληψίες, τις ιδεοληπτικές εμμονές αυτής της Κυβέρνησης. Πρόκειται για μια Κυβέρνηση που δεν είναι μόνο ότι τρομοκρατεί τον κόσμο, αλλά έχει αποτύχει σε όλα τα επίπεδα. Βρίσκεται μακριά από τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας, αλλά δείχνει ιδιαίτερη σπουδή να εξυπηρετήσει και τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα, γιατί είναι αυτά που την έβαλαν στην εξουσία και την κρατάνε και στη ζωή.

Αυταρχισμός, καταστολή, αλαζονεία, κυνισμός, προπαγάνδα, τρόμος, οπισθοδρόμηση. Αυτά παρέχεται στην κοινωνία. Περιορίζετε κοινωνικά δικαιώματα, ατομικά δικαιώματα, εργασιακά δικαιώματα. Επιτίθεστε στην εργασία, στη νεολαία, στον δημόσιο

χώρο, στη δημόσια παιδεία, στη δημόσια υγεία. Αρνείστε να πάρετε οποιοδήποτε αποτελεσματικό μέτρο για την πανδημία, να ενισχύσετε το ΕΣΥ, να πάρετε μέτρα στα μέσα μεταφοράς, σε μαζικούς εργασιακούς χώρους, σε σχολεία. Εκεί έχετε αποτύχει πλήρως.

Έχετε βρει τη λύση και ανεβοκατεβάζετε τον διακόπτη του lockdown. Ό,τι πρόβλημα και να υπάρχει, πάρτε ένα lockdown. Και τι περιορίζετε ουσιαστικά; Περιορίζετε τις δραστηριότητες του ελεύθερου χρόνου. Περιορίζετε τις σχέσεις των ανθρώπων. Περιορίζετε τον διάλογο. Περιορίζετε την ενημέρωση, την τέχνη. Γιατί; Διότι η απομόνωση και η μοναδική πληροφόρηση να είναι κατευθυνόμενη από τα ΜΜΕ πιθανό να σας βολέψει πολιτικά σε μια τέτοια συγκυρία.

Έχετε βρει την ευκαιρία, με τον κόσμο κλεισμένο μέσα στα σπίτια, αντί να βρείτε άλλες αποτελεσματικές λύσεις που θα προστατέψουν και θα στηρίξουν την κοινωνία, εσείς περνάτε εδώ μέσα τις πιο αντιδραστικές και αντικοινωνικές ρυθμίσεις. Αγκάθι σε αυτά τα σχέδιά σας είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο και η άποψη των πανεπιστημιακών για τα σχέδιά σας.

Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμη και από τον πολιτικό σας χώρο πανεπιστημιακοί δάσκαλοι έχουν αντιδράσει και σας έχουν καλέσει να σταματήσετε, να αποτρέψετε αυτά τα σχέδια. Διότι θέλετε από τη μία, ξέρετε, να απευθύνετε πελάτες στα ιδιωτικά κολλέγια, και από την άλλη θέλετε να δημιουργήσετε μια νέα γενιά φτηνών, αναλίσμων εργαζόμενων. Δεν θέλετε την αριστεία. Θέλετε να χρησιμοποιείτε τη λέξη αριστεία για να φαίνεστε ωραίοι. Την πραγματική αριστεία, όμως, δεν την υποστηρίζετε και δεν την τιμήσαμε ποτέ.

Θέλετε, λοιπόν, να φτιάξετε φτηνό εργατικό δυναμικό, νέους ανθρώπους που δεν θα έχουν χώρο σε ευρεία εκπαίδευση, κοινωνική παιδεία, πολιτική παιδεία, διότι έχετε αποδείξει πως φοβάστε τη νέα γενιά. Φοβάστε τις ιδέες. Φοβάστε την πρόοδο. Φοβάστε την ανατροπή. Φοβάστε τη γνώση. Φοβάστε τη συμβολή του ίδιου του δημόσιου πανεπιστημίου στην κοινωνική και πολιτική λειτουργία μας.

Και η επίθεση αυτή ξεκίνησε από τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησής σας. Μειώσατε τις δημόσιες δαπάνες στην παιδεία, χτυπώντας μάλιστα ιδιαίτερα τα πανεπιστήμια στα ιδρύματα της περιφέρειας. Παγώσατε τις προσλήψεις καθηγητών, καταργήσατε το άσυλο, καταργήσατε νέα πανεπιστημιακά τμήματα, αλλά και τα διετή κέντρα εκπαίδευσης. Εξισώσατε πτυχία κολλεγίων και πανεπιστημίων και επαγγελματικά δικαιώματα.

Έρχεστε σήμερα να ολοκληρώσετε αυτό το έγκλημα, το καταστροφικό σας έργο, αποκλείοντας δεκάδες χιλιάδες παιδιά από την πρόσβαση τους στα πανεπιστήμια και στη γνώση, στο δημόσιο πανεπιστήμιο και στην ελεύθερη γνώση και μάλιστα, σε μια περίοδο πανδημίας που τα παιδιά δυσκολεύονται πάρα πολύ να ολοκληρώσουν τα μαθήματά τους στο σχολείο.

Και αντί να τα στηρίξετε, εσείς τους αποκλείετε. Βάζετε φρένο στα όνειρα, στους στόχους, στον προγραμματισμό χιλιάδων παιδιών, κυρίως λαϊκών οικογενειών, θεσιζοντας την ελάχιστη βάση εισαγωγής, μια παλιά, καταστροφική και ταξικά μεροληπτική πολιτική που φέρνει και ξαναφέρει η εμμονική, ιδεολογική, αναχρονιστική Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αν εφαρμοστούν οι διατάξεις που προτείνετε σήμερα, είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές θα μείνουν εκτός δημοσίου πανεπιστημίου. Ένα στα τέσσερα παιδιά που πέρασαν πέρυσι του χρόνου δεν θα δικαιούνται να περάσουν στις σχολές. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Θα σας το πω με ένα παράδειγμα από τον Έβρο και από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου, αλλά και του Πανεπιστημίου, στο Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης στην ακριτική Ορεστιάδα ο αριθμός των εισακτέων από τους διακόσιους σαράντα πέντε που ήταν φέτος, με τον νέο νόμο που θα ισχύσει, αν τον ψηφίσετε, και σύμφωνα με τις καλύτερες πάντα προβλέψεις, ο αριθμός των εισακτέων θα πέσει στους τριάντα. Επαναλαμβάνω, από τους διακόσιους σαράντα πέντε νέους εισακτέους, ο αριθμός θα πέσει στους τριάντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Αντίστοιχα, οι εκατόν ενενήντα επτά εισακτέοι στο Τμήμα Δασολογίας, που βρίσκεται επίσης στην Ορεστιάδα, μετά την ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου, θα είναι από μηδέν έως είκοσι. Αντισταθμίστε ότι με μηδέν εισακτέους δεν θα λειτουργήσουν τα τμήματα αυτά.

Και ξέρετε, οι χαμηλές βάσεις δεν αντιστοιχούν με την ποιότητα ή το επίπεδο σπουδών, αλλά με τη μακρινή απόσταση από τα κέντρα. Διότι οι περισσότεροι μαθητές ζουν στην Αθήνα, ο μεγαλύτερος πληθυσμός, και έχει υψηλό κόστος σε περίοδο κρίσης να πάει σε μακρινά περιφερειακά πανεπιστήμια. Αλλά δεν φροντίσατε να ενισχύσετε την οικονομία για να μπορούν τα παιδιά να πάνε σε καλά πανεπιστήμια της περιφέρειας, φροντίσατε να τα κλείσετε. Γιατί; Γιατί έχουν χαμηλή βάση, χωρίς να εξετάζετε γιατί έχουν χαμηλή βάση.

Αντίστοιχα τρομακτική θα είναι και η μείωση των εισακτέων στη Νοσηλευτική Διδυμοτείου, που από την πρώτη μέρα που ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση την οδηγεί σε κλείσιμο, ενώ εμείς είχαμε ανωτατοποιήσει τη σχολή αυτή, αφού έχετε μειώσει τον αριθμό των εισακτέων και σε αυτή τη σχολή.

Παραμιπτόντως, επί ΣΥΡΙΖΑ είχαμε σχεδιάσει μαζί με το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο να ιδρύσουμε εννέα καινούργια τμήματα. Τα έχετε παγώσει αυτά, ακόμη τα εξετάζετε. Ποια είναι η ανάπτυξη για τη Θράκη που σκέφτεστε;

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οδηγεί σε μια πρωτοφανή συρρίκνωση, μια πρωτόγνωρη γενοκτονία -αν μου επιτρέπετε τον όρο- της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ειδικά στην περιφέρεια και αυτός είναι ο στόχος και το σχέδιο σας, η συρρίκνωση, η υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Και ξέρετε, τα πανεπιστήμια στην περιφέρεια συμβάλλουν ιδιαίτερα και στο μορφωτικό και στο πολιτιστικό επίπεδο και στο κοινωνικό επίπεδο και στην εργασία. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, πώς οι συνάδελφοί μου Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας θα ψηφίσουν -με υπερηφάνεια, όπως δήλωσαν κιόλας- το κλείσιμο πανεπιστημιακών τμημάτων στην περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, το μίσος σας για τη νέα γενιά φωτογραφίζεται και σε άλλες διατάξεις, όπως η απαξίωση που θα επέλθει για το απολυτήριο του λυκείου, ο περιορισμός των ακαδημαϊκών ελευθεριών και του αυτοδιοικητού των ιδρυμάτων, η τιμωρητική διαγραφή των φοιτητών με το «ν + 2». Αυτό κι αν είναι τιμωρητικό!

Δεν γνωρίζετε τις ανάγκες των εργαζομένων, τις ανάγκες των φοιτητών, τις ανάγκες της περιφέρειας. Έρχεται ακόμα ο αποκλεισμός των υποψηφίων από τα εσπερινά λύκεια, άνθρωποι που παράλληλα εργάζονται και παρ' όλα αυτά θέλουν να περάσουν στο πανεπιστήμιο, να διευρύνουν τις γνώσεις τους, αλλά και ο περιορισμός των μαθητών των ΕΠΑΛ στα ΑΕΙ και άλλα.

Κλείνοντας, και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω άλλο ένα σχόλιο για την πανεπιστημιακή Αστυνομία, που τόσο έχει συζητηθεί. Πανεπιστημιακή Αστυνομία: Ακούγεται οξύμωρη ακόμη και η φράση. Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Ο στόχος σας δεν είναι ούτε η τάξη ούτε η πάταξη του εγκλήματος, διότι επαρκείς νόμοι και θεσμικό πλαίσιο υπάρχουν και για την πάταξη του όποιου εγκλήματος, το οποίο υπάρχει κυρίως έξω από τον χώρο των πανεπιστημίων και όχι μέσα. Τα πανεπιστήμια μας είναι ασφαλείς χώροι. Είναι χώροι μάθησης. Είναι ασφαλείς χώροι και μπορούν οι σύγκλητοι, μαζί με το προσωπικό του οποίου έχουν, να διαχειριστούν οποιοδήποτε πρόβλημα υπάρξει. Και αν χρειαστεί, υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο να επέμβει και η Αστυνομία και οι αρμόδιες αρχές.

Ο στόχος σας, λοιπόν, δεν είναι η τάξη. Ο στόχος σας είναι η επιβολή, ο έλεγχος, ο φόβος, ο τρόμος, η καταστολή, ο περιορισμός της σκέψης, ο περιορισμός των δικαιωμάτων. Είναι πιο νοσηρό, είναι πιο βαθύ, πιο αντιδημοκρατικό αυτό που παρουσάζετε.

Ναι, κύριοι Υπουργοί, τα πανεπιστήμια χρειάζονται φύλαξη -όλοι έχουμε συμφωνήσει σε αυτό- όχι όμως αστυνόμευση. Φύλαξη από το προσωπικό των πανεπιστημίων, όπως συμβαίνει σε όλον τον κόσμο, όπως συμβαίνει στην Ευρώπη. Χρειάζονται, όμως, και κάτι άλλο. Χρειάζονται προσωπικό. Χρειάζονται καθηγητές. Χρειάζονται εξοπλισμό. Χρειάζονται πολιτικές ενίσχυσης

και στήριξης. Και προϋποθέτουν από μια πολιτική ηγεσία γνώση, όραμα, προοδευτική σκέψη, δημοκρατικά αντανakλαστικά, ενδιαφέρον και έγνοια για τη νεολαία και σχέδιο για το μέλλον αυτής της χώρας και της κοινωνίας. Και εσείς έχετε αλλεργία σε αυτές τις έννοιες, ακολουθώντας έναν αντιδημοκρατικό, αντικοινωνικό καταστροφικό κατήφορο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε την κ. Γκαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε το σημείο αυτό να λή-

ξουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.36' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2021 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ